00079954

BOMBAY BRANCH
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY
Town Hall, Bombay.

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 18 July, 2018

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ,

ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ

ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΧΟΛΙΑ,

ΚΑΙ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ.

DIONYSII
ORBIS DESCRIPTIO,

CUM

VETERUM SCHOLIIS,

ET

EUSTATHII COMMENTARIIS.

ACCEDIT

PERIEGESIS PRISCIANI,

CUM NOTIS

ANDREÆ PAPII.

79954

OXONIÆ,

...TRO SHELDONIANO,

An. MDCXCVII.

... Smith & B. Walford

...polas Londinenſes.

GOD
910
Per/Dio
79954

00079954

CONTENTA IN HAC EDITIONE.

Quædam de Dionyſio, ex Ger. Joan. Voſſio.

Textus Dionyſii, ad Exemplar H. Stephani Pariſienſe, A. D. MDLXXVII.

Interpretatio H. Stephani, textui Græco ſubjuncta.

Gloſſæ interlineares duorum codicum MSS Dionyſii: nunquam antea editæ.

Paraphraſis veteris Scholiaſtæ, ex codice MS nunc primum eruta.

Euſtathii Commentarius, cum duobus codicibus MSS collatus & emendatus.

Variantes lectiones hujus Periegeſeos, ex Editione H. Stephani, codicibus MSS ſex, aliiſque impreſſis, collectæ.

Notæ in Dionyſium & Euſtathium.

Supplementum lacunæ in commentariis Euſtathii, ex codice MS Bibliothecæ Claromontanæ.

Enumeratio Editionum, & MSS codicum Dionyſii & Euſtathii.

Periegeſis Priſciani, cum notis A. Papii, & variis lectionibus ex duobus codicibus MSS.

Index vocabulorum omnium, quæ in Dionyſio reperiuntur.

Index auctorum, qui in commentariis Euſtathii citantur.

Quinque Tabulæ Geographicæ de novo delineatæ, & Dionyſio ac Euſtathio accommodatæ.

DE

DE
DIONYSIO,
EX
GER. JOAN. VOSSIO
DE
HISTORICIS GRAECIS.

AD hæc etiam tempora [Auguſti] referri debet Dionyſius ille, cujus περιήγησις hodieque extat: quod opus ἱςορικὸν καλῦσιν οἱ παλαιοί· ut ait a Euſtathius ſcholiaſtes. Idem vixiſſe ait b οὐκ ἐπὶ τῶν ὑπάτων, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν ἀνάκτων, atque hoc ipſum de ſe ſcribere dicit. Signat vero locum iſtum;

c Ἐκ Διὸς Αὐσονιῆες ἀεὶ μέγα κοιρανέοντες.

Et imprimis verſus iſtos;

d Ῥώμην τιμήεσσαν, ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων,
Μητέρα πασάων πολίων, ἀφνειὸν ἔδεθλον.

Ubi e Euſtathius monet, cum Dionyſius dicit ἐμῶν ἀνάκτων, ſatis oſtendere, non ſub conſulibus ſe iſta ſcribere, ſed ſub imperatoribus. Quod verum eſt. Sed, quo ſub imperatore, minus liquet. Antoninorum temporibus vixiſſe, cenſet Barthius adverſ. lib. LVIII. cap. V. Atque eos per f ἄνακτας

a In epiſtola commentariis ſuis præfixa. b Ibid. & in commentario ad v. CCCL. c DIONYS. v. LXXVIII. d DIONYSIUS v. CCCLV. e Comment. in v. CCCL. f V. CCCLV. Eum verſum de CAIO & LUCIO CAESS. ab Auguſto adoptatis intelligit H. VALESIUS in annot. ad AM. MARCELLIN. lib. XXIII. & F. HENR. NORIS in Cenotaph. Piſan. CAII & LUCII CAESS. At JOS. SCALIGER SEVERUM patrem, CARACALLAM & GETAM filios intelligit, ut mox dicetur.

intelligendos putat. Severi temporibus claruiſſe, dicit Salmaſius in Solinum. Imo & Scaliger Euſebianis animadverſionibus ad annum MMCCXV. ubi per ſuos *ἄνακτας* intelligere ait Severum cum filiis Geta & Caracalla: quos ipſos per *triplicem imperii virtutem* ſignat Tertullianus. Sed ſi, quia *ἄνακτας* dicit, plures deſignantur; quid prohibet, ut Divos fratres, M. Aurelium & L. Verum, intelligamus? At multo ante vixiſſe putat Euſtathius, nempe ſub Nerone; imo Auguſto, juxta quoſdam: cujus etiam mentionem eidem facere videtur, cum, poſtquam de Parthorum ferocia dixiſſet, addit,

[g] Αὐσονίου βασιλῆος ἐπεπρήϋνεν ἀκωκή.

Sane conſules numquam *ἄνακτας* vocaſſet. Quod vero Parthos, Auſonii domini haſta coactos, ferociam ait depoſuiſſe, id optime convenire Auguſto, oſtendunt iſta verba [h] Tranquilli; *Parthi quoque & Armeniam vindicanti facile ceſſerunt: & ſigna militaria, quæ M. Craſſo, & M. Antonio, ademerant, repoſcenti reddiderunt; obſideſque inſuper obtulerunt: denique, pluribus quondam de regno concertantibus, non niſi ab ipſo electum comprobaverunt.* Quod ſiquis, quia [i] Euſtathius, dubitare videtur, num ſub Nerone, an ſub Auguſto vixerit, eo & ipſe ambigat, ſub utro floruerit: at omnem ſcrupulum tollit, illis temporibus proximus, Plinius Secundus. Ex quo etiam patriam diſcimus fuiſſe Alexandriam, non illam Ægypti, aut Syriæ; ſed oppidum Suſianæ ad ſinum Arabicum, inter Tigrim, & Eulæum fluvium; quod, ut ſæpe nomen mutarit,

[g] DIONYS. v. MLII. [h] In AUGUSTO cap. XXI. [i] Comm. in v. CCCL.

turit, idem Plinius refert. Adſcribam ea ſolum verba, quibus ſub Auguſto claruiſſe, atque Alexandriæ Suſianæ natum eſſe, cognoſcimus. Locus eſt lib. VI. Nat. Hiſt. cap. XXVII. ubi cum de eo Suſianæ [k] oppido egiſſet, ſubjungit iſta; *Hoc in loco genitum eſſe Dionyſium, terrarum orbis recentiſſimum auctorem, conſtat; quem ad commentanda omnia in Orientem præmiſit Divus Auguſtus, ituro in Armeniam, ad Parthicas Arabicaſque res, majore filio.* Quare omnino inanis eſt conjectura Suidæ, cum Dionyſium, ſi vulgata lectio vera eſt, Byzantium fuiſſe arbitratur, propter ea, quæ de fluvio Rheba canit. Sunt vero hæc;

[l] Αγχι δὲ Βιθυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσι,
Ῥήβας ἔνθ' ἐρατεινὸν ἐπιπροΐησι ῥέεθρον,
Ῥήβας, ὃς Πόντοιο παρὰ στομάτεσσιν ὁδεύει,
Ῥήβας, οὗ κάλλιστον ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ.

Quæ ſic vertit vetus interpres, Rufus Avienus;

-----Propter Bithynia glebam
Exerit. hic late Rhebas extenditur amnis,
Rhebas, cyanei qui disjicit æquora Ponti,
Rhebas, argento ſimilem qui porrigit undam.

Nimirum putavit Suidas, niſi Rhebas patrium ſolum interluiſſet, numquam illuſtri adeo elogio fuiſſe dignaturum. Nondum diſputo, quam validum hoc ſit argumentum. Illud ſolum dico, & Dionyſii, & *Interpretis verba, ſatis oſtendere, Rhebam eſſe Bithyniæ flumen. Atque idem liquet ex ſcholiaſte [m] Euſtathio: imo ex Plinio etiam lib. VI. Nat hiſt. cap. I. Ῥηβαῖον vocat Apollonius in † II.

k Sc. Charace ſeu Alexandria. FESTI AVIENI. m Comment. in v.
DIONYS. v. DCCXCIII. * RUFI DCCXCIII. † V. DCCXCI.

Αργοναυτ. Hodie vero à Græcis *Ribas* nominatur: ut cognoſcimus ex doctiſſimo [n] P. Gillio; qui loca hæc ipſe luſtravit. Sed ſi Rhebas Bithyniæ eſt fluvius, ut iſta oſtendunt; quomodo Suidas ex eo, quod Dionyſius tantopere laudet Rhebam, colligit, eum fuiſſe Byzantinum? Sic enim ſcribit; Υπολαμβάνω, ὅτι Διονύσιος ὁ περιηγητὴς Βυζάντιος ἦν, διὰ τὸν ποταμὸν Ρήβαν. Equidem, quod ſentio, dicam. Puto, Suidæ locum corruptum eſſe, proque Βυζάντιος legendum eſſe Βιθυνός. Hæc omnino, judicio meo, vera lectio eſt. Nec propterea perſuadere mihi poſſum, Bithynum fuiſſe. Nihil enim argumento illo infirmius. Nam potuit egregiam adeo ejus fluminis laudem dare auribus Bithynorum, quod aliquamdiu jucunde apud eos vixiſſet, aut alia de cauſſa. Utut eſt, Plinii verbis omnis de patria ſcrupulus tollitur. Nam quin idem ſit Dionyſius, de quo Plinius loquitur, & iſte, quem habemus, dubitari non poteſt propter ea, quæ in laudem Auguſti dicit, ut vidimus. Euſtathius tamen hoc, quod de patria Dionyſii dicebamus, ignoraſſe videtur. Nam nullam Alexandriæ mentionem facit, dicere contentus, eſſe genere [o] Afrum. Quod falſum eſſe contenderem, niſi ſemper ſcriptores ἐναντιοφανεῖς conciliare mallem, modo id fieri poſſit. Fortaſſe autem Dionyſius oriundus quidem ex Africa fuit: ſed ortus erat in Suſiana.

Porro ex [p] Euſtathio diſcimus, alia etiam huic Dionyſio tribui ſolere; ut λιθιακὰ, ὀρνιθιακὰ, καὶ

n Lib. III. de Boſporo Thracio, cap. I. o Vide epiſtolam & comm. EUSTATHII in v. VII. & Paraphraſin ad v. IX. p In epiſtola.

βασα-

βασσαρικά. Ac idem λιθιακὰ quidem Dionyſii hujus eſſe agnoſcit, propter ſimilem ſtylum: ὀρνιθιακὰ vero à doctioribus tribui dicit Dionyſio Philadelphenſi, qui διὰ λέξεως ἀκυρολογίαν Διάκειν@ vocabatur. Βασσαρικὰ autem, quia ſtylum habeant incultum; eo indigna eſſe viſa ait, quæ Dionyſii hujus crederentur; ſed potius adſcribenda eſſe Dionyſio Samio. Βασσαρικῶν Dionyſii meminit etiam q Stephanus in Ethnicis aliquoties. Βασσαρικὰ autem eadem eſſe, ac Διονυσιακά, etiam Suidas auctor eſt in Σωτήριχος; quem ejuſdem tituli, atque argumenti, opus condidiſſe ſub Diocletiano, auctor eſt ibidem. Appellatio eſt ex eo, quia βασσάραι, αἱ βάκχαι. Cæterum præter hunc Dionyſium περιηγητὴν, quem habemus, fuere etiam alii ejus nominis, qui ſimiliter περιηγήσεις ſcripſerint. Unus Mileſius fuit, qui Herodoto ipſo antiquior eſt. Alter, utrum Samius, an Rhodius fuerit, non ſatis conſtat. Rhodium vocat Tertullianus libro de anima cap. XLVI. At Samium diſertim appellat Euſtathius; ut paullo ante vidimus. Credo, cum in Samo eſſet natus, nihilominus Rhodius dicebatur, quia Rhodi habitaret, atque ibi ſacerdos eſſet Solis, qui Rhodi imprimis colebatur, eo quod in inſula hac numquam ita nubilum ſit coelum, quin luce ſolis perfundatur; ut Solinus dicit cap. XXVII. De hoc Dionyſio ita Suidas; Διονύσιος Μυσωνίου, Ῥόδιος, ἢ Σάμιος, ἱστορικός. ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ ἐκεῖσε ἱεροῦ τοῦ Ἡλίου. ἱστορίας τοπικὰς [lege τοπικῆς] βιβλία ἕξ. οἰκουμένης περιήγησιν. ἱστορίας παιδευτικῆς βιβλία ι. Ex hoc Dio-

q v. Βώλιγγα, Γάζος, Δαρσανία, Κάσπειρος, Ὠδῆνες. &c.

nyſio cenſeo eſſe verſus iſtos, quos Jo. Tzetzes Chil. XII. Hiſtor. CCCCL. in Dionyſii περιηγήσει legi ſcribit;

Τῆς γάρ τοι φιλότητος Ἀμαζονίδων ἐγένοντο,
Τὴν ποτὲ δὴ μίχθησαν ἐπ' ἀνδράσι Σαυρομάτῃσι.

Nam in ea quidem Dionyſii περιηγήσει, quam habemus, verſus hos nullus invenio; ſed iſtos,

——— [r] Ἐκ γὰρ ἐκείνης
Ἰφθίμης φιλότητος Ἀμαζονίδων ἐγένοντο,
Τὴν ποτὲ Σαυρομάτῃσι ἐπ' ἀνθρώποισι μίγησαν.

Quemadmodum vero præter Dionyſium Alexandrinum duo fuiſſe [ſ] Dionyſii exiſtimantur, quorum uterque περιήγησιν ſcripſerat: ita præter Dionyſium iſtum περιηγητὴν fuere duo Dionyſii, qui Alexandrini non minus vocarentur, ſed περιήγησιν ſcripſiſſe nuſquam, quod ſcio, dicantur. Eorum unus eſt Dionyſius, cognomento Thrax, qui ſub Pompeio Magno docuit; ut ſuperius oſtendebamus. Alter fuit Dionyſius, Glauci filius, diſcipulus Chæremonis philoſophi, cui etiam Alexandriæ ſucceſſit, præceptor vero Parthenii Grammatici. Vixit is à Neronis temporibus uſque ad Trajanum; præfuit bibliothecis; fuit ab epiſtolis, & à reſponſis; & legationes varias obiit. Auctor Suidas.

r DIONYS. v. DCLIV. ſ Vide MEURSII notas in HELLADII Chreſtomath.

EX

E X

GER. JOAN. VOSSIO

D E

POETIS GRAECIS.

AUguſti, vel ſaltem Tiberii temporibus vixerit Dionyſius Alexandrinus, cujus hodie habemus *περιήγησιν*. De eo ſic in vita ejus anonymus ſcholiaſtes hactenus ineditus; [a] *Διονύσιος ὁ περιηγητὴς γεγονὼς υἱὸς Διονυσίου Ἀλεξανδρέως. Γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων μετὰ Αὔγουστον Καίσαρα, ἢ ἐπὶ αὐτοῦ*. Diximus de eo pluribus in Græcorum Hiſtoricorum Hiſtoria lib. II. cap. III. ubi de Auguſto Plinii verbis firmavimus: in quo ſi fallimur, proximum eſſe, ut dicam vixiſſe ſub divis fratribus, M. Aurelio, & L. Vero: ut hos ipſos intellexerit, cum Romam vocat magnam domum ſuorum dominorum, ſive, ut Græce apud eum eſt, [b] *ἀνάκτων*. Quomodo conſules numquam vocaſſet. Igitur intelligit imperatores. Sed quos ſignet, non ſatis paret. Joſephus Scaliger in animadverſionibus Euſebianis ad an. MMCCXV. per *ἄνακτας* ſignari cenſet Severum cum filiis, Geta & Caracalla; quos ipſos per *triplicem poteſtatem* intellexit Tertullia-

a Verba his ſimilia habentur in fine codicis MS LAUD. *Διονύσιος ὁ περιηγητὴς γέγονεν υἱὸς Διονυσίου Ἀλεξανδρέως· γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων μετὰ Αὔγουστον Καίσαρα, ἢ ἐπὶ αὐτοῦ. φέρεται δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλα συγγράμματα, λιθιακά, ὀρνιθιακά, βασσαρικά. τοῦτο δὲ λέγεται εἶναι τὸ γνήσιον αὐτοῦ ποίημα, καὶ τὰ λιθιακά.* &c, *Ο γοῦν Διονύσιος οὗτος ἐγένετο κατὰ Νέρωνα τῶν Ῥωμαίων βασιλέα.* *b* DIONYS. v. CCCLV.

nus,

nus, libro de Pallio. Sed cauſſæ nihil video, cur tam ſero vixiſſe credamus, contra veterum omnium opinionem. Nec neceſſe cenſeo, ut per ἄνακτας intelligamus Cæſares; cum poſſit ſignaſſe principes imperii Romani: & fortaſſe cum Auguſto Antonium, nondum hoſtem. Sed ſi omnino capere placet de iis, qui Cæſares dicerentur, non de Severo & filiis interpretabor, verum divis fratribus, quos dixi. Nam non Severi demum, ac liberorum temporibus claruiſſe arguit, quod antiquior ſit Oppiano, qui Severi ætate floruit. Hoc liquet ex Tzetzæ, vel alterius inedita paraphraſi Oppiani ἰξευτικῶν, ſive de aucupio librorum, quæ ſic deſinunt; Τοσαῦτά μοι, κράτιστε βασιλεῦ, περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ἄγρας τῶν ὀρνίθων ἐστὶν εἰπεῖν. Διονύσιος δὲ αὐτὰ παρὰ τοῦ τῆς Λητοῦς Ἀπόλλωνος διδαχθῆναί φησι. *Hæc, optime Imperator, de vita & captura avium, habui dicere. Dionyſius vero ait, homines ea eſſe edoctos ab Apolline, Latonæ filio.* ubi vix alium putem intelligi, quam Dionyſium antea memoratum nobis. Quamquam Euſtathius tradat ὀρνιθιακὰ, quidem à quibuſdam Dionyſii τοῦ περιηγητοῦ, ab aliis vero Dionyſii Philadelphenſis exiſtimari.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

Ἀρχόμενος γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν,
Καὶ ποταμοὺς, πόλιάς τε, καὶ ἀνδρῶν ἄκριτα φῦλα,
Μνήσομαι ὠκεανοῖο βαθυρρόου. ἐν γὰρ ἐκείνῳ
Πᾶσα χθὼν, ἅτε νῆσος ἀπείριτος, ἐστεφάνωται.
Οὐ μὴν πᾶσα διαπρὸ περίδρομος, ἀλλὰ διαμφὶς
Εὐρυτέρη βεβαυῖα πρὸς ἠελίοιο κελεύθους·
Σφενδόνῃ εἰοικυῖα. μίαν δέ ἑ καίπερ ἐοῦσαν
Ἄνθρωποι τρισσῇσιν ἐπ' ἠπείροισι δάσαντο·
Πρώτην μὲν οὖν Λιβύην, μετὰ δ' Εὐρώπην, Ἀσίην τε.

1 INcipiens terram & latum mare canere, 2 & fluvios, urbeſque, & hominum nationes quæ præ multitudine vix diſcerni poſſunt, 3 mentionem faciam oceani profunde fluentis. illo enim 4 tota tellus, tamquam inſula immenſa & interminata, eſt cincta. 5 non tamen tota prorſus rotundum circuitum habens, ſed utrimque 6 latior, vergens ad ſolis vias: 7 fundæ ſimilis. Una autem ipſa quamvis ſit, 8 homines tres in continentes partiti ſunt: 9 primum quidem Libyam, deinde vero Europam, Aſiamque.

Ἀρχόμενος] ἤτοι τὴν ἀρχὴν ποιούμενος. α. Εὐρέα] πλατὺν. α. β. Ἀείδειν] ἤτοι ποιητικῶς λέγειν καὶ διηγεῖσθαι. α. Ἄκριτα] διὰ τὸ πλῆθος ἀδιαχώριστα. α. ἄμετρα. β. Φῦλα] γένη. α. β. Ἅτε] καθά. α. Ἀπείριτος] ἄπειρος. α. Ἐστεφάνωται] κεκύκλωται. α. Οὐ μὴν] οὐ μέντοι. α. Διαμφὶς] ἤτοι κατ' ἀμφότερα τὰ μέρη. α. διαμφοτέρωθεν. β. Εἰοικυῖα] ὁμοία οὖσα. α. ὁμοιουμένη. β. Ἐοῦσαν] ὑπάρχουσαν. β. Δάσαντο] ἐμέρισαν. α. ἐμερίσαντο. β.

ΤΑ παρὰ τὴν γῆν καὶ τὸν μέγαν πόντον ᾄδειν ἀρχόμενος, καὶ τοὺς ποταμοὺς, καὶ πόλεις, καὶ τῶν ἀνδρῶν τὰ διὰ πλῆθος κρίνεσθαι, εἴτουν χωρίζεσθαι, μὴ δυνάμενα ἔθνη, περὶ τοῦ βαθυρρόου ὠκεανοῦ, πόντου, μνείαν ποιήσομαι. καὶ γὰρ ἐκείνῳ, τῷ ὠκεανῷ δηλονότι, ἅπασα ἡ ἤπειρος γῆ ὡς νῆσος περιέχεται. οὐ πᾶσα μὲν διόλου ἐστὶ κυκλοτερής· ἀλλ' ἀμφοτέρωθεν, ὅ ἐστι δι' ἑκατέρου μέρους, πλατύτερον περιβαίνουσα καὶ περιερχομένη εἰς τὰς τοῦ ἡλίου ὁδοὺς, ἤτοι πρὸς ἀνατολὰς καὶ δύσιν· ὁμοία καὶ παραπλησία τῇ σφενδόνῃ. μίαν δὲ αὐτὴν καίπερ οὖσαν ἐν τρισσαῖς ἠπείροις οἱ ἄνθρωποι, ἀντὶ τοῦ εἰς τρία μέρη, διεμέρισαν καὶ ἐδάσαντο· πρώτην μὲν τὴν Λιβύην, (πρωτεύει δὲ ταύτην, διότι καὶ Λίβυς ἦν) μετὰ δὲ ταύτην, τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν.

Ἀλλ' ἤτοι Λιβύη μὲν ἀπ' Εὐρώπης ἔχει οὖρον
Λοξὸν ἐπὶ γραμμῇσι, Γάδειρά τε καὶ στόμα Νείλου·
Ἔνθα βορειότατος πέλεται μυχὸς Αἰγύπτοιο,
Καὶ τέμενος περίπυστον Ἀμυκλαίοιο Κανώβου.
Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον ὁρίζει·
(Ὅς ῥά θ' ἑλισσόμενος γαίης διὰ Σαυροματαίων,
Σύρεται ἐς Σκυθίην τε καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην)
Πρὸς βορέην. νότιον δὲ μεσούριον Ἑλλήσποντος·
Σῆμα δ' ὑπερτέταται νοτιώτατον ἐς στόμα Νείλου.
Ἄλλοι δ' ἠπείροισι διὰ χθόνα νοσφίζουσιν.

10 Sed certe Libya quidem ab Europa habet terminum 11 obliquum in lineis, Gades & os [oſtia] Nili: 12 ubi maxime borealis eſt receſſus Ægypti, 13 & fanum percelebre Amyclæi Canobi. 14 Europam autem ab Aſia Tanaïs in medio diſterminat: 15 (qui quidem volvens ſe per terram Sauromatarum, 16 trahitur in Scythiam & in Mæotidem paludem) 17 verſus boream. auſtralis autem diſterminatio [terminus medius] Helleſpontus: 18 ſed limes eſt ultra porrectus magis auſtralis verſus os [uſque ad os] Nili. 19 Alii autem continentibus terram ſeparant.

Ἀπ' Εὐρώπης] πόρρω τῆς Εὐρώπης. β. Τέμενος] ὁ ναός. α. Ἀμυκλαίοιο] τοῦ Λακεδαιμονίου. α. Ὅς] ὅς τις Τάναϊς. α. Μεσούριον] ἤτοι τὸ μέσον ὅριον. α. Σῆμα] ἤτοι σημεῖον. α. Νοσφίζουσι] διαιροῦσι. α.

ἀλλὰ ἡ μὲν Λιβύη ἄποθεν ἔχει τῆς Εὐρώπης τὸν ὅρον, τουτέστι τὸν χωρισμὸν, λοξὸν ἐν ταῖς γραμμαῖς, ὅ ἐστι ταῖς διατυπώσεσιν, (ὡς κολπώδης καὶ κυρτοειδὴς φαίνεται) τά τε Γάδειρα καὶ τὸ στόμα τοῦ Νείλου. ὅπου βορειότατον ὑπάρχει, τὸ ἔσχατον, μέρος τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸ περίπυστον τέμενος, ὅ ἐστι τὸ ἐξάκουστον χωρίον, τοῦ Λακωνικοῦ Κανώβου. Ὁ δὲ Κάνωβος οὗτος κυβερνήτης ἦν Μενελάου· μετὰ γὰρ τὴν ἅλωσιν Τροίας, Μενελάου περὶ τὰ τῆς Αἰγύπτου μέρη πλανηθέντος, καὶ τοῦ κυβερνήτου αὐτοῦ πληγέντος, διαδέχεται τὴν ναῦν Κάνωβος· ὅς τις ναυπηγῶν σκάφη διατρίψας ἐκεῖσε, ὑπ' ὄφεως δηχθεὶς ἀπέθανεν· ὃν θάψας Μενέλαος πόλιν εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἱδρύσατο, ἐάσας τὸ ἀχρειότατον τοῦ στρατοῦ μέρος αὐτοῦ κατοικεῖν. Λιβύη δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ κατάξηρον, οἱονεὶ οὖσα καὶ λιφύη. τὴν δὲ Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν ὁ Τάναϊς ποταμὸς μέσον διαχωρίζει (ὅς τις δὴ συστρεφόμενος ἐπὶ τῆς Σαυρομάτων τὴν γῆν, σύρεται δὲ πρὸς Σκυθίαν καὶ ἐπὶ τὴν Μαιώτιδα λίμνην) πρὸς βορρᾶν· ὡς μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου τὰ βόρεια καὶ τὰ νότια· τὸ δὲ νότιον μέρος Ἑλλησποντός ἐστι. σῆμα δὲ, ὅ ἐστι διαχώρισμα, ὑπερτετάνυσται νοτιώτερον, Ἡρακλεωτικὸν στόμιον. ἄλλοι δὲ ἄλλως ταῖς ἠπείροις τὴν γῆν οὕτω διαχωρίζουσιν. Εὐρώπη δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ εὖρος, ἤτοι πλάτος· Ἀσία δὲ, διὰ τὴν ὑγρασίαν· ἄσις γὰρ λέγεται ἡ ὑγρασία. Ἡράκλειον δὲ στόμα ἐκλήθη, ὅτι ἐπινήκεν φέρων τὰ χρύσεα μῆλα Ἡρακλῆς· πεζὸς διέβη τὴν Λιβύ[illegible]

Ἰσθμὸς ἄνω τέταται τις ὑπέρτατος Ἀσίδος αἴης,
Κασπίης τε μεσηγὺ καὶ Εὐξείνοιο θαλάσσης·
κεῖνον δ' Εὐρώπης Ἀσίης θ' ὅρον ηὐδάξαντο.
Ἄλλος δ' αὖ μακρὸς καὶ ἀθέσφατος ἐς νότον ἕρπει,
Ἀῤῥαβικοῦ κόλποιο καὶ Αἰγύπτοιο μεσηγύ·
Ὅς ῥά τε νοσφίζει Λιβύην Ἀσιήτιδος αἴης.
Τοῖα μὲν ἀμφ' οὔροισι βροτοὶ διεφημίξαντο.
Πάντη δ' ἀκαμάτου φέρεται ῥόος ὠκεανοῖο,
Εἷς μὲν ἐών, πολλῇσι δ' ἐπωνυμίῃσιν ἀρηρώς.
Ἤτοι ὁ μὲν Λοκροῖο παρ' ἐσχατιὴν ζεφύροιο,
Ἄτλας ἑσπέριος κικλήσκεται· αὐτὰρ ὕπερθεν

20 Iſthmus ſurſum porrectus eſt quidam ſupremus Aſiaticæ terræ, 21 Caſpium inter & Euxinum mare. 22 illum autem Europæ Aſiæque terminum dixerunt. 23 alius vero longus & immenſus in auſtrum [illegible]pit, 24 Arabicum ſinum & Ægyp[illegible] inter: 25 qui quidem ſeparat Lybiam ab Aſiatica terra. 26 Talia ſane de terminis mortales vulgarunt. 27 Circumquaque porro infatigati fertur fluxus oceani, 28 unus quidem, ſed multis cognominibus inſtructus. 29 Nempe qui eſt ad Locri extremitatem zephyri, 30 Atlas [Atlanticus] & occiduus nuncupatur. verum deſuper

Ἄνω τέταται] ὑπερτέταται. α. Μεσηγὺ] μεταξύ. α. Ὅρον] ὁροθεσίαν β. Ηὐδάξαντο] εἶπον. α. ἐκάλεσαν. β. Ἀθέσφατος] πολύς. α. β. Ἕρπει] διέρχεται. α. κλίνει. β. Μεσηγὺ] ἀναμεταξύ. β. Ἀμφ' οὔροισι] περὶ τῶν ὁροθεσιῶν. α. Διεφημίξαντο] εἶπον. α. β. Ὁ] Ῥοῦς. β. Ὕπερθεν] ὑπεράνω. α.

τε αὐτὴν καὶ τὴν Ἀσίαν θεασάμενος, εἰς Ἄμμωνος δὲ ναὸν ἥκει καὶ ἐκεῖ μεγαλοπρεπῶς ἔθυσε τῷ δαίμονι, κἀκεῖθεν διέβη εἰς Αἴγυπτον. ἰσθμός τις ἄνω τέταται, ἀντὶ τοῦ ἐκτέταται, ὑπέρτα[illegible] τῆς Ἀσίδος γῆς, ἀναμεταξὺ τοῦ Εὐξείνου πελάγους καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης. ἰσθμὸς δὲ λέγεται ἡ στενὴ γῆ [illegible] δύο θαλασσῶν. ἐκεῖνον δὲ τὸν ἰσθμὸν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης ὅρον [illegible]πον. ἄλλος δὲ πάλιν ἰσθμὸς μακρὸς καὶ μέγας ἐπὶ τὸν νότον σύρεται, ἐπὶ τοῦ Ἀῤῥαβικοῦ κόλπου, καὶ μεταξὺ τῆς Αἰγύπτου· ὅς τις δὴ ἀπὸ τῆς Ἀσιήτιδος γῆς τὴν Λιβύην χωρίζει. τοιαῦτα [illegible] ὅρων τῆς γῆς οἱ ἄνθρωποι διεπάξαντο. πανταχοῦ δὲ τοῦ ἀκαμάτου, ὅ ἐστι τοῦ πολλοῦ, ὠκεανοῦ ὁ ῥοῦς φέρεται· εἷς μὲν ὑπάρχων, πολλαῖς δὲ ἐπωνυμίαις ἡρμοσμένος. ὁ οὖν Εὔξεινος πρότερον Ἄξεινος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ὑπὸ λῃστῶν οἰκεῖσθαι καὶ μηδενὸς ἐκεῖθεν παραβάλλοντος τῶν ξένων· Εὔξεινος νῦν ἐκλήθη κατὰ ἀντίφρασιν· ἢ, ὥς τινές φασιν, Ἡρακλῆς ἐκβαλὼν ἐκεῖθεν τοὺς λῃστάς, φιλοξένους τινὰς κατῴκισεν. καὶ οὗτος μὲν, ὁ ὠκεανός, παρὰ τὴν ἐσχατιὴν τοῦ Λοκροῖο ζεφύρου, ἤτοι τοῦ δυτικοῦ, ἢ μᾶλλον τοῦ Ἰταλικοῦ, (καὶ γάρ εἰσιν ἐν Ἰταλίᾳ Ἐπιζεφύριοι Λοκροί) Ἄτλας καλεῖται ἑσπέριος· ὕπερθεν δὲ

Πρὸς βορέην, ἵνα παῖδες ἀρειμανέων Ἀριμασπῶν,
Πόντον μιν καλέουσι πεπηγότα τε, Κρόνιόν τε·
Ἄλλοι δ᾽ αὖ καὶ νεκρὸν ἐφήμισαν, εἵνεκ᾽ ἀφαυροῦ
Ἠελίου. βράδιον γὰρ ὑπεὶρ ἅλα τήνδε φαείνει,
Αἰεὶ δὲ σκιερῇσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσιν.
Αὐτὰρ ὅθι πρώτιστα φαείνεται ἀνθρώποισιν,
Ἠῷον καλέουσι καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης.
Ἄγχι δ᾽ Ἐρυθραῖόν τε καὶ Αἰθιόπιον καλέουσι,
Πρὸς νότον· ἔνθα δὲ πολλὸς ἀοικήτου χθονὸς αὐλὼν
Ἐκτέταται, μαλεροῖσι κεκαυμένος ἠελίοισιν.
Οὕτως ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν,

31 ad boream, ubi pubes Marte furentium Arimaſporum, 32 pontum ipſum vocant congelatumque Saturniumque: 33 ſed alii mortuum quoque dixerunt, propter debilem 34 ſolem. tardius enim ſuper mare hoc lucet, 35 ſemper autem tenebricoſis craſſeſcit in nubibus. 36 At ubi primum apparet hominibus, 37 eôum vocant atque Indicum fluctum maris. 38 prope autem rubrumque ac Æthiopium appellant. 39 ad auſtrum: ubi certe multus non habitatæ terræ tractus 40 extenſus eſt, fervidis uſtus ſolibus. 41 ſic oceanus circumcurrit terram univerſam.

Ἀρειμανέων] πολεμικῶν. α. Μὶν] αὐτόν. α. τοῦτον. β. Αὖ] πάλιν. α. β. Νεκρὸν] διὰ τὴν ψυχρότητα. α. Ἐφήμισαν] ἐκάλεσαν. β. Εἵνεκ᾽] διότι. α. Τήνδ᾽] ταύτην. α. β. Φαείνει] φαίνει. α. λάμπει. β. Παχύνεται] παχεῖα γίνεται. α. Αὐτὰρ ὅθι] ὅπου δέ. α. Φαείνεται] φαίνεται ἀνατολή. α. λάμπει ὁ ἥλιος. β. Ἄγχι] πλησίον. α. Δὲ] Δή. α. Οὕτως] τοῦτον τὸν τρόπον. α. Περιδέδρομε] περιεκύκλωσε. α.

πρὸς βορρᾶν, ὅπου οἱ παῖδες τῶν πολεμιστῶν Ἀριμασπῶν, (οἵπερ εἰσὶν ἔθνος) Κρόνιον καὶ πεπηγότα πόντον, ὅπερ κόλπον, καλοῦσιν· ἄλλοι δὲ τὸν πεπηγότα Κρόνιον, διὰ τὸ ψυχρὸν τοῦ πόντου, ὡς πηγνυμένου αὐτοῦ, καὶ νεκρὸν εἶπον, διὰ τὸ ἀσθενὲς τοῦ ἡλίου· βράδιον γάρ, ἀντὶ τοῦ βραδὺ ἢ ὀλίγον, ὑπεράνω τῆς θαλάσσης ἐκείνης φαείνει, διότι πανταχοῦ ὑπὸ ταῖς κρυεραῖς νεφέλαις παχύνεται καὶ πυκνοῦται. εἰσὶ δὲ τὰ πελάγη ταῦτα. Λιγυστικόν, Τυῤῥηνικόν, Λιβυκόν, Μυρτῷον, Αἰγύπτιον, Παμφύλιον, Ἰκάριον, Νότιον, Ἑλλήσποντος, Μέλας Κόλπος, Εὔξεινος πόντος, Κασπία, Ἐρυθρά· γίνεται γάρ. ὅπως τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀνατέλλῃ τοῖς ἀνθρώποις, τὸ πρὸς ἕω μέρος, ἑῷον καὶ Ἰνδικὸν τὸ οἶδμα ἐκεῖνο τῆς θαλάσσης καλοῦσι, τουτέστι τὸ μέσον ἐκεῖνο τοῦ ὠκεανοῦ· χωρὶς δὲ τὸ πρὸς νότον κλίμα, Ἐρυθραῖον καὶ Αἰθιόπιον καλοῦσιν· ὅπου ὁ πολὺς γῆς ἀοίκητος ἐπιμήκης τόπος ἐκτέταται ὑπὸ τοῦ μαλεροῦ, ἤγουν τοῦ θερμαντικοῦ, κεκαυμένος ἡλίου· καὶ γὰρ τὸ πρὸς νότον μέρος Ἐρυθραῖον, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἔθνος ἐκεῖνο Αἰθιόπιον· ὡς παρακεῖσθαι μακρὸν αὐλῶνα γῆς ἀοικήτου. οὕτω (καθὼς εἴπομεν) περιτρέχει ὁ ὠκεανὸς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τόσσος ἐὼν, καὶ τόσσα μετ' ἀνδράσιν οὔνομαθ' ἕλκων.
Κόλπους δὴ ἔνθα καὶ ἔνθ' ἀπερεύγεται ἔνδοθι βάλλων
Εἰς ἅλα· τυτθοὺς μὲν πλέονας, πίσυρας δὲ μεγίστους.
Ἤτοι μὲν πρώτιστος, ὃς ἑσπερίην ἅλα τίκτει,
Συρόμενος Λιβύηθεν ἔσω Παμφυλίδος αἴης.
Δεύτερος αὖτ' ὀλίγος μὲν, ἀτὰρ προφερέστατος ἄλλων,
Ὅς τ' ἀποκιδνάμενος Κρονίης ἁλὸς ἐκ Βορέαο,
Κασπίῃ αἰπὺ ῥέεθρον ἐπιπροΐησι θαλάσσῃ,
Ἥν τε καὶ Ὑρκανίην ἕτεροι διεφημίξαντο.
Τῶν δ' ἄλλων, οἵ τ' εἰσὶν ἀπαὶ νοτίης ἁλὸς ἄμφω,
Εἷς μὲν ἀνώτερός ἐστι, τὸ Περσικὸν οἶδμα προχεύων,
Ἀντία Κασπίης τετραμμένος ἀμφιτρίτης.
Ἄλλος δ' Ἀρράβικος κυμαίνεται ἐγγύθι κόλπος,

42 tantus, & talia inter homines nomina trahens. 43 ſinus autem hinc inde eructat introrſum mittens 44 in mare: parvos quidem plures, quattuor vero maximos. 45 ſcilicet primus, qui occiduum mare gignit. 46 tractus e Libya intra Pamphylicam terram. 47 ſecundus autem, exiguus quidem, ſed potiſſimus aliorum, 48 qui ſeparatus a Cronio [Saturnio] mari, a borea, 49 Caſpio profundum fluentum intromittit mari; 50 quod etiam Hyrcanium alii nuncuparunt. 51 At aliorum [ſinuum] qui ſunt ab auſtrali mari ambo, 52 unus quidem ſuperior eſt, Perſicum fluctum profundens, 53 contra Caſpium verſus mare: 54 alter vero Arabicus fluctuat juxta ſinus,

Τόσσος ἐὼν]: τοσοῦτος ὤν. α. Μετὰ] ἐν. α. Ἕλκων] σύρων. α. Ἔνδοθι] ἐντός. α. β. Ἤτοι] καὶ δή. α. Πρώτιστος] δηλονότι κόλπος. α. Συρόμενος] ἀρχόμενος. α. Ἔσω] μεταξύ. α. Αὖτ'] πάλιν. α. Ἀτὰρ] δέ. α. β. Ἀποκιδνάμενος] σκορπιζόμενος, ἢ μεριζόμενος. α. Αἰπὺ] χαλεπόν. α. Ἐπιπροΐησι] πέμπει. α. β. Ἕτεροι] ἄλλοι τινές. α. Διεφημίξαντο] ὠνόμασαν. α. Τῶν δ' ἄλλων] κόλπων β.

Τοιοῦτος ὑπάρχων, καὶ τοσαῦτα ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις ὀνόματα ἔχων. κόλπους δὲ ἔνθεν κἀκεῖθεν ἐκβάλλει, ἔσωθεν βάλλων εἰς τὴν θάλασσαν· μικροὺς μὲν πολλοὺς, πίσυρας, ἀντὶ τοῦ τέσσαρας, δὲ μεγίστους. καὶ πρῶτον μὲν, ὅς τις τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν ποιεῖ, συρόμενος ἐκ τῆς Λιβύης ἕως τῆς Παμφυλίδος γῆς. δεύτερον δὲ ὀλίγον μὲν, μικρότερον δηλονότι κόλπον, προφερέστατον δὲ τῶν ἄλλων, ὅ ἐστι μείζονα, ὅς τις ἀπὸ τῆς Κρονίης θαλάσσης ἐκ τοῦ βορρᾶ διασκορπιζόμενος, τῇ Κασπίᾳ τὸ δεινὸν αὐτοῦ ῥεῖθρον ἐπιπέμπει τῇ θαλάσσῃ· ἥν τινα προέχουσι τοῦ ὠκεανοῦ καὶ ἄλλοι Ὑρκανίαν εἶπον. τῶν δὲ ἄλλων, οἵ τινές εἰσιν ἀπὸ τῆς νοτίας ἀμφότεροι θαλάσσης, εἷς μὲν ἀνώτερος ὑπάρχει, τὸ Περσικὸν κῦμα προχέων, ἐξεναντίας τετραμμένος τῆς Κασπίας θαλάσσης· ἄλλος δὲ πάλιν Ἀρραβικὸς ἐξογκοῦται καὶ αὔξεται πλησίον

τῶ

Εὐξείνου πόντου νοτιώτερον ὁλκὸν ἑλίσσων.
Τόσσοι μὲν κόλποι βαθυκύμονος ὠκεανοῖο
Οἱ μείζους· ἄλλοι δέ τ' ἀπειρέσιοι γεγάασι.
Νῦν δ' ἁλὸς ἑσπερίης ἐρέω πόρον, ἥ τ' ἐπὶ πάσας
Ἠπείρους λοξοῖσιν ἐπιστρέφεται πελάγεσσιν·
Ἄλλοτε μὲν νήσοισι περίδρομος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἢ ὀρέων ἢ πέζαν ὑποξύουσα πολήων.
Ὑμεῖς δ', ὦ μοῦσαι, σκολιὰς ἐνέποιτε κελεύθους,
Ἀρξάμεναι στοιχηδὸν ἀφ' ἑσπέρου ὠκεανοῖο·
Ἔνθά τε καὶ στῆλαι περὶ τέρμασιν Ἡρακλῆος
Ἑστᾶσιν (μέγα θαῦμα) παρ' ἐσχατόωντα Γάδειρα,
Μακρὸν ὑπὸ πρηῶνα πολυσπερέων Ἀτλάντων·

55 Euxino ponto magis auſtralem ſulcum volvens. 56 tot quidem ſinus procelloſi oceani 57 majores: verum alii etiam innumeri ſunt. 58 Nunc autem maris occidui referam meatum, quod ad omnes 59 continentes tortuoſis convertitur pelagis: 60 alias quidem inſulis circumfluum, alias vero 61 aut montium aut oram ſubradens urbium. 62 Vos vero, o muſæ, difficiles referte vias, 63 auſpicatæ ordine ab occiduo oceano. 64 ubi etiam columnæ in finibus Herculis 65 ſtant (ingens miraculum) ad extremas Gades, 66 alto ſub monte [montis cacumine] longe lateque diſperſorum Atlantum.

Ὁλκόν] τὸν πόρον. φ. τὸ κῦμα. β. Ἑσπερίης] τῆς δυτικῆς· α. Ἄλλοτε μὲν] ποτέ. α. Ἄλλοτε δ'] ποτέ. α. Αὖτε] πάλιν. α. Πέζαν] τὴν βάσιν. α. Ὑποξύουσα] ὑποτρέχουσα. α. Σκολιὰς] τὰς διεστραμμένας. α. Μακρὸν ὑπὸ πρηῶνα] ἤτοι ὑπὸ τὴν μεγάλην ἔξοδον, καὶ ἐξοχήν. α.

Τοῦ Εὐξείνου πόντου νοτιώτερον τὸ ῥεῦμα συστρέφων. τοσοῦτοι μὲν τοῦ βαθυῤῥόου ὠκεανοῦ οἱ μείζονές εἰσι κόλποι· ἄλλοι δὲ πάλιν ἄπειροι καὶ πολλοὶ γεγένηνται. ἀρτίως δὲ τῆς ἑσπερίας θαλάσσης τὸν πόρον λέξω, ἥτις ἐπὶ πάσας τὰς ἠπείρους, ὅ ἐστιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, λοξοῖσι πελάγεσιν ἐπιστρέφεται, τουτέστι διέρχεται· ἄλλοτε μὲν ταῖς νήσοις οὖσα, δηλονότι ἡ ἑσπέριος θάλασσα, περίδρομος, τουτέστιν κυκλοτερής, ἄλλοτε δὲ ἢ ὀρέων ἢ τὸ τῶν πόλεων κάτω μέρος ὑποξύουσα διέρχεται. ὑμεῖς δὲ, ὦ μοῦσαι, τὰς σκολιὰς ὁδοὺς, οἱονεὶ τὰς δυσχερεῖς καὶ οὐ κατ' εὐθεῖαν ἰούσας, προείπετε, ἀρξάμεναι κατὰ τάξιν τοῦ δυτικοῦ ὠκεανοῦ. ὅπου καὶ αἱ στῆλαι τοῦ Ἡρακλέους, ἤτοι Ἀβέννα καὶ Ἀλύβη, παρὰ τοῖς τέρμασι τοῖς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὠκεανοῦ μέγα ἵστανται θαῦμα, ἐπὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῶν Γαδείρων, ὑπὸ τὸν μακρὸν πρηῶνα, ὅ ἐστι ὑπὸ ἐξοχὴν τῶν ἐπὶ πολὺ διηκόντων, ἤτοι τῶν εἰς πολλὰ διεσπαρμένων, Ἀτλάντων· (ἢ τῶν Ἀτλάντων, ἢ τῶν ἐνοικούντων) πρηὼν δέ ἐστιν ἡ προβολή, οἱονεὶ πρωϊών. ὁ δὲ Ἄτλας ὄρος ὢν περὶ τὴν Λιβύην καὶ κίων ἐμυθολογήθη τοῦ οὐρανοῦ, διὰ τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος, καὶ Ἀτλαντικὸν πέλαγος ἐξ αὐτοῦ

ὅπου

Ἧχί τε καὶ χάλκειος ἐς οὐρανὸν ἔδραμε κίων,
Ἠλίβατος, πυκινοῖσι καλυπτόμενος νεφέεσσι.
Πόντος μὲν πρώτιστος Ἰβηρικὸς ἀρχομένοισιν
Ἐγκέχυται, ὅς πέρ τε καὶ Εὐρώπης πέλει ἀρχὴ,
Καὶ Λιβύης. μέσσος γὰρ ἑλίσσεται ἀμφοτεράων.
Στῆλαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παρὰ πλευρῇσι κέονται,
Ἡ μὲν ἐπ' Εὐρώπην, ἡ δ' ἐς Λιβύην ὁρόωσα.
Τὸν δὲ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥόος, ἔνθα τε γαῖα
Μασσαλίη τετάνυσται, ἐπίστροφον ὅρμον ἔχουσα.
Ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖσι Λιγυστιὰς ἕλκεται ἅλμη.

67 ubi etiam ænea in cœlum excurrit columna, 68 excelſa, denſis operta nubibus. 69 Pontus quidem primus Ibericus incipientibus 70 infunditur, qui & Europæ eſt initium 71 & Libyæ. nam medius volvitur ambarum. 72 Columnæ autem hic & illic ad latera ſitæ ſunt; 73 una quidem ad Europam, altera vero ad Libyam ſpectans. 74 Illum autem excipit Gallaticus gurges: ibique terra 75 Maſſilia extenſa eſt, rotundum [curvum] portum habens. 76 deinceps poſt hos Liguſticum trahitur ſalum.

Χάλκειος] χαλκοῦς. α. Ἔδραμε] φθάνει. α. Πυκινοῖσι] συνεχέσι. α. Καλυπτόμενος] σκεπόμενος. α. Πόντος] κόλπος. α. Ἀρχομένοισι] ἀρχομένων ἡμῶν. α. Ἀμφοτέρων] τῶν γαιῶν, τῆς Λιβύης καὶ τῆς Εὐρώπης. α. Μετεκδέχεται] μεταλαμβάνει. α. Ἔνθα] ὅπου. β. Τετάνυσται] ἐξήπλωται. α. Ἑξείης] μετὰ ταῦτα. α.

ὅπου καὶ ὁ στερεὸς ἀνέδραμεν εἰς τὸν οὐρανὸν ὑψηλὸς κίων, πολλοῖς δὲ ἰσχυροῖς νέφεσι καλυπτόμενος. τὸ δὲ ἀνέδραμε, ποιητικῶς.

——— ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.

ἀρχὴν δὲ ποιουμένοις ἡμῖν τοῦ λέγειν ἔστω τάξις αὕτη. τοῦτο γὰρ συνυπακούεται. πρῶτος μὲν οὖν ὁ Ἰβηρικὸς ὑπεισέρχεται πόντος, ὅς τις καὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Λιβύης ὑπάρχει ἀρχή. καὶ γὰρ ἀναμεταξὺ γαιῶν συστρέφεται. αἱ δὲ Ἡρακλεωτικαὶ στῆλαι παρὰ ταῖς πλευραῖς αὐτῶν ἐπίκεινται, ἡ μὲν ἐπὶ τὴν Λιβύην, ἡ δὲ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην· τὸ δὲ ὁρῶσα, κατὰ κοινοῦ. οἱ οὖν Ἴβηρες ἄποικοι ἐγένοντο ἀπὸ τῆς Εὐρώπης. μετὰ τοῦτον τὸν Ἰβηρικὸν δὲ κόλπον διαδέχεται ὁ Γαλατικὸς ῥοῦς, τουτέστιν ἡ Γαλατικὴ θάλασσα, ἣν κατοικοῦσι Κελτογαλάται· (οἱ γὰρ ἐν Ἀσίᾳ Γαλάται τῶν ἐνταῦθα ἄποικοί εἰσιν, ὥσπερ καὶ οἱ ἐν Ἀσίᾳ Ἴβηροι) ἐν ταύτῃ καὶ ἡ Μασσαλία γῆ ἐκτετάνυσται περιφερῆ λαχοῦσα τὸν ὅρμον. ἐπὶ τούτοις δὲ τοῖς κόλποις ἐφεξῆς καὶ τὸ Λιγυστικὸν πέλαγος ἕλκεται, ὅ ἐστιν ἡ Λιγυστικὴ θάλασσα σύρεται. (Λιγυστικὴ δὲ λέγεται ἀπὸ Λίγυός τινος, Ἀλεβίωνος ἀδελφοῦ, ὃν ἱστοροῦσιν Ἡρακλέα κεκωλυκέναι ἀπιόντα ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς)

Ενθ' Ιταλῶν υἷες ἐπ' ἠπείροιο νέμονται,
Εκ Διὸς Αὐσονιῆες ἀεὶ μέγα κοιρανέοντες,
Αρξάμενοι βορέηθεν ἔσω λευκὴν ἐπὶ πέτρην,
Η ῥά τε Σικελικῆς ἐπὶ πορθμίδος ἐρρίζωται.
Εξείης δ' ἐπὶ Κύρνον ἐρεύγεται ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Τῇ δ' ἔπι Σαρδόνιος μορμύρεται ἔγκυθι πόντος.
Τὸν δὲ μετ' ὠρύεται Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης
Πρὸς νότον· αὐτὰρ ἔπειτα πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο
Κυρτὸς ἐπιστρέφεται Σικελὸς ῥόος· αὐτὰρ ἔνερθεν

77 Ubi Italorum filii in continente habitant, 78 a Jove Auſonii ſemper longe lateque dominantes, 79 orſi a borea introrſum uſque ad Leucopetram, 80 quæ quidem Siciliæ in freto fixa eſt, 81 deinceps vero in Corſicam eructat ſalſam aquam: 82 poſt hanc autem Sardonium murmurat intus mare. 83 Hoc vero excipit Tyrrheni [Thuſci] unda maris, 84 verſus auſtrum: at deinceps ad ortum ſolis, 85 obliquus obvertitur Siculus pontus: cæterum infra

Νέμονται] κατοικοῦσι. α. Κοιρανέοντες] ἄρχοντες. α. βασιλεύοντες. β. Αρξάμενοι βορέηθεν] ἀρχὴν ποιήσαντες ἀπὸ τοῦ βορέου. α. Εξείης] ἐφεξῆς. α. Κύρνον] νῆσον. α. Αλμυρὸν ὕδωρ] ἤτοι τὸ Λιγυστικὸν πέλαγος. α. Τῇ] τῇ Κύρνῳ. α. Μορμύρεται] ἦχον ἀναβράζει. α. Τὸν] μετὰ τοῦτον τὸν πόντον. β. Αὐτὰρ] δὲ α. β. Ρόος] ὁ ῥοῦς. α. Ενερθεν] ὑποκάτω. α.

ὅπου οἱ τῶν Ἰταλῶν υἱοὶ διαπαντὸς ἐπὶ ταῖς ἠπείροις νέμονται, μέγα ἀπὸ τοῦ Διὸς τὸ κράτος ἔχοντες, τῶν τόπων ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ βορρᾶ, ἀντὶ τοῦ βορείων μερῶν, ἕως ἐπὶ τὴν λευκὴν πέτραν· ἥτις λευκὴ πέτρα ἐπὶ τὸν πορθμόν ἐστι τῆς Σικελίας. ἄνωθεν καὶ γάρ ἐστιν ἡ λευκὴ πέτρα ἐπὶ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους. πορθμίδος δὲ, τῆς αὐτῆς θαλάσσης, οἱονεὶ τῆς μεταξὺ Σικελίας καὶ Ἰταλίας. οὕτω καὶ γὰρ λέγεται πορθμὶς, ἡ στενὴ θάλασσα ἑκατέρωθεν ἔχουσα γῆν· ὥσπερ ἰσθμὸς, ἡ στενὴ γῆ ἡ ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν. τὸ δὲ Αὐσονιῆες, ἀπὸ Αὔσονός τινος βασιλέως, (ἐκλήθησαν οἱ Ῥωμαῖοι οὕτως) ὃς ἦν Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης. ἑξῆς πολλὴ κεχυμένη ἡ Λιγυστικὴ θάλασσα (πρὸς γὰρ ἐκείνην καὶ τοῦτο συναπτέον,) τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ προχεῖ, ὁριζομένης αὐτῆς ἤτοι χωριζομένης Σαρδόνος καὶ Κύρνου. ἐπὶ ταύτην δὲ ὁ Σαρδόνιος πόντος ἀναβράζει, ὅπερ ἐστὶν ἦχον ἀποτελεῖ. μετ' αὐτὸν δὲ, δηλονότι τὸν κόλπον, τὸ τῆς Τυρσηνίδος κῦμα θαλάσσης. σχηματίσας καὶ ἀνέμους πρὸς νότον φησὶν, ἐπειδὴ ἀπὸ βορέου εἰς νότον [illegible] τέταται, οὐκ ἀπὸ δύσεως πρὸς ἀνατολήν· διὰ τοῦτο καὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν πάλιν τούτου φησί,

Κυρτὸς ἐπιστρέφεται Σικελὸς ῥόος. —— πρὸς αὐγὰς ἡλίου, ὡς κυρτουμένου αὐτοῦ πρὸς τὴν Σύρτιν, ἥτις καὶ ἄμπωτις λέγεται· τὸ δὲ Σικελικὸν τοῦτο πέλαγος Ἀδρίαν καλοῦσιν. ὑποκάτωθεν δὲ

περίκειται.

Ἐγκέχυται, καὶ μέχρι πολυκλύστοιο Παχυνοῦ,
Καὶ Κρήσσης ἄκρης (ἥτ᾽ εἰς ἅλα πουλὺ νένευκε,
Πάρ θ᾽ ἱερὴν Γόρτυνα, καὶ ἠπειρῶτιδα Φαιστὸν,
Προπρηνὴς, κριοῖο προσαυγάζουσα κάρηνον·
Τοὔνεκά μιν καὶ κριοῦ ἐφημίξαντο μέτωπον)
Ναὶ μὴν καὶ τετάνυσται Ἰηπυγίην ἐπὶ γαῖαν.
Κεῖθεν δ᾽ εὐρυνθεῖσα τιταίνεται Ἀδριὰς ἅλμη
Πρὸς βορέην· αὖθις δὲ πρὸς ἑσπέριον μυχὸν ἕρπει,
Ἥν τε καὶ Ἰονίην περιναιέται ηὐδάξαντο.
Διοσσὰς δ᾽ ἠπείρους ἀπερεύγεται. ἐς μὲν ἰόντι

86 infuſus eſt, etiam uſque ad Pachynum qui multis undis abluitur, 87 atque Cretæum promontorium (quod in mare valde prominet, 88 & juxta ſacram Gortynam, ac mediterraneam Phæſtum, 89 pronum, arietis aſſimilans caput. 90 eoque ipſum etiam arietis vulgo dixerunt frontem) 91 quinetiam expanſus eſt Iapygiam ad terram. 92 Inde vero dilatatum protenditur Adrium ſalum 93 ad boream: ſed rurſum ad occiduum receſſum ſerpit, 94 quod etiam Ionium accolæ dixerunt. 95 duas vero continentes eructat. intranti quidem

Μέχρι] ἕως. α. Ἄκρης] Δυτικοῦ Κρήτης. α. Κρήσσης ἄκρης] ἕως δηλονότι. β. Φαιστὸν] πόλιν. α. Ἰηπυγίην] Καλαβρικήν. α. Τιταίνεται] ἐκτείνεται. α. Περιναιέται] οἱ κύκλῳ κατοικοῦντες. α. Ηὐδάξαντο] ὠνόμασαν. α. Ἀπερεύγεται] προχεῖ. β. Ἐς μὲν ἰόντι] τῷ εἰσιόντι. β.

προκέχυται τὸ Σαρδόνιον πέλαγος, (ὅπερ διαιρεῖ τὴν Σικελικὴν θάλασσαν) καὶ μέχρι τοῦ πολυκλύστου Παχυνοῦ, (ὅπερ ἐστὶν ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας) καὶ τῆς Κρητικῆς ἄκρας· ἥτις καὶ αὐτὴ Κρήτη κατὰ πολὺ εἰς τὴν θάλασσαν νενεύκει, παρά τε τὴν ἱερὰν Γόρτυνα, καὶ τὴν ἐν μέσῳ ἠπείρου κειμένην Φαιστὸν προνενευκυῖα, καὶ τὴν τοῦ κριοῦ παρεμφαίνουσα κεφαλήν. τὸ γὰρ προσαυγάζουσα, ἀντὶ παρομοιοῦσα καὶ ἐμφαίνουσα· αὐγαὶ γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ λέγονται. τούτου χάριν, καὶ διὰ τὴν κύρτωσιν καὶ τὴν ὑπήχησιν τῶν ὑδάτων, μέτωπον εἶπον αὐτὴν κριοῦ· ἀληθῶς καὶ γὰρ τετάνυσται, ὅ ἐστιν ἐκτέταται, τὸ Σικελικὸν πέλαγος ἐπὶ τὴν Ἰηπυγίαν γῆν. Ἰηπυγίην δὲ τὴν τῶν Ἰηπύγων φησὶν, (ἀπ᾽ Ἰήπυγος τινὸς) οἵτινές εἰσι καὶ μέρος Καλαβρίας. ἐκεῖθεν πλατυνθεῖσα ἐκτείνεται, ὅ ἐστι σύρεται, ἡ Ἀδριὰς ἅλμη πρὸς βορρᾶν, πάλιν δὲ ἐπὶ τὸν ἑσπέριον σύρει μυχόν. μυχὸν δὲ τὸν ἐνδότατον λέγει τόπον. τὸ δὲ πλατυνθεῖσα, οὐ πρὸς τὰ εἰρημένα, καὶ γὰρ πολὺ ἄλλα πλατύτερα εἶπεν, ἀλλὰ πρὸς τὸν μυχὸν καὶ τὴν εἰρημένην στενότητα, ἥν τινα καὶ Ἀδριάδα οἱ περίοικοι καὶ Ἰονίαν εἶπον ἀπὸ Ἴονός τινος, ἐξ οὗ καὶ πόλιν εἰρῆσθαί φασιν· ἀπὸ ὀνόματος ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Ἰόνιος Ἀδριάς· υἱὸς γὰρ τοῦ Ἴονος Ἀδρίας. εἰς δισσὰς δὲ ἠπείρους ἀπερεύγεται, τουτέστιν εἰς δύο τόπους τῆς γῆς ἐμβάλλει· ἐπερχο-

Δεξιτερὴν κατὰ χεῖρα φαείνεται Ἰλλυρὶς αἶα,
Δαλματίη δ᾽ ἐφύπερθεν, Ἐνυαλίων πέδον ἀνδρῶν.
Σκαιῇ δ᾽ Αὐσονίων παραπέπταται ἄπειρος ἰσθμὸς
Πουλυτενής, τρισσῇσι περίδρομος ἀμφιτρίταις,
Τυρσηνῇ, Σικελῇ τε, καὶ Ἀδριάδι πληθούσῃ.
Ἡ μία δ᾽ εἰς ἄνεμον τεκμαίρεται ὁλκὸν ἑκάστη·
Τυρσηνὴ ζέφυρον, Σικελὴ νότον, Ἀδρίας εὖρον.
Αὐτὰρ ὑπὲρ Σικελῆς χθονὸς ἕλκεται οἶδμα κορύσσων
Πόντος ἔσω Λιβύης, νοτίην ἐπὶ Σύρτιν ἑλίσσων
Τὴν ἑτέρην, ἥν πέρ τε καὶ εὐρυτέρην ἐνέπουσιν·
Ἄλλη δ᾽, ἥ τις ἀφαυρὸν ἔχει πόρον ἔνδον ἐοῦσα,

96 dextram ad manum cernitur Illyris terra, 97 Dalmatia vero ſupra [ultra,] Martiorum ſolum virorum. 98 ad lævam vero Auſoniorum expanditur immenſus iſthmus, 99 longe porrectus, tribus circumfluus maribus, 100 Tyrrheno, [Thuſco,] Siculo, atque Adrio adventante. 101 unumquodque autem in ventum dirigit tractum: 102 Tyrrhenum in zephyrum, Siculum notum, Adrium eurum. 103 Porro ſupra Siculam terram trahitur undam attollens 104 pontus intra Libyam, auſtralem in Syrtim volvens 105 alteram, quam quidem & latiorem vocant. 106 altera vero, parvum habens ſinum, quæ intus eſt,

Σκαιῇ] ἀριστερᾷ. α. Περίδρομος] κυκλοτερής. α. Τεκμαίρεται] νεύει, φαίνει. α. Ὁλκὸν] ῥεῦμα. β. Νοτίην ἐπὶ Σύρτιν] ἔστι γὰρ καὶ ἑτέρα Σύρτις ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη. β. Σύρτιν] ἔστι Σύρτις ἡ μεγάλη, καὶ ἡ μικρά. α. Εὐρυτέρην] πλατυτέραν. α. Ἀφαυρὸν] πολιόν. α. Ἐοῦσα] ὑπάρχουσα. α.

μὲν μὲν οὖν κατὰ τὴν δεξιὰν χεῖρα, ὅ ἐστι κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος, φαίνεται ἡ Ἰλλυρικὴ γῆ· ἡ δὲ Δαλματία, τὸ Ἐνυαλίων πέδον ἀνδρῶν, ἀντὶ τοῦ πολεμικωτάτων ἀνδρῶν ἡ γῆ, ὑπεράνωθεν τῆς Ἰλλυρίδος γῆς. τὸ δὲ φαίνεται, κατὰ κοινοῦ. ἐν δὲ τῇ σκαιᾷ, δηλονότι χειρὶ, Ῥωμαίων ὁ ἄπλετος ἰσθμὸς καὶ πολυτελὴς παραπέπταται, οἱονεὶ ἀπλήρωτος, καὶ ἐπιπολὺ ἐκτεταμένη γῆ διασύρεται), (οὐχ ὅτι δὲ ἡ στενὴ Ἰταλία ἐστὶν [ἰσθμὸς λέγεται,] ἀλλ᾽ ὅτι τὸ οἰκούμενον αὐτῆς ὅρον στενόν ἐστιν) ὑπὸ τριῶν θαλασσῶν περίδρομος οὖσα, τῆς τε Τυρσηνῆς, καὶ Σικελικῆς καὶ τῆς πληθούσης, ὅ ἐστι τῆς πολλῆς, Ἀδριάδος. ἑκάστη δὲ αὐτῶν εἰς ἄνεμον τὸ ῥεῦμα τεκμαίρεται), οἱονεὶ πλεῖον, καὶ τὴν κυματώδη κίνησιν ἔχει. καὶ ἡ μὲν μία, δηλονότι ἡ Τυρσηνὴ, νεύει ἐπὶ ζέφυρον· ἡ δὲ Σικελικὴ τὸν ὅρμον καὶ τὴν ὁλκὴν ἔχει ἐπὶ νότον· ἡ Ἀδριὰς δὲ, ἐπὶ τὸν εὖρον. ὑπεράνω δὲ τῆς Σικελίας γῆς, ὁ ἀνατολικώτερος Λιβύης ἔσω πόντος τὸ κῦμα κορύσσων καὶ αὔξων ἕλκει) περὶ τὴν ἑτέραν Σύρτιν, τουτέστι τὴν μεγάλην, τὴν νοτίαν, συστρέφει, ἥν τινα καὶ μείζονα λέγουσιν· ἄλλη ἀφαυρὸν, ἤτοι σμικρὸν, ἔχει τὸ πόροι δυτικώτεροι τυγχάνουσι, (ὡς ἔνδον εἶναι

Τηλόθεν ἐρχομένην δέχεται πλημμυρίδα πόντου.
Ὡς οἱ μὲν βοόωσιν ἑλισσόμενοι δύο κόλποι.
Ἐκ δ' ὀρέων Σικελῶν, Κρήτης ἀναπέπταται οἶδμα
Μακρὸν ἐπ' ἀντολίην, Σαλμωνίδος ἄχρι καρήνου,
Ἣν Κρήτης ἐνέπουσιν ἑώϊον ἔμμεναι ἄκρην.
Δοιαὶ δ' ἑξείης προτέρω φορέουσι θάλασσαι,
Ἰσμαρικοῦ πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναι Βορέαο,
Ὀρθὸν φυσιόωντος, ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται.
Ναῦται δὲ πρώτην, Φαρίην ἅλα κικλήσκουσιν,
Ὕστατον ἐς πρηῶνα τιταινομένην Κασίοιο·
Σιδονίην δ' ἑτέρην, ὅθι τείνεται ἐς μυχὰ γαίης

107 eminus advenientem ſuſcipit æſtum maris. 108 ita quidem reboant vorticoſi hi duo ſinus. 109 E montibus autem Siculis Cretæ expanditur [porrigitur] unda 110 longe in ortum, Salmonium uſque ad promontorium, 111 quod dicunt orientale Cretæ eſſe promontorium. 112 At deinceps duo ulterius intumeſcunt maria, 113 Iſmarici flatibus agitata boreæ, 114 recta ſpirantis, quandoquidem e regione ſita ſunt. 115 Nautæ autem primum, Pharium mare appellant, 116 quod in ultimum jugum porrigitur Caſii: 117 Sidonium vero alterum, ubi extenditur in receſſum terræ,

Τηλόθεν] μακρόθεν. β. Ἀναπέπταται] μεγεθύνεται. α. Ἄχρι] ἕως. β. Καρήνου] ἐξοχῆς. α. Προτέρω] ἔμπροσθεν. α. Ἰσμαρικοῦ βορέαο] τοῦτον Μάρων λέγει Θρακικόν. α. Φυσιόωντος] βορέου. α. Τιταινομένην] ἐξηπλωμένην. α.

εἶναι αὐτὴν πρὸς τὴν δύσιν) καὶ τὴν πλημμυρίδα τοῦ πόντου, ὅ ἐστι τοῦ Σαρδώου καὶ τοῦ Τυρρηνικοῦ, πόρρωθεν ἐρχομένην δέχεται. οὕτω μὲν οὗτοι (ὅ, τε τῆς μεγάλης Σύρτιδος καὶ τῆς μικρᾶς δηλονότι) οἱ κόλποι συστρεφόμενοι βοῶσιν. ἀπὸ δὲ τῶν Σικελικῶν ὀρέων (εἰσὶ τοῖς πλέουσιν ἐκ Σικελίας, διὰ τὸ μηκέτι φαίνεσθαι τὰ τῆς Σικελίας ὄρη) τὸ μακρὸν τῆς Κρήτης ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν διαδέχεται πέλαγος μέχρι τῆς Σαλμωνίδος ἄκρας, ἥν τινα Σαλμωνίδος ἄκραν, ὅ ἐστιν ἀκρωτήριον, ἀνατολικωτέραν πρὸς τὴν Κρήτην λέγουσιν εἶναι· ὁ δὲ κρηὸς, δυτικώτερος. δύο δὲ ἐφεξῆς προσωτέρω πυκνοῦνται, ὅ ἐστιν αὔξονται, πελάγη ὑπὸ ταῖς τοῦ Θρακικοῦ βορρᾶ ἐλαυνόμεναι πνοαῖς, ὀρθὸν φυσῶντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐξ ἐναντίας κεῖται αὐτῶν. τὸ δὲ Ἰσμαρικοῦ, ἀντὶ τοῦ Θρακικοῦ· ἡ δὲ Ἴσμαρος πόλις ἐστὶ Θρακικὴ, ἐξ ἧς καὶ τό· ——— ὁ δ' Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει. τὴν δὲ θάλασσαν ταύτην προτέραν Φαρίαν καλοῦσιν, ἐπὶ τὴν ἐσχάτην ἐξοχὴν ἐκτεινομένην τοῦ Κασίου· (πρηῶνα δὲ ὕστατον, τὴν ἐσχάτην λέγουσιν ἐξοχήν. τὸ δὲ Κάσιον τῆς Συρίας ἐκτεινάμενόν ἐστι μέχρι τοῦ Πηλουσίου· τὸ δὲ Πηλούσιον, πρὸς τῇ Σερβωνίδι λίμνῃ) τὴν καὶ ἑτέραν δὲ Σιδωνίαν, ὅπου ὁ Ἰσσικὸς κόλπος ὁ ἄπειρος συρόμενος ἐπὶ τὸν βορρᾶν εἰς μυχὰ γαίης, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ἐξοχὴν τῆς γῆς, ἢ ἐπὶ τὴν

παράλ-

Ἰσσοῦ ἄχρις πόλιος, Κιλίκων χώραν παραμείβων,
Ἰσσικὸς ἑλκόμενος Βορέην ἔπι, κόλπος ἀπείρων.
Οὐ μὲν πολλὸν ἄνωθεν ἰσόδρομος· ἄγχι γὰρ ἤδη
Ὑσπληγγι δνοφερῇ Κιλίκων ἀποπαύεται αἴης·
Τῆμος ἐπὶ ζέφυρον στρεπτὴν ἐπερεύγεται ἅλμην.
Ὡς δὲ δράκων βλοσυρωπὸς ἑλίσσεται ἀγκύλος ἕρπων,
Νωθὴς, τῷ δ' ὑπὸ πᾶσα βαρύνεται οὔρεος ἄκρη
Ἐρχομένῳ· τὼς κεῖνος ἑλίσσεται εἰν ἁλὶ κόλπος
Νήχυτος, ἔνθα καὶ ἔνθα βαρυνόμενος προχοῇσι.
Τοῦ μὲν ἐπὶ προχοῇ Παμφύλιοι ἀμφινέμονται,
Ὅσσον ἐπιπροβέβηκε Χελιδονίων ἐπὶ νήσων.

118 Iſſum ad uſque urbem, Cilicum regionem præteriens. 119 Iſſicus, qui trahitur boream verſus, ſinus immenſus. 120 Non tamen multum procul æqualem curſum habet. jam enim prope 121 Cilicum terram ceſſat, flexu atro; 122 tum ad zephyrum converſam eructat undam. 123 Ut autem draco horrendus viſu volutatur flexuoſus repens, 124 tardus, ſub hoc autem totum gravatur montis jugum 125 incedente: ſic ille volvitur in mari ſinus 126 diffuſus, hinc & illinc gravatus gurgitibus. 127 Hujus quidem ad gurgitem Pamphylii habitant, 128 quantum progreditur Chelidonias ad inſulas.

Ἄχρις] ἕως. β. Πολλὸν] πολύ. α. μακρῶς. β. Ἄγχι] πλησίον. α. Δνοφερῇ] ὡς ζοφερῇ. α. Τῆμος] ἐκεῖσε. α. Ἐπερεύγεται] ἀποπτύει. α. Ἀγκύλος] στρογγύλος. α. Ἔνθα καὶ ἔνθα] ἔνθα κἀκεῖσε. α. Προχοῇσι] προχύμασι. α. Ὅσσον] ὁπόσον. α. ἤτοι τόσον. β.

παράλον μέχρι τῆς Ἰσσοῦ πόλεως, τὴν τῶν Κιλίκων χώραν παραμείβων διέρχεται. (μέγαν δὲ αὐτὸν εἶπε κόλπον, διὰ τὸ μὴ ἐπισυνῆφθαι αὐτῷ ἕτερον) οὐ πόρρωθεν μὲν κατὰ τὰ ἄνω μέρη ὢν ἰσόδρομος, οὐδὲ δι' ὅλου ἐπὶ τῶν βορρᾶν χωρῶν, οὐδὲ ἐπὶ πολὺ τῆς ἀνακλίσεως ἐπ' εὐθείας φερόμενος· πλησίον καὶ γὰρ τῇ δνοφερῇ ὑσπληγγι, τῇ καμπύλῃ μελαινάδι, οἱονεὶ τῇ μελαίνῃ αὐτοῦ συστροφῇ, τῆς τῶν Κιλίκων γῆς ἀποπαύεται· (καὶ γὰρ ὕσπληγγα, συστροφὴν λέγει) ἐπειδὴ ὅταν τῇ Κιλικίᾳ ἐπιβάλλει, πάλιν ἐπὶ δύσιν ἀναχωρεῖ, (διὸ καὶ κατὰ τὴν ἕρπυσιν δράκοντι ἀπεικάζεται αὐτὸν, ἐπεὶ μὴ κατ' εὐθὺ φέρεται) ἐπὶ τὸν ζέφυρον, δηλονότι ἐπὶ τὴν Κιλικίαν, τὴν συστροφὴν ποιησάμενος ἐκπτύει τὴν θάλασσαν. καθάπερ γὰρ βραδὺς καὶ ἀγκύλος συρόμενος δράκων καταπληκτικοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων, συστρέφεται, ὑπὸ τούτου δὲ, δηλονότι ἐρχομένου ἡ τοῦ ὄρεος ἄκρα πᾶσα βαρύνεται· οὕτω καὶ ἐκεῖνος ὁ Ἰσσικὸς κόλπος ὑπὸ ταῖς προχύσεσι βαρυνόμενος πολύχυτος ἐν τῇ θαλάσσῃ ἔνθεν κἀκεῖθεν συστρέφεται. ἐπὶ τούτου μὲν ταῖς προχύσεσι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου, οἱ Παμφύλιοι κατοικοῦσιν, ἕως ἐπὶ Χελιδονίων νήσων Παμφυλίας· αἵ τινές εἰσι Μελανῆπαι, καὶ Γάγαι, καὶ Κορύδαλαι.

Σῆμα δ' ἔχει ζεφύρου Παταρηΐδα τηλόθεν ἄκρην.
Φράζεο δ' ἐκ κείνου τετραμμένος αὖθις ἐπ' ἄρκτους,
Αἰγαίου πόντοιο πλατὺν πόρον· ἔνθά τε κῦμα
Ῥησσόμενον νήσοισι περιβρέμεται Σποράδεσσιν.
Οὐ γάρ τις κείνῳ ἐναλίγκια κύματ' ὀφέλλει
Ὑψόθι μορμύρων ἕτερος πόρος ἀμφιτρίτης.
Οὖρον δ' ἐς Τένεδον τεκμαίρεται ἐσχατόωσαν,
Ἴμβρον ἔχων ἑτέρωθεν· ὅθεν στενὸς ἔρχεται αὐλὼν,
Συρόμενος βορέηνδε Προποντίδος ἔνδοθι πάσης.
Τῆς δ' ὕπερ ἄσπετα φῦλα τιταίνεται Ἀσίδος αἴης

129 terminum autem habet zephyri Patareum eminus promontorium. 130 Conſidera [contemplare] vero ex illo [ſinu] converſus rurſus ad ſeptemtriones, 131 Ægæi ponti vaſtum gurgitem: ubi etiam fluctus 132 fractus inſulas circumfremit Sporadas. 133 neque enim aliquis illi ſimiles fluctus excitat 134 profunde murmurans alius gurges maris. 135 limitem vero in Tenedum terminat extremum, 136 Imbrum habens altera ex parte, unde arctum exit fretum, 137 quod trahitur boream verſus, Proponcidem intra totam. 138 Hanc autem ſupra innumeræ gentes panduntur Aſiaticæ terræ

Τηλόθεν] μακρῶς. α. β. Φράζεο] σκόπει, διανοοῦ. α. Κείνου] τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου. α. β. Τετραμμένος] συστραφείς. α. Ῥησσόμενον] ῥηγνύμενον. α. Περιβρέμεται] ἠχεῖ. α. β. Σποράδεσσιν] ταῖς κεχυμέναις δίκην σπορᾶς. α. Τὶς] κόλπος. α. Μορμύρων] κινούμενος. α. Οὖρον] χωρισμόν. α. Τεκμαίρεται] Αἰγαῖος πόντος. β. Εἰς Τένεδον ἐσχατόωσαν] ἕως τῆς Τενέδου ἐσχάτης. α. Συρόμενος] φερόμενος. α. Φῦλα] γένη. α. Τιταίνεται] ἐξαπλοῦται. α.

ἐπὶ δὲ τὴν ἄκραν τῶν Πατάρων (ὃ Λυκίαν καὶ Καρίαν διορίζει ἀκρωτήριον· καὶ γάρ ἐστι πλευραῖον σημεῖον) ὁ Ἰσσικὸς κόλπος, ὡς πρὸς τὸν ζέφυρον, καὶ πρὸς τὴν δύσιν, πόρρωθεν τὰ Πάταρα ἔχει καὶ τὸ τέλος τοῦ Σιδωνίου πελάγους. ἐξ ἐκείνου οὖν, τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου τῆς Παμφυλίας, πάλιν ἐπὶ τὰ ἀρκτῷα μέρη συστρέφεται. βλέπε ὦ ἀκροατὰ (πρὸς γὰρ ἐκεῖνον ὁ λόγος;) καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους τὸν πόρον, ὅπου τὸ κῦμα διαρρησσόμενον ταῖς διεσπαρμέναις νήσοις ποῖόν τινα ἦχον ἀποτελεῖ. οὐδαμῶς καὶ γάρ τις ὅμοια κύματα τοῦ Αἰγαίου ἐκείνου πελάγους ἕτερος πόρος τῆς θαλάσσης αὔξει εἰς ὕψος ἀνεγείρων, καὶ κτυπῶν, καὶ ἀναβράζων. τὸν δὲ ὅρον, ὅ ἐστιν ὁρισμὸν, αὐτοῦ τὸ Αἰγαῖον δέχεται εἰς τὴν ἐσχάτην Τένεδον, ἀντὶ τοῦ ἕως Τενέδου, τὴν Ἴμβρον εἰς τὸ ἕτερον μέρος ἔχων· καθ' ὅπου, ἀπὸ τῆς Τενέδου, ὁ ἐπιμήκης αὐλὼν πρὸς βορρᾶν συρόμενος ἕως τῆς Προποντίδος ἁπάσης ἔρχεται. ὑπὲρ ἧς, Προποντίδος, πρὸς τὰ νότια μέρη ἄσπετα φῦλα τιταίνεται, οἱονεὶ τὰ πολλὰ ἔθνη ἐπεκτείνεται· ἄπειρα καὶ γάρ εἰσιν ἔθνη τῆς Ἀσίας. ὡς καὶ πλα-

Πρὸς νότον· ἠπείρου γὰρ ἐπὶ πλατὺς ἔρχεται ἰσθμός.
Τῇ δ' ἔπι, Θρηϊκίου στόμα Βοσπόρου, ὅν πάρος Ἰὼ
Ἥρης ἐννεσίῃσιν ἐνήξατο πόρτις ἐοῦσα.
Στεινότατος δὴ κεῖνος ἁπάντων ἔπλετο πορθμὸς
Τῶν ἄλλων, οἵ τ' εἰσὶ πολυκλύστοιο θαλάσσης·
Κυανέας ὅθι μῦθος ἀναιδέας εἰν ἁλὶ πέτρας
Πλαζομένας, καναχηδὸν ἐπ' ἀλλήλῃσι φέρεσθαι.
Ἐκ τοῦ δ' οἰγομένοιο περιπέπταται ἐγγύθι Πόντος,
Πολλὸς ἐών, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀντολίης μυχὸν ἕρπων.
Τοῦ δ' ἤτοι λοξαὶ μὲν ἐπιτροχάουσι κέλευθοι
Αἰεί, πρὸς βορέην τε καὶ ἀντολίην ὁρόωσαι,

139 ad auſtrum. continentis enim latus ſuccedit tractus. 140 Hanc item poſt, Thracii oſtium Boſpori, quem olim Io 141 Junonis impulſu tranavit, juvenca quum eſſet. 142 anguſtiſſimum ſane illud omnium eſt fretum 143 aliorum quæ ſunt undoſi maris. 144 Cyaneas ubi fama eſt impudentes in mari cautes 145 vagantes, cum ſtrepitu [ſonitu] in ſe mutuo incurrere [illidi.] 146 Ex eo autem [Boſpori ore] apertus panditur prope Pontus, 147 qui eſt vaſtus, & longe in orientis receſſum ſerpit. 148 Hujus autem obliquæ quidem procurrunt viæ 149 ſemper, ad boream & orientem ſpectantes:

Γὰρ] ὅτι. β. Πάρος] ἔμπροσθεν. α. Ἰὼ] ἤτοι ἡ Ἰνώ. α. Ἐνήξατο] ἔπλευσε. α. Πόρτις] δάμαλις. α. β. Ἐοῦσα] ὑπάρχουσα. β. Ἔπλετο] ὑπῆρχεν. β. Πολυκλύστοιο] πολυταράχου. β. Μῦθος] λόγος. α. Πλαζομένας] κινουμένας. α. Καναχηδὸν] μετὰ ἤχου. α. Ἐπιτροχάουσι] ἐπέρχονται. α.

πλατύτερος ὁ ἰσθμὸς ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅ ἐστιν ἐπὶ τὴν γῆν, διέρχεται. ἐπὶ ταύτῃ δέ, δηλονότι τῇ Προποντίδι, τοῦ θρακικοῦ Βοσπόρου ἐστὶ τὸ στόμα· ὅν τινα ποτέ, βόσπορον, ἡ Ἰὼ τῇ βουλῇ τῆς Ἥρας, ὡς παρ' αὐτῆς ζηλοτυπηθεῖσα, εἰς βοῦν μεταβληθεῖσα ἐνήξατο, ἤτοι ἐκολύμβησεν. ἐκεῖνος δὲ ὁ ἐν τῷ Βοσπόρῳ καὶ ἀναμεταξὺ Χαλκηδόνος καὶ Βυζαντίου πορθμός, ἢ Κινησίου καὶ τοῦ Ἀνάπλου λεγομένου, στενότατος ὑπάρχει περὶ τὰς Κυανέας πέτρας ὑπὲρ τῶν ἄλλων, δηλονότι πορθμῶν, (οἵ τινές εἰσι καὶ ἄλλοι Εὐβοίας καὶ Σικελίας) ὅπου ὁ μῦθος ἐν τῇ θαλάσσῃ τὰς τραχείας πλανωμένας πέτρας μετὰ κτύπου πολλοῦ εἰς ἀλλήλας φέρεσθαι ἔφησεν. ἐκ τούτου δὲ ἀνοιγομένου, δηλονότι τοῦ Βοσπόρου, παρεκπέπταται τοῖς αἰθέρσι πόντος, πολὺς ὑπάρχων, καὶ σύρων ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς τὸ ἐσώτερον μέρος. τούτου δέ, τοῦ Πόντου, ἀεὶ μὲν καὶ διαπαντὸς λοξαὶ ὁδοὶ ἐπιτρέχουσιν, ὡς πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέρη ποιούμεναι τὴν φοράν, τὴν δὲ ἀνάκαμψιν αὐτῶν πρὸς τὰ βόρεια. Μέσαι

δ'

Μέσσαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δύω ἀνέχουσι κολῶναι·
Ἡ μὲν, ὑπερνοτίη, τὴν τε κλείουσι Κάραμβιν·
Ἡ δὲ, βορειοτέρη, γαίης ὕπερ Εὐρωπείης,
Τὴν ῥα περικτίονες κριοῦ καλέουσι μέτωπον.
Αἵ τ' ἄμφω ξυνίασιν ἐναντίαι· οὐ μὲν ἐοῦσαι
Ἐγγύθεν, ἀλλ' ὅσσον ὁλκὰς ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἀνύσσῃ.
Ἐκ τοῦ δ' ἂν καὶ πόντον ἴδοις διθάλασσον ἐόντα,
Τόρνῳ ἐειδόμενον περιηγέος ἄμματι τόξου.
Ἀλλ' εἴη νευρῆς σημήϊα, δεξιὰ Πόντου,
Ἰθὺ διαγραφθέντα· μέση δέ τοι ἐστὶ Κάραμβις
Γραμμῆς ἐκτὸς ἐοῦσα, καὶ ἐς βορέην ὁρόωσα.
Σῆμα δ' ἔχει κεράων σκαιὸς πόρος, ὅς τ' ἐπὶ δισσὴν

150 media vero hinc & inde duo eminent promontoria. 151 alterum quidem, ſuperauſtrale, quod vocant Carambin: 152 alterum autem magis boreale, terram ſuper Europeam, 153 quod quidem accolæ arietis vocant frontem. 154 quæ ambo coeunt adverſa: quum tamen non ſint 155 vicina, ſed quantum [itineris] navis intra tertium diem conficeret. 156 Ex hoc vero & Pontum videas bimarem, 157 ambitu [ſuo] ſimilem curvi nexui [funi] arcus. 158 Verum fuerint nervi ſimulacra dexteræ partes Ponti, 159 recta linea delineatæ: at media eſt Carambis 160 quæ extra lineam eſt, & in boream ſpectat. 161 Simulacrum autem [imaginem] cornuum habet ſiniſtra pars alvei, quæ ad duplicem

Ἀνέχουσι] ὑψοῦνται. α. Κολῶναι] ἐξοχαί. α. Τὴν ῥα] ταύτην δή. β. Περικτίονες] οἱ ἐπιχώριοι. β. Αἵ τ' ἄμφω] κολῶναι. β. Μὲν] μήν. α. Διθάλασσον] ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης τοῦ κεῖσθαι ἔνθα καὶ ἔνθα. α. Ἄμματι] χοινίῳ. α. Ἐκτὸς] ἔξω. β. Πόρος] κόλπος. α.

δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δύο ἀνέχουσι κολῶναι, (δηλονότι δύο ὑψηλοὶ μεσάζουσι τόποι καὶ ἐξέχουσι· καὶ δοκεῖ τισιν, ἐκ τῶν αὐτῶν ὑψηλῶν τόπων καὶ ἐξεχόντων συνάγεσθαι τὴν θάλασσαν) ἡ μὲν ὡς πρὸς νότον, ἥν τινα καὶ Κάραμβιν καλοῦσιν· ἡ δὲ πρὸς βορρᾶν ἔγκειται ὑπὲρ Εὐρωπείας γῆς, ἥν τινα οἱ περίοικοι κριοῦ καλοῦσι μέτωπον. αἵ τινες, ἄκραι, ἐναντίαι εἰς ἀλλήλας συνέρχονται· οὐδαμῶς οὖσαι πλησίον ἀλλήλων, ἀλλὰ ὁπόσον ἐστὶν ὁλκάδα, ὅ ἐστι ναῦν, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὁδεῦσαι. ἴδοις ἂν καὶ διθάλασσον ὑπάρχοντα τὸν Πόντον, ἐοικότα τόρνῳ, ἤγουν περιφερείᾳ κυκλοτεροῦς ὁμοιούμενον τόξου. ἄμματι δὲ τοῦ τόξου περιφραστικῶς, τῷ τόξῳ. τὸ δὲ ὅμοιον αὐτοῦ, θέσῃ τοῦ περιφεροῦς τόξου τῷ τόρνῳ ἐκεῖνον τὸν Πόντον ὁμοιούμενον. περιηγέος δὲ, τοῦ περιφεροῦς. καὶ ἄμματι, κυρίως τῇ νευρᾷ. Ἀλλὰ γένοιτο νευρᾶς σημεῖα, πόντου τὰ δεξιὰ κατ' εὐθεῖαν διαγραφέντα· μέση δὲ τῆς διατυπώσεως αὐτῆς ἔξωθεν οὖσα, καὶ ἐπὶ τὸν βορρᾶν ὁρῶσα, ὑπάρχει ἡ Κάραμβις· ὁ δὲ ἀριστερὸς πόρος (δύο γὰρ εἰσι μακροὶ κόλποι) κεράτων ἔχει σημεῖον· ὅστις,

πόρος,

Εἰλεῖται στρεφάλιγγα, βοὸς κεράεσσιν ἐοικώς.
Τοῦ καὶ πρὸς βορέην Μαιώτιδος ὕδατα λίμνης
Ἐγκέχυται· τὴν μέν τε πέριξ Σκύθαι ἀμφινέμονται
Ἄνδρες ἀπειρέσιοι· καλέουσι δὲ μητέρα Πόντου.
Ἐκ τῆς γὰρ Πόντοιο τὸ μύριον ἕλκεται ὕδωρ,
Ὀρθὸν Κιμμερίου διὰ Βοσπόρου· ᾧ πάρα πολλοὶ
Κιμμέριοι ναίουσιν, ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου.
Τοίη μὲν μορφὴ κυαναυγέος ἀμφιτρίτης.
Νῦν δέ τοι ἠπείρου μυθήσομαι εἶδος ἁπάσης,
Ὄφρα καὶ οὐκ ἐσιδών περ ἔχοις εὔφραστον ὀπωπήν·
Ἐκ τοῦ δ' ἂν γεραρός τε καὶ αἰδοιέστερος εἴης,

162 ſinuatur flexum, [curvaturam,] arcus cornibus ſimilis. 163 Cujus etiam ad boream [borealem partem] Mæotidis aquæ paludis 164 infuſæ ſunt. hanc quidem circum Scythæ utrimque habitant, 165 viri innumeri. vocant autem matrem Ponti. 166 ex hac enim Ponti immenſa trahitur aqua, 167 recta Cimmerium per Boſporum: apud quem multi 168 Cimmerii habitant, ſubter frigido pede Tauri. 169 talis quidem forma [eſt] cœrulei maris. 170 Nunc autem tibi continentis eloquar faciem univerſæ, 171 ut quamquam non conſpicatus, habeas ſpeciem [imaginem] ejus facilem intellectu; [comprehenſu] 172 ex hoc autem honorabilis & magis reverendus eſſe poſſis,

Ἕλκεται] φέρεται. α. Κυαναυγέος] μελαίνης. α. Οὐκ ἐσιδὼν] οὐ γινώσκων. α. Γεραρὸς] ἔντιμος. α. τιμώμενος. β. Αἰδοιέστερος] αἰδοῦς ἄξιος. β.

πόρος, ἐπὶ τὴν δευτέραν συστροφὴν κέρασι τόξου ὁμοιούμενος συστρέφεται· οὗτινος, φησὶ, καὶ ἐπὶ τὴν Μαιῶτιδα λίμνην πρὸς τῶν βορρᾶν τὰ ὕδατα περικέχυται· περὶ ταύτην μὲν οἱ Σκύθαι, πολλοὶ καὶ ἄπειροι ἄνδρες, κατοικοῦσι· καλοῦσι δὲ ταύτην, δηλονότι τὴν Μαιῶτιδα λίμνην, καὶ μητέρα Πόντου. ἐκ ταύτης καὶ γὰρ διὰ τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου τὸ πολὺ καὶ ἄπειρον ὕδωρ τοῦ Πόντου ὀρθὸν διασύρεται. Παρά τινι, Κιμμερίῳ Βοσπόρῳ, πολλοὶ Κιμμέριοι κατοικοῦσιν, ὑπὸ τῷ ψυχρῷ ποδὶ τοῦ Ταύρου, τουτέστιν εἰς τὸ ἔσχατον καὶ κατώτατον μέρος τοῦ ὑψηλοῦ Ταύρου. πλησίον καὶ γάρ εἰσιν οἱ Κιμμέριοι περὶ τὸν ἰσθμὸν κείμενοι· οὗ ἐστιν ὁ Ταῦρος. ἰσθμὸν δὲ λέγουσι τὸν κατ' ἐνίους διαιροῦντα τῆς Εὐρώπης τὴν Ἀσίαν. ψυχρῷ δὲ, ἐπεὶ ὑψηλόν. τὰ γὰρ ὑψηλὰ, κρυώδη εἰσί. ποδὶ δὲ πάλιν, τῷ κάτω μέρει· ὥστε καὶ,

——— πόδας Ἴδης,

ἀντὶ τοῦ τὰ ἔσχατα μέρη καὶ κάτω τῆς Ἴδης. τοιαύτη μὲν ἡ μορφὴ τῆς μελανιζούσης θαλάσσης· κυανὸν γὰρ, τὸ μέλαν φαμέν. ἀρτίως δὲ ἀκούσῃς τῆς γῆς τὴν μορφὴν λέξω, ὅπως εὔφραστον ὀπωπὴν, τουτέστιν εὔφραστον αἴσθησιν καὶ εὐσυνόπτον γνῶσιν, καίπερ μὴ κατιδὼν, ἔχῃς. ἐκ τούτου γὰρ, τοῦ εἰδέναι σε τῆς ἠπείρου τὰ σχήματα καὶ τὰ μέτρα,

ἀνδρὶ

Ἀνδρὶ παρ' ἀγνώσσοντι πιφαυσκόμενος τὰ ἕκαστα.
Ἤτοι μὲν Λιβύη τετανυσμένη, ἐς νότον ἕρπει,
Ἐς νότον ἀντολίην τε, τραπεζίῳ εἶδος ὁμοίη,
Ἀρξαμένη πρώτιστα Γαδειρόθεν, ἧχί περ ἀκρὴ
Εἰς μυχὸν ἐξωσθεῖσα τιταίνεται ὠκεανοῖο·
Οὖρον δ' Ἀρραβίης τεκμαίρεται ἄγχι θαλάσσης
Εὐρύτερον· τόθι γαῖα κελαινῶν Αἰθιοπήων
Τῶν ἑτέρων, τῶν ἄγχι τιταίνεται οὖδας Ἐρεμβῶν.
Παρδαλέῃ δέ μιν ἄνδρες ἐπικλείουσιν ὁμοίην.
Ἡ γὰρ διψηρή τε καὶ αὐχμήεσσα τέτυκται,
Τῇ καὶ τῇ κυανῇσι κατάστικτος φολίδεσσιν.

173 homine coram imperito ediſſerens ſingula. 174 Nempe Libya quidem extenta ad auſtrum ſerpit, 175 ad auſtrum & ortum, menſulæ forma ſimilis; 176 orſa primum a Gadibus, ubi quidem extrema 177 in receſſum acuminata porrigitur oceani: 178 limitem vero, Arabicum terminat prope mare, 179 latiorem, ubi terra nigrorum Æthiopum 180 alterorum, quos juxta porrigitur ſolum Eremborum. 181 Pelli pantherinæ autem ipſam homines perhibent ſimilem. 182 arida enim & ſqualida eſt, 183 hinc & inde nigris diſtincta ſquamis.

Πιφαυσκόμενος] διηγούμενος. α. Τὰ] ταῦτα. β. Ἤτοι μὲν Λιβύη] ἀπ' ἐντεῦθεν ἄρχεται ὁ ποιητὴς διηγεῖσθαι περὶ τὴν Λιβύην. β. Τετανυσμένη] ἐξηπλωμένη. α. Ἕρπει] βαδίζει. α. Ἀκρη] Δωρικόν. α. Ἀρραβίης] αὐτῆς Ἐρυθρᾶς. α. Τεκμαίρεται] σφραγίζει. α. Γαῖα] ὑπάρχει. α. Τιταίνεται] ἐκτείνεται. β. Οὖδας Ἐρεμβῶν] ἡ γῆ Μαύρων. α. Μὶν] αὐτήν. α. β. Ἡ] ὄντως. α. β. Διψηρὴ] ἄνικμος. Τῇ καὶ τῇ] ἔνθα καὶ ἔνθα. β. Κατάστικτος] πεποικιλμένη. α.

ἀνδρὶ παρὰ γνώσσοντι, οἱονεὶ παρ' ἐπιστήμονι ἀνδρί, (ἢ μᾶλλον μηδὲν εἰδότι· ἀγνώσσοντι γάρ, τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνεπιστήμονι καὶ μηδὲν εἰδότι σημαίνει) ἕκαστα πιφαυσκόμενος, ἀντὶ τοῦ διηγούμενος, γεραρὸς εἴης, ἢ τιμώμενος, καὶ αἰδοιέστερος, τουτέστιν αἰδοῦς καὶ ἐντροπῆς ἄξιος. Καὶ ἡ μὲν Λιβύη ἐκτεταμένη ἐπὶ τὸν νότον πρόσεισι· φημὶ δὲ ἐπὶ τὴν νοτίαν ἀνατολήν, (καὶ γάρ ἐστιν ἀνατολὴ νότιος, ὥσπερ καὶ βόρειος ὁμοίως) καὶ ἐπὶ τῆς δύσεως πάλιν οὕτως, ὁμοία καὶ παραπλησία κατὰ τὸ εἶδος τραπεζίῳ, ὅ ἐστι σχῆμα γεωμετρικόν, (τὰ γὰρ τετράπλευρα, ὡς φησιν Εὐκλείδης, τραπέζια καλεῖσθαι) πρότερον ἀπὸ τῶν Γαδείρων ἀρξαμένη, ὅπου ἡ ἄκρα τῆς Λιβύης ἐν τοῖς Γαδείροις ὀξυνθεῖσα ἐκτείνεται μέχρι τοῦ ἐνδοτέρου μέρους ὠκεανοῦ, τὸν δὲ πλατύτερον αὐτῆς ὁρισμὸν ποιεῖται πλησίον τῆς Ἀρραβίας θαλάσσης, ὅπου τῶν ἄλλων Αἰθιόπων ἐστὶν ἡ γῆ· ὧν ἤγουν, Αἰθιόπων, καὶ ἡ τῶν Ἐρεμβῶν γῆ ἐγγύς ἐστι. Διὰ δὲ τὸ πολύχροον καὶ ποικίλον αὐτῆς, οἱ κατοικοῦντες ἄνδρες ἐκεῖσε ὁμοίαν παρδαλέῃ καλοῦσι· διψῶσα καὶ γὰρ ὄντως, καὶ κατάξηρος κατεσκλᾶσαι, ἔνθα κἀκεῖσε ταῖς μελαίναις φολίδεσι κατάστικτος. κατάστικτον δὲ εἶ-

Ἀλλ' ἤτοι πυμάτην μὲν ἐπὶ γλωχῖνα νέμονται
Ἀγχοῦ στηλάων, Μαυρούσιδος ἔθνεα γαίης.
Τοῖς δ' ἔπι δὴ, Νομάδων παραπέπταται ἄσπετα φῦλα
Ἔνθα Μασαισύλιοί τε καὶ ἀγρόνομοι Μασυλῆες
Βόσκονται σὺν παισὶν ἀν' ἤπειρόν τε καὶ ὕλην,
Μαιόμενοι βιότοιο κακὴν καὶ ἀεικέα θήρην.
Οὐ γὰρ γειομόροιο τομὴν ἐδάησαν ἀρότρου,
Κείνοις δ' οὔ ποτε τερπνὸς ἀκούεται ὁλκὸς ἁμάξης,
Οὐ δὲ βοῶν μυκηθμὸς ἐς αὔλιον ἐρχομενάων.
Ἀλλ' αὔτως, ἅτε θῆρες, ἀνὰ δρύα βουκολέονται
Νήϊδες ἀσταχύων, καὶ ἀπευθέες ἀμήτοιο.

184 Verum extremum quidem ad angulum habitant 185 prope columnas [Herculis] Mauritanæ gentes terræ. 186 Poſt has autem, Nomadum longe lateque diſperſæ ſunt infinitæ nationes, 187 ubi Maſæſyliique & in agris degentes Maſylenſes 188 paſcuntur cum liberis per continentem & ſilvam, 189 quærentes victus miſeram & fœdam venationem [quærentes victum miſera & fœda venatione.] 190 non enim terram findentis ſulcationem noverunt aratri, 191 illis item numquam jucundus auditur tractus plauſtri, 192 neque boum mugitus ad ſtabulum redeuntium. 193 ſed paſſim, more ferarum, per ſilvas paſcuntur, 194 inſcii ſpicarum, & ignari meſſis.

Πυμάτην] τελευταίαν. α. Γλωχῖνα] γωνίαν, ἤτοι τὴν ἐξοχήν. α. β. Ἀγχοῦ] πλησίον. α. β. Φῦλα] γένη. β. Ἤπειρον] τὴν γῆν. β. Μαιόμενοι] ψηλαφώμενοι. α. ζητοῦντες. β. Τερπνὸς] ὁ ἐπιχαρής. β. Ἅτε] καθά. α. ὥσπερ. β. Δρύα] δρυμούς. α. Βουκολέονται] συστρέφονται. α. Νήϊδες] ἐστερημένοι. α.

πιν αὐτὴν, τὸ πολύχροον καὶ τὸ ποικίλον αὐτῆς δηλῶν. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῆς παρδάλεως. διάφορος δὲ καὶ πολύχροος ἡ γῆ ἐστι τῆς Λιβύης, καὶ ποικίλλεται ταῖς λεπίσιν ὑπὸ τῆς ξηρασίας· καὶ γάρ ἐστι μελάγγειος, καὶ ψαμμώδης, καὶ αἰγιαλώδης. ἀλλὰ ἐπὶ μὲν τὴν ἐσχάτην γωνίαν τοῦ τετραπλεύρου ἐκείνου σχήματος τῆς Λιβύης γῆς, ἐγγὺς τῶν στηλῶν, οἱ Μαυρούσιοι κατοικοῦσιν. ἐπὶ τούτοις δὲ, τῶν Νομάδων τὰ πολλὰ ἔθνη παράκεινται· ὅπου οἱ Μασαισύλιοι, καὶ οἱ ἀγρόνομοι Μασυλῆες σὺν τοῖς παισὶν αὐτῶν καθίκουσι· κατά τε τὴν ἤπειρον ἐκείνην καὶ ὕλην, τὴν ἀπρεπῆ καὶ κακὴν τῆς ζωῆς αὐτῶν θήραν ζητοῦσιν. οὐ γὰρ τοῦ τὴν γῆν τέμνοντος ἀρότρου τομὴν ἔμαθον· τουτέστιν οὐκ ἔμπειροι τῆς ἀροτρείας ἐκεῖνοι γίνονται· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τῆς ἁμάξης ὁ τερπνὸς ὁλκὸς, ὅ ἐστιν ἦχος, ἀκούεται· οὐδὲ ὁ μυκηθμὸς τῶν βοῶν εἰς τὴν ἔπαυλιν ἐρχομένων. ἀλλ' αὔτως, ματαίως, καθάπερ θῆρες, ἐπὶ τὰ δρυοφόρα πεδία καθίκουσι, καὶ ἀμαθεῖς τοῦ θέρους ὄντες πορεύονται.

ἐπὶ

Τοῖς δ' ἔπι Καρχηδὼν πολυήρατον ἀμπέχει ὅρμον,
Καρχηδὼν, Λιβύων μὲν, ἀτὰρ πρότερον Φοινίκων·
Καρχηδὼν, τὴν μῦθος ὑπαὶ βοῒ μετρηθῆναι.
Εξείης δ' ἐπὶ Σύρτις ἀγάῤῥοον ὁλκὸν ἑλίσσει
Βαιοτέρη. μετὰ τήνδε πρὸς αὐγὰς ἔρχεται ἄλλη
Ασπετος, εὐρυτέρῃσι βαρυνομένη προχοῇσιν·
Ενθα κορυσσομένης Τυρσηνίδος ἀμφιτρίτης,
Αλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
Αμπωτις ξηρῇσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισι.
Τάων δ' ἀμφοτέρων μεσάτη πόλις ἐστήρικται,
Ην ῥά τε κικλήσκουσι Νέην πόλιν· ἧς ὕπερ αἶαν

195 Poſt hos autem Carthago perjucundum continet portum; 196 Carthago, Afrorum quidem, prius vero Phœnicum: 197 Carthago, quam fama eſt ſub bove [tergore bovis] dimenſam fuiſſe. 198 Deinceps autem Syrtis rapide fluentem tractum volvit 199 minor. poſt hanc ad ortum venit alia 200 immenſa, amplioribus onerata gurgitibus: 201 ubi intumeſcente Tyrrheno mari, 202 interdum quidem inundatio excitatur, interdum vero rurſus 203 reciprocatio [receſſus æſtus] ſiccas currit ſuper arenas. 204 Harum autem ambarum in medio urbs ſtabilita eſt, 205 quam appellant Novam urbem; cujus ultra terram

Πολυήρατον] εὐχαρῆ. α. Αμπέχει] περιέχει. α. Ορμον] Ορμισμόν. β. Καρχηδὼν] ἐπανάληψις. α. Πρότερον] πρίν. α. Εξείης] ἐφεξῆς. α. Αγάῤῥοον] μέγαν. α. Ολκὸν] ἦχον. α. β. Ελίσσει] συστρέφει. α. β. Ασπετος] πολλή. α. Προχοῇσιν] προχύσεσι. α. Αὖτε] πάλιν. β. Ην ῥα] ἥν τινα δή. β. Κικλήσκουσι] οἱ Ελληνες. α.

ἐπὶ τούτοις δὲ, ἡ Καρχηδὼν ἡ πρότερον μὲν οὖσα τῶν Φοινίκων, νῦν δὲ τῶν Λιβύων. ἣν καὶ μυθολογοῦνται ῥινῷ βοὸς μετρηθῆναι. ἡ γὰρ Διδὼ παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Λιβύης Ιάρβαντος ἐκδεχθεῖσα, διὰ τὸ μετὰ δόλου τὸν ἄνδρα αὐτῆς παρὰ Πυγμαλίωνος φονευθῆναι, ὡς ἐραστοῦ αὐτῆς, ἠξίωσεν αὐτὴ ἀγοράσαι χωρίον, καὶ κατοικίσαι ὅσον ἐπιλαμβάνει ῥινὸς βοός. τυχοῦσα δὲ τῆς αἰτήσεως καὶ λαβοῦσα ῥινὸν, εἰς σμικρὰ διχοτομήσασα διέσπειρεν αὐτὸν, καὶ τὴν γῆν ἔλαβεν, καὶ κτίσασα τὴν πα- χεῖρω ῥεύματα ἔχουσαν * ὁλκὸν συστρέφει. μετὰ ταύτην δὲ ἄλλη ἀπλήρωτος καὶ πολὺς ταῖς εὐρυτέραις προχοαῖς καὶ μείζοσιν ὡς ὑπὸ βάρους βαρυνομένη πρὸς αὐγὰς, ἤτοι πρὸς ἀνατολὰς, σύρεται. ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε δὲ τὴν ἀρχὴν ποιουμένου τοῦ Τυρσηνικοῦ πελάγους, καὶ τῆς θαλάσσης αὐξομένης, ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἀνίσταται, ἄλλοτε δὲ ταῖς ξηραῖς ψάμμοις ἡ ἀνακρ-ῥίφησις καὶ ἀναχώρησις ἐπιτρέχει, ὡς φαίνεσθαι αὐτὴν ὑποχωροῦσαν. μεσάτη δ' ἀμφοτέρων, ἀντὶ τοῦ μέσον τῶν ἀμφοτέρων τούτων, μικρὰ πόλις ἵσταται, Νεάπολις καθ' Ελληνας καλουμένη· ἐφ'

ἧς,

Λωτοφάγοι ναίουσι, φιλόξεινοι γεγαῶτες·
Ενθα ποτ' αἰολόμητις ἀλώμενος ἤλθεν Οδυσσεύς.
Κεῖνον δ' αὖ περὶ χῶρον ἐρημωθέντα μέλαθρα
Ανδρῶν ἀθρήσειας ἀποφθιμένων Νασαμώνων,
Οὓς Διὸς οὐκ ἀλέγοντας ἀπώλεσεν Αὐσονὶς αἰχμή.
Ασβύσται δ' ἐπὶ τοῖσι μεσήπειροι πελέθουσι,
Καὶ τέμενος Λιβυκοῖο θεοῦ, ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ,
Κυρήνη τ' εὔιππος, Αμυκλαίων γένος ἀνδρῶν.
Αγχι δὲ, Μαρμαρίδαι προνενευκότες Αἰγύπτοιο,
Γαίτουλοί τ' ἐφύπερθε, καὶ ἀγχίγυοι Νίγρητες.
Εξείης δ' ἐπὶ τοῖς, Φαυρούσιοι. ὧν ὕπερ αἶαν
Ναίουσιν Γαράμαντες ἀπείριτοι· ἐν δὲ μυχοῖσι

206 Lotophagi habitant, hoſpitales qui ſunt natura: 207 quo olim variis inſtructus conſiliis errans venit Ulyſſes. 208 illam autem rurſus circa regionem deſerta domicilia 209 hominum videas interemtorum Naſamonum, 210 quos Jovem non curantes perdidit Auſonia haſta. 211 Aſbyſtæ autem poſt hos mediterranei ſunt, 212 atque delubrum Libyci dei, arena ſub multa. 213 Cyreneque bonos habens equos, [equites] Amyclæorum [Spartanorum] genus hominum. 214 Juxta autem Marmaridæ vergentes ad Ægyptum, 215 Gætuli item deſuper, & vicini Nigretes. 216 deinceps vero poſt hos Phauruſii. quorum ſupra terram 217 habitant Garamantes innumeri: in receſſibus autem

Λωτοφάγοι] ἔθνος. α. Γεγαῶτες] γεγονότες. α. Ενθα] ἐκεῖ. α. ὅπου β. Αἰολόμητις] ὁ ποικιλόβουλος, ἤτοι ὁ δόλιος. α. Αθρήσειας] ἴδοις, θεάσειας. α Αὐσονὶς] ἡ Ρωμαϊκή. β. Αἰχμὴ] ἀκή. α. Επὶ τοῖσι] ἀντὶ τοῦ, μετὰ τούτους. α. Προνενευκότες] ἀντὶ τοῦ, κατοικοῦντες. α. Αγχίγυοι] πλησιόχωροι. α. Αἶαν] γῆν. α.

ἧς, ὑπεράνω αὐτῆς, οἱ Λωτοφάγοι κατοικοῦσι, φιλόξενοι. ἐκεῖσε δήποτε πλανώμενος ὁ δόλιος, ἢ ὁ ποικίλος καὶ συνετὸς, βουλευόμενος Οδυσσεὺς ἦλθε. περὶ τὸν τόπον δὲ ἐκεῖνον καὶ τῶν Νασαμώνων ἀνδρῶν τὰ οἰκήματα θεάσῃ ἀφανισθέντα· οὕς τινας μὴ φροντίσαντας τοῦ Διὸς, ἡ τῶν Ρωμαίων αἰχμὴ ἀπώλεσεν· οὗτοι γὰρ κατὰ Ρωμαίων στρατοπεδεύσαντες καὶ ἡττηθέντες, ὡς καὶ τοῦ βασιλέως αὐτῶν, ὑπὸ Σκηπίωνος, ἀναιρεθέντος, μὴ φέροντες τὴν ἧτταν, ἑαυτοὺς ἀνεῖλον. ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ Ασβύσται μεσήπειροι, ὅ ἐστι μέσον τῆς Λιβύης πάσης ἢ μέσον γῆς ἔχοντες, ὑπάρχουσι· καὶ ὑπὸ τῇ πολλῇ ψάμμῳ τοῦ Λιβυκοῦ θεοῦ τὸ τέμενος, τουτέστι τὸ τοῦ Αμμωνος θεοῦ ἱερόν· καὶ ἡ εὔιππος Κυρήνη, [illegible] τὸ τῶν Λακωνικῶν ἀνδρῶν ἐστι γένος. πλησίον δὲ τῆς Αἰγύπτου καὶ οἱ Μαρμαρίδαι προνενευκότες εἰσίν· ὑπεράνωθεν δὲ πλησίον γῆν κατοικοῦντες εἰσὶ οἱ Γαίτουλοι. Νίγρητες δὲ [illegible] αὐτοὺς ἀπὸ τόπου Νίγρητος. ἑξῆς δὲ ἐπὶ τούτοις εἰσὶν οἱ Φαυρούσιοι· ὑπὲρ ὧν καὶ οἱ Γαράμαντες πολλοὶ καὶ ἄπειροι κατοικοῦσιν.

Βόσκοντ᾽ ἠπείροις πανύστατοι Αἰθιοπῆες,
Αὐτῷ ἐπ᾽ ὠκεανῷ, πυμάτης παρὰ τέμπεα Κέρνης.
Τῶν πάρος αἰθαλέων Βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι,
Ἔνθεν πιοτάτοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου,
Ὃς δήτοι Λιβύηθεν ἐπ᾽ ἀντολίην πολὺς ἕρπων,
Σῖρις ὑπ᾽ Αἰθιόπων κικλήσκεται· οἱ δὲ Συήνης
Ἐνναέται στρεφθέντι μετ᾽ οὔνομα Νεῖλον ἔθεντο.
Κεῖθεν δ᾽ ἐς βορέην τετανυσμένος ἄλλυδις ἄλλος
Ἑπτὰ διὰ στομάτων εἱλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
Ὕδασι πιαίνων λιπαρὸν πέδον Αἰγύπτοιο.

218 paſcuntur continentis omnium extremi Æthiopes, 219 ipſum ad oceanum, ultimæ prope tempe [loca amœna] Cernæ. 220 Quos ante peruſtorum Blemyum eminent juga, 221 unde pinguiſſimi deſcendunt aquæ Nili, 222 qui quidem e Libya ortum verſus ſpatioſus ſerpens, 223 Siris ab Æthiopibus vocatur: at Syenes 224 incolæ converſo mutarunt nomen Nilum. [converſum aliam in partem nomine mutato appellarunt Nilum.] 225 illinc vero in boream extenſus alibi alius 226 ſeptem per oſtia volutus in mare delabitur, 227 aquis pinguefaciens fertile ſolum Ægypti.

Τέμπεα] ὄρη. α. Κέρνης] τῆς λίμνης. β. Ἀνέχουσι] ὑψοῦνται. α. Κολῶναι] ἐξοχαί. α. Ἕρπων] ἀντὶ τοῦ συρόμενος. α. Ἔθεντο] ἔθηκαν. α. μετεποίησαν. β. Ἄλλυδις] ἀλλαχοῦ, ὁμοῦ. α. Πίπτει] βάλλει. α.

κατοικοῦσιν. ἐν δὲ τοῖς ἐνδοτάτοις μέρεσι τῆς ἠπείρου πανύσταται, ὅ ἐστιν ἔσχατοι, οἱ Αἰθίοπες κατοικοῦσιν ἐπ᾽ αὐτοῦ τοῦ ὠκεανοῦ τὰ κοιλώματα θηρῶν (τέμπεα καὶ γὰρ τὰ κοιλώματα λέγει) καὶ τῆς ἐσχάτης Κέρνης. ἡ δὲ Κέρνη λίμνη ἐστὶν Αἰθιοπίας. πύρος ὢν τινῶν προειρημένων, αἰθαλέων Βλεμύων, δηλονότι Μαύρων ἐθνῶν, τουτέστιν Αἰθιόπων, ἐξέχουσι τὰ ὄρη, τουτέστιν ὑψηλοὶ τόποι· κολώνας δὲ λέγουσι τὰ ὄρη καὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους. ἀπ᾽ ἐκεῖθεν, τοῦ εὐτραφεστάτου καὶ λιπαρωτάτου Νείλου τὰ ὕδατα κατέρχεται, (λιπαρώτατον δὲ εἶπεν, διὰ τὸ τὴν Αἰγυπτίαν γῆν λιπαρωτάτην ποιεῖν, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῆς Λιβύης ξηρᾶς οὔσης αὐτῆς) ὅς τις ἀπὸ τῆς Λιβύης πολὺς κατερχόμενος, Σῖρις ἐπὶ τῶν Αἰθιόπων καλεῖται, διὰ τὸ ἀνέρχεσθαι αὐτὸν τότε καὶ πλημμυρεῖν, ὅταν ἐπιβολὴ τοῦ ἄστρου, τουτέστι τοῦ κυνὸς, γένηται. Σῖρις δὲ λέγεται ὁ ἥλιος, παρὰ τὸ σεσηρέναι καὶ λάμπειν. οἱ δὲ ἐνναέται τῆς Συήνης, ἤτοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ Συήνῃ, μεταστρέψαντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Νεῖλον ἔθεντο. Ἀπὸ τούτων δὲ, ἀπὸ τῶν Βλεμμύων δὲ δηλονότι, ἐπὶ τὰ βόρεια μέρη ἄλλοθεν, ἀλλαχόσε, ἐκτεινόμενος δι᾽ ἐπισήμων οἱονεὶ διὰ δηλῶν καὶ περιφανῶν στομάτων, ἃ καί εἰσι ταῦτα, Ἡρακλεωτικὸν, Μενδήσιον, Πηλουσιακὸν, Κανωβικὸν, Θερματιακὸν, ἐμπίπτει εἰς τὴν θάλασσαν, τὴν λιπαρὰν γῆν τοῖς ὕδασι τῆς Αἰγύπτου

Οὐ γάρ τις ποταμῶν ἐναλίγκιος ἔπλετο Νείλῳ,
Οὔτ' ἰλὺν βαλέειν, οὔτε χθονὸς ὄλβον ἀέξειν·
Ὅς ῥά τε καὶ Λιβύην ἀποτέμνεται Ἀσίδος αἴης,
Ἐς λίβα μὲν Λιβύην, ἐς δ' αὐγὰς, Ἀσίδα γαῖαν.
Τῷ πάρα ναιετάουσιν ἀριπρεπέων γένος ἀνδρῶν,
Οἳ πρῶτοι βιότοιο διεστήσαντο κελεύθους,
Πρῶτοι δ' ἱμερόεντος ἐπειρήσαντο ἀρότρου,
Καὶ σπόρον ἰθυτάτης ὑπὲρ αὔλακος ἡπλώσαντο.
Πρῶτοι δὲ γραμμῇσι πόλον διεμετρήσαντο,
Θυμῷ φρασσάμενοι λοξὸν δρόμον ἠελίοιο.
Τῶν δέ κεν αὐδήσαιμι καὶ αὐτῆς πείρατα γαίης,
Καὶ μορφήν· οὐ μὲν γὰρ ὀλίζονος ἔμμορε τιμῆς.

228 non enim quiſquam fluviorum par eſt Nilo, 229 neque ad limum projiciendum, neque ad ſoli felicitatem [fertilitatem] augendam: 230 qui certe & Libyam dirimit Aſiatica ab ora, 231 in Libem [Africum] quidem, Libyam: in ortum vero, Aſiaticam terram. 232 Hunc accolunt præclarorum genus hominum, 233 qui primi vitæ diſtinxerunt vias, 234 primi item optabile experti ſunt aratrum, 235 atque ſemen ſuper rectiſſimum ſulcum poſuerunt. 236 primi etiam lineis cœlum dimenſi ſunt, 237 animo contemplati obliquum curſum ſolis. 238 horum autem eloquar & ipſius fines terræ, 239 & formam: ſi quidem non parvum adepta eſt honorem.

Ποταμῶν] ἄλλων δηλονότι. α. Ἔπλετο] ὑπάρχει. α. Ἀέξειν] αὐξάνειν. α. Ἀποτέμνεται] χωρίζει, διαιρεῖ. α. Αὐγάς] ἕω, ἤτοι τὴν ἀνατολήν. α. Τῷ] Νείλῳ. α. Ἀριπρεπέων] ἐνδόξων. α. Ἐπειρήσαντο] πεῖραν ἔλαβον. α. Αὔλακος] αὖλαξ, ἡ ἠροτριασμένη γῆ. α. Γραμμῇσι] διαμέτροις. α. Φρασσάμενοι] νοήσαντες. α. Διανοησάμενοι. β. Πείρατα] τέλη. α. Ὀλίζονος] Αἰολικόν. α.

παίνων. οὐδαμῶς γὰρ τις τῷ Νείλῳ ἐκ τῶν ποταμῶν ὅμοιος καὶ παραπλήσιος τυγχάνει, (οὐ κατὰ τὸ μέγεθος δηλονότι, ἀλλὰ κατὰ τὴν αὔξησιν καὶ τὴν ἄρδευσιν) οὔτε πρὸς τὸ βάλλειν τὴν ἰλὺν, τουτέστι πρὸς τὸ συρφετώδη χόρτον ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἢ ἐπὶ τὴν γῆν βάλλειν, οὔτε πάλιν τὸν πλοῦτον ἐκείνης τῆς γῆς αὐξῆσαι· ὅς τις δὴ ἀποτέμνει καὶ ἀπὸ τῆς Ἀσίδος γῆς τὴν Λιβύην· * παρ' ᾧ τινι καὶ τῶν πλουσίων ἢ εὐκλεῶν ἀνδρῶν, Αἰγυπτίων, τὸ γένος κατοικοῦσιν· οἵ τινες καὶ πρῶτοι τοῦ βίου τὰς ὁδοὺς διεστήσαντο, ὅ ἐστι τὴν τέχνην εὗρον· πρῶτοι δὲ καὶ τοῦ ἐπιθυμητοῦ δρόμου [τοῦ ἀρότρου] ἀπόπειραν ἐποιήσαντο, καὶ ὑπεράνω τοῦ ἰθυτάτης αὔλακος τὸν σπόρον ἥπλωσαν, ἀντὶ τοῦ ἀροτριάσαντες ἔσπειραν· πρῶτοι δὲ ταῖς γραμμῆσιν, οἱονεὶ τοῖς κύκλοις, τὸν οὐρανὸν διεμέτρησαν, τῷ νοῒ ἢ τῇ ψυχῇ αὐτῶν σκεψάμενοι καὶ βουλευσάμενοι τὸν ἐν τῷ ζωδιακῷ λοξὸν δρόμον τοῦ ἡλίου. ὧν, Αἰθιόπων, καὶ αὐτῶν γῆς τὰ πέρατα καὶ τὴν μορφὴν λέξαιμι.

οὐδὲ

Οὐδὲ μὲν οὐδ' ὀλίγη μέγεθος πέλει. ἀλλά τις ἄλλων
Εὔβοτος, εὐλείμων τε, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα.
Σχῆμα μὲν οὖν τριοστῆσιν ἐπὶ πλευρῆσι βέβηκεν,
Εὐρὺ μὲν ἀμφ' ἀκτὰς Βορεήτιδας. ὀξὺ δ' ἐπ' ἠῶ,
Ελκομένην καὶ μέχρι Βαθυκρήμνοιο Συήνης,
Οὔρεσιν ἀμφοτέροισι περισκεπέεσσιν ἐρυμνὸν,
Τῶν μέσα καλλιρόοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου.
Καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν·
Η μὲν ὅσοι Θήβην ἐρικυδέα ναιετάουσι,
Θήβην ὠγυγίην, ἑκατόμπυλον, ἔνθα γεγωνὼς
Μέμνων ἀντέλλουσαν ἑὴν ἀσπάζεται Ηῶ·
Οσσοι θ' ἑπτάπολιν μεσάτην ἤπειρον ἔχουσιν,

240 Neque etiam exigua, quod ad magnitudinem attinet: verum una inter alias 241 bene paſcuis inſtructa & pratis, & eximia omnia producens. 242 Figura igitur tria ſuper latera fixa eſt, 243 lata quidem ad littora borealia, acuta [arcta] vero ad auroram, 244 quæ trahitur etiam uſque ad habentem alta montium præcipitia Syenem, 245 montibus duobus undique tegentibus munita, 246 quos inter pulcriflui deſcendunt aquæ Nili. 247 atque hanc quidem multi & opulenti homines tenent, 248 & qui Thebas percelebres inhabitant, 249 Thebas priſcas centum portas habentes: ubi reſonans 250 Memnon exorientem ſuam ſalutat Auroram, 251 & qui ſeptem urbes habentem mediam continentem tenent.

Μὲν] μήν. α. Εὔβοτος] καλὰς νομὰς ἔχουσα, εὔτραφής. α. Αγλαὰ] λαμπρά. α. Ελκόμενον] τὸ σχῆμα. α. Οὔρεσιν] Ιωνικόν. α. Ερυμνὸν] στερεὸν, ὑψηλόν. α. Ολβιοι] πλούσιοι. α. Εχουσιν] κατοικοῦσι. α. Γεγωνὼς] ὑπάρχων. α. Επτάπολιν ἤπειρον] τὴν Αρκαδίαν λέγει. α.

οὐδὲ γὰρ ὀλίζονος, ἤγουν μικρᾶς, καὶ αὐτὴ τιμῆς ἔτυχεν· ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὸ μέγεθος ὑπάρχει πάλιν ὀλίγη· ἀλλά τις ἐστὶ καὶ αὐτὴ τῶν ἄλλων εὔβοτος καὶ εὐλείμων, οἱονεὶ εὔτροφος καὶ καλοὺς λειμῶνας ἔχουσα, τουτέστι παραδείσους, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα. τὸ μὲν οὖν σχῆμα τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τρισταῖς πλευραῖς βέβηκε, περὶ μὲν τὰς βορεήτιδας ἀκτὰς, ἀντὶ τοῦ περὶ τὰ βόρεια μέρη, πλατύ· ἐπὶ δὲ τὴν ἀνατολὴν, ὀξύ· καὶ μέχρι τῆς βαθείας κρημνοὺς ἐχούσης, τουτέστιν ὑψηλοὺς, Συήνης, ἀμφοτέροις ὄρεσι, τοῖς τε Αἰθιοπικοῖς καὶ Αῤῥαβικοῖς, κύκλῳ ἀσφαλῶς περιεσκεπασμένον. βαθυκρήμνοιο δὲ εἶπε, διὰ τοὺς καταῤῥάκτας. ἐφ' ὧν τινων, ὀρέων δηλονότι, τὰ ὕδατα τοῦ Νείλου μέσον κατέρχεται. καὶ ταύτην μὲν, τὴν Αἴγυπτον, πολλοὶ καὶ εὐδαίμονες ἄνδρες ἔχουσιν. ὅσοι μὲν εἰς τὴν μεγαλόδοξον Θήβην κατοικοῦσι τὴν ἑκατὸν πύλας ἔχουσαν (ὠγυγίαν δὲ, τὴν ἀρχαίαν φησὶν) ὅπου καὶ ὁ Μέμνων τὴν οἰκείαν μητέρα ἠῶ, ὅ ἐστι τὴν ἡμέραν, (καὶ γὰρ ἀνδριάς τις ἵσταται διά τινος μηχανῆς ἕωθεν φωνῶν, ὡς ἂν τὴν ἰδίαν μητέρα προσαγορεύων) ἀσπάζεται. καὶ ὅσοι τὴν μεσάτην ἑπτάπολιν ἤπειρον

Ἠδ' ὅσσοι νοτερῇσιν ἐπ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης
Παῤῥαλίην ναίουσιν ἔσω Σερβωνίδος ἅλμης.
Τῆς πρὸς μὲν ζεφύροιο, Μακηδόνιον πτολίεθρον,
Ἔνθα Σινωπίταο Διὸς μεγάλοιο μέλαθρον,
Χρυσῷ τιμήεντι κεκασμένον. οὐκ ἂν ἐκείνου
Νηὸν ἐν ἀνθρώποισι θεώτερον ἄλλον ἴδοιο,
Οὐδὲ μὲν ἀφνειὴν ἑτέρην πόλιν· ἧχί περ ἄκραι
Φαίνονται σκοπιαὶ Παλληνίδος Εἰδοθεείης.
Τὴν δὲ μετ' ἀντολίηνδε παραὶ Κασιῶτιδα πέτρην

252 & qui uda ad littora maris 253 maritimam incolunt, uſque ad Serbonium ſalum [lacum.] 254 Porro huius a zephyro [ad zephyrum] Macedonicum oppidum eſt, 255 ubi Sinopitæ Jovis magni templum, 256 auro pretioſo ornatum. haud facile illo 257 templum inter homines divinius aliud videre queas, 258 neque ſane æque opulentam aliam urbem: ubi ſummæ 259 cernuntur ſpeculæ Pallenidis Idotheæ. 260 Hanc vero poſt, orientem verſus, ad Caſium montem

Ἅλμης] λίμνης. β. Μέλαθρον] ἱερὸν, οἴκημα. α. Οὐκ ἂν] οὐ μήν. α. Θεώτερον] θειότερον. α. Σκοπιαὶ] Φάρος καὶ Ἀντίφαρος. β. Παλληνίδος] τῆς Μακεδονικῆς. α.

ἤπειρον ἔχουσιν· ἑπτάπολιν δὲ λέγουσι τὴν Ἀρκαδίαν, διὰ τὰς παρακειμένας τοῦ Νείλου πόλεις, ἐκ μὲν ἀριστερῶν ἕξ, Μέμφιν, Διόσπολιν, Μέμνονα, Καταῤῥάκτην μικρὸν, Καταῤῥάκτην μέγαν, Συήνην, ἐκ δεξιῶν δὲ τὴν Βαβυλῶνα. καὶ ὅσοι πρὸς τὰ νότια μέρη τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς θαλάσσης τὴν Αἰγυπτιακὴν παράλιον κατοικοῦσιν ἕως τῆς Σερβωνίδος λίμνης. ταύτης μὲν πρὸς τὸν ζέφυρον, τὸ Μακεδονικὸν πτολίεθρον κεῖται, τουτέστιν ἡ Ἀλεξάνδρεια πόλις· ὅπου τοῦ Σινωπίτου μεγάλου Διὸς τὰ οἰκήματα τιμήεντι χρυσῷ κεκοσμημένα εἰσί. Σινωπίτου δὲ Διὸς τὰ οἰκήματα, ἀπὸ Σινωπίτου τοῦ πόντου ὅθεν ἠνέχθη τὸ ἄγαλμα, ἤτοι τοῦ Μεμφίτου· Σινώπιον καὶ γὰρ ὄρος ἐστὶν ἐν Μεμφιδίᾳ τοῦ Σαράπιδος ἱερὸν, ἤτοι Διός. οὐδαμῶς ἂν ἐκείνου θαυμασιώτερον ἄλλον ἐν τοῖς ἀνθρώποις θεάσῃ, οὐ[δὲ] πλουσιωτέραν ἄλλην πόλιν. ὅπου αἱ μακραὶ σκοπιαὶ φαίνονται (ἤ, τε Φάρος καὶ ἀντίφαρος αὐτῆς, * ὃς ἦν τάφος Ὀσίριδος) τῆς Εἰδοθέας Παλληνίδος, ὅ ἐστιν ἐν Μακεδονίᾳ τιμωμένης· Παλληνίδος δὲ, τῆς Μακεδονίας. τὸ δὲ Εἰδοθεείης, τῆς Εἰδοθέας τοῦ Πρωτέως θυγατρός. καὶ γὰρ ὁ Πρωτεὺς Αἰγύπτιος ἦν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Θρᾴκην· (εἶχε δὲ υἱοὺς ξενοκτονοῦντας. τούτους Ἡρακλῆς ἐφόνευσε) παρακαλέσας δὲ τὸν Ποσειδῶνα, διὰ τῶν ἀδύτων τῆς γῆς ἦλθε καὶ ἔκτισε τὴν Φάρον τὴν νῆσον, (ἡ Εἰδοθέα οὖν θυγάτηρ αὐτοῦ ἦν) καὶ οὔτε γελᾷ διὰ τὰ τέκνα, οὔτε κλαίει, ὡς δαίμων. μετὰ ταύτην, δηλονότι τὴν Αἴγυπτον, ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν, παρὰ τὴν Κασιῶτιδα πέτραν, τὴν οὕτω καλουμένην πόλιν,

Πηλῆος πτολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσιν
Ἔξοχα ναυτιλίης δεδαημένοι. οὐ μὲν ἐκεῖνοι
Ἀνέρες ἐν Λιβύεσσιν ἀρίθμιοι· ἢ γὰρ ἐς αὐγὰς
Ἑπταπόρου Νείλοιο νεναασμένον ἔλλαχον ἄστυ.
Ἄλλοι δὲ πλεῖστοι τήνδε χθόνα ναιετάουσιν·
Οἱ μὲν ἐπ' Ὠκεανῷ, οἱ δ' ἠπείρους ἀνὰ μέσσας·
Οἱ δ' ἀμφ' εὐρείης Τριτωνίδος ὕδατα λίμνης,
Ἥ τε μέση Λιβύης ἀμφέλκεται εὐρέα πόντον.
Τοίη μὲν Λιβύης μορφὴ καὶ σχῆμα τέτυκται.
Εἰ δὲ καὶ Εὐρώπης ἐθέλεις τύπον, οὔ τι σε κεύσω·
Ὡυτὸς μὲν Λιβύης ῥυσμὸς πέλει, ἀλλὰ μετ' ἄρκτους
Ἐστράπται, καὶ τοῖος ἐπ' ἀντολίην πάλιν ἕρπει,

261 Pelei oppidum cognomine homines tenent 262 egregie navigationis periti. non tamen illi 263 homines inter Afros numerandi [numerati :] ſiquidem ad orientem 264 ſeptem oſtia habentis Nili ſitam ſortiti ſunt urbem. 265 alii item plurimi hanc terram incolunt; 266 alii quidem ad oceanum: alii vero continentes per medias: 267 at alii circum latæ Tritonidis aquas paludis, 268 quæ quidem media Libyæ circumvolvit latum ſinum. 269 talis certe Libyæ forma & figura eſt. 270 quod ſi etiam Europæ deſideres formam, non te celabo. 271 idem ſane Libyæ ſitus eſt [eadem figura] verũ ad ſeptemtriones 272 verſa eſt: & talis ad orientem rurſus ſerpit,

Πηλῆος πτολίεθρον] τὸ Πηλούσιον ὄρος. α. Δεδαημένοι] εἴδησιν ἔχοντες. α. Ἀρίθμιοι] συναρίθμιοι. α. Ἑπταπόρου] ἑπτὰ στόματα ἔχοντος. α. Νεναασμένον] κατῳκισμένον. α. Ἔλλαχον] ἔτυχον. α. Ἥ τε] ἡ Τριτωνίς. α. Ἀμφέλκεται] φέρει. α. Μορφὴ] ἀρχή. α. Σχῆμα] θέσις. α. Ὡυτὸς] Ἰωνικὸν, ἀντὶ τοῦ αὐτός. α. Ῥυσμὸς] ῥυθμός. α. Ἕρπει] βαδίζει. α.

Τοῦ Πηλέως τὴν πόλιν ἐπώνυμον αὐτοῦ καλοῦσι Πηλούσιον, ὡς καὶ δῆλον ἐστιν, ἥτις τῆς Ἀσίας ἐστὶ πόλις καὶ τῆς Λιβύης· ἣν ἄνδρες κατοικοῦσιν, ἐξόχως τὴν ναυτικὴν μεμαθηκότες. οὐδαμῶς καὶ γάρ εἰσιν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι τῆς Λιβύης συναρίθμιοι τοῖς Πηλουσιώταις, ἀλλὰ τῆς Ἀσίας καὶ ἔξω τῆς Αἰγύπτου· οὕτως καὶ γὰρ εἰς τὴν ἀνατολὴν, τὸ οἰκούμενον ἄστυ, οἱονεὶ τὴν οἰκουμένην πόλιν, τοῦ ἑπτα-στόμου Νείλου ἔλαχον. ἄλλοι δὲ πολλοὶ ἐπὶ δὲ τὴν γῆν κατοικοῦσιν (εἰς τρία γὰρ διαιρεῖται τὸ μέρος τῆς Λιβύης· οὐ τῇ φύσει διαλλάττον, ἀλλὰ τῷ διαστήματι ὡς μερίζον τὴν οἴκησιν) οἱ μὲν ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ· οἱ δὲ, ἀνὰ μέσας τὰς ἠπείρους, ὅ ἐστιν ἀνὰ μέσον τῆς γῆς· οἱ δὲ περὶ τῆς μεγάλης καὶ πλατείας Τριτωνίδος λίμνης· ἥτις μέσον τῆς Λιβύης τὰ κύματα, τὸν πλατὺν αὐτῆς κόλπον, ἀμφέλκεται, οἱονεὶ περισύρεται. τοιαύτη Λιβύης ἡ μορφὴ καὶ τὸ σχῆμά ἐστιν. Ἐὰν δὲ καὶ τὸν τῆς Εὐρώπης * οἷος καὶ τῆς Λιβύης, ἀλλ' οὕτως μὲν ἐπὶ τὰ ἀρκτῷα μέρη ἀντέστραπται, (ὡς βορειοτέραν εἶναι αὐτὴν) καὶ πρὸς τὸν βόρειον ὠκεανὸν κεκύρτωται, καὶ ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν πάλιν σύρεται

Οἷος καὶ νοτίης Λιβύης ἐπὶ τέρμα βέβηκεν.
Αμφω δ᾽ ἶσον ἔχουσιν ἐπ᾽ Ασίδα νείατον ἴχνος·
Η μὲν πρὸς βορέην, ἡ δ᾽ ἐς νότον· εἰ δέ κε θείης
Ταύτας ἀμφοτέρας γαῖαν μίαν, ἦ κεν ἐπιπρὸ
Σχῆμα πέλοι κώνου πλευρῆς ἶσον ἀμφοτέρῃσιν·
Οξὺ μὲν ἑσπέριον, πλατὺ δ᾽ ἀντολίην ὑπὸ μέσσην.
Τοὔνεκά μοι τοιοῦτον ἰδὼν πόρον ἀμφοτεράων
Ηπείρων, ῥέα τέρμα κιχήσεαι Εὐρωπείης.
Τῆς ἤτοι πυμάτην μὲν ὑπὸ γλωχῖνα νέμονται,
Αγχοῦ στηλάων, μεγαθύμων ἔθνος Ιβήρων,
Μῆκος ἐπ᾽ ἠπείροιο τετραμμένον, ἧχι βορείου
Ωκεανοῦ κέχυται ψυχρὸς ῥόος· ἔνθα Βρετανοί,

273 qualis etiam auſtralis Libyæ ad limitem tendit. 274 ambæ autem æquale habent ad Aſiam ultimum veſtigium: 275 hæc quidem ad boream, illa vero ad auſtrum: quod ſi feceris 276 ex his ambabus terram unam, certe in univerſum 277 figura fuerit coni, lateribus æqualis ambobus: 278 acuta quidem, occidua, lata vero ortum ſub medium. 279 idcirco mihi talem conſpicatus tractum ambarum 280 continentium, facile fines invenies Europæ. 281 cujus videlicet extremo ſub angulo habitant 282 prope columnas, magnanimorum gens Iberorum, 283 in longitudinem continentis verſa: ubi borealis 284 oceani diffuſum eſt frigidum fluentum: ubi Britanni

Οἷος] ὁ ῥυθμός. α. Η μὲν] ἤτοι ἡ Εὐρώπη. α. Η δὲ] ἤτοι ἡ Λιβύη. α. Επιπρὸ] δι᾽ ὅλου. α. Κώνου] στροβίλου. α. Τοὔνεκα] διὰ τοῦτο. α. Υπαὶ γλωχῖνα] ὑπὸ ἐξοχήν. α. Τετραμμένον] ἐξηπλωμένον.

σύρεται, οἷον καὶ τῆς Λιβύης ἐπὶ τὸ νότιον μέρος τὸ τέλος ἐστίν. ἀμφότεραι δὲ, δηλονότι αἱ ἐκτάσεις τῆς τε Ασίας καὶ Λιβύης, καὶ τὰ ἔσχατα αὐτῶν ἴχνη, οἱονεὶ τὰ τέλη, ἶσα ἔχουσι, τουτέστιν ἐπ᾽ ἴσης ἀποπληροῦνται· ἡ μὲν πρὸς τὸν βοῤῥᾶν, ἡ δὲ πρὸς τὸν νότον. ἐὰν δὲ τὰς ἀμφοτέρας ταύτας περιορίσῃς, τῆς τε Ασίας καὶ Εὐρώπης, καὶ μίαν θείης γῆν, ὄντως ἂν ἐπὶ τούτοις τὸ ἔμπροσθεν σχῆμα κώνου ὑπάρχει, ὡς ἀμφοτέρων ἴσων τῶν πλευρῶν ὄντων. ἐπὶ γὰρ τὸ δυτικὸν, ὅθεν τὸ ὀξὺ, ἥ τε Λιβύη καὶ Εὐρώπη εἰς τὰς ἀμφοτέρας πλευρὰς δύο συνόψεις κώνου ἀποτελοῦσι· τὸ στενὸν ἐπὶ τὴν δύσιν, τὸ δὲ πλατὺ ἐπὶ τὴν μέσην ἀνατολὴν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τὰ μεσημβρινά. τούτου χάριν ἂν τῶν ἀμφοτέρων ἰδὼν τὸν πόρον, ῥαδίως καὶ εὐκόλως καὶ τῆς Εὐρώπης καταλάβῃς τὸ τέλος. ἧς τινος, Εὐρώπης, κατὰ τὴν ἐσχάτην γωνίαν, πλησίον τῶν στηλῶν, ἐπὶ τὸ τετραμμένον μῆκος, τῶν μεγαλοψύχων Ιβήρων τὰ ἔθνη κατοικοῦσιν, ὅπου τοῦ βορείου ὠκεανοῦ ὁ ψυχρὸς ῥοῦς κέχυται· ὅπου οἱ Βρεταννοὶ, καὶ τὰ λευκὰ ἔθνη

Λευκά τε φῦλα νέμονται ἀρειμανέων Γερμανῶν,
Ἑρκυνίου δρυμοῖο παραθρώσκοντες ὀρόγκους.
Ἤπειρον κείνην ἰκέλην ἐνέπουσι βοείῃ.
Τοῖς δ' ἔπι, Πυρρηναῖον ὄρος καὶ δώματα Κελτῶν,
Ἀγχόθι πηγάων καλλιρρόου Ἠριδανοῖο·
Οὗ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐρημαίην ἀνὰ νύκτα
Ἡλιάδες κώκυσαν, ὀδυρόμεναι Φαέθοντα.
Κεῖθι δὲ Κελτῶν παῖδες ὑφήμενοι αἰγείροισι
Δάκρυ ἀμέργονται χρυσαυγέος ἠλέκτροιο.
Τὸν δὲ μέθ' ἑξείης, Τυρσηνίδος ἤθεα γαίης.

285 albæque gentes habitant Martiorum Germanorum, 286 Hercyniæ ſilvæ præterſalientes montes [montium juga.] 287 continentem illam ſimilem eſſe ferunt corio bubulo. 288 poſt hos autem, Pyrenæus mons & domicilia Celtarum, 289 prope fontes pulcriflui Eridani: 290 cujus olim juxta fluenta tacitam per noctem 291 Heliades fleverunt, lugentes Phaethontem. 292 illic item Celtarum filii ſedentes ſub alnis 293 lacrimam colligunt aureo colore fulgentis electri. 294 at poſt hunc deinceps Hetruſcæ ſedes terræ.

Φῦλα] γένη. α. Νέμονται] κατοικοῦσι. α. Ἀρειμανέων] πολεμικῶν. α. Ἰκέλην] ὁμοίαν κατὰ τὸ σχῆμα. α. Ἐνέπουσι] λέγουσι. β. Βοείῃ] διὰ τὸ ἄνισον, οὐ τὸ μέγα. α. Καλλιρρόου] τοῦ καλῶς ῥέοντος. α. Ἐρημαίην] σκοτεινήν. α. Κώκυσαν] ἔκλαυσαν. β. Ὀδυρόμεναι] κλαίουσαι. α. Ὑφήμενοι] ἐπικαθήμενοι. α. Ἀμέργονται] ἀποσπῶσι. α. Ἠλέκτροιο] τὸ δάκρυον γὰρ τῶν αἰγείρων λέγεται ἤλεκτρον. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἑλκυστικὸν, ὡς ἡ μαγνῆτις, ἄχυρα γὰρ καὶ ξύλον ἕλκει. α.

ἔθνη παρεκτεινόμενα ἐφ' ἕκαστα κατοικοῦσιν, ἐπὶ τοὺς ὄγκους, ἤγουν ἐπὶ τὰς ἄκρας, δηλονότι ἐπὶ τὰς ἐξοχὰς τῶν ὀρῶν, μέχρι τοῦ Ἑρκυνίου δρυμοῦ. ὄρος γάρ ἐστι τὸ Ἑρκύνιον. τὴν δὲ γῆν ἐκείνην κατὰ τὸ χρῶμα καὶ τὸ λεῖον, βοείῃ λέγουσιν ὁμοίαν. τὸ δὲ παραθρώσκοντες, κυρίως σημαίνει, τὸ παρατρέχοντες, οἱονεὶ τὸ παρατρέχοντες καὶ ἐπεκτεινόμενοι μέχρι τοῦ Ἑρκυνίου δρυμοῦ, ὡς τὴν συνοίκησιν αὐτῶν ἔχοντες ἐπὶ τοὺς ὀρόγκους, ὅ ἐστιν ἐπὶ τὰς ἄκρας. ἐπὶ τούτοις δέ ἐστι τὸ Πυρηναῖον ὄρος, καὶ τὰ οἰκήματα τῶν Κελτῶν, πλησίον τοῦ καλλιρρόου Ἠριδανοῦ· ἐφ' οὗ ποτε ταῖς προχοαῖς κατὰ τὴν ἔρημον νύκτα αἱ Ἡλιάδες ἐθρήνησαν κλαίουσαι τὸν Φαέθοντα. καὶ γὰρ οὗτος ἐξ Ἡλίου καὶ Ῥόδης γίνεται. μυθεύεται γὰρ οὕτως, ὅτι ποτὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἡλίου πιστευθεὶς ὁ Φαέθων ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ἀτακτότερον αὐτὸ φέρων, ἔκαυσε τὴν γῆν κεκαυμένην· ὀργισθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν αὐτὸν, καὶ κατηνέχθη εἰς τὸν Ἠριδανόν. αἱ γοῦν ἀδελφαὶ αὐτοῦ κλαίουσαι αὐτὸν, μετεπλήσθησαν εἰς αἰγείρους, καὶ τὸ καταρρεόμενον παρ' αὐτῶν δάκρυον πήγνυται, καὶ ποιεῖ τὴν ἤλεκτρον. ἐκεῖ δὲ οἱ τῶν Κελτῶν παῖδες ἐπὶ ταῖς αἰγείροις καθεζόμενοι, χρυσαυγέος ἠλέκτρου τὰ δάκρυα συλλέγουσι. μετὰ τούτων δὲ, ἐφεξῆς ἡ τῆς Τυρσηνίδος ὑπάρχει γῆ. τὸ δὲ ἤθεα

Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην ἀναφαίνεται Ἄλπιος ἀρχή,
Τῆς διὰ μεσσατίης κατασύρεται ὕδατα Ῥήνου,
Ὑστάτιον ποτὶ χεῦμα Βορειάδος Ἀμφιτρίτης.
Ῥήνῳ δ' ἐξείης ἐπιτέλλεται ἱερὸς Ἴστρος,
Ἴστρος ἐς ἀντολίην τετραμμένος, ἄγχι θαλάσσης
Εὐξείνου, τόθι πᾶσαν ἐρεύγεται ὕδατος ἄχνην,
Πενταπόροις προχοῇσιν ἑλισσόμενος περὶ Πεύκην.
Τοῦ μὲν πρὸς Βορέην τετανυσμένα φῦλα νέμονται
Πολλὰ μάλ' ἐξείης, Μαιώτιδος ἐς στόμα λίμνης,
Γερμανοί, Σαμάται τε, Γέται θ' ἅμα, Βαστέρναι τε·
Δακῶν τ' ἄσπετος αἶα, καὶ ἀλκήεντες Ἀλανοί,
Ταῦροί θ' οἳ ναίουσιν Ἀχιλλῆος δρόμον αἰπύν,
Στεινὸν ὁμοῦ δολιχόν τε, καὶ αὐτῆς ἐς στόμα λίμνης.

295 atque hujus ad orientem apparet Alpis principium, 296 cujus per medium devolvuntur flumina Rheni, 297 extremum ad fluentum borealis maris. 298 poſt Rhenum autem exoritur immenſus Iſter, 299 Iſter in orientem converſus, prope mare 300 Euxinum, ubi omnem eructat undæ ſpumam, 301 quinquefluis oſtiis labens circum Peucen. 302 Hujus quidem ad boream [borealem partem] porrectæ gentes habitant 303 multæ valde, ordine, Mæotidis uſque ad oſtium paludis, 304 Germani, Samatæque, Getæque ſimul, Baſtarnæque: 305 & Dacorum immenſa tellus, & ſtrenui Alani, 306 Taurique qui habitant Achillis curſum aditu difficilem, 307 anguſtum ſimul longumque, itque ipſius uſque ad oſtium paludis.

Κατασύρεται] καταῤῥεῖ. α. Ῥήνου] ἐσχάτου. α. Ἱερὸς] μέγας. α. Ἱερὸς Ἴστρος] διὰ τὸ μέγεθος. α. Περὶ Πεύκην] γράφεται, παρὰ Λεύκην. α. Ἀλκήεντες] ἰσχυροί. α. β.

γαίης περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ ἡ γῆ. πρὸς ταύτης δὲ τὴν ἀνατολὴν ἀναφαίνεται ἡ τοῦ Ἄλπιος ἀρχή, ὅπερ ἐστὶν ὄρος τῇ Ἰταλίᾳ ὑπερκείμενον. ἐπὶ δὲ τὸ μέσον αὐτῆς, δηλονότι τῆς Τυρσηνίδος γῆς, σύρεται, ὅ ἐστι διέρχεται, τὰ ὕδατα τοῦ Ῥήνου ποταμοῦ, πρὸς τὸ ἔσχατον μέρος τοῦ βορείου ὠκεανοῦ. ἐφεξῆς δὲ ἐπὶ τῷ Ῥήνῳ ἐπικλείνεται καὶ παρασκευάζεται μέγας Ἴστρος, ὅς τις ἐστὶν ὁ Δανούβιος, ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἐστραμμένος, πλησίον τοῦ Εὐξείνου πόντου, ὅ ἐστι ἁλὸς, ὅπου τοῦ ὕδατος τὴν ἅπασαν ἄχνην ἐρεύγεται, οἱονεὶ τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος, ἢ τὸ ὕδωρ, ἐν αὐτῇ βάλλει ταῖς πενταπόροις αὐτοῦ προχοαῖς συστρεφόμενος περὶ τὴν Πεύκην, ἥπερ ἐστὶ νῆσος αὐτὴ καλουμένη· ἣν ὁ Ἴστρος * ἐπὶ μὲν τὸ βόρειον τούτου μέρος πολλὰ λίαν καὶ πάνυ ἐφαπλούμενα κέχυνται δὲ ἔθνη ἕως τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος λίμνης· Γερμανοί, Σαρμάται, Γέται θ' ὁμοῦ, καὶ Βαστάρναι, καὶ ἡ τῶν Δακῶν πολλὴ καὶ ἀπλήρωτος γῆ, καὶ οἱ δυνατώτεροι Ἀλανοί, καὶ οἱ Ταῦροι, οἵ τινες ἐπὶ τὸν δεινὸν τοῦ Ἀχιλλέως δρόμον, στενὸν ὁμοῦ καὶ μακρὸν, καὶ ἐπ' αὐτῆς τὸ στόμα τῆς λίμνης. Ἀχιλλέως δὲ δρόμος, ὁ τόπος ἀγκα-

Τῶν δ' ὕπερ ἐκτέταται πολυΐππων φῦλον Ἀλανῶν.
Ενθα Μελάγχλαινοί τε καὶ ἀνέρες ἱππημολγοὶ,
Νεῦροι θ', Ἱππόποδές τε, Γελωνοί τ', ἠδ' Ἀγάθυρσοι·
Ηχι Βορυσθένεος ποταμοῦ τετανυσμένον ὕδωρ
Μίσγεται Εὐξείνῳ, κριοῦ προπάροιθε μετώπου,
Ορθὸν ἐπὶ γραμμῇ, κατεναντία Κυανεάων.
Κεῖθι καὶ Ἀλδήσκοιο καὶ ὕδατα Παντικάπαο
Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσσι διάνδιχα μορμύρουσι.
Τῶν δὲ παρὰ προχοῇσι, πεπηγότος ἐγγύθι πόντου,

308 ſuper hos autem porrecta eſt equis abundantium gens Alanorum: 309 ubi Melanchlænique, & homines qui equos mulgent, 310 Neurique Hippopodeſque, Gelonique, atque Agathyrſi. 311 ubi Boryſthenis fluvii extenſa aqua 312 miſcetur Euxino, arietis ante frontem, 313 recta ad lineam, e regione Cyanearum [petrarum.] 314 illic quoque Aldeſci & Panticapæ aquæ 315 Ripæis in montibus ſeparatim murmurant. 316 horum item juxta gurgites, glaciale prope mare,

Ἐκτέταται] κέχυται. α. Πολυΐππων] τῶν ἐχόντων πολλοὺς ἵππους α. Κυανεάων] μελαινῶν πετρῶν. α. Κεῖθι] ὅπου, ἤτοι ἐν τῷ Εὐξείνῳ. α. ἐκεῖθεν. β. Ὕδατα] ὑπάρχουσι. α. Διάνδιχα] κεχωρισμένα. β. Μορμύρουσι] βλύζουσι α. ἀναβράζουσι. β. Τῶν] ποταμῶν. α. Προχοῇσι] ῥύσεσι. α.

ἀγιασθῆναι ἐκλήθη ἀπὸ τοίας δὲ αἰτίας· τῆς γὰρ Ἰφιγενείας ποτὲ ἐν τῇ Αὐλίδι μελλούσης σφαγιασθῆναι τῇ Ἀρτέμιδι, ἀνήρπασεν αὐτὴν ἡ Ἄρτεμις, καὶ ἔπεμψεν εἰς Σκυθίαν· ἐκεῖ ὡς πεμφθείσης αὐτῆς, ἠράσθη παρὰ τῷ Ἀχιλλεῖ, καὶ ἐδιώχθη μέχρι τινὸς τόπου, ὅθεν ἐκλήθη Ἀχίλλειος ἀπὸ τότε δρόμος. ὑπεράνω δὲ τούτων ἐκτέταται τῶν πολυΐππων Ἀλανῶν τὸ ἔθνος, ὅπου οἱ Μελάγχλαινοι, καὶ οἱ τοὺς ἵππους ἀμέλγοντες ἄνδρες. Μελαγχλαίνους δὲ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ὠνόμασαν, ἢ ἀπὸ τῆς ἐσθῆτος, ἢ ἀπὸ τῆς τροφῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ χρώματος. καὶ οἱ ἱππόποδες Νεῦροι, ἤγουν ταχεῖς ἢ οἱ ἰσχυροὺς πόδας ἔχοντες, καὶ οἱ Γελωνοὶ, καὶ οἱ Ἀγάθυρσοι· ὅπου τοῦ Βορυσθένους ποταμοῦ τὸ ἐκτεταμένον ὕδωρ ἔμπροσθεν τοῦ κριοῦ μετώπου τῷ Εὐξείνῳ μίσγεται, ὡς γεγραμμένης τινὸς ὀρθὸν ἐξεναντίας τῶν Κυανέων, ἤτοι Συμπληγάδων τε πετρῶν. Βορυσθένης δὲ, ποταμὸς παρὰ Πόντου· ὅθεν καὶ οἱ Ποντικοὶ, οἱ Βορυσθενῖται λέγονται, ὡς Μένανδρος διεμέρισεν ὁ Βορυσθενίτης. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τοῦ Ἀλδήσκου, καὶ τοῦ Παντικάπου τὰ ὕδατα ἐν τοῖς Ῥιπαίοις ὄρεσι κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων ἀναβράζουσι. τὸ δὲ Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὰ Ῥίπαια ὄρη· ἅ τινά εἰσι τῆς Σκυθίας. Ἀγάθυρσοι δὲ * Γέλωνος υἱὸς Ἡρακλέως, ἀδελφὸς Ἀγαθύρσου, ἐξ ὧν καὶ τὰ ἔθνη εἰλήφασι τὴν ἐπωνυμίαν. παρὰ δὲ τῶν Ῥιπαίων ὀρέων ταῖς προχύσεσι, πλησίον τοῦ πεπηγότος Κρονίου ὠκεανοῦ, τῆς νεκρᾶς

Ἡδυφαὴς ἤλεκτρος ἀέξεται, οἷά τις αὐγὴ
Μήνης ἐρχομένης· ἀδάμαντά τε παμφανόωντα
Ἐγγύθεν ἀθρήσειας ὑπὸ ψυχροῖς Ἀγαθύρσοις.
Ἴστρου μὲν τοσσοίδε βορειότεροι γεγάασι.
Πρὸς δὲ νότον Γέῤῥαι, καὶ Νωρικὰ ἄστε' ἐρυμνά.
Παννόνιοι, Μυσοί τε βορειότεροι Θρηΐκων,
Αὐτοί τε Θρήϊκες, ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες·
Οἱ μὲν, ἐπὶ πλευρῇσι Προποντίδος ἀμφιτρίτης,
Οἱ δ' ὑπὲρ Ἑλλήσποντον ἀγάῤῥοον, οἱ δ' ὑπὲρ αὐτῆς
Αἰγαίης βαθὺ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Ἔνθα μελισσοβότοιο κατὰ σκοπιὰς Παλλήνης

317 jucundo nitore lucens electrum naſcitur, velut quidam ſplendor 318 lunæ ineuntis: adamantemque pellucentem 319 in propinquo videas ſub frigidis Agathyrſis. 320 Iſtri ſane tot [populi] magis boreales ſunt. 321 ad auſtrum autem, Gerræ, & Noriciæ urbes munitæ: 322 Pannonii, Myſique magis boreales Thracibus, 323 ipſique Thraces immenſam terram habentes. 324 Hi quidem ad latera Propontici maris, 325 illi vero ſuper Helleſpontum citifluum, reliqui autem ſuper ipſius 326 Ægæi profundam undam multiſoni maris 327 ubi apes educantis in montibus [ſcopulis] Pallenæ

Ἤλεκτρος ἀέξεται] ἡ ἤλεκτρος γὰρ αὕτη αὔξεται, ὅταν ἡ σελήνη αὔξει. α. Οἷα] ὥσπερ. β. Ἀδάμαντα] τὸν λίθον. α. Ἐγγύθεν] πλησίον. β. Ἀθρήσειας] θεάσειας. α. Ἀγαθύρσοις] ἔθνος. α. Ἴστρου] τοῦ ποταμοῦ. α. Γεγάασι] ὑπάρχουσι. α. Ἐρυμνά] ὀχυρά. α. Παννόνιοι] ἔθνος. α. Μυσοί] οἱ Βούλγαροι. α. Οἱ μὲν] κατοικοῦσι. α. Προβολῇσι] ἐξοχαῖς. α. Ἀγάῤῥοον] ἄγαν ῥέοντα. α. Πολυφλοίσβοιο] πολυταράχου. α. ἠχητικῆς. β. Σκοπιὰς] ἐξοχάς. α.

οὕτω καλουμένης θαλάσσης, ὁ ἡδυφαὴς, ὅ ἐστιν ὁ ἡδεῖαν, καὶ καλὴν ἔχουσα τὴν λαμπηδόνα αὔξεται ἤλεκτρος, καθάπερ τις αὐγὴ τῆς σελήνης ἀρχομένης. ὑπὸ δὲ τοῖς ψυχροῖς Ἀγαθύρσοις (ἅπερ εἰσὶν ἔθνη) πάνυ λάμποντα τὸν ἀδάμαντα ἴδοις πλησίον. τοῦ μὲν Ἴστρου τοσοῦτοι βορειότεροι, τῶν ἤδη προλεχθέντων, εἰσί. πρὸς δὲ τὸν νότον οἱ Γέῤῥαι, καὶ τῶν Νωρικίων τὰ ἀσφαλῆ πολίσματα, διὸ αἱ ἀσφαλεῖς καὶ ἰσχυραὶ πόλεις. τὸ δὲ, Νωρικίων, ὄνομά ἐστι χώρας· οἱ Παννόνιοι, καὶ Βούλγαροι βορειότεροι τῶν Θρακῶν· καὶ αὐτοὶ οἱ Θρᾶκες, πολλὴν καὶ ἄπειρον γῆν ἔχοντες. οἱ μὲν ἐπὶ ταῖς πλευραῖς τῆς Προποντίδος θαλάσσης· οἱ δὲ ὑπὲρ τὸν ἄγαν ταχέα ῥεύματα ἔχοντα τὸν Ἑλλήσποντον· οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ βαθέα κύματα, ἤγουν μεγάλα, ἐχούσης Αἰγαίης θαλάσσης. ὅπου κατὰ τὰς σκοπιὰς, ὅ ἐστι τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, τῆς μελισσοβότου Παλλήνης, ὅ περ ἐστὶ Θρακικὸν ὄρος, ὁ καλὸς λίθος

ἀστέρος

Φύεται ἀστέριος καλὸς λίθος, οἷά τις ἀστὴρ
Μαρμαίρων, λυχνίς τε πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοίη.
Ἴστρον μὲν ποταμὸν τόσσοι περιναιετάουσι.
Φράζεο δ᾽ Εὐρώπης λοιπὸν πόρον, ὅς τ᾽ ἐπὶ τρισσὴν
Ἐκτέταται κρηπῖδα πρὸς ἠῶ· τὴν μὲν, Ἰβήρων,
Τὴν δὲ, Πανελλήνων, τὴν δ᾽ ἐσθλῶν Αὐσονιήων.
Ἀλλ᾽ ἤτοι πυμάτη μὲν ἀγαυῶν ἐστιν Ἰβήρων,
Γείτων Ὠκεανοῖο πρὸς ἑσπέρου. ἐν δέ οἱ ἄκρη
Στηλάων Ἀλύβη κεῖται μία. τῆς δ᾽ ὑπένερθε
Ταρτησσὸς χαρίεσσα, ῥυηφενέων πέδον ἀνδρῶν,
Κεμψοί θ᾽ οἳ ναίουσιν ὑπαὶ πόδα Πυρρηναῖον.

328 naſcitur aſterius pulcer lapis, ceu quædam ſtella 329 ſplendens, & lychnis flammæ ignis omnino ſimilis. 330 Iſtrum quidem fluvium tot [populi] circumaccolunt. 331 conſidera autem Europæ reliquum tractum, qui in triplicem 332 extentus eſt crepidinem ad orientem: unam quidem, Iberorum: 333 alteram vero, Græcorum: aliam autem, fortium Auſoniorum. 334 verum ultima quidem illuſtrium eſt Iberorum, 335 vicina oceano ab occaſu: in ea autem promontorium 336 columnarum [Herculis] Alyba ſita eſt una: hancque ſubter 337 Tarteſſus amœna, divitiis affluentium ſolum hominum, 338 Cempſique, qui degunt ſub pede Pyrenæo [Pyrenæorum montium.]

Φύεται] ἀναβλαστάνει. α. Οἷα] καθὰ. α. Πάμπαν] παντελῶς, κατὰ πολύ. α. Φράζεο] σκόπει, διανοοῦ. α. Ἐκτέταται] ἐξήπλωται. α. Ἀγαυῶν] λαμπρῶν. α. Οἱ] αὐτῇ. α.

ἀστέριος φαίνεται, ὥσπερ λάμπων ἀστὴρ, καὶ ὁ λυχνίτης ὅμοιος καὶ παραπλήσιος τῇ φλογὶ τοῦ πυρός· καὶ γάρ φασιν αὐτὸν φῶς ἔχειν σεληνιακὸν, συμφθίνειν τε αὐτῇ καὶ αὔξειν, ἀφ᾽ οὗ καὶ σεληνίτην αὐτὸν καλοῦσι. παρὰ μὲν τὸν Ἴστρον ποταμὸν τοσαῦτα ἔθνη κατοικοῦσι· διὰ γὰρ τὰ περὶ αὐτὸν ἔθνη, τὸ μέγεθος αὐτοῦ ἐδήλωσε. τὸν δὲ λοιπὸν πόριν τῆς Εὐρώπης καλῶς διανοούμενος βλέπε· ὅς τις, δηλονότι πόρος, ἐκ τριγώνου πλευρᾶς πρὸς ἀνατολὴν ἐρχόμενος ἀπὸ τῶν δυτικῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἑῷα ἐκτέταται. κρηπῖδα δὲ λέγει, μέτρον τι ὡρισμένον, ἢ τὴν βάσιν· τὴν μὲν τῶν Ἰβήρων, τὴν δὲ τῶν Ἑλλήνων, τὴν δὲ τῶν ἀγαθῶν Ῥωμαίων. ἀλλ᾽ ἡ ἐσχάτη μὲν τῶν λαμπροτάτων Ἰβήρων, ἡ γειτνιῶσα καὶ πλησιάζουσα τῷ ἑσπερίῳ ὠκεανῷ. ὅπου ἐν τῇ ἄκρᾳ αὐτῶν τῶν Ἡρακλεωτικῶν στηλῶν μία ἐστὶ δὲ Ἀλύβη τοὔνομα καλουμένη. ταύτης ὑποκάτω ἡ χαρίεσσα (ὅ ἐστιν εὐδαίμων) Ταρτησσὸς, τῶν πλουσίων καὶ ῥύδην τὸν πλοῦτον ἐχόντων ἀνδρῶν ἡ γῆ· καὶ οἱ Κεμψοὶ, οἵτινες ἐπὶ τὸν πόδα Πυρηναίου ὄρους κατοικοῦσιν, ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ βορείου ὠκεανοῦ καὶ ἐκδιδομένου, δηλονότι τοῦ Πυρηναίου ὄρους, εἰς τὴν καθ᾽ ἡμᾶς θάλασσαν, καὶ διορίζοντος Κελτοὺς καὶ Ἴβηρας. μέ-

στυ

Μέσση δ' ἀμφοτέρων παραπέπταται Αὐσονὶς αἶα
Πουλυτενής· τὴν μέν τε μέσην ὄρος ἄνδιχα τέμνει
Ὀρθὸν, ἅτ' ἐκ στάθμης ἰθυνόμενον, (οὐκ ἂν ἐκεῖνο
Ἴδρις μωμήσαιτο σοφῆς ὑποεργὸς Ἀθήνης)
Ὃ ῥά τε κικλήσκουσιν Ἀπέννιον. ἐκ δὲ Βορείης
Ἄλπιος ἀρχόμενον Σικελὴν ἐπὶ πορθμίδα λήγει.
Πολλὰ δέ οἱ φῦλ' ἀμφὶ τά τοι ῥέα πάντ' ἀγορεύσω,
Ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρηΐδος ἐκ Βορέαο.
Τυρρηνοὶ μὲν πρῶτ', ἐπὶ δέ σφισι φῦλα Πελασγῶν,
Οἵ ποτε Κυλλήνηθεν ἐφ' ἑσπερίην ἅλα βάντες,
Αὐτόθι νήσαντο σὺν ἀνδράσι Τυρρηνοῖσι.
Τοῖς δ' ἔπι, μέρμερον ἔθνος ἀγαυῶν ἐστι Λατίνων,

339 Media autem ambarum panditur Auſonia tellus, 340 longe extenta: quam quidem mediam mons bifariam ſecat 341 rectus, velut ab amuſſi directus, (non illum 342 peritus reprehendere poſſet doctæ miniſter Palladis) 343 quem Apenninum vocant. e ſeptemtrionali vero 344 Alpi incipiens, Siculo in freto deſinit. 345 multæ autem illi gentes utrimque ſunt: quas tibi facile omnes recenſebo, 346 orſus a latere occidentali a borea. 347 Tyrrheni quidem primum, poſt hos autem gentes Pelaſgorum, 348 qui quondam e Cyllene in occiduum mare profecti, 349 illic habitarunt cum viris Tyrrhenis. 350 poſt hos autem, ſagax gens illuſtrium eſt Latinorum,

Αὐσονὶς αἶα] Ἰταλία. α. Ἄνδιχα τέμνει] διχῶς κόπτει. α. Ἅτ'] καθά. β. Μωμήσαιτο] σκώψει. α. Ἀπέννιον] ὄρος. α. Πορθμίδα | πορθμὶς, ἡ θάλασσα μέση δύο γαιῶν. α. Λήγει] πληροῦται. β. Ἀγορεύσω] εἴπω. α. Νήσαντο] κατῴκησαν. β. Μέρμερον] πολεμικόν. α.

σιν τῶν ἀμφοτέρων, γαιῶν τούτων Ἰβήρων, καὶ τῶν Πανελλήνων, παρήκεται ἡ ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένη τῶν Ῥωμαίων γῆ. καὶ ταύτην μὲν μέσον διαχωρίζει ὀρθὸν ὄρος, καθάπερ ὑπὸ στάθμης ἰθυνθέν· (οὐδαμῶς ἂν ἐκεῖνο, τὸ ὄρος, σοφὸς, ἐπιστήμων, ἀνὴρ, τῆς σοφῆς Ἀθηνᾶς ὑπηρέτης, ὅ ἐστι τεχνίτης, μέμψοιτο) ὃ καὶ καλοῦσιν Ἀπέννιον· ἀπὸ δὲ τῆς βορείας θαλάσσης ὁ Ἄλπιος ἀρχόμενον, ἐπὶ τὴν Σικελικὴν πορθμίδα λήγει. πολλὰ δὲ περὶ αὐτὸ ὑπάρχουσιν ἔθνη. ἅ τινά σοι ῥᾳδίως καὶ εὐκόλως πάντα καταλέξω, ἀπὸ τῆς ζεφυρίτιδος πλευρᾶς, ἤτοι τῆς δυτικῆς Αὐσονίης ἄκρας τοῦ βορρᾶ ἀρξάμενος. Πρῶτον μέν εἰσιν οἱ Τυρρηνοί, μετ' αὐτοὺς δὲ τὰ ἔθνη τῶν Πελασγῶν· οἵ τινές ποτε ἀπὸ τῆς Κυλλήνης ἐπὶ τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν ἀναβάντες, ἐνταῦθα κατῴκησαν (ἡ δὲ Κυλλήνη ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας) σὺν τοῖς Τυρρηνοῖς ἀνδράσιν. ἐπὶ τούτοις πάλιν μερίμνας πολλὰς τοῖς ἐναντίοις παρέχον τῶν λαμπροτάτων Λατίνων τὸ ἔθνος (πλησίον καὶ γάρ εἰσι τῶν Τυρρηνῶν)

ἐπίκεισιν

Γαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον· ἧς διὰ μέσσης
Θύμβρις ἑλισσόμενος καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει,
Θύμβρις ἐϋῤῥείτης ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων,
Θύμβρις ὃς ἱμερτὴν ἀποτέμνεται ἄνδιχα Ῥώμην,
Ῥώμην τιμήεσσαν, ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων,
Μητέρα πασάων πολίων, ἀφνειὸν ἔδεθλον.
Τῇ δ' ἔπι, Καμπανῶν λιπαρὸν πέδον· ἧχι μέλαθρον
Ἁγνῆς Παρθενόπης, σταχύων βεβριθὸς ἀμάλλαις·
Παρθενόπης, ἣν πόντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις.

351 terram incolentes amabilem; quam per mediam 352 Thymbris tractus limpidum fluentum in mare mittit: 353 Thymbris pulcrifluus, fluviorum maxime regalis aliorum, 354 Thymbris qui amabilem ſecat duas in partes Romam, 355 Romam honorabilem, meorum magnam domum principum [dominorum,] 356 matrem omnium urbium, opulentam ſedem. 357 poſt hanc autem, Campanorum pingue ſolum: ubi domicilium 358 caſtæ Parthenopes, ſpicarum onuſtum manipulis: 359 Parthenopes, quam pontus ſuis ſuſcepit ſinibus.

Θύμβρις] ποταμὸς περὶ τὴν Καμπανίαν. α. Ἄνδιχα] διχῶς. α. Μέλαθρον] οἴκημα. α. Βεβριθὸς] γέμον. α. Ἀμάλλαις] ἀγκάλαις. α.

ἐπήρατον καὶ καλὴν γῆν κατοικοῦσι. τὸ δὲ ἐπήρατον, ἀντὶ τοῦ πολεμικόν. ἐφ' ἧς γῆς, ἐπὶ τὸ μέσον ὁ Θύμβρις συστρεφόμενος τὸ καθαρὸν αὐτοῦ ῥοῦν εἰς τὴν θάλασσαν βάλλει· Θύμβρις ἐϋῤῥείτης, καὶ τῶν ἄλλων ποταμῶν βασιλικώτατος· (τὸ δὲ ἐϋῤῥείτης, ἀντὶ τοῦ μεγάλα καὶ καθαρὰ ῥεύματα ἔχων) ὅς τις τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ τιμίαν Ῥώμην εἰς δύο διαχωρίζει, τῶν ἐμῶν βασιλέων τὸν μέγαν οἶκον, τὴν μητέρα πασῶν τῶν πόλεων, τὸ πλούσιον ἔδαφος. *Ἀρκάδες δέ, οἱ Πελασγοί. ἐνταῦθα γὰρ Εὔανδρος γενόμενος, θεαφορήτου μητρὸς πειθόμενος θεσπίσμασι λαόν τε συνήγαγεν ἐντεῦθεν καὶ ἐλθών. ᾤκησε τὴν Τυῤῥηνίαν, λόφον ἐκεῖ τινα ἐξαιρούμενος, ἐν ᾧ ᾤκει. ἀπὸ Πάλλαντος δὲ τοῦ Εὐάνδρου παιδὸς ἐκλήθη Παλάτιον· ὅθεν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς ὀχυρωμένους τόπους κατὰ παραφορὰν τοῦ ἑνὸς λ' καὶ τοῦ ν' Παλάτια φασιν. ἐπὶ ταύτην δέ, δηλονότι τὴν Ῥώμην, ἡ τῶν Καμπανῶν ἐστι λιπαρὰ γῆ· (Καμπανοὶ δὲ λέγονται ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ τόπου ἐν ᾧ τὴν οἴκησιν ἔσχασι, ἢ ἀπὸ κάμπου τινὸς) ὅπου τῆς ἁγνῆς Παρθενόπης τὸ ὑπὸ τῶν ἀσταχύων βεβριθὸς ἐστι μέλαθρον, (Παρθενόπη δὲ λέγεται, διὰ τὸ πολλοῖς ὑποπτεύουσαν ἀνδράσι φυλάξαι τὴν παρθενίαν) ἣν πόντος τοῖς ἰδίοις κόλποις ἐδέξατο. μυθεύεται γὰρ ὅτι μία τῶν Σειρήνων ἡ Παρθενόπη οὖσα, ἐπειδὴ μὴ ἴσχυσε διὰ τῆς ᾠδῆς καὶ τοῦ μέλους ἐκείνους τοὺς περὶ Ὀδυσσέα καταθέλξαι, ἢ ἐκεῖνον αὐτὸν ἀπατῆσαι, ἡνίκα παρέπλευσεν αὐτήν, ἑαυτὴν κατεκρήμνισεν *ἀπὸ τῆς Φρυγίας· καὶ γὰρ ἐρασθεῖσα ὑπὸ Μετιόχου, εἰς τὴν Καμπανίαν εἰσῆλθε, καὶ ἐκεῖ ᾤκησεν, ἀποτεμοῦσα τὰς ἰδίας τρίχας.

Πρὸς δὲ νότον, μάλα πολλὸν ὑπὲρ Σειρηνίδα πέτρην,
Φαίνονται προχοαὶ Πευκεντίνου Σιλάροιο.
Ἄγχι δὲ Λευκανοὶ καὶ Βρέντιοι ἄνδρες ἔασι,
Τοσσάτιον ναίοντες ὅσον Λευκὴν ἐπὶ πέτρην.
Κεῖθεν δ' ἐς βορέην Ζεφύρου παραφαίνεται ἄκρη.
Τῇ δ' ὕπο Λοκροὶ ἔασιν, ὅσοι προτέροις ἐτέεσσιν
Ἦλθον ἐπ' Αὐσονίην, σφετέρης μιχθέντες ἀνάκτεσσι·
Τῶν καὶ νῦν γένος ἐστὶν ἐπὶ προχοῇσιν Ἄληκος.
Τοὺς δὲ μέθ' ἑξείης Μεταπόντιοι. ἐγγύθι δὲ σφῶν
Ἱμερτὸν πτολίεθρον ἐϋστεφάνοιο Κρότωνος,
Ναιόμενον χαρίεντος ἐπ' Αἰσάρου προχοῇσιν·

360 ceterum ad auſtrum, valde multum ultra Sireniam petram, 361 apparent fluenta Peucentini Silari. 362 prope vero Leucani & Brentii [Brutii] viri ſunt, 363 tantum incolentes quantum ad Leucopetram. 364 illinc vero ad boream Zephyrium apparet promontorium: 365 ſub hoc vero Locri ſunt, qui prioribus annis 366 venerunt in Auſoniam, quum rem habuiſſent cum ſuis dominabus: 367 quorum etiam hodie genus eſt ad fluenta Alecis. 368 poſt hos autem deinceps Metapontii: prope autem ipſos 369 optabile oppidum bene coronatæ [bonis mœnibus munitæ] Crotonis. 370 quod incolitur amœni apud Æſari fluenta:

Προχοαὶ] αἱ ῥοαί. α. Ἔασι] ὑπάρχουσι. α. β. Αὐσονίην] Ἰταλίαν. α. Μιχθέντες] συνδυασθέντες. α. Ἄληκος] τοῦ ποταμοῦ. α. Αἰσάρου] ποταμοῦ. α.

Πρὸς δὲ τὸ νότιον μέρος, ὑπὸ τὴν Σειρηνίδα πέτραν ἀπὸ Σειρηνίδος Παρθενόπης, πλησίον δέ εἰσιν οἱ Λευκανοὶ καὶ οἱ Βρέντιοι ἄνδρες, τοσοῦτον κρατοῦντες καὶ κατοικοῦντες τόπον οἱ Βρέντιοι, ὅσον μέχρι τῆς Λευκῆς πέτρας. ἐκεῖθεν δὲ, ὅ ἐστιν ἀπ' ἐκείνης τῆς γῆς, ἐπὶ τὸν βορρᾶν, τοῦ Ζεφύρου ἡ ἄκρα φαίνεται. ἐπὶ ταύτην οἱ Λοκροὶ κατοικοῦσιν, ἐκεῖνοι ὅσοι προτέροις χρόνοις ἐπὶ τὴν Αὐσονίαν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν Ῥώμην, παρεγένοντο, ταῖς οἰκείαις δεσποίναις μιγέντες· ὧν τινων καὶ ἀρτίως τὸ γένος ἐπὶ ταῖς προχοαῖς τοῦ Ἄληκος. λέγεται δὲ οὕτως, ὅτι δούλων τῶν Λοκρῶν ποτε ὄντων, καὶ τῶν ἰδίων δεσποινῶν συνουσίᾳ συνελθόντων, καὶ εἰς πόλεμον τῶν δεσποτῶν ἐξελθόντων, ἀκούσαντες ὅτι οἱ δεσπόται αὐτῶν ἐπανέρχονται, φοβηθέντες σὺν ταῖς ἰδίαις δεσποίναις εἰς Ἰταλίαν ἀπὸ Λοκρίδος ἔφυγον τῆς Ἐπικνημιδος. μετὰ τούτους εἰσὶν ἐφεξῆς, τοὺς Λοκροὺς δηλονότι, καὶ οἱ μετὰ πόντον οὕτω καλούμενοι· ἐγγὺς δὲ αὐτῶν τὸ ἐπιθυμητὸν πτολίεθρον κατοικούμενον, ἤγουν ἐπιθυμητὴ καὶ καλὴ καλουμένη πόλις, τοῦ πολυστεφάνου Κρότωνος, ἐπὶ χαρίεντος Αἰσάρου ταῖς προχοαῖς. πολυστέφανον δὲ εἶπε Κρότωνος, ὅτι πολλοὶ Κροτωνιᾶται τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας νικήσαντες ἐστεφανώθησαν. λέγεται οὖν τὸ μὲν ζῶον, ὁ κροτὼν, ὀξύτονον·

τὸ

Ἔνθά κεν αἰπὺν ἴδοιο Λακινιάδος δόμον Ἥρης.
Ἔστι δέ τοι κἀκεῖθι, Διὸς μέγα χωσαμένοιο
Δειλαίη Σύβαρις ναέτας στενάχουσα πεσόντας,
Μηναμένους ὑπὲρ αἶσαν ἐπ' Ἀλφειοῦ γεράεσσι.
Σαυνῖται δ' ἐπὶ τοῖσι μέσην χθόνα ναιετάουσι,
Καὶ Μαρσῶν θοὰ φῦλα. Τάρας δ' ἁλὸς ἐγγύθι κεῖται,
Ἥν ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσσατο καρτερὸς Ἄρης.
Ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖσι, Καλαβρίδος ἤθεα γαίης,
Φῦλά τ' Ἰηπύγων τετανυσμένα μέσφ' Ὑρίοιο

371 ubi excelſam videas Laciniæ ædem Junonis. 372 eſt autem etiam ibi Jove valde irato 373 infelix Sybaris incolas gemens interemtos, 374 qui inſanierunt ſupra modum ob Alphei præmia. 375 Saunitæ [Samnites] vero poſt hos mediterraneam terram occupant, 376 & Marſorum veloces gentes. Tarentum vero prope mare jacet, 377 quod olim Amyclæorum [Lacedæmoniorum] condidit fortis Mars. 378 at deinceps poſt hos. Calabricæ ſedes terræ, 379 genteſque Iapygum extentæ uſque ad Hyrium

Ἴδοιο] ἴδοις. α. Σύβαρις] ὄνομα τόπου. α. Ναέτας] τοὺς ἐγκατοίκους. α. Στενάχουσα] στενάζουσα. α. Γεράεσσι] ἀναθήμασι. α. Τάρας] ὄνομα πόλεως. α. Καλαβρίδος ἤθεα γαίης] ἤτοι, ἡ Καλαβρικὴ χώρα. α.

τὸ δὲ ὄνομα κύριον, βαρύτονον. ἐκεῖσε δὲ τὸν μέγαν ἢ τὸν ὑψηλὸν, τῆς Λακινιάδος Ἥρας, ὅ ἐστι τῆς Σικελικῆς, τὸ οἴκημα θεάσῃ. τὸ δὲ Λακίνιον ὄρος ἐστὶ Κρότωνος, τόπος δὲ τῆς Σικελίας· Αἴσαρος δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ Αἰσάρου κυνηγοῦ· καὶ γὰρ οὗτος κατεδίωκεν ἔλαφον, ἐκείνη οὖν ἐπαφίησιν αὐτὴν κατὰ τοῦ πελάγους, καὶ ἀποπνίγη· ἀπὸ τότε οὖν ἐκλήθη Αἴσαρος πόντος. Ὑπάρχει δὲ κἀκεῖ ἡ ἀπὸ τοῦ Διὸς μεγάλην ὀργὴν δεξαμένη ἀθλία καὶ ταλαίπωρος Σύβαρις τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας πεσόντας κλαίουσα, διὰ τὸ ἐπὶ τοῖς ἀναθήμασιν, ὑπὲρ τὸ δίκαιον, τοῦ Ἀλφειοῦ μανέντας αἰσχρῶς. ἱστορεῖται καὶ γὰρ ὅτι ποτὲ τὰ ἀναθήματα Συβαρῖται τοῦ Ἀλφειοῦ κεκλοφότες, αἰσχρῶς αὐτὰ χρησάμενοι ἐβεβήλωσαν, οὗτοι δὲ εἰς ἔσχατον τρυφῆς ἐλάσαντες, τοὺς ἵππους μετ' αὐτῶν ὀρχεῖσθαι ἐδίδαξαν· καὶ δὴ Κροτωνιᾶται πρὸς αὐτοὺς συνάψαντες πόλεμον, αὐλοὺς εἰς τὴν μάχην εἶχον· οἱ δὲ τῶν Συβαριτῶν ἵπποι τοὺς αὐλοὺς ἀκούοντες εἰς ὄρχησιν, ὡς ἐξ ἔθους, ἐτράπησαν, καὶ τοὺς ἰδίους δεσπότας κατέβαλον· οἱ δὲ Κροτωνιᾶται πεπτωκότας αὐτοὺς ἀνεῖλον, καὶ ἔρημος γέγονεν ἡ χώρα. ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ Σαυνῖται τὴν μέσην [γῆν] κατοικοῦσι· καὶ τῶν Μαρσῶν ταχέα ἔθνη· ὑπεράνωθεν δὲ τῆς Συβάρεως κεῖνται οἱ Μαρσοὶ, οἱ δὲ Σαυνῖται πάλιν τοῦ Σιλάρου ποταμοῦ ὑπεράνωθεν. ἡ δὲ Τάρας πλησίον τῆς θαλάσσης κεῖται· ἣν δέ ποτε, Τάραντος πόλιν, ὁ ἰσχυρὸς Ἄρης, ἤγουν ὁ πόλεμος, τῶν Ἀμυκλαίων ἐπόρθησεν. Ἐφεξῆς δὲ ἐπὶ τούτοις, καὶ τὰ τῆς Καλαβρίδος ἤθεα γαίης, ἀντὶ τοῦ Καλαβρία ὑπάρχει γῆ· καὶ τὰ ἔθνη τῶν Ἰηπύγων μέχρι τῆς παρα-

Παῤῥαλίας· Υρίου, τόθι σύρεται Αδρίας ἄλμη
Πόντον ἐς ἀγχίπορον Ακυλήϊον· ἔνθα νένασται
Αςυ Τεγεςραίων, μυχάτοις ἐπὶ πείρασι πόντου.
Τόσσα μὲν Αὐσονίην περιβόσκεται ἔθνεα γαῖαν.
Κεῖθεν δ' εἰς αὐγὰς ςρεπτὴ παρασύρεται ἄλμη,
Θῖνας ὑποξύουσα Λιβυρνίδας, ἀμφί τ' ἐρυμνὴν
Υλλείων χθόνα πᾶσαν ὅση παρακέκλιται ἰσθμῷ,
Βουλιμέων τ' ἀκτάς. ἐπὶ δ' ἄσπετον ὁλκὸν ἄγουσα
Ιλλυρικὴν περὶ χέρσον ἑλίσσεται, ἄχρι κολώνης,
Οὐρέων τ' ἠλιβάτων, τὰ Κεραύνια κικλήσκουσι.
Κεῖνον δ' ἂν περὶ κόλπον ἴδοις ἐρικυδέα τύμβον,
Τύμβον ὃν Αρμονίης Κάδμοιό τε φῆμις ἐνίσπει.

380 maritimam: Hyrium, ubi trahitur Adrium ſalum 381 mare in finitimum Aquileenſe: ubi condita eſt 382 urbs Tegeſtræorum, intimis in finibus maris. 383 tot quidem Auſoniam circum depaſcuntur gentes terram. 384 Inde autem ad auroram converſum circumvolvitur ſalum, 385 littora ſubradens Liburnica, circumque firmam 386 Hylleorum terram omnem quæcumque adjacet iſthmo, 387 Buliinceorumque littora. poſt vero, immenſum tractum ducens 388 Illyricam circum terram volvitur, uſque ad jugum, 389 monteſque excelſos, quæ Ceraunios vocant. 390 Illum autem circa ſinum videas inſignem tumulum, 391 tumulum quem Harmoniæ Cadmique fama dicit.

Παρασύρεται] γράφεται, ἀποσύρεται. α. Υποξύουσα] ὑπολειχομένη. α. Ερυμνὴν] ὑψηλήν. α. Παρακέκλιται] πλησιάζει. α. Ολκὸν] ῥεῦμα. α. Κόλπον] γράφεται, χῶρον. α. Ερικυδέα] ἔνδοξον. α. Αρμονίης Κάδμοιό τε] ὁ Κάδμος καὶ ἡ Αρμονία τὴν Θήβην οἰκοῦντες· οὗτοι δὲ πολλὸν γηράσαντες περὶ τὰ Κεραύνια ὄρη εἰσῆλθον, κἀκεῖσε τὸν θάνατον ἔλαβον, καὶ οἱ οἰκοῦντες ἐκεῖσε τύμβον περικαλλῆ κατεσκεύασαν. α.

παραθαλασσίας τοῦ Υρίου· (ἡ δὲ Υριος πόλις ἐστὶ καλουμένη οὕτως) ὅπου ἡ Αδριὰς διασύρεται θάλασσα ἐπὶ τὸν κόλπον· ὅπου κατῴκισται τὸ Ακυλήϊον, (ἡ δὲ Ακυληΐα, πόλις ἐστὶν ἐπὶ τὸ ἐνδότερον μέρος τοῦ Αδρίας) καὶ ἡ τῶν Τεγεςραίων πόλις ἐπὶ τοῖς ἐνδοτάτοις μέρεσιν, ἢ τοῖς κύμασι, τοῦ πόντου. τοσαῦτα περὶ τὴν τῶν Ρωμαίων γῆν κατοικοῦσιν ἔθνη. ὁ δὲ, Αδριὰς κόλπος, εἰς αὐτὴν τὴν θάλασσαν ἀπερχόμενος, τῶν Λιβυρνίδων νήσων τοὺς αἰγιαλοὺς ὑποξύουσα περὶ τὴν ἰσχυρὰν, ἢ τὴν ὑψηλὴν, τῶν Υλλείων ἅπασαν γῆν, ὁπόσα τῷ ἰσθμῷ πλησίον ἐπίκειται, καὶ τὰς ἀκτὰς τῶν Βουλιμέων ἀπάγουσα, καὶ ἀπλήρωτον τὴν Ιλλυρικὴν γῆν περιστρέφεται ἕως τῆς κολώνης, καὶ τῶν ὑψηλῶν ὀρέων, ἅ τινα καλοῦσι Κεραύνια, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐκεῖσε πιπτόντων κεραυνῶν. περὶ δὲ τὸν κόλπον ἐκεῖνον ἴδοις ἂν καὶ τὸν μεγαλόδοξον τύμβον ἐκεῖνον περιόντα, ὃν ἡ τοῦ Κάδμου καὶ τῆς Αρμονίας λέγει φήμη.

ἐκεῖσε

Κεῖθι γὰρ εἰς ὀφίων σκολιὸν γένος ἠλλάξαντο,
Ὁππότ᾽ ἀπ᾽ Ἰσμηνοῦ λιπαρὸν μετὰ γῆρας ἵκοντο.
Ἔνθα σφιν τέρας ἄλλο θεοὶ θέσαν· ἀμφὶ γὰρ αἶαν
Κείνην ἀμφοτέρωθεν ἐρηρέδαται δύο πέτραι,
Αἵ τ᾽ ἄμφω συνίασι δονεύμεναι, εὖτέ τις ἀρχὴ
Γίγνεται ἐνναέτῃσι κυλινδομένοιο κακοῖο.
Πρὸς δὲ νότον, μάλα πολλὸν ὑπὲρ Θρήκην ἐρίβωλον,
Ὠρικίην θ᾽ ὑπὲρ αἶαν, ἐρείδεται Ἑλλάδος ἀρχὴ,
Πολλὸν ἀνερχομένη, δισσῇ ζωθεῖσα θαλάσσῃ,
Αἰγαίῃ, Σικελῇ τ᾽. ἄνεμον δέ τοι ἔλλαχ᾽ ἑκάστη·
Ἑσπέριον Σικελὴ, τόν τε ζέφυρον καλέουσιν,

392 illic enim in ſerpentum flexuoſum genus mutati ſunt, 393 quando ab Iſmeno opulentam poſt ſenectam migrarunt. 394 ubi ipſis prodigium aliud dii fecerunt: circa namque terram 395 illam utrimque ſita ſunt duo ſaxa: 396 quæ ambo concurrunt agitata [concuſſa,] quum aliquod principium 397 eſt incolis mali quod advolvitur [appropinquat ipſis.] 398 Ceterum ad auſtrum, longe ſupra Thraciam feracem, 399 Oriciamque ſuper terram, ſitum eſt Græciæ initium. 400 multum adſcendens, duplici cinctum mari, 401 Ægæo, Siculoque. ventum autem ſortitum eſt utrumque: 402 occiduum Siculum, quem zephyrum appellant:

Ἠλλάξαντο] μετημείψαντο. α. Λιπαρὸν] μέγα. α. Ἵκοντο] ἤτοι ἦλθον. α. Αἵ τ᾽ ἄμφω] αἱ δύο ὁμοῦ. α. Δονεύμεναι] ἐπικρουόμεναι. α. Εὖτε] ἡνίκα. α. Κυλινδομένοιο] ἐπερχομένου. α. Ἐρείδεται] ἐπιστηρίζεται. α. Ζωθεῖσα] περιφραχθεῖσα. α.

ἐκεῖσε καὶ γὰρ εἰς τὸ τῶν σκολιῶν ὀφίων τὸ γένος ἠλλάχθησαν, ἤγουν εἰς ὄφεις μετεβλήθησαν, ὁπότε ἂν ἀπὸ Ἰσμηνοῦ ποταμοῦ (ὅς τις ἐστὶ Βοιωτίας ἢ τῶν Θηβῶν) ἐπὶ τὸ λιπαρὸν γῆρας παρεγένοντο, τουτέστιν ὅτε ἐγήρασαν, καὶ ἔμελλον λιπαροῦ βίου, καὶ ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι. μετὰ γὰρ τὰ ἐν Θήβαις ἀτυχήματα, τότε ὁ Κάδμος καὶ ἡ γαμετὴ αὐτοῦ Ἁρμονία μετεβλήθησαν εἰς ὄφεις, διὰ τὸ τοῦ Ἄρεως φονεῦσαι τὸν ὄφιν, ὃς τοὺς ἑταίρους Κάδμου ἀνεῖλε, τόν τ᾽ ἔριφον, καὶ τὸν δήϊον λέοντα. ἐκεῖσε αὐτοῖς οἱ θεοὶ σημεῖον ἄλλο ἔθηκαν· περὶ γὰρ τὴν γῆν ἐκείνην δύο πέτραι ἐστηριγμέναι, καὶ ὑπερειδόμεναί εἰσιν· αἵ τινες πέτραι, δηλονότι οἱ τάφοι αὐτῶν, εὖτέ τις ἀρχὴ (ὁπόταν τις ἀρχὴ) κακοῦ ἐπικυλιομένη (οἱονεὶ κακῶν ἀρχὴ τοῖς πολίταις σημαίνουσα) γίνεται, τότε ἀμφότεραι αἱ πέτραι δονούμεναι, ὅ ἐστι κινούμεναι, εἰς ἀλλήλας συμπορεύονται). πρὸς δὲ νότον, ἤγουν τὰ νότια μέρη, ὑπὲρ τὴν μεγαλόβωλον καὶ εὔγεον Θρακῶν γῆν καὶ δὲ καὶ ὑπὲρ Ὠρικίαν, ἡ τῆς Ἑλλάδος ἀρχὴ κατὰ πολὺ ἀνερχομένη, τῇ διπλῇ θαλάσσῃ ζωθεῖσα, ἐρείδεται, ὅ ἐστι προσεγγίζει (καὶ ὥσπερ ἰσθμός τις ἐστὶ, διείργων καὶ διαχωρίζων ἀπ᾽ ἀλλήλων τὰς χώρας) τῇ Αἰγαίᾳ καὶ τῇ Σικελῇ· ἄνεμον δὲ ἔλαχεν ἑκάστη· ἡ μὲν Σικελὴ τὸν ἑσπέριον, ὃν καὶ ζέφυρον καλοῦσιν:

Αἰγαίη δ' εὖρον. Πέλοπος δ' ἐπὶ νῆσος ὀπηδεῖ,
Εἰδομένη πλατάνοιο μυουρίζοντι πετήλῳ.
Ἄκρῳ μὲν γὰρ ἔοικεν ἐεργόμενος στενὸς ἰσθμὸς,
Πρὸς βορέην, καὶ κοινὸν ἐφ' Ἑλλάδος ἴχνος ἐρείδων·
Φύλλῳ δ' ἤπειρος περιδινήτῳ περίμετρος,
Κόλποις εἰναλίοις ἐστεμμένη ἔνθα καὶ ἔνθα.
Τῆς πρὸς μὲν ζεφύροιο, Τριφυλλίδος ἤθεα γαίης,
Ἔνθ' ἐρατεινότατος ποταμῶν Ἀλφειὸς ὁδεύει,
Σχιζόμενος προχοῇσι Μεσηνίου Εὐρώταο·
Οἵ τ' ἄμφω Ἀσέηθεν ἀναβλύζουσι ῥέεθρα,
Καὶ ὁ μὲν Ἠλείων, ὁ δ' Ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει.

403 Ægæum vero, eurum. Pelopis autem inſula conſequitur, 404 ſimilis platani muris caudam imitanti [in acumen deſinenti] folio. 405 ſummitati [petiolo] enim ſimilis eſt conſtrictus anguſtus iſthmus, 406 ad boream, atque commune in Græciam veſtigium figens: 407 folio vero continens circumflexuoſo in ambitu, 408 ſinibus marinis circumdata hinc inde. 409 cujus quidem ad zephyrum, Triphyllidis ſedes terræ, 410 ubi amœniſſimus fluviorum Alpheus iter facit, 411 diviſus fluentis a Meſenio Eurota: 412 qui ambo ab Aſea emittunt fluenta, 413 atque hic quidem Eleorum, ille vero Amyclæorum terram ſecat.

Μυουρίζοντι] μύουρα λέγονται φύλλα, παρὰ τὸ ἀπὸ πλατέος εἰς ὀξὺ λήγειν. α. Ἐεργόμενος] συγκλειόμενος. α. Φύλλῳ] ἔοικεν. α. Ἐστεμμένη] κυκλουμένη, ἢ στεφομένη. α. Τῆς] Πελοποννήσου. α. Προχοῇσι] ῥεύμασι. α. Τέμνει] κόπτει. α.

λοῦσιν· ἡ δὲ Αἰγαίη τὸν εὖρον. Τοῦ δὲ Πέλοπος ἡ νῆσος, ὅ ἐστιν ἡ Πελοπόννησος, ἐπηκολουθεῖ, ὁμοιουμένη τῆς πλατάνου τῷ μυουρίζοντι φύλλῳ· (μυουρίζοντι δὲ, τῷ λεπτοτάτῳ κατὰ τὸ ἄκρον, μυούρους γὰρ ἔλεγε τοὺς λεπτοὺς, καὶ κατὰ τὴν οὐρὰν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον στενοὺς ὄντας τόπους) καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰ βόρεια μέρη ὁ ἰσθμὸς στενούμενος τῷ προσπεφυκότι κλάδῳ τοῦ φύλλου ἔοικεν, καὶ ἐπὶ κοινὴν βάσιν τῆς Ἑλλάδος ἐπιστηρίζων τὴν Πελοπόννησον· ἡ δὲ περίμετρος γῆ τῷ περιδινήτῳ, ὅ ἐστι τῷ περιστρόφῳ, φύλλῳ τοῖς θαλασσίοις τόποις ἔνθα κἀκεῖσε ἐστεφανωμένη ὑπάρχει. Ἡ πρὸς μὲν τὴν δύσιν ταύτης τῆς γῆς ἐστὶν ἡ Τριφυλὶς γῆ· τὸ δὲ Τριφυλίδος ἤθεα γαίης κατὰ περίφρασιν, ἀντὶ τοῦ ἡ Τριφυλίς· Τριφυλὶς δὲ λέγεται διὰ τὸ ἀπὸ τριῶν ἐθνῶν οἰκισθῆναι, τῶν τε Ἐπειῶν, καὶ Ἠλείων, καὶ Μινυῶν. ὅπου ὁ ἐπιθυμητότατος τῶν ποταμῶν ὁ Ἀλφειὸς ὁδεύει, ταῖς προχοαῖς, οἱονεὶ ταῖς προχύσεσι σχιζόμενος τοῦ Μεσηνίου Εὐρώτου. ἡ δὲ Μεσήνη τόπος ἐστὶ περὶ τὴν Λακωνικὴν ἕτερος. ἀλλ' ὁ μὲν Διονύσιος οὕτως συνάπτει τὴν Μεσηνικὴν καὶ τὴν Λακωνικὴν, ἐξ οὗ καὶ Μεσήνιον τὸν Εὐρώταν φησίν. οἵτινες ἀμφότεροι ποταμοὶ, δηλονότι ὅ,τε Ἀλφειὸς καὶ Εὐρώτας, τὰ καλὰ ῥεῖθρα αὐτῶν ἀναδιδόασιν· ἀλλ' ὁ μὲν Ἀλφειὸς τῶν Ἠλείων τὴν γῆν ἐπέρχεται· ὁ δὲ

Εὐρώτας

Καδδὲ μέσην νῆσον, κοίλην χθόνα ναιετάουσιν
Αρκάδες Απιδανῆες ὑπὸ σκοπιὴν Ερυμάνθου,
Ενθα Μέλας, ὅθι Κρᾶθις, ἵνα ῥέει ὑγρὸς Ιάων,
Ηχι καὶ ὠγύγιος μηκιώνεται ὕδασι Λάδων.
Αγχοῦ δ' Αργείων ἄροσις, καὶ γαῖα Λακώνων·
Η μὲν ἐς ἀντολίην, ἡ δ' ἐς νότον εἰσορόωσα.
Δοιαὶ δ' ἴσθμια νῶτα περιβρομέουσι θάλασσαι,
Η τ' Εφύρης ἀντικρὺ ποτὶ ζόφον, ἥ τε πρὸς αὐγὰς
Ελκομένη, τὴν μέν τε Σαρωνίδα κικλήσκουσι.
Νέρθε γε μὴν ἰσθμοῖο πρὸς αὐγὰς Αττικὸν οὖδας,

414 in media autem inſula, cavam [intra valles ſitam] terram inhabitant 415 Arcades Apidanenſes, ſub celſo jugo Erymanthi, 416 ubi Melas, ubi Crathis, ubi fluit liquidus Iaon, 417 ubi etiam priſcus porrigitur aquis Ladon. 418 prope vero Argivorum aratio [arva] & terra Laconum: 419 hæc quidem in orientem, illa vero in auſtrum ſpectans. 420 duo autem iſthmium dorſum circumfremunt maria, 421 quodque contra Ephyrem [Corinthum] verſus occaſum, quodque ad ortum 422 extenditur; quod quidem & Saronicum vocant. 423 infra autem iſthmum ad orientem Attica tellus eſt,

Υπὸ σκοπιὴν] ὑπὸ τὸ ὕψος. α. Μέλας, Κρᾶθις, Ιάων] Ποταμοί. α. Ινα] ὅπου. α. Μηκιώνεται] ἐξαπλοῦται. α. Η δ'] ἤτοι Λακεδαιμονία. α. Εἰσορόωσα] βλέπουσα. α. Δοιαὶ] διπλαῖ. α. Περιβρομέουσι] ἠχοῦσι. α. β. Νέρθε] πρόσθεν, ὑπερθέν. α. Οὖδας] ἔδαφος. α.

Εὐρώτας τῶν Αμυκλαίων τέμνει τὴν γῆν. κατὰ δὲ τὴν μέσην νῆσον, ἐπὶ τὴν γῆν κοίλην, ὅ ἐστιν ἐπὶ τὴν κυρτήν· (τὸ γὰρ κυρτὸν οὕτως κοῖλον ὠνόμασε, μέσην δὲ ὡς μεσόγειον) κατοικοῦσιν, ὑπὸ τὸν ὑψηλὸν τόπον τοῦ Ερυμάνθου (ὅπερ ἐστὶν ὄρος) οἱ Απιδανῆες Αρκάδες. Απιδανῆες δὲ οἱ Αρκάδες ἐκλήθησαν, ἀπὸ Απιδός τινος ἰατροῦ, ὃς τὴν Πελοπόννησον ὑπὸ ὄφεως ὀχλουμένην τὸ πρότερον, ἐλθὼν ἐκ τῆς ἠπείρου ἠλευθέρωσε καὶ ἐκεῖ κατῴκησεν. ἄλλοι δὲ πάλιν ἑτέρως λέγουσιν· ὡς ἄνυδρον οὖσαν αὐτὴν Απίαν κληθῆναι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν πίδακας, τουτέστι πηγάς· πίδαξ γὰρ ἡ μικρὰ πηγὴ λέγεται). βέλτιον δὲ τὸ πρότερον, καὶ ἐπιφέρει τὸ κείμενον· πολλοὺς γὰρ ποταμοὺς καταλέγει ἐν αὐτῇ. Αρκάδες δὲ λέγονται πάλιν ἀπὸ Αρκάδος: ὅπου ὁ Μέλας, καὶ ὁ Κρᾶθις, καὶ ὑγρὸς Ιάων, καὶ ὠγύγιος· ὅ ἐστιν ὁ ἀρχαῖος, Λάδων τοῖς ὕδασι πλατύνεται. διὰ δὲ τὸ μέγεθος τοῦ ποταμοῦ εἶπε τὸ μηκιώνεται. πλησίον δὲ τῶν Αργείων ὑπάρχει ἄροσις, καὶ ἡ τῶν Λακωνικῶν γῆ. ἡ μὲν * ἐπὶ τὸν νότον ὁρῶσα. νότον δὲ, τὴν δύσιν φησί. περὶ δὲ τὰ ἴσθμια νῶτα, ἤτοι στενὰ, δύο θάλασσαι κτυποῦσιν, ἥ τε Κορινθία, καὶ Σαρωνική· ἡ τις Κορινθία, ἐξεναντίας τῆς Εφύρου πόλεως πρὸς τὴν δύσιν ἀπὸ τοῦ Αδριανοῦ, ὅ ἐστι πέλαγος· ἥ τε Σαρωνικὴ, συρομένη ἐστὶ πρὸς ἀνατολάς· καὶ ταύτην μὲν Σαρωνίδα καλοῦσι, διὰ τὸ τὸν κυνηγὸν Σάρωνα ἐν αὐτῇ κρημνισθῆναι. ἔμπροσθεν μὲν τοῦ ἰσθμοῦ ὡς πρὸς τὴν ἀνατολὴν ἡ Αττικὴ

ἐστι

Τοῦ διὰ, θεσπεσίου φέρεται ῥόος Ἰλισσοῖο,
Ἔνθεν καὶ Βορέης ποτ' ἀνήρπασεν Ὠρείθυιαν.
Τῷ δ' ἔπι, Βοιωτῶν τε πέδον, καὶ Λοκρὶς ἄρουρα·
Θεσσαλίη δ' ἐπὶ τοῖσι, Μακηδονίης τε πόληες.
Ταῖς δ' ἐπιφαίνονται κορυφαὶ χιονώδεος Αἵμου
Θρηϊκίου· τοῦ δ' ἄντα ποτὶ ῥιπὴν ζεφύροιο
Δωδώνης ἤπειρος ἀπείριτος ἐκτετάνυσται.
Τῆς δ' ὕπερ, ἐς νότον εἰσιν ὑπὸ σκοπιὴν Ἀρακύνθου,
Ἀνδρῶν Αἰτωλῶν πεδίον μέγα· τοῦ διὰ μέσσου
Σύρεται ὁλκὸν ἄγων Ἀχελώϊος ἀργυροδίνης,
Τρινακίης ἐπὶ πόντον ἑλισσόμενος, διὰ μέσσων
Νήσων, ἃς καλέουσιν Ἐχινάδας· ἧσιν ὁμούρων

424 per quam divini fertur fluxus Iliſſi; 425 unde etiam Boreas quondam rapuit Orithyiam. 426 poſt hunc, Bœotorumque ſolum, & Locris tellus. 427 Theſſalia vero poſt hos, Macedoniæque urbes. 428 poſt has autem apparent vertices nivoſi Æmi 429 Thracii: hujus e regione, ad flatum zephyri, 430 Dodonæ regio immenſa extenta eſt. 431 hanc autem ſuper, in auſtrum vergit, ſub ſpeculam [jugum celſum] Aracynthi, 432 hominum Ætolorum planities magna: quam per mediam 433 labitur, tractum [agmen aquarum] agens Achelôus argenteos vortices habens, 434 Trinaciæ [Siciliæ] in mare ſe evolvens, per medias 435 inſulas quas vocant Echinadas: quas vicinorum

Τοῦ] ἤτοι τοῦ ὕδατος. α. Θεσπεσίου] μεγάλου· διότι ἐξ ἐκείνου πίνουσιν οἱ Ἀθηναῖοι. α. Ἀνήρπασεν] ἀνείλκυσεν. α. Ὠρείθυιαν] γυναῖκα. α. Τῷ] Ἰλισσῷ. α. Βοιωτῶν πέδον] ἤτοι οἱ Θηβαῖοι. α. Ῥιπὴν] ὁρμὴν, πνοήν. α. Ἀπείριτος] πολλή. α. Ὁλκὸν] τὸ ῥεῦμα. α. Τρινακίης] Σικελίας. α. Ἑλισσόμενος] συστρεφόμενος. α. Ὁμούρων] γειτόνων. α.

ἐστι γῆ, ὅ ἐστιν, αἱ Ἀθῆναι· δι' οὗ τινος, Κορινθιακοῦ δηλονότι κόλπου, ὁ Ἰλισσὸς κατέρχεται ποταμός· ὅπου καὶ ὁ Βορρᾶς ποτε (ὃς ἦν βασιλεὺς Θρᾴκης, ἐμυθεύθη δὲ εἰς ἄνεμον) ἀνήρπασε τὴν Ὠρείθυιαν. ἐπὶ ταύτῃ δὲ ἡ τῶν Βοιωτῶν, καὶ τῶν Λοκρῶν ἐστιν ἠροτριασμένη γῆ. * ἐπὶ ταύταις δὲ τοῦ Θρᾳκικοῦ χιονώδους Αἵμου (ὅπερ ἐστὶν ὄρος) φαίνονται σκοπιαί. ἐξεναντίας δὲ τοῦ ζεφύρου ἡ ἀπλήρωτος τῆς Δωδώνης ἐκτέταται γῆ. ἡ γοῦν Μακεδονία, πρότερον Ἠμαθία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Ἠμαθίωνος, τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἠλέκτρας. ὕστερον Μακεδονία, ἀπὸ Μακεδόνος, τοῦ Αἰακοῦ· ἐκλήθη δέ ποτε Πηλιδόνεια. ὑπεράνω ταύτης, τῆς Δωδώνης, ἡ μεγάλη τῶν Αἰτωλῶν ἀνδρῶν ἐστι γῆ ἐπὶ τὴν σκοπιὰν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν τόπον [Ἀρακύνθου·] ὅπερ ἐστὶν Αἰτωλίας ὄρος νοτιώτερον. δι' οὗ τινος, ὄρους, μέσον ὁ ἀργυροδίνης, ἤγουν ὁ λαμπρὰ συστρέμματα ἕλκων, ἢ τείχιον συστρεφόμενος, Ἀχελῷος διασύρεται * διὰ τῶν μέσων νήσων, ἃς καλοῦσιν Ἐχινάδας· Ἐχινάδες δὲ λέγονται, ἢ ὅτι πολλοί εἰσιν ἐν αὐταῖς ἔχεις, ἢ ἀπὸ

Ἐχίονος

Ἕπονται ἄλλυδις ἄλλα Κεφαλλήνων πτολίεθρα.
Τῷ δ' ἔπι Φωκὶς ἄρουρα πρὸς ἀντολίην τε καὶ ἠῶ,
Ἑλκομένη βορέην δέ, κατὰ στόμα Θερμοπυλάων,
Παρνησσοῦ νιφόεντος ὑπὸ πτυχί· τῆς διὰ μέσσης
Κηφισσοῦ μέγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει.
Τῷ πάρα, Πυθῶνος θυόεν πέδον, ἧχι δράκοντος
Δελφύνης τριπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται ὁλκός,
Ὁλκὸς ἀπειρεσίῃσιν ἐπιφρίσσων φολίδεσσι,
Νηῷ ἐν ἱμερτῷ· ὅθι πολλάκις αὐτὸς Ἀπόλλων,
Ἢ ἀπὸ Μιλήτου ἢ ἐκ Κλάρου ἄρτι βεβηκώς,
Ἱστάμενος χρυσέης ἀναλύεται ἄμμα φαρέτρης.

436 ſequuntur alibi alia Cephallenum oppida. 437 poſt hunc autem Phocæa tellus ad ortum & auroram, 438 quæ porrigitur boream verſus, ad fauces Thermopylarum, 439 Parnaſſi nivoſi ſub clivo. [declivitate.] quam per mediam 440 Cephiſſi vaſtum fluentum deſcendens reſonat. 441 apud quem, Pythonis nidoroſum ſolum, ubi draconis 442 delphynes tripodibus dei adjacet ſpira, 443 ſpira infinitis inhorreſcens ſquamis, 444 templo in amabili: ubi ſæpe ipſe Apollo, 445 aut e Mileto aut e Claro quum recens advenit, 446 ſubſiſtens aureæ ſolvit vinculum pharetræ.

Ὑπὸ] ὑποκάτω. α. Πτυχὶ] ποδί. α. Κελαρύζει] ἠχεῖ. α. Παρακέκλιται] παράκειται. α. Ὁλκὸς] ῥεῦμα. α. Ὁλκὸς] συστροφή. α. Ἱμερτῷ] ἐπιθυμητῷ. α. Μιλήτου] τῆς πόλεως. α. Κλάρου] τῆς νήσου. α. Ἀναλύεται] ἀποτίθησι. α. Ἄμμα] τὸ σκέπα, τὸν δεσμόν, τὸ κοιλεόν. α.

Ἐχόμενός τινος, ἢ διὰ τὸ τραχὺ τῶν πετρῶν. ἐφ' αἷς τῶν ὁμοῦ ὄντων, ἢ τῶν γειτνιαζόντων ἄλλυδις ἄλλο πτολίεθρον, ὅ ἐστι πόλις, τῶν Κεφαλλήνων ἐπηκολουθεῖ. ἐπὶ τούτῳ δὲ τῷ πεδίῳ, δηλονότι ἐπὶ ταύτῃ τῇ γῇ, πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν δύσιν συρομένη ἐστὶν ἡ Φωκὶς γῆ· μέση καὶ γάρ ἐστι δύσεως καὶ ἀνατολῆς. καὶ ἐπὶ βορρᾶν ἀποκλίνουσα, ἐπὶ τῇ πτυχὶ τοῦ χιονώδους Παρνασσοῦ, κατὰ τὸ στόμα τῶν Θερμοπυλῶν. πτύχα δέ, τὴν ἐξοχὴν ἢ τὴν ἀκρώρειαν λέγει τῆς Φωκίδος. δι' ἧς ἤγουν μέσον, τὸ μέγα ῥεῦμα τοῦ Κηφισσοῦ κατερχόμενον ἦχον ἀποτελεῖ. ἐν ᾧ ἤγουν, Κηφισσῷ, ἡ τεθυμιαμένη καὶ καλὴ γῆ τοῦ Πυθῶνός ἐστιν, (ἥ ἐστι πόλις) ὅπου ἡ περιπλοκὴ τῆς δελφύνης δράκοντος (δελφύνης δὲ δράκοντος εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀρσενικοῦ· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς

——— λὶς ἠϋγένειος

εἶπεν· ὁ γὰρ ἄρσην γένειον οὐκ ἔχει) παρὰ θεοῦ τρίποδας ναῷ ἐν ἱμερτῷ κέκλιται. ὁλκὸς ἀπειρεσίῃσιν ἐπιφρίσσων φολίδεσσι, τουτέστι παρὰ τοῦ μαντικοῦ θεοῦ τρίποδας ἐν τῷ ἐπιθυμητῷ ναῷ περιέχεται τοῖς πολλοῖς κατὰ στίγματα πεπυκνωμένος ὁλκός· ὁλκὸν δὲ ἢ τὸ οὐραῖον λέγει τοῦ δράκοντος, ἢ ἀπὸ ἄλλου τινὸς τεχνουργήματος τὸ ὅλον σῶμα ἐπεικαζόμενον. ὅπου πολλάκις αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων, ἐν τῷ ναῷ δηλονότι, ἢ ἀπὸ τοῦ Μιλήτου ἢ ἀπὸ τοῦ Κλάρου ἄρτι ἐπιβάς, ἱστάμενος τῆς χρυσῆς φαρέτρας τὸ ἄμμα ἀναλύεται, τουτέστι τὸ συνδεσμὸν

Ἀλλ' ὁ μὲν ἱλήκοι· σὺ δέ μοι Διὸς ἔννεπε μοῦσα
Νήσων πασάων ἱερὸν πόρον, αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
Ἀνδράσι ναίονται, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλαι.
Ἤτοι μὲν κατὰ μέσσον ὑφεσπερίων στηλάων,
Ἐσχατόωντα Γάδειρα φαείνεται ἀνθρώποισι,
Νήσου ἐπ' ἀμφιρύτης, ἐπὶ πείρασιν ὠκεανοῖο.
Ἔνθα δὲ Φοινίκων ἀνδρῶν γένος ἐνναίουσιν,
Ἀζόμενοι μεγάλοιο Διὸς γόνον Ἡρακλῆα.
Καὶ τὴν μὲν ναετῆρες, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων
Κληζομένην Κοτινοῦσαν, ἐφημίξαντο Γάδειρα.
Νῆσοι δ' ἑξείης Γυμνήσιαι. ἄγχι δὲ Βοῦσος,

447 Verum hic quidem propitius [mihi] eſto: tu autem mihi Jovis [filia] muſa, dic 448 inſularum omnium ſacram viam, quæ in mari 449 ab hominibus habitantur, converſæ alio aliæ. 450 nempe in medio occiduarum columnarum, 451 extremæ Gades apparent hominibus, 452 inſula in circumflua, in finibus oceani. 453 ibi Phœnicum hominum genus inhabitant. 454 venerantes magni Jovis filium Herculem. 455 atque hanc quidem incolæ, ætate priorum [priſcorum] hominum 456 dictam Cotinuſam, vocarunt Gades. 457 Inſulæ autem deinceps Gymneſiæ [Baleares:] prope vero Buſus,

Πόρον] ῥεῦμα. α. Τετραμμέναι] βλέπουσαι. α. Ἄλλυδις] ἀλλαχοῦ. α. Ἤτοι μὲν] ἀπ' ἐντεῦθεν ἄρχεται ὁ ποιητὴς διηγεῖσθαι τὰς νήσους. β. Ἑσπερείων] δηλονότι δυτικῶν. α. Ἀμφιρύτης] ἀμφοτέρωθεν ῥεομένης. α. Φοινίκων ἀνδρῶν γένος] σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον Φοίνικας. α. Ἀζόμενοι] σέβοντες. α. Γόνον] υἱόν. α. Ναετῆρες] ἤτοι οἱ ἐγκάτοικοι. α. Ἐφημίξαντο] ὠνόμασαν. α.

τὰς φαρέτρας λαμβάνει. τὸ δὲ συναχθέν ἐστι τοιοῦτον· ὅπου πολλάκις αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τεθυμιαμένον καὶ καλὸν ναὸν ἀπὸ τῆς Μιλήτου ἢ τῆς Κλάρου φονεύει τὸν δράκοντα. Ἀλλ' οὗτος μὲν, ὁ Ἀπόλλων, ἱλήκοι, τουτέστι συγχωρήσοι· σὺ δέ μοι πάντων τῶν νήσων, αἵ τινες τῷ πόντῳ ἄλλαι ἀλλαχόσε ὑπάρχουσιν ἐστραμμέναι, καὶ παρὰ τοῖς ἀνδράσιν οἰκοῦνται, ὦ μοῦσα, τὸν μέγαν πόρον εἰπέ. κατὰ τὸ μέσον τοῦ πορθμοῦ, δηλονότι τῶν ἑσπερείων στηλῶν, ἐπὶ τοῖς πέρασι τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῆς πανταχόθεν περιρρεομένης νήσου, τὰ ἔσχατα τῶν Γαδείρων τοῖς ἀνθρώποις (καὶ παρὰ πολλοῖς ὁμολογούμενα) φαίνεται· ἐκεῖσε τῶν Φοινίκων ἀνδρῶν τὸ γένος κατοικεῖ, τοῦ μεγάλου Διὸς τὸν γόνον τὸν Ἡρακλέα τιμῶντες. καὶ ταύτην μὲν, τὴν νῆσον, παρὰ τῶν ἐκεῖσε προτέρων κατοικούντων ἀνδρῶν Κοτινοῦσαν καλουμένην, ὕστερον Φοίνικες Γάδειρα ἐκάλεσαν, οἱονεὶ γῆς δειράν, ἀντὶ τοῦ τραχήλου τῆς γῆς. δειρὰ γὰρ ὁ τράχηλος λέγεται· στενώτατον δέ ἐστι τοῦ ἀνθρώπου μέρος ὁ τράχηλος. Κοτινοῦσα ἀπὸ κοτίνης· κοτίνη δὲ κυνέλαιος ἢ ἀγριέλαιος λέγεται. αἱ δὲ Γυμνήσιαι νῆσοι ἐφεξῆς εἰσι· πλησίον δὲ

αὐτῶν

Σαρδώ τ' εὐρυτάτη, καὶ ἀπείριτος εἰν ἁλὶ Κύρνος,
Ἥν ῥά τε Κορσίδα φῶτες ἐπιχθόνιοι καλέουσιν.
Ὕλη δ' ἀμφιλαφὴς οὔ τις τόσον ὅσσον ἐκείνη.
Τὴν δὲ μέτ', Αἰόλου εἰσὶ περίδρομοι εἰν ἁλὶ νῆσοι,
Αἰόλου Ἱπποτάδαο, φιλοξείνου βασιλῆος,
Αἰόλου, ὃς θηητὰ μετ' ἀνδράσιν ἔλλαχε δῶρα,
Κοιρανίην ἀνέμων κλονεόντων θ' ἱσταμένων τε.
Ἑπτὰ δέ οἱ ταί γ' εἰσὶν, ἐπώνυμοι ἀνδράσι Πλωταὶ,
Οὕνεκα μέσσον ἔχουσι περίπλοον ἀμφιέλικτον.
Τρινακίη δ' ἐπὶ τῇσιν, ὑπὲρ πέδον Αὐσονιήων

458 Sardiniaque latiſſima, & immenſa in mari Cyrnus, 459 quam quidam Corſicam viri indigenæ appellant. 460 nemoribus autem abundans nulla adeo ut illa. 461 hanc autem poſt, Æoli ſunt quæ circumiri poſſunt [rotundum circuitum habentes] in mari inſulæ, 462 Æoli Hippotadæ, hoſpitalis regis, 463 Æoli, qui miranda inter homines ſortitus eſt munera, 464 imperium ventorum turbantium [tumultuantium] quieſcentiumque. 465 ſeptem autem ei illæ ſunt, cognominatæ ab hominibus Plotæ [navigabiles,] 466 eo quod mediam circumnavigationem habent circumflexam. 467 Trinacia [Sicilia] autem poſt has, ſuper ſolum Auſoniorum

Κορσίδα] κεφαλήν. α. Ἀμφιλαφὴς] κατάσκιος, δασεῖα. α. Περίδρομοι] κυκλοτερεῖς. α. Αἰόλου] ἐπαναφορά. α. Κλονεόντων] κινουμένων. α. Οἱ] τῷ Αἰόλῳ. α. Αὐσονιήων] τῶν Ῥωμαίων. α.

αὐτῶν ἐστιν ἡ Βύσσος καὶ ἡ πλατεῖα Σαρδώ, (λέγεται δὲ Σαρδὼ ἀπὸ Σάρδονος, υἱοῦ Ἡρακλέος) καὶ ἡ ἐπέραστος καὶ καλὴ ἐν τῇ θαλάσσῃ Κύρνος· ἥν τινα καὶ Κορσίδα, ἤτοι κεφαλὴν, διὰ τὸ πολλὰς κόρσας ἤτοι ἐξοχὰς ἔχειν ὀρῶν, οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ γῇ ἄνδρες καλοῦσιν. κατάσκιος δὲ καὶ πολλὴ, ὅση τῇ Κύρνῳ ὑπάρχει ὕλη, οὐδαμῶς ἐστιν ἄλλη τοσαύτη. μετὰ ταύτην δὲ αἱ τοῦ Ἱππότου υἱοῦ, Αἰόλου, πανταχοῦ περίδρομοι οὖσαι ἐν τῇ θαλάσσῃ εἰσὶ νῆσοι, τοῦ φιλοξένου βασιλέως· ὅς τις, Ἱπποτάδης βασιλεὺς, θηητὰ, ἤγουν θαυμαστὰ, δῶρα ἐπὶ πᾶσιν ἀνδράσι ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἀνέμων τῶν τε ταρασσομένων, ἤγουν τῶν πνεόντων, καὶ ἱσταμένων ἔλαχε. καὶ γὰρ οὗτος πολυχρόνιος καὶ ναυτικώτατος ἐγένετο προειδεῖν ἀνέμους ἱκανὸς, καὶ ἱστία προσφόρα ἐξευρεῖν· διὸ καὶ ταμίαν αὐτὸν μῦθοι ἀνέμων εἶναι λέγουσιν. εἷς δὲ τῶν υἱῶν ὢν Ἰόκαστος Ῥήγιον ἔκτισε, τὴν πρὶν Ἐρυθρὰν καλουμένην· ὡς Καλλίμαχος,

——— Ῥήγιον ἄστυ,
λοιπὸν
——— Ἰοκάστου Αἰολίδαο.

αἱ ἑπτὰ δὲ εἰσιν αὐτοῦ διάδηλοι καὶ φανεραὶ, καὶ τοῖς ἀνδράσι πλεόμεναι νῆσοι· διότι μέσον ἔχουσιν, οἱονεὶ μεταξὺ ἀλλήλων περικυκλούμεναι, διάπλουν. εἰσὶ δὲ αὗται· Στρογγύλη, Εὐώνυμος, Διδύμη, Φοινικοῦσσα, Ἐρικοῦσσα, ἱερὰ Ἡφαίστου, καὶ Λιπάρα· ἐπὶ ταύταις δὲ καὶ ἡ Τρινακρία *

Ἐκτέταται, πλευρῇσιν ἐπὶ τρισὶν ἑστηκυῖα·
Ἄκραι δέ οἱ, Πάχυνός τε, Πελωρὶς τε, Λιλύβη τε·
Ἀλλ' ἤτοι Λιλύβη μὲν ἐπὶ ῥιπὴν ζεφύροιο
Εἰσανέχει, Πάχυνος δὲ πρὸς αὐγὰς, αὐτὰρ ἐπ' ἄρκτους
Ἠνεμόεσσα Πελωρὶς, ἐς Αὐσονίην ὁρόωσα.
Τῆς μὲν πρὸς βορέην ὀλοὴ ναύτῃσι κέλευθος,
Στεινή τε, σκολιή τε καὶ ἄσχετος· ἧχι θάλασσα
Συρομένη, μακρῇσι περιβρέμεται σπιλάδεσσιν,
Ἀονίῳ τμηθεῖσα πολυγλώχινι σιδήρῳ.
Πρὸς δὲ νότον Λιβυκός τε πόρος, καὶ Σύρτιδος ἀρχὴ
Τῆς ἑτέρης· ἑτέρην δ' ἂν ἴδοις προτέρωσε περήσας,
Ἑσπερίην· τῆς πρόσθε δύω νησῖδες ἔασι,

468 extenta eſt, latera ſuper tria ſtans: 469 promontoria vero ei, Pachynuſque, Peloriſque, Lilybeque. 470 ſed enim Lilybe quidem ad flatum zephyri 471 prominet, Pachynus vero ad orientem, ceterum ad urſas [ſeptemtrionem] 472 ventoſa Peloris, in Auſoniam ſpectans. 473 hujus quidem ad boream pernicioſa nautis via, 474 anguſtaque & obliqua, & intractabilis [cujus improbitas vel ſævitia inhiberi nequit.] ubi mare 475 tractum longos fremit circa ſcopulos, 476 Aonio ſciſſum multas cuſpides habente ferro. 477 ad auſtrum autem & Libycus [Libyci maris] meatus, & Syrtidis initium eſt 478 alterius. alteram vero videas, ulterius ubi trajeceris, 479 occidentalem; quam ante, duæ parvæ inſulæ ſunt,

Ἐκτέταται] ἐξήπλωται. α. Ὑπαὶ ῥιπὴν] γράφεται, ὑπαὶ ἀρχὴν. α. Ὀρόωσα] βλέπουσα. α. Ἀονίῳ] Βοιωτίῳ. α. Πολυγλώχινι] πολυγωνίῳ. α. Περήσας] πορεύσας. α.

Τρινακρίαν δὲ αὐτὴν εἶπε, διὰ τὸ τρίγωνον εἶναι τὴν Σικελίαν. ἄκραι δὲ αὐτῇ, ἥ τε Πάχυνος, καὶ ἡ Πελωρὶς, καὶ ἡ Λιλύβη. ἀλλ' ἡ μὲν Λιλύβη ἐπὶ τὴν ῥιπὴν τοῦ ζεφύρου, ὅ ἐστιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ἢ τὴν ἀνωτέραν γωνίαν, ἐκτέταται· ἡ δὲ Πάχυνος, πρὸς αὐγάς· ἐπὶ δὲ τοὺς ἄρκτους, ἤγουν τὰ ἀρκτῷα μέρη, ἡ ἀνεμώδης Πελωρὶς, ἐπὶ τὴν Αὐσονίαν γῆν ὁρῶσα. καὶ ταύτης μὲν, τῆς Σικελίας δηλονότι, οὐ τῆς Πελωρίδος, ἡ ὁδὸς πρὸς τὸν Βορρᾶν ὀλεθρία καὶ ἐλεεινή ἐστι τοῖς ναύταις, στενὴ καὶ σκολιὰ καὶ ἄπειρος καὶ πολλή· ὅπου ἡ θάλασσα συρομένη ταῖς μακραῖς περιηχεῖται σπιλάδεσι, (σπιλὰς δὲ, ἡ πέτρα πρὸς ἣν πλάζει καὶ προσκρούει τὰ κύματα· παρὰ τὸ λεπίζεσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης, οἱονεὶ λεπάς τις οὖσα) τῷ πολυγλώχινι σιδήρῳ Ἀονίῳ τμηθεῖσα, τουτέστι τῇ τριαίνῃ τοῦ Ποσειδῶνος. Ἀων δὲ πόλις Βοιωτίας, ἐν ᾗ ὁ Ποσειδῶν ἐτιμᾶτο. πρὸς δὲ νότον ὁ Λιβυκός ἐστι πόρος, ἤγουν τῆς Λιβύης, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἑτέρας, ἤγουν τῆς μείζονος, Σύρτιδος. ἐὰν ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν περήσῃς, καὶ τὴν ἑσπερίαν, οἱονεὶ τὴν μικρὰν, κατόψει Σύρτιδα· ἧς πρὸ δύο μικρά εἰσι νησίδια, ἥ τε

Μῶιγξ

Μῆνιγξ καὶ Κέρκιννα, Λιβυστικὸν ὅρμον ἔχουσαι.
Ἀλλ' ὁπότ' Ἀδριάδος σκαιὸν πόρον ἀμφιτρέκτης
Εἰσελάσῃς ἐπὶ νηὸς, Ἰηπυγίην ἐπὶ γαῖαν,
Δήεις ἰφθίμου Διομήδεος αὐτίκα νῆσον,
Ἔνθ' ἥρως ἀφίκανε, χαλεψαμένης Ἀφροδίτης,
Ὁππότε τελλίστων μετεκίαθεν ἔθνος Ἰβήρων,
Ἧς ἀλόχου βουλῇσι κακόφρονος Αἰγιαλείης.
Ἑξείης δὲ, πόροιο πρὸς αὐγὰς Ἰονίοιο,
Ἀψύρτου νήσων ἀναφαίνεται ἄσπετος ὁλκὸς,
Τάς ποτε Κόλχων υἷες ἀπέδραμον, εὖτ' ἐμόγησαν
Ἴχνια μαστεύοντες ἀλήτιδος Αἰητίνης.
Ἑξείης δ' ἐπὶ τῇσι Λιβυρνίδες ἐρρίζωνται.

480 Meninx & Cercinna, Libyſticum portum habentes. 481 verum quum Adriatici ſiniſtrum alveum maris 482 intraveris in navi, Iapygiam in terram, 483 invenies fortis Diomedis confeſtim inſulam, 484 quo heros venit, infenſa Venere, 485 quando peroptatorum adiit gentem Iberorum, 486 ſuæ uxoris conſiliis malevolæ Ægialeæ. 487 deinceps autem, maris ad ortum Ionii, 488 Abſyrti inſularum apparet immenſus tractus, 489 quas olim Colchorum filii incurſarunt, quando defeſſi fuerunt 490 veſtigia indagantes vagabundæ Æetines. 491 deinceps autem poſt has Liburnicæ ſitæ ſunt.

Εἰσελάσῃς] εἰσέλθῃς. α. Δήεις] μάθῃς. α. Διομήδεος νῆσον] ἤτοι τὴν Διομήδειαν. α. Ἀφίκανε] κατέλαβε. α. Μετεκίαθεν] ἦλθεν. α. Κακόφρονος] δόλια φρονούσης. α. Ὁλκὸς] πόρος, πέλαγος. α. Εὖτε] ὁπηνίκα. α. Ἐμόγησαν] ἐκακοπάθησαν. α. ἐκοπίασαν. β. Μαστεύοντες] ζητοῦντες. α. Ἐρρίζωνται] ἑδραιοῦνται. α.

Μῆνιγξ καὶ Κέρκιννα, ἐκ τῆς Λιβύης τὸν ὅρμον ἔχουσαι, ἤγουν τὸν λιμένα ἢ τὴν πορείαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς Λιβύης ἔχουσαι. ἀλλ' ὁπόταν μετὰ νηὸς ἐπὶ τὴν Ἰηπυγίαν γῆν περὶ τὸν ἀριστερὸν πόρον τῆς Ἀδριάδος εἰσελάσῃς θαλάσσης, πορευθεὶς εὑρήσεις τοῦ ἰσχυροτάτου Διομήδους τὴν νῆσον· ὅπου ὁ ἡμίθεος ἐκεῖνος ἀνὴρ τῆς Ἀφροδίτης αὐτῆς ὀργισθείσης παρεγένετο, ὁπόταν ταῖς βουλαῖς τῆς κακὰ εἰς αὐτὸν καὶ ὀλέθρια φρονούσης γυναικὸς αὐτοῦ Αἰγιαλείης ἐπὶ τὸ τῶν πολυλιβανωτάτων ἔθνος τῶν Ἰβήρων παρεγένετο. ὁ δὲ ἀπλήρωτος καὶ ἐπιμήκης ὁλκὸς τῶν Ἀψυρτίδων νήσων, τουτέστιν αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι, ἐφεξῆς εἰσὶ πρὸς ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, μετὰ τῆς Διομήδους νήσου· δηλονότι πορευομένου σου ἀπὸ τοῦ ἐνδοτάτου μέρους πρὸς ἀνατολὴν, ἀναφαίνονται αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι· ἅς τινάς ποτε οἱ υἱοὶ τῶν Κόλχων ἐπέδραμον, ὅ ἐστι κατέβαλον, ἡνίκα τῆς ἀλήμονος Αἰητίνης, ἀντὶ τοῦ, πλανήτου Αἰήτου θυγατρὸς, Μηδείας, τὰ ἴχνη ψηλαφῶντες ἐμόγησαν. ἐφεξῆς δὲ ἐπὶ ταύταις αἱ Λιβυρνίδες νῆσοι ἐρριζωμέναι

Πρὸς δὲ νότον μετὰ δρυμὰ Κεραύνια νηῒ θεούσῃ
Νῆσοί κεν φαίνοιντο περαιόθεν Ἀμβρακιήων,
Καὶ λιπαρὴ Κέρκυρα, φίλον πέδον Ἀλκινόοιο.
Τῇ δ' ἔπι, Νηρικίης Ἰθάκης ἕδος ἐστήρικται,
Νήσων τ' ἀλλάων, ὅσσας τ' ἀπὸ Χαλκίδος ἕρπων
Δίνης ἀργυρέης Ἀχελώϊος ἀμφὶς ἐλίσσει.
Πολλαὶ δ' Ἀμνισοῖο βορειότεραι ὁρέωνται,
Αἴγυλά τ' ἠδὲ Κύθηρα, Καλαύριά τε τρηχεῖα·
Κάρπαθος αὖθ' ἑτέρωθι, ποτὶ ζόφον. ἐγγύθι δ' αὐτῆς
Κρήτη τιμήεσσα, Διὸς μεγάλοιο τιθήνη,
Πολλή τε λιπαρή τε καὶ εὔβοτος. ἧς ὕπερ Ἴδη,

492 verum ad auſtrum poſt ſaltus Ceraunios navi currenti 493 inſulæ appareant, ex ulteriori loco, Ambraciotarum, 494 atque pinguis Corcyra. carum ſolum Alcinoi. 495 poſt hanc autem, Nericiæ Ithacæ ſedes fixa eſt. 496 inſularumque aliarum, quotquot e Chalcide labens 497 vorticibus argenteis Achelôus circumdat. 498 multæ vero Amniſi [Cretæ] magis boreales [ſeptemtrionales] conſpiciuntur, 499 Ægylaque atque Cythera, Calauriaque aſpera 500 Carpathus item alia in parte ad occaſum. prope autem ipſam 501 Creta hono[...], Jovis magni nutrix, 502 magnaque pinguiſque, & bona paſcua habens. quam ſuper Ida,

Δρυμὰ] μεταπλασμός. α. Θεούσῃ] τρεχούσῃ. α. β. Περαιόθεν] πρὸς ἀνατολήν. α. μακρόθεν. β. Λιπαρὴ] λαμπρά. α. Νηρικίης] τοῦ ὄρους. α. Ἠδὲ] ἠδὲ, ἀντὶ τοῦ καὶ, ψιλούμενον. β. Ποτὶ] ποτὶ δὲ, ἀντὶ τοῦ πρός. β. Ἐγγύθεν] πλησίον β.

εἰσίν. πρὸς δὲ νότον πορευομένῃ νηῒ, ἀντὶ τοῦ μετὰ νηὸς πορευομένῳ, ἐπὶ τὰ δρυμὰ Κεραύνια πόρρωθεν, τῶν Ἀμβρακιέων αἱ νῆσοι φαίνονται, (δρυμὰ δὲ Κεραύνια, λέγουσιν ὄρη) καὶ ἡ λιπαρὰ Κέρκυρα, ἡ νῦν Φαιακία λεγομένη, τὸ προσφιλέστατον πεδίον ἤτοι ἡ προσφιλεστάτη τοῦ Ἀλκινόου γῆ. ἐπὶ δὲ ταύτῃ, καὶ τῆς Νηρικίας Ἰθάκης ἐστὶν ἡ γῆ. (τὸ δὲ Νηρικίας Ἰθάκης, ἀπὸ τοῦ,

———— Νήρικον εὐνοσίφυλλον.)

ἐκ τῶν ἄλλων, δηλονότι τῶν Ἐχινάδων νήσων, ὁπόσας ἀπὸ τῆς Χαλκίδος (ἥπερ ἐστὶ πόλις Αἰτωλίας) ταῖς λαμπραῖς ταύταις συστροφαῖς ὁ Ἀχελῷος ποταμὸς ἀμφὶς ἑλίσσει, ἤγουν σύρων περιστρέφει. φησὶ γὰρ τὰς Ἐχινάδας νήσους ὑπὸ τοῦ Ἀχελῴου κεχῶσθαι. Ἐχερηγέπαθη δὲ τῷ Ἀλκμαίωνι γῆν οἰκῆσαι ἣν οὐκ οἶδε * πολλαὶ δὲ νῆσοι πρὸς τὰ βόρεια μέρη ἀπὸ τοῦ Ἀμνισοῦ φαίνονται ποταμοῦ· τά τε Αἴγυλα, τὰ Κύθηρα, καὶ ἡ τραχεῖα Καλαύρεια. εἰς δὲ τὸ ἕτερον μέρος, ἐξ ἀνατολῆς πρὸς δυσμὰς, δυτικωτέρα ἐστὶν ἡ Κάρπαθος φαίνεται· ἐγγὺς δὲ αὐτῆς ἡ τιμία Κρήτη, τοῦ μεγάλου Διὸς ἡ τροφὸς, πολλὴ καὶ λιπαρὰ καὶ εὔτροφος· ἐφ' ἧς τινος, Κρήτης, ὑπεράνωθεν ἡ

Ἴδη

Ἴδη καλλικόμοισιν ὑπὸ δρυσὶ τηλεθόωσα·
Καί τέ τοι μέγεθος περιώσιον. ἄντα δὲ πέζης
Αἰγυπτίης Ῥόδος ἐστὶν, Ἰηλυσίων πέδον ἀνδρῶν.
Τὴν δὲ μέτ', ἀντολίην δὲ Χελιδόνιαι γεγάασι
Τρεῖς νῆσοι, μεγάλης Παταρηΐδος ἔνδοθεν ἄκρης.
Κύπρος δ' εἰς αὐγὰς Παμφυλίου ἔνδοθι κόλπου
Κλύζετ', ἐπήρατον ἄστυ Διωναίης Ἀφροδίτης.
Ἄγχι δὲ Φοινίκης Ἄραδος, μεγάλῳ ἐνὶ πόντῳ:
Πρόσθε δὲ Σουνιάδος κορυφῆς, ἐφύπερθεν Ἀβάντων,
Φαίνονται Σαλαμίς τε καὶ Αἰγίνης πτολίεθρον.
Θηητὸς δέ τις ἐστὶ βαθὺς πόρος Αἰγαίοιο,

503 Ida pulcricomis ſub quercubus eminus vireſcens: 504 atque hujus quidem magnitudo ingens. ex adverſo autem oræ 505 Ægyptiæ Rhodus eſt, Ialyſiorum ſolum hominum. 506 hanc autem poſt, orientem verſus, Chelidoniæ ſunt 507 tres inſulæ, magnum Patareum intra promontorium. 508 Cyprus autem ortum verſus Pamphylium intra ſinum 509 alluitur, amabilis urbs Dionææ Veneris. 510 juxta vero Phœnicen Aradus, vaſto in mari. 511 at vero ante Sunium verticem [promontorium] ſupra Abantas, 512 apparent Salamiſque & Æginæ oppidum. 513 admirandus autem quidam eſt profundus gurges Ægæi,

Περιώσιον] μέγα. α. Ἄντα] ἀντικρύ. β. Πέζης Αἰγυπτίης] Αἰγυπτιακῆς γῆς. α. Πέδον] γήδιον. α. Κλύζεται] περικυκλοῦται. α. Διωναίης] τῆς θυγατρὸς τοῦ Διός. α. Ἄγχι] πλησίον. α. Σουνιάδος] Σουνιὰς, ἀκρωτήριον Ἀσίας. α. Ἀβάντων] Εὐρωπαίων. α.

Ἴδη ὑπὸ ταῖς καλλικόμοις δρυσὶ πάνυ θάλλουσα· καὶ ταύτης τὸ μέγεθος περιώσιον, οἱονεὶ περισσὸν καὶ διάδηλον, καὶ φανερὸν μᾶλλον. ἐξεναντίας δὲ τῆς Αἰγυπτίας γῆς, ἡ Ῥόδος ἐστὶ τῶν Ἰηλυσίων ἀνδρῶν τὸ ἕδος. συναπτέον δὲ τὸ, Ῥόδος, εἰς τὸ, Ἰηλυσίων πέδον ἀνδρῶν· ἡ γὰρ Ἰηλυσσὸς πόλις ἐστὶ Ῥόδου· τὸ δὲ, ἕδος ἀνδρῶν, ἀντὶ τοῦ γένος τῶν ἀνδρῶν. ὀξυτόνως ἀναγνωστέον τὸ Ἰηλυσσός· ὡς Ὅμηρος,

Λίνδον Ἰηλυσσόν τε ——

μετὰ ταύτην δὲ, δηλονότι τὴν Ἴδην (ἥ ἐστιν ὄρος) αἱ Χελιδόνιαι νῆσοι ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν γεγόνασιν· αἱ τρεῖς νῆσοι ἔνδοθεν τῆς μεγάλης Παταρηΐδος ἄκρας φαίνονται. ἡ δὲ Κύπρος, ἥ τις Κεραστὶς πρότερον ἐκαλεῖτο, ἐπὶ τὰς αὐγὰς τοῦ Παμφυλίου κόλπου· τὸ ἐπήρατον ἄστυ αὐτῆς, ἡ ἐπιθυμητὴ καὶ καλὴ πόλις, τῆς Διωναίης Ἀφροδίτης ἔσωθεν τοῦ θαλασσίου κόλπου κλύζεται. ἐγγὺς δὲ τῆς Φοινίκης ἐν τῷ Ἰσσικῷ δηλονότι, μεγάλῳ κόλπῳ ἡ Ἄραδος κεῖται νῆσος. ἔμπροσθεν δὲ τῆς Σουνιάδος κορυφῆς, ὅπερ ἐστὶν ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας, (τὸ Σούνιον ἄκρον καὶ γάρ ἐστι τῶν Ἀθηναίων) ὑπεράνωθεν τῶν Ἀβάντων, ἥ τε Σαλαμὶς καὶ ἡ τῆς Αἰγίνης πόλις. Θαυμαστὸς δέ τις ὑπάρχει τοῦ Αἰγαίου ὁ βαθὺς πόρος, ἔσωθεν ἀπεί-

ρον

Εντὸς ἔχων ἑκάτερθεν ἀπειρεσίων στίχα νήσων,
Οσσον ἐπὶ στεινωπὸν ὕδωρ Αθαμαντίδος Ελλης
Σηστὸς ὅπῃ καὶ Αβυδος ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο.
Εὐρώπης δ᾽ αἱ μὲν λαιῆς ὑπὸ νεύματι χειρὸς,
Ορμῶντ᾽ ἐξείης· Ασίης δ᾽ ἐπὶ δεξιὰ κεῖνται,
Μῆκος ἐπ᾽ ἀρκτῴοιο τιταινόμεναι Βορέαο.
Εὐρώπης δ᾽ ἤτοι μὲν Αβαντιὰς ἔπλετο Μάκρις,
Σκῦρός τ᾽ ἠνεμόεσσα, καὶ αἰπεινὴ Πεπάρηθος.
Ενθεν καὶ Λῆμνος, κραναὸν πέδον Ηφαίστοιο,
Πέπλαται, ὠγυγίη τε Θάσος, Δημήτερος ἀκτή·
Ιμβρος, Θρηικίη τε Σάμος, Κορυβάντιον ἄστυ.

514 intus habens utrimque infinitarum ſeriem inſularum, 515 uſque ad arctam undam Athamantidis Helles, 516 Seſtus ubi & Abydus oppoſitam [ex adverſo] ſtationem poſuerunt. 517 Europæ autem [inſulæ] hæ quidem lævæ ſub flexu manus 518 ingredienti deinceps: Aſiæ vero ad dextram ſitæ ſunt, 519 in longitudinem ſeptemtrionalis porrectæ boreæ. 520 porro Europæ quidem Abantias eſt Macris, 521 Scyruſque ventoſa, & excelſa Peparethus. 522 unde & Lemnus, aſperum ſolum Vulcani, 523 pateſcit, [aperitur, vel ſeſe oſtendit,] priſcaque Thaſus, Cereris ſedes fertilis; 524 Imbrus, Thraciaque Samus, Corybantica civitas.

Απειρεσίων] πολλῶν. α. Εθεντο] ἐποίησαν. α. Αἱ] ὑπάρχουσι. α. Ορμῶντι] εἰσιόντι. α. Μῆκος] τὴν διάθεσιν. α. Τιταινόμεναι] ἐξηπλωμέναι. α. Κραναὸν] σκληρόν. α. Πέπλαται] ἐξήπλωται. α.

ρον πλῆθος, ἐξ ἑκατέρωθεν τῶν μερῶν, τάξιν νήσων ἐφεξῆς ἔχων, ὁπόσον ἐπὶ τῆς Αθαμαντίδος Ελλης τὸ ὕδωρ στενὸν, ἀντὶ τοῦ ὁπόσον ὁ αὐλὸς, ὅ ἐστιν ὁ στενὸς τόπος. τὸ δὲ Ελλης Αθαμαντίδος, ἀπὸ Ελλης τῆς Αθάμαντος θυγατρός· ἀφ᾽ ἧς καὶ ἀπὸ Τενέδου ἕως Προικοννήσου ὁ αὐλὼν ἐκ τῆς θαλάσσης ἐπώνυμος· ὅπου ἥ τε Αβυδος καὶ ἡ Σηστὸς ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο. ἔστι δὲ ἡ μὲν Αβυδος τῆς Ασίας, ἡ δὲ Σηστὸς τῆς Εὐρώπης. αἱ μὲν ὑπὸ τοῖς νεύμασι τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου πόντου κεῖνται τῆς Εὐρώπης· τῆς τε Ασίας πάλιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ ὁρμῶντί σοι κεῖνται μέχρι τοῦ ἀρκτῴου βοῤῥᾶ κατὰ τὸ μῆκος ἐπικλινόμεναι. τῆς δὲ Εὐρώπης ἡ μὲν Αβαντιὰς ὑπάρχει Μάκρις, τουτέστιν Εὔβοια, (οὕτω δὲ Μάκριν, Αβαντιάδα φησὶ καὶ Καλλίμαχος) καὶ ἡ ἀνέμους ἔχουσα Σκῦρος, καὶ ὑψηλὴ ἢ μᾶλλον ἡ αἰπεινὴ, δεινὴ καὶ χαλεπὴ Πεπάρηθος. ὅπου ὑπάρχει ἡ Λῆμνος, τὸ τραχὺ πέδον τοῦ Ηφαίστου, οἱονεὶ ἡ τραχεῖα νῆσος τοῦ Ηφαίστου, καὶ ἡ ὠγυγία, ὅ ἐστιν ἡ ἀρχαία Θάσος τῆς Δημήτρος ἡ ἀκτὴ παραπίπται. Θάσος δὲ οἱονεὶ Δάσος, κατατροπῇ δὲ τοῦ δ᾽ εἰς θ᾽, γέγονε Θάσος. ἐξ ἧς πλουσίας (πλουσία καὶ γάρ ἐστιν ἡ Θάσος) καὶ ἡ Ιμβρος, καὶ Θρακικὴ Σάμος, τὸ Κυρβάντιον ἄστυ, τουτέστιν ἡ Κορυβαντιὰς πόλις· Κορυβάντιον δὲ ἐκλήθη ἄστυ, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε τῶν Κορυβάντων πλεῖαζ

Αἳ δ' Ἀσίης πρώτην αἶσαν λάχον, ἀμφὶς ἰοῦσαι
Δῆλον ἐκυκλώσαντο, καὶ οὔνομα Κυκλάδες εἰσί·
Ῥύσια δ' Ἀπόλλωνι χοροὺς ἀνάγουσιν ἅπασαι,
Ἀρχομένου γλυκεροῦ νέον εἴαρος, εὖτ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀνθρώπων ἀπάνευθε κύει λιγύφθογγος ἀηδών.
Νῆσοι δ' ἑξείης Σποράδες περιπαμφανόωσιν,
Οἷον ὅτ' ἀννεφέλοιο δι' ἠέρος εἴδεται ἄστρα,
Ὑγρὰ νέφη κραιπνοῖο βιησαμένου Βορέαο.
Ταῖς δ' ἔπι, νῆσοι ἔασιν Ἰωνίδες· ἔνθα δὲ Καῦνος,
Καὶ Σάμος ἱμερόεσσα, Πελασγίδος ἕδρανον Ἥρης,
Καὶ Χῖος, ἠλιβάτου Πελληναίου ὑπὸ πέζαν.

525 quæ vero Aſiæ primam partem ſortitæ ſunt, circumeuntes 526 Delum circumdederunt, & nomine Cyclades ſunt. 527 gratulatoria vero ſacra Apollini choreas ducunt univerſæ, 528 ineunte dulci recens [primum] vere, quando in montibus 529 ab hominibus procul parit dulciſona luſcinia. 530 inſulæ autem deinceps Sporades undique micant, 531 ceu quando innubilem per aërem cernuntur ſidera, 532 humidas nubes velox ubi diſpulit boreas. 533 has autem poſt, inſulæ ſunt Ionicæ: ubi Caunus, 534 & Samus amœna, Pelaſgica ſedes Junonis, 535 & Chios altiſſimi Pellenæi ſub pede.

Αἳ] αἱ νῆσοι. α. Ἀμφὶς] ἀμφοτέρωθεν. α. Ῥύσια] θύματα. α. Ἅπασαι] αἱ νῆσοι. α. Ἀρχομένου] ἱσταμένου. α. Ἀπάνευθε] πόῤῥω. α. μακράν. β. Σποράδες] τὰς Σποράδας δὲ νήσους τὰς μετὰ τὰς Κυκλάδας ἐν τῷ πόντῳ ἐκεῖσε καλοῦσιν. ὀνόματα· ἡ Ἀστυπάλαια, ἡ Ἀμοργὸς, ἡ Πάρος, ἡ Ἀντίπαρος, ἡ Τῆνος, ἡ Θήρα, ἡ Ἀνάφη, ἡ Δῆλος, ἡ Μῆλος, * α. Οἷον] ὥσπερ. α. Ἀννεφέλοιο] τοῦ καθαροῦ. α. Βιησαμένου] σκορπισθέντος. α. Ἔασι] ὑπάρχουσι. α. β. Ὑπὸ πέζαν] πρὸς πόδας, ὑπὸ γῆν. α.

τελείας μυστήριον. Αἵτινες δὲ πρώτην μοῖραν τῆς Ἀσίας ἔλαχον αὗταί εἰσι κύκλῳ περιέχουσαι * ῥύσια δὲ τῷ Ἀπόλλωνι, ὅ ἐστι χαριστήρια καὶ χοροὺς καὶ ᾠδὰς, ὑπὲρ ὑγείας καὶ ῥώσεως τῶν νόσων ἀνάγουσι, τοῦ ἐπιθυμητοῦ καὶ καλοῦ νεωστὶ ἀρχομένου [ἔαρος], ἡνίκα ἐν τοῖς ὄρεσιν ἡ ἡδύφωνος ἀηδὼν χελεῖς καὶ ἄποθεν τῶν ἀνθρώπων τίκτῃ. τὸ δὲ ἀνάγουσιν, ἀντὶ τοῦ φέρουσι θύουσιν. αἱ δὲ Σποράδες νῆσοι μετὰ τὰς Κυκλάδας πανταχοῦ, ἤγουν πάντη, ἐν τῷ πόντῳ ἐκεῖσε λάμπουσιν, ὁποῖον ὅταν διὰ τοῦ ἀνεφέλου ἀέρος, οἱονεὶ τοῦ νεφέλην μὴ ἔχοντος, τὰ ἄστρα φαίνονται, τοῦ ταχέος βοῤῥᾶ τὰ ὑγρὰ νέφη βιασαμένου. ἐπὶ ταύταις δὲ αἱ Ἰωνίδες εἰσὶ νῆσοι· ὅπου ἡ Καῦνος, καὶ ἡ ἐπιθυμητὴ Σάμος τῆς Πελασγίδος Ἥρας τὸ ἔδαφος, (Πελασγίδος δὲ, τῆς ἐν Πελασγίᾳ τιμωμένης) καὶ ἡ Χῖος ἐπὶ τὴν πέζαν τοῦ ὑψηλοῦ Πελληναίου· τὸ γὰρ Πελληναῖον ὄρος ἐστὶ τῆς Χίου, λέγουσι γὰρ πρὸς Πελληναῖον εἶναι τὴν Χίον, οὐ τὴν νῆσον, ἀλλὰ τὴν πόλιν. ἐκεῖθεν

Κεῖθεν δ' Αἰολίδων ἀναφαίνεται οὔρεα νήσων,
Λέσβου τ' εὐρυχόροιο, καὶ ἱμερτῆς Τενέδοιο.
Κεῖθι Μέλας τε κόλπος ἐφ' Ἑλλήσποντον ἴησιν,
Ἀφρὸν ἐρευγόμενος· βορέην δ' ἐπὶ πολλὸν ἰόντι
Πέπταται ἔνθα καὶ ἔνθα Προποντίδος οἶδμα θαλάσσης.
Ἔστι δέ τις καὶ σκαιὸν ὑπὲρ πόρον Εὐξείνοιο
Ἄντα Βορυσθένεος πολυώνυμος εἰν ἁλὶ νῆσος
Ἡρώων· Λευκὴν μιν ἐπωνυμίην καλέουσιν,
Οὕνεκά οἱ τὰ πέρεσι κινώπετα λευκὰ τέτυκται.
Κεῖθι δ' Ἀχιλλῆός τε καὶ ἡρώων φάτις ἄλλων
Ψυχὰς εἱλίσσεσθαι ἐρημαίας ἀνὰ βήσσας.

536 inde Æolidum [Æolicarum] apparent montes inſularum, 537 Leſbique ſpatioſæ, & amœnæ Tenedi. 538 illic Melaſque ſinus ad Helleſpontum vadit, 539 ſpumam eructans: at in boream longe tendenti 540 expanditur [aperitur] hinc & inde Propontidis unda maris. 541 eſt vero quædam ſiniſtrum ſuper meatum Euxini, 542 ex adverſo Boryſthenis, magni nominis [celebris] in mari inſula 543 heroum: Leucen [albam] ipſam cognomine vocant, 544 quoniam ei quæ inſunt animalia, alba ſunt. 545 illic item Achillis & heroum fama eſt aliorum 546 animas verſari deſertas per valles.

Ἀναφαίνεται] ἀμυδρῶς ἀναφαίνεται. α. Οἶδμα] κῦμα. α. Πολυώνυμος] μεγαλώνυμος, πολυύμνητος. α. Τέτυκται] κατεσκεύασται. α. Φάτις] φήμη, λόγος ᾄδεται. α. Βήσσας] βασίμους τόπους. α.

Ἀπὸ τῶν Αἰολίδων νήσων τὰ ὄρη φαίνονται, καὶ τὴν πλατεῖαν χώραν ἐχούσης Λέσβου, καὶ τῆς ἐπιθυμητῆς Τενέδου. ἐκεῖθεν πάλιν καὶ περὶ Κύζικον ὁ Μέλας κόλπος οὕτω καλούμενος ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἔρχεται τὸν ἀφρὸν ἀποπέμπων· καταπολὺ δὲ ἐπερχομένου αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βοῤῥᾶν, τὸ οἶδμα, ὅ ἐστιν αὔξημα ἢ φύσημα, τῆς Προποντίδος θαλάσσης, τουτέστιν ἐπὶ τὴν Προποντίδα θάλασσαν, ἔνθα κἀκεῖσε παρατέταται. ὑπάρχει δέ τις ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν πολυώνυμος νῆσος, ἐξεναντίας τοῦ Βορυσθένους ποταμοῦ, ὑπεράνω τοῦ Εὐξείνου πόντου, πρὸς τὰ ἀριστερὰ μέρη. σκαιὸν γὰρ τὸ ἀριστερὸν λέγεται, καθὼς φησι καὶ ὁ ποιητής·

—— σκαιῶν ἐπὶ πάρεσθε πυλάων·

τὸ δὲ μεγαλώνυμος νῆσος, διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκεῖσε ἐνδόξους λέγεται ἄνδρας. Λευκὴν δὲ ἐπίκλην αὐτὴν λέγουσιν, διότι τὰ ἐν αὐτῇ κινώπετα, ὅ ἐστι θηρία, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὄρνεα, λευκὰ ὑπάρχουσι· (λέγουσι γὰρ πλείστους ἐκεῖσε εἶναι πελαργούς· λευκότερα γὰρ, ὑπὲρ πάντα, ταῦτα ἐστι τὰ ὄρνεα) ἔχειν φησὶ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν τὴν νῆσον ἐξ αὐτῶν. ἐκεῖσε λέγουσι καὶ τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ τῶν ἄλλων ἡμιθέων ἀνδρῶν τὰς ψυχὰς κατὰ τὰς βήσσας καὶ τοὺς συμφύτους τόπους ἀναστρέφεσθαι.

τοῦτο

Τοῦτο δ' ἀριστήεσσι Διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖ,
Ἀντ' ἀρετῆς. ἀρετὴ γὰρ ἀκήρατον ἔλλαχε τιμήν.
Κιμμέριον δ' ἄρα τοι διὰ Βόσπορον εὐθὺς ἰόντι
Ἄλλη ἀπειρεσίη νῆσος πέλει, ἥ ῥά τε λίμνης
Ἔνδοθι δεξιτερῇ Μαιώτιδος ἐστήρικται·
Ἧς ἔπι Φαναγόρη τε καὶ εὔκτιτος Ἑρμώνασσα,
Ἔνθά τε ναιετάουσιν Ἰωνίδος ἔκγονοι αἴης.
Αἱ δὲ μὲν ἀνθρώποισιν ἀγακλέεες εἰν ἁλὶ νῆσοι.
Ἄλλαι δ' ὠκεανοῖο περὶ ῥόον ἐστεφάνωνται·
Τάων δ' ἂν περίσημον ἐγὼ θέσιν ἐξενέποιμι,
Ὀπποτέρου τ' ἀνέμοιο περὶ σφυρόν ἐστιν ἑκάστη.
Ἤτοι μὲν ναίουσι βοοτρόφον ἀμφ' Ἐρύθειαν
Ἄτλαντος περὶ χεῦμα θεουδέες Αἰθιοπῆες,

547 hoc vero optimates a Jove donum ſequitur, 548 pro virtute. virtus enim immortalem ſortita eſt honorem. 549 Cimmerium vero tibi per Boſporum recta eunti 550 alia immenſa inſula eſt, quæ quidem paludem 551 intra (ad dextram) Mæotidem ſita eſt. 552 quam ſuper Phænagoreque & bene constructa Hermonaſſa, 553 ubi habitant qui Ionica ſunt oriundi a terra. 554 hæ quidem hominibus valde nobiles in mari inſulæ. 555 at aliæ oceani in fluento cinctæ ſunt: 556 harum autem manifeſtum ego ſitum eloquar, 557 & cujuſnam venti ad plantam [pedem] ſit quælibet. 558 nempe habitant boum nutricem circum Erytheam, 559 Atlantis circa undam [Atlanticum ad mare] pietatem in deos colentes Æthiopes,

Τοῦτο] τὸ διάγειν ἐκεῖσε τὰς ψυχάς. α. Ἀκήρατον ἔλλαχε τιμήν] τιμὴν ἐπιθυμητὴν ἐπέτυχε. α. Ἀπειρεσίη] μεγάλη. α. πλείστη. β. Αἱ δὲ μὲν] ἀπόθεσις, συμπλήρωσις. α. Ἐστεφάνωνται] περικεκύκλωνται. α. Τάων] Ἰωνικόν. α. Περίσημον] διάδηλον, μεγάλην. α. Σφυρὸν] θέσιν. α. Βοοτρόφον] βοτανώδη. α. Θεουδέες] ἐνάρετοι. α.

τοῦτο δὲ δῶρον παρὰ τοῦ Διὸς ταῖς ἀρίσταις ψυχαῖς ἐπηκολούθει. ἀφθάρτου γὰρ ἡ ἀρετὴ τιμῆς καὶ ἀκηράτου ἔτυχεν. ἄλλη δὲ πάλιν ἄπειρος καὶ μεγίστη νῆσος ὑπάρχει ἰθύνοντί σοι καὶ ἐπ' εὐθείας ὁρμῶντι, ἐπὶ τὸν Κιμμέριον Βόσπορον, ἥτις δ' ἔσωθεν τῆς Μαιώτιδος λίμνης κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος ἐστηριγμένη ἐστί. ἐφ' ἧς τινος λίμνης, ἥ τε Φαναγόρη, καὶ ἡ καλῶς ἐκτισμένη Ἑρμώνασσα, ὅθι οἱ ἀπὸ τῆς Ἰωνίδος γῆς ἀπόγονοι κατοικοῦσιν. αὗται μὲν μεγαλόδοξοι ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῖς ἀνθρώποις ὑπάρχουσι νῆσοι. ἕτεραι δὲ πάλιν παρὰ τὸν ῥοῦν τοῦ ὠκεανοῦ, ὅ ἐστι παρὰ τὸν ὠκεανὸν, ὑπάρχουσιν. ὧν τινων ἐγὼ δὲ τὴν εὔδηλον καὶ φανερὰν θέσιν ὧδε λέξομαι, καὶ ὁποίῳ ἀνέμῳ παράκειται ἑκάστη αὐτῶν. περὶ μὲν τὴν βοοτρόφον Ἐρύθειαν, κατὰ τὸ ῥεῦμα τοῦ Ἄτλαντος κατοικοῦσιν οἱ θεοειδεῖς Αἰθίοπες, τῶν

μακρο-

Μακροβίων υἷες ἀμύμονες, οἵ ποθ' ἵκοντο
Γηρυόνος μετὰ πότμον ἀγήνορος. αὐτὰρ ὑπ' ἄκρην
Ἱρὴν, ἣν ἐνέπουσι κάρην ἔμμεν Εὐρωπείης,
Νήσους θ' Ἑσπερίδας, τόθι κασσιτέροιο γενέθλη,
Ἀφνειοὶ ναίουσιν ἀγαυῶν παῖδες Ἰβήρων.
Ἄλλαι δ' ὠκεανοῖο παραὶ Βορεώτιδας ἀκτὰς
Δισσαὶ νῆσοι ἔασι Βρεττανίδες, ἀντία Ῥήνου·
Κεῖθι γὰρ ὑστατίην ἀπερεύγεται εἰς ἅλα δίνην.
Τάων τοι μέγεθος περιώσιον· οὐδέ τις ἄλλη
Νήσοις ἐν πάσῃσι Βρεττανίσιν ἰσοφαρίζει.
Ἄγχι δὲ, νησιάδων ἕτερος πόρος, ἔνθα γυναῖκες
Ἀνδρῶν ἀντιπέρηθεν ἀγαυῶν Ἀμνιτάων

560 Macrobiorum filii inculpati, qui olim advenerunt 561 Geryonis poſt mortem ſuperbi. at ſub promontorio 562 Sacro, quod perhibent caput eſſe Europæ, 563 inſuliſque Heſperidibus [occiduis] ubi ſtanni origo, 564 divites habitant illuſtrium liberi Iberorum. 565 aliæ autem oceani ad borealia littora 566 duæ inſulæ ſunt Britannicæ, contra Rhenum. 567 illic enim extremum eructat in mare verticem. 568 harum ſane magnitudo immenſa: neque ulla alia 569 inſulas inter omnes Britannicis æquatur. [æqualis eſt.] 570 juxta autem, parvarum inſularum alius tractus, quo uxores 571 hominum ex ulteriore ora illuſtrium Amnitarum

Ἵκοντο] ἦλθον. β. Ἀγήνορος] ἀνδρειοτάτου. α. Κάρην] κεφαλήν. α. Γενέθλη] γενεά. α. Βορεώτιδας] Ἀρκτικάς. α. Ἀπερεύγεται] κινεῖται. α.

μακροβίων ἄφοροι υἱοί· οἵτινές ποτε, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀγήνορος, ὅ ἐστι τοῦ αὐθάδους, καὶ ὑπερηφάνου, ἢ ἀλαζόνος, ὡς τῇ ἀνδρείᾳ ὑπερέχοντος, τοῦ Γηρυόνου ἐκεῖσε ᾤκισαν. ζῶντος γὰρ αὐτοῦ, ἀοίκητος ἦν ἡ νῆσος δι' αὐτόν. τὸ δὲ βουτρόφον Ἐρύθειαν, διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ληφθείσας τοῦ Γηρυόνου βοῦς· καὶ τὸ θεουδεῖς Αἰθιοπῆες, ἢ διὰ τὸ μακροβίους εἰρῆσθαι τοὺς Ὑπερβορέους, ἢ ὅτι ἐπιχωριάζων αὐτοὺς, ὡς θεοειδεῖς, τῶν ἄλλων διὰ τὴν ἀρετήν· ἄδικοι γάρ εἰσιν οἱ τῆς ἑσπερίας Αἰθίοπες. ὑπὸ δὲ Ἱερὰν ἄκραν, ἣν λέγει τῆς Εὐρώπης εἶναι ἀρχὴν, καὶ τὰς Ἑσπερίδας νήσους, ὅπου γεννᾶται ὁ κασσίτερος, τῶν λαμπροτάτων ἔθνος Ἰβήρων τὸ πλούσιον κατοικεῖ. ἄλλαι δὲ ἐπὶ τὰ βόρεια μέρη τοῦ ὠκεανοῦ δύο νῆσοι ἐξεναντίας τοῦ Ῥήνου ὑπάρχουσιν· ἐκεῖσε γὰρ τὴν ἐσχάτην αὐτοῦ συστροφὴν τῶν ὑδάτων εἰς τὴν θάλασσαν, δηλονότι ὁ Ῥῆνος, ἀπερεύγεται. τούτων περιώσιον, ἤτοι πολὺ, ἢ περισσὸν, μέγεθος. καὶ οὐδαμῶς τις ἄλλη ἐν πάσαις ταῖς νήσοις ἐξισάζεται. πλησίον δὲ, τῶν νησιάδων, ἤγουν τῶν μικρῶν νήσων τῶν Κασσιτερίδων λεγομένων, ἕτερός ἐστι πόρος· ὅπου αἱ γυναῖκες τῶν Ἀμνιτῶν ἀντιπέραν, ὅ ἐστιν ἐξεναντίας, ἐγειρόμεναι κατὰ τὸν νόμον τὰ

ἱερὰ

Ὀρνύμεναι τελέουσι κατὰ νόμον ἱερὰ Βάκχῳ,
Στεψάμεναι κισσοῖο μελαμφύλλοιο κορύμβοις,
Ἐννύχιαι· παταγῆς δὲ λιγύθροος ὄρνυται ἠχή.
Οὐχ οὕτω Θρήϊκες ἐπ' ἠόσιν Ἀψύνθοιο
Βιστονίδες καλέουσιν ἐρίβρομον Εἰραφιώτην,
Οὐδ' οὕτω σὺν παισὶ μελανδίνην ἀνὰ Γάγγην
Ἰνδοὶ κῶμον ἄγουσιν ἐριβρεμέτῃ Διονύσῳ,
Ὡς κεῖνον κατὰ χῶρον ἀνευάζουσι γυναῖκες.
Πολλὴν δὲ προτέρωσε ταμὼν ὁδὸν ὠκεανοῖο,
Νῆσον κεν Θούλην εὐεργέϊ νηῒ περήσαις·
Ἔνθα μὲν ἠελίοιο βεβηκότος ἐς πόλον ἄρκτων,

572 profectæ peragunt juxta ritum ſacra Baccho, 573 redimitæ hederæ nigra folia habentis corymbis, 574 nocturnæ: ſtrepitus autem tinnulus [ſtridulus] excitatur ſonitus. 575 non ſic Thracii juxta ripas Abſinthi 576 Biſtonides [Threïſſæ] inclamant mulſifremum Iraphioten, [Bacchum,] 577 neque ſic cum liberis nigros habentem vortices circa Gangem 578 Indi commeſſationem agitant valde ſtrepero Dionyſo. 579 ſicut illo in loco evant [clamant evan] mulieres. 580 multam autem ulterius ubi ſecueris viam oceani, 581 in inſulam Thulen bene ædificata nave trajicies: 582 ubi quidem ſole progreſſo ad polum urſarum, [ſeptemtrionum,]

Τελέουσιν ἱερά] ἑορτάζουσι. β. Στεψάμεναι] κοσμηθεῖσαι. α. Λιγύθροος] εὔφωνος, ὀξεῖα. α. Βιστονίδες] αἱ Θρακικαὶ γυναῖκες. α. Καλέουσι] ὑμνοῦσι. α. Ἐρίβρομον] μεγαλόηχον. α. Εἰραφιώτην] τὸν Διόνυσον. α. Κῶμον] ἑορτήν. α. Ἀνευάζουσι] ὑμνοῦσι τὸν Διόνυσον. α. Ἄρκτων] βορείων. β.

ἱερὰ τοῦ Διονύσου τελοῦσι, τοῦ μελαμφύλλου κισσοῦ τοῖς κορύμβοις, τουτέστι τοῖς κλάδοις, νυκτερινὰ στεψάμεναι· ἡ δὲ λιγυρόθροος ἠχὴ τῶν τε τυμπάνων δηλονότι, καὶ τῶν κυμβάλων κτυπώδης καὶ ἠχητική, διεγείρεται· οὐδαμῶς γὰρ οὕτω τοῖς αἰγιαλοῖς τοῦ Θρακικοῦ Ἀψύνθου αἱ Βιστονίδες τὸν ἐρίβρομον Εἰραφιώτην καλοῦσι. Βιστονίδας δὲ λέγουσι τὰς Θρακικάς. τὸ δὲ ἐρίβρομος, διὰ τὸ ἐν τοῖς μυστηρίοις αὐτοῦ μέγαν ἦχον γινόμενον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρι ἐπιτατικοῦ μορίου γέγονεν, καὶ τοῦ βρόμου, τουτέστιν ἦχον σημαίνοντος· Εἰραφιώτης δέ, διὰ τὸ ἐρράφθαι αὐτὸν τῷ μηρῷ τοῦ Διός· ἢ ἀπὸ πόλεως Εἰραφίας καλουμένης οὕτως. οὐδὲ οὕτω σὺν τοῖς παισὶν αὐτῶν κατὰ τὸν μελανδίνην Γάγγην, ἤτοι τὸν μελαίνας συστροφὰς ἔχοντα Γάγγην, τῷ μεγαλοήχῳ Διονύσῳ τὸν κῶμον οἱ Ἰνδοὶ ἄγουσιν, ὡς ἐκείνην κατὰ τὴν Ἰνδίαν χώραν αὐτοῦ αἱ γυναῖκες τῶν Ἀμνιτῶν τό, εὐαὶ εὐάν Βάκχε, λέγουσιν,

—— ὁ δὲ φρεσὶ φίλατο δαίμων·

ἔστι δὲ ὕμνος, εἰς τὰ Διονυσιακὰ τελούμενος. πολλὴν δὲ ὁδὸν ὠκεανοῦ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν μέρη τῶν Βρεττανῶν διελθών, ἅπερ εἰσὶ τὰ βόρεια, ἐπὶ τὴν Θούλην νῆσον τῇ καλῶς ἐργασθείσῃ νηῒ διαπεράσαις· ἐκεῖσε μὲν τοῦ ἡλίου πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέρη διὰ τὸ ἐπίμηκες τῶν ἡμερῶν

Ἦμαθ' ὁμοῦ καὶ νύκτας ἀειφανὲς ἐκκέχυται πῦρ.
Λοξοτέρῃ γὰρ τῆμος ἐπιστρέφεται στροφάλιγγι,
Ἀκτίνων ἰθεῖαν ἐπὶ κλίσιν ἐρχομενάων,
Μέσφ' ἐπὶ κυανέους νοτίην ὁδὸν αὖτις ἐλάσσῃ.
Ἀλλ' ὁπόταν Σκυθικοῖο βαθὺν ῥόον ὠκεανοῖο
Νηῒ τάμῃς, προτέρω δὲ πρὸς ἠῶ ἅλα κάμψῃς,
Χρυσείην τοι νῆσον ἄγει πόρος, ἔνθα καὶ αὐτοῦ
Ἀντολίη καθαροῖο φαείνεται ἠελίοιο.
Κεῖθεν δὲ στρεφθεὶς νοτίης προπάροιθε κολώνης,
Αἶψά κε Κωλιάδος μεγάλην ἐπὶ νῆσον ἵκοιο,
Μητέρα Ταπροβάνην Ἀσιηγενέων ἐλεφάντων.
Ἧς ὕπερ, οὐρανίῃσιν ἀειρόμενος στροφάδεσσι

583 interdiu ſimul ac noctu ſemper conſpicuum effunditur lumen. 584 obliquiore namque tunc verſatur converſione. 585 radiis directam ad inclinationem venientibus, 586 donec ad atros [Æthiopas] auſtralem viam rurſus confecerit. 587 verum quum Scythici profundum gurgitem oceani 588 navi ſulcaveris, atque ulterius ad mare eôum deflexeris, 589 Auream tibi inſulam adducit tractus, [via,] ubi etiam ipſius 590 ortus puri cernitur ſolis. 591 inde autem converſus auſtrale ante promontorium, 592 illico Coliadis [Veneris] magnam ad inſulam pervenies, 593 matrem Taprobanam in Aſia genitorum elephantorum. 594 quam ſupra cœleſtibus ſublatus converſionibus

Λοξοτέρῃ στροφάλιγγι] συστροφῇ ὀξυτέρῃ. α. Τῆμος] τότε, ἐκεῖ. α. Κλίσιν] πτῶσιν. α. Μέσφ'] μέχρι. α. Κυανέους] τοὺς Μαύρους. β. Ελάσσῃ] ὁ ἥλιος. α. Κάμψῃς] τὴν ναῦν. α. Αἶψα] ταχέως. β. Ικοιο] ἔλθοις. β. Αειρόμενος] ὑψούμενος. α. β.

ἐπὶ τὸν πόλον βεβηκότος, τάς τε ἡμέρας καὶ νύκτας τὸ ἀειλαμπὲς αὐτοῦ φῶς ἐκκέχυται. τηνικαῦτα μὲν λοξοτέρῃ στροφάλιγγι ἐπιστρέφεται, ἀντὶ τοῦ ὁ ἥλιος τότε λοξότερος φαίνεται, δηλονότι κατὰ τὸν ὁρίζοντα ἐκκλινόμενος, ὅτε καὶ μέρος ἀειφανές ἐστι τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου κατ' εὐθεῖαν τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ ἐρχομένων ὡς βορειοτέρων οὐσῶν τὴν μηλοειδῶς αὐτὴν περιστρέφεται, καὶ εἰς αὐτὴν ἐφορᾷ καθ' ὅλον τὸν κύκλον, ἕως ὅτου ἔλθῃ ἐπὶ τοὺς τὰ νότια μέρη κατοικοῦντας πάλιν Ἰνδοὺς καὶ Αἰθίοπας. νότιον γὰρ μέρος λέγουσι τὸ ἡμικύκλιον, ἐν ᾧ οἱ Αἰθίοπες κατοικοῦσι· τὸ δὲ ἀντικείμενον ὑπέρ ἐστι βόρειον, ἐν ᾧ καὶ γίνεται ἡ ἐπιμήκης ἡμέρα. ἀλλ' ὁπόταν πόρον τοῦ Σκυθικοῦ ὠκεανοῦ, ἐπὶ τὴν Σκυθίαν ὄντος ὠκεανοῦ, τῇ νηῒ περάσῃς, εἰς τοὔμπροσθεν δ' ἐπὶ τὴν ἑῴαν θάλασσαν κάμψῃς, ἐπὶ τὴν Χρυσῆν νῆσον ὁ πόρος σοι, ὅ ἐστιν ἡ πορεία, ἄγει. ἐκεῖσε τοῦ καθαροῦ ἡλίου ἡ ἀνατολὴ φαίνεται. ἐκεῖθεν δὲ στραφεὶς τῆς νοτίας ἔμπροσθεν κολώνης, ἐπὶ τὴν Ταπροβάνην, μεγάλην νῆσον τῆς Κωλιάδος, ἤτοι τῆς Ἀφροδίτης, παραγενήσῃ, τὴν μητέρα τῶν ἐλεφάντων τῶν ἐξ Ἀσίας τὸ γένος ἐχόντων. ὑπὲρ ἧς, Ταπροβάνης,

ἄνωθεν

Δινεῖται κατὰ κύκλον ἐν αἰθέρι καρκίνος αἴθων.
Αὐτὴ δ' εὐρυτάτη μέγεθος πέλει· ἀμφὶ δὲ πάντη
Κήτεα θῖνες ἔχουσιν, Ἐρυθραίου βοτὰ πόντου,
Οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα· τῶν δ' ὑπὲρ ἄκρων
Τέτρηχεν νώτων περιμήκετος ὁλκὸς ἀκάνθης.
Δυσμενέων τοι παῖδες, ἑλισσόμενοι περὶ πόντον,
Κείνοις ἀντιάσειαν ἀλώμενοι. οὐ γὰρ ἐρωὴ
Λυγροῖς ἐν στομάτεσσιν· ἐπεὶ μέγα χάσμα τέτυκται.
Πολλάκι δ' ἂν καὶ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι νηὸς
Κεῖνα καταβρώξειε πέλωρα. τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς
Εἰν ἀλὶ καὶ γαίῃ κακὰ θήκατο μυρία δαίμων.
Ἔστι δέ τοι προτέρω, Καρμανίδος ἔκτοθεν ἄκρης,

595 verſatur in orbem in æthere cancer ardens. 596 ipſa autem ampliſſima, quod ad magnitudinem attinet. circa eam autem undique 597 cete littora habent, Erythræi [rubri] pecora maris, 598 montibus altiſſimis ſimilia. ſuper horum autem ſumma 599 inhorreſcit dorſa prælongus tractus ſpinæ. 600 hoſtium utique filii agitati per mare, 601 illis occurrant errantes. non enim effugium 602 exitioſis in faucibus: ſiquidem ingens rictus [hiatus] exiſtit. 603 ſæpenumero autem etiam navem cum ipſis hominibus navis, 604 illa abſorbuerint monſtra. etenim ſceleratis 605 in mari & terra mala infinita conſtituit deus. 606 eſt autem tibi ulterius, Carmaniæ extra promontorium,

Οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν] ἀπὸ τοῦ βαίνειν τὸν ἥλιον ἐκεῖσε. α. Περιμήκετος] μέγας. α. Ἑλισσόμενοι] συστρεφόμενοι. β. Ἐρωὴ] ὁρμή. α. Καρμανίδος] γράφεται, Καρβανίδος. α.

ἄνωθεν ἐν τῷ οὐρανίῳ κύκλῳ ὁ διάπυρος καρκῖνος ἀναστρέφεται, ὡς ἐπιπολάζοντος τοῦ ἡλίου ἐκεῖσε διὰ τὸ αὐτῆς μέγεθος· καὶ γὰρ πλατεῖά ἐστιν ἡ Ταπροβάνη κατὰ τὸ μέγεθος. πανταχοῦ γὰρ οἱ περὶ αὐτὴν αἰγιαλοὶ τοῦ Ἐρυθραίου πόντου τὰ βοτά, τουτέστι τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης τὰ θρέμματα, οἱονεὶ τὰ κήτη, ἔχουσι, τοῖς ὑψηλοῖς, ἢ τοῖς μεγάλοις ὄρεσιν ἀφομοιούμενα, ἀπεικασμένα· ὑπὲρ ὧν τινων κατὰ τῶν ἄκρων ὤμων, δηλονότι κατὰ τοὺς ὤμους, ὁ περιμήκετος τῆς ἀκάνθης ὁλκός, ἤγουν ἡ πολλὴ καὶ ἐπιμήκης τῆς ἀκάνθης περιπλοκή, ἀντὶ τοῦ ἄκανθαι, τραχύνεται. τῶν δὲ δυσμενῶν καὶ ἀθλίων ἀνδρῶν οἱ παῖδες περὶ τὸν πόντον πλανώμενοι αὐτοῖς ὑπαντήσειαν· οὐδαμῶς γὰρ ἐκφυγή, ἢ ὑποχώρησις τοῖς χαλεποῖς ἐκείνοις στόμασι γενήσεται· διότι μέγα χώρημα τῷ στόματι αὐτῶν ἐστι. Πολλάκις δὲ τὰ τέρατα ἐκεῖνα, ἤγουν τὰ Ἐρυθραῖα κήτη, σὺν τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τῆς νηὸς, καὶ ναῦν κατέπιε. καὶ γὰρ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὁ θεὸς πανταχοῦ, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ μυρία κακὰ ἐποίησεν. ὑπάρχει δέ σοι ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν μέρη τῆς Καρμανίδος ἔξωθεν ἄκρας (ἡ τῶν Περσῶν νῆσος οὕτω καλουμένη,)

Ὠγυρίς·

Ὤγυρις· ἔνθά τε τύμβος Ἐρυθραίου βασιλῆος.
Ἐκ τοῦ δ' ἂν περάσειας ἐπὶ στόμα Περσίδος ἅλμης.
Ὁρμηθεὶς Βορέηνδε, καὶ Ἴκαρον εἰσαφίκοιο·
Ἴκαρον εἰναλίην, ὅθι Ταυροπόλοιο θεοῖο
Βωμοὶ κνισσήεντες ἀδευκέα καπνὸν ἔχουσι.
Τόσσας μὲν νήσους ἐπέχει ῥόος ὠκεανοῖο
Εὐρυτέρας· ἕτεραι δέ τ' ἀπειρέσιαι γεγάασιν·
Αἱ μὲν, ἐπὶ προχοῇσι Λιβυστίδος ἀμφιτρίτης·
Αἱ δὲ, Ἀσίης· αἱ δ' αὖτε περὶ κλίσιν Εὐρωπείης.
Ἄλλαι δ' ἄλλοθι νῆσοι ἀπείριτοι, αἱ μὲν, ὑπ' ἀνδρῶν
Ναιόμεναι, καὶ νηυσὶν ἐπήρατον ὅρμον ἔχουσαι·
Αἱ δὲ, βαθυκρήμνοι τε καὶ οὐ ναύτῃσιν ἕτοιμαι·
Τῶν οὐ ῥηΐδιόν μοι ἐνισπεῖν οὔνομα πασέων.

607 Ogyris: ubi tumulus Erythræi regis. 608 ex hac autem trajicies ad fauces Perſici ſali, 609 proficiſcens boream verſus, atque Icarum pervenies; 610 Icarum maritimam, ubi ſub Tauropolæ deæ [Dianæ] 611 aræ nidore abundantes acerbum fumum habent. 612 tot quidem inſulas obtinet gurges oceani 613 majores: aliæ autem innumeræ ſunt; 614 partim quidem in fluentis Libyci maris: 615 partim vero Aſiæ: quædam etiam circa plagam Europæ. 616 aliæ autem alibi inſulæ infinitæ partim ab hominibus 617 habitatæ, atque navibus optabilem ſtationem [portum] habentes: 618 partim alta habentes præcipitia, & minime nautis opportunæ. 619 quarum non facile mihi referre nomen omnium.

Ὁρμηθεὶς] κινηθείς. α. Εἰσαφίκοιο] ἔλθοις. α. Γεγάασι] ὑπάρχουσι. α. Εὐρωπείης] τῆς θαλάσσης. α. Ἀπείριτοι] ἀμέτρητοι. α. Ὅρμον] πλεῦσιν. α.

Ὤγυρις· ὅπου ὁ τύμβος τοῦ Ἐρυθραίου βασιλέως, ἀφ' οὗ Ἐρυθρὰ ἡ Περσικὴ θάλασσα λέγεται. ἐκ ταύτης δὲ περάσας καὶ ἐπὶ τὸ στόμα τῆς Περσίδος θαλάσσης, κατὰ τὴν βορεινὴν γωνίαν (ὅ ἐστι πρὸς τὰ βόρεια) ὁρμηθεὶς, καὶ ἐπὶ τὴν θαλασσίαν Ἴκαρον παραγενήσῃ· ὅπου τῆς Ταυροπόλου θεοῦ, ἤγουν τῆς Ἀρτέμιδος, οἱ κνισσήεντες βωμοὶ ἀδευκέα καπνὸν ἔχουσι, τουτέστιν ἀπροσόρζον, δίχα πυρὸς δηλονότι αὐτόματον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὸ πολυθέατον, ἵνα ᾖ τὸ α ἐπιτατικόν. τὸ δὲ Ταυροπόλου, ἀπὸ Ταυροπόλεως, οὕτω καλουμένης πόλεως. τοσαύτας μὲν πλατυτέρας, ἢ μείζους, νήσους ὁ ῥοῦς τοῦ ὠκεανοῦ ἔχει· ἄλλαι δὲ ἄπειροι καὶ πολλαὶ γεγόνασιν· αἱ μὲν, ἐπὶ ταῖς προχοαῖς τῆς Λιβυσίδος θαλάσσης· αἱ δὲ, ἐπὶ τῆς Ἀσίας· αἱ δὲ, ἐπὶ τὴν κλίσιν τῆς Εὐρώπης. ἄλλαι δὲ ἀλλαχόθι πολλαί· αἱ μὲν ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν κατοικούμεναι, καὶ ταῖς ναυσὶν ἐπέραστον ἢ καλὸν πλοῦν, ἢ ὁδὸν, ἔχουσαι· αἱ δὲ, βαθυκρημνοὶ, καὶ τοῖς ἀνδράσιν ἀγνώριστοι· ὧν ἁπασῶν οὐκ ἐμοὶ νήσων τὰ ὀνόματα εἰπεῖν εὔκολόν τε καὶ ῥᾴδιον. ὁ δὲ ῥυσμὸς

τῶ

Σχῆμα δέ τοι Ἀσίης, ῥυσμὸς πέλει ἀμφοτεράων
Ἠπείρων, ἑτέρωθεν ἀλίγκιον εἴδεϊ κώνου,
Ἑλκόμενον κατὰ βαιὸν ἐπ' ἀντολίης μυχὰ πάσης.
Ἔνθα τε καὶ στῆλαι Θηβαιγενέος Διονύσου
Ἑστᾶσιν πυμάτοιο παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο,
Ἰνδῶν ὑστατίοισιν ἐν οὔρεσιν· ἔνθα τε Γάγγης
Λευκὸν ὕδωρ Νυσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνδει.
Ἀλλ' οὐκ ἂν τόσσον μέγεθος πέλοι Ἀσίδος αἴης,
Οὐδ' ἅπαν εἶδος ἔοικεν ἀλίγκιον· ἐν γὰρ ἐκείναις
Ἠπείροις εἷς πόντος ἀπείριτος ἡγεμονεύει·
Ἐν δ' Ἀσίῃ πολὺς ὠκεανός. τρεῖς γὰρ ἑλίσσων
Κόλπους κυμαίνοντας ἐρεύγεται ἔνδοθι βάλλων,

620 porro figura Aſiæ, tractus eſt ambarum 621 continentium, ab altera parte ſimilis imagini coni, 622 quæ porrigitur paulatim ad orientis receſſum totius. 623 ubi etiam columnæ Thebis geniti Dionyſi 624 ſtant, extremi juxta gurgitem oceani, 625 Indorum ultimis in montibus: ubi Ganges 626 candidam [limpidam] aquam Nyſſæam ad planitiem littoralem volvit. 627 verum non tanta magnitudo fuerit Aſiæ terræ, 628 neque tota ſpecies videtur ſimilis. quippe in illis 629 continentibus unum mare immenſum dominatur: 630 at in Aſia vaſtus oceanus. tres enim volutans 631 ſinus fluctuantes eructat, introrſum mittens,

Ἀντολίης] μεταπλασμός. α. Κυλίνδει] φέρει· γράφεται καὶ, κυλίει. α. Κυμαίνοντας] ταρασσομένους. α.

τῶν ἀμφοτέρων γαιῶν, τουτέστιν ἡ ἔκτασις καὶ ἡ περιγραφὴ τῆς τε Εὐρώπης καὶ Λιβύης, ὁ αὐτὸς ἐν μόνῃ τῇ Ἀσίᾳ ὁρᾶται κατὰ τὸ ἕτερον ἑλκόμενος, δηλονότι τὸ ἐναντίον· (καὶ γὰρ τῆς Ἀσίας ὅρος πρὸς τὴν ἀνατολὴν ἕλκεται), τῶν δὲ ἑτέρων δύο ἠπείρων πρὸς τὴν δύσιν· ὅμοιον δέ ἐστι τὸ σχῆμα στροβιλοειδές· κατὰ μικρὸν μὲν ἐρχόμενον πρὸς τὴν ἑσπέραν καὶ ἀποξυνόμενον· ἐπὶ δὲ τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς τε ἀνατολῆς, καὶ τῆς Ἀσίας πλατυνόμενον. ὅπου τοῦ Θηβαιγενοῦς Διονύσου αἱ στῆλαι, οἱονεὶ τοῦ ἐν Θήβῃ γενομένου, περὶ τὸ ἔσχατον τοῦ ὠκεανοῦ ῥοῦν ἵστανται, ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι τῶν Ἰνδῶν. (οὐχ ὅτι δὲ τέλος ἔχει ὁ ὠκεανός· πῶς γάρ, εἴ γε ὁ ὠκεανὸς κυκλοτερής ἐστι; ὁποία γὰρ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, τοιοῦτον καὶ τὸ τέλος· ἀλλ' ὅτι πρὸς τὸ τῆς χώρας ἔσχατα προσλελῆφθαι τὸν ὠκεανόν, καθάπερ καὶ μέσον λέγεται ὠκεανοῦ, ὅπου μέσος ἐστί τις τόπος) ὅπου ὁ Γάγγης Νυσαῖον λευκὸν ὕδωρ, ἤγουν τὸ ἀπὸ Νύσης κατερχόμενον, ἐπὶ τὸν πλαταμῶνα κυλίει. ἀλλ' οὐδαμῶς τοσοῦτον ὑπάρχει τὸ μέγεθος τῆς Ἀσίας γῆς, ὡς πρὸς Λιβύην καὶ Εὐρώπην· οὐδὲ κατὰ τὸ εἶδος ἅπαν ὅμοιον καὶ παραπλήσιον· καὶ γὰρ ἐν ἐκείναις ταῖς ἠπείροις, ἄπειρος καὶ πολλὴ μία ἡγεμονεύει θάλασσα· ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ, πολὺς ὠκεανός. κυμαίνοντας γάρ, ὅ ἐστι κύματα ἔχοντας, κόλπους ἔσωθεν βάλλων, συστρέφων, ἐρεύγεται, (τὸ δὲ ἐρεύγεται,

Περσικὸν, Ὑρκάνιόν τε, καὶ Ἀῤῥάβιον βαθυδίνην·
Τοὺς δύο μὲν, νοτίους· τὸν δ' ἐς βορέην ὁρόωντα,
Ἐς βορέην ὁρόωντα, καὶ ἐς Λίβα γείτονα πόντου
Εὐξείνου· τῆθι φῶτες ἀπείριτοι ἀμφινέμονται.
Μέσσον δ' ἀμφοτέρων χθονὸς ἄσπετος ἰσθμὸς ὀρίζει,
Τῇ καὶ τῇ μακροῖσι τιταινόμενος πεδίοισι.
Μέσσα γε μὴν πάσης Ἀσίης ὄρος ἀμφιβέβηκεν,
Ἀρξάμενον γαίης Παμφυλίδος, ἄχρι καὶ Ἰνδῶν·
Ἄλλοτε μὲν λοξόν τε καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἴχνεσιν ὀρθότερον· Ταῦρον δέ ἑ κικλήσκουσιν,
Οὕνεκα ταυροφανές τε καὶ ὀξυκάρηνον ὁδεύει,
Οὔρεσιν ἐκταδίοισι πολυσχιδὲς ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἐκ τοῦ ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέουσιν,

632 Perſicum, Hyrcanium, & Arabicum profundos habentem vortices · 633 duos quidem, auſtrales; alium vero ad boream ſpectantem, 634 ad boream ſpectantem, & ad Libem [Africum] vicinum ponto 635 Euxino: ubi homines innumeri circùmhabitant. 636 medium vero amborum terræ immenſus isthmus finit, 637 hinc & inde longis porrectus campis. 638 medium vero totius Aſiæ mons circuit, 639 orſus a terra Pamphylia, ad Indos etiam uſque; 640 interdum quidem obliquus & curvus, interdum vero rurſus 641 veſtigiis [inceſſu ſuo] rectior: Taurum vero ipſum nominant, 642 eo quod tauro ſimilis, & acutum caput habens incedit, 643 montibus ſpatioſis multifidus hinc inde 644 ex quo innumeri amnes cum ſtrepitu fluunt:

Ὀρόωντα] βλέποντα. α. Φῶτες ἀπείριτοι] ἤτοι οἱ Ὑρκανοί. α. Ἄσπετος] πολλός. α. Ἐκταδίοισι] μακροτάτοις. α. Πολυσχιδὲς] εἰς πολλὰ μέρη διεσχισμένον. α. Καναχηδὰ] μετὰ ἤχου. α.

ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλει) τόν τε Περσικὸν, καὶ Ὑρκάνιον, καὶ τὸν βαθυδίνην Ἀῤῥάβιον, ἀντὶ τοῦ βαθείας συστροφὰς ἔχοντα· τοὺς δύο, νοτίους· τὸν δὲ ἄλλον, ἐπὶ τὸν βοῤῥᾶν ὁρῶντα, καὶ ἐπὶ τὸν Λίβα τὸν γείτονα τοῦ Εὐξείνου πόντου· περὶ οὓς τινας, Εὔξεινον δηλονότι καὶ Ὑρκάνιον, πολλοὶ κατοικοῦσιν ἄνδρες. Ἀμφοτέρων δὲ τούτων, τῶν πόντων τῶν δύο, ἄπειρος ἰσθμὸς μέσον διαχωρίζει, ἔνθα κἀκεῖσε εἰς πολλὰ μέρη τοῖς πεδίοις παρατεινόμενος· εἰς τὸ μέσον δὲ ἁπάσης τῆς Ἀσίας ὄρος περιβέβηκεν ἀπὸ τῆς Παμφυλίδος γῆς ἀρξάμενον, μέχρι καὶ Ἰνδῶν· ἄλλοτε μὲν λοξὸν καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δὲ ὀρθότερον ἰχνῶν· Ταῦρον δὲ καλοῦσι, διότι ταυροφανής ἐστι καὶ ὀξυφανής, ἤτοι ὀξυκέφαλος, καὶ πρὸς τὸ λοφοῦσθαι εἰς ὕψος, ὡς δὲ πολυσχιδὲς, ὅ ἐστι πολυμερὲς, εἰς τὴν ἐξοχὴν αὐτοῦ κέρατα ταύρου μιμεῖται, ἔνθεν κἀκεῖσε τοῖς ἐκτεταμένοις ὄρεσιν. Ἐκ τούτου, δηλονότι τοῦ ὄρους, πολλοὶ καὶ ἄπειροι ποταμοὶ ἠχητικῶς ῥέουσι;

οἱ

Οἱ μὲν πρὸς βορέην, οἱ δ' ἐς νότον, οἱ δ' ἐπὶ ῥιπὴν
Εὔρου καὶ ζεφύροιο. τίς ἂν πάντ' οὐνόματ' εἴποι;
Οὐ μὲν ἐπωνυμίαν μίαν ἔλλαχεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ
Οὔνομ' ἔχει στροφάλιγγι. τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο
Ανδράσιν, οἳ κατὰ χῶρον ὁμούρεον οἶκον ἔθεντο.
Νῦν γε μὲν ἔθνεα πάντα διίξομαι, ὅσσ' ἀρίδηλα
Ενναίει· μοῦσαι δ' ἰθυύπτατον ἴχνος ἄγοιεν.
Ητοι μὲν λίμνης Μαιώτιδος ἄγχι νέμονται
Αὐτοὶ Μαιῶταί τε καὶ ἔθνεα Σαυροματάων,
Εσθλὸν Ενυαλίου γένος Αρεος. ἐκ γὰρ ἐκείνης
Ιφθίμης φιλότητος Αμαζονίδων ἐγένοντο,
Τὴν ποτε Σαυρομάτῃσιν ἐπ' ἀνθρώποισι μίγησαν,
Πλαγχθεῖσαι πάτρηθεν, ἀπόπροθι Θερμώδοντος·

645 hi quidem ad boream, illi vero ad auſtrum, quidam item ad impetum [nixum]. 646 euri & zephyri. quis omnia nomina retulerit? 647 nec certe cognomentum unicum adeptus eſt, verum in unoquoque 648 nomen habet anfractu. [flexu.] hæc autem illis curæ ſint 649 hominibus, qui in loco illo vicinam domum poſuere. 650 nunc quidem gentes omnes percurram, quotquot celebres 651 incolunt. muſæ vero rectiſſimum veſtigium ducant. 652 nempe paludem Mæotidem prope habitant 653 ipſi Mæotæque & gentes Sauromatarum, 654 ſtrenuum bellicoſi genus Martis. nam ex illo 655 forti con ubitu Amazonidum geniti ſunt, 656 quo olim Sauromatis cum viris mixtæ ſunt, 657 vagatæ e patria, procul a Thermodonte:

Στροφάλιγγι] στροφῇ. α. Διίξομαι] ἀφηγήσομαι. α. Ιφθίμης] τῆς ἰσχυρᾶς. α. Φιλότητος] τῆς μίξεως. α. Πλαγχθεῖσαι] πλανηθεῖσαι. α.

οἱ μὲν πρὸς τὸν βορρᾶν, οἱ δὲ ἐπὶ τὴν ὁρμὴν τοῦ ζεφύρου. τίς ἂν πάντων τὰ ὀνόματα εἴπῃ; οὐδαμῶς γὰρ μίαν ἐπωνυμίαν ὁ Ταῦρος ἔλαχεν· ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ τοῦ τόπου θέσει, ἐν ᾧ ἑρπύεται, καὶ τὸ ὄνομα ἔχει. ἀ ταῦτα ἐκείνοις οὖν φροντὶς ἔστω ἐγένοντο τὰ ὀνόματα τοῖς ἀνδράσιν, οἵ τινες κατὰ χώραν ἐκείνην τὴν οἴκησιν κεκληρῶνται· ὁμούρεον δὲ, ἀντὶ τοῦ πλησιόχωρον. Αρτίως δὲ διέλθω καὶ παραγγελνήσομαι μὲν τὰ ἔθνη ἅπαντα, ὅσα ἀδήλα καὶ φανερὰ κατὰ τὴν οἰκουμένην οἰκεῖ. αἱ δὲ μοῦσαι τὴν κατ' εὐθεῖαν ὁδὸν καὶ μὴ ἐσπαρμένην φέροιεν. πλησίον μὲν τῆς Μαιώτιδος λίμνης αὐτοὶ οἱ Μαιῶται οἰκοῦσι, καὶ τὸ ἀγαθὸν γένος τοῦ πολεμικωτάτου Αρεως, τὰ ἔθνη τῶν Σαυροματῶν. καὶ γὰρ ἐξ ἐκείνης τῆς συνουσίας τὴν γένεσιν ἔλκουσιν, ἥν τινα ποτε ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τοῖς Σαυρομάταις [αἱ Αμαζονίδες] ἐμίγησαν, πόῤῥω τῆς οἰκείας αὐτῶν πατρίδος καὶ τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ πλαγχθεῖσαι· ἐπλανήθησαν γὰρ αὗται, ὁπόταν καθ'

Τοὔνεκα καὶ παῖδες μεγαλήτορες ἐξεγένοντο,
Ὕλην ναιετάοντες ἀπείριτον· ἧς διὰ μέσσης
Συρόμενος Τάναϊς Μαιώτιδος ἐς μυχὰ πίπτει,
Ὅς τε καὶ Εὐρώπην ἀποτέμνεται Ἀσίδος αἴης·
Ἐς δύσιν, Εὐρώπην· ἐς δ' αὐγάς, Ἀσίδα γαῖαν.
Τοῦ δ' ἤτοι πηγαὶ μὲν ἐν οὔρεσι Καυκασίοισι
Τηλόθι μορμύρουσιν· ὁ δὲ πλατὺς ἔνθα καὶ ἔνθα
Ἐσσύμενος Σκυθικοῖσιν ἐπιτροχάει πεδίοισι.
Τοῦ δ' ἂν κυμαίνοντος ἀπείριτον ἐκ Βορέαο,
Πηκτὸν ἀθρήσειας ἀπὸ κρυμοῖο παγέντα.
Σχέτλιοι οἱ περὶ κεῖνον ἐνοίκια φῶτες ἔχουσιν·
Αἰεί σφιν ψυχρή τε χιών, κρυμός τε δυσαής.
Καὶ δέ κεν ἐξ ἀνέμων ὁπόταν πλεῖστον κρύος ἔλθῃ,
Ἢ ἵππους θνήσκοντας ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιο,

658 quare etiam liberi magnanimi nati ſunt, 659 ſilvam incolentes immenſam: quam per mediam 660 volutus Tanaïs Mæotidis in ſinum labitur; 661 qui etiamnum Europam abſcindit [ſecernit] ab Aſia terra: 662 ad occaſum, Europam: ad ortum autem, Aſiam terram. 663 hujus ſane fontes quidem in montibus Caucaſiis 664 procul murmurant: vaſtus autem hinc inde 665 concitus [rapide fluens] Scythicos currit ſuper campos. 666 hoc porro æſtuante immenſum immodum a borea, 667 glaciem videres præ frigore concretam. 668 miſeri qui circa illum domicilia homines habent: 669 perpetuo illis frigida nix, geluque perniciose flans. [cum pernicioſo flatu conjunctum.] 670 et quum e ventis plurimum frigus venerit, 671 aut equos morientes ante oculos cernas.

Τοὔνεκα] διὰ τοῦτο. α. Μεγαλήτορες] ἰσχυροί. α. Ἧς] γῆς, δῆλον. α. Μαιώτιδος] τῆς λίμνης. α. Μορμύρουσιν] ἀναβλύζουσι. α. Τοῦ δ' ἂν] τοῦ Ταναΐδος. α. Σχέτλιοι] λύπης ἄξιοι. α.

Ἑλλάδος ἐστρατοπέδευσαν, ἢ ὅτι φυγοῦσαι Ἡρακλέα· τούτου χάριν καὶ μεγαλόψυχοι παῖδες, καὶ ἰσχυροὶ ἐξ αὐτῶν ἐγεννήθησαν, ἐπὶ τὴν ἄπειρον καὶ πολλὴν κατοικοῦντες ὕλην. * καὶ τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας γῆς διαχωρίζει· ἐπὶ τὴν δύσιν, τὴν Εὐρώπην· ἐπὶ δὲ τὰς αὐγάς, τὴν Ἀσίδα γῆν. τούτου δή, τοῦ Ταναΐδος ποταμοῦ, αἱ μὲν πηγαὶ ἐν τοῖς Καυκασίοις πόρρωθεν ἀνακαχλάζουσιν, ὅ ἐστιν ἀναπέμπουσιν, ὄρεσιν· οὗτος δὲ ἔνθα κἀκεῖσε, ὁ Τάναϊς, ἐπὶ τοῖς Σκυθικοῖς ὁρμῶν πεδίοις ἐπιτρέχει. ἄπειρον δὲ τούτου καὶ πολλὴν ἀπὸ τοῦ βορρᾶ κυμαίνοντος, περιβλέψειας παγετὸν ἀπὸ τοῦ κρύους παγέντα. σχετλιασμοῦ δὲ ἄξιοι ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον τὴν οἴκησιν ἔχουσιν· ἀεὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς ψυχρά ἐστι χιών, καὶ ὁ δυσαὴς κρυμός· καὶ δὴ ὁπόταν ἐκ τῶν ἀνέμων κρύος ἐπέλθῃ, ἢ ἵππους ἐκπνέοντας ὁρῶσιν αὐτοί.

Ἠὲ καὶ ἡμιόνους, ἢ ἀγραύλων γένος οἰῶν.
Οὐ δὲ μὲν οὐδ' αὐτοί κεν ἀπήμαντοι τελέθοιεν
Ἀνέρες, οἳ κείνῃσιν ὑπαὶ ῥιπῇσι μένοιεν·
Ἀλλὰ γὰρ ἠλάσκουσιν, ὑποζεύξαντες ἀπήνας,
Χώρην εἰς ἑτέρην· λείπουσι δὲ γαῖαν ἀήταις
Χειμερίοις, οἵ τέ σφι κακῇ θύοντες ἀέλλῃ,
Γαῖάν τε κλονέουσι καὶ οὔρεα πευκήεντα.
Τόσσοι μὲν ποταμὸν Τάναϊν περιναιετάουσι.
Σαυρομάτας δ' ἐπέχουσιν ἐπασσύτεροι γεγαῶτες
Σινδοί, Κιμμέριοί τε, καὶ οἳ πέλας Εὐξείνοιο
Κερκέτιοί τ', Ὀρέται τε, καὶ ἀλκήεντες Ἀχαιοί·
Τοὺς ποτ' ἀπὸ Ξάνθοιο καὶ Ἰδαίου Σιμόεντος

672 aut etiam mulos, aut in agro ſtabulantium genus ovium. 673 neque etiam ipſi illæſi eſſe poſſent 674 homines, qui illis ſub flatibus manerent: 675 verum fugiunt, junctis plauſtris, 676 regionem in aliam: linquunt autem terram ventis 677 hybernis, qui etiam improba furentes [ruentes] procella, 678 terramque agitant & montes piniferos. 679 tot ſane fluvium Tanaïn accolunt. 680 Sauromatas vero excipiunt qui magis conferti ſunt [denſi] 681 Sindi, Cimmeriique, & qui prope Euxinum 682 Cercetiique, Oretæque, & ſtrenui Achæi; 683 quos olim a Xantho & Idæo Simoente [a Troja]

Ἠλάσκουσιν] πλανῶνται. α. Ἀπήνας] ἁμάξας. α. Σφὶ] αὐτοῖς. α. Θύοντες] φυσῶντες. α. Ἀέλλη] πνοῇ. α. Πευκήεντα] πολλὰ δένδρα ἔχοντα. α. Ἐπέχουσι] διαδέχονται. α. Ἰδαίου] Τρωϊκοῦ. α.

ἢ ἡμιόνους, ἢ τὸ γένος τῶν ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένων προβάτων. τὸ δὲ ὑπερβάλλον κρύος τοῦ τόπου ἐκείνου δηλῶσαι βουλόμενος, εἶπεν, αὐλιζομένων προβάτων· οὐδὲ γὰρ κρύος εἰς αὐτὰ, μὴ πολλοῦ γινομένου χειμῶνος, ἐπέρχεται· ὡς φησιν Ἡσίοδος,

——— πώεα δ' οὔτι,
Οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἤγουν διέρχεται
Ἲς ἀνέμου Βορέου. ———

οὐδαμῶς μὲν οὐδ' αὐτοὶ σῶοι καὶ ἀβλαβεῖς οἱ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ὑπὸ ταῖς ὁρμαῖς, ἢ φοραῖς, τῶν ἀνέμων ἐκείνων μένουσιν· ἀλλ' ἀπήνας ὑποζεύξαντες εἰς ἑτέραν χώραν φεύγουσι· καταλείπουσι δὲ τοῖς χειμερίοις ἀνέμοις ἐκείνην τὴν γῆν, οἵ τινες σὺν κακῇ στροφῇ ὁρμώμενοι, τήν τε γῆν ἅπασαν ἐκείνην, καὶ τὰ πευκήεντα, ἤγουν τὰ ὑψηλὰ, ὄρη κλονοῦσι. τοσοῦτοι μὲν περὶ τὸν Τάναϊν ποταμὸν κατοικοῦσιν. οἱ δὲ Σινδοὶ καὶ οἱ Κιμμέριοι πυκνοὶ καὶ συνεχεῖς ὄντες τοὺς Σαυρομάτας ἐπέχουσιν, οἵ τε πλησίον τοῦ Εὐξείνου λαχόντες οἰκεῖν, φημὶ, Κερκέται μὲν καὶ Ὀρέται, καὶ ἰσχυρότατοι Ἕλληνες· (οὗτοι γὰρ οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν εἰς τὸν Εὔξεινον ᾤκισαν πόντον) οὕς τινάς ποτε ἀπὸ τοῦ Ξάνθου καὶ τοῦ Ἰδαίου Σιμόεντος, ἀφ'

Πνοιαὶ νοσφίσαντο νότοιό τε καὶ βορέαο,
Ἑσπομένους μετὰ δῆριν Ἀρηϊάδῃ βασιλῆϊ.
Τοῖς δ' ἐπιναιετάουσιν ὁμούριον αἶαν ἔχοντες
Ἡνίοχοι, Ζύγιοί τε Πελασγίδος ἔκγονοι αἴης.
Πὰρ δὲ μυχὸν Πόντοιο, μετὰ χθόνα Τυνδαριδάων,
Κόλχοι ναιετάουσι, μετήλυδες Αἰγύπτοιο,
Καυκάσου ἐγγὺς ἐόντες, ὃς Ὑρκάνιον περὶ πόντον
Οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἀέξεται· ἔνθα τε Φᾶσις
Κιρκαίου κατὰ νῶτον ἑλισσόμενος πεδίοιο,
Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα θολὴν ἐπερεύγεται ἄχνην,
Ἀρξάμενος τοπρῶτον ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίοιο.
Τοῦ δὲ πρὸς ἀντολίην βορέην τ' ἐπικέκλιται ἰσθμός,

684 flatus abduxerunt auſtrique & aquilonis, 685 ſequentes ad bellum Martia fortitudine præditum [vel, a Marte oriundum; vel, Martis filium] regem. 686 poſt hos autem habitant vicinam terram tenentes 687 Heniochi, Zygiique Pelaſgica oriundi terra. 688 ad receſſum autem intimum Ponti, poſt terram Tyndaridarum, 689 Colchi habitant, advenæ Ægypti, [qui eo commigrarunt ex Ægypto,] 690 prope Caucaſum qui ſunt, qui Hyrcanium prope mare 691 montibus altiſſimis excreſcit. ubi Phaſis 692 Circæi per dorſum [planitiem] ſe volvens campi, 693 Euxini ad undam rapidam eructat ſpumam, 694 incipiens primum e monte Armenio. 695 hujus autem verſus orientem boreamque adjacet iſthmus.

Μετὰ δῆριν] εἰς μάχην. α. Ὁμούριον] πλησιόχωρον. α. Μετήλυδες] μετανάσται. α. Οὔρεσιν] ἐξοχαῖς. α. Ποτὶ χεῦμα] πρὸς ῥεῦμα. α.

τοῦ βορρᾶ καὶ νότου πνοαὶ ἀπῴκισαν, ἢ ἀπεχώρισαν, τῷ πολεμικωτάτῳ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ μετὰ τὸν ἐπὶ Τροίας πόλεμον ἀκολουθήσαντας. Ἀρηϊάδῃ καὶ γὰρ, τῷ πολεμικωτάτῳ· ἐπειδὴ οὗτος ἀπὸ Πέλοπος τοῦ Ἱπποδαμείας καὶ Οἰνομάου ἔχει τὸ γένος, καὶ Μενέλαος· ὁ δὲ Οἰνόμαος παῖς ἦν τοῦ Ἄρεως· Ἀρηϊάδῃ οὖν λοιπὸν, Ἀγαμέμνονι τῷ πολεμικωτάτῳ ἤτοι Ἄρεως. ἐπὶ τούτοις δὲ, τοῖς Ἕλλησι κατοικοῦσι μίαν γῆν ἔχοντες οἵ τε Ἡνίοχοι, καὶ οἱ Ζύγιοι, οἵπερ εἰσὶν ἔγγονοι τῆς Πελασγίδος γῆς. Ἡνίοχοι δὲ λέγονται, ἐπειδὴ Γάραξ φησὶ πολλοὺς ναυτίλους εἰσπλεῦσαι τοὺς Ἀργοναύτας, ὧν ἀποπλανηθῆναι τοὺς συνοικοῦντας ἐκεῖσε· ὅθι πάλιν καὶ Διοσκουρὶς ἦν, ἐκεῖσε λεγομένη πόλις, περὶ ἧς αὐτός. μετὰ χθόνα Τυνδαριδῶν, παρὰ τὸν ἐνδότατον τόπον τοῦ Πόντου, ἐπὶ γῆν τῶν Τυνδαριδῶν, οἱ τῶν Αἰγυπτίων ἀπόγονοι, Κόλχοι μέτοικοι ὄντες κατοικοῦσι, πλησίον τοῦ Καυκάσου ὑπάρχοντες ὄρους· ὅστις Καύκασος περὶ τὸν Ὑρκάνιον πόντον τοῖς ὑψηλοῖς ὄρεσιν αὔξεται. ὅπου ὁ Φᾶσις· ὅστις κατὰ τὸν νῶτον τοῦ Κιρκαίου πεδίου συστρεφόμενος, πρὸς τὸν Εὔξεινον ἄχνην, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν Εὔξεινον τὸ ἀχνῶδες καὶ ἀφρῶδες αὐτοῦ, ἀπερεύγεται· ἀπὸ τοῦ Ἀρμενίου ὄρους τὸ πρότερον ἀρξάμενος. Πρὸς τὴν ἀνατολὴν τούτου καὶ τὸν βορρᾶν ὁ ἰσθμὸς

τῆς

Ἰσθμὸς Κασπίης τε καὶ Εὐξείνοιο θαλάσσης.
Τῷ δ' ἐπιναιετάουσιν ἑωθινὸν ἔθνος Ἰβήρων,
Οἵ ποτε Πυρρήνηθεν ἐπ' ἀντολίην ἀφίκοντο,
Ἀνδράσιν Ὑρκανίοισιν ἀπεχθέα δῆριν ἔχοντες.
Καὶ Καμαριτάων φῦλον μέγα, οἵ ποτε Βάκχον
Ἰνδῶν ἐκ πολέμοιο δεδεγμένοι ἐξείνισσαν,
Καὶ μετὰ Ληναίων ἱερὸν χορὸν ἐστήσαντο,
Ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ στήθεσσι βαλόντες,
Εὐοῖ Βάκχε λέγοντες· ὁ δὲ φρεσὶ φίλατο δαίμων
Κείνων ἀνθρώπων γενεὴν καὶ ἤθεα γαίης.
Τοῖς δ' ἔπι Κασπίη κυμαίνεται ἀμφιτρίτη·
Ῥεῖα δέ τοι καὶ τήνδε καταγράψαιμι θάλασσαν,

696 iſthmus [diſcrimen] Caſpiique & Euxini maris. 697 in eo autem habitant orientalis gens Iberorum, 698 qui olim e Pyrene ad orientem venerunt, 699 cum hominibus Hyrcaniis implacabile bellum committentes. 700 etiam Camaritarum natio magna, qui quondam Bacchum 701 Indorum e bello recipientes, hoſpitio exceperunt, 702 atque cum Bacchidibus ſacram choream duxerunt, 703 cingula [balteos] & hinnulorum pelles pectoribus injicientes, 704 evœ Bacche, clamantes: ipſe autem animo amplexatus eſt deus 705 illorum hominum nationem, & ſedes [domicilia] illius terræ. 706 poſt hos vero Caſpium fluctuat mare: 707 facile autem tibi & hoc deſcripſerim mare,

Ἀφίκοντο] ἦλθον. α. Ἀπεχθέα] μισητήν. α. β. Δῆριν] μάχην. α. β. Νεβρίδας] δέρματα νεβρῶν, ἢ ἐλάφων. α. Φίλατο] ἐφίλησε. α. Κυμαίνεται] ταράττεται. α.

τῆς Κασπίας θαλάσσης καὶ τοῦ Εὐξείνου ἐπίκειται. ἐπὶ τούτῳ δὲ τῷ ἰσθμῷ, τὸ ἀνατολικὸν ἔθνος κατοικεῖ τῶν Ἰβήρων· οἵ τινες Ἴβηρες ἀπὸ τῆς Πυρρήνης ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν παραγενόμενοι, τοῖς Ὑρκανίοις ἀνδράσι μεγάλην ἔχθραν συμβάλλοντες. λέγεται γὰρ ὅτι ποτὲ τῶν Ἰβήρων ἀπὸ δύσεως πρὸς ἀνατολὴν μετοικισθέντων, ἀπεχθῶς πρὸς Ὑρκανοὺς ἐπέθεντο, ὡς κωλυθῆναι αὐτοὺς πλησιοχώρους γενέσθαι. Καὶ τὸ μέγα ἔθνος τῶν Καμαριτῶν, οἵ τινες τὸν Διόνυσον ἀπὸ πολέμου τῶν Ἰνδῶν προσδεξάμενοι ἐξενοδόχησαν, (μέγα δὲ Καμαριτῶν ἔθνος εἶπε, διὰ τὸ εὐσεβεῖς εἶναι αὐτούς) καὶ ἱερὸν χορόν, ὅ ἐστι μέλος, μετὰ Βακχῶν ἔστησαν, ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ τοῖς στήθεσιν αὐτῶν βαλόντες, καὶ τὸ εὐοῖ, εὐάν, λέγοντες· οὗτος δὲ ὁ θεός, τουτέστιν ὁ Διόνυσος, ταῖς ἑαυτοῦ φρεσὶ καὶ τὴν γενεὰν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐκείνων καὶ τὴν γῆν ἠγάπησε. τὸ δὲ ἤθεα γαίης, ἀντὶ τοῦ τὴν γῆν. Ἐπὶ τούτοις δέ, τοῖς Καμαρίταις, ἡ Κασπίων κυμαίνεται θάλασσα· ῥᾳδίως καὶ εὐκόλως καὶ ταύτην τὴν θάλασσαν διαγράψαιμι.

ὅδε-

Οὐ μὲν ἰδὼν ἀπάνευθε πόρους, οὐ νηὶ περήσας.
Οὐ γάρ μοι βίος ἐστὶ μελαινάων ἐπὶ νηῶν·
Οὐδέ μοι ἐμπορίη πατρώϊος, οὐδ' ἐπὶ Γάγγην
Ἔρχομαι, (οἷά τε πολλοὶ Ἐρυθραίου διὰ πόντου,
Ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες, ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἕλωνται)
Οὐδὲ μὲν Ὑρκανίοις ἐπιμίσγομαι, οὐδ' ἐρεείνω
Καυκασίας κνημῖδας Ἐρυθραίων τ' Ἀριηνῶν·
Ἀλλά με μουσάων φορέει νόος, αἵ τε δύνανται
Νόσφιν ἀλημοσύνης πολλὴν ἅλα μετρήσασθαι,
Οὔρεά τ' ἤπειρόν τε καὶ αἰθερίην ὁδὸν ἄστρων.
Ἀλλ' εἴη τοι σχῆμα περίδρομον ἀμφιέλικτον
Πάσης Κασπίης μεγάλης ἁλός. οὐκ ἂν ἐκείνην

708 qui tamen non vidi procul meatus, [ſinus ejus,] neque navi eo trajeci. 709 non enim mihi vita eſt in atris [atra pice oblitis] navibus : 710 neque mihi mercatura eſt paterna ; neque ad Gangem 711 proficiſcor, (ut multi rubrum per mare, 712 de vita non ſolliciti, quo immenſas divitias conſequantur) 713 nec cum Hyrcaniis commercium mihi eſt, neque veſtigo 714 ſaltus, qui in pede Caucaſi, rubeorumque Arianorum : 715 verum me muſarum agitat [impellit] mens, quæ quidem poſſunt 716 abſque vagatione magnum mare metiri, 717 monteſque & continentem & æthereum curſum ſiderum. 718 verum fuerit ſane forma rotunda, undique ſinuoſa, 719 totius Caſpii magni maris. non illud

Ἀπάνευθε] ἀπομακρόθεν. β. Βίος] διαγωγή. α. Οἷα] ὥσπερ. α. Ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες] τοῦ θανάτου καὶ ζωῆς οὐ φροντίζοντες. α. Ἐρεείνω] ἐρευνῶ. α. Κνημῖδας] ἀκρωρείας καὶ ἐξοχὰς τῶν ὄρους. α. Φορέει] ὁδηγεῖ καὶ κινεῖ. α. Μετρήσασθαι] ἐξηγήσασθαι. α. Ἀμφιέλικτον] κυκλοτερές. α.

οὐδαμῶς ἄποθεν ἀπῳκισμένων χωρῶν τοὺς διαθέσεις θεασάμενος, οὐδὲ μετὰ νηῶν περάσας· οὐδὲ γὰρ ἐμοὶ τοιοῦτος βίος ὑπῆρξεν, οὐδὲ πατρική μοι ἐστὶν ἐμπορεία, οὐδὲ ἐπὶ τὸν Γάγγην πορεύομαι, (ὁποῖα πολλοὶ διὰ τοῦ Ἐρυθροῦ πόντου περῶντες, ἵνα τὸν πολὺν πλοῦτον λάβωσι, τῆς ψυχῆς αὐτῶν οὐ φροντίζουσιν) ἀλλ' οὐδὲ τοῖς Ὑρκανίοις ἐπιμίσγομαι, οὐδὲ τὰς κρημνίδας τοῦ Καυκάσου, καὶ τῶν Ἐρυθραίων Ἀρηνῶν, ὅπερ ἐστὶν ἔθνος περὶ τὴν Ἐρυθρὰν [θάλασσαν,] πολυπραγμονῶ· ἀλλ' ὁ τῶν μουσῶν ἐμὲ νοῦς φορέει, τουτέστιν αἱ μοῦσαι με ἄγουσι καὶ φέρουσιν· αἵ τινες μοῦσαι, χωρὶς πλανήσεως καὶ κακοπαθείας τὴν πολλὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὄρη καὶ τὴν αἰθέριον ὁδὸν τῶν ἀστέρων μετρήσασθαι δύνανται. Ἀλλὰ τῆς μὲν Κασπίας μεγάλης θαλάσσης τὸ σχῆμα περίδρομον, ὅ ἐστιν ἀμφιέλικτον, ἤτοι πανταχοῦ περιελισσόμενον, τουτέστι περιερχόμενον καὶ [illegible]ρεφόμενον· καὶ οὕτως μὲν περίτροχον αὐτὴν [illegible]γει εἶναι· (ὁ δὲ Πτολεμαῖος, σφενδόνῃ ἐοικυῖαν.) δείξας δὲ ὅτι οὐ πεπαίδευται τὰ ναυ[illegible] μεταβαίνει ἐπὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς Υ[illegible]νίας, καί φησιν, οὐδαμῶς ἂν ἐκεί[illegible]

Νηῒ περήσειας τριτάτης ἐπὶ κύκλα σελήνης·
Τόσσος γὰρ πόρος ἐστὶν ἀμείλιχος. ἂψ δὲ μετ' ἄρκτους
Ἑλκομένη, προχοῇς ἐπιμίσγεται ὠκεανοῖο.
Ἣ δὴ πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θαύματ' ἀέξει,
Φύει δὲ κρύσταλλον, ἰδ' ἠερόεσσαν ἴασπιν,
Ἐχθρὴν Ἐμπούσῃσι, καὶ ἄλλοις εἰδώλοισι.
Πάντας δέ τοι ἐρέω ὅσα μὶν πέρι φῦλα νέμονται,
Ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρηΐδος ἐκ Βορέαο.
Πρῶτοι μὲν Σκύθαι εἰσὶν, ὅσοι Κρονίης ἁλὸς ἄγχι
Παῤῥαλίην ναίουσιν ἀνὰ στόμα Κασπίδος ἅλμης.
Οὖννοι δ' ἑξείης, ἐπὶ δ' αὐτοῖς Κάσπιοι ἄνδρες·
Ἀλβανοί τ' ἐπὶ τοῖσιν Ἀρήϊοι, οἵ θ' ὑπὲρ αἶαν

720 navi trajeceris tertiæ ad orbes lunæ. 721 tantus namque trajectus eſt immanis. retro autem ad ſeptemtriones 722 protractus, gurgitibus commiſcetur oceani. 723 quod certe multa quidem alia inter homines miracula producit, 724 gignit autem cryſtallum, atque aërei coloris iaſpim, 725 infeſtam Empuſis, & aliis ſpectris. 726 omnes autem tibi referam quotquot ipſum gentes circumhabitant, 727 orſus a latere occiduo a borea. 728 Primi quidem Scythæ ſunt, qui Saturnium prope mare 729 maritimam oram incolunt ad oſtium Caſpii maris. 730 Unni autem deinceps; poſt ipſos autem Caſpii viri. 731 Albanique poſt hos Martii, quique ſuper terram

Τριτάτης ἐπὶ κύκλα σελήνης] περιφραστικῶς, ἐπὶ τρεῖς μῆνας. α. Πόρος] ἡ πλεῦσις. α. Ἑλκομένη] Φερομένη. α. Ἀέξει] φέρει. α. Φύει] γεννᾷ. β. Φῦλα] γένη. β.

ἐπὶ τρεῖς κύκλους τῆς σελήνης, τουτέστιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, περάσῃς· τοσοῦτος γάρ ἐστι σκληρὸς, οἱονεὶ δυσπέρατος, ὁ πόρος ἐκεῖνος. εἰς τοὐπίσω δὲ ἐπὶ τὰ ἀρκτῷα μέρη ἑλκόμενος, ταῖς προχύσεσι τοῦ ὠκεανοῦ ἀναμίγνυται· οὕτως καὶ γάρ ἐστιν ὀξὺ τὸ ἐπὶ τὸν ὠκεανὸν, τὸ δὲ πρὸς τὴν ἤπειρον, περιφερές. ἥ τι, Ὑρκανία, ἐν τοῖς ἀνθρώποις μὲν πολλὰ θαύματα αὔξει, ἀναβλαστάνει δὲ τὸν κρύσταλλον, καὶ τὴν [illegible]εσσαν ἴασπιν, (ἠερόεσσαν δὲ λέ[illegible] τὴν σκοτεινὴν) τὴν ἐχθρὰν οὖσαν [illegible]ς Ἐμπούσαις, καὶ τοῖς δαίμοσιν. Ἔμπουσα δέ ἐστι δαιμόνιον περὶ τὴν Ἑκάτην, ἡ λεγομένη Ὀνοσκελίς. Ἀπὸ δὲ τοῦ πλευροῦ ζεφυρίτιδος τοῦ βορρᾶ ἀρξάμενος, ὅσα ἐν αὐτῇ τῇ Ὑρκανίᾳ κατοικοῦσιν ἔθνη ἅπαντά σοι λέξω. καὶ πρῶτοι μὲν Σκύθαι ὑπάρχουσιν, ὁπόσοι κατὰ τὴν παραλίαν κατοικοῦσι πλησίον τῆς Κρονίας θαλάσσης, ἀνὰ στόμα τῆς Κασπίας θαλάσσης. Οἱ δὲ Οὖννοι ἐφεξῆς· ἐπ' αὐτοῖς δὲ, τοῖς Οὔννοις, οἱ Κάσπιοι· ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ πολεμικώτατοι Ἀλβανοί, καὶ τὴν ὑπεράνω αὐτῶν τραχεῖαν γῆν κατοι-

Τρηχεῖαν ναίουσι Καδούσιοι. ἄγχι δὲ Μάρδοι,
Ὑρκάνιοι, Τάπυροί τ'· ἐπὶ δέ σφισιν ὁλκὸν ἑλίσσει
Μάρδος, Δερκεβίων τε καὶ ἀφνειῶν πόμα Βάκτρων·
Ἀμφοτέρων γὰρ μέσσος ἐς Ὑρκανίην ἅλα βάλλει.
Ἀλλ' ἤτοι Βάκτροι μὲν ἐπ' ἠπείροιο νέμονται
Χώρην εὐρυτέρην, κνημοῖς ὑπὸ Παρνησσοῖο,
Δερκέβιοι δ' ἑτέρωθεν ἐφ' ὕδασι Κασπίοισι.
Τοὺς δὲ μέτ', ἀντολίην δὲ, πέρην κελάδοντος Ἀράξου
Μασσαγέται ναίουσι, θοῶν ῥυτῆρες ὀϊστῶν·
Ἀνέρες, οἷς μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅς τις ἑταῖρος
Ἐμπελάσαι. μάλα γάρ τε κακοξεινώτεροι ἄλλων.
Οὐ γάρ σφιν σίτοιο μελίφρονός ἐστιν ἐδωδὴ,

732 aſperam habitant Caduſii. prope autem Mardi, 733 Hyrcaniique, Tapyrique. poſt autem ipſos tractum ſinuat 734 Mardus, Dercebiorumque & divitum potus Bactrorum. 735 amborum namque medius in Hyrcanium mare effunditur. 736 ſed nimirum Bactri quidem in continente poſſident [incolunt] 737 regionem latiorem, ſub jugis Parnaſſi, 738 Dercebii autem altera ex parte ad undas Caſpias. 739 hos vero poſt, orientem verſus, trans reſonantem [frementem] Araxem 740 Maſſagetæ [illegible]gunt, velocium emiſſores ſagit[illegible]: 741 viri, quibus nec egome[illegible], neque quiſquis eſt ſodalis 742 appropinquet. multo namque inhoſpitaliores ſunt aliis. 743 neque enim ipſis ſuavis frumenti eſt cibus,

Πόμα] πόσις. α. Νέμονται] βόσκονται. α. Κνημοῖς] τοῖς δασυτέροις καὶ κατωτέροις. α. Ἑτέρωθεν] ἀπὸ τοῦ ἀντιπέραν μέρους τοῦ ποταμοῦ. α. Ῥυτῆρες] ἔμπειροι. α. Κακοξεινότεροι] κακόφιλοι. α. Μελίφρον] γλυκύτατου. α.

κοῦπης Καδούσιοι· πλησίον δὲ Μάρδοι, καὶ Ὑρκάνιοι, καὶ Ἄπυροι. ἐπ' αὐτοῖς δὲ τὴν περιπλοκὴν αὐτοῦ συστρέφει ὁ ποταμὸς Ὑρκανίας Μάρδος, τοῦ τε Δερκεβίων καὶ πλουσιωτάτων Βάκτρων τὸ πόμα· διὰ τῶν ἀμφοτέρων καὶ γὰρ διερχόμενος, τοῦ τε Δερκεβίων καὶ Βάκτρων, εἰς τὴν Ὑρκανίαν θάλασσαν βάλλει. ἀλλὰ οἱ μὲν Βάκτροι ἐπὶ τὴν εὐρυτέραν χώραν τῆς ἠπείρου κατοικοῦσιν, ἐπὶ ταῖς κνήμαις τοῦ Παρνασσοῦ· εἰς δὲ τὸ ἕτερον μέρος, δηλονότι τῆς Ὑρκανίας τὸ δεξιὸν, ἐπὶ τοῖς Κασπίοις ὕδασιν οἱ Δερκέβιοι. μετὰ τούτοις τὴν ἀντιπέραν ἀνατολὴν ἐπὶ τοῦ ἠχητικοῦ Ἀράξου οἱ τῶν ταχέων βελῶν ἄνδρες φύλακες, τουτέστιν οἱ πολεμικοὶ Μασσαγέται [ναίουσι.] ῥυτῆρες δὲ οἱ τοξόται λέγονται, ἢ καὶ οἱ φύλακες, παρὰ τὸ ῥύομαι, τὸ φυλάττειν ἢ σώζειν. ἐφ' οἷς ποτε Μασσαγέταις μήτε αὐτὸς ἐγὼ ἐμπελάσαιμι, [illegible] πλησιάσαιμι, μήτε ἄλλος ὅς ἐμοὶ φί[illegible] λίαν γὰρ κακοξεινότεροι τῶν ἄλλων εἰσίν. οὐδαμῶς καὶ γὰρ ἐστιν αὐτοῖς ἡ τροφὴ ἄρτος τ[illegible] μελίφρονος σίτου κατὰ περίφρασιν, ἀντὶ τοῦ εὐφραντικοῦ σίτου, τουτέστιν ἄρ[illegible] ἀλ[illegible]

Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἶνος μεταδήμιος· ἀλλὰ γὰρ ἵππων
Αἵματι μίσγοντες λευκὸν γάλα, δαῖτα τίθενται.
Τοῖς δ' ἔπι πρὸς Βορέην Χωράσμιοι· οἷς ἔπι γαῖα
Σουγδιὰς, ἧς διὰ μέσσον ἑλίσσεται ἱερὸς Ὦξος,
Ὅς τε λιπὼν Ἠμωδὸν ὄρος, μετὰ Κασπίδα βάλλει.
Τὸν μέτ', ἐπὶ προχοῇσιν Ἰαξάρταο νέμονται
Τόξα Σάκαι φορέοντες, ἃ μήκετις ἄλλος ἐλέγχοι
Τοξευτής. οὐ γάρ σφι θέμις ἀνεμώλια βάλλειν.
Καὶ Τόχαροι, Φρουροί τε· καὶ ἔθνεα βάρβαρα Σηρῶν,
Οἵ τε βόας μὲν ἀναίνονται καὶ ἴφια μῆλα,
Αἰόλα δ' ἦ ξαίνοντες ἐρήμης ἄνθεα γαίης,

744 neque ſane vinum indigenum. [populare.] ſed equorum 745 ſanguini miſcentes candidum lac, epulas apponunt. 746 hos autem poſt ad boream Choraſmii: poſt quos terra Sugdiana, cujus per medium volvitur ſacer Oxus, 748 qui linquens Emodum montem, in Caſpium [mare] labitur. 749 quem poſt, ad fluenta Iaxartæ degunt 750 arcus Sacæ geſtantes, quos nemo alius improbaverit 751 ſagittarius. non enim ipſis fas eſt in caſſum jaculari. 752 et Tochari, Phrurique; & gentes barbaræ Serum, 753 qui boves quidem aſpernantur, & pingues oves; 754 varios autem depectentes deſertæ flores terræ,

Μεταδήμιος] ἐμφύλιος. α. Δαῖτα] τροφήν. α. Φορέοντες] κρατοῦντες. α. Ελέγχοι] ψέγοι. α. Θέμις] δίκαιον. β. Ανεμώλια] μάταια. α. Βάλλειν] τοξεύειν. α. Βάρβαρα] ἄχρηστα. α.

ἀλλ' οὐδὲ ὁ ἐν τῷ δημοσίῳ πινόμενος οἶνος· ἀλλὰ τῷ λευκῷ [γάλακτι] τὸ τῶν ἵππων αἷμα ἀναμιγνύντες, τὴν διαιτίαν αὐτῶν τίθενται· γάλα δὲ εἶπε λευκὸν, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ λευκῶδες· καὶ γὰρ οὐχ ὁρᾶται σκιά. Επὶ τούτοις μὲν, τοῖς Μασσαγέταις, ἀνώτεροι καὶ γάρ εἰσι, πρὸς τὰ βόρεια μέρη οἱ Χωράσμιοι· ἐφ' οἷς τισιν, ἡ Σουγδιάς ἐστι γῆ· δι' ἧς τινος Σουγδιάδος κατὰ τὸ μέσον αὐτῆς ὁ Ὦξος [...]ρος συστρέφεται, ὅς τις τὸ παρὰ τοῖς Διονύσου κειμένων στήλας Ἠμωδὸν ὄρος καταλιπὼν, [...]ν Κασπίαν κατέρχεται. μετὰ δὲ, τὸν Ὦξιν, ἐπὶ ταῖς προχοαῖς κατοικοῦσι τοῦ Ιαξάρτου οἱ Σάκαι τόξα φέροντες, διὰ τὸ πολεμικοὺς εἶναι· ἅ τινα, τόξα, οὐδαμῶς τις ἄλλος τοξευτὴς ἀπελέγχοι. τοῦτο δὲ εἶπε, τὸ ἀκριβὲς καὶ εὔστοχον αὐτῶν δεῖξαι βουλόμενος· καὶ γὰρ οὐδαμῶς ἐστιν αὐτοῖς θέμις * καὶ ἀνεμώλια, εἶπεν, ὡς ἐπιζημίου οὔσης τῆς ἀποτυχίας· θανάτῳ καὶ γὰρ ἐζημιοῦντο οἱ ἀποτυγχάνοντες. ὑπάρχουσι καὶ Τόχαροι, καὶ οἱ Φρουροι, καὶ τὰ βάρβαρα ἔθνη τῶν Σηρῶν, οἵτινες τοὺς βόας, καὶ τὰ λιπαρώτατα πρόβατα ἀπαρνοῦνται, διὰ τὸ μὴ γινώσκειν αὐτά. τὰ ποικίλα ἄνθη τῆς ἐρήμου γῆς ξαίνοντες ἱμάτια

Εἵματα τεύχουσιν πολυδαίδαλα, τιμήεντα,
Εἰδόμενα χροιῇ λειμωνίδος ἄνθεσι ποίης·
Κείνοις οὔτι κεν ἔργον ἀραχνάων ἐρίσειεν.
Ἄλλοι δὲ Σκύθαι εἰσὶν ἐπήτριμοι, οἵ τε νέμονται
Ἐσχατιάς· περὶ δέ σφι δυσήνεμος ἐκτέταται χθὼν,
Χειμερίοις ἀνέμοισι λελειμμένη, ἠδὲ χαλάζαις.
Τόσσοι μὲν φῶτες περὶ Κάσπια κύματ' ἔασι.
Φράζεο δ' ἐκ Κόλχων καὶ Φάσιδος ἐς δύσιν ἤδη,
Εὐξείνου παρὰ χεῖλος, ἐπιλαδὸν ἔθνεα Πόντου,
Ἄχρι Θρηϊκίου στόματος, τόθι Χαλκὶς ἄρουρα.
Βύζηρές τοι πρῶτα, καὶ ἀγχόθι φῦλα Βεχείρων·

755 veſtes faciunt varii artificii, pretioſas; 756 ſimiles colore pratenſis floribus herbæ. 757 illis nequaquam opus aranearum certaverit. 758 alii item Scythæ ſunt numeroſi, qui poſſident 759 extremitates: circum vero ipſos tellus quam venti infeſtant, eſt porrecta, 760 hybernis ventis objecta, atque grandinibus. 761 tot quidem gentes circum Caſpias undas ſunt. 762 Obſerva [illegible]tem a Colchis & Phaſide ad occaſum jam, 763 Euxini juxta labrum, [littus,] turmatim [catervatim] gentes Ponti, 764 uſque ad Thracium oſtium, ubi Chalcis tellus. [illegible] Byzeres tibi primum, ac prop[illegible] [illos,] gentes Bechirum;

Πολυδαίδαλα] πολυποίκιλα. α. Εἰδόμενα] ὁμοιούμενα. α. Κείνοις] ἱματίοις. α. Ερίσειεν] ἐξισώσειεν. ω. Δυσήνεμος] κακοὺς ἀνέμους ἔχουσα. α. κατήνεμος. β. Λελειμμένη] γράφεται, κεκλιμένη. α. Φράζεο] νόει. α. Επιλαδὸν] κατὰ τάξιν. α.

πολυδαίδαλα, οἱονεὶ ποικίλα καὶ πολύτιμα, ὅμοια κατὰ χροιὰν καὶ παραπλήσια τῆς παραδεισιακῆς γῆς τοῖς ἄνθεσι κατασκευάζουσιν· (οἱ καὶ λειμῶνες ποικίλοι τὴν χροιὰν τυγχάνουσι, διὰ τὸ ἀλλόχροον καὶ ποικίλον τῶν βοτανῶν) ἐκείνοις οὐδὲ τὸ τῶν ἀραχνῶν ἔργον φιλονεικήσειεν, ὅ ἐστιν ἐξισώσειεν. οἱ δὲ Σῆρες πωλοῦντες οὕτως ὑποκρίνονται, τὸ τίμημα ἐπιγράφοντες τοῖς σάκκοις· καὶ ὁ ἔμπορος ἐξ ἐπιγραφῶν ποιεῖται τὰς ἀποκρίσεις. ἄλλοι δὲ πυκνοὶ καὶ συνεχεῖς Σκύθαι εἰσὶν, οἵτινες κατοικοῦσι κατὰ τὰ ἔσχατα μέρη· πλησίον δὲ αὐτοῖς δυσάνεμος, καὶ δυσχειμερίοις ἀνέμοις καὶ ταῖς χαλάζαις * παράκειται. δυσάνεμον εἶπεν αὐτὴν, ὡς μὴ εὐκρασίαν ἔχουσαν, καὶ τοῖς ἀνέμοις καὶ τοῖς χειμῶσιν ὥσπερ ἐκδεδομένην, ὅ ἐστι καὶ ἀοίκητον. τοσοῦτοι μὲν ἄνδρες περὶ Κάσπια κύματα κατοικοῦσι. Διαλογιζόμενος δὲ σκόπει ἄρτι ἀπὸ τῶν Κόλχων καὶ τοῦ Φάσιδος (ὅς ἐστι ποταμὸς) ἐπὶ τὴν δύσιν περὶ τὸ χεῖλος τοῦ Εὐξείνου ἐπὶ Λάδοντα ποταμὸν τὰ ἔθνη τοῦ Πόντου ἄχρι τοῦ Θρακικοῦ στόματος· ἀνώτερα δὲ [illegible]χων παυσάμενος, ἐπὶ τὴν [illegible]ασπίαν [illegible], καὶ μεταβαίνων τῆς Ἀσίας τὰ δυτικὰ, φησι, τόθι Χαλκὶς [illegible]ὴν ἄρουρα, ὅπου ἡ Χαλκὶς γῆ, ἡ νῦν καλουμένη Χαλκηδών. Πρῶτα δ' εἰσ[illegible] οἱ Βύζηρες, [καὶ ἀγχοῦ οἱ Βέχ[illegible]

Μάκρωνες, Φίλυρές τε, καὶ οἳ μόσσυνας ἔχουσι
Δουρατέους. τῶν δ' ἄγχι πολύρρηνες Τιβαρηνοί.
Τοῖς δ' ἔπι, καὶ Χάλυβες στυφελὴν καὶ ἀπηνέα γαῖαν
Ναίουσιν, μογεροῦ δεδαηκότες ἔργα σιδήρου,
Οἵ ῥα βαρυγδούποισιν ἐπ' ἄκμοσιν ἑστηῶτες,
Οὔποτε παύονται καμάτου καὶ ὀϊζύος αἰνῆς.
Τοὺς δὲ μετ', Ἀσσυρίης προχύσις χθονὸς ἐκτετάνυσται·
Ἔνθ' Ἀμαζονίδεσσιν ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίοιο
Λευκὸν ὕδωρ προΐησιν Ἐνυάλιος Θερμώδων,
Ὅς ποτ' ἀλωομένην Ἀσωπίδα δέκτο Σινώπην,
Καί μιν ἀκηχεμένην σφετέρῃ παρενάσσατο χώρῃ,

766 Macrones, Philyreſque, & qui [illegible]res habent 767 ligneas. hos vero juxta, pecore abundantes Tibareni. 768 poſt hos autem, etiam Chalybes duram & ſævam terram 769 habitant, laborioſi edocti fabricam ferri; 770 qui quidem graviſonas [gravifremas] ad incudes ſtantes, 771 numquam ceſſant a labore & ærumna gravi. 772 hos autem poſt, Aſſyriæ aggeſtio [aggregatio] terræ extenta eſt. 773 ubi Amazonidibus e monte Armenio 774 albam [limpidam] aquam immittit bellicoſus Thermodon, 775 qui quondam errabundam Aſopi filiam excepit Sinopen, 776 atque ipſam mœſtam ſuæ collocavit in regione.

Στυφελὴν] σκληρὰν. α. Ἀπηνέα] ἀγρίαν. α. μοχθηράν. β. Μογεροῦ] κοπηροῦ. α. Βαρυγδούποισι] βαρυηχέσι. α. Ὀϊζύος] κακοπαθείας. α. Ἐκτετάνυσται] ἐξήπλωται. α. Προΐησι] ἐμβάλλει. α. Ἀκηχεμένην] λυπουμένην. α.

Μάκρωνες, καὶ οἱ Φίλυρες, καὶ οἵ τινες τοὺς οἴκους ξυλίνους ἔχουσι. δουρατέους γάρ, ἀντὶ τοῦ ξυλίνους. ὧν τινων πλησίον εἰσὶν οἱ πολυθρέμματοι Τιβαρηνοί. πολύρρηνες δέ, ἀντὶ τοῦ πολλὰ πρόβατα ἔχοντες. ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ Χάλυβες τὴν ἀμετακίνητον καὶ σκληρὰν γῆν κατοικοῦσι, τοῦ μογεροῦ σιδήρου, ὅ ἐστι μοχθηροῦ, τὰ ἔργα μεμαθηκότες· οἵ τινες δὴ σὺν ταῖς βαρυκτύποις ταῖς σφύραις ἐπὶ τοῖς ἄκμοσιν ἑστηκότες, δεινῆς ταλαιπωρίας καὶ τοῦ χαλεποῦ καμάτου οὐδαμῶς [illegible]). Μετὰ τούτους, τοὺς Χάλυβας, ἐπὶ τὸ Ἀσσυρίας [illegible]ῆς ἡ [illegible]χυσις τοῦ Ἅλυος ἐκτετάνυσται. ([illegible] περὶ Θερμώδοντος καὶ Παφλαγο[illegible]ς) προχύσιν γάρ φησιν ἐκεῖθεν, ὅτι ὁ ποταμὸς τὸ χορτῶδες ἐπιφερόμενος ἀποσύρεται. ἐκεῖσε (ἢ τὸ ἔνθα, ἀντὶ τοῦ ὅπου) ταῖς Ἀμαζόσιν ἀπὸ τοῦ Ἀρμενίου ὄρους τὸ θερμὸν ὕδωρ ὁ πολεμικώτατος Θερμώδων προΐησιν· ὅς τις ποτέ, Θερμώδων, τὴν Ἀσωπίδα Σινώπην, ἤτοι τὴν θυγατέρα ποταμοῦ τὴν Σινώπην πλανωμένην ἐδέξατο. ἱστορεῖ καὶ γὰρ Ἀπολλώνιος, ὅτι τὸν Δία ἡ Σινώπη ἐρῶντα ἠπάτησεν, (μεθ' ὃν καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ἅλυν ποταμὸν) παρ' ἐλπίδα αὐτὸν τὴν παρθενίαν αἰτήσασα, κατ' ἐπαγγελίαν μισθοῦ τῆς συνουσίας· (ἦν δὲ θυγάτηρ Ἀσωποῦ) ἐπειδὴ δὲ βουλόμενον συνελθεῖν αὐτῇ ἠπάτησεν, ἐποίησε πλανᾶσθαι αὐτήν· ἐδέξατο αὐτὴν ὁ Θερμώδων κελεύσαντος τοῦ Διός,

Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσιν. ὁ γὰρ φιλότητος ἐραννῆς
Ἰχανόων, πάτρης ἀπενόσφισεν οὐκ ἐθελούσαν.
Ἐκ τῆς δὲ πτολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσι.
Κείνου δ᾽ ἂν ποταμοῖο περὶ κρυμώδεας ὄχθας
Τέμνοις κρυστάλλου καθαρὸν λίθον, οἷά τε πάχνην
Χειμερίην· δήεις δὲ καὶ ὑδατόεσσαν ἴασπιν.
Ἶρις δ᾽ ἐξείης καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
Τῷ δ᾽ ἐπιμορμύρουσι ῥοαὶ Ἅλυος ποταμοῖο,
Ἑλκόμεναι Βορέηνδε, Καραμβίδος ἐγγύθεν ἄκρης,
Ἀρξάμεναι τὰ πρῶτον ἀπ᾽ οὔρεος Ἀρμενίοιο.
Παφλαγόνες δ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ἐπ᾽ ἠιόνεσσι νέμονται.

777 Jovis imperio. hic enim concubitus jucundi 778 cupidus, a patria abduxit invitam. 779 a qua etiam urbem cognominem homines habent. 780 illius autem fluvii circa frigidas ripas 781 ſecabis cryſtalli nitidum lapidem, veluti glaciem 782 hybernam: invenies vero & cœruleam iaſpim. 783 Iris autem deinceps limpidas aquas in mare mittit. 784 pone hunc vero murmurant fluenta Halyis fluvii. 785 quæ trahuntur boream verſus, Carambim prope promontorium, 786 exorta primum e monte Armenio. 787 Paphlagones autem poſt hos ad littora habitant.

Ἐφημοσύνῃσιν] ὁρισμοῖς. α. Ἐραννῆς] ἐπιθυμητῆς. α. Ἰχανόων] κρατῶν. α. Οὐκ ἐθέλουσαν] μὴ βουλομένην. α. Τέμνοις] κόπτοις. β.

καὶ αὐτὴν θλιβομένην χώρας ἀποικισθεῖσαν ταῖς βουλαῖς Διός· οὗτος γὰρ, ὁ Ζεύς, τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς φιλίας αὐτῆς ἐπιθυμῶν καὶ χρῄζων, καί τοι μὴ θέλουσαν πόρρω τῆς ἰδίας πατρίδος ἐχώρισεν· ἐκ ταύτης καὶ γὰρ ἡ πόλις ἐπωνυμίαν ἔχει. λέγεται καὶ γὰρ οὕτως, ὅτι ἀπὸ ποταμοῦ Θερμώδοντος ἐκλήθη αὕτη Σινώπη, διὰ τὸ ἐκεῖσε οἰκισθῆναι τὴν Σινώπην, καὶ κτίσαι πόλιν. Ἀπ᾽ ἐκείνου δ᾽ ἂν, τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ, περὶ τὰς κρυμώδεις ὄχθας τὸν καθαρὸν [λίθον] τοῦ κρυστάλλου, καθάπερ χειμερίαν πάχνην, τέμνοις. πάχνη δέ ἐστιν ὁ παχυμερὴς ἀὴρ, ἢ ἡ τοῦ ὕδατος πῆξις. εὑρήσεις καὶ τὴν † πρασίζουσαν ἴασπιν ὑδατόεσσαν. καὶ γὰρ πρασινιάζουσαν λέγει, ὡς ἠερόεσσαν, τὴν σκοτεινήν. τῷ δὲ διαφόρῳ ἐπιθέτῳ τὴν διάφορον φύσιν τοῦ λίθου παρέστησεν. ἡ ἴασπις γὰρ λίθος ἐστὶν εἷς τῶν ιβ᾽ πολυτίμων λίθων· ὧν καὶ τὰ ὀνόματα· [σάρδιον, τοπάζιον, σμάραγδος· ἄνθραξ, σάπφειρος, ἴασπις· λιγύριον, ἀχάτης, ἀμέθυσος· χρυσόλιθος, βηρύλλιον, ὀνύχιον.] ὁ δὲ Ἶρις ποταμὸς εἰς τὴν θάλασσαν βάλλει. ἐπὶ τούτῳ αἱ τοῦ Ἅλυος ποταμοῦ ῥοαὶ ἀναβρύζουσι, πλησίον τῆς Καραμβίδος ἄκρας ἐπὶ δὲ τὸ βορειὸν ἑλκόμεναι· [illegible] τοῦ Ἀρμενίου ὄρους, αἱ ῥοαὶ [illegible]ηλονότι, τὴν ἀρχὴν ἔχουσαι. ἐπὶ [illegible]τοις δὲ ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν [illegible]ποταμῶν, κατοικοῦσιν οἱ Παφλαγόνες

† Γράφεται, πρασιάζουσαν.

Καὶ Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον· ἔνθ' ἐνέπουσιν
Οὐδαίου Κρονίδαο μέγαν κύνα χαλκεόφωνον,
Χερσὶν ἀνελκόμενον μεγαλόφρονος Ἡρακλῆος,
Δεινὸν ἀπὸ στομάτων βαλέειν σιαλώδεα χυλόν·
Τὸν μὲν ἐδέξατο γαῖα, καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἐφύτευσεν.
Ἄγχι δὲ Βιθυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσι,
Ῥήβας ἔνθ' ἐρατεινὸν ἐπιπροΐησι ῥέεθρον,
Ῥήβας, ὃς Πόντοιο παρὰ στομάτεσσιν ὁδεύει,
Ῥήβας, οὗ κάλλιστον ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ.
Τόσσοι μὲν Πόντοιο περικτίται ἄνδρες ἔασι·
Κεῖνα δέ τοι Σκυθίης προλελεγμένα φῦλα πελέσθω.
Νῦν δ' αὖ παρραλίης Ἀσίης πόρον ἐξενέποιμι,

788 & Mariandynorum divinum ſolum: ubi perhibent, 789 terreſtris Saturnii ingentem canem, æneam vocem habentem, 790 manibus extractum magnanimi Herculis, 791 tetrum e faucibus projeciſſe ſalivæ ſimilem ſuccum: 792 quem quidem [ſuccum] recepit terra, & hominibus noxam procreavit. 793 prope autem Bithyni pinguem terram incolunt, 794 Rhebas quo amabile immittit fluentum, 795 Rhebas, qui Ponti [Euxini] juxta oſtia incedit, 796 Rhebas, cujus pulcerrima ſuper terram trahitur unda. 797 tot quidem Ponti accolæ homines ſunt. 798 illæ autem Scythiæ ante memoratæ gentes ſunto. 799 Nunc vero maritimæ Aſiæ tractum eloquar,

Πέδον] ἔδαφος. α. Ενέπουσιν] λέγουσι. α. Χαλκεόφωνον] στερεόφωνον. α. Ανελκόμενον] ἀναφερόμενον. α. Σιαλώδεα χυλὸν] σίαλον ὑγρόν. α. Επιπροΐησι] προχέει. α. Προλελεγμένα] προρρηθέντα. α.

καὶ τὸ τῶν Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον, ἀντὶ τοῦ μέγα χωρίον ἢ μεγάλη καὶ πολλὴ γῆ. ἐκεῖσε τὸν ἰσχυρόφωνον μέγαν κύνα τοῦ οὐδαίου Κρονίου, τουτέστι τοῦ Πλούτωνος τοῦ χθονίου Διός, (τὸν Κέρβερον προσφωνοῦσιν) ὑπὸ ταῖς χερσὶ τοῦ μεγαλόφρονος Ἡρακλέος ἀνελκόμενον, τὸν δεινὸν χυλὸν σιαλώδη ἀπὸ τῶν στομάτων αὐτοῦ ἐκβαλεῖν φασί· καὶ τοῦτον μετὰ τοῦ ἰοῦ ἀναμεμιγμένον ἀφρόν, ἡ γῆ ἐδέξατο, καὶ τοῖς Μαριανδυνοῖς ἀνδράσι μεγάλην βλάβην ἐφύτευσε· λέγεται γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀφροῦ ἐκείνου ἀναδοθῆναι τὸ ἀκόνιτον, οὕτω καλουμένην βοτάνην, θανάσιμον οὖσαν. Πλησίον δὲ τῶν Μαριανδυνῶν, ἐπὶ τὴν λιπαρὰν καὶ καλὴν γῆν κατοικοῦσιν οἱ Βιθυνοί· καὶ Ῥήβας, * ὅστις περὶ τοῖς στόμασι τοῦ Πόντου διέρχεται· οὗτινος, Ῥήβα, τὸ κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν σύρεται. τοσοῦτοι μὲν τοῦ Πόντου ἄνδρες περίοικοι ὑπάρχουσιν· ἐκεῖνα δέ σοι ὑπαρχέτω προκατηριθμημένα τῆς Σκυθίας ἔθνη. Ἀρτίως δὲ τῆς παραλίας Ἀσίας τὸν πόρον διαγράψαιμι·

ὅς

Ὅς ῥά τε πρὸς νότον εἶσιν, ἐφ' Ἑλλήσποντον ὁδεύων,
Καὶ ποτὶ μηκίστου νότιον ῥόον Αἰγαίοιο,
Μέσφ' αὐτῆς Συρίης τε καὶ Ἀρραβίης ἐρατεινῆς.
Χαλκιδέες μὲν πρῶτα παρὰ στόμα γαῖαν ἔχουσιν,
Οὖδας ἐς ἀντιπέρην Βυζάντιον εἰσορόωντες.
Βέβρυκες δ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ οὔρεα Μυσίδος αἴης,
Ἧχί περ ἱμερόεντα Κίος προΐησι ῥέεθρα,
Τοῦ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν Ὕλαν ἥρπαξατο νύμφη,
Ὀτρηρὸν θεράποντα πελωρίου Ἡρακλῆος.
Ἔνθεν ἐφ' Ἑλλήσποντον ἐπιτρέχει ἄσπετος ἀγκὼν
Βαιοτέρης Φρυγίης· ἑτέρη δέ τοι ἔνδοθι κεῖται,

800 qui quidem in auſtrum abit, ad Helleſpontum tendens, 801 & ad longiſſimi auſtralem gurgitem Ægæi, 802 uſque ad ipſam Syriamque & Arabiam amabilem. 803 Chalcidenſes quidem primum prope oſtium terram tenent, 804 ſolum in tranſverſum Byzantium ſpectantes. 805 Bebryces autem poſt hos, & montes Myſiæ terræ, 806 qua amœnas Cius projicit undas, 807 cujus olim juxta fluenta Hylam rapuit nympha, 808 ſtrenuum famulum ingentis Herculis. 809 inde in Helleſpontum procurrit immenſus flexus 810 minoris Phrygiæ: altera vero intus ſita eſt

Ἐρατεινῆς] ἐπιθυμητικῆς. α. Γαῖαν ἔχουσι] κατοικοῦσι. α. β. Ἀντιπέρην] ἀντικρύ. α. β. Προΐησι] ἐμβάλλει α. Προχοῇσιν] ῥοαῖς. α. Ὀτρηρὸν θεράποντα] δοῦλον ταχύν. α. Πελωρίου] ἰσχυροῦ. α.

ὅς τις δὴ ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ὁδεύων, πρὸς τὸν νότον πορεύεται. (βουλόμενος γὰρ διαχαράψαι οὕτως ἐκείνων οἰκητάς, ὧν ἀνωτέρω εἴρηκεν, ἰσθμῶν, τὸ ἀκόλουθον λέγει ἐνταῦθα·

Νῦν δ' αὖ παρραλίης Ἀσίης πέρας ἐξενέποιμι·

καὶ λοιπὸν,

Μέσφ' αὐτῆς Συρίης. ——

οὐ δύναται δὲ ἄλλως νοεῖσθαι, διὰ τὸ πρὸς ἀνατολὰς κέκλεισθαι τὸν Πόντον) καὶ ποτὶ μηκίστου νότιον ῥόον Αἰγαίου, ἀντὶ τοῦ, καὶ πρὸς τὸν μήκιστον τοῦ Αἰγαίου νότιον ῥοῦν, μέχρι τῆς Συρίας αὐτῆς, καὶ τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς Ἀ[illegible]βίας. Πρῶτον μὲν οἱ Χαλκηδόνιοι πλησίον τοῦ στόματος, ὅ ἐστι τοῦ στεν[illegible]τοῦ γῆν καὶ τὸ ἔδαφος ἔχουσι, τὸ Βυζάντιον κατὰ ἀντιπέρας ὁρῶντες. ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ Βέβρυκες, (οἵπερ εἰσὶ Βιθυνοὶ) καὶ τὰ ὄρη τῆς Μυσίδος γῆς. (Μυσίαν δὲ τὴν μακρὰν Βιθυνίαν τοῦ Κίου λέγει, ἐνταῦθα καὶ ὄρη αὐτῆς τὸ νῦν καλούμενον Ὄλυμπος) ὅπου τὰ ἐπιθυμητὰ ῥεῖθρα αὐτοῦ ἐκπέμπει ὁ Κίος· ἀφ' οὗ τινός ποτε προχοαῖς τὸν ἰσχυρότατον θεράποντα τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους τὸν Ὕλαν ἡ νυμφὴ ἀνήρπασεν. [illegible] δὲ τῆς μικροτέρας Φρυγίας ὁ πολὺς ἀγκὼν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἐπιτρέχει. ἀγκῶνα καὶ γὰρ ποιεῖ, ὡς ἐπὶ πλατυτέρου [illegible] Αἰγαίου ἀρχόμενον. ἡ δὲ μεγάλ[illegible]τέρα Φρυγία, (δύο καὶ γὰρ [illegible]

πλα[illegible]

Εὐρυτέρη γεγαῦα, παρ' ὕδασι Σαγγαρίοιο.
Ἀλλ' ἤτοι μεγάλη μὲν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται,
Ἱππόβοτος, λιπαρή τε· πρὸς ἑσπερίην δ' ἂν ἴδοιο
Τὴν ἑτέρην, ἣ κεῖται ὑπὸ ζαθέης πόδας Ἴδης,
Ἴλιον ἠνεμόεσσαν ὑπὸ πλευρῇσιν ἔχουσα,
Ἴλιον, ἀγλαὸν ἄστυ παλαιγενέων ἡρώων,
Ἴλιον, ἣν ἐπόλισσε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,
Ἴλιον, ἣν ἀλάπαξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
Ξάνθῳ ἐπ' εὐρὺ ῥέοντι καὶ Ἰδαίῳ Σιμόεντι.
Τὴν δὲ μετ', Αἰολίδος παραπέπταται ἤθεα γαίης,
Αἰγαίου παρὰ χεῖλος, ὑπὲρ μέγαν Ἑλλήσποντον.
Τῇ δ' ἐπιναιετάουσιν ἀγαυῶν παῖδες Ἰώνων,

811 latior quæ eſt, ad aquas Sangarii. 812 verum magna quidem ad ortum extenta eſt, 813 equorum altrix, pinguiſque. ad occaſum autem cernes 814 [...]ram, quæ ſita eſt ſubter divinæ pe[...] [radices] Idæ, 815 Trojam ventoſam [in] loco edito ſitam] ſub lateribus haben[s], 816 Trojam, inſignem urbem veterum heroum, 817 Trojam, quam condiderunt Neptunus & Apollo, 818 Trojam, quam everterunt Minervaque & Juno; 819 ad Xanthum late fluentem, & Idæum Simoentem. 820 hanc autem poſt, Æoliæ expanſæ ſunt ſedes terræ, 821 Ægæi juxta labrum, [littus,] ultra magnum Helleſpontum. 822 hanc autem poſt habitant illuſtrium liberi Ionum,

Τετάνυσται] ἐξήπλωται. α. Ζαθέης] μεγάλης. β. Ἴλιον, ἣν ἐπόλισε] ὁ Δάρδανος· τοῦ Λαομέδοντος υἱὸς ταύτην ἔκτισεν. α. Παραπέπταται] ἐξήπλωται. α. Ἐπιναιετάουσι] κατοικοῦσι. α. β. Ἀγαυῶν] τῶν ἐνδόξων. β. Παῖδες Ἰώνων] ἤτοι οἱ Σμυρναῖοι. α.

πλατυτέρα γενομένη ἐπὶ τοῖς ὕδασιν ἐσώθεν τοῦ Σαγγαρίου κεῖται. Ἀλλ' ἡ μὲν μεγάλη, δηλονότι Φρυγία, ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἐκτετάνυσται, ἱπποτρόφος τε, καὶ πλουσία· πρὸς δὲ τὴν δύσιν, τὴν ἑτέραν ἴδοις· ἥτις ἐπὶ τοὺς ἄγαν θείους καὶ θαυμαστοὺς πόδας Ἴδης κεῖται, (ἔστιν ὄρος ἡ Ἴδη) ὑπὸ τῷ εὐρὺ ῥέοντι Ξά[νθῳ] καὶ [...] τῷ [...] Ἴδης κατερχομένῳ Σιμόεντι, τὴν ἠνεμόεσσαν Ἴλιον, ὅ ἐστι τὴν ὑψηλὴν, τ[ὴν] ἀνέμους προσδεχομένην Τρωάδα, ὑπὸ ταῖς πλευραῖς αὐτῆς ἔχουσα, τὸ [ἀγ]λαὸν ἄστυ, ἤτοι τὴν λαμπροτάτην πόλιν τῶν πάλαι γεγενημένων ἡμιθέων ἀνδρῶν· ἣν ὅτε Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων ἐπόλισαν, τουτέστι, πόλιν ἐποίησαν καὶ ἔκτισαν, καὶ ἡ Ἥρα καὶ Ἀθηνᾶ ἐλάπαξαν, ἤτοι ἐπόρθησαν καὶ ἠφάνισαν. Μετὰ ταύτην δὲ, τὴν Φρυγίαν τὴν ὑπὸ τῷ Ξάνθῳ κειμένην καὶ τῷ Σιμόεντι Ἰδαίῳ, ὅ ἐστι τῇ Ἴδῃ πλησιάζοντι, (οὗτος καὶ γὰρ μᾶλλον ὁ Σιμόεις πλησιάζει τῇ Ἴδῃ) τῆς Αἰολίδος γῆς παραπέπταται ἀρ[...], ἀντὶ τοῦ ἡ Αἰολὶς γῆ, παρεκ[τέ]ταται, καὶ περὶ τὸν μέγαν Ἑλλήσ[ποντ]ον παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ Αἰγαίου. *

K * δι·

Ἀγχίαλοι γεγαῶτες, ἐπὶ χθονὸς ἧς διὰ μέσσης
Μαίανδρος λιπαρῇσι κατέρχεται εἰς ἅλα δίναις,
Μιλήτου τε μεσηγὺ καὶ εὐρυχόροιο Πριήνης.
Τάων ἀμφοτέρων γε βορειοτέρην ἐσίδοιο
Παῤῥαλίην Ἔφεσον, μεγάλην πόλιν Ἰοχεαίρης,
Ἔνθα θεῇ ποτὲ νηὸν Ἀμαζονίδες τετύχοντο,
Πρέμνῳ ἔνι πτελέης, περιώσιον ἀνδράσι θαῦμα.
Μῃονίη δ' ἐπὶ τῇσιν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται,
Τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι. τόθεν Πακτωλὸς ὁδεύων
Χρυσὸν ὁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενος κελαρύζει.
Τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῇσι καθήμενος εἴαρος ὥρῃ
Κύκνων εἰσαΐοις λιγυρὴν ὄπα, τοί τε καθ' ὕδωρ

823 maritimi qui ſunt, in terra quam per mediam 824 Mæandrus pinguibus delabitur in mare vorticibus, 825 Miletum inter & ſpatioſam Prienam. 826 quibus ambabus magis borealem aſpicies 827 maritimam Epheſum, magnam urbem Dianæ, 828 ubi deæ quondam ædem Amazonides ſtruxerunt, 829 in trunco [ſtipite] ulmi, immenſum hominibus miraculum. 830 Mæonia autem poſt has [urbes] ortum verſus porrecta eſt, 831 Tmolo ſub ventoſo. unde Pactolus means 832 aurum cum vorticibus tra[illegible]ns ſuſurrat. 833 hujus autem [illegible] latera ſedens veris tempore [illegible]34 olorum exaudires canoram [illegible]ocem, qui in nemore

Τετύχοντο] κατεσκεύασαν. β. Περιώσιον] μέγα. α. Τμώλῳ] τῷ ὄρει. α. Ἠνεμόεντι] τῷ ὑψηλῷ. β. Κελαρύζει] τὸ ὄνομα ἦχον δηλοῦν ὕδατος. α.

* δι' ἧς τινος μέσης, ὁ Μαίανδρος (ὅς ἐστι ποταμὸς Μιλήτου) ταῖς λιπαραῖς αὐτοῦ συστροφαῖς κατέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν, ἀναμεταξὺ τῆς Μιλήτου (ἥ ἐστι πόλις Ἰωνίας) καὶ τῆς πλατυχώρου Πριήνης. τούτων δὲ τῶν ἀμφοτέρων γαιῶν, πρὸς τὰ βόρεια ἴδῃς μέρη τὴν μεγάλην παραθαλασσίαν Ἔφεσον, πόλιν τῆς Ἀρτέμιδος· ὅπου ποτὲ τῇ θεᾷ ἐν τῇ ῥίζᾳ τῆς πτελέης αἱ Ἀμαζονίδες βωμὸν κατεσκεύασαντο, τοῖς ἀνδράσι θαῦμα ἐξαίσιον. πτελέης δὲ πρέμνον, τῆς πτελέας τὴν ῥίζαν λέγει· πρέμνον καὶ γὰρ ἡ ῥίζα λέγεται. Ἔφεσος λέγεται ἀπό τινος Ἐφέσου, ἐκεῖσ[illegible] καπηλεύοντος καὶ φιλοξενοῦντος [illegible]ς παριόντας, καὶ πάντα λέγοντος περὶ Ἐ[illegible]σον στέλλεσθαι. ἢ ὅτι Θησεὺς συστρατεύσας Ἡρακλεῖ ἐπὶ τὸν Ἱππολύτης ζωστῆρα, ἐδίωξε τὰς Ἀμαζόνας ἄχρι τῆς Λυδίας· κἀκεῖ καταφυγούσας, ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἀρτέμιδος, τυχεῖν τῆς ἀφέσεως. Ἐπὶ ταύταις δὲ ἡ Μαιονία ἐκτέταται ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν, ὑπὸ τῷ ἠνεμόεντι Τμώλῳ. ἀφ' οὗ καὶ ὁ Πακτωλὸς διερχόμενος ταῖς συστροφαῖς αὐτοῦ ὁμοῦ χρυσὸν ἐπισύρων ἠχεῖ. πεποιημένη δὲ λέξις τὸ κελαρύζειν· ἐμιμήσατο καὶ γὰρ τὴν [illegible] ῥέοντι [illegible]ατι γινομένην ἠχὼ[illegible]ημαίνει δὲ [illegible]ἠχεῖν. Ἐπὶ τού[illegible] δ' ἂν ταῖς π[illegible]ευραῖς, οἱονεὶ τοῖς πλαγίοις, ἐν τῇ ἔαρος ὥρᾳ [illegible]θήμενος, τὴν ὀξεῖαν ἢ μᾶλλον εἰπεῖν [illegible] δεῖαν φωνὴν τῶν κύκνων ἀκούσαις· οἱ τ[illegible]

αὐτ[illegible]

Ἔνθα καὶ ἔνθα νέμονται ἀεξομένης ἐπὶ ποίης.
Πολλοὶ γὰρ λειμῶνες ἐν Ἀσίδι τηλεθόωσιν,
Ἔξοχα δ' ἀμπεδίον Μαιάνδριον, ἔνθα Καΰστρου
Ἥσυχα καχλάζοντος ἐπιρρέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
Οὐ μὰν οὐδὲ γυναῖκας ὀνόσσεαι, αἳ περὶ κεῖνο
Θεῖον ἕδος, χρυσοῖο κατ' ἰξύος ἅμμα βαλοῦσαι
Ὀρχεῦνται, θητὸν ἑλισσόμεναι περὶ κύκλον,
Εὖτε Διωνύσοιο χοροστασίας τελέοιεν.
Σὺν καὶ παρθενικαὶ, νεοθηλέες οἷά τε νεβροὶ,
Σκαίρουσιν· τῇσιν δὲ περὶ σμαραγεῦντες ἄηται
Ἱμερτοὺς δονέουσιν ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνας.
Ἀλλὰ τὰ μὲν Λυδοῖσι μετ' ἀνθρώποισι μέλονται.
Πρὸς δ' ἅλα κεκλιμένην Λύκιοι χθόνα ναιετάουσι,
Ξάνθου ἐπὶ προχοῇσιν, ἐϋρρείτου ποταμοῖο·

83[illegible] hic & illic paſcuntur, creſcente in he[illegible]. 836 multa namque prata in Aſia [illegible]irent. 837 præcipue vero in campo Mæandrio; quo Cayſtri 838 placide [illegible]trepentis influit ſplendida aqua. 83[illegible] ne mulieres quidem vituperabis, quæ in illo 840 divino ſolo, aureo per lumbos [ilia] vinculo cinctæ 841 tripudiant, mirificum ſe flectentes circum orbem, 842 quando Bacchi choreas celebrant. 843 ſimul quoque virgines, recens ablactati velut hinnuli, 844 ſaltant. quibus circumſtrepentes venti, 845 elegantes agitant in pectoribus veſtes. 846 atque hæc quidem Lydos apud homines curæ ſunt. 847 ad mare autem vergentem Lycii terram incolunt, 848 Xanthi ad fluenta, pulcriflui amnis:

Ἀγλαὸν] καθαρόν. α. Ὀνόσσεαι] μέμψασθαι δυνηθῇς. α. Ἰξύος ἅμμα] τῆς ῥάχεως τὸ χοινίον. τῆς ὀσφύος τὸ ζώνιον. α. Νεβροὶ] ἔλαφοι. α. Δονέουσι] ταράσσουσι. α. Στήθεσσι] τοῖς στέρνοις. α. Κεκλιμένην] κειμένην. α.

αὐξομένης ἐπὶ πόας κατὰ τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἐκεῖσε νεμόμεναι πίτον]. πολλοὶ καὶ γάρ εἰσι λειμῶνες, ὅ ἐστιν ἀνθοῦντα πεδία, ἐν τῇ Ἀσίδι γῇ· ἐξόχως δὲ, καὶ ὑπὲρ πάντας, περὶ τὸ Μαιάνδριον πεδί[illegible]. ὅπου [illegible]ϋστρος (ὃς [illegible] ποταμὸς [illegible]υδίας) ἡσύχ[illegible] καὶ ἠρέμα [illegible] λαμ[illegible] αὐτοῦ ὕδωρ ἀναβράζων [illegible]. ἀλλ' οὐδὲ τὰς γυναῖκας ἐκείνας μέμ[illegible]ψῃ, αἵ τινες περὶ τὸ θεῖον ἐκεῖνο [ἔδαφος] καὶ θαυμαστὸν συστρεφόμεναι, κύκλον ὀρχοῦνται· ἡνίκα τὰς χοροστασίας, ἤτοι τοὺς χορούς, τοῦ Διονύσου ἐκπληροῦσιν. ἅμα δὲ καὶ αὐταῖς, καὶ αἱ νέαι παρθένοι καθάπερ νεβροὶ σκιρτῶσιν. ἐπὶ ταύταις αἱ πνοαὶ τῶν ἀνέμων τοὺς ἐπιθυμητοὺς [χιτῶνας] ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν στήθεσι τυπτοῦντες ἠχοῦσιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τοῖς Λυδίοις ἀνθρώποις ἐν φροντίδι γενήσονται. Πρὸς δὲ τὴν θάλασσαν, κεκλιμένην γῆν ἐπὶ ταῖς προχοαῖς τοῦ καλὰ ἔχοντος ῥεύματα Ξάνθου ποταμοῦ

Ἔνθα βαθυκρήμνοιο φαείνεται οὔρεα Ταύρου,
Παμφύλων καὶ μέχρι· Κράγον δέ ἑ φημίζουσι.
Κεῖθι δ' ἂν ἀθρήσειας ὑπειράλιον πτολίεθρον
Ἄσπενδον, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Εὐρυμέδοντος,
Ἔνθα συοκτονίῃσι Διωναίην ἱλάονται.
Ἄλλαι δ' ἑξείης Παμφυλίδες εἰσὶ πόληες,
Κώρυκος, Πέργη τε, καὶ ἠνεμόεσσα Φάσηλις.
Τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην, μεσάτην χθόνα ναιετάουσιν
Ἴδριες ἐν πολέμοισι Λυκάονες ἀγκυλότοξοι.
Τοῖς δ' ἔπι, Πισιδέων λιπαρὸν πέδον· ἧχι πόληες,
Τερμισσὸς, Λύρβη τε, καὶ ἣν ἐπολίσσατο λαὸς
Πρίν ποτ' Ἀμυκλαίων, μεγαλώνυμος ἐν χθονὶ Σέλγη.

849 ubi alta præcipitia habentis viſuntur montes Tauri, 850 ad Pamphylios etiam uſque: Cragum vero illum vulgo appellant. 851 illic etiam videre queas quod ſupra mare eſt [maritimum] oppidum 852 Aſpendum, fluminis juxta undas Eurymedontis, 853 ubi ſuum mactationibus Dionæam [Venerem] placant. 854 Aliæ autem deinceps Pamphylicæ ſunt urbes, 855 Corycus, Pergaque, & ventoſa [ventis expoſita] Phaſelis. 856 harum autem ad orientem, mediam terram habitant 857 periti in bellis Lycaones curvis arcubus utentes. [ſagittarii.] 858 hos vero poſt, Piſidarum pingue ſolum: ubi urbes, 859 Termiſſus, Lyrbaque, & quam condidit populus 860 olim aliquando Amyclæorum, [Spartanorum,] quæ eſt magni nominis in terra, Selga.

Διωναίην] τὴν Ἀφροδίτην. α. Ἱλάονται] ἐξευμενίζουσι χάριν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, Ἀδώνιδος· διότι ἔτρωσε χοῖρος αὐτόν. α. Ἠνεμόεσσα] ἡ ἐν τῷ ἀνέμῳ ἐσταμένη, ἐπηνέμιος οὖσα. α. Ἐπολίσσατο] ἔκτισε. α. Πρίν] πρότερον. α.

κατοικοῦσιν οἱ Λύκιοι· ὅπου τοῦ βαθέα ἔχοντος κρημνὰ Ταύρου τὰ ὄρη μέχρι τῆς Παμφυλίας ἔρχεται· Κράγον δὲ αὐτὸν καλοῦσι καὶ λέγουσι. Ἐκεῖθεν δὲ πάλιν προσβλέψῃ καὶ θεάσῃ παρὰ τὸν ῥοῦν τοῦ Εὐρυμέδοντος τοῦ ποταμοῦ ὑπεράνω τῆς θαλάσσης τὸ πτολίεθρον, τουτέστι [πόλιν] τὴν οὕτω καλουμένην Ἄσπενδον· ὅπου τὴν Διωναίην ταῖς τῶν συῶν ἐξιλεοῦνται σφαγαῖς. Αἱ δὲ ἐφεξῆς Παμφυλίδες ὑπάρχουσι πόλεις, ἤτοι Κώρυκος καὶ ἡ Πέργη, καὶ ἡ ἀνεμώδης Φάσηλις. μετὰ τούτων δὲ, ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν, μέσην γῆν, ἀντὶ τοῦ κατὰ μέ… σον τῆς γῆς, κατοικοῦσιν οἱ ἐν τοῖς πολέμοις ἐπιστήμονες καὶ ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντες Λυκάονες. ἐκθειάζει δὲ οὕτως τοὺς Λυκάονας, διὰ τὸ ἐπιστημονεστέρους εἶναι αὐτοὺς τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἐπὶ τούτοις δὲ, τῶν Πισιδέων ἡ λιπαρὰ γῆ, ὅ ἐστιν ἡ πλουσία γῆ· ὅπου τῆς Πισιδίας αἱ πόλεις, ἤγουν Τερμισσὸς καὶ ἡ Λύρβη, καὶ ἡ Σέλγη· ἥν τινα, Σέλγην, ὁ τῶν Ἀμυκλαίων, ἤτοι τῶν Λακώνων, λαὸς κατοικισθῆναι ἐποίησε. λέγεται δὲ ὅτι μετῴκισαν Λάκωνες εἰς Πισιδίαν, καὶ ἔκτισαν Σέλγην.

Ἐκεῖ-

Κεῖθεν δ' εἰς αὐγάς, σκολιὸν περιτέμνεται οἶμον
Πολλὸν ἔσω βεβαῶτα περίδρομος ἀμφιτρίτη,
Γείτων Εὐξείνοιο πολυκλύστοιο θαλάσσης.
Κεῖνός τοι Κιλίκων περισύρεται ἔθνεα κόλπος
Μακρὸς ἐπ' ἀντολίην· Ἀσίης δὲ στεινὰ καλεῦσι.
Καὶ τῷ μὲν πλεόνων ποταμῶν ἐπιμίσγεται ὕδωρ
Τηλόθεν ἐρχομένων, Πυράμοιό τε, καὶ Πινάροιο,
Κύδνου τε σκολιοῖο μέσην διὰ Ταρσὸν ἰόντος,
Ταρσὸν ἐϋκτιμένην, ὅθι δή ποτε Πήγασος ἵππος
Ταρσὸν ἀφείς, χώρῳ λίπεν οὔνομα, τῆμος ἀφ' ἵππου
Ες Διὸς ἱέμενος πέσεν ἥρως Βελλεροφόντης.

861 Inde autem in orientem, obliquum circumſecat tramitem 862 multum introgreſſum circumfluum mare, 863 vicinum Euxino undoſo æquori. 864 ille ſane Cilicum trahitur circum gentes ſinus 865 longus in orientem: Aſiæ vero anguſtias [fauces] vocant. 866 atque in hunc quidem multorum fluminum miſcetur unda 867 procul venientium, Pyramique, & Pinari, 868 Cydnique flexuoſi [ſinuoſi] mediam per Tarſum euntis, 869 Tarſum bene ſtructam, ubi quondam Pegaſus equus, 870 ungula amiſſa, loco reliquit nomen, quando ex equo 871 ad Jovis [domicilium] proficiſcens decidit heros Bellerophon.

Περισύρεται] ἤτοι συρόμενος συστρέφεται. α. Σκολιοῖο] καμπύλου. α. Ἰόντος] ἐρχομένου. α. Ταρσὸν] πέλμα ποδός. α. τὸ πλατὺ τοῦ ποδός. β. Τῆμος] τηνίκα. α.

Ἐκεῖθεν, δηλονότι τῆς Πισιδίας, σκολιὸν, ἤτοι συνεστραμμένην, ὁδὸν εἰς αὐγὰς περιτέμνεται κατὰ πολὺ ἔσω περιβαίνουσα ἡ περίδρομος [ἀμφιτρίτη.] ἀμφιτρίτη δὲ κυρίως λέγεται ἡ θάλασσα αὕτη· ἀπὸ μιᾶς Νηρεΐδος οὕτω καλουμένης, ἐξ αὐτῆς δὲ τὴν ἐπωνυμίαν καὶ αἱ λοιπαὶ ἔχουν· ἢ ὡς ἀμφὶ, καὶ τρίτην τάξιν τῶν κοσμικῶν τεσσάρων στοιχείων λαχεῖν· τὴν τρίτην καὶ γὰρ τάξιν ἔλαχεν τὸ ὕδωρ. * τῆς Ἀσίας δὲ τὰ στενὰ καλοῦσιν ἐκεῖνα. Καὶ τούτῳ μὲν τῷ Ἰσσικῷ κόλπῳ, τῶν πόρρωθεν ποταμῶν ἐρχομένων, τοῦ τε Πυράμου, καὶ τοῦ Πινάρου, καὶ σκολιοῦ Κύδνου, (σκολιοῦ δὲ, κατὰ τὴν φορὰν ὄντος σκολιοῦ τῶν ὑδάτων, καθὼς τὴν θέσιν τοῦ τόπου) διὰ μέσου τῆς κατοικουμένης καλῶς Ταρσοῦ παραγίνεται· ὅπου ποτὲ ὁ Πήγασος ἵππος τὸ πλάτος τοῦ ποδὸς (ὃ λέγεται ταρσὸς,) ἀφεὶς, τουτέστι τύψας, τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ὄνομα, καλεῖσθαι Ταρσὸν, ἐγκατέλιπεν. Μέδουσα γὰρ μία τῶν Γοργόνων ἐμίγη τῷ Ποσειδῶνι. αὕτη περὶ κάλλους ἐφιλονείκει Ἀθηνᾷ· ἡ δὲ δεδωκυῖα Βελλεροφόντῃ τὰ ὑποδήματα τοῦ Ἑρμοῦ τὰ πτερωτὰ, καὶ τὴν κυνέαν τοῦ Ἀϊδωνέως, ἐποίησεν αὐτὸν ἀποτεμεῖν αὐτὴν, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ αἵματος αὐτῆς Πήγασος, ὃν λαβὼν ὁ Βελλεροφόντης ἠθέλησεν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, καὶ κατενεχθεὶς κατεάγη, τουτέστι συνετρίβη, ὡς τοῦ ἵππου πλεῦρον ... στοιχεῖος· διὸ καὶ τῇ γῇ, ὡς προσῆτος πατήσας

Κεῖθι δὲ καὶ πεδίον τὸ Αλήϊον, ὃ κατὰ νῶτα
Ανθρώπων ἀπάνευθεν ἀλώμενος ἐνδιάασκε.
Πολλαὶ δ' ἑξείης Κιλίκων γεγάασι πόληες,
Λυρνησσός, Μαλλός τε, καὶ Αγχιάλεια, Σόλοι τε·
Αἱ μὲν ἐν ἠπείρῳ, αἱ δ' αὐτῆς ἄγχι θαλάσσης.
Τῆς δ' ἔπι, Κομμαγενηνὸν ἕδος, Συρίης τε πόληες
Θινὸς ἐπὶ στρεπτῆς περιμήκεες. ἀμφὶ γὰρ ὁλκὸς
Ες δύσιν ἔστραπται πολιῆς ἁλὸς, ἄχρι κολώνης
Οὔρεος ἀγχιάλοιο βαθυκρήμνου. Κασίοιο.
Ῥηϊδίως δ' ἄν τοι λοιπὸν πόρον αὐδήσαιμι.

872 illic etiamnum campus Aleïus, cujus in dorſo [in planicie] 873 ab hominibus ſeorſum oberrans verſabatur. 874 multæ autem deinceps Cilicum ſunt urbes, 875 Lyrneſſus, Malluſque, atque Anchialia, Solique: 876 aliæ quidem in continente, aliæ vero ipſum prope mare. 877 poſt has autem, Commagenum ſolum, Syriæque oppida, 878 littore in inflexo longe protracta. circum namque tractus 879 in occaſum converſus eſt cani maris, uſque ad jugum 880 montis maritimi, alta habentis præcipitia Caſii. 881 facile autem tibi reliquum curſum [reliquam peragrationem] eloquar

Πεδίον τὸ Αλήϊον] γήδιον τὸ λεγόμενον Αλήϊον ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, [illegible] πλανῶ· διότι ἐπλανᾶτο ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ὁ Βελλεροφόντης. α. Απάνευθεν] πόρρω καὶ χωρίς. α. Αλώμενος] πλανώμενος. α. Ενδιάασκε] [illegible]ητᾶτο. α. Εν ἠπείρῳ] ἐν τῇ ξηρᾷ γῇ. α. Πολιῆς ἁλὸς] τῆς λευκῆς θαλάσσης. β.

πυτήσας ἐκείνην, κατέλιπεν ὄνομα· ὅπου ταφῆναι καὶ τὸν Δανάην πάλιν λέγουσι· φέρεται δὲ λόγος, ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ αὐτὸς ταύτην ἔκτισε. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ περᾶτον μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ξηρανθῆναι. Εκεῖ δέ ἐστι τὸ Αλήϊον πεδίον, οὗ καὶ ὁ ποιητὴς ἐμνημόνευσε λέγων,

Ἤτοι ὃ καππεδίον τὸ Αλήϊον οἶος ἀλᾶτο,

ἐστρέφετο, ἢ ἀνεστρέφετο. Πολλαὶ δὲ τῶν Κιλίκων ἐφεξῆς ὑπάρχουσι πόλεις, ἥ τε Λυρνησσὸς, [καὶ Μαλλὸς,] καὶ ἡ Αγχιάλεια, καὶ αἱ Σόλοι. αἱ μὲν, ἐπὶ τὴν γῆν· αἱ δὲ, πλησίον τῆς θαλάσσης. ἐπὶ ταύτης δὲ, τῆς Κιλικίας, εἰσὶ [illegible] Κομμαγηνοὶ, (Κομμαγηνοὶ δὲ λέγονται, ἀπὸ χώρας οὕτω καλουμένης, Κόμμα· ἥ τις μετὰ Κιλικίαν παράκειται τῇ Συρίᾳ) καὶ αἱ τῆς Συρίας ἐκτεταμέναι καὶ περιμήκεις, οἱονεὶ διερυάγγαι καὶ πλατεῖαι καὶ εὐρύχωροι, πόλεις ἐπὶ τῆς στρεπτῆς θαλάσσης. καὶ γὰρ ἐπὶ τὴν δύσιν στρέφεται τῆς πολιῆς ἁλὸς ὁλκὸς, ἤτοι ἡ περιφέρεια καὶ ὁ κύκλος τῆς λευκῆς θαλάσσης, μέχρι τῆς κολώνης (ὅ ἐστιν ὑψηλὸν ὄρος) τοῦ βαθυκρήμνου ἀγχιάλου ὄρους, τουτέστι πλησίον ὄντος τῆς θαλάσσης, Κασίου τοῦ συμφύτου καὶ δυσβάτου. [illegible] δὲ ὅτι Σύριοι [illegible]ατείνονται [illegible] Κασίας, ἥ ἐστι μεταξὺ Σελευκείας πλησιάζοντι τῷ ὁ[illegible]ρῶντι, καὶ ὡς ἐφ' ὕδασιν ἡ θάλασσα πλησιάζουσα ποιεῖ τὸν Ισσικὸν κόλ[illegible] Τὸν δὲ λοιπὸν πόρον τῶν γαιῶν τῆς [illegible]συρίας ῥᾳδίως σοι καὶ εὐκόλως πε[illegible]ποίημι.

Γαιάων Ἀσίης· ὁ δέ τοι λόγος ἐν φρεσὶν ἔστω,
Μηδ' ἀνέμοις φορέοιτο πονηθέντων χάρις ἔργων.
Εἰ γάρ μοι σάφα τήνδε καταφράσσαιο κέλευθον,
Ἢ τάχα κἂν ἄλλοισιν ἐπισταμένως ἀγορεύοις
Καὶ ποταμοὺς, πολίων τε θέσιν, καὶ γαῖαν ἑκάστην.
* Σχῆμα μὲν οὖν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῇσι τετύχθω,
Πεπταμένον δολιχοῖσιν ἐπ' ἀντολίην πεδίοισιν.
Οἶσθα γὰρ ἐν πρώτοισιν ἐμεῦ εἰπόντος ἀκούσας
Πᾶσαν ἕως Ἰνδῶν Ἀσίην ὄρος ἄνδιχα τέμνειν.
Κεῖνό τοι ἐν πλευρῇσι βορειότερον τελέοιτο·
Νεῖλος δ' ἑσπέριον πλευρὸν πέλοι· αὐτὰρ ἑῷον,
Ἰνδικὸς ὠκεανός· νότιον δ' ἁλὸς οἴδματ' Ἐρυθρῆς.

882 terrarum Aſiæ. verum hæc tibi verba in mente hæreant; 883 neque a ventis feratur elaboratorum gratia operum. 884 etenim ſi mihi plane hanc perceperis viam, [viæ deſcriptionem,] 885 profecto etiam aliis perite memorare poſſis 886 & fluvios, & urbium ſitum, & regionem unamquamque. 887 Figura igitur quattuor in lateribus eſto, 888 expanſa ſpatioſis in ortum campis. 889 ſcis enim te inter prima dicentem me audiſſe 890 totam uſque ad Indos Aſiam montem bifariam ſcindere. 891 ille [mons] tibi inter latera magis aquilonaris fiat: 892 Nilus autem occidentale latus ſit: at orientale, 893 Indicus oceanus: auſtrale vero, maris undæ rubri.

Ἐπισταμένως] συνετῶς. α. Πισύρεσσι] τέσσαρσι. α. Τετύχθω] κατασκευαζέσθω. α. Οἶσθα] γινώσκεις. α. Ἄνδιχα τέμνειν] διχῶς σχίζειν. α.

πεμι. οὗτος δὲ σοι ὁ λόγος ἐν ταῖς φρεσὶν ὑπαρχέτω, καὶ ἡ χάρις τῶν πονηθέντων τούτων ἔργων μὴ φέροιτο τοῖς ἀνέμοις, ἀντὶ τοῦ καὶ τῶν πονηθέντων τούτων ἔργων τὴν χάριν δηλονότι τῶν ποιηθέντων ποιημάτων ὠφέλειαν, τοῖς ἀνέμοις μὴ φέρῃς. καὶ γὰρ ἐὰν καλῶς καὶ σοφῶς ταύτην τὴν ὁδὸν καταμάθῃς, οὕτως ἐντέχνως καὶ τοῖς λοιποῖς ἅπασιν ἐπισταμένως ἀγορεύσεις καὶ λέξεις τούς τε ποταμοὺς, καὶ τὴν θέσιν [τῶν πόλεων,] καὶ ἑκάστην γῆν. Κοίλη δὲ Συρία λέγεται τὰ πέριξ Ἀντιοχείας καὶ Ἀπαμείας· Ἀσσυρία δὲ, τὰ πέριξ Καππαδοκίας καὶ Μεσοποταμίας. Ἔσω μὲν οὖν, φησὶν, οὗτος καὶ ὁ λοιπὸς τῆς Ἀσίας τύπος, τετράπλευρον τὸ σχῆμα καὶ ἰσοσκελὲς, τοῖς μακροῖς καὶ ἐπιμήκεσι πεδίοις ἡπλωμένον καὶ ἐκτεταμένον. Καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς παρ' ἐμοῦ προλεχθεῖσιν εἰπόντος ἀκούσας, ἐπίστασαι πᾶσαν διαχωρίζειν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν τὴν Ἀσίαν τὸ ὄρος, δηλονότι ὁ Ταῦρος. ἐκεῖνος βορειότερος ἐν τοῖς πλευροῖς ὑπαρχέτω σοι ὁ Ταῦρος· ὁ δὲ Νεῖλος σοι ἐπὶ τὸ ἑσπέριον, ἤτοι τὸ δυτικὸν [πλευρὸν] τὸ δὲ, ὑπαρχέτω σοι, καὶ τὸ κοινοῦ· τὸ δὲ ἑῷον, ἤτοι τὸ ἀνατολικώτερον, ὁ Ἰνδικὸς ὠκεανός· τὸ δὲ νότιον, τὸ κῦμα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἀντὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Διο-

Φράζεο δ' ὡς ὑπὸ πέζαν ἐπ' αὐγὰς ἵξομαι ἤδη,
Ἀρξάμενος Συρίηθεν, ὅθεν λίπον· οὐδ' ἄν ἔμοιγε
Μύθου ἅτε ψευσθέντος ἀνὴρ ἐπιμωμήσαιτο.
Ἀλλ' ἤτοι Συρίη μὲν ὑπεὶρ ἁλὸς ἐγγύθεν ἕρπει
Ἐς νότον, ἀντολίην τε, πολύπτολιν αἶαν ἔχουσα·
Ἣν Κοίλην ἐνέπουσιν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴν
Μέσσην τε χθαμαλὴν ὀρέων δύο πρῶνες ἔχουσιν,
Ἑσπερίου Κασίοιο, καὶ ἠῴου Λιβάνοιο.
Καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
Οὐχ' ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφίς.
Οἱ μὲν ἐπ' ἠπείρῳ, τοί περ Σύριοι καλέονται·
Οἱ δ' ἁλὸς ἐγγὺς ἐόντες, ἐπωνυμίην Φοίνικες,

894 obſerva autem quomodo ſub ultimam oram [illius quadrilateri] in orientem perveniam jam, 895 orſus a Syria, unde reliqui : [digreſſus ſum :] neque me, 896 ſermo tamquam ſit confictus, quiſquam poſſit reprehendere. 897 ſed nimirum Syria quidem ſuper mare prope ſerpit 898 ad auſtrum, orientemque, urbibus abundantem terram : 899 quam Cavam perhibent cognomine, quandoquidem ipſam 900 mediam ac depreſſam [humilem] montium duo cacumina cingunt, 901 occidentalis Caſii, & orientalis Libani. 902 Et hanc quidem multique & divites homines tenent, 903 non ſimul habitantes cognomines, ſed ſeorſum. 902 alii quidem ſuper [in] continente, qui ſane Syrii vocantur : 905 alii autem prope mare ſunt cognomento Phœnices,

Φράζεο] σκόπει, νόει. α. Ἵξομαι] ἔλθω. α. Λίπον] τὸν λόγον κατέλιπον. α. Ἕρπει] σύρει. α. Κοίλην] βαθυτάτην. α. Ἐνέπουσι] καλοῦσι. α. Ἄνδρες ἔχουσι] ἄνθρωποι κέκτηνται. α.

Διανοούμενος δὲ σκέπτου ἐπὶ τὴν γῆν, καθ' ὃν τρόπον ἄρτι καὶ ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς παραγενήσομαι ἀπὸ τῆς Συρίας, ὅθεν κατέλιπον, ἀρξάμενος· οὐδαμῶς δέ μοί τις καθάπερ ψευσθέντι ἀνὴρ ἐπιμέμψοιτο. Ἀλλ' ἡ μὲν ἠπειρῶτις Συρία πολύπολιν αἶαν ἔχουσα, ὅ ἐστι πόλλας πόλεις ἔχουσα, ἐπὶ τὴν νοτίαν ἀνατολὴν ἐγγύθεν ἁλὸς ἕρπει, ἤτοι ἀπὸ τῆς θαλάσσης, πλησίον εἰς ἤπειρον ἀναστρέφεται. ἣν ἐπωνύμως λέγουσι Κοίλην, διότι οἱ προειρηκότες καὶ ἐξέχοντες τῶν ὀρῶν τόποι μέσην καὶ χθαμαλὴν καὶ ὑποκειμένην αὐτὴν ἔχουσι, τοῦ τε δυτικοῦ Κασίου καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ Λιβάνου. Καὶ ταύτην μὲν, τὴν Κοίλην, (τρεῖς καὶ γάρ εἰσιν, ἥ τε Φοινίκη, καὶ ἡ Παλαιστίνη, καὶ ἡ Κοίλη) πολλοὶ καὶ πλούσιοι ἄνδρες ἔχουσιν· (οἵτινες καὶ [illegible]οντες καλοῦνται) οὐχ ὁμοῦ δέ, ὁμώνυμοι ὄντες κατοικοῦσιν, ἀλλὰ κεχωρισμένοι. οἱ μὲν ἐν τῇ ἠπείρῳ, οἱ νῦν Ἄραβες καλούμενοι, αὐτοὶ γὰρ καὶ Σύριοι λέγονται· οἱ δὲ πλησίον τῆς θαλάσσης, οἱ καὶ Φοίνικες καλούμενοι,

ἐξ

Τῶν δ' ἀνδρῶν γενεῆς οἱ Ερυθραῖοι γεγάασιν,
Οἳ πρῶτοι νήεσσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης,
Πρῶτοι δ' ἐμπορίης ἁλιδινέος ἐμνήσαντο,
Καὶ βαθὺν οὐρανίων ἄστρων πόρον ἐφράσσαντο.
Οἵ τ' Ἰόπην, καὶ Γάζαν, Ελαΐδα τ' ἐνναίουσι,
Καὶ Τύρον ὠγυγίην, Βηρυτοῦ τ' αἶαν ἐραννήν,
Βύβλον τ' ἀγχίαλον, καὶ Σιδόνα ἀνθεμόεσσαν,
Ναιομένην χαρίεντος ἐφ' ὕδασι Βοστρηνοῖο,
Καὶ Τρίπολιν λιπαρήν, Ορθωσίδα τε, Μάραθόν τε,
Λαοδίκην θ' ἣ κεῖται ἐπ' ἠιόνεσσι θαλάσσης,
Καὶ Ποσιδήια ἔργα, καὶ ἱερὰ Τέμπεα Δάφνης,

906 eorum hominum ex genere [ſtirpe] qui Erythræi [rubri maris accolæ] fuerunt, 907 qui primi navibus periculum fecerunt maris, 908 primi item mercaturam marivagam excogitarunt, 909 atque profundam cœleſtium ſiderum viam deprehenderunt. [obſervarunt.] 910 qui Iopen, & Gazam, Elaïdemque incolunt, 911 & Tyrum vetuſtam, Berytique terram amœnam, 912 Byblumque maritimam, & Sidonem floridam, 913 habitatam venuſti ad fluenta Boſtreni, 914 & Tripolim pinguem, Orthoſidaque, Marathumque, 915 Laodicenque, quæ ſita eſt ad littora maris, 916 & Neptunia opera, & ſacra tempe Daphnes,

Ἐραννὴν] τιμίαν καὶ ποθητήν. α. Ποσιδήια ἔργα] ἀντὶ τοῦ ἡ Ποσειδωνία. β.

ἐξ ἐκείνης τῆς γενεᾶς τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες Ἐρυθραῖοι γεγόνασιν (μέτοικοι καὶ γὰρ οὗτοι οἱ Φοίνικες τῶν Ἐρυθραίων λέγονται) οἵτινες καὶ ταῖς ναυσὶν ἀπόπειραν ἐποιήσαντο τῆς θαλάσσης· πρῶτοι δὲ καὶ τῆς ἁλιδινέος ἐμπορείας, ἤγουν τῆς χρήματα πολλὰ ἐχούσης θαλασσίας ἐμπορείας, ἐποιήσαντο μνείαν, (ἢ μᾶλλον, ἁλιμυνδήτος θαλάσσης, ἵν' ᾖ οὕτως· τὴν μέριμναν καὶ φροντίδα τῆς θαλάσσης πρῶτοι ἐπεζήτησαν) καὶ τὴν ὑψηλὴν πορείαν τῶν ἀπλανῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἀστέρων ἀκριβέστερον ἐσκέψαντο. Οἵ τινες καὶ τὴν Ἰόπην, καὶ Γάζαν καὶ τὴν Ελαΐδα κατοικοῦσι, καὶ τὴν ἀρχαίαν Τύρον, (ὠγυγίην γὰρ, τὴν ἀρχαίαν λέγει) καὶ τὴν ἐπέραστον καὶ καλὴν τῆς Βηρυτοῦ γῆν καὶ τὴν ἀγχίαλον Βύβλον, (ἀγχίαλον δὲ πάλιν, τὴν πλησίον θαλάσσης ἐστιν· Βύβλος δὲ λέγεται ἡ πόλις ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας, ἢ ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ ἀποτιθέμενα βιβλία διαφυλάσσονται) ἄσηπτα· ἢ ὅτι ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ἡ Ἶσις παραγινομένη, ἐκεῖσε τὸν Ὄσιριν κλαίουσα, τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, βύβλινον ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Νείλῳ φυομένης βύβλου, ἐξ ἧς καὶ τὸ Βύβλος, αὐτόθι ἀπέθετο) καὶ τὴν ἀνθεμόεσσαν, ὅ ἐστι τὴν ἄνθη πολλὰ ἔχουσαν, Σιδῶνα, ἐπὶ τοῖς ὕδασι κατοικουμένην τοῦ χαρίεντος Βοστρηνοῦ. (ὁ δὲ Βοστρηνὸς ποταμός ἐστι τῆς Σιδῶνος, ἀφ' οὗ καὶ Βόστρα ἡ πόλις λέγεται) καὶ τὴν λιπαράν, οἱονεὶ τὴν πλουσίαν, Τρίπολιν, καὶ τὴν Ορθωσίδα, καὶ τὴν Μάραθον, καὶ τὴν Λαοδίκειαν, ἥτις καὶ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς θαλάσσης κεῖται, καὶ τὰ Ποσιδήια ἔργα, ἀντὶ τοῦ καὶ τὴν Ποσειδῶνος πόλιν καλου-

L μένην

Ἡχί περ Ἀντιόχοιο ἐπώνυμος Ἀντιόχεια.
Αὐτὰρ ἐνὶ μέσσῃσιν, Ἀπαμείης πτολίεθρον.
Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην κατασύρεται ὑγρὸς Ὀρόντης
Ἄσπετος, Ἀντιόχοιο μέσην διὰ γαῖαν ὁρίζων.
Πᾶσα δέ τοι λιπαρή τε καὶ εὔβοτος ἔπλετο χώρη,
Μῆλά τε φερβέμεναι, καὶ δένδρεσι καρπὸν ἀέξειν.
Τῆς δ' ἂν ἴδοις προτέρω, νοτιώτερον οἶμον ὁδεύων,
Ἀῤῥαβικοῦ κόλπου μύχατον πόρον, ὅς τε μεσηγὺ
Εἰλεῖται Συρίης τε καὶ Ἀῤῥαβίης ἐρατεινῆς,
Τυτθὸν ἐπ' ἀντολίην τετραμμένος, ἄχρι Σελανῶν.
Κεῖθεν δ' ὀλβίστων Ἀράβων παρακέκλιται αἶα,

917 ubi quidem Antiochi de nomine dicta Antiochia. 918 Ceterum in mediis, [mediterraneis urbibus,] Apameæ oppidum. 919 hujus autem ad ortum delabitur liquidus Orontes 920 immenſus, Antiochi mediam regionem dirimens. 921 porro tota pinguiſque & paſcua eſt regio, 922 oves ad paſcendas, & ad augendum arboribus fructum. 923 hanc autem videbis ultra, magis auſtralem viam pergens, 924 Arabici ſinus intimum meatum [curſum,] qui inter 925 volvitur Syriamque & Arabiam amœnam, 926 paulum ad orientem converſus, uſque ad Selanos. 927 Inde vero ditiſſimorum Arabum adjacet terra,

Ἐνὶ] ποιητικῶς τὸ ἐνί, ἀντὶ τοῦ ἐν προθέσεως. β. Μύχατον] βαθύτατον. α. Ἐρατεινῆς] ποθεινῆς. α. Ὀλβίστων] πλουσίων. α.

μὲν ἐστι, καὶ τὰ ἱερὰ τέμπη τῆς Δάφνης, (ἱερὰ δὲ, τὰ μεγάλα. καὶ τέμπη, τὰ στενώματα· κυρίως δὲ τὰ δύο ὄρη, καὶ τὰ στενώματα τῶν δύο ὀρῶν· Δάφνην δὲ, οἱ μὲν τὴν Ἀντιόχειαν λέγουσιν εἶναι καὶ Δάφνην, οἱ δὲ προάστιον εἶναι Ἀντιοχείας) ὅπου καὶ ἐπώνυμος τοῦ Ἀντιόχου ἡ Ἀντιόχεια λέγεται. ἀνωτέρω δὲ, φησὶν, Ἀντιοχείας, ἐστὶν Ἀπάμεια, μεσόγειος δὲ τῶν εἰρημένων δύο πόλεων, Ποσειδῶνος καὶ Δάφνης. Ἐν δὲ ταῖς μέσαις, ἤγουν ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο τούτων πόλεων, τῆς τε Ποσειδῶνος καὶ Δάφνης, ὑπάρχει ἡ Ἀπάμεια πόλις. πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν αὐτῆς δηλονότι τῆς Ἀπαμείας, πολὺς ὁ ὑγρὸς Ὀρόντης κατασύρεται, τοῦ Ἀντιόχου τὴν γῆν μέσην διαχωρίζων. ἅπασα δὲ ἡ [χώρα] τῶν τριῶν Συριῶν πλουσία τε καὶ εὔβοτος ὑπάρχει, καὶ πρὸς τὸ τρέφειν τὰ πρόβατα, καὶ τὸν καρπὸν τοῖς δένδρεσιν αὔξειν. Ταύτης δὲ, τῆς Συρίας, οὐ τῆς Ἀντιοχείας, ἐπὶ τὰ προσωτέρω τοὐναντίον ὁδεύων τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου τὸν ἐνδότατον τόπον θεάσῃ· ὅς τις ἀναμεταξὺ τῆς Συρίας, [καὶ] τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς Ἀραβίας συστρέφεται ὀλίγον, ἢ μικρὸν, ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν μέχρι τῶν Ἐλανῶν. ἡ δὲ Ἐλάνα πόλις ἐστὶν ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ τόπῳ τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου, καλοῦνται δὲ οἱ ἐνοικοῦντες Ἐλάνιοι. Ἀπ' ἐκεῖσε δὲ, ἀπὸ τῶν Ἐλανῶν πρὸς ἀνατολὰς, τῶν εὐδαιμόνων λεγομένων Ἀράβων ἐπίκειται γῆ,

Πολλὸν ἀνερχομένη, διασσῇ ζωσθεῖσα θαλάσσῃ,
Περσίδι τ', Ἀῤῥαβίῃ τ'· ἄνεμον δέ τοι ἔλλαχ' ἑκάστη·
Ἀῤῥαβίη, ζέφυρον· Περσὶς δὲ, εὔροιο κελεύθους.
Πέζα δέ οἱ νοτίη τετραμμένη ἀντολίην δὲ,
Κλύζετ' Ἐρυθραίοις ὑπὸ κύμασιν ὠκεανοῖο.
Καὶ τῆς τοι θέσιας μυθήσομαι. ἔξοχα γάρ μιν
Πασάων πολύολβα καὶ ἀγλαὰ φῦλα νέμονται.
Ἄλλο δέ τοι καὶ θαῦμα μέγ' ἔξοχον ἔλλαχ' ἐκείνη·
Αἰεὶ κηώεσσα θύοις ὑπὸ λαρὸν ὄδωδεν
Ἢ θύου, ἢ σμύρνης, ἢ εὐόδμου καλάμοιο,
Ἢ καὶ θεσπεσίοιο πεπαγμένου λιβάνοιο,
Ἢ κασίης. ἐτεὸν γὰρ ἀνὰ χθόνα λύσατο κείνην
Ζεὺς αὐτὸν Διόνυσον ἐῤῥαφέος παρὰ μηροῦ·

928 multum adſcendens, duplici circumdata mari, 929 Perſicoque, Arabicoque. ventum autem ſortitum eſt [adeptum eſt] utrumque: 950 Arabicum, Zephyrum Perſicum vero euri vias. 931 limes autem illi auſtralis converſus ad orientem, 932 alluitur rubris fluctibus oceani. 933 etiam hujus tibi ſitus eloquar. eximie enim ipſum 934 inter omnes [alios] valde opulenti & inſignes populi colunt. 935 aliud quinetiam miraculum valde magnum obtigit illi: 936 ſemper fragrans aromatis, ſuaviter ſubolet 937 vel thus, vel myrrham, vel bene odoratum calamum, 938 aut etiam divinum matureſcens thus, 939 vel caſiam. revera enim in terra ſolvit illa 940 Jupiter ipſum Dionyſum [Bacchum] bene ſuto a femore:

Ἔλλαχ'] ἔτυχε. α. Κλύζεται] βρέχεται. α. Θεσπεσίοιο] τοῦ ἀξιολόγου· οἱονεὶ θεοσπεσίου ὄντος. παρὰ τὸ πεσεῖν, ἤτοι μᾶλλον ἔπεσε τῷ θεῷ. α.

γῆ, κατὰ πολὺ ἀνερχομένη, διπλῇ θαλάσσῃ ζωσθεῖσα, ὅ ἐστι κατερχομένη τῇ Περσίδι καὶ Ἀραβίᾳ. ἑκάστη δὲ αὐτῶν ἄνεμον ἔλαχεν· ἡ Ἀραβία, τὸν ζέφυρον· ἡ δὲ Περσὶς, τοῦ εὔρου τὰς ὁδοὺς, ἤτοι τὸν εὖρον. Ἡ δὲ πέζα, ὅ ἐστιν ὁ ἰσθμὸς καὶ τὸ τέλος ἢ βάσις, αὐτῆς ἡ νοτιωτέρα, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὰ νότια μέρη τετραμμένη· ἐπὶ δὲ τὴν ἀνατολὴν ὑπὸ τοῖς Ἐρυθραίοις κύμασι τοῦ ὠκεανοῦ κλύζεται. Καὶ ταύτης δὲ, τῆς Ἀραβίας [θέσεις] μυθήσομαι· ἐξόχως καὶ γὰρ ὑπὲρ πασῶν τῶν γαιῶν πολύπλουτα καὶ λαμπρὰ αὐτὴν κατοικεῖ ἔθνη. ἐξοχώτατον δὲ καὶ ἐξαίρετον πάλιν ἄλλο μέγα θαῦμα ὑπὲρ πασῶν τῶν γαιῶν ἡ τῶν Ἀράβων γῆ ἔλαχεν. ἀεὶ γὰρ καὶ διαπαντὸς εὐώδης καὶ τεθυμιασμένη τοῖς θυμιάμασι καὶ ἀρώμασιν ἐπιθυμητὸν καὶ καλὸν καὶ ἡδὺ μυρίζει ἢ θύου, ἢ σμύρνης, ἢ τοῦ εὐώδους καλάμου, ἢ τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ καὶ πεπηγμένου, ὅ ἐστιν ἀκμάζοντος, λιβάνου, ἢ τῆς κασίας. ἐτεὸν (τὸ ἀληθὲς) καὶ γὰρ κατὰ τὴν γῆν ἐκείνην αὐτὸν τὸν Διόνυσον ἀπὸ τοῦ καλῶς ἐῤῥαμμένου αὐτοῦ μηροῦ ὁ Ζεὺς ἔλυσε· διὰ τοῦτο

καὶ

Τῷ καὶ γιναμένῳ κηώδεα φύετο πάντα.
Μῆλα δὲ καὶ τῆμος λασίοις ἐβαρύνετο μαλλοῖς
Ἐν νομῷ, αὐτομάτοις δὲ κατέρρεον ὕδασι λίμναι.
Ὄρνιθες δ' ἑτέρωθεν ἀοικήτων ἀπὸ νήσων
Ἦλθον φύλλα φέροντες ἀκηράσιων κινναμώμων.
Αὐτὰρ ὁ μὲν νεβρίδα κατωμαδίην ἐτάνυσσε,
Κισσῷ δ' ἱμερόεντι καλὰς ἔστεψεν ἐθείρας,
Ἀκροχάλιξ δ' οἴνῳ πλεκτοὺς ἀνεσείσατο θύρσους
Μειδιόων, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀνδράσιν ὄλβον ἔχευε.
Τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν λιβάνῳ κομόωσιν ἄρουραι,
Οὔρεα δὲ χρυσῷ, ποταμοὶ δ' ἑτέρωθι θυηλαῖς.
Αὐτοὶ δ' ἐνναέται μάλα πίονα δῆμον ἔχουσι,

941 proinde nato odorata naſcebantur omnia. 942 oves quinetiam tunc denſis onerabantur velleribus 943 in paſcuis, ſubitis item delabebantur aquis lacus. 944 volucres inſuper aliunde non habitatis ab inſulis 945 venerunt, folia ferentes non vitiatorum [ſincerorum] cinamomorum. 946 at vero ille hinnuli pellem in humeros extendit, 947 & hedera jucunda pulcras ornavit comas, 948 ebrius autem vino implexos quaſſavit thyrſos, 949 blande ridens, & magnas hominibus illis divitias ſuperfudit. 950 quare ad hunc uſque diem thure gloriantur arva, 951 montes autem auro, flumina item alia ex parte odoramentis. [aromatibus.] 952 ipſi autem incolæ valde pinguem [opulentum] populum habent.

Κηώδεα] τὰ μυρίσματα. α. Φύετο] ἀνεβλάστησεν. α. Νεβρίδα] δέρματα μικρῶν ἐλάφων. α. Κατωμαδίην] ἐπάνω τοῦ ὤμου. α. Ἐτάνυσσε] ἐξήπλωσεν. α. Ἔστεψεν] διὰ στεφάνων ἐκύκλωσε. α. Κομόωσιν] θάλλουσι. α.

καὶ γεννήσαντος (ἢ καὶ γεννηθέντος) αὐτοῦ εὐώδη ἅπαντα καὶ τεθυμιασμένα ἐγίνοντο. τότε δὲ καὶ τὰ πρόβατα τοῖς δασέσι μαλλοῖς ἐν τῇ βοσκῇ ἐβαρύνοντο· αὐτόματοι δὲ ὕδασι καὶ αἱ λίμναι κατέρρεον. ἀπὸ δὲ τῶν ἑτέρων καὶ ἀοικήτων νήσων, ἤγουν τῶν περὶ Ταπροβάνην, αἱ ὄρνιθες παρεγένοντο ἀκηράτων καὶ ἀφθάρτων κινναμώμων τὰ φύλλα φέρουσαι. τὸ γὰρ κινάμωμον ἀμπέλῳ ὅμοιον τὴν βλάστησιν· ἐὰν δέ τινι προσάξῃς, κλαυθμυρίζει ὑφ' ἡδονῆς, καὶ ἐὰν ἀποσπάσῃς, ἀποτρέχει. Καὶ οὗτος μὲν, ὁ Διόνυσος, νεβρίδας ἐπωμαδίας ἐτάνυσε, τῷ δὲ ἐπιθυμητῷ κισσῷ τὰς καλὰς ἔστεψε τρίχας, τοὺς δὲ πλεκτοὺς θύρσους (οἵπερ εἰσὶν ὅπλα Διονυσιακά) ὁ ἀκροχάλιξ, οἱονεὶ ὁ ἄκρως τῷ οἴνῳ μεθύων ὑπογελῶν ἀνέσεισε, καὶ πολὺν πλοῦτον ἐπὶ τοῖς ἀνδράσιν ἔχευε. τούτου χάριν ἄρτι καὶ ἐπὶ τῷ λιβάνῳ αἱ ἄρουραι κομῶσιν [illegible], τῷ χρυσῷ δὲ τὰ ὄρη, (λέγεται μέταλλα χρυσοῦ εἶναι ἐκεῖσε) οἱ γὰρ ποταμοὶ ἑτέρωθι τοῖς θυμιάμασιν, ἤτοι εἰς ἕτερον μέρος τοῖς ἀρώμασι, πληθύουσιν· ὅτι περὶ τοὺς ποταμοὺς θύουσιν αὐτῷ. αὐτοὶ δὲ οἱ κατοικοῦντες λίαν καὶ πάνυ εὐτραφῆ λαὸν ἔχοντες,

Χρυσείοις πέπλοισιν ἀγαλλόμενοι μαλακοῖσι.
Ἀλλ' ἤτοι πρῶτοι μὲν ὑπὲρ κλιτὺν Λιβάνοιο
Ἀφνειοὶ ναίουσιν ἐπωνυμίην Ναβαταῖοι.
Ἄγχι δὲ Χαβλάσιοί τε καὶ Ἀγρέες· οἷς ἔπι γαῖα
Χατραμὶς ἐνναίει, κατεναντία Περσίδος αἴης.
Αὐτὰρ Ἐρυθραίης πλευρὸν ναίουσι θαλάσσης
Μινναῖοί τε, Σάβαι τε, καὶ ἀγχίγυοι Κλεταβηνοί.
Τόσσα μὲν Ἀρραβίην περιώσια φῦλα νέμονται.
Ἄλλα δέ τοι καὶ πλεῖστα· περίπρο γάρ ἐστι μεγίστη.
Τῆς δὲ πρὸς ἀντιπεραίαν, ὑπαὶ ῥιπὴν ζεφύροιο,

953 aureis veſtibus gloriantes mollibus. 954 Verum enimvero primi quidem ultra declivitatem Libani 955 divites habitant cognomento Nabatæi. 956 prope autem Chablaſiique & Agrei: quos juxta tellus 957 Chatramitica incolitur, e regione Perſicæ terræ. 958 ceterum rubri latus habitant maris 959 Minnæique, Sabæque, & vicini Cletabeni. 960 tot quidem Arabiam ingentes gentes tenent. 961 aliæ vero inſuper & plurimæ: circumquaque enim eſt maxima. 962 hujus autem ad ulteriorem regionem, ſub flatu zephyri,

Πέπλοισι] βλαυτίοις. α. Ἀγαλλόμενοι] εὐφραινόμενοι. α. Περιώσια] μεγάλα. α. Ῥιπὴν] ὁρμήν. α.

ἔχοντες, τοῖς χρυσοῖς καὶ μαλακοῖς πέπλοις ἀγάλλονται. Ἀλλὰ πρῶτοι μὲν ἐπὶ τὴν ἀνάκλισιν τοῦ Λιβάνου ὄρους, πλούσιοι κατοικοῦσιν οἱ ἐπωνύμως λεγόμενοι Ναβαταῖοι· καλοῦνται δὲ καὶ Κλεταβηνοί· ὁ δὲ λόγος οὗτος περὶ τὰ εἰρημένα ἄνω,

Καί τοι θέσιας μυθήσομαι. — τὸ γὰρ ὄρος ὁ Λίβανος τήν τε Κοίλην Ἀσσυρίαν καὶ τὴν εὐδαίμονα διορίζει Ἀρραβίαν. Πλησίον δὲ οἱ Χαυλάσιοι, οἱ τὴν Χάλδαμιν οὕτω καλουμένην γῆν κατοικοῦσι, καὶ οἱ Ἀγρέες· ἐφ' οἷς τισιν ἡ Χατραμὶς γῆ κατοικεῖται, ἐξεναντίας τῆς Περσίδος γῆς. οὐ κατὰ τάξιν δὲ λέγεται ταῦτα, διὸ καὶ αὐτὸς ἐπιφέρει,

— κατεναντία Περσίδος αἴης.

ὁ Πέρσης ἐξ Ἀνδρομέδας γίνεται υἱός· οὗ πάππος Κηφεὺς παρ' ἑαυτῷ τρέφων Πέρσην ὠνόμασε· πλουτήσας οὖν κατέλειψεν αὐτῷ τὴν τῶν Κηφήνων ἀρχήν· Χαλδαῖοι δὲ ἐξήλασαν αὐτὸν τῆς χώρας Κηφήνων. οὐκ ὀλίγον ἀπαγόμενος, ἀπῆλθεν εἰς τὸ τῶν Ἀργείων ἔθνος, καὶ στασιάζοντας εὑρὼν, περιγενόμενος ἑτέρους κρατεῖ, καὶ Πέρσας ἀφ' ἑαυτοῦ ὀνομάζει· ἔσχε δὲ υἱὸν Ἀχαιμένην, παρ' οὗ Ἀχαιμενίδαι οἱ Πέρσαι ἐκλήθησαν. οἱ δὲ Σάβαι διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἰσθμοῦ. Ὑπὸ δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης τὸ πλευρὸν κατοικοῦσιν οἵ τε Μιναῖοι, καὶ οἱ Σάβαι, καὶ ἀγχίγυοι, ὅ ἐστιν γείτονες, Κλεταβηνοί. τοσαῦτα μὲν περὶ τὴν Ἀραβίαν ἐξαίσια καὶ περιώσια κατοικοῦσιν ἔθνη. καὶ ἄλλα πλεῖστα πάνυ· καὶ γάρ ἐστι περισσῶς σφόδρα μεγίστη ἢ μᾶλλον τὸ περίπρο, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. ἵν' ᾖ οὕτως· σφόδρα καὶ πάνυ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθέν ἐστι μεγίστη. Πρὸς ἀντιπέραν αὐτῆς, ὑπὸ τὴν ῥιπήν, ὅ ἐστι πνοήν, τοῦ ζεφύρου, (οὕτω καταῤῥάκται λέγονται εἶναι)

Λυπρὸν ὀρεσκῴων παραφαίνεται οὖδας Ἐρεμβῶν,
Οἳ βίον ἐν πέτρῃσι κατωρυχέεσσιν ἔθεντο,
Γυμνοί, καὶ κτεάνων ἐπιδευέες. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Ἴδει θαλπομένοισι μελαίνεται αὐαλέος χρώς·
Αὔτως δ' οἷά τε θῆρες ἀλώμενοι, ἄλγε' ἔχουσιν.
Οὐχ ὡς ἁβροβίων Ἀράβων γένος· οὐ γὰρ ἐν ὄλβῳ
Ἴσην μοῖραν ἅπασιν ἐπ' ἀνδράσι θήκατο δαίμων.
Αὐτὰρ ὑπὲρ Λιβάνοιο, πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο,
Τῆς ἑτέρης Συρίης δολιχὴ μηκύνεται αἶα,
Ἑλκομένη καὶ μέχρις ἁλικλύστοιο Σινώπης.
Τῆς δ' ἤτοι μέσσης μὲν ἐπ' ἠπείροιο βαθείης

963 ſterile monticolarum apparet ſolum Eremborum, 964 qui vitam [domicilia ad vitam tranſigendam] in petris ſuffoſſis [in terram depreſſis] poſuerunt, 965 nudi, & poſſeſſionibus carentes. quinetiam ipſis 966 ſudore [æſtu] nigrum redditur aridum corpus: 967 temere vero more ferarum oberrantes, moleſtias habent. 968 non ſicut delicate viventium Arabum genus. non enim in felicitate 969 æquam ſortem [partem] omnibus hominibus attribuit deus. 970 at ultra Libanum, ad ortum ſolis, 971 alterius Syriæ longa producitur terra, 972 quæ protrahitur etiam uſque ad Sinopen quæ mari alluitur. 973 atque hujus media quidem in continente vaſta

Ὀρεσκῴων] ὀρειφοίτων. α. Αὔτως] μάτην. α. Θῆρες] ἄγρια ζῶα. α. Ἄλγη] θλίψεις. α. λύπας. β. Ἁβροβίων] πλουσίων. Ἴσην] ὁμοίαν. α. Μηκύνεται] μακρύνεται. α. μακραίνεται. β. Ἑλκομένη] συρομένη. α. Ἁλικλύστοιο] τῆς διὰ θαλάσσης βρεχομένης. α.

Τῶν ὄρεσι διαιτωμένων Ἐρεμβῶν τὸ λυπρὸν οὖδας, ἀντὶ τοῦ ἡ λυπρὰ καὶ ἀνιαρὰ καὶ χιτλία γῆ, φαίνεται· (Ἐρεμβοὺς δὲ λέγει τοὺς Τρωγλοδύτους Ἄραβας) οἵτινες τὸν βίον καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν ταῖς κατωρυχέσι πέτραις, ἤτοι ταῖς σπηλαιώδεσιν, οἱονεὶ σπήλαιον ἐχούσαις, ἔθεντο, γυμνοὶ καὶ κτημάτων ἐνδεεῖς ὄντες. περὶ αὐταῖς δὲ θαλπομένων τῷ ἱδρῶτι τὸ κατάξηρον αὐτῶν σῶμα μελαίνεται· ματαίως δὲ, αὔτως, καθάπερ θῆρες πλανώμενοι ἄλγη ἔχουσιν. οὐχ ὡς τῶν ἁβροβίων Ἀράβων τὸ γένος. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ δαίμων τὴν ἴσην μοῖραν ἐν ὄλβῳ θήκατο, τουτέστιν οὐκ ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ θεὸς τὴν ἴσην μοῖραν ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ τοῦ πλούτου ἔθηκεν. οἱ δὲ ἄλλοι Ἄραβές εἰσιν ἁβρόβιοι, ὡς καὶ οὗτος αὐτόθι περὶ τῶν αὐτῶν ἔδειξεν ἀνωτέρω. Ὑπεράνω δὲ τοῦ Λιβάνου, (ἀνακτρέχει καὶ γὰρ πάλιν καὶ πρὸς Συρίαν) ἐπὶ τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου, τῆς ἑτέρας Συρίας μακρὰ καὶ ἐπιμήκης πρὸς βορρᾶν ἐκτέταται γῆ, ἑλκομένη μέχρι καὶ τῆς ἁλικλύστου, ἢ ὑπὸ τῆς θαλάσσης κλυζομένης, Σινώπης· Συρίας δὲ λέγει ἑτέρας, τῆς νῦν Ἀσσυρίας· αὕτη καὶ γὰρ πάλαι Συρία μεγάλη ἐλέγετο. Ταύτης δὲ τῆς ὑψηλῆς ἢ τῆς βαθείας Ἀσσυρίας ἤπειρον τὴν μέσην

οἱ

Καππαδόκαι ναίουσι, δαήμονες ἱπποσυνάων·
Ἀσσύριοι δ' ἁλὸς ἄγχι, παρὰ στόμα Θερμώδοντος.
Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην, ὀρέων ἀπὸ παιπαλοέντων,
Φαίνετ' ἀπειρεσίου ποταμοῦ ῥόος Εὐφρήταο·
Ος δή τοι πρῶτον μὲν ἀπ' οὔρεος Αρμενίοιο
Μακρὸς ἐπὶ νότον εἶσι, πάλιν δ' ἀγκῶνας ἑλίξας
Αντὴν ἠελίοιο μέσην Βαβυλῶνα περήσας,
Περσίδος εἰς ἁλὸς οἶδμα θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην,
Υστατίης προχοῇσι Τερηδόνος ἐγγὺς ὁδεύων.
Τὸν δὲ μετ', εἰς αὐγάς, ποταμῶν ὤκιστος ἁπάντων
Τίγρις ἐϋρρείτης φέρεται, ῥόον ἶσον ἐλαύνων,
Τόσσον ἄνευθεν ἰών, ὅσσον ἕβδομον ἦμαρ ὁδεύσας

974 Cappadoces habitant, periti equitationis. [artis equeſtris.] 975 Aſſyrii vero mare juxta, ad oſtium Thermodontis. 976 hujus autem ad orientem, montibus ab excelſis, 977 cernitur immenſi fluvii fluxus Euphratæ; 978 qui ſane primum quidem e monte Armenio 979 longus in auſtrum progreditur; [r]urſum vero anfractus [flexus] conto[r]quens 980 contra ſolem, mediam Babylonem prætterlapſus, 981 Perſici in maris fluctum rapidam evomit ſpumam, 982 extremis fluentis Teredonem juxta means. 983 hunc autem poſt, in orientem, fluviorum celerrimus omnium 984 Tigris pulcrifluus fertur, fluentum æquabile agens, 985 tantum procul [ab Euphrate] labens, quantum [viæ] ſeptem diebus incedens

Παιπαλοέντων] [illegible]ξήρων. α. Ῥόος] ῥεῦμα. α. Θοὴν] ταχυτάτην. α. Απερεύγεται] ἐπ[illegible]ρει. α. Προχοῇσι] ῥοαῖς. α. Οδεύων] διερχόμενος. α. Οδεύσας] περιπατήσας. α. τὸ ὁδεύσας περιττόν ἐστι. β.

οἱ ἐμπειρότατοι τῶν ἱπποσυνῶν καὶ πολεμικώτατοι ναίουσι Καππαδόκαι· οἱ δὲ Ασσύριοι, οἱ Λευκόσυροι, πλησίον θαλάσσης, παρὰ τὸ στόμα τοῦ Θερμώδοντος. ἡ δὲ Αρμενία, καὶ Μεσοποταμία, καὶ Μηδία, τὰ ὅλα τῆς Ασσυρίας εἰσί, καθὼς καὶ μεγάλη πάλιν ἐλέγετο. Απὸ δὲ τῶν ὑψηλῶν καὶ τραχέων αὐτῆς ὀρῶν, πρὸς τὴν ἀνατολὴν, τοῦ ἀπείρου Εὐφράτου, οἱονεὶ μεγάλου, ὁ ῥοῦς φαίνεται· ὅς τις δὴ, Εὐφράτης, πρῶτα μὲν ἀπὸ τοῦ Αρμενίου ὄρους μακρὸς ἐπὶ νότον πορεύεται, πάλιν δὲ καὶ τοὺς ἀγκῶνας συστρέψας, ἐξεναντίας ἡλίου πορευόμενος, μέσην τὴν Βαβυλῶνα περάσας, ἐπὶ τῆς Περσίδος θαλάσσης τὸ χορτῶδες καὶ ἀχνῶδες αὐτοῦ ἀπερεύγεται, ταῖς ἐσχάταις προχοαῖς καὶ τῆς Τερηδόνος ἐγγὺς ὁδεύων. ἡ δὲ Τερηδὼν πόλις ἐστὶ παράλος. τὸ Αρμένιον ὄρος, ἢ ὅτι τὸ ὄρος ἐκεῖνο Αρμένιον λέγεται, ἢ ὅτι ἐν ἐκείνῳ ἄρτι Αρμένιοι κατοικοῦσιν. Μετὰ τοῦτον δὲ, τὸν Εὐφράτην, εἰς αὐγὰς, ὅ ἐστιν ἀνατολὰς, (ἀνατολικώτερος καὶ γάρ ἐστι) τῶν ποταμῶν ὅλων ταχύτατος καὶ καλὰ ἔχων ῥεύματα Τίγρις (ὃς καὶ ἀπὸ τοῦ Νιφάτου γεννᾶται ὄρους) ἶσον οὖν ἐλαύνων φέρει· (τὸ δὲ ἶσον ῥοῦν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὸ τάχος ὁμαλὸν) τοσοῦτον ἄποθεν καὶ χωρὶς ἀνατολικώτερος ὑπάρχων ἀπὸ Εὐφράτου,

Ἴφθιμος καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ ἀνύσειεν ὁδίτης.
Ἔστι δέ τις κατὰ μέσσα περίτροχος ὕδασι λίμνη,
Οὔνομα Θωνῖτις, ἧς ἕλκεται ἐς μυχὰ Τίγρις,
Δύνων πολλὸν ἔνερθε· πάλιν δ' ἐξαῦτις ἀνασχὼν
Ὀξύτερον προΐησι κάτω ῥόον. οὐκ ἂν ἐκείνου
Ἐν πάσιν ποταμοῖσι θοώτερον ἄλλον ἴδοιο.
Ὅσση δ' Εὐφρήτου καὶ Τίγριος ἔνδοθι γαῖα,
Τὴν δὲ περικτίονες μέσσην ποταμῶν ἐνέπουσιν.
Οὐ μέν τοι κείνης γε νομοὺς ὠνόσσατο βούτης,
Οὐδ' ὅς τις σύριγγι κερώνυχα Πᾶνα γεραίρων,
Μήλοις ἀγραύλοισιν ἐφέσπεται· οὐδὲ μὲν ὕλην
Παντοίην φυτοεργὸς ἀνὴρ ἀθερίσσατο καρπῶν.

986 robuſtus & celer conficere poteſt viator. 987 eſt autem quædam in medio circumflua undis palus, 988 nomine Thonitis, cujus trahitur in intima [penetralia] Tigris, 989 ſeſe condens ſubter. rurſum vero denuo emergens, 990 velociorem projicit infra [in inferiores regiones] undam. non illo 991 inter omnes fluvios velociorem alium conſpexeris. 992 quæcumque vero Euphratem & Tigrim intra [inter] tellus eſt, 993 eam accolæ mediam amnium perhibent. 994 non certe illius paſcua vituperabit bubulcus, 995 vel quicumque fiſtula corneam habentem ungulam vel [acuticornem] Panem celebrans, 996 oves in agro ſtabulantes ſequitur: neque ſane ſilvam 997 omnigenam fructuum vituperarit is qui operam ponit circa plantas.

Ἀνύσειεν] τελειώσειεν. α. Μυχὰ] τὰ ἐσώτατα. β. Δύνων] ὑποδυόμενος. α. Ἐκείνου] ἤτοι τοῦ Τίγριδος. α. Ἴδοιο] θεάσαιο. α. Περικτίονες] ἐγκάτοικοι. α. Νομοὺς] τὰς τροφάς, βοσκάς. α. Πᾶνα] τὸν θεόν. α. Γεραίρων] ὑμνῶν. α. Ὕλην παντοίην καρπῶν] παντοία δένδρων καὶ λαχάνων ὕλη. α. Φυτοεργὸς] κηπουρός. α.

Εὐφράτου, ὁπόσον ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας ὁδοιπόρος ἰσχυρὸς καὶ γενναῖος ἀνήρ, καὶ τοῖς ποσὶ ταχύς, ὁδεύσειεν. Ὑπάρχει δέ τις κατὰ τὸ μέσον περίτροχος, ὅ ἐστι κυκλοτερής, τοῖς ὕδασι λίμνη, τοὔνομα Θωνῖτις οὕτω καλουμένη, ἐφ' ἧς κατὰ τῶν ἐνδοτάτων τόπων τῆς λίμνης, καταπολὺ ὡς ἐς βέρεθρον ἐμπεσὼν ὑποκάτωθεν ὁ Τίγρις σύρεται· ἐκ δευτέρου δὲ πάλιν ἀπόγειος ἀνατείλας ὀξύτερον ῥόον διατρέχει ἤτοι τὰ κατωφερῆ τῶν χωρίων ὡς ἀπὸ τῆς λίμνης πεμπόμενος προπέμπει κάτω· οὐδαμῶς ἂν ἐκείνου ἐπὶ πᾶσι τοῖς ποταμοῖς κατόψει ταχύτερον. Ὅση μεταξύ ἐστι γῆ τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγριος, ταύτην οἱ περίοικοι Μεσοποταμίαν καλοῦσιν. οὐδὲ μέντοι τοὺς νομοὺς ἐκείνης τῆς γῆς βουκόλος ἀνὴρ μέμψοιτο, οὐδ' ὅς τις τὸν κερώνυχα Πᾶνα, ἤγουν τὸν κέρασι καὶ ὄνυξι χρώμενον, (τοιοῦτος καὶ γὰρ ὁ Πὰν φαντάζεται) τῇ σύριγγι τιμῶν τοῖς ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένοις προβάτοις [ἐπακολουθεῖ.] ἀλλ' οὐδὲ τὴν παντοίαν ὕλην, ὅ ἐστι τὴν πυκνὴν τῶν δένδρων φυτείαν, ὁ φυτουργὸς τῶν καρπῶν ἠθερίσατο, μηπ-

Τοίη ἐπὶ κείνης ἄροσις πέλει, ἐν μὲν ἀέξειν
Ποίην, ἐν δὲ νομοὺς εὐανθέας, ἐν δὲ καὶ ἀνδρῶν
Φύτλην, καλλίστην τε καὶ ἀθανάτοισιν ὁμοίην.
Τῆς μὲν πρὸς βορέην, λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσιν
Ἀνέρες Ἀρμένιοί τε, καὶ ἀγχέμαχοι Ματιηνοί,
Οὔρεσι κεκλιμένοι, ποταμοῦ πρόπαρ Εὐφρήταο,
Πίονες, ἀφνειοί τε, καὶ Ἄρεος εὖ δεδαῶτες.
Πρὸς δὲ νότον, Βαβυλὼν, ἱερὴ πόλις· τὴν ῥά τε πᾶσαν
Τείχεσιν ἀρραγέεσσι Σεμίραμις ἐστεφάνωσεν·
Αὐτὰρ ἐπ᾽ ἀκροπόλῃ μέγαν δόμον εἵσατο Βήλῳ,
Χρυσῷ τ᾽ ἠδ᾽ ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασα.

998 talis in illa aratio, [cultura,] ad producendum 999 herbam, & paſcua florida, atque etiam hominum 1000 ſtirpem, pulcerrimamque & immortalibus ſimilem. 1001 hujus quidem ad boream, pingue ſolum habitant 1002 homines Armeniique, & cominus pugnantes Matiani, 1003 in montibus ſiti, fluvium ante Euphratem, 1004 pingues, opulentique, & Martis bene gnari. 1005 auſtrum autem verſus, Babylon, ſacra urbs: quam quidem totam 1006 mœnibus infractis Semiramis coronavit: [circumdedit:] 1007 ceterum in arce urbis ingentem domum condidit Belo, 1008 auroque & ebore atque argento exornans.

Ποίην] βοτάνην. α. Πίονες] λιπαροί. α. Σεμίραμις] ἡ δέσποινα, ἡ Ἄρτεμις. α. Δόμον εἵσατο] οἶκον ἔκτισε. α. Βήλῳ] τῷ θεῷ. Βῆλος, παρὰ τοῖς Ἕλλησι Κρόνος. α. Ἀσκήσασα] ποιήσασα. α.

οὗ ἀπέτεμον, ἢ ἀπέρριψεν· ἐπειδὴ τοιαύτη ὑπάρχει τῆς γῆς ἐκείνης ἡ ἄροσις (λέγει δὲ καὶ τοῦτο, ἢ διὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος, ἢ διὰ τὸν τόπον καὶ τὴν χώραν) ἐν τῷ αὔξειν μὲν τὴν πόαν καὶ εὐανθεῖς νομούς· ἐν αὐτῇ δὲ καὶ ἡ τῶν ἀνδρῶν γενεὰ ὁμοία καὶ παραπλησία τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλλος. Ταύτης μὲν πρὸς βορρᾶν, τῆς Μεσοποταμίας, ὑπὸ τοῖς ὄρεσιν [ἔμπροσθεν τοῦ Εὐφράτου] κεκλιμένοι ἐπὶ τὴν λιπαρὰν γῆν κατοικοῦσιν οἱ Ἀρμένιοι ἄνδρες, καὶ οἱ ἐκ χειρῶν μαχόμενοι Ματιηνοί, εὐτραφεῖς, καὶ πλούσιοι, καὶ τὰ τοῦ πολέμου μεμαθηκότες. Πρὸς δὲ τὸν νότον, ἡ μεγάλη πόλις Βαβυλὼν, ἣν τοῖς ἀρραγέσιν, ἤτοι τοῖς χαλκοῖς ἢ ἰσχυροῖς, τείχεσιν ἡ Σεμίραμις ἐστεφάνωσε· (λέγεται γὰρ χαλκοῦν εἶναι τὸ τεῖχος, ὡς καὶ πανταχόθεν περιορεῖσθαι τῷ ποταμῷ) ἐπὶ δὲ τὴν ἀκρόπολιν τοῦ Βήλου, τουτέστι τοῦ βασιλέως, (οὗτος δὲ ὁ Βῆλός ἐστιν ὁ Ζεὺς, ἢ υἱὸς τοῦ Διὸς, βασιλεὺς παρὰ Ἰουδαίοις) μέγαν οἶκον εἵσατο, ἀντὶ τοῦ μέγαν ναὸν ᾠκοδόμησεν, ἢ ἱδρύσατο, τῷ τε χρυσῷ καὶ τῷ ἐλέφαντι καὶ τῷ ἀργύρῳ καλλωπίσασα καὶ ἐπιμελησαμένη. σημειωτέον δὲ τὸ βασιλεῖ, εἰς τὸ μέγαν δόμον εἵσατο. ἵν᾽ ᾖ οὕτως, ἐπὶ δὲ τὴν ἀκρόπολιν τῷ βασιλεῖ μὲν ναὸν ᾠκοδόμησεν ἡ Σεμίραμις. καὶ

Καὶ τό τοι πεδίον περιώσιον· ἔνθα τε πολλοὶ
Ἀκρόκομοι φοίνικες ἐπηρεφέες πεφύασι.
Ναὶ μὴν καὶ χρυσοῖο φέρει χαριέστερον ἄλλο,
Ὑγρῆς βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, ἣ περὶ χῶρον
Φύεται ἐν προβολῆς, ὀφιήτιδος ἔνδοθι πέτρης.
Αὐτὰρ ὑπὲρ Βαβυλῶνος, ἐπὶ πνοιὴν Βορέαο,
Κισσοί, Μεσσαβάται τε, Χαλωνῖται τε νέμονται.
Ἀλλ' ὁπότ' Ἀρμενίων ὀρέων προπάροιθεν ὁδεύσης
Εἰς αὐγάς, τότ' ἔπειτα τὰ Μηδικὰ τέμπεα δήεις.
Τῶν μὲν πρὸς Βορέην, ἐριθηλέα γαῖαν ἔχουσι
Γηλοί τε, Μάρδοι τε, καὶ ἀνέρες Ἀτροπατηνοί.
Πρὸς δὲ νότον ναίουσιν ἀγαυῶν ἔθνεα Μήδων,
Κείνης τοι γενεῆς ἐρικυδέος ἐκγεγαῶτες

1009 atque hujus quidem planities ingens: ibique multæ 1010 in ſummo comantes palmæ fornicatæ [quæ ramos in fornicis modum propendentes habent] naſcuntur. 1011 jam vero & auro fert plus gratiæ habens aliud, 1012 humidæ berylli glaucum lapidem, qui in loco illo 1013 naſcitur apud effluvia [torrentium,] ophiten intra lapidem. 1014 cæterum ſupra Babylonem, ad flatum boreæ, 1015 Ciſſi, Meſſabatæ, Chalonitæque habitant. 1016 verum quum Armenios montes ultra perrexeris 1017 in orientem, tunc deinde Medica tempe invenies. 1018 quorum quidem ad boream, valde florentem terram tenent 1019 Gelique, Mardique, & homines Atropateni. 1020 ad auſtrum autem habitant illuſtrium gentes Medorum, 1021 ex illa ſcilicet ſtirpe illuſtri prognati

Ἐπηρεφέες] δασεῖς, πυκνοί. α. Πεφύασι] ἀναβλαστάνουσι. α. Χαριέστερον] καθαρώτερον. α. Φύεται] ἀναβλαστάνει. α. Προβολῆς] τοῖς προβασίμοις τόποις. α. Ἔνδοθι] ἔσωθεν. α. Νέμονται] κατοικοῦσι. α. Ὁπότ'] ὁπηνίκα. α. Ὀρέων] βουνῶν. α. Προπάροιθεν] ἔμπροσθεν. α. Ὁδεύσης] περιπατήσῃς. α. Αὐγάς] ἀνατολάς. α. Τέμπεα] στενὰ ὄρη. α. Δήεις] εὑρήσεις. α. Ἐριθηλέα] ἄγαν θαλερὰν. α. Ἔχουσι] κατοικοῦσι. α. Ναίουσι] κατοικοῦσι. α. Ἀγαυῶν] λαμπρῶν. α. Γενεῆς] τῆς φυλῆς. α. Ἐρικυδέος] λίαν ἐνδόξου. α.

ταύτης τὸ πεδίον περιώσιον, ἀντὶ τοῦ πολὺ καὶ μέγα. ἐκεῖσε πολλοὶ φοίνικες οἱ κατὰ τὸ ἄκρον θάλλοντές εἰσιν. * ὅπ ἤγουν τὰ δένδρα * ἀληθῶς μὴν καὶ τοῦ χρυσοῦ χαριέστερον ἄλλο * * * * * * * * * * * * * *

Αἰη

Αἰήταο θυγατρὸς, ἀμύμονος ἡρωΐνης.
Εὖτε γὰρ Ἀκταίοιο παρὰ ῥόον Ἰλισσοῖο
Φάρμακ' ἐμήσατο λυγρὰ γόνῳ Πανδιονίδαο,
Αἰδοῖ μὲν χῶρον κεῖνον λίπεν, ἐς δὲ βαθεῖαν,
Πλαζομένη κατὰ φῶτας, ὁμώνυμον ἵκετο γαῖαν,
Οὐ μὲν ἑκὰς Κόλχων. Κόλχων γε μὲν αἶαν ἱκέσθαι
Οὔ οἱ ἔην. μῆνιν γὰρ ἑοῦ δειδίσσετο πατρός.
Τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν πολυφάρμακοι ἄνδρες ἔασι
Χώρην ναιετάοντες ἀπείριτον, οἱ μὲν ἐπ' αὐτὰς
Πέτρας, αἳ φύουσιν ἀφεγγέα ναρκισσίτην,
Οἱ δ' ἑκὰς ἐν λασίῃσι νενασμένοι εἰαμενῇσι,
Πώεα καλὰ νέμοντες ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς,
Τόσσον ἐπ' ἀντολίην τετραμμένοι, ἄχρι πυλάων
Κασπιάδων, αἵ τ' εἰσὶ βαθυνομένας ὑπὸ πέτρας,
Κληῗδες γαίης Ἀσιήτιδος· ἧχι κέλευθος

1022 Æetæ filiæ, inculpatæ heroines. 1023 quum enim Actæi [Attici] juxta fluentum Iliſſi 1024 venena molita eſſet exitioſa filio Pandionidæ, [Pandionis,] 1025 pudore quidem locum illum reliquit; atque in vaſtam, 1026 oberrans per homines, cognominem venit terram, 1027 non quidem longe a Colchis. Colchorum tamen terram adire 1028 haud ei licebat. iram enim ſui pertimeſcebat patris. 1029 quamobrem in hunc uſque diem venefici homines ſunt 1030 regionem incolentes immenſam, alii quidem ad ipſas 1031 cautes, quæ gignunt obſcurum narciſſiten, 1032 alii vero procul in conſitis [gramineis] ſiti pratis, 1033 greges pulcros paſcentes, valde oneratos velleribus, 1034 tantum in orientem verſi, uſque ad portas 1035 Caſpias, quæ ſunt profundis ſub rupibus, 1036 clauſtra terræ Aſianæ: qua via

Αἰήταο θυγατρὸς] ἤτοι τῆς Μηδείας, ἣν ἐδίωκεν ὁ Θησεύς. α. Ἀμύμονος] ἀψόγου. α. Εὖτε] ἡνίκα. α. Ἀκταίοιο] ἀκτώδους. α. Ἐμήσατο] ἐβουλεύσατο. α. Γόνῳ Πανδιονίδαο] ἤτοι τῷ Θησεῖ· Πανδίονος γὰρ παῖς ὁ Θησεύς, εἰς ὃν τὰ χαλεπὰ φάρμακα ἐσκεύασεν ἡ Μήδεια. α. Βαθεῖαν] τὴν ὑψηλήν. α. Πλαζομένη] πλανωμένη. α. Φῶτας] ἄνδρας. α. Ἵκετο] παρεγένετο. α. Ἑκὰς] μακρόθεν. α. Οἱ] αὐτῇ. α. Ἔην] ἐξῆν. α. Μῆνιν] ὀργήν. α. Ἑοῦ] ἰδίου. α. Δειδίσσετο] ἐφοβεῖτο. α. Τοὔνεκα] διὰ τοῦτο. α. Εἰσέτι νῦν] ἀρτίως. α. Ἔασι] ὑπάρχουσι. α. Ναιετάοντες] κατοικοῦντες. α. Ἀπείριτον] πολλὴν καὶ ἄπειρον. α. Φύουσι] ἀναβλαστάνουσι. α. Ἀφεγγέα] σκοτεινόν. α. Νενασμένοι] κατῳκισμένοι. α. Εἰαμενῇσι] ὑγροῖς καὶ ποσίμοις τόποις. α. Πώεα] ποίμνια. α. Νέμοντες] βόσκοντες. α. Ἄδην] δαψιλῶς. α. Βεβριθότα] καταβεβαρυμένα. α. Κέλευθος] ὁδός. α.

Ἐκτέτατ᾽ ἐς βορέην τε καὶ ἐς νότον ἐρχομένοισιν,
Ἡ μὲν ἐς Ὑρκανίους, ἡ δ᾽ οὔρεα Περσίδος αἴης.
Ἀλλ᾽ ἤτοι πυλέων μὲν ὑπαὶ πόδα Κασπιάων
Πάρθοι ναιετάουσιν Ἀρήϊοι, ἀγκυλότοξοι,
Παντοίου πολέμοιο δαήμονες. οὐ γὰρ ἀρότρῳ
Αὔλακ᾽ ἐπιθύνουσι διαχαρίζοντες ἀρούρας,
Οὐδὲ μὲν ἐν νήεσσιν ἅλα τμήγουσιν ἐρετμοῖς,
Οὐδὲ νομῷ φέρβουσι βοῶν γένος· ἐκ δὲ τεκέθλης
Νηπίαχοι τόξοισι καὶ ἱπποσύνῃσι μέλονται.
Αἰεὶ δ᾽ ἠχήεσσαν ἀνὰ χθόνα δοῦπος ἀκόντων,
Ἢ βελέων· πάντῃ δέ τ᾽ ἀελλοπόδων δρόμος ἵππων
Θυνόντων. οὐ γάρ σφι θέμις δόρποιο πάσασθαι,
Πρὶν πολέμου μόχθοισι κάρην ἱδρῶτι παλῦναι·
Φέρβονται δ᾽ ἄγρῃσι δορυκτήτου βιότοιο.
Ἀλλ᾽ ἔμπης κατὰ δῆριν ἀμαιμακέτους περ ἐόντας
Αὐσονίου βασιλῆος ἐπεπρήϋνεν ἀκωκή.

1037 extenſa eſt & in boream & in auſtrum euntibus. 1038 illa quidem ad Hyrcanos, hæc vero ad montes Perſicæ terræ. 1039 at vero portarum quidem ſub pede [ora] Caſpiarum 1040 Parthi degunt Martii, curvis arcubus utentes, 1041 omnigeni belli periti. nec enim aratro 1042 ſulcum dirigunt, findentes arva, 1043 neque in navibus mare ſecant remis, 1044 nec item pabulo paſcunt boum genus: ſed a nativitate 1045 pueri arcubus & equitationibus dediti ſunt. 1046 ſemper autem ſtreperam per terram ſtridor jaculorum, 1047 aut telorum: paſſim etiam alipedum curſus equorum 1048 ruentium. non enim ipſis fas eſt cibum ſumere, 1049 quin prius ex belli laboribus caput ſudore perfuderint: 1050 vivunt autem prædis haſta parti alimenti. 1051 verumtamen prælio indomiti [inſuperabiles] quamvis eſſent, 1052 Auſonii regis manſuefecit cuſpis. [haſta.]

Ἐκτέτατ᾽] ἐξήπλωται. α. Ὑπαὶ πόδα] ὑπὸ τὸ ἔσχατον. α. Ἀρήϊοι] πολεμικοί. α. Δαήμονες] ἔμπειροι, ἐπιστήμονες. α. Τμήγουσιν] χωρίζουσι. α. Ἐρετμοῖς] κωπηλασίοις. α. Νομῷ] βοσκῇ. α. Φέρβουσι] τρέφουσι. α. Νηπιαχὸν] νηπιόθεν. α. Ἱπποσύνῃσι] ἱππηλασίαις. α. Μέλονται] διὰ φροντίδος ἔχουσι. α. Αἰεὶ] διηνεκῶς. α. Ἠχήεσσαν] ἠχητικήν. α. Δοῦπος] ὁ κτύπος. α. Ἀκόντων] τῶν δοράτων καὶ τῶν βελῶν. α. Ἀελλοπόδων] τῶν ταχυπόδων. α. Θυνόντων] ὁρμημένων. α. Θέμις] δίκαιον. α. Δόρποιο] δείπνου. α. Πάσασθαι] φαγεῖν. α. Πρὶν] πρότερον. α. Μόχθοισι] κακοπαθείαις. α. Παλῦναι] λαμπρῦναι. α. Φέρβονται] τρέφονται. α. Ἄγρῃσι δορυκτήτου βιότοιο] ἐκ τῆς ἁρπαγῆς τῶν δοράτων. α. Ἀλλ᾽ ἔμπης] ἀλλ᾽ ὅμως. α. Δῆριν] τὴν μάχην. α. Ἀμαιμακέτους] ἀκαταπονήτους. α. Ἐπεπρήϋνεν] ἐπραΰνωσεν. α. Ἀκωκὴ] ἡ ἰσχὺς, καὶ δύναμις, καὶ ἡ ὀξύτης. α.

Ἰμερ[…]

Εἰ δέ σε καὶ Πέρσαις ἰδέειν γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ,
Εὐφραδέως ἄν σοι καὶ τὸ γένος αὐδήσαιμι,
Καὶ πόρον ἀενάων ποταμῶν, ὀρέων τε κελεύθους.
Μοῦνοι γὰρ τ' Ἀσίης βασιλεύτατον ἔθνος ἔχουσι,
Μοῦνοι δ' ἄσπετον ὄλβον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
Ὁππότε Μηονίην τε Σάρδιας ἐξαλάπαξαν.
Χρύσεά τοι κείνων μὲν ἐπὶ χροῒ τεύχεα φωτῶν,
Χρύσεα δ' αὖθ' ἵπποισιν ἐπὶ στομάτεσσι χαλινά,
Χρυσῷ δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐκοσμήσαντο πέδιλα·
Τόσσος γάρ σφιν ὄλβος ἀπείριτος. ἀλλά τοι εἴη
Περσὶς ὅλη μεγάλοισι περίδρομος οὔρεσι γαῖα,
Κασπιάδων πυλέων νοτιώτερον οἶμον ἔχουσα,
Ἑλκομένη τε μέχρις ὁμωνύμου ἀμφιτρίτης.
Τριχθὰ δέ μιν ναίουσι διαστεδόν· οἱ μὲν, ὑπ' ἄρκτους,
Τοξοφόρων σκιεροῖσι παρήμενοι οὔρεσι Μήδων·
Οἱ δὲ, μεσήπειροι· οἱ δ' ἐς νότον, ἄχρι θαλάσσης.

1053 Sin autem te quoque Perſas noſcendi dulce deſiderium capit, 1054 perſpicue tibi etiam eorum gentem eloquar, 1055 atque curſum perennium fluminum montiumque vias. 1056 ſoli enim Aſiæ florentiſſimam [potentiſſimam] regno gentem habent, 1057 ſoli item grandes divitias in domibus repoſuerunt, 1058 quando Mæoniam & Sardias depopulati ſunt. 1059 aurea ſane illorum quidem in corpore arma hominum, 1060 aurea etiam equis in oribus frena, 1061 aurò item circa pedes ornant calceamenta: 1062 tantæ enim ipſis divitiæ ſunt immenſæ. Ceterum tibi ſit [propoſita ſit] 1063 Perſis tota magnis circumdata montibus terra, 1064 Caſpiis portis magis auſtralem viam habens, 1065 porrecta etiam uſque ad cognomine mare. 1066 trifariam autem ipſam habitant ſeparatim: hi quidem, ſub arctis, 1067 ſagittariorum umbroſis adjacentes montibus Medorum: 1068 illi vero, mediterranei: reliqui in auſtrum, uſq; ad mare.

Ἵμερος] ἐπιθυμία. α. Αἱρεῖ] κρατεῖ. α. Εὐφραδέως] φανερῶς καὶ σωφρόνως. α. Αὐδήσαιμι] εἴποιμι. α. Ἀενάων] τῶν διαπαντὸς καταρρεόντων. α. Μοῦνοι] ἤτοι οἱ Πέρσαι. α. Βασιλεύτατον] βασιλικώτατον. α. Ἄσπετον ὄλβον] ἄπειρον, ἀναρίθμητον πλοῦτον. α. Ἐνὶ μεγάροισι] ἐν οἴκοις. α. Μηονίην] τὴν Λυδίαν. α. Ἐξαλάπαξαν] ἐπόρθησαν, ἐσύλησαν ἐπὶ τοῦ Δαρείου βασιλεύσαντος αὐτῶν. α. Κείνων] ἤτοι τῶν συλληφθέντων. α. Χροῒ] σώματι. α. Τεύχεα] κατασκευάσματα. α. Φωτῶν] ἀνθρώπων. α. Πέδιλα] ὑποδήματα. α. Εἴη] ὑπαρχέτω. α. Περσὶς] γῆ δηλονότι. α. Περίδρομος] κυκλοτερής. α. Οἶμον] ὁδόν. α. Τριχθὰ] τριχῶς. α. Μιν] αὐτήν. α. Διαστεδὸν] κεχωρισμένως. α. Σκιεροῖσι] δασέσι. α. Παρήμενοι] καθήμενοι. α.

Πρῶται Σάβαι, μετὰ τούσδε Πασαργάδαι· ἄγχι δὲ Τασκοί,
Ἄλλοι θ' οἳ ναίουσι διάνδιχα Περσίδα γαῖαν.
Καὶ τὴν μὲν πολέες ποταμοὶ περιπιαίνουσι,
Τῇ καὶ τῇ σκολιῇσιν ἐλαυνόμενοι προχοῇσι.
Χωρὶς μὲν Κόρος ἐστὶ μέγας, χωρὶς δὲ Χοάσπης
Ἕλκων Ἰνδὸν ὕδωρ, παρά τε ῥέων χθόνα Σούσων.
Τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῇσιν ἴδοις εὐωπὸν Ἀχάτην,
Κείμενον οἷα κύλινδρον ἐπὶ χθονός· ὅν ῥ' ἀπὸ πέτρης
Χειμερίου ποταμοῖο κάτω σύρουσι χαράδραι.
Αἰεὶ δ' αὖ λιαροῖο γεγηθότες ἐξ ἀνέμοιο
Καρποὶ τηλεθάουσιν ἐπήτριμοι ἀλλήλοισι.
Φράζεο δ' εἰς αὐγὰς λοιπὸν πόρον Ἀσίδος αἴης.
Ἐγγύθι γάρ τοι πέζα τελείεται ἠπείροιο.
Ἤτοι μὲν παρὰ χεῦμα τὸ Περσικὸν ὠκεανοῖο
Καρμανοὶ ναίουσιν, ὑπ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
Περσίδος οὐκ ἀπάνευθε, διάνδιχα γαῖαν ἔχοντες,
Οἱ μὲν, ὑπεράλιοι, τοὶ δ' ἔνδοθεν ἠπειρῶται.

1069 Primo Sabæ, poſt hos Paſargadæ: prope vero Taſci. 1070 aliique qui habitant in diverſis partibus Perſicam terram. 1071 atque hanc quidem multi amnes undique pinguefaciunt, 1072 huc atque illuc flexuoſis acti fluentis. 1073 ſeorſum quidem Corus eſt vaſtus, ſeorſum vero Choaſpis, 1074 trahens Indicam undam, præterfluens terram Suſorum. 1075 hujus autem in lateribus cernas pulcrum adſpectu Achaten, 1076 jacentem quaſi cylindrum ſuper terram: quem quidem e rupe 1077 hyberni fluminis [torrentis] abſtrahunt [detrahunt, deorſum trahunt] alvei. 1078 ſemper item placido læti [exhilarati] a vento 1079 fructus virent addenſati aliis. 1080 obſerva autem orientem verſus, reliquum iter Aſiaticæ terræ. 1081 prope enim ora finitur continentis. 1082 nempe ad undam Perſici oceani 1083 Carmani habitant, ſub ſole orienti, 1084 a Perſide haud procul, bifariam [diviſim] terram tenentes, 1085 alii quidem maritimi, alii vero intus mediterranei,

Διάνδιχα] διχῶς. α. Περιπιαίνουσι] λιπαίνουσι. α. Σκολιῇσιν] καμπύλαις. α. Ἐλαυνόμενοι] συστρεφόμενοι. α. Προχοῇσι] προχεύσεσι. α. Τοῦ] τούτου τοῦ ποταμοῦ. α. Ἴδοις] θεάσαιο. α. Χαράδραι] τὰ ἀπὸ τῶν ποταμῶν γινόμενα κοιλώματα. α. Λιαροῖο] ὁμαλοῦ. α. Τηλεθάουσι] λίαν θάλλουσι. α. Ἐπήτριμοι] συνεχεῖς. α. Φράζεο] σκόπει, διανοοῦ. α. Αὐγάς] ἀνατολάς. α. Πέζα] βάσις. α. Ἀνιόντι] ἀνερχομένῳ. α. Ἔχοντες] κεκτημένοι. α. Ὑπεράλιοι] πλησίον τῆς ἁλός. α. Τοὶ δ' ἔνδοθεν] οἱ δὲ ἐν τῇ γῇ. α.

Μ[illegible]α.

Τῶν δ' πρὸς ἀντολίην Γεδρωσῶν ἕλκεται αἶα,
Γείτων ὠκεανοῦ μεγακήτεος, οἷσι πρὸς αὐγὰς
Ἰνδὸν πὰρ ποταμὸν νότιοι Σκύθαι ἐνναίουσιν,
Ὅς ῥά τ' Ἐρυθραίης κατεναντίον εἶσι θαλάσσης,
Λαβρότατον ῥόον ὠκὺν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνων,
Ἀρξάμενος τὰ πρῶτ' ἀπὸ Καυκάσου ἠνεμόεντος.
Διοσὰ δέ οἱ στόματ' ἐστὶ, μέσην δ' ἐπιδέδρομε νῆσον,
Νῆσον τὴν καλέουσιν ἐπιχθόνιοι Παταληνήν·
Κεῖνός τοι πολέων ἀποτέμνεται ἔθνεα φωτῶν.
Ἤτοι μὲν δύοντος ἐπὶ κλίσιν ἠελίοιο,
Ὠρείτας τ', Ἀρβάς τε, λινοχλαίνους τ' Ἀραχώτας,
Σατραΐδας θ', ὅσσους τε παρὰ πτυχὶ Παρπανισοῖο
Ξυνῇ ὁμῶς μάλα πάντας ἐπωνυμίην Ἀριηνούς·
Οὐ χθόνα ναιετάοντας ἐπήρατον, ἀλλ' ὑπὸ λεπτῇ
Ψάμμῳ πεπληθυῖαν, ἰδὲ ῥώπεσσι δασεῖαν.
Ἀλλ' ἔμπης ζωῆσιν ἐπαρκέες εἰσὶ κέλευθοι.
Ἄλλον γάρ σφιν ὄλβον ἀκήρατον αἶα κομίζει.
Πάντη γὰρ λίθος ἐστὶν Ἐρυθροῦ κουραλίοιο,

.1086 horum autem ad orientem Gedroſorum trahitur tellus. 1087 vicina oceano vaſto. quibus ad ortum, 1088 Indum ad fluvium, auſtrales Scythæ habitant, 1089 qui quidem rubrum contra currit mare, 1090 impetuoſiſſimam [rapidiſſimam] undam celerem ad auſtrum recta propellens, 1091 ortus primum a Caucaſo ventoſo. [excelſo.] 1092 duo autem illi ora ſunt; in mediam vero incurrit inſulam, 1093 inſulam quam vocant incolæ Patalenam: 1094 ille ſane multorum dirimit gentes hominum. 1095 nempe cadentis ad inclinationem ſolis, 1096 Oritaſque, Aribaſque, & habentes lineas veſtes Arachotas, 1097 Satraidaſque, quoſcumque etiam ad clivum [declinationem] Parpaniſi 1098 communiter ſimul univerſos cognomento Arianos, 1099 haud terram incolentes amabilem, verum ſubtus tenui 1100 arena oppletam, atque ſpinetis hiſpidam. [hirtam.] 1101 attamen victui ſufficientes [idoneæ] ſunt viæ. 1102 aliam enim ipſis opulentiam immarceſcibilem [ſempiternam] terra profert. 1103 paſſim namque lapis eſt rubri coralii,

Μεγακήτεος] μεγαλοπλάτου. α. Ος] ποταμὸς δηλονότι. α. Εἶσι] πορεύεται. α. Λαβρότατον] δυνατώτατον. α. Ωκὺν] ταχύν. α. Ελαύνων] σύρων. α. Ηνεμόεντος] ὑψηλοτάτου. α. Διοσὰ] δύο. α. Οἱ] αὐτῷ. α. Κεῖνος] ποταμός. α. Επὶ κλίσιν] ἐπὶ δύσιν. α. Λινοχλαίνους] ἐκ λίνου χλαῖναν ἔχοντας. α. Πτυχὶ] ἐξοχῇ. α. Ξυνῇ] κοινῶς. α. Ομῶς] ὁμοίως. α. Ῥώπεσσι] θάμνοις· ῥὼψ, εἶδος φρυγάνου. α. Κομίζει] φέρει. α.

Ωδί-

Πάντη δ' ἐν πέτρῃσιν ὑπὸ φλέβες ὠδίνουσι
Χρυσείης κυανῆς τε καλὴν πλάκα σαπφείροιο,
Τῆς ἀποτεμνόμενοι, βιοτήσιον ὦνον ἔχουσι.
Πρὸς δ' αὐγὰς, Ἰνδῶν ἐρατεινὴ πέπταται αἶα
Πασσάων πυμάτη, παρὰ χείλεσιν ὠκεανοῖο.
Ἣν ῥά τ' ἀνερχόμενος μακάρων ἐπὶ ἔργα καὶ ἀνδρῶν
Ἠέλιος πρώτῃσιν ἐπιφλέγει ἀκτίνεσσι.
Τῶ γαίης ναέται μὲν ὑπὸ χρόα κυανέουσι,
Θεσπέσιον λιπόωντες, ἐειδόμεναι δ' ὑακίνθῳ
Πιοτάτας φορέουσιν ἐπὶ κράτεσφιν ἐθείρας.
Τῶν δ' οἱ μὲν χρυσοῖο μεταλλεύουσι γενέθλην,
Ψάμμον εὐγνάμπτῃσι λαχαίνοντες μακέλῃσιν·
Οἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι λινεργέας· οἱ δ' ἐλεφάντων
Ἀργυφέους πριθέντας ἀποξύουσιν ὀδόντας·
Ἄλλοι δ' ἰχνεύουσιν ἐπὶ προβολῇσιν ἀναύρων
Ἢ που βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, ἢ ἀδάμαντα
Μαρμαίροντ', ἢ χλωρὰ διαυγάζουσαν ἴασπιν,

1104 paſſim item in rupibus ſubtus venæ pariunt 1105 aureæ cœruleæque pulcrum lapidem ſapphiri, 1106 e qua deſecantes, victualem [rerum ad victum neceſſariarum] pretium habent. 1107 ortum autem verſus, Indorum amœna expanditur terra 1108 omnium extrema, ad littora oceani. 1109 quam exoriens, divorum ad opera & hominum, 1110 ſol primis accendit [illuſtrat] radiis. 1111 quare terræ habitatores quidem corpore ſubfuſci ſunt, 1112 mire pingues, [vel, nitidi tamquam ex pinguedine,] ſimileſque hyacintho 1113 pinguiſſimas [multum unctas ſeu delibutas] geſtant in capitibus comas. 1114 horum autem quidam auri ſcrutantur originem, [metalla,] 1115 arenam fodientes curvatis apte ligonibus: 1116 alii telas texunt lino elaboratas: alii elephantum 1117 candidos ſectos radunt dentes: 1118 alii veſtigant apud effluvia torrentium, 1119 aut berylli glaucam gemmam, aut adamantem 1120 relucentem, aut viridi colore pellucentem iaſpim.

Ὠδίνουσι] γεννῶσι. α. Ὦνον] ὠφέλειαν. α. Ἐρατεινὴ] ἐπιθυμητή. α. Πέπταται] ἐπίκειται. α. Πυμάτη] ἐσχάτη. α. Τῶ] ἤτοι διὰ τοῦτο. α. Ναέται] ἐγκάτοικοι. α. Ἐειδόμεναι] ὁμοιούμεναι. α. Κράτεσφιν] κεφαλαῖς. α. Ἐθείρας] τρίχας. α. Μεταλλεύουσι] ἀνιχνεύουσι. α. Εὐγνάμπτῃσι] καμπύλαις. α. Λαχαίνοντες] σκάπτοντες. α. Ἀργυφέους] λευκούς. α. Πριθέντας] πρισθέντας. α. Προβολῇσι] προόδοις, ἀρχαῖς. α. Ἀναύρων] ποταμῶν χειμάρρων. α. Μαρμαίροντ'] λάμποντα. α. Διαυγάζουσαν] λάμπουσαν. α.

Ὑπη-

Ἢ καὶ γλαυκιόωντα λίθον καθαροῖο τοπάζου,
Καὶ γλυκερὴν ἀμέθυσον ὑπηρέμα πορφυρέουσαν.
Παντοῖον γὰρ γαῖα μετ' ἀνδράσιν ὄλβον ἀέξει,
Ἀενάοις ποταμοῖσι κατάρρυτος ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ναὶ μὴν καὶ λειμῶνες ἀεὶ κομόωσι πετήλοις.
Ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος ἀέξεται, ἄλλοθι δ' αὖτε
Ὕλαι τηλεθόωσιν Ἐρυθραίου καλάμοιο.
Φράζεο δ' ὥς τοι σχῆμα καὶ ὡς ποταμοὺς ἐνέποιμι,
Οὔρεά τ' ἠνεμόεντα, καὶ αὐτῆς ἔθνεα γαίης.
Ἤτοι μὲν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῇσιν ἄρηρε,
Πάσῃσι λοξῇσιν, ἀλιγκίη εἴδεϊ ῥόμβου.
Ἀλλά τοι ἑσπερίοις μὲν ὁμούρεος ὕδασιν Ἰνδὸς
Γαῖαν ἀποτμήγει, νότιον δ' ἁλὸς οἶδματ' Ἐρυθρῆς·
Γάγγης δ' εἰς αὐγάς· ὁ δὲ Καύκασος ἐς πόλον ἄρκτων.
Καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
Οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφὶς
Κεκριμένοι· ποταμοῦ μὲν ἀπειρεσίου πέλας Ἰνδοῦ

1121 aut etiam glauco ſplendentem colore lapidem nitidi topazi, 1122 atque dulcem amethyſtum leviter [ſenſim] purpuraſcentem. 1123 omnigenas enim terra apud illos homines divitias producit, 1124 perennibus fluviis irrigua hinc inde. 1125 jam vero & prata aſſidue comata ſunt foliis. 1126 alibi enim milium creſcit, alibi autem 1127 ſilvæ vireſcunt calami Erythræi [originem habentis ex locis Erythræo (i. e. rubro) vicinis oceano ad quem India protenditur.] 1128 Attende [adverte] autem ut tibi figuram [formam Indiæ] utque fluvios referam, 1129 monteſque excelſos, & ipſius gentes terræ. 1130 nempe quattuor in lateribus ſtabilita eſt, [fixa eſt,] 1131 omnibus obliquis, ſimilis figuræ rhombi. 1132 ſed enim occidentalibus quidem conterminus aquis Indus 1133 terram abſcindit: ad auſtrum vero, maris fluctus rubri: 1134 Ganges autem ad orientem: verum Caucaſus ad polum urſarum. 1135 atque hanc quidem multique & beati [opulenti] homines tenent, 1136 non una habitantes cognomines, 1137 ſed diverſe ſeparati: fluvium quidem immenſum prope Indum

Ὑπηρέμα] ἡσύχως. α. Αὔξει] δίδωσι. α. Ἀενάοις] διηνεκέσιν οὖσι. α. Λειμῶνες] κῆποι. α. Πετήλοις] φύλλοις. α. Ἐρυθραίου] κοκκίνου. α. Φράζεο] διανοοῦ. α. Πισύρεσσιν] τέσσαρσι. α. Ἄρηρε] ἥρμοσται. α. Ἀλιγκίη] ὁμοία. α. Ῥόμβου] σχήματος τετραπλεύρου παραστασιαλλομένου. α. Ἀποτμήγει] διαχωρίζει. α. Οἶδματ'] κύματα. α. Ἐς πόλον ἄρκτων] εἰς τὰ ἀρκτῷα μέρη. α. Καὶ τὴν] ἤτοι ταύτην τὴν γῆν. α. Ἅμα] ὁμοῦ. α. Ὁμώνυμοι] ὁμόχωροι. α. Διαμφὶς] ἀμφοτέρωθεν. α. Κεκριμένοι] διακεχωρισμένοι. α.

Δαρδανέες, τόθι λοξὸν ἀπὸ σκοπέλων Ακεσίνην
Συρόμενον δέχεται πλωτὸς νήεσσιν Υδάσπης.
Τοῖς δ' ἔπι καὶ Κώφης τρίτος ἕσπεται ἀργυροδίνης.
Τῶν δὲ μέσοι ναίουσι Σάβαι καὶ Τόξιλοι ἄνδρες,
Σκόδροι δ' ἑξείης· ἐπὶ δ' ἕσπεται ἄγρια φῦλα
Πευκανέων. μετὰ τοὺς δε, Διωνύσου θεράποντες
Γαργαρίδαι ναίουσιν, ὅθι χρυσοῖο γενέθλην
Δαιδαλέην Υπανίς τε φέρει, θεῖός τε Μέγαρσος,
Λαβρότατοι ποταμῶν· ἀπὸ δ' οὔρεος Ημωδοῖο
Ορνύμενοι προρέουσιν ἐπὶ Γαγγήτιδα χώρην,
Πρὸς νότον ἑλκόμενοι παρὰ τέρματα Κωλίδος αἴης.
Η δ' ἤτοι προνένευκεν ἐπ' ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Ηλίβατος, ταχινοῖσι δυσέμβατος οἰωνοῖσι·
Τοὔνεκά μιν καὶ φῶτες ἐπικλείουσιν Αορνιν.
Εστι δέ τις θνητὸς εὐῤῥείτην παρὰ Γάγγην
Χῶρος τιμήεις τε καὶ ἱερὸς, ὅν ποτε Βάκχος
Θυμαίνων ἐπάτησεν, ὅτ' ἠλλάσσοντο μὲν ἁβραὶ
Ληνάων νεβρίδες ἐς ἀσπίδας, ἐς δὲ σίδηρον

1138 Dardanenſes, ubi flexuoſum [ſinuoſum] e rupibus Aceſinem 1139 delabentem excipit remigabilis navibus Hydaſpes. 1140 hos vero juxta & Cophes tertius ſequitur, cujus argentei [id eſt limpidi] ſunt vortices. 1141 horum autem [fluviorum] medii habitant Sabæ atque Toxili viri, 1142 Scodri vero deinceps. conſequuntur autem agreſtes gentes 1143 Peucaneorum. verum poſt illos, Bacchi cultores 1144 Gargaridæ habitant; ubi auri originem [materiam] 1145 pulcram Hypaniſque vehit, vaſtuſque Megarſus, 1146 rapidiſſimi fluviorum. e monte autem Emodo 1147 profecti promanant in Gangeticam regionem, 1148 ad auſtrum tracti ad fines Colidis terræ. 1149 hæc autem prominet in oceanum profundos habentem vortices, 1150 ardua, veloces quam vix ingrediuntur aves: 1151 quare ipſam & homines cognominant Aornin. [avibus carentem.] 1152 eſt autem quidam mirandus pulcrifluum prope Gangem 1153 locus honoratus ac ſacer, quem olim Bacchus 1154 iratus calcavit, quum mutarentur quidem molles 1155 Mænadum nebrides in clypeos, in enſem vero

Εσπεται] ἀκολουθεῖ. α. Δαιδαλέην] ποικίλην. α. Ορνύμενοι] ὁρμώμενοι. α. Τέρματα] τέλη. α. Κωλίδος] νήσου. α. Προνένευκεν] καὶ ἔκλινεν. α. Βαθυδίνην] βαθύστροφον. α. Ηλίβατος] ὑψηλός. α. Δυσέμβατος] ἀστιβὴς καὶ ἀπάτητος. α. Μιν] αὐτὸ, τὸ ὄρος δηλονότι. α. Αορνιν] ὅτι ὄρνις ἐκεῖσε οὐ δύναται πετάσαι. α. Θνητὸς] θαυμαστός. α. Θυμαίνων] ὀργιζόμενος. α.

Μαι-

Θύρσοι μαιμώωντο, καὶ εἰς σπείρημα δρακόντων,
Ζωστῆρές θ' ἕλικές τε πολυγνάμπτης ἐλίνοιο,
Τῆμος ὅτ' ἀφραδίῃσι θεοῦ ἀτίμησαν ἑορτήν·
Τοὔνεκα Νυσαίην μὲν ἐφημίξαντο κέλευθον,
Κόσμῳ δ' ἐστήσαντο σὺν υἱάσιν ὄργια πάντα.
Αὐτὸς δ', ὁππότε φῦλα κελαινῶν ὤλεσεν Ἰνδῶν,
Ἠμωδῶν ὀρέων ἐπεβήσατο, τῶν ὑπὸ πέζαν
Ἕλκεται ἠώοιο μέγας ῥόος ὠκεανοῖο.
Ἔνθα δύο στήλας στήσας περὶ τέρματα γαίης,
Καγχαλόων μετὰ χεῦμα κατήλυθεν Ἰσμηνοῖο.
Τόσσοι μὲν κατὰ γαῖαν ὑπέρτατοι ἄνδρες ἔασιν.
Ἄλλοι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κατ' ἠπείρους ἀλόωνται
Μυρίοι, οὓς οὐκ ἄν τις ἀριφραδέως ἀγορεύσοι
Θνητὸς ἐών. μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάντα δύνανται.
Αὐτοὶ γὰρ καὶ πρῶτα θεμείλια τορνώσαντο,
Καὶ βαθὺν οἶμον ἔδειξαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης·
Αὐτοὶ δ' ἔμπεδα πάντα βίῳ διετεκμήραντο,

1156 thyrſi prorumperent, atque in ſpiram draconum, 1157 balteique & capreoli flexuoſæ vitis, 1158 tunc cum præ ſtultitia, dei deſpexerunt feſtum. 1159 quamobrem Nyſſæam quidem vulgo dixerunt viam, 1160 decore autem celebrarunt cum liberis orgia [ſacra] omnia. 1161 is vero, quando gentes nigrorum debellavit Indorum, 1162 Emodos montes adiit, quorum ſub radice 1163 volvitur orientalis ingens unda oceani. 1164 ubi duabus columnis poſitis in finibus terræ, 1165 exultans ad fluentum rediit Iſmeni. 1166 tot quidem per orbem ſummi [præcipui] populi ſunt. 1167 Alii autem hic & illic per continentes vagantur 1168 innumeri quos nemo perſpicue memoraverit 1169 mortalis qui ſit. ſoli autem dii facile omnia poſſunt. 1170 ipſi enim etiam prima fundamenta tornarunt, [rotundarunt terram, quæ eſt fundamentum aliarum rerum omnium,] 1171 atque profundam viam oſtenderunt immenſi maris: 1172 ipſi [inquam.] ſtabilia [firma] omnia vitæ ſignarunt.

Μαιμώωντο] ἐκινοῦντο. α. Σπείρημα] συστροφήν. α. Ἀφραδίῃσι] μωρίαις. α. Θεοῦ] ἤτοι τοῦ Διονύσου. α. Νυσαίην] Διονυσιακήν. α. Ὄργια] τὰ μυστήρια. α. Κελαινῶν] σκοτεινῶν. α. Ὤλεσεν] ἔφθειρεν. α. Ἐπεβήσατο] ὁ Διόνυσος. α. Ἠώοιο] ἐκ τῆς ἀνατολῆς. α. Στήσας] ἐπιστηρίξας. α. Τέρματα] τέλη. α. Καγχαλόων] χαίρων. α. Μετὰ χεῦμα κατήλυθεν Ἰσμηνοῖο] εἰς τὰς Θήβας ἦλθεν. α. Ὑπέρτατοι] ἐξοχώτατοι. α. Ἀλόωνται] πλανῶνται. α. Ἀριφραδέως] φανερῶς. α. Ἀγορεύσοι] εἰπεῖν δυνήσαιτο. α. Θνητὸς ἐών] ἄνθρωπος ὑπάρχων. α. Ῥέα] εὐκόλως. α. Οἶμον] ὁδόν. α. Διετεκμήραντο] ἐσημειώσαντο. α.

Ἄςρα διακρίναντες. ἐκληρώσαντο δ' ἑκάςῳ
Μοῖραν ἔχειν πόντοιο καὶ ἠπείροιο βαθείης.
Τῷ ῥα καὶ ἀλλοίην ῥυσμοῦ φύσιν ἔλλαχ' ἑκάςη.
Ἡ μὲν γὰρ λευκή τε καὶ ἀργινόεσσα τέτυκται,
Ἡ δὲ κελαινοτέρη· ἡ δ' ἀμφοτέρων λάχε μορφήν.
Ἄλλη δ' Ἀσσυρίης ἐναλιγκίη ἄνθεϊ μίλτου,
Ἄλλαι δ' ἀλλοῖαι. τὼς γὰρ μέγας ἐφράσατο Ζεύς.
Οὕτως ἀνθρώποις ἑτεροῖα πάντα τέτυκται.
Ὑμεῖς δ' ἤπειροί τε, καὶ εἰν ἁλὶ χαίρετε νῆσοι,
Ὕδατά τ' ὠκεανοῖο, καὶ ἱερὰ χεύματα πόντου,
Καὶ ποταμοί, κρῆναί τε, καὶ οὔρεα βησσήεντα.
Ἤδη γὰρ πάσης μὲν ἐπέδραμον οἶδμα θαλάσσης,
Ἤδη δ' ἠπείρων σκολιὸν πόρον. ἀλλά μοι ὕμνων
Αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξιος εἴη ἀμοιβή.

1173 ſidera diſpertiti. tribuerunt autem unicuique 1174 partem habere maris, & continentis vaſtæ. 1175 quare etiam diverſam formæ naturam ſortita eſt quælibet. 1176 quædam enim albaque & candida [vel argillacea] eſt, 1177 quædam vero nigrior; quædam ambarum ſortita eſt formam. 1178 at alia Aſſyriæ conſimilis flori rubricæ, 1179 aliæ item diverſæ. ita enim magnus decrevit Jupiter. 1180 ſic hominibus diſparia omnia facta ſunt. 1181 Vos autem continentes, & quæ in mari eſtis valere inſulæ, 1182 undæque oceani, & ſacra fluenta ponti, [maris Mediterranei.] 1183 et fluvii, fonteſque, & montes ſaltuoſi. [vel clivoſi.] 1184 jam enim totius quidem percurri curſum maris, 1185 jam etiam continentium terrarum flexuoſam [ſinuoſam] viam. at mihi carminum 1186 ipſis a divis eſto digna remuneratio.

Διακρίναντες] διαχωρίσαντες. α. Τῷ] διὰ τοῦτο. α. Ῥυσμοῦ] θέσεως. α. Ἡ δ' ἀμφοτέρων λάχε μορφὴν] ἤτοι λευκὴ καὶ μέλαινα. α. Ἐναλιγκίη] ὁμοία. α. Μίλτου] τῆς λεγομένης Σινωπικῆς· κοκκίνου. α. Ἐφράσατο] ἐπενόησε. α. Τέτυκται] κατεσκεύασται. α. Ἱερὰ] σεβάσμια. α. Κρῆναι] πηγαί. α. Ἐπέδραμον] διῆλθον, διηγησάμην. α.

ΤΕΛΟΣ.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ

ΕΙΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΝ.

79954

Πρὸς τὸν πανσέβαστον δοῦκαν κύριον Ἰωάννην, τὸν μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῶν δεήσεων, τὸν υἱὸν τοῦ [1] πανσεβάστου σεβαστοῦ", καὶ μεγάλου δρουγγαρίου, κυρίου Ἀνδρονίκου τοῦ [2] Καμάτηρος". Εὐσταθίου διακόνου ἐπὶ τῶν δεήσεων, καὶ μαΐστορος τῶν ῥητόρων, τοῦ καὶ ὕστερον γεγονότος ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, ἐπιστολὴ ἐπὶ ταῖς Διονυσίου τοῦ περιηγητοῦ παρεκβολαῖς. μεθ' ἣν προοίμιον εἰς τὸ πρᾶγμα· καὶ μετὰ τὸ προοίμιον, αὗται αἱ παρεκβολαί.

[3] Πινδάρῳ μὲν τῷ σοφῷ πρὸς λύραν εἰπεῖν, ᾠδῆς ὀφειλέτῃ γενομένῳ, καὶ τὴν ὀφειλὴν [4] ἐπὶ μακρὸν ἀναβαλλομένῳ", ἤρεσε γραφὴν λήθης ἐνστήσασθαι καθ' ἑαυτοῦ· καὶ τοίνυν ὅτι τε γλυκὺ μέλος ὀφείλων ἐπιλέλασθαι, ἐκεῖνος λέγει, καὶ τὴν καρδίαν ἀναπτύσσειν ἐθέλει, ὡς ἂν [5] ἔχοι" ἀναγνῶναι [6] ποῖ" τῆς ἐκείνου φρενὸς ὁ ἄνθρωπος γέγραπται, ᾧ τὰ τῆς ὀφειλῆς ὑπερέθετο· ἐμοὶ δέ, ὦ πανσέβαστε, κάλλιστε καὶ σοφώτατε, εἰ καὶ ὄφλειν ἐπῆλθε τὸν ἐν ὑποσχέσει λόγον, καὶ εἰς ἱκανὸν [7] ἀναβάλλεσθαι τὰ τοῦ ὀφειλήματος", ἀλλ' οὐκ ἔτι κατὰ πάθος λήθης. οὐχ οὕτως ἐγὼ κάρηον πάσχω, οὐδ' ἀπονυστάζω πρὸς ἅπερ ἔχειν ἐχρῆν πολὺ τὸ νηφάλιον. ἢ [8] τίνος" ἂν ἐπιστραφείην ἔτι, τὴν σὴν ἐν οὐδενὶ θέμενος βούλησιν; ὃς ὅλην ἐκτέθεικάς μοι τὴν ψυχήν, [9] καὶ" μηδὲν εἶναι ὅσπερ ἂν ἐμοὶ βουλητόν, ὃ μὴ καί σοι θελητόν; οὐ τοίνυν ἔπαθον λήθην ἐφ' οἷς ὑπερκατένευσα, οὐδὲ τὸ τοῦ [10] Λητοῦς χρῆμα καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἔχειν Ἑρμοῦ τούτου [11] καυχήσασθαι", καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ μάχην κρατῆσαι, καὶ τρόπαιον στήσασθαι. πάθος δέ τι καταπληκτικὸν ἕτερον ἔξω τῶν ὑπεσχημένων ἐξεῖργέ με, καὶ τὴν κατάνευσιν ἀνεσκεύαζεν. ἐλογιζόμην γὰρ ὡς ἐν μικρῷ κείσεταί σοι τὸ πρᾶγμα, καὶ οὐκ ἂν ἐμμελείμενως διατεθείης ἐφ' οἷς ὁ λόγος ἦν ἐν ἡμῖν. ἐνενόουν γὰρ τὴν σὴν ἐν λόγοις ἐπίδοσιν, [12] ἐλογιζόμην" τὸ μεγαλοφυές, τὰς τῆς καρδίας ἀναβάσεις εἰς νοῦν ἀνάλογον. καὶ τοίνυν τὴν οὕτως ἐπὶ τὰ μείζω ἐπίκτασιν συννοούμενος, οὐκ εἶχον ἐμαυτὸν πείθειν ὡς ἄρα μέλλον ἔτι σοι ἔσται τοῦ λαληθέντος· οὐδέ σε τὴν ἐν λόγοις ἤδη μάλα πλουτεῖν ἀπαρξάμενον, καὶ χρέως ἐνόμιζον τούτου σμικροτέρου μεμνῆσθαι. [13] οὕτω λιχνεύεσθαι" τὰ εἰς λόγους μεμάθηκας, ὡς μηδὲ τὰ βραχύτατα περιορᾶν κάτω που πίπτοντα· καὶ οὕτω σοι τοῦ τῆς σοφίας πλούτου ἔπεισι γλίχεσθαι, ὡς μηδὲ τὰ ἐν λόγοις οἷα

1. Πανσεβαστμὺ σιβαστμὺ MS CANT. 2. Καμαζηρῦ C. – τηρῦ MS ETON. 3. od. X. Olymp. 4. ἐπὶ μακρὰν ἀναβαλλομένῳ E. 5. ἔχῃ E. 6. πῆ conjectura H. STEPHANI. πόθι apud PINDARUM. 7. ἀναβαλέσθαι τὰ τῦ ὀφλήματος C. 8. τί C. E. 9. ὡς C. E. 10. alludit EUSTATHIUS ad vocem λήθην judice H. STEPH. 11. καζακαυχήσασθαι C. E. & conjectura H. STEPH. 12. omittit C. 13. σὺ δὲ οὕτω λιχνεύεσθαι C. E. οὕτω δὲ λιχνεύεσθαι conjectura H. STEPH.

ψήγματα

ψήγματα παρατρέχειν, ὅσα μὴ πάνυ τιμᾶται πολλοῦ. ἀμέλει καὶ ἡμῖν οὐ θέλεις ἀφιέναι, εἰ μὴ τὸ ὀφειλόμενον ἀποδώσομεν, οὐδὲ [1] χρεοκοπίαν" ἡμῖν ψηφίζῃ. ἀνελίξας δέ σου τὸ τῆς ψυχῆς λογοθέσιον, καὶ ἡμᾶς ἐγγράπτους ὀφειλέτας ἐφευρηκώς, βαρὺς [2] ἐμπίπτεις", καὶ μικροῦ καὶ ἄγχεις, καὶ οὐκ ἀνήσειν φής, εἰ μὴ τὸ δέον ἀποτίσομεν· καίτοι βραχὺ ἐκεῖνο καὶ μικροῦ τινος τιμώμενον, καὶ ὅπερ ἂν ἀφεθὲν, οὐ πάνυ τι τὸν μὴ λαβόντα λελύπηκε. σὺ δὲ καὶ τόκου ζήτησιν ἡμῖν ἐπιγράφεις, καὶ οὕτω [3] γίνῃ" τοῦ πλείονος. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὁ γλυκὺς [4] λυρικὸς" εἶχε ποιεῖν, ὃς ἐν λόγοις παμπλούσιος ὢν, εἶτα δὴ καὶ ὀφειλέτης εἶναι μαθὼν, ἐπὶ τῷ ἀρχαίῳ καὶ τόκον ἡδέως προσκατετίθετο, καὶ τὸν ὀφειλόμενον λόγον ἀποδιδοὺς, προσαπεδίδου καί τινα ἐπιθήκην, καὶ ταύτην τόκον ὠνόμαζεν. ἡμῖν δὲ οὐ πάνυ ἐν εὐχερεῖ τὸ τοιοῦτον ἐστί. οὐ γὰρ κατ' [5] ἐκεῖνό" μοι τοῦ λόγου, χρυσῖτις καὶ ἡμῖν τὰς φλέβας εἰς δαψιλείαν ὑπήνοιξε μεταλλείας ῥητορικῆς, ἀλλὰ πάνυ τὰ ἐς λόγους πενόμεθα. ἀγαπητὸν οὖν εἰ καὶ τὸ ἀρχαῖον τῆς ὀφειλῆς ἀποτίσαι ἡμῖν ἐγγενήσεται. τοίνυν ἔχεις ἰδοὺ [6] σοφωτάτη" καὶ σεβασμία μοι κεφαλὴ, εἰ μὲν τό σοι ποθούμενον οὐκ ἔχω εἰπεῖν (ὅτι μηδὲ περιαυτολογεῖν) τὸ χρέος δι' οὗ ὅπερ αὐτὸς μὲν ἤδη πολλάκις ἀπήτησας, ἡμεῖς δὲ ἄρτι καταβαλλόμεθα. καὶ οἶδα μὲν ὅτι πολλοῖς τισι τὸ πρᾶγμα, διὰ τὸ μὴ μεγαλεῖον εἶναί τι, οὐ [7] πάντη" δόξει εὐέντευκτον. οὐκ ὀλίγοι γὰρ οἱ τὰ τοιαῦτα γαῦροι καὶ στρυφνοὶ καὶ μεγαλοπρεπεῖς. ἀλλ' ἐμοὶ τὰ τῆς ψήφου [8] ἑτέρως" πίπτουσι. κείνῳ γὰρ εἶναι δέον, ἕκαστον ἐπιταχθέντα πρᾶγμά τι, καλῶς ἐκεῖνο διαχειρίζεσθαι· καὶ ὡς οὐκ ἂν ἔχοι ῥαδίως ψέγεσθαι, κἂν μέγα [9] τυγχάνῃ", κἂν μικρὸν εἴη. καὶ τὸν τυχόντα τοῦ τοιούτου καλοῦ, καὶ τὸ ταχθὲν δεόντως ἐπιτελέσαντα, τοῦτον ἐγὼ τὸν ἄνδρα καὶ δεινὸν [10] αὐτὸν" καὶ σπουδαῖον καὶ δεξιὸν καλέσαιμι, παίζων τε, ὅ φασι, καὶ σπουδάζων. οἶδας οὖν καὶ αὐτὸς ὅπως ἐπιτάξας ἔχεις τὰ κάλλιστα τῆς τοῦ Διονυσίου περιηγήσεως ἀπανθίσαι σοι, ὅσα συντελεῖν ἔχει πρός τε ἄλλων γνῶσιν, καὶ πρὸς ἀνάπτυξιν δέουσαν, καὶ πρὸς ῥητορείαν γραφῆς, καὶ πρὸς ἐμπειρίας συναγωγήν. προσερανίσασθαι δὲ τοῖς ἐκείνου καὶ εἴ τι που ἄλλο προσεπιτεθῆναι χρεὼν, διὰ τὸ τοῦ Διονυσίου πάνυ ἐπιτελευστικὸν, καὶ ἐν στενῷ περιηγήσεως κείμενον. τοῦτο δὲ καὶ πεποιήκαμεν κατὰ τό σοι θυμῆρες· πᾶν μὲν ὅσον οὐκ αὐτόθεν χρηστὸν προχειρίζεσθαι, ἀφέντες παρὰ τῷ Διονυσίου βιβλίῳ κεῖσθαι ἀργὸν καὶ ἀπόθετον· ἅπαν δὲ καὶ οἷον ἀγαθὸν εἰς χρῆσιν εἶναι τοῖς καταλογάδην ἐπιβάλλουσι τῇ γραφῇ, ἢ καὶ ἄλλως τοῖς τοῦ Διονυσίου ζηλωταῖς, ἀνακινήσαντες, καὶ φιλοκάλως ἐπιλεξάμενοι· καὶ οὕτω σοφίας ἐκεῖθέν σοι κρατῆρα κερασάμενοι,

1. χρεωκοπίαν E. 2. ἐπιπίπτεις E. 3. γλίχῃ conjectura H. STEPH. 4. λυρικὸς ἐκεῖνος C. E. PINDARUS od. X. Olymp. 5. ἐκεῖνον C. E. 6. σοφώτατε C. 7. πάνυ E. 8. ἑτεροίως C. 9. τυγχάνοι C. 10. ἂν C. E.

κατης·

"κατηρτισμένον" οἴνῳ γυμνῷ στεμφύλων τε καλυμμάτων καὶ γιγάρτων τραχύτητος. ἤδη δὲ καὶ μυελὸν ὥσπερ σοφιστικόν σοι τοῦτον παρατιθέαμεν, ὀστώδεις ἅπαξ ποιητικῆς σκληρότητος ὀστρακίσαντες· ὡς ἂν τοῦτόν γε τὸν τρόπον τῷ ποιητικῷ ἐνάμιλλοι φαινοίμεθα Χείρωνι, ὃς μυελοῖς ἐξέτρεφε τὸν τῆς Θέτιδος. μᾶλλον μὲν οὖν καὶ πολλῷ βέλτιον ἐκείνου πράττοιμεν ἄν, οὔτε θηρείων ἐναλεγόμενοι μυελούς, καὶ οὐδὲ Ἀχιλλεῖ παρατιθέντες αὐτούς, μειρακίῳ Θετταλῷ, πολλῷ τὴν ὠκύτητα τῶν ποδῶν, ὃ δὴ κἂν ὁ τυχὼν καὶ πολλοὺς ἔχοι ἄνθρωπος· ἀνδρὶ δὲ τὰ πάντα καλῷ, καὶ ὡς ὄντως ὀλβίῳ, βασιλικῷ τὴν τοῦ γένους φυήν, μεγαλοφυεῖ τὴν [2] "ψυχήν", λογίῳ τὴν ἐπιτήδευσιν, λαμπρῷ τὴν σωματικὴν [3] "ἀναδρομήν"· καὶ ἰδεῖν μέν, χαρίτων ἄγαλμά τι, [4] "τὸ" δ' ἐντός, ὁποῖον ἄν τις τὸν ἀληθῆ καταγράψειεν ἄνθρωπον. τοῦτό τε οὖν οὕτω ποιοῦντες καθάπερ ἐπὶ βουλομένῳ σοι, πᾶν εἴ τι νόστιμον τὸ τῆς Διονυσίου [5] "ποιήσεως", εἰς φιλοτήσιον βρῶμα συσκευάζομεν. προσεπιτιθέαμεν δέ τι καὶ ἡδύσματα ἑτέρωθεν διακονησάμενοι, καὶ [6] "εἰς ὅσον" ἦν δέον ἐπιλεξάμενοι πρός τε συμμετρίαν, καὶ ὡς ἦν εὔχαρι. καὶ οὕτω τὴν βρῶσιν ταύτην ἐπιπλέον ἀγλαΐζομεν, ἀρτύοντες, καὶ ταῖς πολλαχόθεν καρυκείαις ἐπικοσμοῦντες· ὡς ἂν μὴ πάντη γλισχρὸν ἡμῖν εἴη τὸ τῆς δεξιώσεως, οὐδὲν προστιθέντες ἀπηρτημένον, καὶ ὅλως μὴ τῆς τοῦ Διονυσίου περιηγήσεως ἐχόμενον· ([7] "ἦν γὰρ ἂν" τὸ πρᾶγμα πάρεργον, καὶ φιλοτιμία κενή, καὶ φαύλη δοξοσοφία, καὶ μακρᾶς τινος γεωγραφίας ὑπόκρισίς τε καὶ νόθευσις) αὐτοῖς δὲ τοῖς τοῦ Διονυσίου ἐμμένοντες· καὶ τὰ μὲν ὡς ἐν παραφράσεως λόγῳ μεταποιοῦντες, καὶ οὕτως ἀναπτύσσοντες, τὰ δὲ καὶ αὐτοῖς ἔπεσιν ἐξαγγέλλοντες· εἴ που δέ τι καὶ προσεπιτεθεῖναι χρή, ἐπιτιθέντες καὶ αὐτό, καὶ οὕτω τὸ λεπτὸν τῆς ἱστορίας ὡς οἷον εἰπεῖν [8] "συμμέτρως" παχύνοντες, καὶ τὸ μικρὸν ὑποκείμενον ἠρέμα μεγεθύνοντες. οὐκοῦν περιφρονητέον πάντη τὸ καταπραχθέν, εἴπερ ἐντελῶς τὸ ἐπιταχθὲν πεπρα[illegible]ωται. ἀλλά τοι τοῦτο θαρρεῖν ἔπεισί μοι ὡς οὐκ ἂν ἀποφώλιον τῷ [9] "πανσεβάστῳ" σου ὕψει τουτὶ τὸ πρᾶγμα πεσεῖται, ὅτι τε κατὰ τὸ ποθούμενόν σοι τετέλεσται, καὶ ὅτι ὁ τὸν Διονύσιον φιλῶν, ἔχοι ἂν ὁμοίως καὶ περὶ αὐτὸ διατίθεσθαι. καλὸς μὲν γὰρ ὁ Διονύσιος, καὶ γλυκὺς ᾄδειν, καὶ φράζειν γοργός, καὶ παντοῖος τὴν ἱστορίαν, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων ἰδὼν ἄστεα, καὶ νόον γνοὺς ὀφθαλμῷ καὶ [10] "διδασκάλῳ" μυσῶν. ἔστι δὲ ὁ καθ' ἡμᾶς ὑπομνηματισμὸς τῷ τοιούτῳ Διονυσίῳ συμπρέπει πρὸς ἅπερ ἀκροατὴς φιλόλογος ἀκούειν γλίχεται. εἴτε γὰρ [11] "τελεωτέροις" ὁ Διονύσιος ὁμιληταῖς

1. κατηρτυσμένον C. 2. σοφῷ τὴν τέχνην addunt C. E. 3. ἀριστὴν E. 4. τὰ E. 5. περιηγήσεως C. E. 6. εἰκὸς εἴ τι ἕτερον C. E. 7. ἦ γὰρ ἂν ἦν C. E. 8. συμμετρίως E. 9. πανσίμῳ E. 10. διδασκαλίᾳ C. E. & conjectura H. STEPH. Reſpicit EUSTATHIUS ad verſum DIONYSII DCCXV. 11. τελεωτέροισι E.

ἐπιτροχάδην ἐλάλησέ ποτε, προσαναμνῆσιν ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπεξεργάζεται, πλατύνων τὰ καίρια, διὰ τὴν ἄρτι τῶν εἰσαγομένων ἁπλότητα· εἴτε καὶ ἄλλως ἐκεῖνος πρὸς εἰσαγομένους λέγει, ἀλλὰ τὸ παρὸν ὑπόμνημα, διὰ τοὺς φιλακροάμονας, πλείω λαλεῖ· καὶ οὐκ ἀναπληροῖ μὲν ὡς [1] ἀτελῆ" εἰπόντα τὸν Διονύσιον, οἷς δὲ ἐκεῖνος ἐχρήσατο, πλατυκώτερον ἐπεξέρχεται, ὡς πρέπει λόγῳ πεζῷ, καὶ ὡς οἷον εἰπεῖν, ἐκμυζῶν τῆς ἐκείνου ἱστορίας [2] "ἅπαν" εἴ τι νόσιμον, προσεπιλιπαίνει ἄλλως αὐτήν, καὶ τὸ λεχθὲν ἰσχνῶς ἐξάγει τελειότερον, καὶ τὸ τοῦ ἀκροατοῦ λίχνον ἐκθεραπεύει· καὶ τὸ πολὺ τοῦ πόνου παραιρεῖται, ὡς ἂν ἀνὴρ ἑτέρωθέν ποθεν ἔμελλεν ἀναλέγεσθαι ἀκροώμενος, ἀπονητὶ ἐντεῦθεν ἔχοι κτᾶσθαι, κατά τινα ὑπομνηματισμόν, ὅσα γε ἥκει [3] πρὸς" τὸ μέτριον. ἤδη δέ που καὶ εἰς τὸ ἀναγκαῖον τοῦ πράγματος. Διονυσίῳ γὰρ ἐμέλησεν ὁλικῆς τινος περιηγήσεως γῆς, καὶ ἐθνῶν ἐπελεύσεως. πόθεν δὲ ἢ τοῖς τόποις αἱ κλήσεις, ἢ τοῖς ἔθνεσιν, ἢ τίνα ἐπ' αὐτοῖς συμπτώματα, οὐ πάνυ [4] τι" ἑκασταχοῦ ἐκεῖνος ἐν λόγῳ θέσθαι ἠθέλησεν. ἡμῖν δὲ εἰς ὅσον ἐπιβάλλει, συγγενῶς τοῖς τοῦ Διονυσίου τὸ τοιοῦτον φυλαχθήσεται. καὶ τοῦτο πραγματευόμενοι, οὐ διορθούμεθα τὸν περιηγητήν, ὥστε τι τῶν [5] δῆθεν ἐλλειφθέντων οὐ δεόντως ἀναπληροῦμεν", ὡς καὶ ἀνόπιν ἔφαμεν, ἀλλὰ τὴν τῆς μετρικῆς ἐπελεύσεως ἀνάγκην παραμυθούμεθα, διὰ τὸ λίχνον τῆς ἀκροάσεως. [6] εἰ γάρ τις" φιλομαθεῖν εἰδώς, εἶτα δὴ ἀκούσας τοῦ [7] Διονυσίου γῆς Βοιωτῶν, καὶ Λοκρῶν, καὶ Θεσσαλῶν, καὶ Μακεδόνων ἐν δυσὶν ἔπεσι μνησαμένου πρὸς μόνον ὄνομα, καὶ μηδέν τι πλέον ἐξιστορήσαντος περὶ αὐτῶν, οὐκ ἂν εἰς δέον λιχνεύσηται πλατύτερον μαθεῖν τι περὶ αὐτῶν; ποθήσοι δ' ἂν ὁ [8] φιλομαθὴς", οἶμαι, καί τι περὶ Μυσῶν ἀκοῦσαι, ὡς δ' αὔτως καὶ περὶ Βεβρύκων. οὐκ ἀναπαύσει δ' αὐτὸν οὐδὲ τὸ τῆς Λιβύης, οὐδὲ μὴν τὸ τῆς Ἀσίας, οὔτ' οὖν Εὐρώπης ὄνομα ψιλόν, εἰ μή τι καὶ περὶ τούτων αἰτιολογούμενον γνώσεται. τὸ δ' ὅμοιον καὶ ἐπὶ ἄλλων ζητήσει χωρῶν· [9] ναί" μέντοι καὶ περὶ πόλεων. τοῦτον δὴ τὸν πόθον τοῖς ἀκροαταῖς [10] ἀναπιμπλῶντες" ἡμεῖς, βραχύ τι περὶ ἑκάστου ὅπη δέον εἰπόντες ἀπαλλαγησόμεθα, οὐχ ὅσον εἰς φιλοτιμίαν, ἀλλ' εἰς τὸ καίριον. καὶ Διονύσιος μὲν δρακὶ τῆς ὅλης ὥσπερ ἐπιλαμβάνεται γῆς, ὡς ἐντεῦθεν αὐτὸν στενοῦσθαι, καὶ μηδὲ ἀμφιλαφῶς τὰ πολλὰ ἔχειν· τὸ δὲ γράμμα τοῦτο δευτέραν αὐτὴν ὑπανοίγει, καὶ οἵαν ἀμφοτέραις ἔχειν τινὰ λαβέσθαι αὐτῆς· καὶ διὰ τοῦτο ἔχει τάχα πλέον τι γλαφυρότητος. καὶ ἔστιν οὕτω διπλοῦν οἷον ἡμῖν τὸ καλόν. πᾶν τε γὰρ ἐντεῦθεν ἠράνισται εἴ τι τῶν τοῦ Διονυσίου κάλλιστον, καὶ ὁπωσοῦν ἀγαθὸν εἰς

1. ἀτελῶς C. E. 2. deest C. E. 3. πρὸ ed. H. STEPH. male. 4. ἔτι C. E. 5. δεόντως ἐλλειφθέντων ἀναπληροῦμεν C. E. 6 ἢ γάρ τις ἂν C. E. 7. v. CCCCXXVI. & v. DCCCV. 8. φιλοπευθὴς C. E. 9. καὶ E. 10. ἀναπιμπλῶντες C. E.

χρῆσιν:

χέουσιν, εἴτε καὶ γνῶσιν· προσεπεξείργασται δὲ μετρίως καὶ εἴ τι τούτοις ἑτέρωθέν ποθεν σύμφωνον εἴη, καὶ κατὰ συγγένειαν [1] συντρέχον". εἰ τοίνυν τὰ τοῦ ὑπομνήματος τούτου [2] συμπεραίνει" τῷ Διονυσίῳ, εἰκότως ἂν ἔχοι καὶ τὸ τῆς εὐνοίας κοινόν. οὕτω καὶ σοφὸς μὲν Ὅμηρος, ἀγαθὸς δὲ καὶ ὁ τὰ εἰς ἐκεῖνον λαλῶν· καὶ ἀμφοῖν κοινὸν, τὸ τοῦ κέρδους ἢ τοῦ τέλους καλόν. τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ἐπὶ τοῦ Διονυσίου καὶ τῶν ἄλλων σοφῶν. εἴη ἂν οὖν ἡμῖν τουτὶ τὸ δῶρον, ὃ δεξιούμεθα τὴν σὴν ἀξιοσέβαστον κορυφὴν, ὁ Διονύσιος οὐκέτι ποιητὴς, ἀλλὰ λύσας τὸ μέτρον, καί σοι καταλογάδην τὰ πλείω λαλῶν· οὐ στενολεσχῶν, ἀλλὰ πλατύτερον ἑαυτὸν [3] ἀνακαλύπτων" οἷός ἐστι, καὶ ἐκ μετρικῆς συνθήκης εἰς πεζολογίαν ἀναλυόμενος τὰ πολλά· οὐ μόνον ᾄδων, ἀλλὰ καὶ λέγων, ὅπου τὰ τῆς ᾠδῆς ἡμῖν οὐκ ἔχει καιρόν· καὶ οὕτως ἀντὶ ἁπλοῦ γινόμενος οἷον δίγλωσσος· οὐ [4] πάντως" μετέωρος, οὐδ' ἐκ μετρικοῦ τὰ πάντα [5] λαλῶν σχήματος", ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ [6] βάδην" προϊών· οὐδ' ἀπὸ σκηνῆς μετρικῆς τὸ σύμπαν φθεγγόμενος, ἀλλὰ πολλὰ καὶ προσωπείου δίχα ποιητικοῦ ὁμιλῶν· οὐκ εἰς τὸ πᾶν ἑρμηνέων χατίζων, εἴποι ἂν ἡ [7] Θηβαία λύρα, ἔχων δὲ ἤδη αὐτόθεν ἐν τοῖς καιρίοις τὸ σαφὲς, ὑποβολέως ἀνενδεές. καί σοι ὡς ἐξ ἀγαθοῦ λειμῶνος ἄνθη κομίζεται ταῦτα καλά, ἢ καὶ ὡς ἐκ φυταλιᾶς ποικίλης τε καὶ καλῆς καρπὸς ἤδη τρόφιμος εὐγενής. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ὡς ἐπί τινος μεταλλείας τὸν παρ' ἑαυτῷ χρυσῖτιν χοῦν ὁ Διονύσιος παραβάλλεται εἰς [8] κατεργασίαν" ἐπίπονον, σοὶ δὲ αὐτὸν χορηγεῖ τὸν χρυσὸν ἀκίβδηλον, καὶ χρόος μηδὲν ἐπισυρόμενον, ἐπικεκοσμημένον δὲ ἄλλως καὶ περιττότερον ἔχοντα· ὁ γοῦν φιλῶν [9] τὸν Διονύσιον", φιλοίη ἂν καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἀπομνημονευμάτων σωρείαν, καὶ εἰς χρεὸν ἂν ἐγγράφοιτο αὐτὸν, καί τι καλὸν λογίζοιτο πολυσύνθετον. εἰ γὰρ οὖν καὶ σὺ μὲν φιλεῖς τὸν Διονύσιον, οὐκ ἀποστέργεις δὲ οὐδὲ τὴν ἡμετέραν λαλιὰν, ἀμφοτέρως ἂν εἴη σοι τὸ δῶρον φιλητὸν, διά τε τὸν Διονύσιον, διά τε τὸν Εὐστάθιον· ἤδη καὶ ὅτι τὸ ἐπιταχθὲν πεποίηται. καὶ τοιαῦτα μὲν ἡμῖν τὰ ἐν ἔργῳ. περὶ δέ γε τοῦ ἔργου ὀλίγα σοι προθετέον τινά, δι' ὧν τήν τε τοῦ Διονυσίου διάθεσιν [10] παραδείξομεν" σοι, καὶ τὸ τῆς περιηγήσεως πρᾶγμα [11] σεμνυνοῦμεν"· καὶ τί μὲν αὐτὴ δύναται παραστησόμεθα, τίς δὲ ἡ τῆς γεωγραφίας πρόθεσις.

Τίς δ' οὖν ἡ τῆς χωρογραφίας [12] βούλησις", [13] καὶ εἴποι δ' ἄν τις οὕτω" τὰ σεμνὰ τῆς περιηγήσεως ὡς ἐν λόγῳ βραχεῖ ῥητορικώτερον. [14] τὸ" τῆς ὑπὸ οὐ-

1. σύνδρομον C. E. 2. συμπεράττει E. editio R. STEPH. 3. ἐκτιθεὶς καὶ præfigunt C. E. 4. πάνυ τι C. E. 5. λαχὼν ὀχήματος C. E. 6. τῷ λόγῳ addunt C. E 7. PINDARUS od. 11. Olymp. 8. κατεργασίαν C. E. & conjectura H. STEPH. 9. τὰ Διονυσίου E. 10. ἐπιδείξομαι C. E. 11. γνώριμον σαφηνιοῦμεν addunt C. E. 12. πρόθεσις C. 13. καὶ εἴτι δὲ ἄλλο, πρὸ τοῦ ἔργου. τούτων καίριον· σοφίσαιτο δ' ἄν τις οὕτω τὰ προοίμια. οὕτω C. E. 14. ὄνυχι E.

ρανὸν ἐμπεριγράφειν, τοῖς μὲν ἐν παροιμίαις λαλήσασιν, ὡς ἀδύνατον καταπραχθῆναι, πέπαικται· τοῖς δέ γε σοφισαμένοις τὴν περιήγησιν, εἰς πρᾶγμα τετόλμηται, καὶ ὡς οὐκ ἀδύνατον ἀπελήλεγκται, βιασαμένοις τὴν παροιμίαν, καὶ τεχνασαμένοις τῷ ἀδυνάτῳ δύναμιν. ἢ γὰρ [1] οὕτω" μικρὰ πεποιήκασιν ὅσοι τὴν τῆς οἰκουμένης πινακογραφίαν μεμελετήκασιν, ὀνυχιαίῳ πού τάχα τινὶ διαστήματι τὴν ἀπείρονα περικλείσαντες, καὶ τὸ τοῦ κατὰ γῆν πληρώματος ἀπερίληπτον ἐπιπέδῳ βραχυτάτῳ, καὶ οὕτω μικρῷ [2] διαστάτῳ" ἐμπεριγράψαντες. οὗ δὴ τολμήματος κατάρξαι μὲν ἱστόρηται Ἀναξίμανδρος· Ἑκαταῖος δὲ μετ' [3] αὐτὸν" τῇ αὐτῇ τόλμῃ ἐπιβαλεῖν. μετὰ δὲ, Δημόκριτος μαθητευσάμενος Θάλητι· καὶ τέταρτος, Εὔδοξος. εἰ δὲ Καρχηδόνα ὑπὸ βοὶ μετρηθεῖσαν διὰ θαύματος ὁ [4] Διονύσιος ἄγει, ὡς [5] καινόν τι δήπουθεν ὂν εἰ" τηλικαύτης πόλεως διάστημα καταμετρηθείη, περιγραφὲν ὑπὸ βύρσης τμήματι, τὸ τὴν ἀμέτρητον οἰκουμένην τομαρίῳ βραχυτάτῳ στενοχωρεῖν, ἡλίκου ἂν εἴσω πίπτοι θαύματος; οὕτως ἐν δέοντι τολμηρὸν ἡ φιλοσοφία, οὕτω μικροῖς ἐμφαντάζει τὰ μέγιστα, ἥτις οὐ τῆς γῆς μόνον τὴν συναλοιφὴν καταντιανίσεται ταύτην, εἴτε συναίρεσιν, εἰς βραχὺ κομιδῆ συμπεσοῦσα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν [6] συναγαγοῦσα" κατασμικρύνει, καὶ ὡς ἔστιν εἰπεῖν, κέγχρῳ παραβύει τὸ τηλικοῦτον. ἄλλη τις αὕτη παροιμία κατὰ τὴν ἄνω τεθεῖσαν, ἀδυναμίαν ἐμφαίνουσα πράγματος, πραχθεῖσα δ' ὅμως εἰς δύναμιν καὶ αὐτὴ τεχνικῶς. καὶ τῷ ὄντι τοιοῦτόν τι ποιοῦσιν οἱ τὸν τοσοῦτον οὐρανὸν, τὴν ἀπλανῆ σφαῖραν, τὴν εἴσω τὰ πάντα [7] σφίγγουσαν", εἰς μικρὸν σφαιρικὸν ὄγκον, καὶ, ὡς ἂν εἴποι τις, κεγχριαῖον, συστρέφουσι, καὶ εἰς δίσκου στροφὴν [8] γογγυλίσαντες", καὶ συστείλαντες, τοῖς βουλομένοις ἀνὰ χεῖρα τιθέασι· καὶ ὅπερ ὁ μῦθος [9] ταῖς Θετταλαῖς" γυναιξί φησι μαγγανεύειν, ἐπιβουλεύσας τῇ σελήνῃ, καὶ ἄνωθεν κατασπώσας εἰς γῆν, ταὐτὸ κατεπιχειροῦσιν αὐτοὶ, οὐχ ἑνὸς ἢ δευτέρου τῶν ἄνω πλανήτων, ἀλλ' αὐτοῦ ὅλου τοῦ κατ' οὐρανὸν ἀπείρου σφαιρώματος, αὐτοῖς ἄστροις, αὐταῖς ζώναις, καὶ πᾶσι τοῖς οὐρανίοις κύκλοις καὶ τμήμασιν, ἡμῖν [10] ἐκεῖνον" καθέλκοντες. καὶ Ζεὺς μὲν ὁ παρ' [11] Ὁμήρῳ, τοῖς περὶ Ὄλυμπον θώκοις ἐμπρέπων αἰθέριος, αὐτῇ γαίῃ, αὐτῇ θαλάσσῃ τὰ κάτω μεταστοιχειῶσαι βρενθύεται, αὐτὸς δὲ μὴ ἂν ἑλκυσθῆναι κάτω ἀλαζονεύεται. ὁ μέντοι φιλόσοφος βεβαιότερον ἀντιπαλαμᾶται, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἐλέγχει σεμνόν· καὶ αὐτῷ οὐρανῷ καθελκύσας ἐκεῖνον, οὐχ ὑποταρτάρειον τὸν αἰθέριον τίθησιν (ὡς ἐκεῖνος πατέρα Κρόνον κάτω βαλὼν) ἀλλ' ἐπὶ χεῖρα τίθησι τοῖς ἀστροθεάμοσι, καὶ ἄλλως τὰ τοιαῦτα

1. οὐ τοῦτο E. 2. διαστήματι C. E. 3. ἐκεῖνον C. E. 4. v. CXCVII. 5. τῷ ὄντι ἄπιστον ὄν, εἴπερ C. E. 6. κέγχρῳ adducit C. E. 7. σφαιροῦσαν E. 8. στρογγυλίσαντες E. 9. τὰς Θετταλάς C. E. 10. ἐκεῖθεν legendum. 11. Iliad Θ. v. XXIV.

σοφοῖς

σοφοῖς· καὶ οὐρανὸν τοῦτον τεχνασάμενος, ὡς εἰπεῖν ὑπουράνιον, ἐν αὐτῷ οἷά τινι κατόπτρῳ φαντάζει τοῖς βουλομένοις τὰ τῆς ἄνω καὶ κάτω κινήσεων· καὶ ἐπεὶ μὴ ἐξὸν ἐκ τῶν κάτω ἄνω πτερύσσεσθαι τὸν φιλοσοφεῖν τὰ οὐράνια θέλοντα, βιάζεταί πως τέχνῃ τὸν οὐρανόν· καὶ κατασπάσας καὶ ταπεινώσας, οὕτω περαίνει τὰ τῆς προθέσεως. ἢ καὶ ἄλλως μὴ ἔχων ἐν οὐρανῷ θέσθαι τὸν ἄνθρωπον, οὐράνιον μὲν φυτὸν ὄντα τε καὶ λεγόμενον, περὶ γῆν δὲ ὅμως εἰλούμενον, κατάγει τὸν οὐρανὸν, καὶ περίγειον τίθησιν, ὡς ἂν ὁ περὶ γῆν ἐκεῖνος οὕτω τὰ οὐράνια ἔχοι καλλιτεχνεῖν. καὶ γίνεταί τις [1] οὐδ'" κάθοδος οὐρανοῦ πρὸς τοὺς κάτω, [2] προσφυέστερον" ἤπερ ὁ τοῦ [3] Ἡσιόδου μῦθος αὐτὸν κατάγει πρὸς φιλότητα γῆς· ναὶ μὴν καὶ σεμνότερον, τά τε ἄλλα δὲ, καὶ ὅτι ἐκεῖνον μὲν νύκτα ἐπάγειν Ἡσίοδος λέγει, ἐπειδὰν κατέλθοι· ὁ δὲ οὐρανὸς οὗτος, ὃν ἡ τῆς μαθήσεως θεωρία πρὸς τῇ γῇ ποιεῖ, οὐ σκότος ἐπάγειν οἶδεν, ἀλλὰ γνῶσιν τεχνικὴν φωσφορεῖ. οὐδ' ἂν εἴποι τις ἐνταῦθα, ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νὺξ, τὸ [4] Ὁμηρικόν· ἀλλ' ἐκεῖνο καὶ μάλιστα, ὡς ἄρα οὐρανόθεν [5] ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ. λαμπρὸν γὰρ ἐντεῦθεν ἀπαιθριάζει μαθήσεως φῶς. οὐρανὸν μὲν οὖν τοιόνδε [6] Ἄρατος ἔχοι ἂν περιφέρειν, καὶ ὅσοι κατ' ἐκεῖνον ποιητικῶς ἢ καὶ ἄλλως καταλογάδην τοὺς τοιούτους κυλίουσιν οὐρανοὺς, μοῦσαί τινες οὖσαι, κατὰ τὰς ἀδομένας, προσκαθήμενοι, καὶ πρὸς [7] ἐναρμόδιον" ῥυθμίζοντες κίνησιν. Διονύσιος δὲ ὁ νῦν ἡμῖν ὁμιλῶν, τὰ περὶ τὴν γῆν κατεργάζεται, καὶ περὶ ταύτην ὡς μέτρῳ πρέπον [8] ἔχει" πονούμενος, πτερῷ λόγου κοῦφος [9] φερόμενος" καὶ τάχιον σύμπασαν τὴν οἰκουμένην περιϊὼν, ἤπερ οἱ θρυλλούμενοι ἀετοὶ, δι' ὧν ὁ τοῦ μύθου Ζεὺς τὴν ὑφ' ἥλιον κατεμέτρησε· καὶ τὸν ἀκροατὴν ἑαυτοῦ συμμετάγων, ἢ συνανάγων, καὶ ποιῶν συμπτερύσσεσθαι, Δαίδαλος οἷα συμπεριπτάμενον Ἴκαρον· πλὴν ὅσον ἐνταῦθα τὰ τῆς πτώσεως ἀσφαλῆ, καὶ πάντῃ πάντως ἀμφοῖν ἀκίνδυνα, καὶ ἡλίῳ ἀνεπιβούλευτα. μή τι δὲ ἄρα καὶ ἡ τοῦ χθονίου Ἑρμοῦ πορεία, καὶ ἡ χρυσῆ ῥάβδος, ἣν καθ' [10] Ὅμηρον ἔχων ἐκεῖνος πτεροῖς [11] περιπωτᾶται" τήν τε ξηρὰν τήν τε ὑγρὰν, ἡ τῆς περιηγήσεως αὕτη ἐστὶν ὁδός τε καὶ μέθοδος, καὶ ἡ ἀνὰ χεῖρα τοῦ τεχνίτου γραφὶς, ἡ διατυποῦσα τὸν περίγειον πίνακα· ὑφ' ὧν ὁ μανθάνων ποδηγεῖται ὡσπερεὶ καὶ χειραγωγεῖται, καὶ πᾶσαν ἀμογητὶ τὴν οἰκουμένην, ὡς τάχος πτεροῦ περιοδεύσας περίεισι, τῷ νῷ ταύτην περιδραμὼν, καὶ λόγῳ χειραγωγοῦντι καταμαθών. καὶ οὕτω μὲν ἐνταῦθα τὸν χθόνιον ἄν τις Ἑρμῆν φαντάσηται. ὅτε μέντοι τῶν κάτω ἀπαναστὰς ὁ περιηγούμενος τὸν οὐρανὸν περιοδεύει, καὶ γραμμὰς ἄγει, καὶ πόλους στρέφει, καὶ ἀστέρας μετρεῖ, μονονουχὶ ψαύων τῶν ἄνω χειρὶ, καὶ δακτύλῳ

1. κἀνταῦθα C. E. 2. προσφυεστέρα C. 3. theogonia v. CLXXVI. 4. Odyss. E. v. CCXCIV. 5. HOM. Iliad. Θ. v. DLIV. 6. phænom. v. XXIII. 7. ἐναρμόνιον C. E. 8. ἔχει C. E. 9. αἰρόμενος E. 10. Il. Ω. v. CCCXLIII. E. 11. πεπόνηται C. E.

καθυποδεικνὺς τὰ ἐκεῖ, καὶ οὕτω γῆς μὲν [1] ὑπερανιπτάμενος", τὰ δὲ οὐράνια περιηγούμενος· τότε δὲ οὐ χθόνιος ἐστὶν Ἑρμῆς, ἀλλὰ (κατὰ τὸν [2] ποιητὴν εἰπεῖν) τὴν αὐτὴν ἐν χερσὶν ἔχων ῥάβδον πέτεται, κρατύς, ἀργειφόντης, χρυσόῤῥαπις. καί τις ἂν εἴποι διὰ ταῦτα [3] κομψότερον" τὴν τῆς περιηγητικῆς μεθόδου δύναμιν, οἰκειότερον ἤπερ ἐπὶ τῆς καθ' [4] Ὅμηρον Ἔριδος, τὰ μὲν πρῶτα ὀλίγην κορύσσεσθαι, περιοδεύουσαν πάντως τὰ κάτω που καὶ περὶ γῆν, αὐτὰρ ἔπειτα ἐπὶ χθονὶ βαίνουσαν οὐρανῷ κάρη στηρίζειν, ὁπηνίκα τὰ κατ' οὐρανὸν ἐπιβάλλει θεωρεῖν ὁ περιηγούμενος. καὶ οὕτω μὲν ἂν ὡς ἐν ἐπιτόμῳ σεμνολογήσῃ τις τὸ τῆς περιηγήσεως ἀγαθόν, δίχα τε τῶν μετ' ὀλίγον ῥηθησομένων. ἃ δὲ καὶ εἰσέτι χρὴ τῷ λόγῳ προλαβεῖν, ταῦτά εἰσιν· ὅτι οὐρανοβάμονος μὲν Ἑρμοῦ Ἄρατος ἐντελὴς ὑποφήτης ὡς ἐν μέτρῳ τοῖς εἰσαγομένοις ἐμπεριλέλειπται, καλλιγραφῶν τὰ ἐν οὐρανῷ φαινόμενα· τῆς δὲ περὶ γῆν ταχὺ τὸ πτερὸν/λύοντος Ἑρμοῦ ὑποδρηστὴρ πρός γε τὸ παρὸν Διονύσιος, ὃν ὁ νοῦς τῶν μουσῶν ἄγων, ὡς [5] αὐτὸς κομπάσει προϊών, πᾶσαν τὴν γῆν ποιεῖ περιπολεῖν ἀπλανῶς. εἴληχε δὲ τὴν περιηγητοῦ κλῆσιν, παρὰ (τὸ περιηγεῖσθαι, ὅπερ τὴν κατὰ λεπτὸν δηλοῦν ἀφήγησιν βούλεται· καθὸ καὶ τῶν ῥητόρων τινές, [6] ὁ μέν, περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδου, φησίν· ὅ ἐστιν, ἔκθου, πρὸς λεπτὸν ἀφηγούμενος· [7] ὁ δὲ περιήγησιν ὕβρεως τὴν ὁμοίαν λέγει ἀφήγησιν. τὸ δὲ περιηγεῖσθαι, καὶ περιοδεύειν λέγεται, ὡς ὅτε τις περιοδεῦσαι λέγει τὴν Πελοπόννησον. τὸ δ' αὐτό ἐστιν εἰπεῖν, καὶ καταγράφεσθαι, καὶ μετρεῖσθαι. οὕτω γάρ που καὶ αὐτὸς ὁ [8] Διονύσιος θάλασσάν τινα ἐρεῖ καταγράψεσθαι καὶ ἀναμετρήσεσθαι. δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ ὅτι πολλὰ τῶν παλαιῶν περὶ τὴν ἀληθῆ [9] γεωγραφίαν" ἐσπουδακότων, ἣν μάλιστα τῶν ἄλλων Ἀλέξανδρος ἐκ τῶν τῶν ἐμπειροτάτων, ὡς λέγεται, γραφῆς ἠκριβώσατο, δοθείσης αὐτῷ [10] ὑπὸ" Ξενοκλέους τοῦ γαζοφύλακος, πάντοθεν ὁ Διονύσιος τὸ καλὸν ἠρανίσατο, καὶ τὰ μακρὰ τῶν ἄλλων αὐτὸς ἐπιτεμών, συντομωτάτην ταύτην καὶ ἀκριβεστάτην γεωγραφίαν ἐξέθετο, εἰς ἐγχειρίδιον τοῖς βουλομένοις εὐσύνοπτον, οὐδέν τι τῶν τοῖς γεωγράφοις καταλιπὼν ὀφειλομένων. ἱστορίαις τε γὰρ παραρτύει τὸ ποίημα, φράζει δέ που καὶ τόπων ἢ ἐθνῶν ἰδιότητας. χειραγωγεῖ δὲ καὶ τῷ τῆς ἱστορίας ἀληθεῖ, ὅπερ ἐστὶ γεωγραφίας ἀρετή. παρενσπείρει δέ που καί τινα [11] μαθηματικώτερον". καὶ ὅλως οὐδέν τι τῶν γεωγραφικῶν ἀγαθῶν ἀφῆκεν, οὗ μὴ γεῦμά τι τῇ αὐτοῦ ποιήσει ταύτῃ [12] ἐντέθεικεν"· ὀλιγόστιχον μὲν τὸ

1. ὑπερανιπτάμενος C. 2. HOMER. Iliad. Ω. v. CCCXLV. & Odyſſ. K. v. CCLXXVII. 3. legi poſſet κομψότερος. H. STEPH. 4. Iliad Δ. v. CCCCXLII. 5. DIONYSIUS v. DCCXV. 6. LUCIANUS dialog. Menippi & Æaci. 7. HERMOGENES, ἐν δὲ τῷ κατὰ Κόνωνος Δημοσθένης τὴν ὕβρεως περιήγησιν ἐποίησεν. ἀκριβῶς ἤγουν κατὰ διηγούμενος. 8. v. DCCVII. & v. DCCXVI. 9. καὶ χωρογραφίαν addunt C. E. 10. ἀπὸ C. E. 11. μαθηματικώτερα E. 12. ἐκτέθεικεν E.

ποίημα

ποίημα ἐκτεθειμένος, ἀκριβῶς δὲ πάντων ἁψάμενος τῶν καλῶν, καὶ συστηματικῶς πᾶν ἐν αὐτῷ τὸ τῆς γεωγραφίας καλὸν [1] ἐνθέμενος". τοιοῦτος δὲ ὢν οὐκ ἐκστερνίζεται τὴν τοῦ γεωγράφου πρόσρησιν, οὐ μόνον διὰ τὴν σμικρότητα τοῦ βιβλίου, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἔργα τινὰ καὶ ἄλλα γεωγράφου εἰσίν, ὧν οὐ πάνυ τι θιγγάνει αὐτός. πρὸς τοίνυν τὸ καθολικώτερον τῆς κλήσεως καὶ γενικώτερον ἀνάγει ἑαυτόν· ὅπερ ἐστὶν ἡ περιήγησις. ἰστέον γὰρ ὅτι περίοδος γῆς καὶ περιήγησις ταυτὸν νοοῦσι, καὶ εἰς μίαν ἔννοιαν ἔρχονται. διὸ καὶ ὁ [2] Ἀμαζεὺς γεωγράφος συχνὰ περὶ τὰς τοιαύτας λέξεις εἰλεῖται, οὐ μόνον γεωγραφίαν τὴν ἑαυτοῦ ἐπιστήμην ἀξιῶν καλεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲ περιήγησιν καὶ περίοδον λέγεσθαι ἀπαξιῶν. καὶ οὕτω μὲν περίοδος γῆς, καὶ περιήγησις, εἰς ἕνα κατὰ πολυωνυμίαν συνάγονται νοῦν· καί εἰσιν ὀνόματα γενικά, ἔχοντα ὑφ' ἑαυτὰ τήν τε γεωγραφίαν καὶ τὴν χωρογραφίαν, ἤτοι τοπογραφίαν. ὧν ἡ μὲν γεωγραφία τῆς καθόλου θεωρίας ἔχεται, καθά φασιν οἱ παλαιοί, ὡς ἐάν τις ὅλον τι ἀναγράψηται σῶμα. καί ἐστι γεωγραφία κατ' ἐκείνους, μίμησις διαγραφῆς τοῦ κατειλημμένου ὅλου μέρους τῆς γῆς, μετὰ τῶν ὡς ἐπίπαν συνημμένων αὐτῇ. ἴδιον δέ φασιν αὐτῆς τὸ μίαν καὶ συνεχῆ δεικνύειν τὴν ἐγνωσμένην γῆν, ὡς ἔχει φύσεώς τε καὶ θέσεως, μέχρι μόνον τῶν ἐν ὅλαις περιγραφαῖς αὐτῇ [3] συνημμένων". καὶ τοιαύτη μὲν ἡ γεωγραφία, ἔργον ἔχουσα περὶ τὴν τῆς γῆς ἁπάσης ὁλότητα καταγίνεσθαι ὁλοσχερέστερον, καὶ οὐ πρὸς λεπτὴν διεξόδευσιν. ἡ μέντοι χωρογραφία, περιήγησις μέν ἐστι καὶ αὐτὴ καὶ περίοδος γῆς, καθὰ καὶ ἡ γεωγραφία, πλὴν οὐχὶ τῆς ὅλης, ἀλλὰ μέρους τινὸς αὐτῆς, καί, ὡς εἰπεῖν, χώρας, ἢ χωρῶν, ἢ χωρίων τινῶν. διὸ οὐδὲ γεωγραφία λέγεται, ἤτοι τῆς γῆς ἁπάσης καταγραφή· ἀλλὰ χωρογραφία, τουτέστι διαγραφὴ χώρας τινός. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ περὶ τῆς χωρογραφίας, καὶ ὅτι τὸ χωρογραφικὸν τέλος τῆς ἐπὶ μέρους ἔχεται προσβολῆς, τουτέστι τοῖς μερικοῖς ἐπιβάλλει, ἀπεναντίας τῇ γεωγραφίᾳ. ἡ μὲν γὰρ ὥσπερ ὁλότητα σώματος τῇ ὅλῃ γῇ ἐπιβάλλει, ἡ δὲ χωρογραφία μέρει τινὶ τῆς γῆς ἐπιχειρεῖ, ὡς εἴ τις ἐξ ὅλου σώματός τι ἀποτεμόμενος, τὸ ὠτίον μόνον, ἢ ὀφθαλμόν, διαγράφει [4] αὐτό". οὕτω γὰρ ἡ μὲν γεωγραφία ὅλον τὸ τῆς γῆς ἐκτίθεται σῶμα, [5] ἡ" καταγινομένη περὶ τὰ σμικρότατα· χωρογραφία δὲ ἡ τῶν λεπτῶν [6] σωμάτων" γινομένη συναπογράφει καὶ τὰ [7] βραχύτατα", οἷον λιμένας, κώμας ἁπάσας, δήμους, κρήνας, πόλιν πᾶσαν, ποταμὸν ἅπαντα, ὁδῶν ἐκτροπάς, καὶ τοιαῦτα πολλά. οὐχ ὅτι οὐ καταγίνεται περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ ἡ τῆς γεωγραφίας τέχνη, ἀλλ' ὅτι σπανίως, καὶ οὐκ ἐξ ἀνάγκης, οἷα τέλος ἔχουσα τὸ καθόλου εἰπεῖν ἐν ὁλικαῖς περιγραφαῖς. χωρογραφία δὲ εἰ μὴ καὶ τοῖς βραχυτάτοις ἐπεξιοῦσα, οὐκ ἂν οὐδὲ χωρογραφία λέγοιτο. τῆς τοίνυν γεωγραφίας

1. ἐκθέμενος E. 2. STRABO. lege Ἀμασεύς. 3. συνεχομένων C. συνισχομένων E. 4. αὐτὰ E. 5. οὐ E. 6. omittit C. 7. λεπτότατα C. E.

καὶ

καὶ χωρογραφίας [1] ταύτας" διαφορὰς ἐχουσῶν, ὁ Διονύσιος χωρογράφῳ μὲν οὐδὲν ἔχει κοινόν, ἐγγίζει δὲ τῷ γεωγράφῳ, περιγράφων ὁλοσχερῶς τὴν περὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ περιιὼν ἐπελευστικῶς κατά τινα περιγραφὴν ἑλικήν· καὶ ὡς εἰπεῖν, γεωγράφος ὢν συναλειπτικός, οὐ χώραν ἢ χώρας περιηγεῖσθαι προθέμενος, ἀλλ' ἐν ἐπαγγελίᾳ γεωγραφίας τὸ ποιημάτιον ἐπιτόμως τὸ ἀνὰ χεῖρας ἐκθέμενος, καθάπερ ἐκ προοιμίων αὐτὸς ἀνεκρούσατο, σκοπὸν [2] περιγράψας" μέγαν τῆς [3] αὐτοῦ" εὐσυνόπτου ποιήσεως, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τὸ, γαῖαν καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν· καὶ οὕτω

[4] Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον ἐνὶ ξυνώσας ἀγοστῷ,

τοῦτο δὴ τὸ περὶ Τυφῶνος τερασίως λογοποιηθέν. Ἐστὶ δὲ ὁ Διονύσιος ὡς κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν θεωρίαν τοῖς πλάσμασι γλαφυρός, μεταδιώκων τὸ [5] ἀνθηρὸν", οἷά τις γραφεὺς ἄριστος, καὶ ἀναλεγόμενος ἀντὶ μὲν συμμετρίας, φασί, γραφικῆς τὰ τῶν ὀνομάτων [6] εὐσύνθετα"· ἀντὶ χρωμάτων δέ, τὰς [7] ἀνθηροτέρας" τῶν λέξεων. πυκνὸς δέ ἐστι καὶ τὴν συμπλήρωσιν καὶ τὴν ἐπανάληψιν, συχνὰ καὶ τοιούτοις διὰ σαφήνειαν [8] ἐναγλαϊζόμενος" σχήμασι. καὶ δριμείαις δέ, ὡς φανήσεται, πολλαχοῦ χρῆται ταῖς λέξεσι, [9] καὶ" μὴν καὶ ἀναπτύξεσιν ἐτυμολογικαῖς. ἔστι δὲ οὗ καὶ ἐνδιάθετα λαλεῖ· ὃ δὴ ποιεῖν δυσχερὲς ἐν περιηγήσει. παρενσπείρει δέ που καὶ βασιλικὰ εὐφυῶς ἐγκώμια. καὶ γνωμολογικῇ δὲ [10] φιλοσοφίᾳ" σπανίως μέν, διὰ τὴν τῆς περιηγήσεως ἀνάγκην, εὑρίσκεται δ' οὖν ὅμως χρώμενος· πρὸς μέτρον τε ᾄδων, καὶ διαλέκτοις ποικιλλόμενος· καὶ μύθῳ χρῆσθαι [11] συμμέτρως" οὐ κατοκνῶν, καὶ πλασμάτων χρώμενος πιθανότητι· ὅπῃ τε [12] παρείκοι" ἐμπλατυ[…]μενος καὶ ἐκφράσεσιν, ἐπιπλέκων δέ γε καὶ ἱστορίας. καὶ διὰ πάντων […]ως ἥκει καλῶν, καὶ ὡς προγέγραπται, χειραγωγῶν οὕτω νόμῳ [13] γεωγραφικῷ" πρὸς ἀλήθειαν· φιλοσοφῶν δὲ καὶ πρὸς μάθημα, ἐν οἷς περὶ τοῦ [14] Κρονίου ὠκεανοῦ διαλαμβάνει, καὶ τῆς ὑμνουμένης νήσου τῆς [15] Θούλης, καὶ τοῦ ὑπὸ τὸν καρκίνον [16] κλίματος· καί που καὶ εἰς φύσιν προκύπτων, ὡς ὅτε τὸ τῆς [17] Τρωγλοδυτῶν γῆς τὸ πολύχρωμον αἰτιολογεῖ· ἤδη δὲ καὶ εἰς [18] θεολογίαν ἀναβαίνων, πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βιβλίου, ὁπηνίκα τὰς τῆς περὶ γῆν διαφορὰς θεωρεῖ. μούσας δὲ καλεῖ μέν, ὡς ποιηταῖς ἔθος, οἷα δὲ φιλόσοφος, σύγγραμμα μετιών. τάχα δὲ καὶ διὰ τὸ καινοπρεπέστερον, οὐ προφάταις αὐταῖς Ὁμηρικῶς ἐντυγχάνει, οὐδ' εἰς αὐτὰς αὐτίκα τρέχει, [19] ἀναρρήξας" τὴν βαλβῖδα τοῦ

1. τοιαύτας C. E. 2. περιγράψας C. 3. ἑαυτοῦ C. E. 4. eadem adfert EUSTATHIUS ad HOM. Odyſſ. Θ. v. CLXVI. 5. γλαφυρὸν C. 6. ἀσύνθετα C. 7. ἀνθηρότητας C. 8. ἀγλαϊζόμενος C. E. 9. καὶ C. E. 10. σοφίᾳ C. E. 11. συμμετρίως E. 12. παρήκει C. E. & editio R. STEPH. 13. γραφικῷ C. 14. DIONYSIUS v. XXXII. 15. v. DLXXXI. 16 v. DXCV. 17. v. DCCCCLXIII. 18. v. MCLXIX. &c. 19. ἀρρήξας C.

λόγου·

λόγῳ· ἀλλ' ὅτε πρὸς ταῖς ἀκμαῖς τῆς περιηγήσεως γίνεται, τότε δὴ αὐτὰς προσφωνεῖ. ἐπαινετέος δὲ καὶ τῆς ἐν καταρχῇ εὐκρινείας ἐστί. τὸν γὰρ σκοπὸν ἐξ ἀρχῆς αὐτῆς ἐκτίθεται τοῦ συγγράμματος, ἐν ὀλίγοις ἔπεσι· μετ' οὐ [1] πολὺ" δὲ καὶ τὸ χρήσιμον τῆς περιηγήσεως ἐκτίθεται, γνῶσιν αὐτὸ εἶναι λέγων τῶν ἀπεράτων, καὶ διδασκαλίαν αὐτῆς ἐκ τοῦ μαθόντος εἰς ἄλλους οὐκ εἰδότας, καὶ τιμὴν ἥτις ἐντεῦθεν τῷ διδάσκοντι περιγίνεται. ὅτι δὲ καὶ εἰς ἄλλα πλεῖστα καὶ ἀναγκαιότατα χρήσιμα τὰ τῆς περιηγήσεως, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί, λέγοντες ὅτι τε βιωφελὴς ἡ περιήγησις, καὶ ὅτι νοῦν συνάγει τῷ ταύτης ἐμπείρῳ, καὶ ὅτι στρατηγοῖς μάλιστα καὶ βασιλεῦσι σύμφορός ἐστι· καὶ ἄλλα τοιαῦτα. ἱστοροῦσι δὲ καὶ ὅτι διὰ τὸ ταύτης χρήσιμον, Ἡρακλῆς καὶ [2] Διονύσιος" ἐξετόπιζον ἑαυτούς, τὴν τῶν κλιμάτων γνῶσιν σπουδάζοντες· καὶ ὅτι καὶ Ἀλέξανδρος διὰ τοῦτο ἐφιλοτιμήσατο τὸν ἠῷον ἱστορῆσαι ὠκεανόν. καὶ Σέσωστρις δέ, φασίν, ὁ Αἰγύπτιος πολλὴν περιεληλυθὼς γῆν, πίναξί τε δέδωκε τὴν περίοδον, καὶ τὴν τῶν πινάκων ἀναγραφὴν οὐκ Αἰγυπτίοις μόνον ἀλλὰ καὶ Σκύθαις εἰς θαῦμα μεταδοῦναι ἠξίωσεν. καὶ Πλάτων δέ, φασί, τοῦ πράγματος ἐρῶν, οὐ μόνον ἐπὶ Σικελίαν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Αἴγυπτον ἀπεδήμησε. σεμνύνει δὲ καὶ τὸν Ὁμηρικὸν Ὀδυσσέα οὐχ ἧττον τῶν ἄλλων, τὸ πολλῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν ἄστεα, καὶ νόον γνῶναι. καὶ οὕτω συνάγουσιν οἱ παλαιοὶ ἐκ πολλῶν, τὴν περιήγησιν, φιλόσοφον εἶναί τι χρῆμα καὶ βασιλικόν. καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ χρηστὰ τῆς περιηγήσεως.

Περὶ τοῦ γένους Διονυσίου, καὶ τοῦ παρόντος αὐτοῦ ποιήματος.

[3] Διονύσιος δέ, Λίβυς μὲν ἱστορεῖται τὸ γένος· [4] συγγράψαι" δὲ καὶ ἄλλα βιβλία λέγεται, λιθιακά τε καὶ ὀρνιθιακά, καὶ βασσαρικά. ὧν τὰ μὲν λιθιακὰ [5] ἐκρίθησαν" ἴδια Διονυσίου καὶ αὐτά, διὰ τὴν τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότητα· τὰ δὲ βασσαρικά, διὰ τὴν τραχύτητα οὐκ ἄξια τούτου κριθέντα, εἰς τὸν Σάμιον [6] ἀνηνέχθησαν" Διονύσιον· τὰ δὲ ὀρνιθιακὰ εἰς ἄλλον τινὰ Φιλαδελφέα Διονύσιον, ὅν, διὰ λέξεως ἀκυρολογίαν, ἐπεκάλουν [7] διάκενον". τὸ δὲ παρὸν ποίημα, ἱστορικὸν καλοῦσιν οἱ παλαιοί, συγκείμενον ἐκ τοπικοῦ, καὶ πραγματικοῦ, καὶ χρονικοῦ, καὶ γενεαλογικοῦ· εἰς ἃ διαιρεῖσθαι τὴν ἱστορίαν φασί. ἐκ μὲν τοπικοῦ, ὅτι καὶ ὁ πᾶς ἐνταῦθα τοῦ βιβλίου σκοπός, τόπων γῆς ἐστι περιήγησις. πραγματικοῦ δέ, ἐν οἷς ἄλλα τέ τινα ἱστορεῖ, καὶ ἐθνῶν ἔθη ἐκτίθεται. χρονικοῦ δέ, ὡς ὅτε καιροῦ μέμνηται καθ' ὃν αὐτὸς περιῆν· ὅτι

1. πολλὰ C. E. 2. lege Διόνυσος. 3. ὁ δὲ 4. συγγράψασθαι C. E. 5. ἐπικρίθησαν C. E. 6. ἀνήχθησαν C. E. 7. ὑπόκενον C. E. & MS cod. H. STEPHANI.

δηλαδὴ

δηλαδὴ οὐκ ἐπὶ τῶν ὑποτάκτων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν [1] ἀνάκτων. γενεαλογικοῦ δὲ, οἷον ὅτε τοὺς [2] Σαυρομάτας ἐξ Ἀμαζόνων εἶπε κατάγεσθαι, καὶ ἐκ δούλων τοὺς Ἐπιζεφυρίους [3] Λοκρούς. οἱ δ' αὐτοὶ παλαιοὶ ἐπαινοῦσι καὶ τὸ προοίμιον τοῦ [4] παρόντος βιβλίου", ὡς τὰς ἐπιβαλλούσας ἔχον ἀρετάς. φασὶ γὰρ ὅτι ἀρεταὶ προοιμίων, προοχὴ, προσοχὴ, καὶ συμπάθεια. ὧν ἡ μὲν προοχὴ τέλος ἔχει [5] τὸ" προεκτίθεσθαι τὸν τοῦ ἑξῆς λόγου σκοπόν· ἡ δὲ προσοχὴ ἐπιστρέφει τὸν ἀκροατὴν, καὶ ὅλον εἶναι τοῦ ἔργου ποιεῖ· ἡ δὲ συμπάθεια καὶ πρὸς ἐπιείκειαν καὶ πρὸς συγγνώμην τοῦ λέγοντος προσκαλεῖται τοὺς ἀκροατάς. καὶ Διονύσιος οὖν (φασὶ) σκοπὸν τοῦ βιβλίου ἐν προοιμίῳ εἰπὼν, τὸ μέλλειν γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν, προσοχήν τε ἐποίησε, κινήσας τὸν τοῦ ἀκροατοῦ νοῦν, ὡς ἐπὶ μεγάλῃ τῇ ὑποθέσει· οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ προοχὴν κεφαλαιώδη τοῦ ὅλου βιβλίου τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐξέθετο. ἐν δὲ τῷ, ἀνδρῶν ἄκριτα φῦλα, συμπάθειαν ἐξεκαλέσατο καὶ ἐφειλκύσατο, οἷα συγγνώμης τευξόμενος, εἴπου φανείη ἀσθενὴς περὶ τὴν τῶν οὕτω πολλῶν καὶ ἀκρίτων ὑφήγησιν. πολὺ δὲ τὸ σαφὲς ἡ παροῦσα ποίησις ἔχει, καὶ μάλιστα καὶ τὸ εὐκρινὲς, ὡς προείρηται, οὐ μόνον διὰ τῶν ἐπαναλήψεων, καθάπερ ἔφαμεν, καὶ τῶν συχνῶν συμπληρώσεων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν πυκνῶν προεκθέσεων. ὅπου γε καὶ [6] τρόπους" διδασκαλίας ὁ Διονύσιος ἐν πολλοῖς ἐκτίθεται δι' εὐκρίνειαν· προλέγων ὅτι τοίως δὲ τὸ [7] διδασκάλιον" προκείσεται. πολλαχοῦ δὲ καὶ προσέχειν προκαλεῖται τὸν ἀκροατὴν, ὡς ἂν μὴ ἐξυπτιάζων αὐτὸς [8] νομίζῃ" περιηγεῖσθαι τοῦτον [9] ἀδιακρίνητα". πολὺ δὲ καὶ τὸ κάλλος ἔχει τὸ συγγραμμάτιον τοῦτο, καὶ οὐδενὸς ὅλως ἀμοιρεῖ τῶν πολλῶν ποιητικῶν καλῶν τὸ μικρὸν τῆς ποιήσεως τούτου σωμάτιον. εἰ δέ τινας ἔχει καὶ κῆρας βραχυτάτας, καθά που σῶμα καλὸν [illegible]ινάς τινας οὐ περιφανεῖς τοῖς πολλοῖς, ἢ λειχῆνας παρεμπεφυκότας οὐκ ἐν καιρίῳ, [10] ἀφ'" ὧν ἥκιστα τὸ πολὺ τοῦ κάλλους ἀχρειοῦται, σκεπτέσθωσαν οἱ περίεργοι, καὶ οὐ πάνυ φιλόκαλοι. ἡμεῖς γὰρ, οὐ μυῖαι τοῖς ἕλκεσιν ἐφιζάνουσαι, μέλιτται δὲ, τῶν τοῦ μουσῶν λειμῶνος τὸ κάλλιστον ἀπανθίζουσαι.

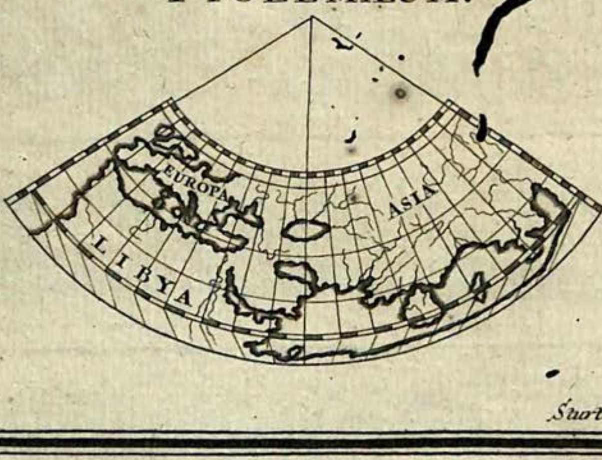
1. *v.* CCCLV. 2. *v.* DCLIII. &c. 3. *v.* CCCLXV. 4. βιβλίου τούτου E. 5. τὸ E. 6. τρόπους καὶ edidit R. STEPH. ſed καὶ recte ab H. STEPH. omittitur. 7. διδασκάλιον E. 8. νομίζοι edit. R. STEPH. 9. εὐδιακρίνητα E. 10. ὑφ' C. E.

ΕΥ-

ORBIS TABULA
Secundum
DIONYSIUM.



ORBIS TABULA
Secundum
PTOLEMÆUM.



Sturt Sculpsit.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

ΤΟΥ ΤΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ ΤΟΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΝ.

Ἀρχὴ τῶν ἐκ τῶν κειμένων παρεκβολῶν, καὶ λοιπῶν ἐπιβολῶν.

V. 1. ΑΡχόμενος γαῖαν] Ὅτι τὸ τοῦ περιηγητοῦ ἐνταῦθα προοίμιον ἐκ Πινδαρικῆς ᾠδῆς παρέξεσται. [1] Πίνδαρος μὲν γὰρ ἐν τῷ ἐπαινεῖν ἀθλοφόρον τινὰ Κορίνθιον, προοιμιάζεται ὅτι, Ὀλυμπιονίκην ἐπαινῶν οἶκον, γνώσομαι ὀλβίαν Κόρινθον· ὑφ᾽ ἧς δηλαδὴ ὁ οἶκος περιέχεται, ὡς μέρος αὐτῆς. ὁ Διονύσιος δὲ, μιμησάμενος ἐκεῖνον, ἐνταῦθά φησιν, ἀρχόμενος γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν, καὶ ποταμοὺς, καὶ πόλεις, καὶ ἀνδρῶν φῦλα, μνήσομαι ὠκεανοῦ βαθυῤῥόου· τοῦ τὴν γῆν δηλονότι καὶ τὰ ἐν αὐτῇ περιειληφότος, καὶ ἐν ᾧ πᾶσά ἐστιν ἡ γῆ. ὁμοίως οὖν ἄμφω ἐσχημάτισται τὰ προοίμια. τὸ δὲ ἐν τῷ ὠκεανῷ τὴν χθόνα πᾶσαν εἶναι, παρακατιὼν ἄλλως φράζει λέγων, [2] Πάντῃ δ᾽ ἀκαμάτου φέρεται σθένος ὠκεανοῖο. καὶ [3] ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν. τοῦτο δὲ σύμφωνόν ἐστι τῷ Ὁμηρικῷ τῷ, [4] ἀψοῤῥόου ὠκεανοῦ. πάντως γὰρ ὠκεανὸς ἀψόῤῥοος, ὁ εἰς ἑαυτὸν ὀρύων, ἤγουν ἐπανιὼν, καὶ εἰς [5] κύκλου σχῆμα περιαγόμενος, καὶ οὕτως ἐναποκλείων ἑαυτῷ τὴν γῆν. καθὰ καὶ Ὀρφεὺς ἐν τῷ περὶ Διὸς καὶ Ἥρας φησὶ, λέγων·

Κύκλον ἀκαμάτου καλλιῤῥόου ὠκεανοῖο,
Ὃς γαῖαν δίνῃσι πέριξ ἔχει ἀμφιελίξας.

ὡς τοῦ ὠκεανοῦ περιειληφότος τὴν γῆν, καθὰ καὶ [6] Ἐρατοσθένης δοξάζει· οὗ ζηλωτής ἐστιν ἐν πολλοῖς ὁ τὸ οἰκουμενικὸν τουτὶ συνταγμάτιον ποιησάμενος. διὸ καὶ ἐστεφανῶσθαι τὴν γῆν φησιν, ἤτοι κύκλῳ περιειλῆφθαι, τῷ ὠκεανῷ, ἅτε νῆσον. ἐπεὶ δὲ τὸ ἐστεφανῶσθαι, ὑπεμφαίνει τὸ κατὰ κύκλου περιαγωγὴν ἀκριβῆ καὶ περιφέρειαν ἰσοδιάστατον τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ὠκεανοῦ περιέχεσθαι (ὅπερ οὐκ ἀληθές ἐστι, καθάπερ καὶ [7] Ἡροδότῳ δοκεῖ, λέγοντι μὴ ἀποδέχεσθαι τοὺς λέγοντας κυκλοτερῆ τὴν γῆν ὡς ἀπὸ τόρνου) ἐπάγει πρὸς διόρθωσιν τὸ, οὐ μὴν

1. Olymp. od. XIII. 2. DIONYS. v. XXVII. 3. DIONYS. v. XLI. 4. Il. Σ. v. CCCXCIX. 5. κύκλοι MS R. STEPH. 6. apud STRAB. lib. I. 7. Melpom. XXXVI.

πᾶσα διὰ παντὸς, ἤτοι δίολου, περίδρομος, ἀλλὰ δηλαδὴ πρυμνήκης, ὡς ἐρηθήσεται, δίκην σφενδόνης. τοιαύτη γὰρ τὸ σχῆμα ἡ οἰκουμένη γῆ, κατὰ καὶ [1] Ποσειδωνίῳ δοκεῖ. διὸ καὶ εἰς δύο κώνους τέμνεται ἡ οἰκουμένη, ὡς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ἐρεῖ ὁ [2] Διονύσιος· ὧν ὁ εἷς μὲν, ὁ ἀποτελῶν τὴν Ἀσίαν· εἷς δὲ, ὁ ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Λιβύης ἀπαρτιζόμενος. τῆς δὲ τοιαύτης οἰκουμενικῆς σφενδόνης τὰ ὀξύτερα τὰ πρός τε τῇ ἀνατολῇ εἰσι καὶ πρὸς τῇ δύσει, ἃς δὴ κελεύθους ἠελίου καλεῖ· τὰ εὐρύτερα δὲ πρός τε τῷ ἀρκτῴῳ [3] κεῖται" μέρει, καὶ τῷ νοτίῳ. ὥς τε τῶν δύο κώνων ὁμοῦ κατὰ τὰς βάσεις ὄντων, τὸ μὲν κατὰ τὰς κορυφὰς ὀξὺ, πρὸς ἕω [4] κεῖσθαι" καὶ δυσμάς· τὸ δὲ κατὰ τὰς βάσεις εὐρὺ, πρὸς νότον καὶ βορρᾶν.

4. Ἅτε νῆσος ἀπείριτος] Ὅρα δὲ ὅτι νῆσον εἰπὼν τὴν ἀπείρονα γῆν, εὐτελῶς καὶ σμικροπρεπέστερον, ἀνέστησεν ἄλλως τὸ τῆς κλήσεως ταπεινὸν, διὰ προσθήκης ἐπιθέτου σεμνοῦ, καὶ ἐπῆρεν εἰς ὕψος τὸ πρᾶγμα, οὐχ ἁπλῶς νῆσον αὐτὴν εἰπὼν, ἀλλὰ προσονομάσας ἀπείριτον, ὅπερ ταυτόν ἐστι τῷ ἀπείρονα· καὶ οὕτως ἀντιδιαστείλας αὐτὴν πρὸς τὰς ἄλλας νήσους, αἵ τινες διὰ τὸ μὴ ἄπειρον, εὐδείελοι λέγονται, τουτέστιν εὔδηλοι, [5] εὐπερίοριστοι. φησὶ γὰρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ πᾶσα χθὼν, ἅτε νῆσος ἀπείριτος, ἐστεφάνωται. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι καὶ εὐρύτερα τὰ τῆς οἰκουμένης βόρεια, καὶ τὰ νότια, καθάπερ εἴρηται, ἀλλ' οἱ παλαιοὶ πινακογράφοι τῆς Εὐρώπης μὲν τὴν καταγραφὴν εὐρύνειν λέγονται πλέον πρὸς βορρᾶν, ὡς ἂν ἔχοιεν ἐγγράφειν [6] εὐκρινῶς," τὰ ἐν αὐτῇ πολλὰ ἔθνη· τὴν δὲ Λιβύην ἀποστενοῦν, ὡς ὑπερβάλλουσαν τῷ μεγέθει [7] τῶν ἐντὸς αὐτῆς ἐθνῶν", διὰ τὸ πολὺ τῆς ἐκεῖ [8] ἀοίκητον." ἵνα μὴ [9] ἐγκεῖται", φασὶ, τῷ πίνακι χωρίον διάκενον.

7. Σφενδόνῃ εἰοικυῖα] Σφενδόνῃ δὲ τὴν οἰκουμένην εἰκάζει ὁ Διονύσιος, ἢ τῷ [10] λιθοβόλῳ ὀργάνῳ, ἢ καὶ αὐτῇ τῇ σφενδόνῃ τοῦ δακτυλίου. εἰ δέ τις ὀκνεῖ τοῦτο παραδέχεσθαι, ἀφαιρείσθω καὶ τῆς τοῦ δακτυλίου σφενδόνης καὶ τὸ ὄνομα. ἔοικε γὰρ καὶ αὐτὴ τοιαύτη πάλαι ποτὲ εἶναι κατὰ τὸ ἀρχαῖον, ἐφ' ἑκάτερα μὲν εὐρύνεσθαι, ἐπὶ θάτερα δὲ, καθ' ὁμοιότητα τῆς ὁμωνύμου πετροβόλου σφενδόνης, συνάγεσθαι εἰς ὀξύτερον. οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ κόσμον τινὰ γυναικεῖον σφενδόνην καλεῖσθαι, ὅμοιον τῇ πετροβόλῳ σφενδόνῃ ὄντα, πλατὺν μὲν κατ' αὐτὸν τὰ μέσα, καὶ πρὸς τῷ μετώπῳ ἐπιπλοκτον, ἐκ λεπτοτέ-

1. apud STRAB. lib. II. 2. v. CCLXXVII. & v. DCXXI. 3. κεῖνται C. E. 4. in editione sua omittit R. STEPH. in suis MSS repertum est. 5. hinc HESYCHIUS emendetur; Εὐδείελοι, εὔδηλοι, εὖ πρὸς δείλην κείμενοι, οἱ δὲ, πρὸς δύσιν, εὐπρόβατοι. lege εὐπερίοριστοι. ſic enim SUIDAS, PHAVORINUS, & EUST. in HOM. 6. ἀκριβῶς MS R. STEPH. 7. τὰ ἐντὸς αὐτῆς ἔθνη C. E. 8. ἀδικήτου B. 9. ἐγκῆται MS R. STEPH. & alteri lectioni præferendum eſt, judice H. STEPH. 10. hinc POLLUX corrigendus, onomaſt. lib. I. cap. X. ſect. VI. σφενδόνη, λίθος, τόξον. lege λίθου τόξον.

ρων

ρον δὲ καὶ ὀξυτέρων τῶν ἄκρων ὀπίσω δεσμούμενον. οὗ δὴ, φασὶ, καὶ ὀπισθοσφενδόνη παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ἐκ τοῦ ἐναντίου τῇ τοιαύτῃ σφενδόνῃ, διὰ τὸ γελοιότερον περιτιθεμένην τῇ κεφαλῇ καὶ ὀπίσω μὲν ἔχουσαν τὰ πλατύτερα, τὰ δὲ ὀξύτερα καὶ τὸ δεσμὸν περὶ τὸ ἔμπροσθεν.

Μίαν δέ ἐ] Ὅτι τὴν ὅλην γῆν, καίπερ μίαν οὖσαν [1] φύσει", καὶ συνεχῆ, οἱ ἄνθρωποι τρισσοῖς ἐπ' ἠπείροις ἐδάσαντο. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ [2] Ἡροδότου παραπέφρασται, εἰπόντος ὅτι τῇ γῇ μιᾷ οὔσῃ τριφάσια κεῖνται οὐνόματα, ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν. εἶτα ὁ Διονύσιος φιλοτιμούμενος ἐνὶ ἔπει περιλαβεῖν τὰ τοιαῦτα τρία τμήματα τῆς γῆς, φησί,

Πρῶτον μὲν Λιβύην, μετὰ δ' Εὐρώπην, Ἀσίην τε.

Ἰστέον δὲ ὅτι προτάττει τῶν ἄλλων τὴν Λιβύην καὶ νῦν καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς, οὐ κατά τινα περιηγητικὴν ἀνάγκην, ἀλλ' οἷα Λίβυς, φιλῶν τὰ οἰκεῖα, καὶ οὕτω τὸ ἑαυτοῦ ἔθνος τῶν λοιπῶν προτιθέμενος. ὁ τοίνυν [3] Ἀμασεὺς γεωγράφος οὐχ οὕτω προσπαθῶς ἔχων, ἄλλως μετεχειρίσατο τὴν περιήγησιν, καὶ τῆς Εὐρώπης ἀρξάμενος, εἰς τὴν Λιβύην κατέληξεν.

ΙΓ. Γάδειρά τε] Ὅτι πέρατα Λιβύης, ἑσπέριον μὲν, τὰ Γάδειρα· περὶ ὧν ἐν [4] οἰκείῳ" ῥηθήσεται· ἑῷον δὲ, τὸ Κανωβικὸν στόμα τοῦ Νείλου· περὶ οὗ μικρὸν ὅσον εἰρήσεται. ὅτι μετὰ θάνατον Φρόντιδος (κυβερνήτης δὲ ἄριστος Μενελάου ὁ Φρόντις, υἱὸς Ὀνήτορος) [5] ἐξωσθέντες" ἀνέμῳ βορρᾷ οἱ περὶ Μενέλαον, προσίσχουσι τῇ Ῥόδῳ, ὑπὸ κυβερνήτῃ ὄντες τῷ Ἀμυκλαίῳ Κανώβῳ. τῶν δὲ Ῥοδίων τῆς Ἑλένης καταδραμόντων (περιῆν γὰρ αὐτοῖς μνήμη ὧν ἐν τῇ Τροίᾳ κακῶν ἔπαθον δι' αὐτήν) φεύγουσι μὲν ἐκ τῆς Ῥόδου οἱ ἀμφὶ τὸν Μενέλαον, κατάγονται δὲ εἰς Φοινίκην, ὅθεν εἰς Αἴγυπτον. οὗ δὴ ἀκεσάμενοι τὰ σκάφη καμόντα τῇ δυσχερείᾳ τοῦ πλοῦ, διέτριβον χρόνον τινά· ἐν ᾧ Κάνωβος ἀποθνήσκει· ὃν θάψας ἐντίμως ὁ Μενέλαος συνοικίζει πόλιν ἐπὶ τῷ μνήματι, τοὺς ἀχρειοτάτους τοῦ στόλου ἀφεὶς μένειν ἐκεῖ, καὶ τὴν πόλιν ἐπ' αὐτῷ Κάνωβον ὀνομάζει· ἔνθα που καὶ νῆσος τὸ Ἑλένειον, τῇ Ἑλένῃ παρώνυμον. φασὶ δὲ τὴν Κάνωβον ταύτην Ἀλεξανδρείας ἀπέχειν σταδίους ἑκατὸν καὶ εἴκοσι, πεζῇ ὁδεύουσιν. ἐκ δὲ τοῦ Κανώβου ἐκείνου τοῦ κυβερνήτου καὶ ἀστὴρ ἐκεῖ τις φαινόμενος, Κάνωβος ἐπωνόμασται, ἀφανὴς μὲν τοῖς ἐν τῷ Ἑλλαδικῷ κλίματι, ἀπὸ δὲ Ῥόδου ἀρχόμενος φαίνεσθαι· ὃς ἐν τῷ μεσουρανεῖν τρίτον λέγεται ζωδίου μέρος [6] ἀπέχειν". [7] ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας φησὶν, ὅτι ἔδει μὲν Κάνωπον γράφειν τὴν πόλιν διὰ τοῦ π, γράφεται δὲ ὅμως διὰ

1. omittit E. 2. Melpom. XLV. 3. STRABO. 4. οἰκείῳ τόπῳ C. E. & MS R. STEPH. quam lectionem approbat H. STEPH. vide comment. LXIV. 5. ἐκ-κινηθέντες C. 6. ἐπέχειν E. & MS R. STEPH. quam lectionem alteri praefert H. STEPH. 7. STEPHANUS BYZANT. cujus verba: Κάνωπος, ἔδει γράφεσθαι διὰ τοῦ π.

τοῦ β΄. ἀπὸ δὲ τοῦ Κανώβου ἀνδρὸς, ἢ τῆς Κανώβου πόλεως, καὶ τὸ στόμα Νείλου, ὡς εἰκὸς, Κανωβικὸν ἐπωνόμασται, ὅπερ, κατὰ τὸν Διονύσιον, ὁ βορειότατός ἐστι τῆς Αἰγύπτου μυχός· ὡς πρὸς τῇ ἐκεῖ θαλάσσῃ περατουμένων τῶν τῆς Αἰγύπτου βορείων μερῶν. τοῦτο δέ τινες τὸ Κανωβικὸν στόμα τοῦ Νείλου καὶ Ἡράκλειον καλεῖσθαί φασι· λέγοντες ὅτι Ἡρακλῆς φέρων ἐξ ἐπιταγῆς Εὐρυσθέως τὰ χρύσεα μῆλα, καὶ θέλων Λιβύην πᾶσαν ἐξισορῆσαι, ἦλθε καὶ εἰς τὰ τοῦ Νείλου στόματα· καὶ δὴ καλεῖται ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἓν τῶν στομάτων, Ἡράκλειον τὸ Κανωβικόν. ἠλευθέρωσε δέ καὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἁπάσης βίας. διαβὰς δὲ καὶ εἰς Ἄμμωνος, ἔθυσε μεγαλοπρεπῶς. καὶ οὕτω μέν τινες. ὁ δὲ [1] γεωγράφος διϊστᾷ, τὸ μὲν Ἡράκλειον στόμα ἱστορῶν καὶ Ἡρακλέους ἔχειν ἱερόν· τὸ δὲ Κανωβικὸν, ἀρχὴν εἶναι λέγων τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Δέλτα. ἐμφαίνει δὲ ἐκεῖνος καὶ τρυφὴν τοὺς Κανωβίτας, ἐν οἷς λέγει τὸν Κανωβισμὸν καὶ τὴν ἐκεῖ λαμυρίαν. ἔστι δέ, ὡς ἱστοροῦσί τινες, καὶ νῆσός τις Κάνωβος. περὶ δὲ τοῦ κυβερνήτου Κανώβου καὶ τοιοῦτος φέρεται λόγος· ὅτι κοιμώμενος ὁ Κάνωβος κατὰ τὸν αἰγιαλὸν περιπέπλωκεν αἱμορροΐδι (ὄφεως δὲ εἶδος ἡ αἱμορροῒς, οὐκ ἔχουσα ἰθυτενῆ τὴν τοῦ ὁλκὸν συνέχουσαν ὀστώδη ἄκανθαν) ἥτις αἱμορροῒς τῇ ἐπιβάσει, φασὶ, τοῦ Κανώβου θλιβεῖσα, τὸν αὐχένα δάκνει ἐκεῖνον. ὡς δὲ ἦν τῆς λοιπῆς ἄφυκτα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἔθνησκεν ἐκ τοῦ δήγματος, ἡ Ἑλένη περιπαθῶς ἔχουσα καὶ τὸ θηρίον τὴν αἱμορροΐδα συγχοῦσα, ἔθλασε τὴν αὐτῆς ἄκανθαν, ἰθυτενῶς ἔχουσαν ἔτι τότε, καὶ ἐξέβαλε τοὺς περὶ τὴν ῥάχιν σπονδύλους, ἀμυνομένη οὕτω τὸ θηρίον· καὶ τὸ ἐντεῦθεν κεκλασμέναι τὰς ῥάχεις αἱ αἱμορροΐδες εἰσί. καὶ οὕτω μὲν ὁ μῦθος αἰτιολογεῖ τὸ περὶ τὴν αἱμορροΐδα φυσικὸν σύμπτωμα. ὁ δὲ λόγος πέσοι ἂν ποτε καὶ εἰς ἀνθρώπου σκῶμμα, ὅταν τις ὀφεώδης ὢν [2] τὴν κακίαν, ἔχῃ τι καὶ περὶ τὰ κατὰ τὴν ῥάχιν κακόν.

13. Καὶ τέμενος.] Ὅτι τὴν Κάνωβον περιφράζων, οὕτω φησὶ, τέμενος περίπυστον Ἀμυκλαίοιο Κανώβου. τουτέστιν, αὐτὴ ἡ πόλις ἡ Κάνωβος· οὕτω καὶ κατωτέρω θέλων εἰπεῖν ἐν μιᾷ λέξει, ὠκεανός, φησὶ περιφραστικῶς, [3] ἀκαμάτου [4] ῥόον ὠκεανοῖο, ἤγουν αὐτὸς ὁ ὠκεανός. τέμενος δὲ Κανώβου, οἱονεὶ ἱερὸν, ἢ τόπος τοῦ Κανώβου [5] ἰδιόκτιστος.

14. Εὐρώπην δ' Ἀσίης] Ὅτι Εὐρώπης καὶ Ἀσίας νότιον μὲν μεσόριον ὁ Ἑλλήσποντος, [6] νοτιώτατον δὲ ὁ Νεῖλος. πρὸς βορρᾶν δὲ τὴν Εὐρώπην ὁρίζει τῆς Ἀσίας ὁ Τάναϊς, ὃς ἑλισσόμενος διὰ τῆς τῶν Σαυροματῶν καὶ Σκυθῶν γῆς, εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην καταρρήγνυται. ἰστέον δὲ ὅτι οὐχ ἁπλῶς τὰ πρὸς βορρᾶν τοῦ Ταναΐδος [7] τῇ Εὐρώπῃ προσνέμεται, ἀλλὰ μόνα ὅσα

1. STRABO lib. XVII. 2. ἡλικίαν, ἔχει C. 3. DIONYS. v. XXVII. 4. ſic H. STEPH. ſed ῥόον C. & editio R. STEPH. 5. ἰδιόκτιστος C. E. 6. νοτιώτερον C. ut & quædam DIONYSII MSS exemplaria. 7 τῆς Εὐρώπης προσδίδοται C, E.

πρὸς

πρὸς δύσιν [1] ἀπ' " αὐτοῦ ἀφορίζονται. τὰ δέ γε πρὸς αὐγὰς τοῦ Ταναΐδος, τῇ Ἀσίᾳ προσλογίζονται. φησὶν [2] οὖν " περιϊὼν, ὅτι ὁ Τάναϊς ἀποτέμνεται

[3] Εἰς δύσιν, Εὐρώπην· εἰς δ' αὐγὰς, Ἀσίδα γαῖαν.

καὶ μὴν λέγει ὅτι ἀποτέμνεται εἰς βορρᾶν μὲν, τὴν Εὐρώπην, ἐς δὲ νότον, τὴν Ἀσίαν. ὅθεν καὶ αὐτοὺς τοὺς [4] Μαιώτας καὶ τοὺς Σαυρομάτας Ἀσιανοὺς ἱστορεῖ, διότι οὐ πρὸς δύσιν αὐτοὺς ἀφορίζει ὁ Τάναϊς. ἔτι δὲ ὡς ἐνταῦθα λέγει, ὁ Τάναϊς εἰς Σκυθίαν σύρεται βορείαν οὖσαν· καὶ ἀλλαχοῦ δέ φησι, [5] Σκυθικοῖς ἐπιτρέχει πεδίοις. οἱ δὲ Σκύθαι Ἀσιανοί εἰσι, κατὰ τὸν Διονύσιον. οὐκοῦν ἁπλῶς Εὐρωπαῖα πάντα τὰ βόρεια τοῦ Ταναΐδος, ἀλλ' ὅσα πρὸς δύσιν [6] ἀπ' " αὐτοῦ ὁρίζονται. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ ποταμὸς οὗτος, διὰ τὸ τεταμένως ῥεῖν Τάναϊς Ἑλληνιστὶ καλούμενος, [7] Σίλις ", ὥς φασί τινες, παρὰ τοῖς παροικοῦσι βαρβάροις ὠνόμασται. ὅτι δὲ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ ἐν βαρβάροις ῥέοντες ὅμως [8] ἐξελληνίζονται " τῇ κλήσει, δῆλον. τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ Νεῖλος, καὶ ὁ Θερμώδων, καὶ ὁ Ἀράξης, καὶ ἄλλοι πολλοί. καὶ ὁ Ἠριδανὸς δὲ οὐ βάρβαρον ὄνομα, κατὰ τὸν [9] Ἡρόδοτον, ἀλλὰ Ἑλληνικὸν, ποιηθὲν, φησὶν, ὑπό τινος ποιητοῦ. τοῦ δὲ Ταναΐδος ἄλλοι μέν φασι μὴ γνωρίζεσθαι τὰς πηγάς, [10] Ἡρόδοτος δὲ, ἐκ λίμνης μεγάλης αὐτὸν λέγει εἰς λίμνην ἔτι μείζονα τὴν Μαιῶτιν εἰσβάλλειν· λέγων ὅτι καὶ ἡ Μαιῶτις [11] οὐ πολὺ " ἐλάττων τοῦ πόντου ἐστὶ, λεγομένη, φησὶ, καὶ [12] μήτηρ τοῦ Πόντου. κἀκεῖνο δὲ εἰδέναι χρὴ, ὅτι [13] Ἀρριανὸς καὶ ἄλλον Τάναϊν ἱστορεῖ Σκυθικὸν, ὃν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπικινδύνως διεπέρασεν.

16. Σύρεται] Ὅτι τὸ, σύρεται ὁ Τάναϊς εἰς Σκυθίαν, καὶ εἰς Μαιώτιδα λίμνην, καὶ τὸ, [14] συρόμενος Λιβύηθεν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς ἐπὶ ὄφεων εἴρηται τροπικῶς, οἷα τῶν ποταμῶν [15] ὀφεοειδῶς " [16] πως ἑλισσομένων ". τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ, [17] πόντος " ὁλκὸν ἑλίσσων. κυρίως γὰρ ὁλκὸς τὸ [18] σῶμα " τοῦ ὄφεως.

19. Ἄλλοι δ' ἠπείροισι] Ὅτι ὁ Διονύσιος μὲν τὰς τρεῖς ἠπείρους, τὴν Λιβύην, τὴν Εὐρώπην, καὶ τὴν Ἀσίαν, τὰ μέγιστα τῆς οἰκουμένης τμήματα, ὕδασιν ἀλλήλων νοσφίζει, τουτέστι χωρίζει, καὶ διαιρεῖ· καὶ τοὺς [19] αὐτῶν " ὅρους ἐξ ὑδάτων μεσολαβούντων γνωρίμους ποιεῖ, διὰ τὸ σημειωδέστερόν τε καὶ εὐκρινέστερον. ἄλλοι δὲ (οἷς οὐδὲ ἀρέσκεσθαι αὐτὸς φαίνεται), διὰ τὸ δυσόριστον, καὶ

1. ὑπ' C. 2. γοῦν C. αὐτῆς E. 3. DIONYS. v. DCLXII. 4. DIONYS. v. DCLIII. 5. DIONYS. v. DCLXV. 6. ὑπ' C. 7 Σίλυς legendum, ut PLINIUS lib. VI. cap. VII. hist. nat. 8. ἑλληνίζονται E. 9. Thal. XV. 10. Melpom. LXXXVI. 11. οὐδὲν MS R. STEPH. 12. DIONYS. v. CLXV. 13. DIONYS. v. XLVI. 14. DIONYS. v. XLVI. 15. ὀφιώδως C. & MS R. STEPH. 16. περιελισσομένων C. E. 17. πόντου legendum; vide DIONYS. v. LV. 18. HILLUS noster σύρμα edidit ex SUIDA in v. ὁλκός. & sic forsan EUSTATHIUS ſcriptum reliquit: nil tamen mutandum contra R & H. STEPH. & MSS C. E. 19. αὐτῆς C.

ἐκ

ἐκ τοῦ κρινεὶς) τὰς τοιαύτας τρεῖς μεγίστας ἠπείρους ἀπ᾽ ἀλλήλων ἠπείροις ἑτέραις σμικροτέραις διαχωρίζουσι· λέγοντες, Ἀσίας μὲν καὶ Εὐρώπης ὅρον εἶναι τὸν μέγιστον καὶ πλατύτατον ἰσθμὸν, τὸν μεταξὺ Κασπίας καὶ Εὐξείνου. περὶ ὃν ἰσθμὸν σὺν πολλοῖς ἄλλοις τόποις, καὶ ὁ θρυλλούμενος διὰ τὸν Προμηθέα Καύκασος, καὶ ἡ ἑῴα γῆ τῶν Ἰβήρων, ἡ μεταξὺ Κόλχων καὶ Ἀλβανίας. ἄλλον δὲ αὖθις ἰσθμὸν μέγαν τὸν μεταξὺ [1] Ἀραβικοῦ" κόλπου καὶ Αἰγύπτου ὅρον εἶναι φασὶ Λιβύης καὶ Ἀσίας. καὶ ὅρα ὅπως ἰσθμοῦ λεγομένου συνήθως καὶ κοινότερον τοῦ μεταξὺ δύο θαλασσῶν στενοῦ τόπου, αὐτὸς τῇ λέξει [2] παρακεχρησάμενος", ἰσθμοὺς ἐνταῦθα ἐτόλμησεν εἰπεῖν τὰς οὕτω πλατυτάτας καὶ πολυστενεῖς ἠπείρους· ὡς δηλοῖ τὸ, Ἰσθμὸς τέταταί τις· καὶ τὸ, μακρὸς καὶ ἀθέσφατος ἐς νότον ἕρπει. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δὲ ἠπείρου πλατὺν [3] ἰσθμὸν λέγει τὸν μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου πόντου καὶ τοῦ Ἰωνικοῦ κόλπου· οὗ ἐντὸς ἄσπετα, φησὶ, φῦλα τιταίνεται. ἐν τούτοις δὲ ἐκθεραπεύει τὴν τόλμαν, καὶ δοκεῖ ἀνθυπολογεῖσθαι, διὰ τὸ τέταται, καὶ διὰ τὸ, μακρὸς καὶ ἀθέσφατος, [καὶ] πλατύς· ὡς οἶδε μὲν τὸν κυρίως ἰσθμὸν, τίθησι δὲ ὅμως [4] γλυκώτερον" τὴν λέξιν [5] ἐπὶ" ὅλης πάσης ἠπείρου ἁπλῶς, ἣν [6] μέσην" ἀπείληφεν ἡ ἑκατέρωθεν θάλασσα.

27. Ἀκαμάτου] Ὅτι ἀκάματον τὸ τοῦ ὠκεανοῦ σθένος λέγει, διὰ τὸ τοῦ στοιχείου ἀνέκλειπτον. οὕτω δὲ καὶ πῦρ ἀκάματον, τὸ ἀεὶ [7] ἐνεργοῦν" καὶ ἄσβεστον λέγεται.

28. Εἷς μὲν ἐὼν] Ὅτι ὡς γὰρ ἡ γῆ μία οὖσα εἰς τοσαύτας ἠπείρους μερίζεται, οὕτω καὶ ὠκεανὸς εἷς ὢν, πολλαῖς ἐπωνυμίαις ἥρμοσται. κύκλῳ γὰρ περιειληφὼς τὴν γῆν, τετραχῶς τέμνεται ὁλοσχερῶς, κατὰ τὰ τέσσαρα κέντρα τοῦ κόσμου. ὁ μὲν πρὸς ζέφυρον ὠκεανὸς, Ἄτλας ἑσπέριος λέγεται, ἤγουν ἑσπέριον πέλαγος, καὶ Ἀτλαντικόν. ὁ δὲ πρὸς Βορέαν, πελαγῶς λέγεται πόντος, καὶ Κρόνιος, καὶ νεκρὸς, ὡς μετ᾽ ὀλίγα [8] ῥηθήσεται. ὁ δὲ τῆς [9] ἀνατολῆς", ἑῷος καλεῖται καὶ Ἰνδικός. ὁ δὲ πρὸς νότον, [10] Ἐρυθραῖος" τε ὀνομάζεται καὶ Αἰθιόπιος. σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν οἷς μέρος τι λέγει τοῦ ὠκεανοῦ, πόντον Κρόνιον, καὶ αὖθις, [11] Ἰνδικὸν [12] κῦμα" θαλάσσης· καὶ ἐν τῷ, [13] οἵ εἰσιν ἀπὸ νοτίας ἁλός· καὶ, [14] σκιδνάμενος ἐκ [15] Κρονίας" ἁλὸς, οὐ ποταμὸν νοεῖ τὸν ὠκεανὸν, κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν ποιητῶν. τὸ γὰρ, πόντος, καὶ τὸ, κῦμα θαλάσσης, καὶ τὸ ἅλς, οὐδὲν προσήκουσι ποταμοῖς. [16] ἀκόλουθα" οὖν ὁ Διονύσιος νοεῖ τοῖς σοφοῖς, οἳ ἔξω θάλασσαν καλοῦσι τὸν ὠκεανόν.

1. Ἀραβίου C. 2. περικεχρησάμενος C. 3. DIONYS. v. CXXXVIII. 4. γενικωτέραν C. 5. ὑπὸ C. E. 6. μεγίστην C. E. 7. ἐνεργὸν C. E. 8. vide comment. in v. XXXII. 9. ἀνατολικῆς C. 10. ἐρυθρὸς E. 11. DIONYS. v. XXXVII. 12. οἶδμα MS R. STEPH. 13. DIONYS. v. LI. 14. DIONYS. v. XLVIII. 15. νοτίας E. 16. ἀκόλουθον E.

30. Λοκροῖο] Ὅτι ἐν οἷς παρὰ τῷ Διονυσίῳ ζέφυρος καλεῖται Λοκρὸς, καὶ αὖθις [1] Λοκροὶ ἐπιζεφύριοι, ἀντίδοσις γίνεται κλήσεων, τοῦ μὲν ἐθνικοῦ ὀνόματος διαβαίνοντος πρὸς τὸν ζέφυρον ἄνεμον, τοῦ δὲ ζεφύρου [2] αὖ πάλιν" ἐπιτιθεμένου τῷ τῶν Λοκρῶν ἔθνει. Λοκρὸς μὲν γὰρ διὰ τοὺς Λοκροὺς καλεῖται ὁ ζέφυρος, ὁ ἔτι Λοκρικός· καθάπερ καὶ Ἰσμαρικὸς ὁ [3] βορρᾶς ἐν τοῖς ἑξῆς, ἀπὸ Ἰσμάρου πόλεως Θρᾳκικῆς, ἔνθα μάλιστα βορρᾶς καταρρήγνυται. Λοκροὶ δ' αὖθις ἐπιζεφύριοι λέγονται, ὡς πρὸς ἀνέμῳ ζεφύρῳ κείμενοι, ὃς πνέει δι' αὐτῶν. ὅτι δὲ καὶ ἄλλῳ λόγῳ ἐπιζεφυρίους καλοῦσί τινες τοὺς τοιούτους Λοκροὺς, ἐν δέοντι [4] τόπῳ ζητήσεται.

31. Ἀριμασπῶν] Ὅτι ἔθνος Σκυθικὸν οἱ Ἀριμασποί· καὶ τούτους οἱ μὲν ἀρειμανέας ἢ ἀρειμανίους λέγουσι· [5] Αἰσχύλος δὲ μονῶπα στρατὸν ὀνομάζει, διότι τοξικώτατοι ὄντες, ἐπιμύουσι τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν, διὰ τὸ πρὸς τὴν βολὴν εὔστοχον. καὶ τάχα διὰ τὴν ἄγαν ἐκ παίδων εἰς τοῦτο συνάσκησιν, ὡς καὶ οἱ παλαιοὶ λέγουσιν, εἰς βραχύτερον αὐτοῖς ὁ ἕτερος συνέσταλται τῶν ὀφθαλμῶν. ἔτι δὲ ὅτι τοιοῦτοι, ὡς εἰκὸς, ἐκ προϋπαρξάντων ὁμοίων γεννῶνται πατέρων, καὶ τούτου γινομένου εἰσαεὶ, περιέστη τὸ πάθος εἰς ἐθνικὴν ἰδιότητα. οὐ γὰρ δή που, φασὶν, ἄλλως ἡ φύσις οὕτω τερατῶδες γένος ἔθνους ἐξήνεγκε. καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο Ἀριμασποὶ, καθὰ καὶ [6] Ἡροδότῳ δοκεῖ, ἐκ τοιούτου πάθους καλοῦνται, ὡς οἷον εἰπεῖν μονόφθαλμοι. [7] ἀεὶ μὲν γὰρ τὸ ἓν, Σκυθιστὶ, μασπὸς δὲ, ὁ ὀφθαλμός. ἱστορεῖ δὲ [8] Ἡρόδοτος καὶ τοὺς χρυσοφύλακας γρῦπας ἀνωτέρω τῶν Ἀριμασπῶν οἰκεῖν, τοὺς δὲ ὑπερβορέους, ἔτι ἀνωτέρω αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν. λέγων καὶ ὅτι ὥσπερ εἰσί τινες ὑπερβόρειοι, οὕτω καὶ ὑπερνότιοι. καὶ ὅτι ὁ Ἄβαρις ὁ ὑμνούμενος, ὑπερβόρειος ἦν· ὃς οὐδὲν γε σιτεῖσθαι λέγεται, καὶ τὸν οἰστὸν περιέφερεν κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

32. Πεπηγότα τε] Ὅτι ὁ πρὸς Ἀριμασποῖς ὠκεανὸς πεπηγώς τε καλεῖται, καὶ Κρόνιος, καὶ νεκρός. καὶ ἡ τούτου αἰτιολογία, ἕνεκα, φησὶν, ἀφαυροῦ ἡλίου, μὴ δυναμένου λεπτῦναι καὶ λῦσαι καὶ ἐξαερῶσαι τὸ ἀναγόμενον ὑγρόν. βράδιον γὰρ, φησὶν, ὑπὲρ ἅλα τὴν δὲ φαείνει, ἀεὶ δὲ σκιεραῖς παχύνεται νεφέλαις ὁ ἥλιος, διὰ τὴν τῶν νεφῶν πύκνωσιν. ψυχρὸς οὖν ὡς ἀληθῶς ὁ τόπος, καὶ διὰ τοῦτο κλήσεις [9] αὐτῇ" συγγενεῖς τῇ ἄγαν ψυχρότητι. Κρόνιος δὲ καλεῖται, διὰ τὸ λέγεσθαι τῶν ἐκεῖ τόπων [10] ἀρχὴν τὸν" ἀστέρα [11] Κρόνου", ὃς εἰς ψύξιν τίθεται, ψυχρὸς [12] ἀπὸ" τῶν [13] ἀποτελεσματικῶν" ἐκλαμβανό-

1. DIO[NYS.] v. CCCLXV. 2. αὖθις C. [3.] DIONYS. v. CXIII. 4. vide com[me]nt. in v. CCCLXV. 5. Prometh. vinct. v. DCCCIII. 6. Thal. CXVI. 7. ἄριμα γὰρ ἓν καλέουσι Σκύθαι, σποῦ δὲ, τὸν ὀφθαλμόν. HERODOT. Melpom. XXVII. & XXXVI. 8. Melp. XIII. 9. αὐχεῖ C. E. 10. ἀρχὴν E. 11. Κρόνον E. 12. ὑπὸ C. E. 13. ἀποτελεσμάτων MS. R. STEPH. quam lectionem mavult H. STEPH.

μένος. διὸ καὶ τὸ ψυχρὸν αὐτῷ ἀνάκειται. ὁ δὲ μῦθος καὶ τὰ τοῦ Κρόνου ἐκτεμὼν αἰδοῖα ἐκεῖ ῥίπτει. παρὰ δέ γε [1] Ἀπολλωνίῳ τῷ ποιητῇ εὕρηται Κρονία λεγομένη θάλασσα, καὶ ὁ μυχὸς τοῦ Ἰονίου κόλπου· ἀπὸ νήσου τινὸς Κρονίας καλουμένης τοιαύτην κλῆσιν λαχών· ὡς καὶ ἀπὸ Ἰκάρου τινὸς νήσου, κατά τινας, τὸ Ἰκάρειον [2] λεγόμενον" πέλαγος.

34. Βράδιον γὰρ] Ὅτι δὲ οἱ τοιοῦτοι παρωκεάνιοι τόποι πολὺ τὸ ψῦχος ἔχουσι, δηλοῖ καὶ τὰ ἄνω τῶν Ἀριμασπῶν Ῥιπαῖα ὄρη, ἐξ ὧν ὁ ψυχρὸς βορρᾶς πνεῖ· ἔνθα χιὼν οὐδέποτε ἐπιλείπει.

36. Αὐτὰρ ὅθι προφανεῖσα] Ὅτι τὴν ἀνατολὴν οὕτω περιφράζει, ὅπου προφανεῖσα [3] φαείνεται" ἀνθρώποις ἥλιος. ἤτοι ὅπου ἐστὶν ἡ ἀνατολή. ἔνθα καὶ τὸν ἠῷον καὶ τὸν Ἰνδικὸν εἶναί φησιν ὠκεανόν· ἠῷον μὲν λεγόμενον, διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἀνατέλλοντος ἡλίου τὴν ἡμέραν γίνεσθαι· ἢ καὶ ὡς ἐν ἀνθ' ἑνὸς εἰπεῖν, ἠῷον ἀντὶ τοῦ ἀνατολικόν. ἠὼς γὰρ πολλάκις καὶ ἡ ἀνατολή. Ἰνδικὸν δὲ, διὰ τοὺς παροικοῦντας Ἰνδούς. ἰστέον γὰρ ὅτι πολλοὶ κόλποι φαίνονται ἀπὸ ἐθνῶν, ἢ πόλεων, καὶ ὅλως ἐκ τῶν παροικούντων ἐπονομαζόμενοι· ὡς ὁ Ὑρκάνιος, ὡς ὁ Ἰωνικὸς, ὡς ὁ [4] Αἰθιοπικὸς", καὶ ἄλλοι πολλοί.

38. Ἐρυθραῖόν τε] Ὅτι ὁ Ἐρυθραῖος πόντος, [5] καὶ ὁ" Αἰθιόπιος ἕτερός ἐστι τοῦ [6] Ἀρραβικοῦ" κόλπου, ὃς τῆς νοτίας θαλάσσης ἐστὶν ἀποχέτευμα, καθὰ καὶ ὁ Περσικὸς, ὡς μετ' ὀλίγα [7] ῥηθήσεται". ἀλλὰ τοῦτο μὲν κατὰ τὸν Διονύσιον. ἕτεροι δὲ, τὸν [8] Ἀρραβικὸν" κόλπον καὶ τὸν Ἐρυθραῖον ταυτίζοντες, ἱστοροῦσιν ὅτι ὁ Ἐρυθραῖος κόλπος ποταμοῦ δίκην στενός ἐστι καὶ μακρὸς, ἐπὶ πολλοὺς πάνυ σταδίους, μέχρι τοῦ στόματος, στενοῦ καὶ αὐτοῦ παντάπασιν ὄντος. καλεῖται δὲ Ἐρυθραῖος, ἢ ἀπὸ τῆς [9] ὑποκειμένης" τῷ ὕδατι μιλτώδους ἐρυθρᾶς γῆς, ἢ ἐκ τῶν ὑπερκειμένων τοιούτοχρόων ὀρέων, οἷς ἐμπέρων [10] προσβάλλων" ὁ ἥλιος ἐρυθρὰν φαντάζει τὴν θάλασσαν ἐπιφανείᾳ ἀνακλωμένης τῆς ὄψεως. φησὶν οὖν ὁ παρὰ τῷ γράψαντι τὰ ἐθνικὰ, [11] Οὐράνιος [12] οὕτως" ὀνομαζόμενος, ὅτι τὰ παρακείμενα ὄρη δεινῶς ἐρυθρά εἰσι καὶ πορφυρᾶ· [13] καὶ ἐπὰν βάλλῃ εἰς αὐτὰ ὁ ἥλιος, καταπέμπει εἰς τὴν θάλασσαν ἡ αὐγὴ σκιὰν ἐρυθράν· καὶ ὄμβρῳ δὲ κατακλυσθέντων τῶν ὀρέων εἰς θάλασσαν συρρέοντι, τοιαύτη, φησὶ, γίνεται ἡ θάλασσα τὴν χροιάν. τινὲς δὲ Ἐρυθρὰν εἶπον, διὰ τὸ πυροῦσθαι μάλιστα τῷ ἡλίῳ τὸ ἐκεῖ κλίμα. διὸ, φασὶ, καὶ Αἰθίο-

1. Argonaut. lib. IV. v. CCCXXVII. & v. DX. 2. omittit E. 3. φαίνεται C. E. 4. Αἰθιόπιος C. 5. ὁ καὶ E. 6. Ἀρραβίου C. E. 7. εἰρήσεται C. vide comm. in v. DCXXI. 8. Ἀρράβιον C. E. 9. ἐπικειμένης E. 10. περιβάλλων E. 11. in Arabicorum lib. II. apud STEPH. BYZ. in v. Ἐρυθρά. 12. ὄντως C. 13. ſequentia apud STEPH. BYZ. ſic leguntur. καὶ ἐπὴν [lege καὶ ἐπεί. THO. de PINEDO] βάλλῃ εἰς αὐτὰ ὁ ἥλιος τὴν αὐγὴν, καταπέμπει εἰς τὴν θάλασσαν σκιὰν ἐρυθράν. καὶ ὄμβρῳ δὲ κατακλυσθέντων ὀρέων, κάτω συρρεόντων εἰς θάλασσαν, τω γίγνεται ἡ θάλασσα τὴν χροιάν. rectius apud EUSTATHIUM leguntur hæc, judice H. STEPH.

πους

τες οἱ κατοικοῦντες λέγονται, ὡς κεκαυμένοι τὴν ὄψιν. ὁ δὲ [1] γεωγράφος, τὰ περὶ [2] πολλῶν" ἐπιτέμνων, ταῦτα γράφει περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς· Ἐρυθρὰ θάλασσα λέγεται ἀπὸ χροιᾶς ἐμφαινομένης κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἡλίου κατὰ κορυφὴν ὄντος, εἴτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐρυθραινομένων [3] ὑπὸ τῆς καύσεως". οἱ δὲ, ἀπὸ πηγῆς τινος ὕδωρ εἰς τὴν θάλασσαν [4] εἰσαγούσης" ἐρυθρὲς καὶ μιλτῶδες. οἱ δὲ, ἀπὸ Ἐρύθρα τινὸς, Πέρσου περαιωθέντος ἐπὶ σχεδίας εἴς τινα ἐκεῖ νῆσον, διὰ ἱπποφόρβιον οἰστρηθὲν ὑπὸ λεαίνης· καὶ οἰκήσαντος ἐκεῖ, καὶ ἡγησαμένου τῶν τόπων. τινὲς δὲ καὶ Περσέως εἶπον υἱὸν εἶναι τοῦτον τὸν Ἐρύθραν. [5] Διονύσιος μέντοι περιϊὼν ἐμφαίνει ἀπὸ Ἐρυθραίου τινὸς βασιλέως τὸν τόπον κληθῆναι· οὗ καὶ τάφον ἐκεῖ εἶναι λέγεται. ὅτι δὲ τὸ μιλτῶδες χρῶμα, ἐρυθρές ἐστιν, ὡς ἀνωτέρω γέγραπται, δῆλον τῇ αἰσθήσει. ὅθεν καὶ ὁ [6] ποιητὴς ἐμβάπτων τῶν ναυσὶ τὰ πρόσωπα, μιλτοπαρῄους αὐτὰς καλεῖ.

39. Χθονὸς αὐλὼν] Ὅτι πρὸς νότον πολὺς ἀοικήτου χθονὸς αὐλὼν, ἢ ἀγκὼν, ἐκτέταται, θερμοῖς κεκαυμένος ἡλίοις· ὃς καλεῖται διακεκαυμένη ζώνη, ἐρήμη οἰκούντων οὖσα, διὰ τὴν ἐκεῖ ἄγαν θερμότητα. Ἰστέον δὲ ὅτι οὕτω νοητέον καὶ πρὸς τῷ βορείῳ ὠκεανῷ ἀοίκητον ὁμοίως εἶναι τόπον, διὰ τὴν λίαν ψυχρότητα. διὸ καὶ προμήκης ἡ οἰκουμένη, ὡς [7] εἴρηται, παρατέταται δίκην σφενδόνης, καὶ οὐκ ἀκριβῶς ἐσφαίρωται, ὡς [8] ὑπεξῃρημένων" τῶν ἑκατέρωθεν ἀοικήτων. ὅτι δὲ καὶ πρὸς βορρᾶν πολλή ἐστι γῆ Νομάδων ἀοίκητος, ὡς εἴρηται, διὰ [9] ψυχρότητα", δῆλον ἔσται ἐν τοῖς ἑξῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τῆς οἰκουμένης ἄκρα, τὰ παρακείμενα τῇ διὰ καῦμα ἢ διὰ ψῦχος δυσκράτῳ καὶ ἀοικήτῳ, δοκεῖ τοῖς σοφοῖς [10] ἀποτεύγματος", ἤγουν ἀποτυχίας εἶναι [11] τῆς ἀκράτου", καὶ ἐκπλώσεις τινὰς, καὶ ἐλαττώματα. καὶ δῆλόν φασι τοῦτο καὶ ἐκ τῶν βίων. κακόβιοι γάρ εἰσιν οἱ ἐν τοῖς τοιούτοις ἄκροις οἰκοῦντες, καὶ [12] γυμνοὶ" τὰ πολλὰ, καὶ νομάδες. καὶ τὰ βοσκήματα δὲ αὐτοῖς μικρὰ, καὶ οἱ κύνες. τάχα δὲ, φασὶ, καὶ [οἱ] νοτιώτεροι Πυγμαῖοι ἀπὸ τῆς τούτων μικροφυΐας [13] ὑπενοήθησαν", καὶ ἐνεπλάσθησαν. οὐδεὶς γὰρ αὐτοὺς ἑωρακὼς ἐξηγεῖται πίστεως ἄξιος. σημείωσαι δὲ ὅτι οὐ παρὰ Λιβανίῳ μόνον καὶ Αἰλιανῷ πληθυντικῶς οἱ ἥλιοι· ἰδοὺ γὰρ καὶ παρὰ Διονυσίῳ, ἐν τῷ μαλεροῖς κεκαυμένος ἡλίοις. ἀλλ' ὁ μὲν Λιβάνιος ἐπὶ ἡμερῶν τοὺς ἡλίους τίθησιν, ὅτε που λέγει, τὴν μῆνιν ἐπὶ πολλοῖς ἡλίοις διαφυλαχθῆναι· οἱ δὲ ἄλλοι τοὺς [14] ὁσημέραι" τοῦ ἡλίου

1. STRABO lib. XVII. 2. πόλεων C. A. MATTHÆUS. & STRABO lib. XVII. 3. ἐκ τῆς ἀποκαύσεως STRABO dicto loco. 4. εἰσβαλλούσης MS R. STEPH. & vox uſitatior eſt, inquit H. STEPH 5. v. DCVII. 6. HOMER. Iliad. B. v. DCXXXVII. 7. Vide comm. in [illegible] 8. ὑπεξῃρημένων E. 9. τὸ ψυχρὸν C. E. 10. ἀποτεύγματα C E. unde hæc deſumta ſunt. 11. τοῦ ἀκράτου E. 12. γυμνῆτες C. E. MS. R. STEPH. & STRABO lib. XVIII. apud quem eadem leguntur. 13. ἐπινοήθησαν legendum ex STRABONE. 14. ὁσημέραι ... ρας E.

λάμψεις ἡλίους φασίν. ἄλλως γὰρ μοναδικός ἐστιν ὁ ἥλιος, καὶ διὰ τοῦτο οὐ θέλει ἐν τῷ κλίνεσθαι, πληθύνεσθαι· ὥσπερ οὔτε ἡ γῆ, κἂν αἱ χῶραι γαῖαι λέγονται, ὡς μετὰ ταῦτα φανήσεται· οὔτε ἡ ἅλς, κἂν τὰ [1] πελάγη" θαλάσσας ὁμοίως λεγομένας ἀκούσωμεν.

41. Οὕτως ὠκεανὸς] Ὅτι εἰπὼν τέσσαρα πελάγη τοῦ ὠκεανοῦ, τὸ ἑσπέριον, Ἀτλαντικόν· καὶ τὸ ἀρκτῷον, Κρόνιον· καὶ τὸ κατὰ τὴν ἕω, Ἰνδικόν· καὶ τὸ νότιον, [2] Αἰθιόπιον"· καὶ οὕτω τοῖς τοῦ κόσμου τέσσαρσι κέντροις ἐπεξελθών, ἐπάγει συμπληρωματικῶς ἅμα καὶ ἐπιφωνηματικῶς, ὅτι Οὕτως ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν. ὡς ἤδη δείξας ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν στεφανοῖ, ὡς [3] περιείρηκεν". εἰ καί τινες τῶν παλαιῶν ἀντιλέγειν ἐβούλοντο, καθὰ καὶ [4] Ἡρόδοτος· ὃς οὐκ ἀποδέχεται τοὺς γράφοντας τὸν ὠκεανὸν ῥέειν πέριξ τῆς γῆς.

45. Ἤτοι μὲν πρώτιστος] Ὅτι τὸν ὠκεανὸν εἰς τέσσαρα διελών, ὡς [5] περιείρηται, ἱστορεῖ καὶ τέσσαρας αὐτοῦ κόλπους μεγίστους εἰς τὴν γῆν ἔσω ἐρεύγεσθαι. ἕνα μέν, τὸν τὴν ἑσπερείαν θάλασσαν τίκτοντα, τὴν ἀπὸ Γαδείρων διήκουσαν ἕως εἰς Παμφυλίαν, ὅπου καὶ ἡ Κύπρος· ἕτερον δέ, τὴν ἐκ τοῦ βορρᾶ Κασπίαν θάλασσαν, τὴν καὶ Ὑρκανίαν· τρίτον δέ, ἀπὸ νοτίας θαλάσσης, ἤτοι νοτίου ὠκεανοῦ, τὸν Περσικὸν κόλπον τὸν ἀντικρὺ κείμενον τῆς Κασπίας· καὶ τέταρτον, τὸν Ἀραβικόν, ἀντικείμενον τῷ Εὐξείνῳ, ἐκ νότου καὶ αὐτόν· καλούμενον Ἀραβικόν, διὰ τοὺς αὐτόθι Ἄραβας· ὡς καὶ ἡ [6] Περσὶς" τοῖς Πέρσαις παρονομάζεται, καὶ τοῖς Ὑρκανίοις καὶ Κασπίοις ἡ αὐτῶν παρώνυμος θάλασσα· τὸν δὲ Ὑρκάνιον κόλπον, τὸν καὶ Κάσπιον, ὀλίγον μὲν λέ[illegible] πρὸς τὴν ἑσπερείαν θάλασσαν, τὴν συρομένην ἀπὸ Γαδείρων, ἕως καὶ εἰς Παμφυλίαν· τῶν ἄλλων δὲ [7] περισφερέστερον" ἱστορεῖ, τοῦ Περσικοῦ δηλαδὴ καὶ τοῦ Ἐρυθραίου. λέγει δὲ καὶ ὅτι μικροὺς μὲν κόλπους ὁ ὠκε[illegible]νας, ὡς δὲ προϊὼν ἐρεῖ, καὶ ἀπειρεσίους ἔνθα καὶ ἔνθ' ἀπερεύγεται εἰς ἅλα ἐνδ[illegible]βάλλων· (ἤγουν θαλάσσας ἔσω τῆς οἰκουμένης ἀποτελῶν) μεγίστους δὲ τέσσαρας, οὓς καὶ πρὸς ὄνομα ἐξέθετο, καθάπερ εἴρηται.

48. Ὅς τ' ἀποκιδνάμενος] Ὅτι τὴν Κασπίαν θάλασσαν Πτολεμαῖος μὲν λιμνοειδῶς περιγράφων, περιοδεύεσθαι λέγει πεζῇ βαδίζουσι. συμφωνεῖ δὲ αὐτῷ καὶ [8] Ἡρόδοτος, ἐν οἷς λέγει ὅτι ἡ Κασπία ἐστὶν ἐφ' ἑαυτῆς, οὐ συμμίσγουσα τῇ [9] ἑκατέρᾳ" θαλάσσῃ. Διονυσίῳ μέντοι δοκεῖ τῆς Κρονίας ἁλὸς αὐτὴν ἀποσκίδνασθαι ἐκ βορέαο. λέγει γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς, ὅτι [10] ὀξὺ ἐπ' ἄρκτους ἐλ-

1. τοῦ ὠκεανοῦ addunt C. E. 2. Αἰθιοπικὸν C. 3. περιείρηται E. DIONYS. v. IV. 4. Melp. VIII. 5. DIONYS. v. XXVIII. 6. θάλασσα addunt C. E. 7. περιφερέστερον E. ut codd. aliqui DIONYSII. 8. Cli[o] CCIII. 9. ἑτέρᾳ C. E. & magis plac[et] H. STEPHANO. ita HEROD. cujus hæc sunt verba, 10. DIONYS. v. DCCXXI.

νομένη

χομένη περιχοαῖς ἐπιμίσγεται [1] τοῦ ὠκεανοῦ". καὶ οὕτω μὲν διαφωνοῦσιν αὐτοί· οἱ δὲ παλαιοὶ, συμφωνίαν τῇ τοιαύτῃ τῶν περιηγητῶν διαφωνίᾳ τεχνώμενοι, φασὶν ὅτι τάχα διὰ τόπων ἀδήλων ὁ Κρόνιος ὠκεανὸς ἑαυτὸν ἐκπέμπων, ἀναδίδωσι τὸν Υρκάνιον κόλπον. καὶ οὕτω σωθήσεται καὶ ὁ λόγος ὁ λέγων τὴν Κασπίαν κύκλῳ πεζεύεσθαι, καὶ ὁ εἰπὼν ἐκ τῆς Κρονίας θαλάσσης γίνεσθαι αὐτήν.

58. Νῶϊ δ' ἁλὸς ἑσπερίης] Ὅτι ἡ ἑσπερία θάλασσα οὕτως ἐστὶ μεγάλη, καὶ, ὡς αὐτός που [2] ἐρεῖ, ἀπείριτος, ὥς τε ἐπὶ τὰς τρεῖς ἠπείρους τῆς οἰκουμένης λοξοῖς ἐπιστρέφεται πελάγεσσιν, ἄλλοτε μὲν νήσοις περίδρομος, ἄλλοτε δὲ ἢ ὀρέων πέζαν ὑποξύουσα, ἢ πόλεων. καὶ ὅρα τὸ ὑποξύουσα, ὡς ἐὰν εἴπῃ τις, ὑποτρίβουσα ἐν τῷ παραῤῥεῖν. καὶ ἔστιν ἀστεία ἡ τῆς λέξεως τροπὴ, ὡς ἐπὶ ξυομένων ποδῶν.

62. Υμεῖς δ', ὦ μοῦσαι] Ὅτι κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὸν τῆς περιηγήσεως σκοπὸν ἐπειγόμενος ὁ Διονύσιος, ὡς προείρηται, καὶ ἅμα ἵνα καὶ φιλοσοφώτερος δόξῃ, καὶ τὸ κοινὸν ποιητικὸν ἐκκλίνῃ ἔθος, καινοπρεπέστερον παρῆκε τὰς μούσας, ὡς ποιητῇ πρέπον ἐπικαλέσασθαι. καὶ οὕτω μὲν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς περιηγήσεως. πρὸς μέντοι αὐτῷ τῷ ἔργῳ γενόμενος, καὶ ὅτι ποιητής ἐστιν αἰσθόμενος, καὶ ὡς οὐκ ἄνευ μουσῶν, ἤτοι γνώσεως μυθωδικῆς, περιοδευτέα τὰ τῆς γῆς αὐτῷ ἐννοησάμενος, προφανῶς αὐτὰς τῆς περιηγήσεως. ἡγεμόνας καλεῖ· ὡς ἂν ἀρξάμεναι, φησὶ, στοιχηδὸν [3] ἐνέποιεν" τὰς σκολιὰς κελεύθους. καὶ σημειῶσαι ὅτι εἰ καὶ ἐν ἄλλοις τὸ ἐννέπειν διπλασιάζει τὸ ν', ἀλλ' ἐνταῦθα κατὰ φύσιν δι' ἑνὸς ἐκφέρεται ν', καθὰ καὶ ἐν τοῖς [4] ἑξῆς.

64. Ἔνθα τε καὶ στῆλαι] Ὅτι περὶ τὰ Γάδειρα Ἡρακλέους ἑστᾶσι στῆλαι πρὸς τοῖς τέρμασι τῆς γῆς, μέγα θαῦμα. φασὶ δὲ αὐτὰς ἢ ἀνδριάντας εἶναι Ἡρακλέους, ἢ πόλεις ἐπωνύμους ἐκείνῳ, ἢ καὶ λόφους ἐπονομαζομένους αὐτῷ. ἔστι δὲ αὐτῶν, ἡ μὲν [5] Εὐρωπαία", Κάλπη καλουμένη βαρβαρικῶς, Αλύβη δὲ καθ' Ἕλληνας. ἡ δὲ Λιβυκὴ, [6] κατὰ βαρβάρους μὲν Αβεννα καλουμένη, Ἑλληνικῶς δὲ Κυνηγετική. μέγα δὲ θαῦμα ὁ Διονύσιος φησὶν" αὐτὰς, ἢ διὰ τὸ ὑψηλόν· ὄρη γάρ εἰσιν, ὧν τὸ ὕψος οὐ μεῖον ἑκατὸν, ὥς φασιν, ὀργυιῶν· ἢ διὰ τὸ θαυμαστὸν τῆς ἄχρι ἐκεῖ τοῦ Ἡρακλέους ἐλεύσεως. ἐκαλοῦντο δέ ποτε καὶ Κρόνου στῆλαι, εἶτα καὶ στῆλαι Βριάρεω, διὰ τὸ μέχρι τῶν τῆδε ὅρων διήκειν τὰ κατ' ἐκείνους. τὰ Γάδειρα δὲ, νῆσος πλησίον τοῦ ὠκεανοῦ, περιμήκης, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὡς οἷα ταινία, τουτέστι καθάπερ ὑφάσματος τμῆμα στενὸν καὶ μεμηκυσμένον· ὅπερ ἡμεῖς φασκίαν [7] φαμὲν". λέγεται δὲ καὶ Γάδειρα θηλυκῶς.

1. lege τοῦ ὠκεανοῦ aut ut DIONYS. τοῖο ὠκεανοῖο, conjectura H. STEPHANI. 2. DIONYS. v. LIX. &c. 3. ἐνέποιτε C. 4. DIONYS. v. CV. & v. CCCCXLVII. 5. omittit C.E. 6. omittit C.E. 7. καλοῦμεν C. E.

καλεῖται δὲ οὕτως οἱονεὶ γῆς δειρὰ, ὅ ἐστι τράχηλος, διὰ τὸ τῆς ἠπείρου στενὸν, τῆς ἑκατέρωθεν σφιγγούσης τὸν ἐκεῖ ὀλιγοστάδιον πορθμόν. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐκεῖ Γάδειρα. ὁ δὲ [1] γεωγράφος φησὶν ὅτι τὰς Ἰταλικὰς παρ' [2] Ὁμήρῳ πλαγκτὰς πέτρας, καὶ τὰς Ποντικὰς συμπληγάδας τινὲς τῇ μυθικῇ αὐτονομίᾳ μετήγαγον εἰς τὸν ἐν Γαδείροις πορθμόν. καὶ ταύτας εἶναι στήλας ἐνόμισαν, ἃς ὁ Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας, διὰ τὴν τοῦ πορθμοῦ στενότητα, εἰς ταύτας ὑστάτας ἐλθεῖν [3] φάσκων" τὸν Ἡρακλέα. ἄλλοι δὲ, ὡς αὐτὸς ὁ γεωγράφος λέγει, στήλας Ἡρακλέους φασὶ λέγεσθαι τὰς ἐν τῷ κατὰ Γάδειρα Ἡρακλείῳ, τουτέστι τὰς ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέος τεμένει ὀκταπήχεις στήλας, ἐν αἷς ἀναγέγραπται τὸ ἀνάλωμα τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐκεῖ ἱεροῦ. ἐφ' ἃς ἐλθόντες οἱ πλέοντες ἐποίησαν διαβοηθῆναι, ἐνταῦθα εἶναι τὸ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης πέρας. ἕτεροι δὲ στήλας, [4] φησὶν", ὑπέλαβον τὴν Εὐρωπαίαν Κάλπην, καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῇ ὄρος ἐκ Λιβύης, τὴν [5] Ἀβύλην" ἢ [6] Ἀβύλικα". ἄλλοι δὲ στήλας [7] ὠνόμασαν", τὰς πλησίον ἐκεῖ ἑκατέρωθεν νησίδας, ὧν τὴν ἑτέραν Ἥρας ὀνομάζουσι νῆσον. καὶ οὐ φαύλως, φησὶ, τὰ τοιαῦτα νησίδια, διὰ τὸ εὐπερίγραπτον, καὶ σημειῶδες, καὶ εὔδειστον, στήλαις εἰκάζονται. ἐξοχήν γάρ [illegible]να ἐμφαίνουσι καὶ αὐτὰ οἵαν καὶ αἱ στῆλαι καὶ αἱ [8] στηλίδες". καὶ διὰ τοῦτο τὰ τοιαῦτα στῆλαι ἂν λέγοιντο.

66. Πολυαστερέων Ἀτλάντων] Ὅτι ὁ Ἄτλας, ὁ κατὰ βαρβάρους Δύεις, ὄρος μέγιστον περὶ τὰ τῆς Λιβύης πρὸς δύσιν ἔσχατα. ἀφ' οὗ καὶ πέλαγος ὠκεάνιον τὸ Ἀτλαντικόν. διὰ δὲ τὸ πολὺ τοῦ ὄρους μέγεθος, Ἄτλαντας αὐτὸ πολυαστερέας ὁ Διονύσιος καλεῖ ποιητικῷ τρόπῳ· ὡς καὶ ὁ [9] ποιητὴς Μάλειαν καὶ Μαλείας φησὶ, καὶ Κρήτην καὶ Κρήτας, καὶ Ἀθήνην καὶ Ἀθήνας. καὶ τὸ πρόσωπον δέ που πληθύνει δι' ἔμφασιν, [10] πρόσωπα λέγων· καὶ τὸ τόξον, τόξα· καὶ τὸ ἅρμα, ὁμοίως ἅρματα. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας, ἔθνος Λιβυκὸν λέγει τοὺς Ἄτλαντας. καὶ [11] [illegible]ριανὸς" [illegible] ὥς φησιν, Ἀτάραντας ἱστορεῖ, καὶ μετ' ἐκείνους λέγει κεῖσθαι τοὺς Ἄτλαντας, οἳ καὶ λέγονται μὴ βλέπειν ὀνείρους. ὠνόμασται δὲ τὸ ὄρος ἀπ' ἀνδρὸς ἐγχωρίου Ἄτλαντος, περὶ οὗ ἐν τοῖς εἰς τὴν [12] Ὀδύσσειαν κάλλιον γέγραπται. ἐνταῦθα δὲ, ὥς φησιν ὁ Διονύσιος, καὶ χάλκεος εἰς οὐρανὸν ἔδραμε κίων, ἠλίβατος, πυκινοῖς καλυπτόμενος νεφέεσσι. καὶ τάχα ὁ Διονύσιος ἐν τούτοις ἱστορικήν τινα θερα-

1. STRABO lib. III. 2. Odyſſ. M. v. LXI. 3. λέγων C. E. STRABO, e quo hæc deſcripta ſunt, φάσκων. 4. φασὶν E. male. ſunt enim STRABONIS verba. 5. Ἀλύβην C. E. 6. Ἀβύλικαν C. E., 7. ἐνόμισαν E. 8. στυλίδες C. 9. HOMER. Odyſſ. Γ. v. CCLXXXVII. I. v. LXXX. & Ξ. v. CXCIX. v. CCCI. & Γ. v. CCCVII. H. v. LXXX. 10. HOMER. Iliad Σ. v. CCCCXIV. Λ. v. CCCLXX. E. v. CXCII. 11. Ῥιανὸς legendum. inquit CAR. HOLSTENIUS. ex STEPHANO BYZANT. in Ἀτλαντες. 12. EUSTATH. in Odyſſ. A. v. LII.

πείαν

πείαν[1] παρακαλεῖ" τῆς μυθικῆς κιονοφορείας τοῦ Ἄτλαντος. ὁ γάρ τοι κίων οὗτος, οὗ [illegible], ὥς αὐτὸς λέγει, κορυφὴν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν, διὰ τὰ καλύπτοντα νέφη, [2] δόξοι" ἂν τῷ πολλῷ τοῦ ὕψους ἕως εἰς τὸν αἰθέρα ἀνήκειν· καὶ οὕτως λέγοιτ' [3] ἂν ἔχειν" τὸν οὐρανόν. ὡς εἶναι τούτῳ τῷ τρόπῳ τὸν Ἄτλαντα τὸ ὄρος, οἷόν τινα κιονοφόρον, εἴτε καὶ αὐτόχρημα κίονα, κατὰ τὸν [4] Ἡρόδοτον. τινὲς δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ χάλκεος κίων, χάλκεος ἄξων, [5] γράφουσιν"· ὡς ἐκεῖ που τάχα διήκοντος τοῦ κοσμικοῦ ἄξονος, ὡς καὶ τοῦτο ἐν τῷ ἄλφα τῆς Ὀδυσσείας γέγραπται. [6] Ἡρόδοτος δὲ τοιαῦτα περὶ τούτων λέγει, μετὰ τοὺς [7] Γαράμαντας" ἔθνος διὰ δέκα ἡμερῶν ὁδοῦ, [8] Ἄτλαντες", ἄνθρωποι ἀνώνυμοι· τουτέστι, κοινῶς μὲν λεγόμενοι [8] Ἄτλαντες", ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ μὴ ἔχοντες κείμενον ὄνομα. λέγει δὲ καὶ ὅτι καταρῶνται [9] ὑπερβαλλόντως" τῷ ἡλίῳ οἱ Ἄτλαντες, διότι καταναίων ἐπιτρίβει αὐτούς. καὶ ὅτι στενὸν καὶ κυκλοτερὲς τὸ τοιοῦτον ὄρος ὁ Ἄτλας, καὶ ὑψηλότατον, ὡς μὴ εἶναι δυνατὸν ἰδεῖν τὰς αὐτοῦ κορυφὰς [illegible] μηδὲ νέφη αὐτὰς ποτε ἐπιλείπειν. ὅθεν καὶ κίονα οὐρανοῦ φα[illegible] ἐπιχώριοι", [11] ὅτι αὐτὸ" καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ τὸ ἔθνος οἱ Ἄτλαντες, [illegible] ἔμψυχον οὐδὲν σιτούμενοι, οὔτε ἐνύπνια ὁρῶντες. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ τὸν Ἄτλαντα κίονα εἴπομεν οὐρανοῦ λέγεσθαι, οὕτω καὶ τὴν Αἴτνην οὐρανίαν κίονα εἶπεν ὁ [12] Πίνδαρος.

69. Πόντος μὲν πρώτιστος] Ὅτι ὁ Ἰβηρικὸς κόλπος Εὐρώπης ἐστὶν ἀρχὴ καὶ Λιβύης. μέσος γὰρ σφίσιν ἑλίσσεται ἀμφοτέρων, οὗ περὶ πλευραῖς καὶ αἱ τοῦ Ἡρακλέους κεῖνται στῆλαι. τὸν δὲ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥοῦς, ἤτοι τὸ Γαλατικὸν πέλαγος. ἀντὶ κτητικοῦ γὰρ εἴρηται· ὥσπερ καὶ [13] Αἰσχύλος Σκύθην οἶμον λέγει τὸν Σκυθικόν. ὅρα δὲ ὅπως ἐν ὅλῳ τῷ παρόντι χωρίῳ εὐφυῶς καὶ ἐπιχαρίτως τοῖς παρίσοις, ἤτοι τοῖς ἰσοκαταλήκτοις ῥήμασι συχνῶς χρῆται ὁ Διονύσιος, [illegible] τὴν [illegible]ιότητα καὶ ἀνάπλωσιν τῆς περιηγητικῆς ἀφηγήσεως ἀνιστῶν τῷ κάλλει, καὶ τῇ γοργότητι ἐν τῷ λέγειν, πόντος Ἰβηρικὸς ἐγκέχυται· καὶ, μέσσος ἑλίσσεται· καὶ, Λιγυστιὰς ἕλκεται ἅλμη· καὶ, ἐπὶ Κύρνον ἐρεύγεται ἁλμυρὸν ὕδωρ· καὶ, Σαρδόνιος μορμύρεται πόντος· καὶ, ὠρύεται Τυρσηνὶς θάλασσα· καὶ, κυρτὸς ἐπιστρέφεται Σικελὸς ῥόος· καὶ ἄλλα τοιαῦτα. σκόπει δὲ καὶ τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἐπίχυσιν καὶ ποριμότητα τοῦ ποιητοῦ, ἐν τῷ, πόντος Ἰβηρικός, καὶ, Γαλάτης ῥόος, καὶ, Λιγυστιὰς ἅλμη, καὶ, Κύρνιον ἁλμυρὸν ὕδωρ, καὶ, Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀπὸ τοῦ Γαλατικοῦ

1. παρακαλεῖ C. E. περικαλεῖ conjectura H. STEPHANI. 2. δόξῃ E. 3. [illegible] E. 4. Melpom. CLXXXIV. 5. λέγουσι C. 6. Melpom. CLXXXIV. 7. ὑπὲρ Γαράμαντας addunt O. E. 8. apud HERODOTUM, unde hæc deſumta ſunt, judice SALMASIO, Ἀτάραντες legi debet: ergo hic etiam Ἀτάραντες legendum eſt. 9. ὑπερβάλλοντι legit HERODOTUS. 10. ἐγχώριοι C. E. 11. εἶναι αὐτό. corrigit H. STEPH. 12. Pyth. od. I. 13. Prometh. vinct. v. II.

ὀνομαζό-

ὀνομαζόμενον Γαλάτην ῥοῦν, ἤτοι τὴν Γαλατικὴν θάλασσαν. Κελτογαλάται παροικοῦσιν. καὶ ὅτι λέγονται ἥττονες ἀκράτου οἱ Γαλάται εἶναι. λέγεται δὲ οὕτω καλεῖσθαι ἀπὸ Γαλάτου τινὸς υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος.

75. Μασσαλίη τετάνυσται] Ὅτι καὶ ἡ Μασσαλία Γαλατική ἐστι, [1] Φωκεῖς." δὲ ᾤκησαν [2] αὐτὴν" φυγόντες τὴν τοῦ Κύρου δουλείαν. καὶ ὅτι ὅρμον ἔχει ἡ Μασσαλία ἐπίστροφον, ὅ ἐστι περιφερῆ καὶ περίδρομον, καμπύλον· ἢ οὗ ἐπιστρέφονται οἱ ναυτιλλόμενοι. ἀγαθὸς γὰρ τοῖς Μασσαλιώταις λιμὴν ὁ Λακύδων. τὸ δὲ ἐπίστροφος, καὶ παρ' [3] Ὁμήρῳ κεῖται, ὅπου λέγει ὅτι καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων. φασὶ δὲ τοὺς Μασσαλιεῖς εὐδοκιμῆσαί ποτε περί τε ὀργανοποιΐαν, καὶ ναυτικὴν παρασκευήν. ἔστι δὲ οὐ μόνον χώρα Μασσαλία, ἀλλὰ καὶ πόλις Λιγύων περί που τὴν Κελτικὴν, [4] ἐτυμολογουμένη ἀπὸ τοῦ μάσσαι, ὅ ἐστιν ἐκδῆσαι, Αἰολικῶς, καὶ ἀπό τινος ἁλιέως. προσαπλέων γάρ, φασιν, ὁ τῶν ἀποίκων [5] Φωκέων" κυβερνήτης, καὶ ἰδὼν ἐκεῖ ἁλιέα, ἐκέλευσε μάσσαι, οὐ ἔστι δῆσαι τὸ ἀπόγαιον πεῖσμα· ὅθεν καὶ ἡ πόλις Μασσαλία, παρὰ τὸ μάσσειν, καὶ τὸν ἁλιέα.

76. Λιγυστιὰς ἕλκεται] Ὅτι μετὰ τοὺς Μασσαλιώτας οἱ Λίγυες, οὓς Λιγυστίνους ὁ [6] Λυκόφρων καλεῖ. ὀνομάζονται δὲ οὕτως ἀπὸ Λίγυος ἀνδρὸς, ὃς τὸν Ἡρακλέα [7] ἐκώλυσεν" εἰς τὰς Γηρυόνου βοῦς ἀπιόντα. ὅτε καί φασιν οἱ μῦθοι ὡς ἐπέλιπε μὲν τὸν Ἡρακλέα πᾶν ἀμυντήριον βέλος· ὁ δὲ ηὔξατο τῷ Διῒ ἐπαμῦναι· κἀκεῖνος ἀναγαγὼν νεφέλην, λίθους ἄνωθεν ὗσεν, ἐξ ὧν καὶ τὸ λίθινον πέδον μεταξὺ Μασσαλίας καὶ [8] Ῥηγίνης", μεστὸν χειροπληθῶν λίθων, οὓς ὑπὸ κεραυνῶν συνεχῶν, ἢ τυφωνικῶν ἀναθυμιάσεων ἀναρραγῆναί φασιν οἱ σοφοὶ, καὶ ἐκ πλακώδους συνεχείας κατακερματισθῆναι εἰς μικρά· τὸν μῦθον ἀφέντες ληρεῖν ἃ θέλει. ζῶσι δὲ ἀπὸ θρεμμάτων οἱ Λίγυες τὸ πλέον, καὶ γάλακτος, καὶ κριθίνων πομάτων. οὕτω δὲ σφενδονῶσιν (ὡς [9] ἱστορία λέγει) ὥστε ὀρνέων ἐπιφανέντων, διοίζονται εἰς ποῖον ἕκαστος βαλεῖ, ὡς πάντες τευξόμενοι. οἱ μέντοι παρὰ Τυρσηνοῖς [10] Λίγυες" ἀπό τινος ποταμοῦ Λίγυος ὀνομάζονται. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐοίκασι καὶ Κολχικοί τινες Λίγυες εἶναι ἄποικοι τῶν Εὐρωπαίων. καὶ δηλοῖ ὁ [11] Λυκόφρων, ἱστορῶν ἐν τοῖς Κόλχοις Κύταιαν Λιγυστικὴν πόλιν. [12] Ἀριστοτέλης δὲ ἱστορεῖ περὶ Λιγύων τινὰς ἐπα-

1. φωκαεῖς c. e. & ſic reſtituit tho. de pinedo e strab. lib. iv. & steph. byz. in v. Μασσαλία. 2. οἱ ἐκ τῆς ἕω addunt c. e. & ms r. steph. 3. Odyſſ. A. v. clxxvii. 4. quære stephanum byz. in v. Μασσαλία. 5. Φωκαίων c. e. & tho. de pinedo. 6. Alex. v. mccclvi. 7. ἐκώλυε c. e. 8. Ῥηγίνης e. & ms r. steph. 9. aristot. lib. mirab. auſcult. 10. Λίγυρες c. e. ms r. steph. & a. matthæus qui etiam Λίγυρος legunt pro Λίγυος. 11. deceptus eſt eustath. vitioſo lycophronis codice, alex. v. mccclvi. Os ἐς Κύταιαν Λιγυστίνων μολών. lege Λιβυστίνων. v. steph. byz. in v. Κύταια. 12. hiſt. animal. lib. i. cap. xv. ubi pro Λύκων gaza recte Λιγύων reſtituit.

πλεύ-

…λλέρους πρός τινων λέγεσθαι (οὐ πιστεύων αὐτὸς τῷ τοιούτῳ λόγῳ) διὰ τὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀνὰ ὀκτὼ ἑκατέρωθεν εἶναι [1] πλευράς.

78. Αὐσονίηες] Ὅτι τοὺς Ἰταλοὺς, ὡς τότε μοναρχοῦντας, μέγα κοιρανέειν λέγει, καὶ Αὐσονιῆας, ἤτοι Αὔσονας, ὀνομάζει. καὶ σημείωσαι ὅτι τοὺς αὐτοὺς εἶναι λέγει Αὔσονας καὶ Ἰταλούς. λέγονται δὲ Αὔσονες ἀπὸ Αὔσονος, ὃς πρῶτος μετὰ τὸν κατὰ Ῥώμυλον βασιλεῦσαι πρός τινων ἱστορεῖται, Ὀδυσσεῖ γεγονὼς ἐκ τῆς Κίρκης· ἢ, κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ [2] γράψαντα, ἐκ Καλυψοῦς γεννηθεὶς τῷ Ἄτλαντι· ἀφ' οὗ καὶ τὸ Σικελικὸν πέλαγος Αὐσόνιον ἐκλήθη ποτέ. λέγει δὲ αὐτοὺς [3] παρὰ τὸν Λιγυστικὸν εἶναι [4] κόλπον, ἀρξαμένους ἀπὸ βορέου, καὶ διήκοντας ἕως τῆς Λευκῆς πέτρας, ἧς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς μεμνήσεται. ἄκρα δὲ ἐστὶν αὕτη, περὶ ἧς οὕτως ἱστορεῖται· ἄκρα λευκὴ πέτρα καλουμένη ἀπὸ χρόας, εἰς ἣν τελευτᾷ τὸ Ἀπέννιον ὄρος. ἀπὸ Ἰταλοῦ δέ τινος ὀνομάζονται Ἰταλοί, ὡς καὶ Αὔσονες ἀπὸ Αὔσονος. Ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ Αὔσονος παράγωγον Αὐσονεύς, ὡς καὶ Αἰθιοπεύς, ἡγεμονεύς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, διὰ δακτύλου συ[…] Αὐσονιεύς· ἐξ οὗ τὸ Αὐσονίηες.

80. Σικελικῆς ἐπὶ πορθμίδος] Ὅτι τὸν Σικελικὸν πορθμὸν, καθ' ὑποκορισμὸν ἢ παρωνυμίαν πορθμίδα καλεῖ, λέγων ὅτι ἡ [5] Σικελικὴ πέτρα Σικελικῆς ἐπὶ πορθμίδος ἐρρίζωται. ἄλλως δέ γε πορθμίδα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὴν ἁλιάδα, ὅ ἐστι τὸ ἁλιευτικὸν πλοιάριον· ἢ καὶ τὸ ἁπλῶς μικρὸν πλοῖον, ὡς δηλοῖ Εὐριπίδης, ἔνθα Κρησίαν πορθμίδα [6] καλεῖ, ἤγουν πλοῖον Κρητικόν. καὶ τὴν Ἀσίαν δὲ, [7] Ἀσιάδα παρωνύμως καλέσει ἐν τοῖς ἑξῆς ὁ Διονύσιος, εὐτελέστερον μὲν οὕτω ποιῶν διὰ τὸ ὑποκοριστικὸν σχῆμα, τὴν δὲ τοῦ μέτρου ἀνάγκην οὕτως ἀποπληρῶν.

82. Σαρδόνιος] Ὅτι οὐ μόνον Σαρδὼ, ἡ νῆσος, ὡς τὸ Σαπφὼ, ἀλλὰ καὶ Σαρδὼν Σαρδόνος [8] ὡς τρυγόνος· ἐξ ἧς Σαρδόνιος κόλπος, ὁ μετὰ τὴν Κύρνον. περὶ δὲ Σαρδόνος καὶ Κύρνου ἐν ἰδίῳ [9] τόπῳ ῥηθήσεται. φαίνεται δὲ μετὰ τὸ Λιγυστικὸν, εἶναι καὶ Κύρνιον πέλαγος, τὸ περὶ τὴν Κύρνον νῆσον· ἐνδοτέρω δὲ τούτου τὸ Σαρδόνιον.

83. Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης] Ὅτι μετὰ τὸν Σαρδόνιον κόλπον, θάλασσα πρὸς νότον ἡ Τυρρηνὶς, καλουμένη οὕτως, διότι παράκεινται αὐτῇ πρὸς βορρᾶν οἱ Τυρρηνοὶ, καθάπερ οἱ Γαλάται τῇ Γαλατικῇ, καὶ οἱ Λίγυες τῇ Λιγυστικῇ· καὶ διὰ τὸ τοὺς Τυρρηνοὺς πειρατὰς ποτὲ γενομένους, αὐτόθι συνιστᾶν τὰ λῃστήρια· ἐκεῖθεν δὲ πρὸς ἡλίου, φησὶν, αὐγὰς κυρτὸς ἐπιστρέφεται ὁ Σικελικὸς ῥόος, μέχρι τῆς τε Παχύνου, ἀνατολικοῦ ἀκρωτηρίου Σικελικοῦ,

1. πλευρὰ C.E. 2. STEPH. BYZ. Quæ adducit EUSTATHIUS, hodie apud STEPHANUM deſiderantur. 3. περὶ C.E. 4. τόπον C.E. 5. Λευκὴ C.E. 6. φησὶν C.E. 7. legendum Ἀσίδα. 8. omittunt C.E. 9. vide, comment. in v. CCCCLVIII.

καὶ τοῦ κατὰ τὴν Κρήτην κριοῦ μετώπου. ἐξήπλωται δὲ, φησὶ, καὶ μέχρι τοῦ Ἰονίου κόλπου ἐπιστρεφόμενος καὶ κυρτούμενος, ἕως καὶ ἐκεῖ. διὸ καὶ κυρτὸν αὐτὸν ὠνόμασεν, ὡς μὴ κατ' εὐθυωρίαν προϊόντα μέχρι τῆς Κρήτης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Ἰόνιον παρεκκλίνοντα. σημείωσαι δὲ ὅτι νῦν μὲν ἕως τοῦ Κρητικοῦ μετώπου τοῦ κριοῦ περαίνει τὸ Σικελικὸν πέλαγος· [1] προϊὼν δὲ, ἄχρι καὶ Σαλμωνίδος αὐτὸ τῆς Κρητικῆς ἑῴας ἄκρας προάγει. ἔνθα τις ἐπιστατικώτερον τῷ λόγῳ διδοὺς ἑαυτὸν, εὕροι ἂν διώνυμον τὸ Σικελικὸν πέλαγος, αὐτό τε τοῦτο Σικελικὸν καλούμενον, ἀλλὰ δῆτα καὶ Κρητικόν. φησὶ γὰρ ἐκεῖ ὁ Διονύσιος ἐν σχήματι [2] ἐπαναλήψεως, [3] Ἐκ δ' ὀρέων Σικελῶν Κρήτης ἀναπέπταται οἶδμα μακρὸν, Σαλμωνίδος ἄχρι καρήνου· οὐ λέγων ὅτι ἐκ τοῦ μετώπου τοῦ κριοῦ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, ἀλλ' ἐκ τῶν ὀρέων τῶν Σικελικῶν πέπταται. καὶ ἴσως δυοῖν ὄντων περάτων τοῦ πελάγους τούτου, ἑνὸς μὲν Σικελικοῦ, ἑνὸς δὲ Κρητικοῦ, ποτὲ μὲν Σικελικὸν ἐκ τοῦδε καλεῖται, ποτὲ δὲ ἐκ τοῦ ἑτέρου, Κρητικόν. εἰ δέ τις ἴσως τὸ, Ἐκ δ' ὀρέων Σικελῶν, νοήσει ἀντὶ τοῦ, μετὰ τὰ ὄρη τὰ Σικελικὰ, τότε δύνανται δύο εἶναι πελάγη, ἰδίᾳ μὲν τὸ Σικελικὸν, ἐκ τοῦ μετώπου τοῦ κριοῦ, ἰδίᾳ δὲ ἐκεῖθεν τὸ Κρητικὸν, ἕως Σαλμωνίδος.

87. Κρήσσης ἄκρης] Ὅτι ἡ τῆς Κρήτης ἄκρα, ἥ τις εἰς ἅλα πολὺ νένευκεν, ἡ περὶ τὴν Γόρτυνα, παραυγάζει (τουτέστι παρεμφαίνει καὶ φαντάζει) μέτωπον κριοῦ τοῖς πόρρωθεν βλέπουσι. καὶ ἐντεῦθεν ἔχει τὴν κλῆσιν, ὀνομαζομένη κριοῦ μέτωπον. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἐστὶ καὶ περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον ἕτερον μέτωπον κριοῦ, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς [4] ῥηθήσεται, ἀρκτικὸν ὄρος, διὰ τὴν αὐτὴν κἀκείνῳ αἰτίαν οὕτω καλούμενον. Ἰστέον δὲ ὅτι πολλάκις ἔκ τινων τόπων πόρρωθεν ὁρωμένων ζωϊκή τις φαντασία πέμπεται καθ' ὁμοιότητα, δι' ἀπάτην ὄψεως. καὶ ὅτι τοιοῦτόν τι πάσχων ὁ ὀφθαλμὸς καὶ περὶ τὸν Εὔξεινον καὶ περὶ τὴν Κρήτην, μέτωπα φαντάζεται κριοῦ. καὶ ὁ κατὰ τὴν Νιόβην δὲ μῦθος οὕτω πως θεραπεύεται· φαμένων τινῶν ἀκρωτήριον εἶναι Φρύγιον ἐοικὸς γυναικείῳ προσώπῳ τοῖς πόρρω ἀφεστηκόσιν, ἐξ οὗ ὕδωρ ἀέναον καταρρεῖ, ὅπερ ὁ μῦθος εἰς δάκρυον αὐτοματίζει τῇ Νιόβῃ. ὁρῶμεν δὲ καὶ τοὺς τὴν γραφικὴν τέχνην δεινοὺς, εἰς λεόντων μιμήματα, ἢ τοιούτων τινῶν θηρίων προτομὰς, τὰς τῶν ὀρέων ἐκτυποῦντας κορυφὰς, ὡς τῆς ὄψεως τοιαῦτά τινα φανταζομένης καὶ πόρρωθεν.

88. Γόρτυνα] Ὅτι ἡ Γόρτυν καὶ Γόρτυνα λέγεται τρισυλλάβως, καὶ τὸ μὲν κλίνεται Γόρτυνος, ὡς φόρκυνος· τὸ δὲ, Γορτύνης, ὡς λεαίνης. ἱερὰν δὲ αὐτὴν λέγει, ἢ ἁπλῶς διὰ τὸ ἔνδοξον· ἢ Ὁμηρικῷ ζήλῳ, ὡς καὶ [5] Ὁμήρου τὰς πόλεις οὕτω καλοῦντος, διὰ τὸ φυλακτικὸν τῶν ἐν αὐταῖς. κτίσμα δὲ ἡ Γόρτυν

1. DIONYS. v. CX. 2. μεταλήψεως MS R. STEPHAN. 3. DIONYS. v. CIX. 4. DIONYS. v. CLIII. 5. Iliad Α v. CCCLXVI.

Ταύρου

Διὸς ἐκείνου τοῦ τὴν Φοίνισσαν Εὐρώπην ἁρπάσαντος, ὃς Κρήτης ἦν βασιλεύς. μεγάλη δὲ αὕτη ἡ πόλις, κατὰ τὸν [1] γεωγράφον, εἰπόντα, πόλεις Κρήτης μέγισται, Γόρτυνα, Κυδωνία, καὶ Κνωσσός. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι Γορτύνη δευτερεύει μετὰ Κνωσσὸν κατὰ δύναμιν, καὶ ὅτι συμπεπλεύκασί ποτε ἀλλήλαις, πάντας εἶχον ὑπηκόους τοὺς ἐκεῖ.

Φαιστὸν] Ὅτι ἡ Φαιστὸς ἣν ὁ Διονύσιος ἠπειρῶτιδα λέγει, διεῖχε θαλάσσης μὲν σταδίους κ', Γόρτυνος δὲ, ἑξήκοντα. κατεσκάφη δὲ ὑπὸ Γορτυνίων. ἐξ αὐτῆς ἦν Ἐπιμενίδης ὁ ποιήσας δι' ἐπῶν καθαρμούς.

92. Κεῖθεν δ' εὐρυνθεῖσα] Ὅτι ὁ Ἰόνιος κόλπος μετὰ τὸ Σικελικὸν εὐρύνεται πρὸς βορρᾶν, αὖθις δὲ κάμπτων, πρὸς ἑσπέριον μυχὸν ἕρπει, ἀφορῶν πρὸς τὴν εἰς τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν περιβαλλόμενον ὠκεανόν. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον Ἰόνιος κόλπος καλεῖται, ἀλλὰ καὶ Ἀδρίας ὁ αὐτὸς λέγεται, καὶ Ἀδριὰς, καὶ Ἀδριανὴ θάλασσα. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι τὸν Ἰόνιον μέρος τοῦ Ἀδρίου φασί. λέγεται δὲ Ἰόνιος, ὡς καὶ παρὰ [2] Λυκόφρονι δοκεῖ καὶ παρὰ [3] Αἰσχύλῳ, ἀπὸ τῆς Ἰ[illegible]νήξατο γὰρ ἐκείνη βοῦς γενομένη κἀνταῦθα. οἱ δέ φασιν ἀπὸ [4] Ἰάονος ἀνδρὸς Ἰταλοῦ, ἢ ἀπὸ Ἰονίου ἀνδρὸς Ἰλλυρικοῦ. λέγουσι δέ τινες καὶ τὸ ἀπὸ Γάζης μέχρις Αἰγύπτου πέλαγος, Ἰόνιον λέγεσθαι ὁμοίως, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς. καὶ τὴν ἐκεῖ δὲ Γάζαν, [5] Ἰονίαν καλοῦσί τινες· ἔνθα βοῦς ἦν ἐν ἀγάλματι τῆς Ἰοῦς, ἤτοι τῆς σελήνης. Ἰὼ γὰρ ἡ σελήνη, κατὰ τὴν τῶν Ἀργείων διάλεκτον. τοῦ δὲ ἀνωτέρω ῥηθέντος [6] Ἰάονος υἱὸς Ἀδρίας ἱστορεῖται, ἀφ' οὗ τὸ αὐτὸ πέλαγος καὶ Ἀδριατικὸν λέγεται. ἄλλοι δὲ οὕτω φασίν. ἔστιν Ἀδρία πόλις ἐπιφανὴς, καὶ παρ' αὐτὴν κόλπος Ἀδρίας, καὶ ποταμὸς ὁμοίως. ἀγαθὴ δὲ, φασὶ, βοσκήμασιν ἡ ἐκεῖ γῆ, ὥς τε καὶ δὶς τίκτειν [7] τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ διδυμοτοκεῖν.

95. Ἐς μὲν ἰόντι] Ὅτι εἰσιόντι τὴν Ἰονίαν θάλασσαν, κατὰ μὲν τὰ σκαιὰ ἡ τῶν Αὐσόνων κεῖται χώρα, δεξιτερὴν δὲ κατὰ χεῖρα ἡ Ἰλλυρὶς ἐστὶ γῆ, οὕτω καλουμένη ἀπὸ Ἰλλυριοῦ υἱοῦ [8] Κάδμου.

97. Δαλματίη] Δαλματία δ' ἐφύπερθεν, ἣν καὶ λέγει Ἐνυαλίων πέδον ἀνδρῶν, διὰ τὸ μαχίμους εἶναι τοὺς ἐκεῖ. φασὶ δὲ καὶ τοὺς Δαλματεῖς δι' ὀκταετηρίδος ποιεῖσθαι τῆς χώρας ἀναδασμὸν, κατά τινα ἀναγραφήν· καὶ οὐδὲ νομίσμασι χρῆσθαι, πολλὴν ταύτην ἀφιλομένους τοῦ βίου κιβδηλίαν. διχῶς δὲ τὸ ἔθνος λέγεται, καὶ Δαλμάται καὶ Δαλματεῖς· ἡ δὲ πόλις αὐτῶν, Δάλμιον, ἢ Δελμίνιον, ἢ Δέλμινον.

1. STRAB. lib. x. 2. Alex. v. DCXXXI. 3. Prometh. vinct. v. DCCCXXXIX. 4. lege Ἴονος ut STEPHANUS BYZ. in v. Ἰόνιον. 5. Ἰονίην STEPHANUS BYZ. in v. Γάζα. 6. lege Ἴονος, ut supra. 7. τῷ ἐνιαυτῷ STEPH. BYZ. habet, in v. Ἀδρία, a quo EUSTATHIUS hæc accepit. in his verbis, τὰς αἶγας deeſſe putat THO. de PINEDO. quære ARISTOTELIS hiſt. animal. lib. IV. cap. XIX. 8. Κάδμονος habet STEPHAN. BYZANT. in v. Ἰλλυρία.

98. Ἀσπε-

98. Ἀάσετος ἰσθμὸς] Ὅτι καὶ ἐνταῦθα οὐ κατὰ κοινὴν κυριολεξίαν ἰσθμὸν εἶπε τὸν περὶ τοὺς Αὔσονας τὸν πλατύτατον. οὐ γὰρ ἐστένωται οὐδὲ ὁ τοιοῦτος ἰσθμός. διὸ ἐπάγει, ὡς καὶ ἐν [1] τοῖς πρὸ τούτου, θεραπείαν, λέγων, παρατέταται ἀάσετος, πουλυτενής, τρισσαῖς θαλάσσαις περίδρομος. καὶ εὐθὺς ἐπάγει ποίαις θαλάσσαις περιείληπται ὁ τοιοῦτος ἰσθμός. λέγων πάνυ γοργῶς, ὅτι Τυρσηνῇ, Σικελῇ τε καὶ Ἀδριάδι πληθούσῃ. εἶτα εἰπὼν ὅτι ἑκάστη τῶν τοιούτων τριῶν θαλασσῶν πρός τινα ἄνεμον τεκμαίρεται τὸν ὁλκόν, σχηματίζει πάλιν κατὰ γοργότητα οὕτω, Τυρσηνὴ ζέφυρον, Σικελὴ νότον, Ἀδριὰς εὖρον· φιλοτιμησάμενος ἐνὶ στίχῳ [2] ἐκθεῖναι" τάς τε τρεῖς θαλάσσας, καὶ τοὺς τρεῖς ἀνέμους, εἰς οὓς ἑκάστη τὸ ἑαυτῆς [3] παρασύρεται" ῥεῦμα. ὁποῖόν τι πεποίηκε περὶ τούτου, ὡς προγέγραπται, καὶ ἐν τῷ, [4] Πρῶτον μὲν" Λιβύην, μετὰ δὲ Εὐρώπην, Ἀσίην τε, τὰς τρεῖς ἠπείρους ἐκεῖ ἐνὶ ἔπει συμπεριλαβών. σημείωσαι δ' ὅτι ἐνταῦθα μὲν Τυρσηνὴν ἀμφιτρίτην, ἀνωτέρω δὲ, [5] Τυρσηνίδα θάλασσαν εἶπεν, ἐν διαφόροις καταλήξεσιν.

103. Αὐτὰρ ὑπὲρ] Ὅτι πρὸς τὰ νότια τῆς Σικελικῆς χθονὸς ἔγκειται κόλπος ἔσω Λιβύης, νοτίαν Σύρτιν ἑλίσσων, τὴν ἑτέραν τὴν δευτέραν. ἐνδοτέρω δὲ ταύτης δυτικωτέρα ἐστὶν ἡ ἑτέρα Σύρτις, ἀφαυρὸν ἔχουσα πόρον, ὅ ἐστι, μικροτέρα οὖσα. ἥ τις, φησὶ, Τηλόθεν ἐρχομένην δέχεται πλημμυρίδα πόντου. περὶ δὲ τῆς τοιαύτης πλημμυρίδος ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα [6] ῥηθήσεται. σημείωσαι δὲ ὅτι ἐνταῦθα ὁ περιηγητὴς τῇ ὑπὲρ προθέσει ἐπὶ τῶν νοτίων ἐχρήσατο, εἰπὼν ὑπὲρ Σικελικῆς χθονὸς τὴν νοτίαν Σύρτιν ἑλίσσεσθαι. ποιήσει δὲ τοῦτο πλειστάκις καὶ ἐν [7] τοῖς ἐφεξῆς. ὥς τε οὐκ ἐπὶ βορείων μόνον ἡ ὑπὲρ πρόθεσις τίθεται, διὰ τὸ ἔξαρμα τὸ ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν νοτίων. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνα ἐστέρηνται τοῦ εἰς ὕψος ἐξῆρθαι, εἰ καὶ ἡμῖν δοκεῖ ταπεινά. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ βορείων τίθησι τὸ ὑπὲρ, ἐκδηλότατόν ἐστιν. ἐρεῖ οὖν ἐν τοῖς ἑξῆς, [8] βορειοτέρη γαίης ὑπὲρ Εὐρωπείης, τουτέστι πρὸς τὰ βόρεια τῆς Εὐρώπης.

108. Ὡς οἱ μὲν βοόωσιν] Ὅτι μέλλων ἀπὸ τῶν δύο Σύρτεων μεταβῆναι εἰς τὴν ἑξῆς περιήγησιν, σχήματι τοιούτῳ χρῆται συμπληρωτικῷ, γοργῷ τε καὶ σεμνῷ, Ὡς οἱ μὲν βοόωσιν ἑλισσόμενοι δύο κόλποι. καὶ μετὰ ταῦτα δὲ πολλαχοῦ διὰ σαφήνειαν χρῆται συχνὰ ταῖς [9] συμπληρώσεσιν, ἤτοι ἀποθέσεσιν.

110. Σαλμωνίδος] Ὅτι ἡ Σαλμωνὶς, ἐῴα ἐστὶν ἄκρα τῆς Κρήτης· ὥσπερ αὖ πάλιν δυτικὸν ἄκρον αὐτῆς, τὸ τοῦ κριοῦ μέτωπον. περὶ τοῦτο τὸ τῆς

1. DIONYS. v. XX. 2. ἐνθεῖναι C. E. 3. παρασύρει malim, ut in uno exemplari ſcriptum eſt, inquit H. STEPH. 4. πρῶτα μὲν γὰρ C. E. 5. DIONYS. v. LXXXIII. 6. vide comm. in v. CXCVII. 7. DIONYS. v. CXXXVIII. & v. CLI. 8. DIONYS. v. CLII. 9. DIONYS. v. XXVI. & v. LVI. &c.

Σαλμω-

Χελιδονίδος, ὡς αὐτός φησι, κύριον, ἤτοι ἀκρωτήειον, ἀναπέπλαται τὸ Κρητικὸν πέλαγος. μᾶλλον δὲ ἄχρι καὶ αὐτοῦ περαίνεται τὸ εἴτε Σικελικὸν, εἴτε καὶ Κρητικὸν, καθὰ περὶ μικροῦ [1] εἴρηται, πέλαγος· οὗ καθεξῆς ἡ Φαρία θάλασσα· μεθ' ἣν, ἡ Σιδωνία· καὶ ἐπὶ ταύτῃ τελευταῖος ὁ περὶ Κύπρον κόλπος, ἤγουν ὁ Ισσικός. περὶ ὧν καὶ μετ' ὀλίγον [2] λελέξεται.

112. Φείσουσι] Οτι τὸ φρίσσειν κυρίως ἐπὶ θαλάσσης λέγεται. φησὶν οὖν ὅτι φρίσσουσιν ἥ τε Φαρία καὶ ἡ Σιδωνία θάλασσα, ἐλαυνόμεναι πνοαῖς Ισμαρικοῦ βοῤῥᾶ, ὀρθὸν φυσῶντος, ἐπεὶ κατ' ἐναντία κεῖνται τοῦ βοῤῥᾶ. εἴπε δὲ τὸ φρίσσουσιν, ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦνται, καὶ εἰς ὕψος αἴρονται τοῖς κύμασιν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἡ φρὶξ, ὡς καὶ ὁ ποιητής, [3] μελαίνῃ φρικὶ καλυφθεὶς, ἤτοι τῇ [4] ἐπαναστάσει τοῦ κύματος. ὅτι δὲ θαλασσία λέξις τὸ φρίσσειν, ἐν [5] τοῖς τοῦ Ομήρου κάλλιον γέγραπται. τὸν δὲ βοῤῥᾶν Ισμαρικὸν εἶπεν, ἀντὶ τοῦ Θρακικὸν, ἀπὸ Ισμάρου πόλεως Θρᾴκης. Ιστέον δὲ ὅτι τὴν Φαρίαν ταύτην θάλασσαν, ἥ τις μετὰ τὸ Κρητικόν ἐστιν, ὡς [6] εἴρηται, πέλαγος, καὶ Παρθένιον καλεῖν ἐκάλουν οἱ παλαιοί. καὶ ὅτι ὥσπερ Σιδωνία καὶ Ισσικὸς ἀπὸ Ισσοῦ πόλεως καὶ Σιδῶνος, οὕτω καὶ Φαρία διὰ τὴν Αλεξανδρινὴν Φάρον, ἥ τις ἐστὶ [7] νῆσος ἐν δεξιᾷ κειμένη Αλεξανδρείας, πύργον ἀνέχουσα μέγιστον, ἐκπυρσεύοντα τοῖς καταπλέουσι. περὶ δὲ ταύτης. τῆς Φάρου εἴρηται μὲν καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν [8] Οδύσσειαν· ῥηθήσεται δὲ καὶ ὅτε τῷ λόγῳ εἰς Αλεξάνδρειαν ἔλθωμεν.

117. Σιδονίην] Οτι ὁ Διονύσιος τὴν Σιδῶνα κλίνων, ἀκολούθως [9] Ομήρῳ, ἐν τῷ, Σιδονία θάλασσα, ἐκτείνει μὲν τὸ τῆς ἀρχούσης δίφθογγον, συστέλλει δὲ τὸ ο τὸ μετὰ τὴν ἄρχουσαν. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς, ἐν τῷ,

[10] Βύβλον τ' ἀγχίαλον, καὶ Σιδόνα ἀνθεμόεσσαν.

οἱ δὲ ὕστερον τὰς ὅλας πλαγίας τῆς Σιδῶνος, τῷ ω μεγάλῳ παραληγομένας ἐκφέρουσιν.

119. Ισσικὸς] Οτι ἡ περὶ τὴν Παμφυλίαν χώραν θάλασσα, περὶ ἣν ἡ Κύπρος, οὐ μόνον Παμφύλιος κόλπος λέγεται, κατὰ ἐθνικὴν τοπικὴν κλῆσιν, ἀπὸ τοῦ τῶν Παμφύλων ἔθνους· ἀλλὰ καὶ Ισσικὸς, ἀπὸ Ισσοῦ πόλεως κειμένης μεταξὺ Συρίας καὶ Κιλικίας. φησὶ γοῦν καὶ ὁ Διονύσιος ὅτι ὁ Ισσικὸς κόλπος ἕλκεται ἐπὶ βοῤῥᾶν, Ισσοῦ ἄχρι πόλεως, Κιλίκων χώραν παραμείβων.

1. vide comm. in v. LXXXIII. 2. vide comment. in v. CXII. & v. CXIX. 3. HOMER. Odyſſ. Δ. v. CCCCII. 4. legendum videtur ἐπαναστάσει. EUSTATHIUS enim in HOMER. Il. Φ. v. CXXVI. φρίκα exponit κυματώδη ἀνάστασιν. at etymologici auctor φρίκα reddit τὴν ἐπανάστασιν τῶν κυμάτων. 5. vide EUSTATH. in HOM. Il. H. v. LXII. 6. vide comment. in v. CX. 7. ἥτις c. ſic vocatur in comment. ſuper v. CCLIV. 8. EUSTATH. in HOM. Odyſſ. Δ. v. CCCLV. 9. Iliad. Z. v. CCXCI. 10. DIONYS. v. CMXII.

 ταύτην

ταύτην δὲ τὴν πόλιν [1] Ἀλέξανδρος" ὀνομαστὴν ποιήσας, ὡς τὸν Δαρεῖον ἐκεῖ νικήσας, ἐκάλεσε Νικόπολιν. οὗτος ὁ κόλπος, ὡς ὁ Διονύσιος λέγει, ἀγχι τῆς τῶν Κιλίκων γῆς ἐλθὼν [2] εὐθύτερος", κατὰ ἰσοδρομίαν τινὰ, κἀκεῖ ἀποπαυσάμενος, ἐκεῖθεν ὡς ἐν ὑσπληγγι [3] γνοφερῇ", τουτέστιν ὡς ἐν καμπτῆρι, στρέπτην ἐπὶ ζέφυρον ἐπορεύγεται ἅλμην, ἠρέμα ἐπὶ δύσιν κάμπτων, καὶ στρεφόμενος, καὶ ἀφορῶν εἰς τὸν ζέφυρον.

121. Ὑσπληγγι] Σημείωσαι δὲ ὅτι ὕσπληγξ οὐ μόνον, ὡς ἐνταῦθα, ἐπὶ καμπτῆρος λέγεται, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ ἀφετηρίας, ὅ ἐστι [4] καγγέλου". ὀνομάζεται δὲ οὕτω καὶ ἡ ὑστριχὶς, οὐ τὸ ζῶον, ἀλλὰ τὸ πληκτικὸν ὄργανον· λεγόμενον οὕτω διὰ τὸ ἐκ τριχῶν ὑείων εἰς πληγὴν συγκροτεῖσθαι. δέρμα γὰρ ὑὸς στενὸν καὶ ἐπίμηκες ἀποτεμόμενοί τινες αὐταῖς θριξὶ, καὶ τῷ μήκει τῶν τριχῶν κείραντες, ὡς ἂν ἔχοιεν αὗται οὕτω κεντεῖν σταθηρότερον, ἔτυπτον τοὺς μαστιγίας· καὶ ἐκαλεῖτο ὕσπληγξ τὸ τοιοῦτο τῆς μάστιγος ἐργαλεῖον. καὶ ἄλλως δὲ ἡ τοιαύτη ὕσπληγξ, πλέγμα ἦν ἀπὸ ὑείων τριχῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ [5] Θεοκρίτῳ ἡ ὕσπληγξ εἴρηται, καὶ ἐπὶ παγίδος ὀρνέου τεθειμένη, διὰ τὸ συγκροτεῖσθαι, ὡς εἰκὸς, ἀπὸ ὑστριχίδος πλέγματος. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι πρότερον μὲν ὑστριχὶς ἐλέχθη τὸ τῆς πληγῆς ὄργανον, ὁποῖον ἂν καὶ ἦν· ἐκεῖθεν δὲ καὶ ὁ καμπτὴρ τοῦ ἀγῶνος ὕσπληγξ ὠνόμασται, διὰ τὸ τοὺς ἵππους ἐκεῖ προσεκτικώτερον καὶ πλήσσεσθαι καὶ νύσσεσθαι. ὅθεν καὶ νύσσα ὁ τοιοῦτος τόπος λέγεται. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκ πρώτου δρόμου οἱ ἵπποι ταῦτα πάσχουσι, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀφετηρία ὕσπληγξ, ἔτι δὲ καὶ νύσσα ἐλέγετο.

123. Ὡς δὲ δράκων] Ὅτι εἰ καὶ εὐτελῶς καὶ μικροπρεπῶς, ὅμως ὡς ἐξὸν ἦν ἐν [6] παραβολαῖς", δράκοντι τὸν τοσοῦτον Ἰωνικὸν εἰκάζει κόλπον· λέγων ὅτι ἐκεῖνος ἐν ἁλὶ κόλπος ἑλίσσεται, ὡς δράκων βλοσυρωπὸς ἑλίσσεται ἀγκύλος ἕρπων, νωθὴς, ὑφ' ᾧ πᾶσα βαρύνεται ὄρεος ἄκρα ἐρχομένῳ. τοῦτο δὲ λέγει, διὰ τὸ καὶ τὸν Ἰωνικὸν κόλπον ἔνθα καὶ ἔνθα βαρυνόμενον ταῖς προχοαῖς ἑλίσσεσθαι δυσπόρευτον κεχυμένον, καὶ πολὺ τὸ κεκλασμένον, καὶ κατὰ τοὺς ὄφεις καμπύλον ἔχοντα. Σημείωσαι οὖν ὅτι διὰ μόνας τὰς καμπὰς τοῦ Ἰωνικοῦ, ἡ τοῦ ὄφεως εἴληπται παραβολή· καὶ διὰ τοῦτο ἔχει ἀσφαλῶς. ἄλλως γὰρ πολὺ ἔχει τὸ ταπεινὸν, εἰ ὁ τοσοῦτος κόλπος ὁλκῷ παραβέβληται ὄφεως. δράκοντι μὲν γὰρ προσαρμόζεται παραβολὴν ἐκ πελάγους, ὑψοποιὸν ἐστι· πέλαγος δὲ τηλικοῦτον παραβαλεῖν ἁπλῶς δράκοντι, καταβάλλει τὸ τοῦ κόλπου μέγεθος. ὅρα δὲ ὅτι φανερῶς ἐνταῦθα τὸ βλοσυρωπὸς διὰ ἑνὸς σ' ἐκφέρεται, δηλοῦν τὸ ἄγριον καὶ ὑποσεσυρμένον τοῦ βλέμματος.

1. κοσμήσας καὶ addit MS R. STEPH. atque ita ſcripſiſſe EUSTATHIUM exiſtimat H. STEPH. 2. εὐθύδρομος MS R. STEPH. 3. δνοφερῇ E. 4. lege καγκέλου. 5. idyll. VIII. v. LVIII. 6. παραβολῇ O. E.

126. Νήχυτος]

126. Νήχυτος] Ὅτι ὥσπερ τὸ α' ποτὲ μὲν στερεῖ, ποτὲ δὲ ἐπιτείνει, οὕτω καὶ τὸ νη'. τὸ μὲν γὰρ νηλεὴς, ἔλεος δηλοῖ στέρησιν· τὸ δὲ νήχυτος κόλπος, δαψιλείαν [1] κύματος.

129. Σῆμα δ' ἔχει] Ὅτι ὁ Ἰσσικὸς κόλπος, ὁ κατὰ Κύπρον, ὡς εἴρηται, διὰ τῆς γῆς τῶν Παμφυλίων ἔρχεται, διὸ καὶ Παμφύλιος λέγεται. διήκει δὲ καὶ μέχρι τῶν Χελιδονίων νήσων, περὶ ὧν μετὰ ταῦτα εἰρήσεται. ἔχει δὲ τελευταῖον σῆμα πρὸς ζέφυρον, τὴν τῶν Πατάρων ἄκραν, ἥ τις διορίζει [2] Λυκίαν" τε καὶ Καρίαν. σῆμα δὲ, τὸ σημεῖον, ἤτοι τὸ πέρας, λέγει, κατὰ λόγον φιλόσοφον. τὸ γὰρ σημεῖον, τουτέστιν ἡ στιγμὴ, πέρας ἐστὶ γραμμῆς, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα τῆς περιόδου τοῦ πελάγους τούτου δυτικὸν σῆμά ἐστι τὰ Πάταρα.

Παταρηΐδα] Ἰστέον δὲ ὅτι Πάταρα καλεῖται ὁ [3] τοιοῦτος" τόπος, ἢ ἀπὸ Πατάρου υἱοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Λυκίας τῆς Ξάνθου· ἢ ἀπὸ τῆς πατάρας, ὃ δηλοῖ Ἑλληνιστὶ τὴν [4] κίστην", ἤτοι κιβωτόν. φασὶ γὰρ ὅτι πατάραν ἀθύρματα τῷ Ἀπόλλωνι περιέχουσαν, [5] πέμματά" τινα ἐν σχήματι λύρας, καὶ τόξου καὶ βελῶν, ἄνεμος ἁρπάσας ἀπό τινος παιδίσκης, καὶ ὑπολαβὼν εἰς θάλασσαν ἔβαλε τὴν Λυκιακὴν, καὶ τῇ ἐκεῖ Χερρονήσῳ προσήγαγεν. ὅθεν καὶ ἡ Χερρόνησος ἱερά τε ἀνεῖται τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ τὴν κλῆσιν ἀπὸ τῆς τοιαύτης πατάρας, ἤτοι κιβωτοῦ, ἐκέρδανε. κρατεῖ δὲ περὶ τούτου καὶ τοιαύτη τις ἱστορία· Πάταρος καὶ Ξάνθος λῃσταὶ, παῖδες Λαπέωνος, βίον ἐκ τοῦ πειρατεύειν ἀποχρῶντα ποιησάμενοι, κατέλυσαν τὴν τοῦ λῃστεύειν πλάνην, καὶ τῇ Λυκίων γῇ προσχόντες, ᾤκησαν βεβαίως ἐκεῖ. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ πρεσβυτέρου Ξάνθου ποταμὸς ἐκεῖ Ξάνθος ἐκλήθη, καὶ πόλις ὁμώνυμος· ἀπὸ δὲ τοῦ λοιποῦ ἐκλήθη τὰ Πάταρα.

132. Σποράδεσσιν] Ὅτι αἱ Σποράδες νῆσοι περὶ τὸ Αἰγαῖον κεῖνται πέλαγος· ᾧ οὐδεὶς ἕτερος, φησὶ, κόλπος θαλάσσης ὑψόθι μορμύρων ἐναλίγκια κύματ' ὀφέλλει. αἴτιον δὲ τούτου φασὶ τὸ πλῆθος τῶν αὐτόθι νήσων, αἷς προσρησσόμενα συχνὰ τὰ κύματα, ἐπαναστρέφει, καὶ τῇ συνδρομῇ βιαιότερον [6] κορυφούμενα", πολὺν ἐγείρει τὸν κλύδωνα, διὸ καὶ ὁ Διονύσιός φησιν, ἔνθα κῦμα ῥηγνύμενον νήσοις περιβρέμεται Σποράδεσσιν. περὶ ὧν ἐρεῖ ἐν [7] τοῖς ἑξῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον πέλαγος Αἰγαῖον, ἀλλὰ καὶ πεδίον τὸ περὶ τὴν Φωκίδα γῆν ἱστορεῖται καλούμενον Αἰγαῖον ἐκεῖνο, παρὰ τὸν ἐκεῖ ῥέοντα Αἶγαν ποταμόν.

135. Οὖρον δ' ἐς Τένεδον] Ὅτι ὁ τοῦ Αἰγαίου πόντου πλάτυς πόρος, ἀπὸ Πατάρων ἀρχόμενος, εἰς Τένεδον καὶ Ἴμβρον περαίνεται. ἐκεῖθεν δὲ στενὸς

1. χύμαζε MS R. STEPH. 2. Κιλικίαν C. 3. μηθεὶς O. E. 4. κίστῃ STEPH. BYZ. in v. Πάταρα, a quo hæc deſumta. 5. παίγματα legit SALMASIUS, apud STEPH. BYZ. 6. κυφιζόμενα C. E. 7. DIONYS. v. DXXX.

ἔρχεται

ἔρχεται αὐλὼν συνεργμένος πρὸς βορρᾶν, ἕως εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ταύτην τὴν περὶ τοῦ πόντου Εὐξείνου· ἀφ' οὗ καὶ ὀνομάζεται Προποντίς. καλῶς δὲ εἶπε τὸ, αὐλῶν στενὸς, ὡς πρὸς διάστασιν τοῦ Αἰγαίου πλατυτάτου ὄντος. στενὴ γάρ ἐστι καὶ οἱονεὶ αὐλωνοειδὴς ἔκτασις ὁ Ἑλλήσποντος. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἡ Προποντὶς καὶ στόμα ἁπλῶς λέγεται, καὶ μετὰ προσθήκης δὲ, στόμα πόντου, δηλαδὴ τοῦ Εὐξείνου, ὃς κατ' ἐξοχὴν Πόντος λέγεται, ὡς μετ' ὀλίγον [1] εἰρήσεται. Αἰγαῖον δὲ πέλαγος, ὥς τισι δοκεῖ, λέγεται, παρὰ τὰς ἐν Εὐβοίᾳ Αἴγας, τόπον οὕτω καλούμενον, ἔνθα τοὺς τοῦ Ποσειδῶνος ἵππους ἀναπαύει ὁ [2] ποιητής. οἱ δὲ παρὰ Αἰγαίωνα τὸν Ὁμηρικὸν, ὡς ἐν τῇ [3] Ἰλιάδι γέγραπται.

138. Τῆς δ' ὑπὲρ ἄσπετα φῦλα] Ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἰσθμόν τινα πλατὺν ἱστορεῖ περιεχόμενον ὑπό τε τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ὃς ἕως μὲν κείμενος, πρὸς νότον δὲ καθελκόμενος, ἄσπετα φῦλα τῆς Ἀσιάδος γῆς ἀγκαλίζεται· ἐν οἷς εἰσι καὶ Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες. Ὅτι τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν νοτίων τίθησιν, εἰπὼν, τῆς δ' ὑπὲρ ἄσπετα φῦλα πιτνάνεται πρὸς νότον. καὶ ἡ αἰτία [4] προείρηται.

140. Στόμα Βοσπόρου] Ὅτι μετὰ τὴν Προποντίδα τὸ τοῦ Θρᾳκικοῦ Βοσπόρου στόμα ἐστὶν, ἤγουν ὁ Θρᾳκικὸς Βόσπορος, [5] ὁ καὶ " Μύσιος· ὃν καὶ ζεύξας ὁ Δαρεῖος περί που τὸ ἱερὸν στόμα, εἰς Θρᾴκην διέβη· μεθ' ὃ καὶ εἰς Σκύθας ἐπέρασε, γεφυρώσας καὶ τὸν Ἴστρον. τὸν δὲ [6] Θρᾳκικὸν " τοῦτον Βόσπορον οἱ μέν φασιν εἶναι τὰ κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον στενά· (φησὶ γοῦν περί τινος ὁ Ἀρριανὸς, ὅτι ἐλαύνει ἐπὶ Χρυσόπολιν, ἔνθα ὑπὸ νύκτα περάσας τὸν Βόσπορον. καὶ τὰ ἑξῆς) οἱ δὲ μάλιστα τὰ ἄνω Πόντου τοῦ καλουμένου Ἀνάπλου. τοῦτον τὸν Βόσπορον ἐνήξατο, φησὶ, ποτὲ ἡ Ἰὼ βουλαῖς Ἥρας, δάμαλις οὖσα. διὸ καὶ Βόσπορος λέγεται, οἱονεὶ βοὸς πόρος ἐκείνης τῆς οἰστροπλῆγος, περὶ ἧς Ἀρριανὸς οὕτω φησί· πορθμὸς ὁ κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον, ὁ πατὲ Μύσιος, διότι Μυσοὶ ἀντιπέρας ᾤκουν τῆς Θρᾴκης· ὕστερον δὲ, Βόσπορος, ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τῆς Ἰοῦς, ἣν κατὰ μῆνιν Ἥρας οἰστρωθεῖσαν, εἰς τοὺς χώρους τούτους ἀφικέσθαι, καὶ ταύτῃ διαπεραιώσασθαι οἱ μῦθοι ἐποίησαν. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι κατά τινας, οὐκ ἀπὸ τῆς ῥηθείσης βοὸς ὁ τοιοῦτος Βόσπορος, ἀλλ' ἀπό τινος ἑτέρας ὠνόμασται· ἥ τις, φησὶ, Φρυγῶν ἐπικειμένων, ἐμβάλλει ἀδεῶς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ περαιοῦται ἀβλαβῶς τὸν κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον Βόσπορον· καὶ οὕτω καθηγεμὼν [7] ἐκείνου " γίνεται, κατά τινα θεοφορίαν, ἤγουν μαντείαν, ἤ τις διεκελεύετο βοῦν ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ποιήσασθαι. ὃ καὶ ποιήσαντες ἐκεῖνοι διεπεραιώσαντο ἀσφαλῶς· καὶ μνῆμα, φησὶ, τοῦ πόρου τούτου ἔστησε βοῦς χαλκῆν,

1. vide comm. in v. CXLVI. 2. HOM. v. CCCCII. 4. vide comment. in v. CIII.
Il. N. v. XXI. &c. 3. EUSTATH. in Il. A. 5. καὶ ὁ E. 6. Θρᾴκιον C. 7. ἐκείνης E.

ὑστέρῳ

ὑπ… ποτὲ χρόνῳ ὑπὸ Καλχηδονίων ἱδρυθεῖσα. καὶ τάχα ἐκ ταύτης καί τις ἐκεῖ τόπος καλεῖται Δάμαλις, ἕως νῦν. Θρᾴκιος δὲ Βόσπορος καλεῖται ἀπὸ τῶν πρὸς δύσιν αὐτοῦ οἰκούντων Θρᾳκῶν· ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἀντιπέραν ποτὲ Μυσῶν ἐκλήθη, ὡς εἴρηται, Μύσιος. ὁ δὲ Διονύσιος περὶ τούτου λέγει, καὶ ὅτι στενώτατος δὴ ἐκεῖνος ἁπάντων ἐστὶ πορθμὸς τῶν ἄλλων, οἳ θαλάσσης εἰσὶ πολυκλύστου. τετραστάδιον γάρ τι τὸ τοιούτου Βυζαντικοῦ στόματος εἶναί [1] φησι", καθὰ καὶ [2] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. λέγει δὴ ὁ [3] γεωγράφος, ὅτι τὸ Βυζαντικὸν στόμα, Θρᾴκιον Βόσπορον καλοῦσιν. ἔστι δὲ τετραστάδιον. τοῦ μέντοι Ἑλλησπόντου τὸ στενότατον ἑπταστάδιόν ἐστι, περί που τὴν Θρᾳκίαν Χερρόνησον, κατὰ Σηστόν. ἑπταστάδιον δὲ, κατὰ τὸν γεωγράφον, ὁμοίως καὶ τὸ τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ στενότατον. σημειωτέον δὲ ὅτι ἐκκέκοπται κατά τινα διαφορὰν τοπικὴν ὁ Θρᾴκιος Βόσπορος τῆς Προποντίδος, καὶ ἔστι βορειότερος μὲν αὐτὸς, νοτιωτέρα δὲ ἡ Προποντίς. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ἀκριβέστερόν φασιν οἱ λέγοντες ὑπὲρ Χαλκηδόνα εἶναι τὸ στόμα τοῦ Πόντου· ἔνθα καὶ τὸ μάλιστα στενὸν, καὶ οὐκ ἐγγὺς, κατὰ τὸν Διονύσιον, αἱ Κυάνεαι πέτραι· καὶ ὅθεν, ὡς αὐτός φησιν, οἰγόμενος παραπέπταται ὁ Πόντος. δεῖ δὲ σκοπῆσαι εἴτε τὸν Ἑλλήσποντον καὶ τὴν Προποντίδα εἰς ἕν τι συναλειπτέον, ἢ μᾶλλον μετὰ τὸ πλατὺν Αἰγαῖον, τρία ταῦτα βορειότερα ῥητέον. πρῶτον μὲν, τὸν στενὸν αὐλῶνα τοῦ Ἑλλησπόντου· μετὰ δὲ, τὴν Προποντίδα· εἶτα βορειότερον τὸ στόμα τοῦ Πόντου. ἔχει γὰρ ἀμφιβόλως ταῦτα, διὰ τοὺς παλαιούς· ὧν οἱ μὲν μόνα τὰ κατὰ Σηστὸν, καὶ Ἄβυδον, Ἑλλήσποντον εἶπον· οἱ δὲ καὶ ὅλην τὴν Προποντίδα. οἱ δὲ μέρος τι αὐτῆς τὸ ἐντὸς Περίνθου, ἤτοι Ἡρακλείας, τῷ Ἑλλησπόντῳ ἀπένειμαν. οἱ δὲ καί τι τοῦ Αἰγαίου πελάγους τῷ Ἑλλησπόντῳ προσετίθεντο· καθά που τάχα καὶ [4] Ὅμηρος, ὅσπερ καὶ πλατὺν ἐκεῖνος λέγει Ἑλλήσποντον. τούτοις δὲ μὴ φαινόμενος ἀκολουθεῖν ὁ Διονύσιος, εἰς τρία διαιρεῖ τὸ μεταξὺ Αἰγαίου καὶ Εὐξείνου ὕδωρ, εἴς τε τὸν Ἑλλησπόντιον στενὸν αὐλῶνα, τὸν ἕως Προποντίδος, καὶ ἀνωτέρω εἰς αὐτὴν τὴν Προποντίδα, καὶ εἰς τὸν μετ' αὐτὴν Θρᾴκιον Βόσπορον. οὕτω δὲ νοεῖ καὶ [5] Ἡρόδοτος, λέγων τὸν μὲν Βόσπορον τείνειν εἰς τὴν Προποντίδα, αὐτὴν δὲ καταδιδόναι εἰς τὸν [6] Ἑλλήσποντον"· μεθ' ὃν τὸ χάσμα τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Ὅρα δὲ ὅτι καλῶς προσέθηκεν ὁ Διονύσιος ἀνωτέρω ἐπὶ τῶν πορθμῶν τὸ, οἳ θαλάσσης εἰσὶ, διὰ τοὺς ἴσως νομίζοντας δύνασθαι πορθμοὺς λέγεσθαι καὶ τοὺς ποταμούς. κατὰ γὰρ τὴν συνήθη χρῆσιν οὐ τοι πορθμὸς καὶ ποταμὸς, καὶ ταῦτα στενὸς ὢν πόρος μεταξὺ δύο γαιῶν· ἀλλ' αὐτὸς μὲν κεκλήρωται τὸ ποταμὸς λέγεσθαι, ὁ δὲ πορθμὸς ὁρίζεται

1. φατὶ E. recte. 2. Melpom. LXXXV. P. CCCCXXXII. 5. Melpom. LXXXV.
3. STRABO lib. VI. & lib. XII. 4. Iliad. 6. αἰγιαλὶς præfigit MS R. STEPHANI.

θαλάσσης εἶναι πόρος στενὸς, ἑκατέρωθεν [1] γῆς μεσολαβούμενος. Ἱστέον μὲν ὅτι ἐστὶ καὶ Κιμμέριος Βόσπορος ὁ περὶ Χερσῶνα, ὁ καὶ Μαιωτικός· οὗ τὸ στενότατον, εἴκοσι στάδια, ἢ καὶ ὀλίγον τι πλέον. λέγεται δὲ Βόσπορος μὲν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ ἐκεῖνος, ἐκ τῆς Ἰοῦς τῆς βοός· Κιμμέριος δὲ, διὰ τὸ παροικοῦν ὁμώνυμον ἔθνος, οὗ πολὺς λόγος, ὡς τὴν Ἀσίαν ἣν ὅτε καταδραμόντες ἕως καὶ εἰς αὐτὴν Βιθυνίαν. ἔστι δὲ Βόσπορος καὶ Ἰνδικός. καὶ ὁ περὶ τὸ Βυζάντιον δὲ λιμὴν οὕτως ὕστερον ἐκλήθη, κατὰ παραγραμματισμὸν, ἢ μάλιστα κατὰ τὴν παρὰ τοῖς ῥήτορσι λεγομένην παραφθοράν· Φωσφόριον ὀφείλων καλεῖσθαι, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. Φιλίππου γὰρ ἐν πολιορκίᾳ διορύξαντος εἴσοδον κρυπτὴν, ὅθεν οἱ ὀρύσσοντες ἔμελλον ἀφανῶς [2] ἐξαναδύναι τοῦ ὀρύγματος, ἡ Ἑκάτη φωσφόρος οὖσα δᾷδας ἐκεῖθεν ἔφηνε τοῖς πολίταις. καὶ τὴν πολιορκίαν οὕτω φυγόντες, Φωσφόριον οἱ ἐγχώριοι τὸν τόπον ἐκάλεσαν.

144. Κυανέας ὅθι μῦθος] Ὅτι περὶ τὸν Θρᾴκιον Βόσπορον αἱ κυάνεαι πέτραι εἰσὶ, κατὰ κυανωνυμίαν οὕτω καλούμεναι· ἐξ ὧν ἀνοιγόμενος ὁ Εὔξεινος παραπέπταται, πολὺς ὢν, καὶ πολὺν ἐπ' ἀνατολῆς μυχὸν [3] ἕρπων. καὶ ὅρα τὸ ἀνοιγόμενος. προσφυῶς γὰρ εἴρηται, ὡς πρὸς τὸ στόμα τοῦ Πόντου. τὰς δὲ πέτρας ταύτας καὶ ἀναιδέας λέγει Ὁμηρικῷ ζήλῳ, ὡς εἴπερ ἔμψυχοι ἦσαν, ἐξ [4] Ὁμήρου λαβὼν τὸ ἐπίθετον. καὶ μῦθον εἶναί φησι, πλαζομένας ποτὲ αὐτὰς, ἤτοι κινουμένας ἀτάκτως, καναχηδὸν ἐπ' ἀλλήλαις φέρεσθαι. εἰ καὶ ὕστερον, ἐπειδὴ ἡ Ἀργὼ παρέπλευσεν αὐτὰς, ἔστησαν ἐφ' ἑνός. φησὶ δὲ ὁ [5] γεωγράφος αὐτὰς ἐκεῖ που ἔσω τοῦ Πόντου εἶναι δύο νησίδια· τὸ μὲν, τῇ Εὐρώπῃ προσεχὲς, τὸ δὲ, τῇ Ἀσίᾳ. [6] Πίνδαρος δὲ διὰ τὴν μυθικὴν κίνησιν, καὶ ζῆν ταύτας τὰς πέτρας τολμᾷ λέγειν· καὶ ἐπιμένων τῇ σκληρᾷ ταύτῃ ῥοπῇ, τεθνάναι φησὶν αὐτὰς ὁπηνίκα διεξέδυ αὐτὰς ἡ Ἀργώ. γέγραπται δὲ περὶ τούτων καὶ ἐν τῇ [7] Ὀδυσσείᾳ, ἐν τῷ περὶ Πλαγκτῶν λόγῳ. τὸ μέντοι πλαζομένας, ὅπερ ὁ Διονύσιος ἐνταῦθά φησι, δίδωσι νοεῖν ὅτι δύνανται καὶ αὗται κατὰ τὰς Ὁμηρικὰς, Πλαγκταὶ λέγεσθαι. καθὰ καὶ [8] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, λέγων ὅτι Πλαγκτὰς πρότερον οἱ Ἕλληνες ἔλεγον εἶναι αὐτάς. εἰ καὶ ἐκληρώσαντο ἰδίως τὸ τοιοῦτον ὄνομα αἱ παρ' [9] Ὁμήρῳ Σικελικαὶ Πλαγκταί.

146. Πόντος] Ὅτι τὸν Εὔξεινον, ἄπλουν τε ὄντα, καὶ Ἄξενον θάλασσάν ποτε καλούμενον, Εὔξεινον οἱ ὕστερον, κατὰ σχῆμα εὐφημισμοῦ, μετεκά-

1. γῆ C. 2. STEPH. BYZ. (cujus verba hæc ſunt ex v. Βόσπορος,) ἀναδῦναι legit. rectius noſter, judicibus MEURSIO, SALMASIO, & HOLSTENIO. 3. ἕλκων C.E. 4. Iliad. N. v. CXXXIX. 5. STRABO lib. VII. 6. Pyth. od. IV. 7. EUSTATH. in HOMER. Odyſſ. M. v. LXI. 8. Melpom. LXXXV. 9. Odyſſ. M. v. V.

λεσαν.

λ[…] Ἄξενος δὲ ἐλέγετο (ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἀπόξεινος, κατὰ τὸν [1] Σοφοκλέα) ἢ διὰ τὸ μὴ ἔχειν νήσων καταγωγάς, ἢ διὰ τοὺς περιοικοῦντας Σκύθας, ἀνεπιμίκτους βαρβάρους· οἳ καὶ ἐξενοθύτουν καὶ ἐσαρκοφάγουν, καὶ ἀνθρώπων κρανίοις ἐχρῶντο ἐκπώμασιν. ἕτεροι δέ φασιν Ἡρακλέα κεκαθαρκέναι τὰ τῇδε, καὶ εἰς Εὔξεινον μετασκευάσαι τὸν Ἄξεινον. ἄλλοι δὲ εἰς Ἴωνας ἀνάγουσι τὸ τοιοῦτον ἀείσουμα, οἳ πόλεις πολλὰς ἐν τῇ παραλίᾳ ᾤκισαν.

147. Πολλὸς ἐὼν] Ἰστέον δὲ ὅτι τοῖς παλαιοῖς ὁ Εὔξεινος πόντος μέγιστος τῶν καθ' ἡμᾶς δι' ἀπειρίαν ἐδόκει· καὶ οἱ πλέοντες ἐκεῖ, ἐκτοπίζειν ἐνομίζοντο, καθὰ καὶ οἱ ἔξω τῶν στηλῶν, καθ' ἡμᾶς· καὶ ἄλλος τις ὥσπερ ὠ[…]κεανὸς τοῖς τότε ὑπελαμβάνετο, καὶ εἰς αὐτὸν πλέειν, ἐξωκεανίζειν ἐνομίζετο. διὸ, καθὰ [2] προερρέθη, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἰδίως Πόντος ἐλέγετο. καθὰ καὶ ἔστιν ὁ [3] ποιητὴς αὐτὸν καλεῖ ἐν τῷ, δεξιὰ Πόντου καὶ, καλέουσι δὲ μητέρα Πόντου· καὶ, Πόντου τὸ μυείον ὕδωρ. διὰ δὲ τὸ κακόξενον καὶ δύσπλοον αὐτοῦ, καὶ τὸ εἰς Πόντον ἀπελθεῖν, ὅμοιον ἦν τῷ, εἰς μέγα κακόν· ὡς καὶ οἱ παλαιοί φασιν. ὅπερ μέχρι καὶ εἰς ἄρτι [4] κρατεῖ". [5] Ἡρόδοτος δὲ ἀξιοθέατον πόντον τὸν Εὔξεινον λέγει, καὶ πελαγέων ἁπάντων θαυμασιώτατον, ἱστορῶν καὶ τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ τὸ πλάτος πόσων σταδίων ἐστίν.

148. Τοῦ δ' ἤτοι λοξαὶ] Ὅτι αἱ τοῦ Εὐξείνου πόντου κέλευθοι λοξαὶ ἐπιτρέχουσιν ἀεὶ, πρὸς βορέην τε καὶ ἀνατολίην ἱέμεναι. καὶ ὅτι περὶ αὐτὸν δύο κολῶναι, ἤτοι ἄκραι καὶ ἐξοχαὶ, ἔνθα καὶ ἔνθα· ἡ μὲν, νοτιωτέρα ἡ Κάραμβις, [6] περὶ" τὴν Παφλαγόνων γῆν, φυλάττουσα μέχρι καὶ νῦν τὴν ἀρχαιογονίαν τῆς κλήσεως· ἡ δὲ, βορειοτέρα, ἥ τις ἐστὶ τὸ τοῦ κριοῦ μέτωπον, τὸ ἤδη καὶ ἀνωτέρω ῥηθὲν, τὸ περί πως τὰ Κιμμέρεια. αἱ δὲ δύο αὗται ἄκραι οὕτως ἀλλήλαις ἀντικείμεναι ὕψους τε ἀνέχουσι, καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης εἰσέχουσι· καὶ διέχουσι μὲν ἀλλήλων ὅσον ἂν ὁλκὰς πλέουσα ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἀνύσῃ· ὅμως δὲ καὶ ἄμφω συνίασιν ἐναντίαι, καθ' ὁμοιότητά τινα καὶ αὐταὶ τῶν Πλαγκτῶν πετρῶν. ὡς ἐκ τούτου οἱονεὶ διθάλασσον τοῖς [7] ἑκατέρωθεν" πλέουσι δοκεῖν τὸν Εὔξεινον, κολουομένης ὡς ἔν τινι διατειχίσματι τοῖς δυσὶ ταύταις μακραῖς κολώναις τῆς ὁράσεως. ὥς τε καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἑῴων πρὸς τὰ ἑσπέρια πλέοντας, καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἑσπέρας [8] ἐπὶ" τὰ ἑῷα, δοκεῖν εἰς αὐτὰς συντε[…]θαι τὴν θάλασσαν· οἷα μὴ διϊκνουμένης τῆς ὁράσεως αὐτοῖς ὑπερέκεινα. ὁπηνίκα δὲ περὶ τὸ μέσον τῶν ἀκρωτηρίων γένοιντο οὗτοί τε καὶ ἐκεῖνοι, τότε δὴ τὴν λοιπὴν αὐτοῖς διαφαίνεσθαι θάλασσαν, ὥσπερ ἑτέραν ὑπανοιχθεῖσαν, μὴ

1. Oedip. tyran. v.ccv. 2. vide comment. in v.cxxxv. 3. DIONYS. v.CLVIII. & v. CLXV. & v. CLXVI. 4. καὶ τοῦτο δηλοῖ μὲν καὶ ὁ γεωγράφος· λέγει δὲ καὶ ὁ δειπνοσοφιστής, τὸ ἐκ πολλοῦ Πόντου, ταὐτὸν εἶναι ὡς ἐὰν εἴπῃ τις, ἐκ πολλοῦ ὀλέθρου. addit MS R. STEPH. 5. Melpom. LXXXV. 6. παρὰ E. 7. ἑτέρωθεν E. 8. πρὸς E.

βλεπομένην περὶ τοῦ. διὰ γὰρ τὴν τῶν ἀκρωτηρίων τοιαύτην ἀντίθεσιν διαιρεῖσθαί πως ὁ Εὔξεινος τοῖς πόῤῥωθεν βλέπουσιν εἰς πελάγη δύο δοκεῖ, τοῦ ἑκατέρωθεν γινομένου σφιγγομένου πορθμοῦ· καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ φαίνεται διδύμη θάλασσα, καθά πού λέγει ὁ [1] Σοφοκλῆς. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. οἱ δὲ παλαιοὶ περὶ τούτων οὕτως φράζουσιν ἐπιτομώτερον καὶ γοργότερον· ὁ Ἑλλήσποντος ἐκδίδωσι πρὸς ἄρκτον εἰς τὴν Προποντίδα· ἡ δὲ, εἰς τὸν Εὔξεινον, ὃς διθάλασσός ἐστι τρόπον τινά. κατὰ μέσον γὰρ ἄκραι δύο [2] προσπίπτουσι, διέχουσαι ἀλλήλων περὶ δισχιλίους πεντακοσίους σταδίους, καὶ συνάγουσι τὸν μεταξὺ πόρον, καὶ ποιοῦσι δύο πελάγη μεγάλα.

152. Εὐρωπείης] Ὅτι ὥσπερ Ὑψιπύλη Ὑψιπύλεια, Ἀπάμη Ἀπάμεια, Πηνελόπη Πηνελόπεια, Λαοδίκη Λαοδίκεια, ἐρήμη ἐρήμεια, κολώνη κολώνεια· οὕτω καὶ Εὐρώπη Εὐρώπεια. καὶ τὴν Εἰδοθέαν δὲ, Εἰδοθέειαν [3] αὐτὸς μετ' ὀλίγα ἐρεῖ. ὁ δὲ σχηματισμὸς [4] Ἰώνων.

157. Τόρνῳ εἰδόμενον] Ὅτι τὸν Εὔξεινον, οὐ λοξὰς ἔφθασεν εἰπεῖν τὰς κελεύθους, τόξῳ ἀπεικάζει τεταμένῳ Σκυθικῷ. Σκυθικὰ δὲ τόξα, τὰ ἐκ κεράτων συγκείμενα. καὶ νευρᾶς μὲν ἔχειν σημεῖα τίθησι τὰ τοῖς εἰσπλέουσι δεξιὰ τοῦ Πόντου, ἤτοι τὰ νότια, εὐθὺ διαγραφέντα, τουτέστι ταθέντα κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, καὶ ὑπερβάντα τὴν Κάραμβιν, ἐκτὸς πεσοῦσαν τῆς γραμμῆς, πλὴν οὐ πρὸς νότον, ἀλλ' εἰς βορέαν ὁρῶσαν· ἵνα μὴ σκολιὰ γίνηται ἡ τοῦ τόξου νευρὰ, περισλογιζομένης καὶ τῆς καμπῆς τῆς Καράμβεως. τὰ δὲ τοῦ Πόντου βόρεια, τὰ τοῖς ἐκ τῆς Προποντίδος εἰσπλέουσι σκαιὰ, ἤγουν ἀριστερὰ, σχῆμα ἔχειν φησὶ τὸ τῶν τοῦ τόξου δύο κεράτων· διὰ τὸ καὶ αὐτὰ ὁμοίως τοῖς τοῦ τόξου κέρασιν ἐπὶ διπλῆν κυρτοῦσθαι στροφάλιγγα ἑκατέρωθεν τοῦ μετώπου τοῦ κριοῦ. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ὁ Εὔξεινος πρὸς τόξον εἴκασται, οὕτω καὶ ἄλλοι τόποι πολλοὶ διαφόρως εἰκάζονται πρός τινας ὁμοιότητας. οὕτω γὰρ τὴν Αἴγυπτον, δελτωτὸν τρίγωνον ἡ ἱστορία φησίν. ἐντεῦθεν τὰ δύο τοῦ κριοῦ ἐτυπώθησαν μέτωπα, τό,τε Κρητικὸν καὶ τὸ Ποντικόν. οὕτω τὴν Ἀλεξάνδρειαν εἰκάζουσι χλαμύδι στρατιωτικῇ· τὴν Ἰταλίαν, κισσῷ· τὴν Ἰβηρίαν, βύρσῃ βοός· τὴν Νάξον, ἀμπέλου φύλλῳ· τὴν τοῦ Πέλοπος, πλατάνου πετάλῳ· τὴν Σαρδὼ, ἴχνει ἀνθρώπου· τὴν Κύπρον, δορᾷ προβάτου· τὴν Λιβύην, τραπεζίῳ σχήματι. καὶ ἄλλα δὲ ἄλλως εἰκάζουσιν οἱ παλαιοί. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἐοικέναι τόξῳ τὸν Εὔξεινον περιφράζων, οὕτω φησὶ, Τόρνῳ εἰδόμενον περιηγέος ἅμματι τόξου. λέγει δὲ τόρνον τὸ τορνοειδές· ὥσπερ [5] Λυκόφρων, στρόβιλον τὸ στροβιλοειδές. ἅμμα δὲ τόξου, τὸν σύνδεσμον τοῦ Σκυθικοῦ τόξου. περιηγὲς δὲ, τὸ περιηγμένον,

1. Antigone CMLXXVIII. 2. lege περιπίπτουσι. Apud STRAB. lib. II. hæc verba leguntur, & περιπίπτουσι IS. CASAUBONO placet. 3. DIONYS. v. CCLIX. 4. ἰδίῳ addunt c. E. 5. Alex. v. LXXXIX. & v. DVI.

ἤτοι

[...]ι καμπύλον. τοῦτο δὲ τὸ ἐντεταμένον τόξον· ἵνα λέγῃ ἐοικέναι τὸ τοῦ Εὐξείνου πέλαγος τόξῳ οὐ σκολιῷ, ἀλλὰ στρογγύλῳ γινομένῳ διὰ τὴν τάσιν τῆς νευρᾶς. περιάγει γὰρ ἡ τάσις τὰ κέρατα εἰς καμπήν· καὶ οὕτως ἀπὸ σκολιοῦ γίνεται περιφερὲς κατὰ τὰς ἀψῖδας τὸ τόξον. ὅτε δὲ καὶ εἰς βολὴν ἐπιταθῇ, τότε κυκλοτερὲς τὸ τόξον γίνεται, κατὰ τὸν [1] ποιητήν. τὸ δὲ περιηγὲς καὶ [2] ἐπὶ ἀγκίστρου λέγεται.

163. Τοῦ καὶ πρὸς βορέην] Ὅτι πρὸς βορρᾶν Εὐξείνου ἡ Μαιῶτις λίμνη, καὶ ὅτι Σκύθαι αὐτὴν ἀμφινέμονται, καὶ εἰς αὐτὴν τερματοῦνται. φησὶν οὖν ὁ [3] Ηρόδοτος, Τάναϊν διαβάντι οὐκέτι [4] Σκυθίη. ἔθνος δὲ καὶ οἱ Μαιῶται Σκυθικὸν, πολυανθρωπότατόν τε καὶ ἄλκιμον, ἄνδρες γεωργοὶ καὶ πολεμισταί. τὴν δὲ τοιαύτην Μαιῶτιν, μητέρα τοῦ Πόντου καλοῦσιν. ὅθεν καὶ τούτου τινές φασι λαχεῖν αὐτὴν τοῦ ὀνόματος. μαῖα γὰρ ἡ τροφός. διὸ καὶ ὁ περιηγητής φησιν, ἐξ αὐτῆς Πόντου τὸ μυρίον ἕλκεται ὕδωρ, ὀρθὸν Κιμμερίου διὰ Βοσπόρου· παρ᾽ ᾧ πολλοὶ Κιμμέριοι ναίουσιν, ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου. φασὶ δέ τινες καὶ μὴ πολὺ ἐλάττονα εἶναι τοῦ Πόντου τὴν αὐτοῦ μητέρα ταύτην Μαιώτιδα. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ Μαιῶτις λέγεται διὰ τοῦ ω, παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὡς ἀπὸ τοῦ μαιῶ, μαιώσω· καὶ μαιῆτις διὰ τοῦ η, ὡς ἀπὸ τοῦ μαῖα. Ταῦρον δὲ λέγει ὄρος ἄλλο παρὰ τὸ μετὰ ταῦτα ῥηθησόμενον ἑῷον Ταῦρον· ἢ βόρειόν τι τμῆμα ἐκείνου τοῦ Ταύρου, ὑφ᾽ ᾧ κεῖνται οἱ Κιμμέριοι, τὸ Σκυθικὸν ἔθνος. ἔνθα καὶ ἡ Ταυρικὴ Χερρόνησος μεγάλη οὖσα, καὶ, ὥς φασί τινες, τῇ Πελοποννήσῳ ἐοικυῖα καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος, παράκειμένη δυσμικῇ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος. οἱ δὲ ἐνταῦθα Σκύθαι, Ταυροσκύθαι λέγονται, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ Ταύρου ὄρους. ὅπερ οἶδε καὶ [5] Ηρόδοτος, ἱστορῶν καὶ αὐτὸς ὄρη Ταυρικὰ Σκυθικά. περὶ δὲ Κιμμερίων ζήτει ἐν τοῖς εἰς τὴν [6] Οδύσσειαν. τὸ δὲ, ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου, ἔχει τι ἀστεῖον καὶ αἰνιγματῶδες, κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν τῆς λέξεως.

170. Νῦν δέ τοι] Ὅτι τὸ τῆς περιηγήσεως ἐνταῦθα χρήσιμον ἐκτιθέμενος λέγει, ἐρῶ σοι τὸ τῆς γῆς ἁπάσης εἶδος, ὄφρα καὶ οὐκ ἐσιδὼν, ἔχοις εὔφραστον ὀπωπὴν, ἤγουν θεωρίαν· ἐκ δὲ τοῦδε, γεραρός τε καὶ αἰδοιέστερος εἴης, τοῖς ἀγνοοῦσι τάδε πάντα περιηγούμενος. ὡς εἶναι τῆς περιηγήσεως τέλος, τὴν τοῦ μαθητοῦ γνῶσιν, εἶτα καὶ τὴν πρὸς ἄλλους ἀγνοοῦντας ἀπ᾽ αὐτοῦ διδασκαλίαν· τούτων δὲ τέλος αὖθις τὴν ἐκ τῶν διδασκομένων τιμήν.

172. Αἰδοιέστερος] Ὅρα δὲ τὸ αἰδοιέστερος, ποιητικώτερον ὂν, καὶ τῷ

1. HOMER. Iliad. Δ. v. CXXIV.
2. περιάγκυρον MS R. STEPH.
3. Melpom. XXI.
4. Σκυθικὴ legit HERODOTUS.
5. Melpom. III.
6. Λ. v. XIV.

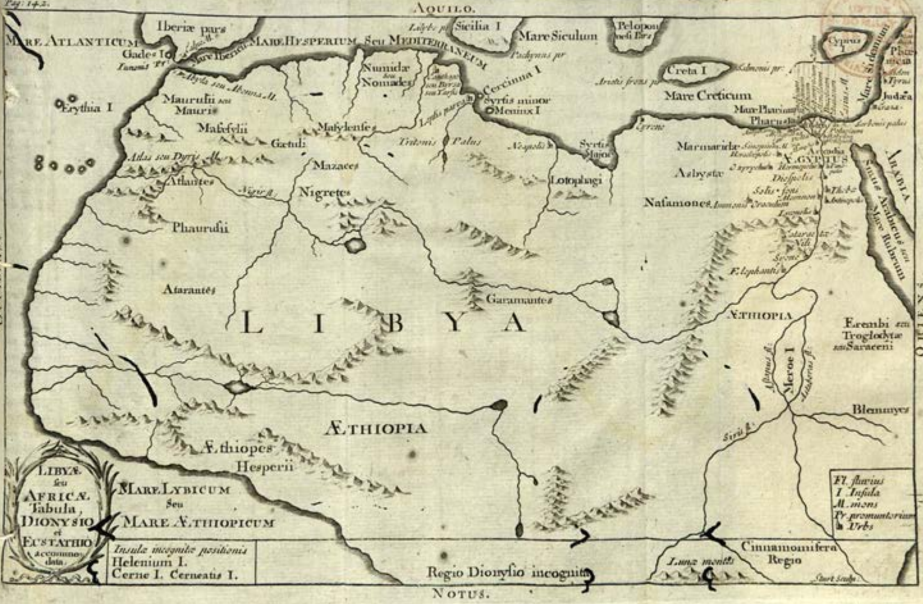
μέτρῳ χρήσιμον. κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ παρὰ [1] Πινδάρῳ. ἐκεῖνος δὲ [2] ἀφθονέστερον λέγει, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

175. Ἐς νότον ἀντολίην τε τραπεζίῳ εἶδος ὁμοίη] Ὅτι τὸ τῆς Λιβύης εἶδος ἄλλοι μὲν εἰς ὀρθογώνιόν τι καταγράφουσι τρίγωνον· ὁ δὲ Διονύσιός φησιν αὐτὸ τραπεζείῳ ἐοικέναι σχήματι γεωμετρικῷ τετραπλεύρῳ, ἔχοντι τὴν ἄνω πλευρὰν ἐλάττονα τῆς ὑποτεινούσης, ὡς ὑπόκειται. καὶ γὰρ τῆς Λιβύης στενοῦται μὲν ὀξυνόμενα τὰ πρὸς τοῖς Γαδείροις, τουτέστι τὰ ἑσπέρια· εὐρύνεται δὲ τὰ πρὸς ἕω, καὶ Αἴγυπτον. καὶ οὕτω μὲν οἱ τῶν παλαιῶν ἀκριβέστεροι, οἳ καὶ συντρέχουσι τῷ τοῦ Διονυσίου σκοπῷ, [3] λέγοντες", ὅτι ἡ Λιβύη ἐς μυχὸν μὲν ὀξύνεται ὠκεανοῦ τοῦ πρὸς τοῖς Γαδείροις, τὸ οὖρον δὲ αὐτῆς τὸ εὐρύτερον Ἀραβίης τεκμαίρεται ἄγχι θαλάσσης. ἄλλοις δέ τισι δοκεῖ, πλατεῖαν μὲν εἶναι ὑποτείνουσαν γραμμὴν τὴν βορείαν παραιγιαλῖτιν, ἀπεναντίας δὲ αὐτῆς, στενοτέραν ὑποτείνουσαν, τὴν πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ νοτίαν ὠκεανῖτιν πλευράν, ὡς εἶναι τὸ σχῆμα τοιοῦτον. οἷς οὐ πάνυ ἄν τις ἀρέσκοιτο, τῷ Διονυσίῳ προσέχειν θέλων καὶ τῇ φύσει τοῦ πράγματος. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ὅτι τὸ τραπέζιον σχῆμα κατὰ μετρικὴν ἀνάγκην ἐνταῦθα ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ δίφθογγον.



ἄλλως γὰρ διὰ διφθόγγου, φασίν, ἐκφέρεται. οὐ γὰρ ὑποκορίζεται ἀπὸ τῆς τραπέζης, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τραπεζοῦς γίνεται, ὡς τάχα τῶν [4] πάλαι" τραπεζέων τοιουτοσχήμοσι χρωμένων τραπέζαις, διὰ τὸ στερρὸν τῆς βάσεως. Λιβύη δὲ ἡ χώρα λέγεται, ἢ ἀπὸ γυναικὸς ἐπωνύμου Λιβύης, δηλαδὴ τῆς Ἐπάφου· ἢ διὰ τὸ τοῦ τόπου αὐχμηρόν, κατὰ παραγραμματισμόν τινα, οἱονεὶ λιφύη τις οὖσα, ὡς ἐλλιπὴς ὑετοῦ. οἱ δὲ παρὰ τὸν ἄνεμον τὸν λίβα, ὡς ἐκεῖθεν πνέοντα. ὅπερ δοκεῖν ἔοικε καὶ τῷ Διονυσίῳ, καθάπερ ἐστὶ τεκμήρασθαι ἀπὸ τῆς παρηχήσεως αὐτοῦ τῆς τοιαύτης, ἐς λίβα μὲν Λιβύην, ἐς δ' αὐγάς, Ἀσίην. Νικίας δέ τις φησὶ τὰς τρεῖς ἠπείρους ἀπό τινων κληθῆναι ἀνδρῶν, Εὐρώπου, Ἀσίου, καὶ Λίβυος· ὥσπερ καὶ ἄλλοι μυρίοι τόποι ἀπό τινων προσώπων ἀξίων λόγου ἐκλήθησαν· οἷον ἀπὸ Περσέως, ἡ Περσίς· καὶ Κρήτη, ἀπὸ Κρητός· καὶ Ἀφρική, ἀπὸ Ἀφρα τινὸς συνεκδημήσαντος τῷ Ἡρακλεῖ ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς. καὶ ἄλλοι ἀπ' ἄλλων. Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ μέρος τι τῆς Λιβύης τῆς χώρας ἐστὶν ἰδίως οὕτω καλούμενον Λιβύη. παρὰ γοῦν τοῖς παλαιοῖς εὑρίσκομεν τό, ἀμφοτέρας Λιβύας. τοῦτο δὲ τάχα ἐμφαίνει καὶ τριχῶς τὴν Λιβύην λέγεσθαι, τήν τε ὅλην χώραν, καὶ μέρος τι αὐτῆς, εἰς δύο Λιβύας ὑποδιαιρούμενον· ὥσπερ καὶ τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν εἰς πολλὰς Καππαδοκίας καὶ Ἀρμενίας οἱ παλαιοὶ κατατέμνουσι. τοιοῦτον δέ τι καὶ περὶ τῆς Ἀσίας

1. Olymp. od. III. 2. Olymp. od. II. 3. λέγοντες c. 4. παλαιῶν c.


AQUILO.
NOTUS.
OCCIDENS.
ORIENS.
LIBYÆ seu AFRICÆ Tabula, DIONYSIO et EUSTATHIO accommodata.
Mare Atlanticum
Iberiæ pars
Mare Hesperium seu Mediterraneum
Sicilia I
Mare Siculum
Pelopon nesi Pars
Cyprus I
Creta I
Mare Creticum
Mare Pharium
Pharus
Gades I
Erythia I
Maurusii seu Mauri
Masæsylii
Gætuli
Massylenses
Numidæ seu Nomades
Cercinna I
Syrtis minor
Meninx I
Tritonis Palus
Syrtis Major
Atlas seu Dyris M.
Atlantes
Mazaces
Nigretes
Lotophagi
Marmaridæ
Asbystæ
Ægyptus
Nasamones
Phaurusii
Atarantes
Garamantes
LIBYA
Æthiopia
Erembi seu Troglodytæ seu Saraceni
Meroe I
Blemmyes
ÆTHIOPIA
Æthiopes Hesperii
Mare Lybicum seu Mare Æthiopicum
Arabia
Sinus Arabicus seu Mare Rubrum
Judæa
Phœnicia
Tyrus
Insulæ incognitæ positionis
Helenium I.
Cerne I. Cerneatis I.
Regio Dionysio incognita
Lunæ montes
Cinnamomifera Regio
Fl. fluvius
I. Insula
M. mons
Pr. promontorium
Urbs

ἐν τοῖς ἑξῆς [1] ῥηθήσεται. ἐπεὶ μέντοι τῆς Εὐρώπης ἔμπαλιν γέγονεν. ἐκείνης γὰρ μέρος τι ἐξῃρέθη, τὸ λέγεσθαι Εὐρώπη, ὡς ἐν τοῖς περὶ Εὐρώπης [2] λεχθήσεται. θηριοτρόφον δὲ τὴν Λιβύην ἱστοροῦσι, καὶ ἔρημον τὴν πολλήν. ἔλαφος δὲ καὶ ὗς ἄγριος ἐν αὐτῇ οὐκ ἔστιν, ὡς οἱ παλαιοὶ λέγουσι. δοκεῖ δὲ καὶ ἡ τῶν τεττάρων χρῆσις ἐκεῖθεν εὑρεθῆναι. φησὶν οὖν [3] Ἡρόδοτος, ὅτι τέσσαρας ἵππους συζευγνύναι, παρὰ Λιβύων Ἕλληνες ἔμαθον. τοσοῦτον δὲ καὶ (φασὶν) ἡ Λιβύη ἀπολείπεται τοῦ τρίτον ἀκριβῶς εἶναι μέρος τῆς οἰκουμένης, κατὰ τὴν εἰς τρία ἴσα τομήν, ὥστε καὶ συντεθεῖσα μετὰ τῆς Εὐρώπης, οὐκ ἂν ἐξισάζειν δόξῃ τῇ Ἀσίᾳ. πῶς ἂν οὖν εἴη τρίτον τῆς ὅλης οἰκουμένης, ἥτις οὐδὲ εἰς τεταρτημόριον προσλογίζεται; ὃ καὶ ὁ [4] Διονύσιος ἐμφαίνει ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀσίας λόγῳ. Ὅτι πρώτῃ ἐνταῦθα ἐπαναλήψει χρᾶται, ἐν τῷ, Λιβύη ἐς νότον ἕρπει, ἐς νότον, ἀντολίην τε. ἐπαναλαβὼν, διὰ κάλλος καὶ διὰ σαφήνειαν, καὶ δὶς εἰπὼν τὸ, ἐς νότον.

179. Γαῖα κελαινῶν Αἰθιοπήων] Ὅτι περὶ τὴν Ἀραβίαν ἡ γῆ τῶν ἑτέρων κελαινῶν Αἰθιόπων, ἤγουν τῶν ἀνατολικωτέρων, ἀντιδιαστελλομένων τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοψι. καὶ γὰρ καὶ καθ' Ὅμηρον, οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονός εἰσιν, οἱ δὲ ἀνιόντος· ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς [5] Ὀδυσσείας γέγραπται.

180. Ἐρεμβῶν] Ὅτι ἄγχι τῶν ἑῴων Αἰθιόπων οἱ Ἐρεμβοὶ, οἱ κατὰ σαφεστέραν μετάληψιν, ἤγουν μεθερμήνευσιν, λέγονται καὶ Τρωγλοδύται· οὕτω καλούμενοι διὰ τὸ ὑπὸ τὴν ἔραν βαίνειν, καὶ τρώγλας ὑποδεδυκέναι, διὰ τὴν ἄγαν ἐκ τοῦ ἡλίου θερμότητα. λέγονται δὲ καὶ οἱ αὐτοὶ Σαρακηνοί. τούτων τῶν Ἐρεμβῶν ἡ γῆ παρδαλέῃ ὁμοία ἐστὶ, τουτέστι δορᾷ παρδάλεως, ὡς διψηρὰ, φησὶν, οὖσα, καὶ αὐχμήεσσα, καὶ ὧδε καὶ ὧδε κυανέαις κατάστικτος φολίδεσσιν, καὶ οὕτω ποικίλη, κατὰ τὴν παρδαλῆν. διάφορος γὰρ ἀληθῶς ἡ τοιαύτη γῆ τοῖς χρώμασι, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἔγκαυσιν. εἰσὶ δὲ Τρωγλοδύται καὶ ἐν Εὐρώπῃ, περί που τὴν Τριβαλλῶν γῆν, καὶ περὶ Καύκασον, καὶ τὴν βόρειον ὁμοίως. καὶ αὐτοὶ δὲ διὰ τὴν ἄγαν ψυχρότητα δύονται ὑπὸ γῆν. καὶ οἱ Παρνάσιοι δὲ Αὐτόχθονες, τοιοῦτοί τινές εἰσι. περὶ δὲ Τρωγλοδυτῶν καὶ Ἐρεμβῶν γέγραπται καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν [6] Ὀδύσσειαν. ὅτι δὲ οἱ παρὰ τῷ Διονυσίῳ Ἐρεμβοὶ, καὶ Τρωγλοδύται λέγονται, δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν [7] ῥήτωρ, Τρωγλοδύται, μοῖρα Αἰθιοπική, νομαδική, καὶ Ἀράβων ὅμορος. λέγεται δὲ κατὰ ὀξύτητα δρόμου εὐτυχεῖν, καὶ ἀπὸ σφενδόνης ἀκροβολίζεσθαι ἄριστα. ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἐτυμολογῶν τὴν τοῦ ἔθνους κλῆσιν, φησὶν ὅτι ὅτε τοὺς ἀνθισταμένους διαδιδράσκουσιν, [8] ἐπτερωμένοι τῇ

1. vide comm. in v.CCLXX. 2. ibid. 3. Melpom. CLXXXIX. 4. v. DCXX. &c. 5. v. XXIV. 6. HOM. Odyſſ. Δ. v.XXIV. 7. HELIODORUS Æthiopic. lib. VIII. cap. XXIII. 8. HELIODORUS ἐπιῤῥωμένους τῇ ποδωκείᾳ Troglodytas vocat. at codd. alii habent ἐπτερωμένους ut EUSTATH. legebat.

ποδω-

ποδωκείᾳ, εἰς ὀπάς τινας βραχυστόμους καὶ χηραμοὺς κρυφίους πετρῶν καταδύονται. [1] Ἡρόδοτος δὲ καὶ τοὺς Τρωγλοδύτας Αἰθίοπας εἶναι ἱστορῶν, φησὶν ὅτι οἱ Τρωγλοδύται Αἰθίοπες τάχιστοι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶ πάντων· σιτεῦνται δὲ καὶ ὄφεις καὶ [2] σαύρας. τῇ δὲ διαλέκτῳ [3] τετρίγασι, καθάπερ αἱ νυκτερίδες.

185. Μαυρούσιος ἔξυνεα γαίης] Ὅτι περὶ τὴν ἄκραν γλωχῖνα, ὅ ἐστι γωνίαν, τοῦ ῥηθέντος Λιβυκοῦ τραπεζίου σχήματος, ἀγχοῦ τῶν στηλῶν οἰκοῦσιν οἱ Μαυρούσιοι, οὓς καὶ Μαύρους οἱ Ῥωμαῖοι ἔλεγον. εὐδαίμονα δὲ γῆν ἔχουσιν οὗτοι, καὶ μεγαλόδενδρον καὶ πολύδενδρον. ἐξ ὧν καὶ μέγισται μονόξυλοι τράπεζαι. καίτοι δὲ Νομαδικῶς ζῶντες οἱ Μαυρούσιοι καλλωπίζεσθαι ἱστόρηνται κόμης τε ἐμπλοκῇ, καὶ χρυσοφορίᾳ, καὶ σμήξει ὀδόντων, καὶ ὀνυχισμῷ. ὅτι δὲ τοῖς Μαυρουσίοις, φησὶ, τὰ τῶν Νομάδων παραπέπτανται ἄσπετα φῦλα, οὓς φησιν [4] Ἡρόδοτος Ἡλίῳ καὶ Σελήνῃ θύειν μόνοις ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν. καὶ ὅρα ὅτι καὶ ἐνταῦθα Νομαδικά εἰσιν ἔθνη νότια, καθὰ καὶ ἀρκτῷα ἐν Σκύθαις· οὓς καὶ διὰ τὸ Νομαδικὸν, καὶ λίαν βοσκηματῶδες, βόσκεσθαί φησι σὺν παισὶν, ἀνὰ ἤπειρόν τε καὶ ὕλας πλανωμένους, καὶ θήραν βίου ζητοῦντας κακήν. οὐ γὰρ ἔμαθον, φησὶ, γῆς τομὴν δι' ἀρότρου, οὐδὲ βοῶν αὐτοῖς ἀκούεται αὐλιζομένων μυκηθμὸς, οὐδὲ τερπνὸς ὁλκὸς ἁμάξης· ἀλλ' οἷα θῆρες ἀνὰ τὰς ὕλας βουκολοῦνται, νήϊδες ἀσταχύων, καὶ ἀπευθέες ἀμήτοιο. καὶ ὅρα τὸ βουκολοῦνται, ληφθὲν εἰς ἐτυμολογικὴν ἀνάπτυξιν τῆς κλήσεως τῶν Νομάδων, καθὰ καὶ τὸ βόσκεσθαι. Νομάδες γὰρ πάντως ἀπὸ τοῦ νέμεσθαι· τὸ δὲ νέμεσθαι, καὶ τὸ βουκολεῖσθαι, καὶ βόσκεσθαι, ταυτόν τι σημαίνουσιν. ἔστι δὲ τὸ μὲν, νήϊδες, ἀνεπιστήμονες· παρὰ τὸ νη' στερητικὸν, καὶ τὸ εἰδέναι. τὸ δὲ ἀπευθέες, ἀντὶ τοῦ ἀμαθεῖς, καὶ μὴ ἀκούσαντες. [5] Ὅμηρος δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ἀκουσθέντος τὴν λέξιν τίθησιν, ἐν οἷς ἀπευθέα λέγει τὸν ἀνήκουστον καὶ ἄγνωστον ὄλεθρον. τερπνὸν δὲ τὸν τῆς ἁμάξης λέγει ὁλκὸν, ὡς τὴν γεωργίαν καὶ τὸν ἥμερον βίον ἀποδεχόμενος. ἄλλως γὰρ δύσηχος καὶ οὐχ ἡδὺς ὁ τῆς ἁμάξης ὁλκός.

187. Ἀγρονόμοι Μασυλῆες] Ὅτι τὸ ἀγρονόμοι Μασυλῆες προπαροξύνεται, ὁμοίως τῷ, πρωτότοκοι παῖδες· ἐπεὶ οὐκ ἐνέργειαν, ἀλλὰ πάθος σημαίνει. τοὺς γὰρ ἐν ἀγροῖς νεμομένους, ἢ τοὺς κατὰ τὰ ἄγρια νεμομένους ἡ λέξις δηλοῖ. [6] Πολύβιος δὲ Μασυλεῖς γράφει αὐτούς.

195. Τοῖς δ' ἔπι Καρχηδὼν] Ὅτι Καρχηδὼν, μητρόπολις οὖσα Λιβύης, Φοινίκων ἀποικίαν σχοῦσά ποτε, μετὰ τοὺς Νομάδας οὖσα. λέγει δὲ αὐτὴν

1. Melpom. CLXXXIII. 2. σαύρους C. E. 3. τετρίγασι HERODOTUS legit. 4. Melpom. CLXXXVIII. 5. Odyſſ. Γ. v. LXXXVIII. 6. POLYBIUS in lib. III. Μασυλίων meminit. EUSTATHIUS hoc e STEPH. BYZ. in v. Μασύλοι deſumſit, qui aſſerit apud POLYBIUM Μασυλεῖς reperiri.

εὔορμον·

λιμένιον· λιμένα γὰρ ἔχει [1] εὐκατάγωγον˝, ἱδρυμένη ἐπὶ Χεῤῥονήσῳ. πολλὴ δὲ ἐπὶ παρὰ ταῖς ἱστορίαις ἡ πόλις, καὶ πλοῦτον ἔχει βαθὺν, καὶ δύναμιν πολλήν. διὸ καὶ ὁ Διονύσιος ἐπὶ σχήματι ἐπαναλαμβάνει καὶ αὐτὴν, λέγων, Καρχηδὼν Λιβύων, ἀτὰρ πρότερον Φοινίκων· Καρχηδὼν, ἣν μῦθος ἀπὸ βοὶ, τουτέστι βύρσῃ, μετρήσασθαι. καὶ ἔστιν αὕτη [2] δευτέρα παρὰ τούτῳ [2] ἐπανάληψις. τρὶς γὰρ εἶπεν ἐνταῦθα τὸ Καρχηδών. φασὶ δὲ ὅτι ἐρημωθεῖσα ἡ Καρχηδὼν καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἡ Κόρινθος, ἀνελήφθη πάλιν, τουτέστιν ἀνωρθώθη, ὑπὸ Καίσαρος τοῦ ἐπιλεγομένου θεοῦ (οὗ υἱὸς ὁ Σεβαστὸς) πέμψαντος ἐκεῖ ἐποίκους Ῥωμαίους. ἱστόρηται δὲ καὶ ὅτι [3] Ταρσεῖς ἡ θεία γραφὴ, οὐ τὴν Ταρσὸν, κατά τινας, ἀλλὰ τὴν Καρχηδόνα ταύτην καλεῖ, παρακειμένην τῇ Ἀφρικῇ. ἡ δὲ περὶ τῆς ῥηθείσης [illegible] ἱστορία τοιαύτη ἐστί· Διδὼ ἡ τοῦ Πυγμαλίωνος ἀδελφὴ, Ἀγήνορος θυγάτηρ, ἢ Βήλου βασιλέως Τυρίων, ἡ καὶ Ἔλισσα καλουμένη, καὶ [4] Ανα˝, Συχαίῳ γενομένη γυνὴ, ἀνδρὶ Φοίνικι, Τύρον ᾤκει· τοῦτον δὴ τὸν ἄνδρα ὁ Πυγμαλίων σὺν αὐτῷ ἀποδημοῦντά ποτε δολοφονεῖ, ἔρωτι χρημάτων. ὁ δὲ δι' ὀνείρων σημάνας τὸ πάθος τῇ γυναικὶ, κελεύει φεύγειν· οὐκέτι γὰρ εἶναι πιστὰ τῷ Πυγμαλίωνι, ἐν δευτέρῳ χρημάτων τὰ φυσικὰ τιθεμένῳ δεσμά. ἡ δὲ, προσλαβομένη τινὰς τῶν Τυρίων, συναραμένη τε καὶ τὰ χρήματα, ἔρχεται ἐπὶ Λιβύην. τοῦ δὲ Νομάδων καὶ [5] Μαζίκων˝ βασιλέως Ἰάρβαντος ἐκβάλλοντος αὐτὴν, ἠξίου ἡ γυνὴ χῶρον αὐτῇ τιμῆς ἀποδόσθαι ὅσον ἂν ῥινὸς, ἤγουν βύρσα, ἐπιλάβοι βοός. τυχοῦσα δὲ τοῦ ἀξιώματος, διὰ τὸ δόξαι μικρὰ αἰτῆσαι, λαμβάνει βύρσαν, καὶ κατατεμοῦσα εἰς λεπτὰ, καὶ τὸν λεπτοτομηθέντα ἱμάντα [6] ἐπεκτείνασα˝, ἔχει τὴν κύκλῳ ἐμπεριληφθεῖσαν ὑπὸ τῷ ἱμάντι εἰς μῆκός τε καὶ εἰς πλάτος· πολὺν ὅρον τῇ πόλει τῷ τοιούτῳ σοφίσματι περιγράψασα. καὶ οὕτως ἡ Καρχηδὼν, Φοινίκων ἀνέκαθεν οὖσα τῆς [illegible] τῆς Διδοῦς, νῦν Λιβύων ἐστί. Διδὼ δὲ ἐκάλεσαν οἱ πλεονεκτηθέντες τὴν τοιαύτην γυναῖκα ἐπιχωρίῳ φωνῇ, ὡς ἂν εἴποι τις ἀνδροφόνον· διαβάλλοντες ἐκείνην ὡς δῆθεν αἰτίαν ἔχουσαν τοῦ ἀνδροφονῆσαι, διὰ τὸν ἐκ τοῦ ἀδελφοῦ φόνον. ἡ δὲ τῆς πόλεως ἀκρόπολις διὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἱστορίαν τῆς βοὸς, Βύρσα ἐκλήθη τὸ παλαιόν. φασὶ δὲ καὶ ὅτι ὁ ῥηθεὶς Ἰάρβας τὴν πόλιν μετὰ τὴν κτίσιν καθάρας, ἐκάλεσε τῇ Λιβύων φωνῇ Καινὴν πόλιν· ὕστερον δὲ ἐκλήθη Καρχηδών. Ἄλλοι δὲ οὕτως ἱστοροῦσι· Καρχηδὼν ἡ πόλις, ἀπὸ Καρχηδόνος τινὸς ἀνδρὸς Φοίνικος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Καινὴ πό-

1. εὐκατάγνωστον E. 2. prima eſt in verſu CLXXV. hinc corrigenda ſunt EUSTATHII verba, comment. in v. LXXXIII. φησὶ γὰρ ἐκεῖ ὁ Διονύσιος ἐν σχήματι ἐπαναλήψεως, Ἐκ δ' ὀρέων Σικελῶν. lege ἐν σχήματι μεταλήψεως, ut MS R. STEPH. Nam ſi ἐπανάληψις ſit in iis verbis, non ſecunda erit hæc, ſed tertia. 3. Θαρσεῖς C. E. vide EZECH. cap. XXXVIII. v. XIII. in verſione LXX. 4. Αὖνα C. Αἶνα E. uterque codex vitioſe, pro Ανα. 5. Μαζίκων E 6. ἐπεκτείνουσα E.

λις, καὶ Καδμεία, καὶ Κακκάβη, ὅπερ τῇ ἐγχωρίῳ διαλέκτῳ ἵππου δηλοῖ κεφαλήν. ἐξ αὐτῆς φασι Κλειτόμαχον εἶναι τὸν Ἀκαδημαϊκὸν φιλόσοφον, τὸν καὶ Ἀσδρούβαν καλούμενον, [1] ὃς ἠκροάσατο τοῦ σοφοῦ Καρνεάδου κη' ἐτῶν, ἄνθρωπος ἐλθὼν Ἀθήναζε ἄμοιρος (φασὶ) καὶ τῶν πρώτων στοιχείων, καὶ ὅμως ὀξύτητι φύσεως, καὶ ἄκρᾳ μελέτῃ εἰς πολὺ σοφίας ἐληλακώς. Οἱ δὲ καὶ τοῦτο περὶ Καρχηδόνος φασὶν, ὡς ἄρα οἱ περὶ τὴν Ἐλίσσαν, ἤγουν οἱ μετὰ τῆς Διδοῦς ὀρύσσοντες εἰς πόλεως κτίσιν, καὶ βοὸς εὑρόντες κεφαλὴν, ἀπέσχοντο τοῦ ὀρύσσειν, οἷα ὑποδεισάμενοι μόχθους, καὶ δουλείαν συνεχῆ, ὃ καὶ οἱ βόες πάσχουσιν. ὀρύξαντες δὲ περί τινα φοίνικα πεφυτευμένον, εὗρον κεφαλὴν ἵππου, καὶ συμβαλόντες σημαίνεσθαι σχολὴν αὐτοῖς, καὶ παρ' ἄλλων δόσιν τροφῆς, καθὰ καὶ τοῖς ἵπποις, ἔκτισαν ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ τὴν Καρχηδόνα, καὶ ταῦτα πότιμον ὕδωρ μὴ ἔχοντι· καὶ τάχα διὰ τοῦτο καὶ Κακκάβη ἐκλήθη, ὡς ἀνωτέρω ἔκκειται.

198. Ἐξείης δ' ἐπὶ Σύρτις] Ὅτι μετὰ τὴν Καρχηδόνα Σύρτις ἡ μικροτέρα, ἡ καὶ Λωτοφαγῖτις, μεθ' ἣν πρὸς αὐγὰς ἡλίου ἡ ἑτέρα ἔρχεται ἄσπετος, εὐρυτέραις βαρυνομένη προχοαῖς. πολλὴ δὲ ἡ τῶν Σύρτεων χαλεπότης, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, διὰ τὸ τεναγῶδες τοῦ βυθοῦ· καὶ ὅτι κατὰ τὰς ἐκεῖ ἀμπώτεάς τε καὶ πλημμυρίδας [2] συμβαίνει", κατὰ τὸν [3] γεωγράφον, ἐμπίπτειν τοὺς παρατυχόντας εἰς τὰ βραχέα, καὶ καθίζειν, καὶ εἶναι σπάνιον τὸ σωζόμενον σκάφος. τοῦτο δὲ καὶ Διονύσιος ἐμφαίνων, φησὶν, ἔνθα ἄλλοτε μὲν κορυσσομένης Τυρσηνίδος θαλάσσης, πλημμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δὲ ἄμπωτις ξηραῖς ἐπιτρέχει ψαμάθοις· εἰρημένου δηλονότι τοῦ πόντου, καὶ μὴ κορυσσομένου τοῖς κύμασιν. καὶ ἀνωτέρω δὲ ὁ αὐτὸς ἔφη περὶ τῆς μικρᾶς, ὅτι

[4] Τηλόθεν ἐρχομένην δέχεται πλημμυρίδα πόντου.

τεναγώδης δὲ ὁ τόπος, ὡς ἐρρέθη, καὶ οὐκ ἀεὶ βαθεῖα θάλασσα, ἀλλὰ κατὰ καιρούς τινας πολὺ τοῦ ὕδατος ἐπισυρομένη· ὅθεν καὶ Σύρτις καλεῖται. ἔστι δὲ ἡ μὲν ἐλάττων Σύρτις, χιλίων ἑξακοσίων σταδίων, ὡς οἱ παλαιοί φασι, τὴν περίμετρον· τῆς δὲ μεγάλης ὁ κύκλος, πεντακισχιλίων σταδίων. τὸ δὲ περὶ [5] αὐτὴν" πέλαγος, Λιβυκὸν καλεῖται, ἀποτελευτῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον. ἄμπωτις δέ ἐστι ξηρασία καὶ ἀνάπωτις ὕδατος περιοδική, ἀνάπωτις οὖσά τις, καὶ ἐν συγκοπῇ ἄμπωτις. πάθος δέ ἐστι γινόμενον πολλαχοῦ, οἷα τοῦ ἐπιπολάζοντος ὕδατος [6] ἀπονοστοῦντος", καὶ ἐν τῷ οἷον ἀναπίνεσθαι, ὑπὸ γῆν δυομένου κατὰ χρονικὰς περιόδους τινάς. αἴτιον δέ φασι τοῦ πάθους τούτου πνεῦμα ὑπό-

1. ſequentia hoc modo diſtinguenda, ὃς ἠκροάσατο τοῦ σοφοῦ Καρνεάδου, κη' ἐτῶν ἄνθρωπος ἐλθὼν Ἀθήναζε. ita STEPH. BYZ. in v. Καρχηδὼν intelligendus eſt, ex quo EUSTATHIUS hæc deſcripſit. 2. συμπίπτει R. 3. STRABON. lib. XVII. 4. DIONYS. v. CVII. 5. αὐτῆς MS R. STEPH. 6. ὑπονοστοῦντος E.

γειον,

γαιῶν, ποτὲ μὲν ἔσω ἰὸν, ποτὲ δὲ ἄπιον, καὶ ὑπονοστοῦν, ὅτε τὸ ὕδωρ ἀνωθούμενον, εἶτα συγκαταδῦνον ποιεῖ τὴν ἄμπωτιν, ἥ τις, ὡς ἐῤῥέθη, ἐκ τῆς ἀναπώσεως κέκληται. ὥσπερ αὖ πάλιν ἐκ τῆς ἐναντίας ἡ πλημμύρα ὠνόμασται, ὡς ἀπὸ τοῦ πλῶ πλήσω, τὸ ἀναπληρῶ, ἐξ οὗ καὶ ἡ πλήμη παρὰ τοῖς [1] γεωγράφοις· ἀφ' ἧς ἡ πλημμύρα παρῆχθαι δοκεῖ, κατὰ παρωνυμίαν τινά. τάχα δὲ ἀπὸ τῆς τοιαύτης πλήμης καὶ τὸ πλημμελεῖν ἐπὶ τοῦ πλαδῶντος [illegible] κεῖται, καὶ ἑτέρων σημαντῶν μεταφορικῶς.

205. Νείλου πόλιν] Ὅτι μέση τῶν Σύρτεων ἡ Νέα πόλις, ἣ καὶ Μικρὰ Λέπτις, ἧς ὑπὲρ αἶαν Λωτοφάγοι ναίουσι, φιλόξενοι ὄντες· περὶ ὧν ἐν [2] Ὀδυσσείᾳ γέγραπται· ἔνθα ποτὲ, φασὶ, καὶ Ὀδυσσεὺς ἦλθε πλανώμενος. ἔστι δὲ καὶ περὶ Καμπανίαν Νέα πόλις [illegible] ὡς ἱστόρηται.

209. Νασαμώνων] Ὅτι οἱ Νασαμῶνες, τὸ Λιβυκὸν ἔθνος, ἔκ τινος βασιλεύσαντος τὴν ὁμωνυμίαν ἔχον, ὃς [3] Νασάμων βαρυτόνως ἐλέγετο· εἰ καὶ τὸ ἐθνικὸν τὸ ἀπ' αὐτοῦ ὀξύνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἴσως τοῦ κυρίου ὀνόματος. τούτους, φησὶ, Διὸς οὐκ ἀλέγοντας ἀπώλεσεν Αὐσονὶς αἰχμὴ, ἀδίκων χειρῶν κατάρξαντας. [4] ἀνεῖλον γὰρ δόλῳ στρατηγόν τινα Ῥωμαίων ἐκεῖ ἀφιγμένον". διὸ καὶ ἠνδραποδίσθησαν ὑπὸ Ῥωμαίων. οἱ δέ φασιν αὐτοὺς καταπολεμηθῆναι, ὅτε ὁ λεγόμενος ἐμφύλιος ἀνῆπτο πόλεμος, συναγωνιζομένους τῷ Κάτωνι κατὰ τοῦ Καίσαρος. τὸν δὲ Νασαμῶνα, οὗ τὸ ἔθνος ἐπώνυμον, Γαράμαντός τινος γενεαλογοῦσι, τοῦ καὶ Ἀμφιθέμιδος λεγομένου· ἀφ' οὗ καὶ τὸ Λιβυκὸν ἔθνος οἱ Γαράμαντες ἐκλήθησαν. οἱ δὲ Νασαμῶνες ὅτε ἀποδημοῦσι, πτερὰ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς ὀρθὰ ἔχουσιν, ὡς ὁ Δίων φησίν. ἄλλοι δὲ καὶ πολυγυναῖκας αὐτοὺς ἱστοροῦσι, καὶ τὴν μίξιν τῶν γυναικῶν ποιουμένους ἐπίκοινον. μαντεύονται δὲ, φασὶν, ἀπὸ ἐνυπνίων ἃ βλέπουσι φοιτῶντες εἰς τὰ τῶν προγόνων [5] μνήματα". τιμῶσι δὲ τοὺς ἐν αὐτοῖς δικαιοτάτους εἰς τοσοῦτον, ὥστε καὶ τεθνεῶτας ὀμνύουσιν αὐτοὺς, τῶν τύμβων ἁπτόμενοι. καθημένους δὲ, φασὶ, θάπτουσι τοὺς νεκρούς. ἐσθίουσι δὲ [6] ἀττελάβους", πρὸς ἥλιον ξηράναντες· εἶδος δὲ ἀκρίδος ὁ ἀττέλαβος.

211. Ἀσβύσταις] Ὅτι μεσόγειοι κατὰ Λιβύην οἱ Ἀσβύσται, τὸ ἔθνος, ἔνθα καὶ τὸ ὑμνούμενον Ἄμμωνος τοῦ Λιβυκοῦ θεοῦ τέμενος, ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ. καὶ τούτου τοῦ τόπου τὸ ἐθνικὸν, Ἀμμώνιοι, παρ' οἷς λέγεται ἡ τοῦ ἡλίου κρήνη, ἥ τις ἐν ἑκάστῳ νυχθημέρῳ πολλὰς δέχεται τροπὰς, ὡς [7] Ἡρόδο-

1. STRAB. lib. [illegible] I. V.LXXXIV. 2. EUSTATH. in locum. 3. vide STEPH. BYZ. 4. ἀνεῖλον γὰρ δόλῳ Ῥωμαίων στρατηγόν τινα Ῥωμαίων ἐκεῖ ἀφιγμένον MS R. STEPH. ἀφιγμένον MS, teſte A. MATTHÆO. 5. HERODOTUS, de quo hæc deſcripta ſunt, legit σήματα. Melpom. CLXXII. 6. ἀττελάβους C. E. & MS R. STEPH. ἀττελέβους HERODOTUS loco citato. 7. Melpom. LXXXI.

τος ἱστορεῖ, κατὰ τὸ ψύχεσθαι καὶ θερμαίνεσθαι περιοδικῶς. [1] ἱστορεῖ" δὲ καὶ τὰς μαντείας διὰ συμβόλων ἐν Ἄμμωνος γίνεσθαι, ἤτοι διὰ σχημάτων τινῶν, καὶ κατανεύσεων καὶ ἀνανεύσεων. τὸ δὲ, ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ, ἐτυμολογίας ἐστὶν ἀφορμὴ, ὡς παρὰ τὴν ἄμμον ἐτυμολογουμένου τοῦ Ἄμμωνος, ἣν πάνυ πολλὴν ὁ νότος τοῖς ἐκεῖ ἐπιφορεῖ. οἱ δέ φασι τὸν ἐκεῖ Δία, Ἄμμωνα κληθῆναι ἀπὸ τινὸς ὁμωνύμου ποιμένος, προκαταρξάντος τῆς τοῦ ἱεροῦ ἱδρύσεως. εἴρηται δέ τι περὶ Ἄμμωνος καὶ ἐν [2] τοῖς τοῦ Πινδάρου. [3] Ἡρόδοτος δὲ ταυτὸν οἰόμενος εἰπεῖν Ἄμμωνα καὶ Δία, λέγει ὅτι κριοπρόσωπον τὸ τοῦ Διὸς ἦν αὐτόθι ἄγαλμα, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔθνος, Ἀμμώνιοι. [4] Ἀμοῦν" γὰρ Αἰγύπτιοι τὸν Δία καλοῦσι. τῶν δέ τις δὲ μεγάλων φιλοσόφων Ἀμοῦν καὶ πατέρα εἰπεῖν, ταυτὸν εἶναι ἱστορεῖ. τὸ δὲ μαντεῖον λέγουσι Θηβαίαν γυναῖκα συστήσασθαι, ἱέρειαν τοῦ Θηβαίου Διός. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, ἀκούσας Περσέα καὶ Ἡρακλέα εἰς Ἄμμωνος ἀναβῆναι, ἐφιλοδόξησεν ἀνελθεῖν καὶ αὐτός. καὶ ἐποίησεν οὕτω, κοράκων προηγησαμένων αὐτῷ εὐτυχῶς [5] τῆς ὁδοῦ", καίτοι ἄλλως ἠφανισμένης τὰ σημεῖα τῇ ἐπιχύσει τῆς ἄμμου. ὅτε, φασὶ, καὶ ὁ τοῦ Ἄμμωνος ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν παιδίον, παιδίος καλέσας βαρβαρικῶς τὸν Ἀλέξανδρον, ἔδοξεν ὡς ἐν χρησμοῦ λοξότητι, ὦ παῖ Διὸς αὐτὸν προσειπεῖν· οὕτω τῶν ἐπιτρίπτων κολάκων ἐκλαβομένων τὸ βάρβαρον τῆς φωνῆς.

213. Κυρήνη τ' εὔιππος] Ὅτι τὴν Κυρήνην εὔιππον λέγει, ἢ [6] εὔπυργον", κατὰ ἑτέραν γραφήν. καὶ, Ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν, ἤτοι Λακώνων· ὡς ἀπὸ μέρους. μέρος γὰρ Λακώνων αἱ Ἀμύκλαι. ἀποικία δέ ἐστιν ἡ Κυρήνη νησιωτῶν [7] Θηβαίων" τῶν ἐκ Λακεδαίμονος ἐκεῖθεν μετοικησάντων. ὁ Θήρας γὰρ ἐκεῖνος ὁ στείλας εἰς αὐτὴν ἀποικίαν, Λάκων ἄνωθεν ἦν, ὡς καὶ [8] Πίνδαρος ἱστορεῖ, ὁ καὶ εὔιππον εἶναι τὴν Κυρήνην μαρτυρῶν, καὶ [9] πολλαχοῦ ἐγκωμιάζων αὐτήν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Πεντάπολις ἡ Κυρήνη, ἐξ ἧς καὶ ὁ ῥήτωρ Συνέσιος. λέγεται δὲ ὅτι καὶ αὕτη, καθαιρεθείσης τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἀνεκτίσθη. ἐκλήθη δὲ Κυρήνη, ἢ ἀπὸ Κυρήνης τῆς Ὑψέως θυγατρὸς, κατὰ [10] Πίνδαρον, ἢ ἀπὸ [11] Κυρήνης πηγῆς ἐγχωρίου". λέγονται δέ ποτε οἱ Κυρηναῖοι καὶ περὶ ἰατρικὴν εὐτυχῆσαι, ὡς [12] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. οὕτω δὲ εὐφορωτάτη ἐστὶν ἡ Κυρήνη, ὥς τε ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας

1. ἱστορεῖται C. E. & MS R. STEPHANI. 2. Pyth. od. IV. vide ſcholia. 3. Euterpe XLII. 4. Ἀμμοῦν E. & HERODOTUS dicto loco. 5. τῆς ὁδοῦ STRABO lib. XVII. unde hæc deſumta ſunt. 6. εὔανδρον MS R. STEPHANI. in codd. autem DIONYSII MSS non reperitur. 7. Θηραίων C. E. quam lectionem olim reſtituit conjectura TANAQUILLI FABRI. lib. I. epiſt. IX. Qu[illegible] comment. in v. DXXIX. 8. Pyth. od. IV. 9. Pyth. od. V. & [illegible] 10. Pyth. od. IV. 11. Κυρ[illegible] legendum, judice BERKELIO, ut STEPH. BYZ. ἐγχωρίας C. E. uti & STEPH. BYZ. 12. Thal. CXXXI.

ἔχει

[1] ἔχει τοὺς Κυρηναίους ἡ ὀπώρα". ἔστι δὲ καὶ κρήνη τις αὐτόθι λεγομένη Ἀπόλλωνος· καὶ τόπος αὐτόθι οὕτως εὐδαίμων, ὡς λόγον εἶναι ὅτι ἐνταῦθα ὁ οὐρανὸς τέτρηται.

214. Ἄγχι δὲ, Μαρμαρίδαι] Ὅτι τὸ ἔθνος οἱ Μαρμαρίδαι προσγεγενήκασιν Αἰγύπτῳ, ἤτοι περὶ τὴν Αἴγυπτον τετάνται. καλοῦνται δὲ οὕτως ἀπὸ Μαρμαρίδου τινὸς υἱοῦ Ἀράβου· καὶ ἡ χώρα αὐτῶν Μαρμαρική...

217. Γαράμαντες] Ὅτι οἱ Γαράμαντες ἐπώνυμοί εἰσιν, ὡς προείρηται, Γαράμαντός τινος. οὗτοι πάντα ἄνθρωπον καὶ παντὸς ὁμιλίαν φεύγειν λέγονται· καὶ οὔτε ὅπλα ἔχουσι πολεμικὰ κατὰ τὸν [2] Ἡρόδοτον, οὔτε ἀμύνεσθαι οἴδασιν. οἰκοῦσι δὲ ἐν τῇ θηριώδει, ὑπὲρ τοὺς Νασαμῶνας, πρὸς νότον ἄνεμον.

215. Γαίτουλοι] Ὅτι Γαίτουλοι, μέγιστον ἔθνος Λιβυκόν. τούτους [3] Ἀρτεμίδωρος Γαιτουλίους λέγει. Ἡρωδιανὸς δὲ προπαροξύνει, λέγων ὅτι τὰ εἰς λος παραληγόμενα διφθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ ου, προπαροξύνεται. [4] ἱστορεῖ δὲ μεγίστους ἀσπαράγους φύεσθαι παρ' αὐτοῖς.

218. Βόσκοντ' ἠπείροιο] Ὅτι ἐν μυχοῖς τῆς Λιβυκῆς ἠπείρου πρὸς νότον βόσκονται πανύστατοι Αἰθίοπες, αὐτοῦ ἐπ' ὠκεανῷ, ἔνθα τέμπεα, τουτέστι δάση καὶ ἕλη, πυμάτης Κέρνης. ταύτην δὲ τὴν Κέρνην, οἱ μὲν νῆσόν φασιν ἐν τῷ ὠκεανῷ, οἱ δὲ τοῦτο οὐ δέχονται. καὶ ἡ θέσις δὲ αὐτῆς διαφωνεῖται. οἱ μὲν γὰρ ἀνατολικὴν αὐτὴν ὑποτίθενται, ὡς καὶ ὁ [5] Λυκόφρων ἐμφαίνει· οἱ δὲ δυτικήν. Διονύσιος δὲ καὶ ἄλλοι, νοτίαν· ὃς τέμπεα Κέρνης εἰπὼν, καὶ λιμνάδα αὐτὴν παραδηλοῖ. ἑλώδη γὰρ τὰ τέμπεα, ὡς καὶ τὰ Θετταλικὰ τέμπεα, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἄλλα. ὁ δὲ [6] γεωγράφος παραδηλῶν ψεύδεσθαι τοὺς λέγοντας τὴν Κέρνην σώζεσθαι οὕτω φησί, Κέρνην Ἐρατοσθένης ὀνομάζει, καὶ ἄλλους τόπους τοὺς μηδαμοῦ γνωσκομένους. ὁ δὲ [7] Λυκόφρων καὶ δυτικήν τινα Κέρνην παραδηλοῖ, ὑπὲρ Τυρσηνίαν, ἔνθα Κερνεάτην ἱστορεῖ νῆσον, δοκοῦσαν ἀπὸ Κέρνης παρονομάζεσθαι. τῶν δὲ Αἰθιόπων [8] Ἡρόδοτος τοὺς μακροβίους ἱστορεῖ μεγίστους καὶ καλλίστους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, σιτεῖσθαι δὲ κρέα ἑφθά, καὶ πίνειν γάλα· καὶ ζῆν ἔτη εἴκοσι καὶ ἑκατόν. τινὲς δὲ, φησίν, ὑπερβάλλουσι καὶ ταῦτα. σπανιώτατος δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ τιμιώτατος ὁ χαλκός. πολὺς δὲ ὁ χρυσός· καὶ οἱ δεσμῶται παρ' αὐτοῖς χρυσέαις πέδαις δέδενται. φέρει δὲ, φησὶν, αὐτοῖς ἡ χώρα καὶ ἐλέφαντας ἀμφιλαφεῖς, καὶ ἔβενον. εἰσὶ δὲ κατ' αὐτὸν καὶ ἄλλοι Αἰθίοπες, οὐκ εἰς τὰ ἔσχατα τῆς γῆς, ἀλλὰ πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ,

1. ἔχει τοὺς Κυρηναίους τὰς ὀπώρας MS R. STEPH. quam lectionem probat H. STEPH. 2. Melp. CLXXIV. 3. Ἀρτεμίδωρος legit STEPH. BYZ. a quo noſter ſua tranſſcripſit. 4. hæc refert ATHENÆUS lib. II. deipnoſ. cap. XXII. 5. Alex. v. XVIII. 6. STRABO. 7. Alex. v. MLXXXIV. 8. Thal. XX. & XXIII.

οὓς ὁ Καμβύσης κατεστρέψατο· δι' οὓς καὶ Αἰθιοπία ἐκλήθη ποτὲ ἡ Αἴγυπτος, ὡς καὶ μετ' ὀλίγα [1] ῥηθήσεται.

220. Βλεμμύων ἀνέχουσι κολῶναι] Ὅτι Βλεμμύων κολώνας, ἤγουν ἐξοχάς, λέγει τοὺς δύο καταῤῥάκτας, ἤτοι καταδούπους, καὶ κρημνούς, δι' ὧν [illegible]τάτου κατέρχεται, φησίν, ὕδατα Νείλου· τουτέστι, τοῦ ῥαίνοντος τὴν ἐκεῖ γῆν. Αἰθιόπων δὲ ὑπακούουσιν οἱ [2] Βλέμμυες", οὕτω καλούμενοι ἀπὸ [2] Βλέμμυός" τινος, ὃς ὑποστρατηγῶν, τῷ βασιλεῖ Δηριάδῃ κατὰ Διονύσου συνεπολέμησε. καὶ εἰσὶ καὶ οἱ Βλέμμυες ἔθνος Αἰθιοπικόν. διὸ καὶ αἰθαλέους αὐτοὺς καλεῖ ὁ Διονύσιος, ἐκ τοῦ αἴθω, ἐξ οὗ καὶ οἱ Αἰθίοπες. λέγει δὲ καὶ ἐγγὺς τῆς Κέρνης εἶναι αὐτούς, περὶ ἧς ἀνωτέρω [3] εἴρηται. καταῤῥάκται δὲ ἐν τῷ καθόλου λέγονται οἱ πετρώδεις τόποι, οὓς ἐν τῷ καθ' ὁδὸν βαίνειν, οἱ ποταμοὶ ἀναχαιτίζονται τοῦ ῥεῖν εὐροοῦντες, ὑπερβαίνουσι, πολὺ συναγαγόντες ῥεῦμα, καὶ τῇ πλημμύρᾳ καταῤῥάσσοντες, ἤτοι ἄνωθεν βιαίως καταπίπτοντες· ἐξ οὗ καὶ οὐρανοῦ καταῤῥάκτας φαμέν. καὶ τι ὄρνεον ἀετῶδες, καταῤῥάκτης καλεῖται, ὡς ἄνωθεν καταῤῥάσσον ἐν τῷ θηρεύειν τὰ ὄρνεα.

222. Ὃς δή τοι Λιβύηθεν] Ὅτι ὁ Νεῖλος Λιβύηθεν ἐπ' ἀνατολὴν πολὺς ἕρπων, ἕως καὶ εἰς τὴν καλουμένην πόλιν Συήνην, Σῖρις ὑπὸ Αἰθιόπων κικλήσκεται, ἀφ' ὧν καὶ ἄρχεται ῥέειν. οἱ δὲ περὶ Συήνην, στραφέντι, τουτέστιν ἐπὶ τὰ βόρεια κάμψαντι, Νεῖλον τὸ ὄνομα μετέθεντο. πολλὴ δὲ ἐν ταῖς ἱστορίαις ἡ Συήνη, ἀπὸ Συήνου τινὸς οὕτω κληθεῖσα. ἐν ᾗ καὶ φρέαρ εἶναί φασι τὰς θερινὰς τοῖς ἐκεῖ διασημαῖνον τοῦ ἡλίου τροπάς· ὅπου καὶ ἄσκιοι κατὰ μεσημβρίαν εἰσὶν οἱ ὡρολογικοὶ γνώμονες, διὰ τὸ ὑποκεῖσθαι τοὺς τόπους τούτους τῷ τροπικῷ. τὸ δὲ Σῖρις, οἱ μὲν βάρβαρόν φασιν εἶναι ὄνομα, ἤτοι Αἰθιοπικόν, κατὰ τὸν Διονύσιον· (διὸ οὐδὲ χρῆναι λέγουσι ζητεῖν Ἑλληνικὴν ἐτυμολογίαν αὐτοῦ, ὡς οὐδὲ τῆς Ἰταλικῆς Σίριδος· πόλις δὲ ἡ Σῖρις ἐκείνη) οἱ δὲ ἐπιχειροῦσιν ἀπὸ τοῦ σειρίου ἀστέρος ἀποδοῦναι τὸ τῆς λέξεως ἔτυμον. ὑπὸ κύνα γάρ, φασίν, οὗ μέρος ὁ σείριος ἀστήρ, πλημμυρεῖ ὁ Νεῖλος, ἐν ἐπιτολῇ κυνὸς ἀναβαίνων· ὅτε ἀποτελοῦνται τὰ παρ' ἡμῖν κατὰ τὴν καθωμιλημένην γλῶτταν λεγόμενα κυνοκαύματα. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ εἴρω ἐτυμολογοῦσι τὸ Σῖρις, ὃ δηλοῖ τὸ συμπλέκω καὶ συναρμόττω· ἐπειδὴ εἱρμῷ τινι καὶ τάξει φέρεται, καὶ οὐ παρακωλυθησομένη τὴν ἀνάβασιν· διὸ καὶ τῇ αὐτοῦ ὑπερβάσει φασὶ μετρεῖσθαι παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις τὸν ἐνιαυτόν. καὶ τὸν Νεῖλον δέ, ὀφείλοντα διὰ διχρόνου μόνου τοῦ ἰῶτα γράφεσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰλύος, ὅμως διὰ τοῦτό φασι τὴν διὰ διφθόγγου γραφὴν ἀποφέρεσθαι, ὡς ἂν ἔχῃ πλη[illegible] ῇ ποσότητι τῆς ἀ-

1. vide comment. in v. CCXXXIX. EUSTATH. hæc deſcripſit. & ſic DIONYS.
2. Βλέμυις & Βλέμυος STEPH. BYZ. e quo
3. vide comment. in v. CCXVIII.

ἀριθμητικῆς

ριθμητικῆς δυνάμεως τῶν ἐν αὐτῷ γραμμάτων τὸν ἐνιαύσιον χρόνον. τὸ γὰρ Νεῖλος, κατὰ τὴν δύναμιν τῶν ἐν αὐτῷ στοιχείων ποσούμενον, τὸν τξε΄ ἀριθμὸν συντελεῖ, ὁπόσαι εἰσὶ καὶ αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἡμέραι. καὶ οὕτω δείκνυται ὅτι ὁ Νεῖλος κατὰ εἱρμόν τινα φέρεται. καίτοι καὶ ἄλλῳ τρόπῳ τὸ Νεῖλος [1] ἐτυμολογεῖται, παρὰ τὸ νέαν, ἤτοι ἐνιαυσίαν, ἄγειν ἰλύν, Νέϊλός τις ὤν. λέγει δὲ καὶ ὁ ποιητὴς οὕτως, ὅτι οὐ τις ποταμῶν ὅμοιος τῷ Νείλῳ, οὔτε ἰλὺν βαλεῖν, οὔτε χθονὸς ὄλβον αὔξειν. διὸ καὶ ἐργατικὸν ποταμὸν αὐτόν φησιν ὁ Ἡρόδοτος. ὅτι δὲ πολλὴν ὁ Νεῖλος ἰλὺν βάλλει, δηλοῖ καὶ ὁ λόγος ὁ λέγων ἐπίκτητον εἶναι τὴν Αἴγυπτον, καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ, διὰ τὴν ἐκ τῆς τοιαύτης ἰλύος περίχωσιν. ἦν γὰρ ὅτε, φασὶ, πᾶσα ἡ Αἴγυπτος ἕλος ἦν. τινὲς δὲ Νεῖλόν φασιν ὠνομάσθαι ἀπὸ Νείλου τινὸς ἀπογόνου Ἄτλαντος, βασιλεύσαντος τῶν ἐκεῖ. ἄλλοι δὲ, ὅτι Μέλας πρότερον καλούμενος, μετεκλήθη Νεῖλος ἀπό τινος Νείλου βασιλικοῦ παιδὸς, ἐκεῖ ῥίψαντος ἑαυτόν. τινὰς μέντοι ἀπό τινος Νεκαδὸς κεκλῆσθαι οὕτως αὐτὸν εἰπόντας, οὐκ εὖ λέγοντας ἀπελέγχει ὁ Ἀῤῥιανός.

226. Ἑπτὰ διὰ στομάτων] Ὅτι ἑπτὰ διὰ στομάτων ἑλισσόμενος ὁ Νεῖλος εἰς ἅλα βάλλει, ὕδατι πιαίνων λιπαρὸν πέδον Αἰγύπτου. διὸ καὶ ἑπτάστομον αὐτὸν φθάσας ὠνόμασε. ὁ δὲ [2] γεωγράφος λέγει, δίχα τῶν ἑπτὰ τούτων στομάτων καὶ ἄλλα εἶναι ἄσημα ψευδοστόματα. [3] Ἡρόδοτος δὲ πεντάστομον εἶναι λέγει τὸν Νεῖλον, δηλαδὴ κατὰ τὰ φυσικὰ στόματα, ὡς δύο τινῶν ὀρυκτῶν ὄντων. [4] φησὶ γὰρ ὅτι ὁ Νεῖλος ἀπὸ τῶν καταδούπων ἀρξάμενος ῥέει, μέσην Αἴγυπτον σχίζων εἰς θάλασσαν. σχιζόμενος δὲ εἰς τρία, τὸ μὲν ἑῷον σχίσμα ποιεῖ τὸ Πηλούσιον στόμα· τὸ δὲ ἑσπέριον, Κανωβικὸν καλεῖται· τὸ δὲ μέσον, Σεβεννυτικόν, ἐξ οὗ ἀποσχίζονται τὸ Σαϊτικὸν καὶ τὸ Μενδήσιον. καὶ οὕτω πέντε συναγαγὼν τὰ γνήσια στόματα, τὰ λοιπὰ δύο, τὸ Βολβίτινον καὶ τὸ Βουκολικόν, οὐκ ἰθαγενῆ λέγει στόματα εἶναι, ἀλλὰ ὀρυκτά. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. εἰς τοσοῦτον δὲ κλύζεται ὕδασιν ἡ Αἴγυπτος, ὥς τε καὶ ποταμία νῆσος παρά τινων λέγεται. Ἰστέον δὲ ὅτι [5] Ἡρόδοτος μὲν λέγει τοῦ Νείλου τὰς πηγὰς μὴ γινώσκεσθαι· διὸ οὐδ' αὐτὸς ἔχει φράσαι τούτου τὰς πηγάς. δοκῶ δὲ, φησὶν, ὅτι οὐδὲ οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων. ἕτεροι δέ φασι τὸν Νεῖλον ἐκ τῶν τῆς Σελήνης, ἤτοι ἐκ τῶν Σεληναίων ὀρῶν ἄρχεσθαι, καὶ ἀπὸ τῆς κινναμωμοφόρου γῆς ἐκ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων, καὶ διεξιέναι πᾶσαν ἐπ' εὐθεῖαν τὴν Αἴγυπτον, κάμψαντα, καὶ ἀπὸ τοῦ μικροῦ καταῤῥάκτου ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης πόλεως ἀρξάμενον τῆς καμπῆς, ἐμβάλλειν τε εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἕω δύο ποταμοὺς

1. ἐτυμολογεῖται E. 2 STRABO lib. XVII. 3. Euterpe XVII. 4. HERODOTUS, loco citato. 5. Melpom. LIII.

περιλα-

περιλαμβάνοντας νῆσον εὐμεγέθη καὶ ὀνομαστὴν τὴν Μερόην. ὧν ὁ μὲν, Ἀσταβόρας· ὁ δὲ, Ἀστάπους καλεῖται. καίτοιγε ὁ [1] Ἡρόδοτος φύσει μέγαν καὶ αὐτάρκη ἑαυτῷ τὸν Νεῖλον εἶναι βούλεται· λέγων ὅτι οὔτε κρήνη οὔτε ποταμός τις εἰς αὐτὸν ἐσδίδωσιν. ὁ δὲ ῥηθεὶς μικρὸς καταῤῥάκτης, ὀφρύς ἐστι, φησὶ, πτερώδης, ἐπίπεδος ἄνω, τουτέστι [2] πλατύς. δέχεται δὲ τὸν ποταμὸν τελευτῶντα εἰς τινα λίμνην καθ' οὗ τὸ ὕδωρ καταῤῥήγνυται. πληροῦσθαι δὲ ὑπὸ θερινῶν ὄμβρων τὸν Νεῖλόν φασι, καὶ ὑποκαταβαίνειν μετὰ μ' ἡμέρας, δι' ὅσων καὶ ηὔξηται. πελαγίζειν δὲ τὴν Αἴγυπτον ἐν τῇ ἀναβάσει αὐτοῦ, ὥς τε τὰς ἐπὶ λόφων ἢ χωμάτων οἰκήσεις νησίζειν οἷα τοῖς πόῤῥωθεν βλέπουσιν. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι ἀπὸ θερινῆς τροπῆς ὁ Νεῖλος ἀρξάμενος, πληθύνει, τουτέστι πλημμύρει ἐπὶ ἡμέρας ἑκατόν· εἶτα ἐκλιπὼν τὸ ῥεῖθρον, καὶ ὀπίσω ἀπελθὼν, διατελεῖ βραχὺς τὸν ὅλον χειμῶνα· καὶ ὅτι λίθος ἐν τῷ Νείλῳ γίνεται κυάμῳ παρόμοιος, ὃν ἐὰν ἴδωσι κύνες οὐχ ὑλακτοῦσιν. τροφιμώτατον δέ φησι τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ εἶναι, διὰ τὸ ἐκεῖ τῶν ἡλίων μετρίαν ἕψησιν, καὶ μεγαλοφυεῖν, καὶ γόνιμον δὲ καὶ πολύγονον εἶναι. διὸ καὶ τὰς γυναῖκας ἔσθ' ὅτε τετράδυμα τίκτειν, ἤδη δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀριστοτέλους ἱστορίαν, [3] ἑπτάδυμα.

229. Οὔ τ' ἰλὺν βαλέειν] Ὅτι τὸν Νεῖλον καὶ πάνυ πολλὴν ἰλὺν λέγει βάλλειν, ὡς καὶ [4] ἀνωτέρω γέγραπται, καὶ ὄλβου χθονὸς εἶναι αἰτιατικόν. λέγει δὲ αὐτὸν καὶ τὴν Ἀσίας τὴν Λιβύην ἀποτέμνεσθαι, ἀφιέντα κελεύθους, ἐς Λίβα μὲν, τὴν Λιβύην, ἐς δ' αὐγὰς, τὴν Ἀσίαν. Σημείωσαι δὲ ὅτι καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς [5] ἑξῆς δέ πως τὴν Ἀσίαν, Ἀσίδα φησὶ, κατὰ παρωνυμίαν, οὐ μὴν κατὰ ὑποκορισμόν. οὐ γὰρ εἰκὸς ὑποκορίσαι αὐτὸν τὴν τοσαύτην ἤπειρον. οὕτω δὲ καὶ αἱ Ἀμαζόνες παρωνύμως λέγονται Ἀμαζονίδες. καὶ παρὰ [6] Εὐριπίδῃ Μαιάς, ἡ τοῦ Ἑρμοῦ μήτηρ Μαῖα. καὶ τὴν Τυῤῥηνὴν δὲ θάλασσαν οὕτω Τυῤῥηνίδα εἶπεν ὁ [7] Διονύσιος.

232. Ἀριστοπρεπέων γένος ἀνδρῶν] Ὅτι τοὺς Αἰγυπτίους ἐγκωμιάζων, γένος αὐτοὺς ἀριστοπρεπῶν λέγει ἀνδρῶν, οἱ πρῶτοι, φησὶ, βίου κελεύθοις, ὅ ἐστι τέχνας, ἐξευρόντες διεστήσαντο· ἤτοι διεῖλον, εἰς γεωργίαν τυχὸν καὶ στρατείαν, καὶ ἱερωσύνην, καὶ εἰς τοιαῦτά τινα· πρῶτοι δὲ ἱμερόεντος, φησὶν, ἐπειράθησαν ἀρότρου, καὶ σπόρον ἰθυτάτης ὑπὲρ αὔλακος ἡπλώσαντο· πρῶτοι δὲ γραμμαῖς πόλον διεμετρήσαντο, τὰς τοῦ ἡλίου δηλαδὴ ἐξευρόντες τροπάς. καὶ θυμῷ, τουτέστιν οἴκοθεν ἐκ ψυχῆς καὶ ἀδιδάκτως, φρασσάμενοι λοξὸν δρόμον ἡλίου, ὡς αὐτόσχημα θυμόσοφοι. καὶ ὁ μὲν περιηγητὴς οὕτω σε-

1. Melpom. I.. 2. πλατεῖα MS R. STEPH. 3. lege πεντάδυμα. ARISTOTELES l. VII. cap. IV. hist. animal. ait πλεῖστα δὲ τίκτεται πέντε τὸν ἀριθμόν. 4. Comm. in v. CCXXII. 5. v. CCLXXIV. 6. Ione v. XIII. 7. v. LXXXIII.

μνολογεῖ

μυθολογεῖ αὐτούς. λέγει δὲ καὶ [1] Ἡρόδοτος πρώτους ἀνθρώπων Αἰγυπτίους ἐξευρεῖν τὸν ἐνιαυτόν, καὶ ὅτι τῶν Αἰγυπτίων οἱ Ἡλιουπολῖται λογιμώτατοι. ἄλλη δὲ ἱστορία καὶ πανούργους οἶδεν αὐτούς, ὡς καὶ [2] Θεόκριτος ὑπεμφαίνει. ὅθεν καὶ αἰγυπτιάζειν λέγεται, τὸ ὕπουλα πράττειν. καὶ παροιμία κεῖται λέγουσα,

[3] Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

ἱστοροῦνται δὲ καὶ δουλωθῆναι ὑπὸ Περσῶν. ἐπώνυμος δὲ ἡ Αἴγυπτος Αἰγύπτῳ τῷ Βήλου, τῷ Δαναοῦ ἀδελφῷ. λέγονται δὲ καὶ ξυρᾶσθαι τὰς κεφαλὰς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ πρὸς ἥλιον παχύνεσθαι τὸ ὀστοῦν. διὸ καὶ ἐλάχιστοι, φασίν, εἰσὶν ἐν Αἰγύπτῳ φαλακροί.

239. Οὐ μὲν γὰρ ὀλίζονος ἔμμορε τιμῆς] Ὅτι καὶ ταῦτα Αἰγύπτου ἐγκώμια, κατὰ τὸν Διονύσιον, οὐκ ὀλίγης, φησίν, ἔτυχε τιμῆς. οὐ μὴν ἐστὶν ὀλίγη μέγεθος πόλει, ἀλλ' ὑπὲρ τὰς ἄλλας εὔβοτος, εὐλείμων τε, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα. ἄλλοι δὲ καὶ φυσικῶς ὠχυρῶσθαι ἱστοροῦντες αὐτήν, φασὶ κατὰ γῆν τε δυσέμβολον εἶναι, καὶ τὰ πρὸς θάλασσαν ἀλίμενον. καὶ τὸ, δολιχὴν δὲ ὁδὸν καὶ ἀργαλέην, ὑπὸ τοῦ [4] Ὁμήρου, διὰ τὸ ἄξενον τοῦ τόπου καὶ τὸ ἀλίμενον εἰρῆσθαι λέγουσιν. ἐκλήθη δέ ποτε, κατὰ τὴν ἱστορίαν, ἡ τοιαύτη χώρα, καὶ Ἀερία, καὶ Ποταμία, καὶ Αἰθιοπία, διὰ τοὺς ἐκεῖ Αἰθίοπας. περὶ ὧν πολλοὶ τῶν παλαιῶν ἱστοροῦσι. ναὶ μὴν καὶ Ἀετία, ἔκ τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ καλουμένου· καὶ Ὠγυγία δὲ, καὶ [5] Μελάμβωλος, καὶ Ἡφαιστία.

242. Σχῆμα δ' οὖν τρισσῇσιν] Ὅτι τὸ τῆς ὅλης Αἰγύπτου σχῆμα τρισσαῖς ἐπὶ πλευραῖς βέβηκε. τρίγωνος γάρ ἐστι, προσεοικυῖα τῷ δέλτα στοιχείῳ. καὶ δὴ καὶ οὕτω καλεῖται Δέλτα τὸ κατ' Αἴγυπτον. φασὶ γὰρ ἐν τῷ νοτίῳ τῆς Αἰγύπτου μέρει δύο εἶναι ὄρη· ὧν ἐν τῷ δεξιῷ ἀνατολικὴν κεῖσθαι τὴν προειρημένην Συήνην. οὕτω δὲ ἐγγὺς εἶναι ἀλλήλων ταῦτα τὰ ὄρη, ὡς μηδὲ ἑπταστάδιον εἶναι τὸ μέσον αὐτῶν· κἀκ τούτου τοῦ στενοῦ ἀρχομένην τὴν ἐκεῖσε γῆν πλατύνεσθαι πρὸς τὰ κατὰ θάλασσαν βόρεια, ὡς δέλτα, ἤτοι τριγωνοειδῶς. ἔστι δὲ τὸ ῥηθὲν ἑπταστάδιον, τὸ ὀξὺ τοῦ Δέλτα, ἐξ οὗ ὁ Νεῖλος καταῤῥήγνυται, ὡς φησὶ καὶ [6] Ἡρόδοτος. φασὶ δὲ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Αἰγύπτου ἕτερον τρίγωνον ἐξ αὐτοῦ τοῦ Νείλου ἀποτελεῖσθαι σχῆμα, Δέλτα λεγόμενον καὶ αὐτό· οὗ ἡ μὲν βάσις μεταξὺ τοῦ Πηλουσίου καὶ τοῦ Ἡρακλείου στόματος τοῦ Νείλου· πλευραὶ δὲ, ἡ δεξιὰ μὲν, κατὰ Πηλούσιον· ἡ ἀριστερὰ δὲ, κατὰ Κάνωβον, καὶ Ἡράκλειον. καλεῖται δὲ (φασὶ) Δέλτα καί τι χωρίον, καὶ κώμη τις ἐπὶ τῇ τοῦ Δέλτα κορυφῇ. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἔοικεν ἐκ τῶν ῥηθέντων τὸ δέλτα γράμμα τριγωνοειδῶς σχηματίζεσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ὅθεν καὶ δέλτοι κυρίως μὲν οἱ τό-

1. Euterpe III. & IV. 2. idyll. XV. v. XLVIII. 3. ÆSCYLO verſum hunc attribuit ſcholiaſtes in ARISTOPHANIS nebulas. 4. Odyſſ. Δ. v. CCCXCIII. 5. Μελάμβολος STEPH. BYZ. ponit in v. Αἴγυπτος male. 6. Euterpe XIX.

μοι ὅσοι τετραγωνοειδῶς ἐσχηματίζοντο ἐν τῇ πλινθίδι, καθὰ καὶ νῦν ποιοῦσί τινες· ὕστερον δὲ ἁπλῶς αἱ βίβλοι [1] λέγονται", ἀπὸ τῆς παλαιᾶς χρήσεως. καθὰ καὶ πυξία, διὰ τὸ τοὺς παλαιοὺς τῆς [2] ἐκ πύξων" πινακίσι τὰ γράμματα ἐντυποῦν. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ [3] Ξενοφῶν ἱστορεῖ καὶ τῆς Θρᾴκης τόπον εἶναί τινα Δέλτα καλούμενον.

243. Εὐρὺ μὲν ἀμφ' ἀκτὰς βορεήτιδας] Ὅτι τοῦ κατ' Αἴγυπτον τριγώνου τὸ μὲν πλατὺ τὸ τῆς βάσεως πρὸς ἀκταῖς κεῖται βορεήτιδας, ὡς καὶ ἀνωτέρω γέγραπται· τὸ δὲ ὀξὺ ἐπὶ ἠῶ ἕλκεται, μέχρι πολυκρήμνου Συήνης, ἐρυμνὸν ὄρεσιν ἀμφοτέροις, τοῖς καταῤῥάκταις λεγομένοις. ὧν μέσα (ὡς προγέγραφη) καλλιῤῥόου κατέρχεται ὕδατα Νείλου. τὸ δὲ ἐπ' ἠῶ, φασὶν ἐνταῦθα οἱ παλαιοὶ μὴ δηλοῦν τὴν ἀνατολήν. καλῶς λέγοντες· νότιον γὰρ πάντως καὶ μεσημβρινὸν, οὐ μὴν ἀνατολικὸν, τὸ τοῦ Δέλτα ὀξύ. ἀλλὰ τοῦτο τοίνυν ἠῶ σωματικώτερον τὴν τοῦ Μέμνονος νοοῦσι μητέρα, τὴν ἡμέραν τὴν θεὰν, τὴν πρὸς τοῖς Αἰθίοψιν, εἰς οὓς καὶ ἡ τοῦ Δέλτα ὀξύτης ἀφορᾷ. ἧς ἡμέρας ἐν ταῖς νοτίαις Θήβαις ἀνέστηκεν ἄγαλμα, ὡς [4] ῥηθήσεται.

248. Θήβην ἐρικυδέα] Ὅτι τὰς Αἰγυπτίας Θήβας ἑνικῶς ἐκφέρει. καὶ ἐρικυδέα λέγει πόλιν, τὴν τοιαύτην Θήβην, καὶ ὠγυγίην, καὶ ἑκατόμπυλον· ἔνθα γεγωνὼς, φησὶν, ὁ Μέμνων ἀνατέλλουσαν τὴν ἑαυτοῦ Ἠῶ, ἤγουν τὴν μητέρα ἡμέραν, ἀσπάζεται. ἀνδριὰς μὲν ὢν, διά τινος δὲ μηχανῆς ἅμα ἡμέρᾳ λαμπούσῃ φωνῶν, καὶ οὕτω πως ἐξ αὐτομάτου προσλαλῶν, οἷα καὶ ἀσπαζόμενος τὴν ἡμέραν· ἧς ἐλέγετο υἱὸς εἶναι, διὰ τὸ ἐν Αἰθίοψι τάχα κάλλιστος εἶναι, καὶ μόνος ὑπερλελευκάνθαι τὴν χροιὰν, πατρὸς δὲ Τιθωνοῦ ἀδελφοῦ Λαομέδοντος, ὃν πρὸς τῇ Κέρνῃ ἀφορίζει ὁ [5] Λυκόφρων, περὶ ἧς ἀνωτέρω [6] γέγραπται. φασὶ δὲ τὰς Θήβας ταύτας καὶ Διὸς πόλιν ποτὲ κληθῆναι. ἐξαίρει δὲ αὐτὰς τῷ λόγῳ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῇ [7] Ἰλιάδι. ἐννέα δὲ ἱστοροῦνται Θῆβαι, ὧν μία καὶ αὕτη ἡ περὶ Αἴγυπτον, μεγίστη μέν ποτε οὖσα, ὡς καὶ εἰς ἑκατὸν πύλας ἀνοίγεσθαι, καὶ εἰς σταδίους κʹ καὶ τετρακοσίους ἐκτείνεσθαι· νῦν δὲ ἐν ὀνόματι μόνον κειμένη, διὰ τὸ κατεσκάφθαι καὶ ἀνεστατῶσθαι τέλεον. φασὶ γὰρ ὅτι Καμβύσης αὐτὰς ὁ Περσῶν βασιλεὺς εἰς ἔδαφος κατέστρεψεν. ὅτι δὲ περὶ τοὺς τοιούτους τόπους ὑετὸς οὐ καταῤῥήγνυται, δηλοῖ [8] ὁ θαυμάζων ὅτι ἐπὶ Ψαμμινίτου τοῦ υἱοῦ Ἀμάσιος [9] ἤσθησαν" αἱ Θῆβαι ψεκάδι.

1. δέλτοι præfigunt c. E. 2. τῷ πύξῳ MS R. STEPH. 3. lib. VII. de CYRI expedit. 4. vide comm. in v.CCXLVIII. 5. Alex. v. XVIII. 6. vide comm. in v CCXVIII. 7. I. v.CCCLXXXI.&c. 8. HERODOTUM hic intelligi olim notavit TAN. FABER. lib.I. epiſt. IX. Certe ipſa verba ex HERODOTO deſumta ſunt. Thal. x. Ante periodum hanc ex EUSTATH. excidit aliquid, in quo HERODOTI nomen citatum erat. 9. [illegible] E. quo modo reſtituit TAN. FABER ex HERODOTO. Thal. x. ubi eadem verba occurrunt.

247. Πολλοί

247. Πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες] Ὅτι πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες τὴν τῆς Αἰγύπτου ἔχουσι γῆν, οἷοι δὴ οἱ ῥηθέντες Θηβαῖοι, καὶ οἱ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ οἱ μεσήπειροι ἑπταπολῖται, καὶ οἱ περί που τὴν παραλίαν τὴν πρὸς τῇ Σερβωνίδι. λίμνη δὲ αὕτη καὶ χώρα, περὶ ἣν φασι τὸν Τυφῶνα κεκρύφθαι, πλησίον οὖσαν τοῦ πρὸς τῷ Πηλουσίῳ Κασίου ὄρους. οἱ μέντοι Πηλουσιῶται ἐκτὸς τούτων εἰσὶ τῆς κατ' Αἴγυπτον. τὸ γὰρ Πηλούσιον ἤδη τῆς Ἀσίας ἐστίν.

251. Ἑπτάπολιν] Ὅτι ἡ κατ' Αἴγυπτον ἑπτάπολις, καὶ Ἀρκαδία, ὡς ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ἀρκαδίου, ὕστερον ἐκλήθη· πρὸ δὲ τούτου καὶ ἑπτάνομος ἢ καὶ ἑπτανομία ὠνομάσθη. καὶ τοῦτο μὲν ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ἑπτὰ ἔχειν νόμους, ὁποίους τοὺς Λιβυκοὺς ἡ συνήθης φράσις εἰπεῖν βούλεται, ὡς ἄν τις εἴπῃ ἐνορίας. ἑπτάπολις δὲ ἐλέγετο, ἀπὸ [1] πόλεων" παρακειμένων τῷ Νείλῳ, ἓξ μὲν ἐξ ἀριστερῶν· ἤγουν Μέμφεως, Διὸς πόλεως, Μεμνονίας, μικροῦ Καταῤῥάκτου καὶ μεγάλου, καὶ Συήνης· μιᾶς δὲ ἐκ δεξιῶν, τῆς Βαβυλῶνος. οἱ δὲ ἄλλως καταριθμοῦσι τὰς τοιαύτας ἑπτὰ πόλεις· τέσσαρας μὲν, τῆς Θηβαΐδος, αἵ εἰσιν, ἡ τοῦ Πανὸς, ἡ τοῦ Ἀντινόου, ἡ τῶν Λύκων καὶ ἡ Ἑρμοῦ πόλις· τρεῖς δὲ τῆς Ἀρκαδίας, τὴν Ἡρακλέους, τὴν Ὀξύρυγχον, καὶ τὴν Μέμφιν.

254. Ἡ πρὸς μὲν ζεφύροιο Μακηδόνιον πτολίεθρον] Ὅτι Αἰγύπτου πρὸς ζέφυρον οὐ πάνυ πόῤῥω τοῦ Κανωβικοῦ Νειλῴου στόματος, τὸ Μακηδόνιον πτολίεθρόν ἐστιν, ἡ τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου ὁμώνυμος πόλις, ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη, Πτολεμαίου κομίσαντος, τεθεὶς ἐν [2] πυέλῳ" χρυσῇ. ἣν συλήσας ὕστερον Κόκκης ὁ ἐπικληθεὶς Παρείσακτος Πτολεμαῖος, ἐν ὑαλίνῃ [2] πυέλῳ" τὸν νεκρὸν ἔθετο. ἀριθμοῦνται δὲ ἐν ταῖς ἱστορίαις Ἀλεξάνδρειαι ὑπὲρ τὰς ιη'. τούτων μία καὶ αὕτη, πόλις Λίβυσσα, ἤτοι Αἰγυπτία. ταύτην καὶ ἄλλοις μὲν ὀνόμασι διαφόροις κληθῆναί ποτέ φασι· ὀνομασθῆναι δὲ καὶ Λεοντόπολιν, διὰ τὸ τὴν τῆς Ὀλυμπιάδος καὶ τοῦτον Ἀλέξανδρον, ἧς ἡ γαστὴρ ἐσφραγίσθη λέοντος εἰκόνι λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ὅτε τὴν ἀρχὴν ἡ πόλις ἐμελετᾶτο κτισθῆναι, καὶ διεγράφετο, γῆν μὲν μὴ εἶναι πρόχειρον λευκὴν, ἧς χρεία ἦν τῇ διαγραφῇ, κατὰ τὸ σύνηθες· ἀλφίτοις δὲ διαγραφῆναι αὐτὴν, καὶ ὄρνιθας καταπτάντας ἀφαρπάζειν τὰ ἄλφιτα. ὃ σύμβολον δόξαι τηνικαῦτα αἴσιον τοῖς [3] περὶ" τὸν Ἀλέξανδρον, ὅτι δηλαδὴ πολλῶν ἡ πόλις τροφὸς γενήσεται. λέγεται δὲ καὶ πόλις ποτὲ κληθῆναι κατ' ἐξοχὴν, ὡς νῦν ἡ Κωνσταντίνου πόλις· καὶ ὡς αἱ Ἀθῆναί ποτε, ἄστυ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Μακεδὼν ἐκτείνας [illegible] τὴν παραλήγουσαν, Μακηδὼν εἶπεν, ἐν τῷ, Μακηδόνιον πτολίεθρον. οὐκ ἔξω ἀναλογίας λέγων· ἔστι γὰρ καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν κυρίων εἰς δων ὀξυτόνων ὀνομάτων, τῷ η παραλήγεται, ὡς καὶ ὁ Σαρπηδών. ἦν δὲ καὶ ὁ Μακεδὼν, ἡγε-

1. πολλῶν præfigit MS R. STEPH. 2. πυέλῳ MS R. STEPH. 3. παρὰ C.

μῶν ποτε τῆς ὁμωνύμου χώρας. ἥ τις καὶ Ἠμαθία πρότερον ἐκαλεῖτο. Ὅρα δὲ ὅτι παρέφρασε τὴν Ἀλεξάνδρειαν, οὐκ αὐτὸ τοῦτο εἰπὼν ὅπερ καλεῖται, ἀλλὰ Μακεδόνιον ὀνομάσας πτολίεθρον, ὡς ἂν εἰς μνήμην ἱστορίας ἀγάγῃ τὸν ἀκροατήν. οὕτω καὶ τὸ Πηλούσιον καινότερον, Πηλέως ὁμώνυμον πόλιν ἔφη. ἐκεῖνο δὲ καὶ ἕτερον ἔχει ποιητικὸν ἄλλον, τὴν ἐτυμολογίαν, συνήθη καὶ αὐτὴν οὖσαν τῷ Διονυσίῳ, οἷα ποιητῇ. λέγει δὲ καὶ ὅτι περὶ Ἀλεξάνδρειαν Σινωπίτου Διὸς μέλαθρον, χρυσῷ τιμήεντι κεκασμένον. ὃ καὶ ἐξαίρων τῷ λόγῳ, φησὶν, οὐκ ἂν ἐκείνου ναὸν ἐν ἀνθρώποις θεώτερον ἄλλον ἴδοις, ὅ ἐστι θειότερον οὐδὲ ἀφνειὰν πόλιν ἑτέραν. τῷ ὄντι γὰρ πλουσιωτάτη πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια ἱστορεῖται. περὶ ἧς καὶ τοιάδε τινὰ λέγεται· [2] Ἀλεξάνδρου" πόλις πολυάνθρωπος, ἧς ὁ λιμὴν ναυσὶ δυσπρόσιτος. στενός τε γὰρ ἐπ' αὐτὸν εἴσπλους, καὶ πέτραις ὑφάλοις τὸν ἐπ' εὐθὺ διακόπτεται δρόμον· καὶ τὸ μὲν ἀριστερὸν αὐτοῦ πέφρακται χειροκμήτοις σκέλεσιν· ἐν δεξιᾷ δὲ νῆσος ἡ Φάρος πρόκειται, πυρσεύουσα τοῖς πλέουσι, πρὸς τὴν δυσχέρειαν τοῦ κατάπλου. περὶ δὲ τὴν νῆσον μέγιστα καταβέβληνται χειροποίητα τείχη, οἷς καὶ προσαρασσόμενα τὰ κύματα, καὶ ἀμφαγνύμενα, ἐκτραχύνουσι τὸν πόρον, καὶ σφαλερὰν διὰ στενοῦ τὴν εἴσοδον ἀπεργάζονται. ὁ μέντοι λιμὴν ἐντὸς ἀσφαλὴς, καὶ τριάκοντα σταδίους ἔνδον ἔχει τὸ μέγεθος. ὁ δὲ [3] γεωγράφος περὶ Φάρου φησὶν οὕτως· ἡ Φάρος, νησίον [4] παραμηκὲς πρὸς ἔσχατα" τῇ ἠπείρῳ. ἀπὸ δὲ τοῦ Κανωβικοῦ εἰς αὐτὴν στάδια ρν'. Σινωπίτης δὲ Ζεὺς, ἢ ὁ Μεμφίτης. Σινώπιον γὰρ ὄρος Μέμφιδος· ἢ ἀπὸ Σινώπης τῆς Ποντικῆς. φέρεται καὶ τοιοῦτος λόγος, ὅτι βασιλεῖ τῆς Ἀλεξανδρείας Πτολεμαίῳ τῷ Λάγου δαίμων τις ἐπιφανεὶς ἐκέλευσε, πέμψαντα ναῦν, κομίσαι αὐτόν· μὴ προσδηλώσας καὶ τόπον ὅθεν αὐτὸν ἀνακομίσεται. ὁ δὲ πέμπει φέρεσθαι τὴν ναῦν ὅπῃ τύχῃ· καὶ ὡς προσέβαλεν ἡ ναῦς τῇ Φωκίδι, λαβόντες χρησμὸν οἱ ἐμπλέοντες ἀπελθεῖν εἰς Σινώπην, καὶ ἐνέγκαι τὸ προσταχθὲν, ἤνεγκαν ἐκεῖθεν τὸ τοῦ Σαράπιδος Διὸς ἄγαλμα. κἀντεῦθεν Σινωπίτης Ζεὺς, ἤτοι Σάραπις, οὗ φασι τὸ ἄγαλμα τοῖς ὁρῶσιν ἄδηλον εἶναι οἵας φύσεως ἦν. οἱ δὲ ἀπὸ Σινώπου ποταμοῦ τὸν Σινωπίτην τοῦτον Δία [5] παράγουσι.

259. Σκοπιαὶ Παλλήνιδος Εἰδοθεΐης] Ὅτι σκοπιὰς τῆς Εἰδοθέας λέγει, τὴν κατ' Ἀλεξάνδρειαν Φάρον, περὶ ἧς [6] εἴρηται, ἢ τὴν Ἀντίφαρον ὑψηλὸν ὄντα καὶ αὐτὸν, ὃς λέγεται τάφος Ὀσίριδος, καὶ Εἰδοθέας τῆς τοῦ Πρωτέως, ὅς τις Πρωτεὺς τῶν ξενοκτόνων παίδων ἐν τῇ Θρᾳκικῇ Παλλήνῃ ἀπαλλαγεὶς, ὡς

1. DIONYS. v. CCLXI. 2. Ἀλεξάνδρεια Ο. & MS R. STEPHANI. 3. STRABO lib. XVII. 4. παραμήκης πρὸς ἔχαζεν STRABO loco citato. Legendum προσέχαζεν, inquit CASAUBONUS; & miratur idem Eu-STATHIUM errorem non deprehendiſſe. 5. παρήγαγον. C. E. 6. vide comment. in v. CXII.

ἱστορεῖ

ἱστορεῖ [1] Λυκόφρων, ἀποκατέστη εἰς Φάρον μετὰ τῆς θυγατρὸς Εἰδοθέας, καὶ δαίμων ἐνομίσθη θαλάσσιος. περὶ οὗ καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν [2] Ὀδύσσειαν γέγραπται.

260. Τὴν δὲ μετ' ἀντολίην δὲ] Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς Αἰγύπτου περὶ τὴν Κασιῶτιδα πέτραν, ἤτοι περὶ τὸ Κάσιον ὄρος, ἡ πόλις τὸ Πηλούσιον κεῖται, πρὸς τῷ ἐξ αὐτοῦ παρωνύμῳ Πηλουσιακῷ τοῦ Νείλου στόματι ἀνατολικῷ ὄντι. καὶ ἔστι μὲν τὸ Πηλούσιον πτολίεθρον ἐπώνυμον τοῦ Πηλέως φησὶν, ὡς στρατιωτῶν Φθιωτῶν ὑπὸ τῷ Πηλεῖ τεταγμένων, οἰκησάντων [3] αὐτοῦ". ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ πηλοῦ, καὶ τῶν ἐκεῖ ἑλῶν καὶ τελμάτων, καλοῦσιν αὐτό. ναυτικωτάτους δὲ τοὺς Πηλουσιώτας καλεῖ, ἐν τῷ λέγειν αὐτοὺς ἔξοχα ναυτιλίας δεδαημένους. τοιούτους δὲ καὶ [4] Ὅμηρος οἶδε τοὺς Φοίνικας. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Κάσιον [5] Ἡρόδοτος ὁρίζειν φησὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Συρίαν· καὶ ὅτι τὰ νῦν ἰδιωτικῶς Κασιανὰ ὑφάσματα λεγόμενα, ἐκ τοῦ περὶ τὸ ῥηθὲν Κάσιον ὄρος τὴν ἀρχὴν τῆς κλήσεως ἐοίκασι [6] λαβεῖν, ὡς ὑπεμφαίνει ὁ [7] γράψας τὰ ἐθνικὰ, ἐκ λόγου τιθεὶς τὰ Κασιωτικὰ ἱμάτια.

26[illegible]. Οὐ μὲν ἐκεῖνοι ἀνέρες ἐν Λιβύεσσιν ἀρίθμιοι] Ὅτι οἱ Πηλουσιῶται οὐκ [illegible] ἀνδράσι Λιβύεσσιν ἐναρίθμιοι. καὶ γὰρ ἄστυ ἔλαχον, φησὶν, ἐς αὐγὰς Νείλου νεναστμένον, ἤτοι κατοικούμενον. οἱ δὲ ἀστειότερον λελασμένον γράφουσιν, ὃ [illegible] ἐπιλελησμένον τοῦ Νείλου, ὡς ἔξω τοῦ Δέλτα καὶ πόῤῥω αὐτοῦ κείμενον. καὶ ἡ Σερβωνὶς τοίνυν λίμνη τούτῳ τῷ λόγῳ κεχώρισται τῆς Λιβύης, ὡς ἀνατολικωτέρα τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος, ὅπερ, ὡς λέλεκται, τῆς Ἀσίας ἐστί. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἔστιν ἐνταῦθα ζητῆσαι τοιοῦτόν τι· ἐὰν τὸ μὲν Κανωβικὸν στόμα τοῦ Νείλου, πέρας τῆς Λιβύης εἴη, ὡς προείρηται· τὸ δὲ ἐπώνυμον τῷ Πηλουσίῳ Πηλουσιακὸν στόμα τῆς ἑῴας ἐστὶ, καὶ οὐ Λιβυκόν· τὴν ἐν μέσῳ τῶν ἄκρων δύο τούτων Αἰγυπτίαν γῆν, ὁποτέρᾳ προσνέμειν χρή· ἆρά γε τῇ Λιβύῃ, ἢ τῇ Ἀσίᾳ. πρὸς δὲ τὴν τοιαύτην ζήτησιν ἔστιν ἐπαγωνίσασθαι, ὅτι ὡς μεθόριον οὐδετέρᾳ τῶν δύο ἠπείρων ἀκριβῶς, ἡ διὰ μέσου γῆ προσνενέμηται. [8] Ἡρόδοτος δὲ φανερῶς διαστέλλει τῶν Λιβύων τοὺς Αἰγυπτίους, ἔν τε ἄλλοις τόποις, καὶ ἔνθα λέγει ὅτι Αἰγύπτιοι μετὰ Λίβυας, [9] ὑγιέστεροι" πάντων ἀνδρῶν, διὰ τὸ τὰς ὥρας οὐ μεταλλάσσειν. ἡ δὲ λέγουσα [10] ἱστορία ὅτι αἱ ἴβεις ἐν Πηλουσίῳ οὐ γίνονται, ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ εἰσὶν, Αἰγυπτίαν εἶναι πόλιν ἐμφαίνει τὸ Πηλούσιον.

1. Alex. v. CXV. &c. 2. EUSTATH. in HOM. Odyſſ. Δ. v. CCCLXV. 3. αὐτὸ C. B. 4. Odyſſ. O. v. CCCCXIV. 5. Euterpe CLVIII. 6. λαχεῖν C. B. 7. STEPH. BYZ. in v. Κάσιον. 8. Euterpe LXXVII. 9. ὑγιέστατοι HERODOTUS, loco citato. EUSTATHII exemplar forſan ὑγιέστεροι exhibuit. 10. ARISTOTELIS hiſt. animal. lib. IX. cap. XXVII. Corruptus eſt hic locus. & legendum ex ARISTOT. αἱ ἴβεις ἐν Πηλουσίῳ οὐ γίνονται λευκαὶ, ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ &c.

265. Ἄλλοι δὲ πλεῖστοι] Ὅτι παχυμερῶς ὁ Διονύσιος περιηγεῖσθαι ὁμολογεῖ, ἐν οἷς περὶ Λιβύης φησὶν, Ἄλλοι δὲ πλεῖστοι τὴν δὲ χθόνα ναιετάουσιν, οἱ μὲν, ἐπ' ὠκεανῷ, οἱ δὲ, ἀνὰ μέσας ἠπείρους· καὶ τὰ ἑξῆς. τοῦτο δὲ ποιήσει καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα πολλαχοῦ. τὰ δὲ τοιαῦτα νοήματα καὶ σαφήνειαν ἐργάζονται, διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐννοιῶν. εἴρηται γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὅτι πάνυ στοχαζόμενος σαφηνείας ὁ Διονύσιος πολλαῖς χρῆται καὶ [1] συμπληρώσεσι", καὶ τοῖς ἄλλοις δι' ὧν σαφὴς ὁ λόγος γίνεται.

267. Εὐρείης Τριτωνίδος] Ὅτι ἡ Τριτωνὶς εὐρεῖα λίμνη, μέση Λιβύης ἕλκεται· περὶ ἣν καί τι νησίδιον ἱστοροῦσιν εἶναι. ἀπὸ ταύτης ὁ μῦθος τὴν Τριτογένειαν Ἀθηνᾶν παρωνομάσθαι βούλεται, ὡς γεννηθεῖσαν περὶ αὐτήν. διὸ καὶ οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην τῇ Ἀθηνᾷ μάλιστα θύουσιν, ὥς φησιν [2] Ἡρόδοτος, ὃς καὶ ποταμὸν μέγαν Τρίτωνα καλούμενόν φησιν ἐκδιδόναι εἰς τὴν λίμνην ταύτην μεγάλην οὖσαν. λέγει δὲ καὶ ὅτι ταύτης τῆς Τριτωνίδος λίμνης καὶ τοῦ Ποσειδῶνος θυγατέρα φασὶν οἱ ἐκεῖ τὴν Ἀθηνᾶν· καὶ ὅτι μεμφθεῖσα ἡ Ἀθηνᾶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι, ἐποιήθη εἰς θυγατέρα, τουτέστι θετὴ θυγάτηρ ἐγένετο τῷ Διΐ.

270. Εἰ δὲ καὶ Εὐρώπης] Ὅτι Εὐρώπη ἡ χώρα ἐξ Εὐρώπης λέγεται, καθὰ καὶ ὁ [3] Λυκόφρων φησίν· ἀφ' ἧς ὁ Σαρπηδὼν, ὡς ἱστορεῖ [4] Εὐριπίδης ἐν Ῥήσῳ. Ἀγήνορος δὲ αὕτη θυγάτηρ, ἣν ὁ τῆς Κρήτης βασιλεὺς Ταῦρος ἐληΐσατο, ναυμαχίᾳ τὴν Τύρον ἑλών. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἄλλος ἐστὶν οὗτος παρὰ τὸν Λύκιον Σαρπηδόνα. Σαρπηδὼν μὲν γὰρ οὗτος ὁ τῆς ῥηθείσης Εὐρώπης, ἀδελφὸς ὢν Μίνωος καὶ Αἰακοῦ, κατὰ τὸν Ἀρριανόν. ὁ δὲ ἐκ Λυκίας Σαρπηδὼν ὁ Ὁμηρικὸς οὐκ ἂν εἴη τούτῳ σύγχρονος. Ἱππίας δὲ καὶ ἀπὸ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης τῶν ὠκεανίδων τὰς ἠπείρους καλεῖ. τισὶ δὲ οὐκ ἀρέσκει ἐκ γυναικῶν ταῖς ἠπείροις τὰ ὀνόματα κεῖσθαι. [5] Ἡρόδοτος δέ φησι τὰ τρία τῆς γῆς τμήματα ἐπωνυμίας ἔχειν γυναικῶν, λέγων ὅτι Λιβύη μὲν ἀπὸ Λιβύης λέγεται γυναικὸς αὐτόχθονος, ἡ δὲ Ἀσία, ἀπὸ τῆς Προμηθέως [6] μητρὸς" ἐπονομάζεται. [7] Λυκόφρων δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ἀπὸ [8] Ἀσίεως τοῦ Ἄτυος" καλεῖσθαί φησιν αὐτήν· ἀφ' οὗ καὶ ἐν Σάρδεσι φυλή τις καλεῖται Ἀσία. ἡ δὲ Εὐρώπη δοκεῖ ἀπὸ τῆς Τυρίας Εὐρώπης λαβεῖν τὸ ὄνομα. ὅτι δὲ βούλονταί τινες

1. καὶ προσεκθέσεσι addunt C. E. & MS R. STEPH. 2. Melp. CLXXVIII. & CLXXX. 3. Alex. MCCCXCVIII. vide ſcholia TZETZIS. 4. Rheſ. v. XXIX. 5. Melpom. XLV. 6. γυναικὸς HERODOTUS, loco dicto. quo modo STEPH. BYZ. in v. Ἀσία. Sed APOLLONII ſcholiaſtes ad lib. I. v. CCCCXLIV. Argonaut. ſuadet legendum eſſe μητρός. & LYCOPHRON Alex. v. MCCCCXII. Οὐ μὴν ὑπείξει ἡ Προμηθέως τεκάς. *Nec tamen cedet Epimethei mater.* i. e. *Aſia.* 7. Alex. v. MCCCCXII. ubi LYCOPHRON ab Aſia nomen Aſiæ deducere videtur. ob quam rationem in comment. ſuper v. DCXX LYCOPHRONEM citat EUSTATHIUS. 8. Ἀσίου EUSTATH. comment. in v. DCXX. Ἀσίεω τοῦ Κότυος HERODOTUS Melp. XLV.

τὴν


EUROPÆ
Tabula antiqua
DIONYSIO & EUSTATHIO
accommodata
AQUILO.
NOTUS.
OCCIDENS.
ORIENS.
Thule I.
Cronia I.
INSULÆ BRITANNICÆ
HIBERNIA I.
ALBION I. Seu BRITANNIA
Hippopodes
Hyperborei
Grypes
Arimaſpi
Sarmatæ
Agathyrſi
Geloni
Budini
Neuri
Nomades
Mare Cronium
Mortuum
Glaciale
Cimbri
Germani
Hercynia Silva
BELGÆ
Alamanni
EVROPA
Rhæti
Britanni
CEL:
TAE
Noricum
Celtogalatæ
Dacæ
Getæ
Danubius
Illyricum
Mysi
Bulgari
Thracia
Macedonia
Dalmatia
GRÆCIA
Attica
Peloponneſus
Ionium Mare
ITALIA ſeu AUSONIA
Mare Adriaticum
Roma
Mare Tyrrhenum
Corſica
Sardinia I.
Sicilia I.
Mare Gallicum
IBERIA ſeu HISPANIA
Lusitani
MARE HESPERIUM
LIBYÆ Pars
MEDITERRANEUM
Mare Siculum
Creta I.
Mare Creticum
Mare Ægyptium
Cyprus I.
Phœnicia
Pontus Euxinus
Taurica
Mæotis Palus
Scythæ
Scythia
Alani
Agavi
Nomades
Sarmatia
Baſtarnæ
Melanchlæni
ASIÆ Pars
Mysia
Phrygia
Galatia
Dardani
Mæonia
Thracenium
Lycia
Mare Pamphylium
Mare Cyprium
Paphlagones
Stort sculp.

τὴν Εὐρώπην καὶ ἀπό τινος Εὐρώπου ἀνδρὸς ὠνομάσθαι, [1] περιείρηται. διὸ καὶ βαρύνεται. βαρεῖαν γὰρ ἔχει τάσιν καὶ ὁ Εὔρωπος, τὸ κύριον, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ εὐρωποῦ, ὅπερ δηλοῖ τὸ πλατὺν, ἢ σκοτεινόν. ἐξ οὗ καὶ σπήλαιον παρὰ τῷ [2] Οππιανῷ εὐρωπόν. δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ ὅτι τὴν Εὐρώπην οἱ παλαιοὶ διαφέρειν φασὶ τῆς Ασίας, οὐ μόνον ἀνδρῶν ἀρετῇ, καὶ πλούτῳ, καὶ καρποῖς, ἀλλὰ καὶ σπάνει θηρίων. πολυσχημονεστάτη δὲ ἤπειρων ἡ Εὐρώπη, ἁπλουστάτη δὲ τοὐναντίον ἡ Λιβύη. ἡ δὲ Ασία μέσην ἀμφοῖν ἔχει διάθεσιν. κἀκεῖνο δὲ γνωστέον, ὅτι Εὐρώπη μὲν πάντα τὰ κατὰ δύσιν, ἀρξαμένοις ἀπὸ Ελλησπόντου· οἱ δὲ παλαιοί φασιν ὅτι Οὐεσπασιανὸς ἐχώρισε τὴν Θρᾴκην ἀπ᾽ αὐτῆς.

271. Ωὗτος μὲν Λιβύης ῥυσμὸς] Οτι τὸν αὐτὸν εἶναι ῥυσμόν φησι τῇ Εὐρώπῃ, οἷός ἐστι καὶ ὁ τῆς Λιβύης. ῥυσμὸν δὲ τὴν ἔκτασιν λέγει, τὴν θέσιν, τὴν διάστασιν· ἢ, ὡς αὐτὸς εἶπε, τὸν τύπον. ταυτὸν γὰρ εἰπεῖν, [3] Εὐρώπης τύπον, καὶ Λιβύης ῥυσμόν. καὶ προϊὼν δὲ τὴν τοιαύτην λέξιν ἐρεῖ ἔν τε ἄλλοις, καὶ ἐν τῷ, [4] σχῆμα δὲ Ασίας, ῥυσμὸς πέλει ἀμφοτέρων. ἔστι δὲ καὶ ἐκεῖ ῥυσμὸς τὸ σχῆμα, ὁ τύπος, ἡ θέσις. γίνεται δὲ ὁ ῥυσμὸς ἐκ τοῦ ῥύω, τὸ ἑλκύω· ἐξ οὗ καὶ [5] τόξου ῥυτὴρ, ὁ τοξότης. καὶ ῥυτὴρ δὲ, ὁ χαλινός. διὸ καὶ ὁ Διονύσιος ἐν τοῖς ἑξῆς εἰπὼν ῥυσμὸν, εἶτα οἷον ἐτυμολογῶν τὴν λέξιν, ἐρεῖ, ἑλκόμενον κατὰ βαιόν· ὡς ταυτὸν ὂν εἰπεῖν, ῥυσμὸν καὶ ἑλκυσμόν.

274. Αμφω δ᾽ ἶσον ἔχουσιν] Οτι Εὐρώπη καὶ Λιβύη τὸ νείατον ἴχνος, ἤγουν τὴν βάσιν καὶ τὸ ἑῷον πλατὺ τέρμα ἑαυτῶν, ἴσως ἐπὶ τὴν Ασίαν ἔχουσιν. ὑπόκειται γὰρ ἡ Ασία, ὥσπερ βάσις, αὐταῖς. κἂν θείης, φησὶν, ἀμφοτέρας ταύτας, γαῖαν μίαν, μὴ μεσολαβουμένην ὑπὸ τῆς ἑσπερίας θαλάσσης, κώνου ἂν γένοιτο σχῆμα, πλευραῖς ἴσον ἀμφοτέραις· οὗ ὀξὺ μὲν, τὸ ἑσπέριον· πλατὺ δὲ, τὸ ἀνατολικὸν τὸ πρὸς τῇ Ασίᾳ. καὶ ὅρα ὅτι καὶ ἐπὶ κώνου πλευραὶ λέγονται. Ιστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ἡ Λιβύη καὶ ἡ Εὐρώπη ὁμοῦ συντεθεῖσαι κώνῳ εἰκάζονται τῷ γεωμετρικῷ, οὕτω καὶ ἄλλα μέρη τῆς γῆς γεωμετρικοῖς εἰκάζονται σχήμασι παρὰ τῷ [6] Διονυσίῳ· ὥσπερ ἡ Λιβύη μὲν, τραπεζίῳ· τριγώνῳ δὲ ἡ Αἴγυπτος, καὶ ἡ Σικελία. καὶ ῥόμβῳ δὲ μέρος τι τῆς Ασίας, ὡς μετὰ ταῦτα [7] ῥηθήσεται.

281. Τῆς δ᾽ ἤτοι πυμάτην μὲν ὑπὸ γλωχῖνα] Οτι ὑπὸ τὴν ἐσχάτην γλωχῖνα, ὅ ἐστι γωνίαν, τῆς Εὐρώπης, ἀγχοῦ τῶν στηλῶν τῶν περὶ τὰ Γάδειρα, οἱ Ιβηρές εἰσι τεταμένοι, ἄχρι καὶ τοῦ βορείου ψυχροῦ ὠκεανοῦ. τούτους μεγαθύμους φησὶ διὰ τὴν εἶχον ἀνδρείαν. ἄποικοι δὲ τούτων οἱ ἑῷοι Ιβηρες, ὡς καὶ τῶν Εὐρωπαίων Γαλατῶν οἱ Ασιανοὶ, οἱ περὶ τὴν Αγκυραν. καλοῦνται

1. comment. in v. CLXXV. 2. Halieut. lib. III. v XX. 3. DIONYS. V. CCLXX. 4. DIONYS. V. DCXX. 5. κατὰ παραγωγὴν præfigunt C. R. τόξου καὶ ῥυτμὸς καὶ ῥυτήρ. ἢ ἕλξις καὶ ὁ τοξότης MS R. STEPH. 6. DIONYS. V. CLXXV. V. CCXLII. 7. φανήσεται C. R.

δὲ

δὲ Ἴβηρες ἀπὸ τοῦ Ἴβηρος ποταμοῦ, οὗ ἴδιον λέγεται τὸ πλημμυρεῖν καὶ δίχα χιόνων, ὅτε τὰ βόρεια πνεύματα πλεονάζει. αἰτία δὲ τοῦ τοιούτου πάθους, φασὶν, ἡ λίμνη, δι' ἧς ὁ τοιοῦτος ποταμὸς ῥέει. συνεκβάλλουσι γὰρ τὸ λιμναῖον οἱ ἄνεμοι, καὶ οὕτω ποιοῦσι πλεονασμὸν τοῦ ὕδατος. κατὰ δέ τινας, ἀπό τινος βασιλέως ὁμωνύμου οἱ Ἴβηρες ἔλαχον τὸ οὕτω καλεῖσθαι. Κελτὸς γὰρ καὶ ὁ Ἴβηρ, παῖδες Ἡρακλέους ἀπὸ βαρβάρου γυναικός· ἐξ ὧν τὰ ἔθνη οἱ Κελτοὶ καὶ οἱ Ἴβηρες. ἱστέον δὲ ὅτι ἡ Ἰβηρία, οὐ πᾶσα μέντοι, ἀλλὰ μόνη ἡ ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος Ἴβηρος ποταμοῦ, καὶ Ἰσπανία συνωνύμως ἢ πολυωνύμως ἐλέγετο. Ῥωμαῖοι δὲ καὶ τὴν πᾶσαν οὕτως ἐκάλεσαν ὕστερον· ὡς εἶναι διώνυμον Ἰβηρίαν τε καὶ Ἰσπανίαν. λέγονται δὲ πλείους ἢ χίλιαι πόλεις Ἰβήρων εἶναι. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες, καὶ τὰς μεγάλας κώμας πόλεις ὠνόμαζον. φασὶ δὲ ἐν Ἰβηρίᾳ καὶ πόλιν εἶναι Ὀδύσσειαν, καὶ ἄλλα πολλὰ ἴχνη τῆς Ὀδυσσέως πλάνης. ὑδροποτεῖν δὲ λέγονται οἱ Ἴβηρες, καὶ μονοσιτεῖν, καὶ πολυτελεῖ ἐσθῆτι χρῆσθαι.

284. Βρετανοὶ] Ὅτι Βρεττανοὶ διὰ δύο τ' ὡς ἐπιπολύ· ἐνταῦθα δὲ, ἐν τῷ, ἔνθα Βρετανοὶ, τοῦ μέτρου ἐπιτάξαντος, ἀπεχώρισε τὸ ἓν τ'. οὕτω καὶ Σαρματῶν τινων λεγομένων μετὰ τοῦ ρ', ὅμως ἐν τοῖς ἑξῆς, ἐν τῷ, [1] Γερμανοὶ, Σαμάται τε, ἡ τοῦ μέτρου βία ἐξώθησε τὸ ρ'. Σαρμάται γὰρ εἰπεῖν ἔδει, καὶ οὐ Σαμάται. ἀπὸ δὲ Βρεττανῶν τόπων παρώνυμοι αἱ ἀντιπέραν Βρεττανίδες νῆσοι, περὶ ὧν [2] ῥηθήσεται.

285. Λευκά τε φῦλα νέμονται ἀρειμανέων Γερμανῶν] Ὅτι τοὺς Γερμανοὺς, οἷς οἱ Ἀλαμανοὶ πρόσχωροι, λευκὰ λέγει φῦλα. τοιοῦτοι γὰρ τὴν χρόαν εἰσὶν, ἀπεναντίας τοῖς νοτιωτάτοις Αἰθίοψιν. ἐκεῖνοι γὰρ μελάντατοι. καλεῖ δὲ αὐτοὺς καὶ ἀρειμανίους, ἢ ἐρισθενέας. λέγει δὲ καὶ ὅτι παραθρώσκουσι τοὺς τοῦ Ἑρκυνίου δρυμοῦ ὀρόγκους, ἤγουν παρήκουσι τοῖς Ἑρκυνίοις δρυμοῖς, πρὸς τῷ αὐτῷ Κρονίῳ ὠκεανῷ. ἱστορεῖ δὲ καὶ τὴν ἐκεῖ που Ἰβηρικὴν ἤπειρον ὁμοίαν εἶναι βύρσῃ, οὐ τῷ χρώματι, οὐδὲ τῇ λειότητι, ἀλλὰ τῷ σχήματι. βύρσῃ γὰρ τεταμένῃ ἔοικεν ἡ Ἰβηρία· ἧς, φασὶ, τὰ οἷον [3] τραχηλιμαῖα μέρη εἰς τὴν συνεχῆ Κελτικὴν πρὸς τὴν ἕω ὑπερεκπίπτουσι. γνήσιοι δὲ κατὰ Ῥωμαίων γλῶσσαν οἱ Γερμανοὶ ἑρμηνεύονται· ὡς ἂν γνήσιοι Γαλάται, οἷς ἐοίκασιν ἐν μορφαῖς, καὶ βίοις, καὶ ἤθεσι· πλεονάζοντες μόνον ἀγριότητι, μεγέθει τε καὶ ξανθότητι· πέραν τοῦ Ῥήνου κείμενοι πρὸς ἕω, μετὰ τοὺς Κελτούς. τινὲς δὲ τὸ Γερμανοὶ, εἰς τὸ ἀδελφοὶ μεταλαμβάνουσιν, ὅπερ τρόπον τινὰ ταυτόν ἐστι τῷ γνήσιοι. [4] Πλούταρχος δὲ λέγει ὅτι οἱ Γερμανοὶ εὐμεγέθεις τοῖς σώμασι,

1. DIONYS. v. CCCIV. 2. DIONYS. v. DLXVI. 3. TRACHELIMÆA STRABO lib. II. unde hæc deſumta ſunt. 4. in C. MARIO.

καὶ χαροποὶ τοῖς ὄμμασιν. ὁ δὲ ῥηθεὶς Ερκύνιος δρυμὸς μέγας τέ ἐστι καὶ πολύδενδρος. τὸ δὲ ὄρθρικος, ἰδιάζουσα λέξις ἐστὶν, ὁποῖαι πολλαὶ τοῖς ποιηταῖς ἐπιτηδεύονται, διὰ τὸ καινότροπον· δηλοῖ δὲ τὴν τοῦ ὄρθρου ἐξόγκωσιν καὶ ἀνάτασιν.

288. Πυρρηναῖον ὄρος, καὶ δώματα Κελτῶν] Ὅτι περὶ τὴν Πυρήνην, ἤγουν τὸ Πυρηναῖον ὄρος, οἱ Κελτοὶ κατοικοῦσιν, ἀγχοῦ πηγῆς καλλιρρόου Ἠριδανοῦ. ὃν τινὲς εἶναί φασι τὸν νῦν λεγόμενον Πάδον. ὁ δὲ [1] γεωγράφος περὶ αὐτοῦ οὕτω φησὶν, Ἠριδανὸν τὸν μηδαμοῦ γῆς ὄντα, πλησίον δὲ τοῦ Πάδου λεγόμενον. ὃν Πάδον καὶ μέγιστον ἐκεῖνός φησι τῶν Εὐρωπαίων ποταμῶν μετὰ τὸν Ἴστρον· καὶ εἰς τὴν Ἀδριατικὴν αὐτὸν λέγει [2] ἐκπίπτειν θάλασσαν. οὗ Πάδου πέραν καὶ τὸ Μεδιολάνιον εἶναι λέγει, πόλιν ἀξιόλογον, συνάπτουσάν πως ταῖς Ἄλπεσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ [3] Ἄρατος ἐν οἷς λέγει λείψανον Ἠριδανοῦ, τὸ κατ' οὐρανὸν φαινόμενον αὐτοῦ ἀστροθέτημα, ἐμφαίνει ἐκλελεῖφθαι τὸν κάτω ποταμὸν Ἠριδανόν. ὁ μέντοι Διονύσιος ὡς ἔτι ὄντος τοῦ Ἠριδανοῦ, ἐκτίθεται καὶ τὰ περὶ [4] αὐτοῦ μυθευόμενα, δηλαδὴ τὰ κατὰ τὸν Φαέθοντα, ὃν ἐκπεσόντα τοῦ πατρῴου ἡλιακοῦ ἅρματος, καὶ τῷ Ἠριδανῷ ἐμπεσόντα, ἐκεῖ αἱ ἀδελφαὶ Ἡλιάδες νυκτὸς ἐκώκυσαν, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπέσταξαν δάκρυον ἠλέκτρου. εἶτα αἴγειροι γενόμεναι, ἀποστάζουσι, φησὶ, καὶ εἰσέτι τοῦτο δάκρυον. Κελτῶν δὲ παῖδες ὑφήμενοι ταῖς αἰγείροις, ἀμέλγονται δάκρυα χρυσαυγέος ἠλέκτρου, ὅ ἐστι, δρέπονται τὸ τοιοῦτον ἤλεκτρον. οἱ δὲ ἀμέργονται γράφουσι διὰ τοῦ ρ'. ἤλεκτρος δὲ νῦν, οὐχὶ τὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κρᾶμα· λίθος δέ τις χρυσοειδὴς, ἐξ οὗ καὶ λαβαὶ μαχαίραις γίνονται, ἀχύρων ἐφελκυστικαὶ, ὡς ἡ μαγνῆτις σιδήρου. ὅτι δὲ οὐκ ἄντικρυς λίθος ἐστὶν ὁ τοιοῦτος ἤλεκτρος, ἀλλὰ δένδρου δάκρυον, πεπηγὸς εἰς σῶμα λιθοειδὲς, δεικνύουσί τινες τῶν παλαιῶν. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὡς χρυσαυγὴς ὁ ῥηθεὶς ἤλεκτρος λέγεται τῶν Ἡλιάδων εἶναι δάκρυον· τὸ γὰρ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ τῷ ἡλίῳ ἀνάκειται. Σημείωσαι δὲ ὅτι περιϊὼν ὁ Διονύσιος λίθον παραποτάμιον λέγει τὸν ἤλεκτρον. Πυρήνη δὲ, ὄρος μέγιστον, διαχωρίζον τὴν Ἰβηρίαν καὶ τὴν Κελτικήν. τὸ δὲ Κελτοὶ ὁ [5] γεωγράφος Κέλται φησὶν, ὡς οἱ Χρύσαι. διήκειν δὲ λέγονται ἄχρι καὶ τοῦ Ῥήνου οἱ Κελτοί. ἀπὸ δὲ αὐτῶν οἱ σύμπαντες Εὐρωπαῖοι Γαλάται, Κελτοὶ ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκλήθησαν.

294. Τὸν δὲ μεθ' ἑξείης, Τυρσηνίδος] Ὅτι μετὰ τὸν Ἠριδανὸν οἱ Τυρρηνοὶ, περὶ ὧν κατωτέρω ῥηθήσεται· ὧν πρὸς [6] ἀνατολὴν ἡ τῆς Ἄλπιος ἀρχὴ, δι' ἧς μέσης κατασύρεται ὁ Κελτικὸς Ῥῆνος, δίστομος εἰς τὸν βόρειον

1. STRABO lib. IV & V. 2. ἐμπίπτειν τὴν C. 5. STRABO lib. IV. 6. ἀνατολὴν STRABO. 3. phænom. v. CCCLX. 4. αὐ- λάς C. R.

ἐκβάλλων ὠκεανὸν, ὀξὺς, καὶ δυσγεφύρωτος, καὶ σκολιός. οὗτός ἐστιν ὁ λεγόμενος τὰ νόθα τῶν γνησίων διορίζειν γεννήματα, οἷα τὰ μὲν ὑπανέχων τὰ γνήσια, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα διδοὺς βυθῷ λήθης καὶ ὕδατος. ἡ δὲ Αλπις, μέγιστον ὄρος, διὸ καὶ πληθυντικῶς λέγονται αἱ Αλπεις. φασὶ δὲ τὴν λέξιν ταύτην, κατὰ τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν μετάληψιν, ταυτὸν δύνασθαι τῇ κλεισούρᾳ. οὕτω δὲ ὑψηλὸν [1] ἱστορεῖται τὸ ὄρος, ὥς τε οὐδ᾽ ἂν πεμπταῖός τις ἀναβαίη αὐτό. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῶν αὐτῶν χωρίων, ἀφ᾽ ὧν καὶ τὰ [2] ῥηθησόμενα ἐν τοῖς ἑξῆς Απέννια ὄρη, τὰ κατὰ τὴν Γένυαν, ἥ τις ἐστὶ Λιγύων ἐμπόριον. ἐκαλεῖτο δὲ κατὰ γένος ἑκάτερον, τὰ Αλπια· καὶ Αλβια δὲ, μετὰ τοῦ β.

298. Ῥήνῳ δ᾽ ἑξείης] Οτι τῷ Ῥήνῳ ἑξῆς ὁ Ιστρος ἐπιτέλλεται, ἤγουν ἀνατέλλει κάτωθέν ποθεν. ὃν καὶ ἱερόν φησι, καὶ σεμνύνει διὰ συνήθους ἐπαναλήψεως, λέγων καὶ ὅτι εἰς τὸν Εὔξεινον πᾶσαν ἐρεύγεται ὕδατος ἄχνην, πενταπόροις προχοαῖς, ὅ ἐστι πέντε στόμασιν, ἑλισσόμενος περὶ Πεύκην. νῆσος δὲ ἡ Πεύκη τρίγωνος, μεταξὺ κειμένη τῶν τοῦ Ιστρου στομάτων. ὁ μέντοι Πτολεμαῖος ἑπτάστομον καὶ τὸν Ιστρον λέγει, καθὰ καὶ τὸν Νεῖλον. ὡσαύτως καὶ ὁ [3] γεωγράφος, ὃς λέγει καὶ ὅτι μέγιστός ἐστι τῶν Εὐρωπαίων ποταμῶν, διέχων τοῦ Αδριατικοῦ μυχοῦ χιλίους σταδίους· καὶ ὅτι ἀρχόμενος ἀπὸ Γερμανῶν ῥέει πρὸς νότον, εἶτα ἐπιστρέφει πρὸς ἀνατολὰς, ἕως εἰς τὸν πόντον. ἔχει δὲ μέγιστον στόμα τὸ λεγόμενον ἱερὸν, ὅπερ ἔζευξέ ποτε Δαρεῖος, ὡς ὁ Ξέρξης τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου στενά. περιέχει δὲ καὶ ἄλλα νησίδια ὁ Ιστρος τοῖς στόμασι, δίχα τῆς Πεύκης. [4] Ηρόδοτος δὲ Κελτικὸν ποταμὸν οἶδε τὸν Ιστρον, ἐν οἷς λέγει πληθύνεσθαι μὲν αὐτὸν ὑπὸ πολλῶν ποταμῶν, ἄρχεσθαι δὲ ἐκ Κελτῶν, ῥέειν δὲ διὰ πάσης Εὐρώπης. καὶ αὐτὸς δὲ πεντάστομον τοῦτον ἱστορεῖ, καὶ ἴσον ἀεὶ σχεδὸν αὐτὸν ἑαυτῷ ῥέειν φησὶ προστιθεὶς καὶ αἰτίαν τὴν δοκοῦσαν αὐτῷ. ὁ δὲ [5] γεωγράφος φησὶ καὶ ἄλλον Ιστρον ἐκ τούτου τὰς ἀρχὰς ἔχοντα, [6] ἐμβάλλειν" εἰς τὸν Αδρίαν κόλπον, κατά τινας· δι᾽ οὗ καὶ δοκεῖ τοῖς πολλοῖς ἡ Αργὼ ἐκ τοῦ Εὐξείνου πόντου διεκπεσεῖν εἰς τὸ Αδριατικὸν πέλαγος, ὅτε τὸ χρυσοῦν [7] κῶας" οἱ Αργοναῦται κλέψαντες ἐκ Κολχίδος ἔφυγον. τοῦτο δὲ καὶ [8] Αριστοτέλης οἶδεν, ἐν οἷς λέγει ὅτι οἱ [9] τειχίαι" μόνοι ἀναπλέουσιν ἐκ τοῦ Πόντου εἰς τὸν Ιστρον· εἶτα ὅπου σχίζεται, καταπλέουσιν εἰς τὸν Αδρίαν. καὶ αὐτὸς γὰρ ἐν τούτοις ὑπεμφαίνει τὸν παρὰ τῷ γεωγράφῳ ἕτερον Ιστρον. φησὶ δὲ ὁ αὐτὸς γεωγράφος καὶ ὅτι ὁ Ιστρος [10] ποτὲ" Ματόας ἐλέγετο, ὅ ἐστι

1. apud STRAB. lib. IV. 2. vide comment. in v. CCCXL. 3. STRABO lib VII. 4 Euterpe XXXIII. 5. STRABO lib. I. 6. ἐκβάλλειν E. & STRABO loco dicto. male. 7. κώδιον MS R. STEPH. 8. hiſt. animal. lib. VIII. cap. XIII. 9. τειχαῖοι ARISTOTELES loco dicto. GESNERUS τειχίαι recte reſtituit. ita olim legit EUSTATHIUS. 10. ποταμὸς MS R. STEPH.

κατὰ Ἕλληνας Ἄσιος. καὶ ὅτι πολλάκις μὲν οἱ Σκύθαι δι' αὐτοῦ περαιούμενοι οὐδὲν ἔπασχον· συμφορᾶς δέ ποτε αὐτοῖς ἐπιπεσούσης, ἡρμηνεύθη Δανούσιος, ἢ Δανούβιος, ὥσπερ τὸ ἁμαρτεῖν ἐκείνους αἰτίαν ἔχων· τουτέστιν, αἰτιώμενος διὰ τὸ τοιούτου ὀνόματος ὑπ' ἐκείνων, κατὰ τὴν αὐτῶν γλῶσσαν, ὡς αἴτιος αὐτοῖς δυστυχίας γενόμενος. λέγει δὲ [1] ἐκεῖνος καὶ ὅτι τῷ Ἴστρῳ παράλληλά εἰσιν ὄρη ἀπὸ Ἀδρίου, μέχρι Εὐξείνου πόντου, πρῶτον τὰ Ἰλλυρικὰ, εἶτα τὰ Παιονικὰ, μεθ' ἃ, τὰ Θράκια· ὧν καὶ ὁ Αἶμός ἐστι, πρὸς τῷ πόντῳ τῷ Εὐξείνῳ δηλαδὴ κείμενος. μέση οὖν τούτων ἡ Παιονία, ὑψηλὴ πᾶσα, ἧς πρὸς Θρᾴκην καὶ ἡ Ῥοδόπη κεῖται, ὅπου ἡ νῦν ὀνομαζομένη Κλοκοπνίτζα. τινὲς δὲ οὕτω συντομώτατα περὶ τοῦ Ἴστρου φασίν· Ἴστρος ὁ τοὺς Παίονας παραμείβων, ἐκ τῶν Ἑρκυνίων ὀρῶν ναυσίπορος ἐκ πηγῆς αἴρεται· καὶ σχιζόμενος, τῇ μὲν εἰς τὸν Πόντον ῥέει, τῇ δὲ εἰς τὸν Ἀδρίαν.

302. Τοῦ μὲν πρὸς βορέην] Ὅτι πρὸς βορέαν τῷ Ἴστρῳ ἔθνη κεῖται ταῦτα, Γερμανοὶ Σαμάται (ἤτοι Σαρμάται, κατὰ ἔλλειψιν τοῦ ρ' ἀμεταβόλου, ὡς προγέγραπται) καὶ Γέται, καὶ Βαστάρναι, Δακῶν τε ἄσπετος γῆ, καὶ Ἀλανοὶ, καὶ Ταῦροι, οἳ ναίουσι περὶ τὸν Ἀχιλλέως δρόμον· καὶ Μελάγχλαινοι, καὶ Ἱππημολγοὶ, περὶ ὧν ἐν τοῖς εἰς τὴν [2] Ἰλιάδα γέγραπται· καὶ Νευροὶ, καὶ Ἱππόποδες, οἱ κατά τινας [3] Ζάγαροι", καὶ Γελωνοὶ, καὶ Ἀγάθυρσοι. καὶ οὗτοι μὲν βόρειοι· πρὸς νότον δὲ τῷ Ἴστρῳ, Γέρραι, καὶ Ὠρείκια ἐρυμνὰ ἄστεα, καὶ Παννόνιοι, οἱ κατά τινας [4] Βούλγαροι", καὶ Μυσοὶ, Θρᾳκῶν βορειότεροι, καὶ Θρᾷκες αὐτοὶ ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες. τούτων δὲ τῶν ἐθνῶν, περὶ μὲν Γερμανῶν ἐρρέθη τὸ ἀρκοῦν· περὶ δὲ τῶν ἐφεξῆς εἰρήσεται εἴ τι λόγου ἄξιον τῷ ἐπιτέμνοντι.

304. Γερμανοὶ, Σαμάται τε] Ὅτι τὰ διὰ τοῦ ανος ἐθνικὰ ὀνόματα ἐκτείνει παρὰ τῷ Διονυσίῳ τὴν παραλήγουσαν, οἷον Βρετανὸς, Γερμανὸς, Ἀλανὸς, Καρμανὸς, Λευκανός. τὸ Ἠριδανὸς οὐκ ἔθνους ὄνομα· ποταμὸς γάρ· διὸ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν, ὡς καὶ τὸ ὠκεανός.

Γέται θ' ἅμα] Ὅτι τοὺς Γέτας Διονύσιος μὲν πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἴστρου οἶδεν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται· (καθὰ καὶ τοὺς Σαρμάτας, οἳ ἔθνος εἰσὶ Σκυθικόν·) [5] Ἡρόδοτος δὲ μέρος οἴεται εἶναι τῶν Θρᾳκῶν τοὺς Γέτας. ὁ δὲ [6] γεωγράφος ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ποταμοῦ αὐτοὺς οἰκεῖν ἱστορεῖ, ὡς καὶ τοὺς Μυσοὺς, καὶ τοὺς Θρᾷκας. φιλογύναιοι δὲ, φησίν, εἰσὶ, καὶ περὶ τὸ θεῖον σπουδάζοντες. παρ' οἷς ἦν καὶ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρᾳ φοιτήσας, καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις πολλὰ

1. STRABO lib. VII. 2. EUSTATH. ροι alii legunt, teſte A. MATTHÆO.
in HOM. Iliad. N. v. v. 3. Χαζαροὶ 5. Melpom. XCIII. 6. STRABO lib.
κ. ε. 4. Βούλγαροι MS R. STEPH. Βουλγα- VII.

φερεσπῶν, καὶ θεὸς αὐτοῖς νομισθεὶς, καὶ κληθεὶς διὰ τοῦτο, καὶ κοινωνῶν τῷ βασιλεῖ τῶν πραγμάτων. ἐγίνοντο δέ ποτε οἱ Γέται, φησὶ, καὶ τοῖς Ῥωμαίοις φοβεροὶ, καὶ διαβαίνοντες τὸν Ἴστρον, καὶ λεηλατοῦντες τούς τε Ἰλλυριοὺς καὶ τοὺς Θρᾶκας, καὶ τοὺς Μακεδόνας. νόμος δὲ Γετικὸς, ἐπισφάζεσθαι τὴν γυναῖκα τῷ ἀνδρὶ θανόντι, καὶ κιθαρίζειν ὅταν ἐπικηρυκεύωνται. [1] Ἡρόδοτος δὲ καὶ τοξεύειν φησὶν αὐτοὺς ἄνω πρὸς τὴν βροντὴν, καὶ τὴν ἀστραπὴν, ἀπειλοῦντας τῷ θεῷ. ἔτι φησὶν ὁ γεωγράφος διαβῆναι μέν ποτε τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τοὺς πέραν Ἴστρου Γέτας, διὰ ταχέων δὲ ἀναστρέψαι λαβόντα δῶρα. [2] λέγεται δὲ καὶ ὡς εἰς τοσοῦτον αὐτοί τε καὶ οἱ Δάκαι ηὐξήθησάν ποτε, ὥς τε καὶ εἴκοσι μυριάδας ἐκπέμπειν στρατοῦ· ὕστερον δὲ συσταλέντες ἐγγὺς ἦλθον τοῦ ὑπακούειν Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἔν τινι τῶν αὐτοῦ λόγων γράφει ὅτι τὸ τῶν Γετῶν ἔθνος, τὸ πώποτε μαχιμώτατον, διά τε τὴν ἀνδρείαν, καὶ διὰ τὸν Ζάμολξιν ὃν τιμῶσιν. οὐ γὰρ ἀποθνήσκειν ἀλλὰ μετοικίζεσθαι νομίζοντες, ἑτοιμότερον θνήσκουσιν, ἢ τὰς ἀποδημίας ὑπομένουσι. καὶ [3] Ἡρόδοτος δὲ ἀπαθανατίζοντας αὐτοὺς καλεῖ, διὰ τὸν ῥηθέντα γόητα Ζάμολξιν, ὃν καὶ [4] μαθητεῦσαι αὐτός τῷ Πυθαγόρᾳ φησίν. ἱστορεῖ δὲ καὶ ἀνδρειοτάτους Θρᾳκῶν τοὺς Γέτας, καὶ δικαιοτάτους. λέγει δὲ καὶ ὅτι εἷλεν αὐτοὺς ὁ Δαρεῖος, ὅτε γεφύρᾳ διαβὰς ἐκ τῆς Ἀσίας, ἐπορεύετο διὰ τῆς Θρᾴκης.

305. Δακῶν τ' ἄσπετος αἶα] Ὅτι τοὺς Δάκας, Δάους ἐκάλουν τινές. φησὶ δὲ καὶ ὁ γεωγράφος, ὅτι οἱ Δάκαι, [5] Δάοι ποτὲ ὠνομάζοντο. ὁ δὲ [6] Ἡρόδοτος Νομαδικὸν Περσικὸν γένος τοὺς Δάους λέγει, καθὰ καὶ τοὺς Μάρδους, καὶ ἄλλους τινάς. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ [7] γράψας, καὶ πλησίον τοῦ ποταμοῦ Βορυσθένους φησὶ τὴν Δακίαν οἰκεῖν. περὶ οὗ Βορυσθένους κατωτέρω ῥηθήσεται. λέγει δὲ καὶ ὅτι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὡς ἐπὶ πολὺ τὰ τῶν [8] Ἀττικῶν ὀνόματα δούλων, Δάοι καὶ Γέται. φέρεται δὲ ἱστορία, καὶ νοτιωτέρους τοῦ Ἴστρου τοὺς Δάκας εἶναι. φασὶ γὰρ ὅτι Αὐρηλιανὸς τοὺς περὶ τὴν Δακίαν ἀπῳκισμένους Ῥωμαίους ἐκεῖθεν ἐξαγαγὼν, διὰ τοὺς ἐν περαίᾳ τοῦ Ἴστρου κινδύνους, ἐν μέσῃ τῇ Μυσίᾳ καθίδρυσε, τὴν χώραν ὀνομάσας Δακίαν.

Ἀλκήεντες Ἀλανοὶ] Ὅτι Ἀλανὸς ὄρος [9] Σαρματίας, ἀφ' οὗ τὸ ἔθνος οἱ Ἀλανοὶ ἔοικεν ὀνομάζεσθαι· οὓς καὶ ἀλκήεντας ὁ Διονύσιος καὶ πολυΐππους καλεῖ.

306. Ἀχιλλῆος δρόμον] Ὅτι ὁ Ἀχιλλέως δρόμος, ὃν οἱ Ταῦροι τὸ ἔθνος ναίουσιν, αὐχήν τίς ἐστι στενὸς ὁμοῦ καὶ δολιχός, κατὰ τὸν [10] γεωγράφον,

1. Melpom. xciv. 2. λέγει c. R. recte. ſunt enim STRABONIS verba lib. VII. 3. Melpom. xciv. 4. ὁμιλῆσαι c. R. & MS R. STEPH. 5. Δάοι STRABO lib. VII. 6. Clio cxxv. 7. STEPH. BYZ. in v. Δακία. 8. οἰκετῶν c. R. & STEPH. BYZANT. a quo verba hæc ſumta ſunt. 9. Σαρματίας STEPHAN. BYZANT. in v. Ἀλανοί. 10. STRABO lib. VII.

Χερρόνη-

Χερρόνησος ἀλιτενής, οἷόν τις ταινία, ἤτοι φασκία, μῆκος ὅσον χιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν ἕω, ἀμμώδης, πλάτος δὲ δύο σταδίων τὸ μέγιστον. τοῦτον τὸν δρόμον ὁ Ἑλληνικὸς Ἀχιλλεὺς περιῆλθε, μεταδιώκων τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος Ἰφιγένειαν, ἐξ Αὐλίδος ἀναρπασθεῖσαν εἰς [1] Σκυθίαν"· ὁπηνίκα ἔλαφον ἡ Ἄρτεμις εἰς θυσίαν ἀντέδωκεν· ἔνθα καὶ μείνας πολὺν χρόνον ὁ Ἀχιλλεύς, καθὰ δοκεῖ καὶ τῷ [2] Λυκόφρονι, ἀφῆκε τῷ τόπῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ κλῆσιν. ὅτι δὲ προκατηγγυημένη ἦν τῷ Ἀχιλλεῖ ἡ Ἰφιγένεια, καθωμίληται. ἄλλοι δέ φασιν ἕτερον εἶναι τοῦτον τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Σκύθαις, βασιλέα τῶν τόπων, ὃς ἠράσθη τε τῆς Ἰφιγενείας πεμφθείσης ἐκεῖ, καὶ ἔμεινεν ἐπιδιώκων· ἐξ οὗ ὁ τόπος, Ἀχίλλειον. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες παραφέρουσι μάρτυρα τὸν Ἀλκαῖον, λέγοντα, [3] Ἀχιλλεῦ ὃς τᾶς Σκυθικᾶς" μεδέεις. ἀπὸ δὲ Ἀχιλλέως, καὶ ἡ Λευκὴ νῆσος ἡ μετὰ ταῦτα ῥηθησομένη, Ἀχίλλειος ἐλέγετο νῆσος, περὶ τὸν Εὔξεινον· ἔνθα φασὶν οἱ Σκύθαι τὴν Ἀχιλλέως ψυχὴν διαβαίνουσαν τὰ ἑαυτῆς ἀθύρειν. οἱ δὲ Ταῦροι τὸ ἔθνος ἀπὸ τῶν ζώου ταύρου, φασί, καλοῦνται, διὰ τὸ ἐκεῖ τὸν Ὄσιριν ζεύξαντα βοῦν ἀρόσαι γῆν. περὶ τούτοις νῆσος ἡ Ταυρικὴ ἡ καὶ Μαιωτική, μεγάλη καὶ ἐπίσημος· ᾗ παράκειται καὶ ἡ Φαναγόρεια, καὶ ἡ Ἑρμώνασσα, ὡς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ῥηθήσεται. καὶ ἡ Ἄρτεμις δέ, Ταυροπόλος, ἀπὸ τούτων δοκεῖ τῶν Ταύρων λέγεσθαι, οἷς ἔχαιρεν ὡς ξενοκτονοῦσιν ἐπ' αὐτῇ. οἱ μέντοι παρὰ τῷ [4] γεωγράφῳ Νώρικοι Ταυρίσκοι, ἕτερόν εἰσιν ἔθνος παρὰ τούτους τοὺς Ταύρους.

309. Ἔνθα Μελάγχλαινοί τε] Ὅτι Μελάγχλαινοι λέγονται, διὰ τὸ ἐν ἔθει μέλαν καὶ ζοφερὸν τοῦ ἐνδύματος, ὡς καὶ [5] Ἡροδότῳ δοκεῖ, ὃς καὶ ἀνθρωποφαγεῖν αὐτοὺς εἰπών, λέγει καὶ ὅτι Μελαγχλαίνων τὸ καθύπερθεν, λίμναι, καὶ γῆ ἔρημος ἀνθρώπων.

310. Νευροὶ] Ὅτι οἱ Νευροὶ ἐκλιπεῖν λέγονταί ποτε τὴν αὐτῶν χώραν ὑπὸ ὄφεων, καὶ ὅτι γόητες ἐλέγοντο εἶναι. ἔτους τοίνυν ἑκάστου, φησίν, ἅπαξ ἕκαστος τῶν Νευρῶν λύκος γίνεται ὀλίγας ἡμέρας, καὶ αὖθις εἰς ἄνθρωπον ἀποκαθίσταται. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι νεβρὸς μὲν τὸ γέννημα τῆς ἐλάφου, διὰ τοῦ β' γράφεται· Νευροὶ δὲ τὸ ἐθνικόν, οἳ καὶ Νευρεῖται, διὰ τῆς ευ διφθόγγου.

Γελωνοί τ', ἠδ' Ἀγάθυρσοι] Ὅτι Ἡρακλέους υἱοὶ Γελωνὸς καὶ Ἀγάθυρσος, ἐξ ὧν ἔθνη βορειότερα τοῦ Ἴστρου, οἱ Γελωνοὶ καὶ οἱ Ἀγάθυρσοι. ὑπὸ μὲν οὖν ψυχροῖς Ἀγαθύρσοις, ὡς ὁ Διονύσιός φησιν, ἀδάμας ἐστὶ παμφανόων. οἱ Γελωνοὶ δέ, ὡς ἄλλοι φασί, γῆν τε ἐργάζονται, καὶ σιτοφαγοῦσι, καὶ κήπους

1. Φρύγας MS R. STEPH. 2. Alex. CXCIII. 3. Ἀχιλλεὺς ὃς τᾶς Σκυθικαῖς MS R. STEPH. 4. STRAB. lib. IV. 5. Melpom. CVII.

ἔχουσιν. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ [1] γράψας οὕτω φησί· Γελωνοὶ, πόλις Σαρματίας, ἀπὸ Γελωνοῦ, ὃς Ἀγαθύρσου μὲν ἦν ἀδελφὸς, Ἡρακλέους δὲ υἱός. ἔστι δὲ περὶ αὐτὴν πόλις ξυλίνη μεγάλη κατὰ [2] Ἡρόδοτον, κειμένη ἐν Βουδίνοις, ἔθνει μεγάλῳ. παρὰ τούτοις ζῶον λέγεται θαυμάσιον γίνεσθαι, τὸ μέγεθος ὅσον [3] βοὸς", ἐοικὸς τὴν τοῦ προσώπου τύπον ἐλάφῳ, καλούμενον Τάρανδος, δυσθήρατον, διὰ τὴν μεταβολήν. μεταβάλλει γὰρ τὰς χρόας τῶν τριχῶν καθ' ὃν ἂν τόπον εἴη, καὶ ἀλλοιοῦται, καθὰ καὶ ὁ χαμαιλέων, καὶ ὁ πολύπους. περὶ δὲ τῶν Ἀγαθύρσων ὁ [4] αὐτὸς λέγει, ὅτι ἢ ἀπὸ Ἀγαθύρσου υἱοῦ Ἡρακλέους οὕτω λέγονται, ἢ ἀπὸ τῶν θύρσων τοῦ Διονύσου. κλάδοι δέ εἰσιν οἱ θύρσοι, οὓς ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τελεταῖς φέρουσιν. [5] Ἡρόδοτος δὲ οὐ μόνον Γελωνὸν καὶ Ἀγάθυρσον υἱοὺς Ἡρακλέους λέγει, ἀλλὰ καὶ Σκύθην νεώτατον [6] καὶ γενναιότατον"· οὓς ἐγέννησεν Ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς τὴν τῶν Σκυθῶν γῆν, ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε, μιγεὶς, φησὶν, [7] ἐχίδνῃ μιξοπαρθένῳ, γυναικὸς μὲν τὰ ἄνω ἀπὸ γλουτῶν ἐχούσῃ, τὰ δὲ κάτω, ὄφεως": λέγει δὲ τοὺς Ἀγαθύρσους ὁ [8] αὐτὸς ἀνδρῶν ἁβροτάτους, καὶ χρυσοφόρους, καὶ ἐπίκοινον τὴν μίξιν τῶν γυναικῶν ποιουμένους. τοὺς δὲ Γελωνοὺς Ἕλληνας τὸ ἀρχαῖον εἶναι φησὶ γῆς ἐργάτας.

311. Ἠχεῖ Βορυσθένεος] Ὅτι Βορυσθένης ὁ ἐν τοῖς ποταμοῖς ᾀδόμενος, Εὐξείνῳ τὸ ὕδωρ μίσγεται κατὰ τὸ ἐκεῖ μέτωπον τοῦ κριοῦ· περὶ οὗ [9] εἴρηται, ὀρθὸν ὄντα ἐπὶ γραμμῆς κατεναντία, ἤγουν καταντικρὺ, τῶν Κυανέων πετρῶν. ἐκεῖ δὲ ἐν τοῖς Ῥιπαίοις ὄρεσι Σκυθικοῖς καὶ ὁ Ἀλδήσκος, φησὶ, καὶ ὁ Παντικάπης οἱ ποταμοὶ μορμύρουσιν· ὧν παρὰ προχοαῖς ἠδυραῖς ἤλεκτρος μήνης ἀρχομένης αὔξεται, οἷά τις αὐγή. καὶ ὅρα ὅπως συμπαθῶς ἔχει περὶ τὴν σελήνην ὁ τοιοῦτος ἤλεκτρος· καὶ ὅτι τὸ ἤλεκτρον ἐνταῦθα λίθον τινὰ νοητέον, καὶ οὐ κατὰ τὸ λεγόμενον τῶν αἰγείρων δάκρυον, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. ὅτι δὲ ἐν τοῖς Ῥιπαίοις ὄρεσιν οὐδέποτε χιὼν ἐπιλείπει, [10] προγέγραπται. ὑπὲρ δὲ ταῦτα τὰ ὄρη οἱ λεγόμενοι ὑπερβόρειοι καθήκειν εἰς τὴν ἐκεῖ θάλασσαν λέγονται. ἀπὸ δὲ Παντικάπου τοῦ ποταμοῦ καὶ τὸ ἐκεῖ ὀνομάζεται Παντικάπαιον, πόλις μεγάλη, κτίσμα παιδὸς Αἰήτου, λόφος κύκλῳ περιῳκημένος, σταδίων εἴκοσι, μητρόπολις τῶν ἐκεῖ Βοσπορανῶν. [11] Ἡρόδοτος δὲ περὶ τούτων τῶν ποταμῶν φησιν, ὅτι ὁ μὲν Βορυσθένης, μέγιστος, καὶ πολυαρ-

1. STEPH. BYZ. in v. Γελωνοί. 2. Melpom. CVIII. 3. hæc fabula ex ARISTOTELIS mirabilibus auſcultationibus deſumitur, ubi legitur, τὸ δὲ μέγεθος, ὥσπερ ἂν βοῦς, corrupte pro βοὸς, quo modo EUSTATHIUS legebat. 4. STEPH. BYZ. in v. Ἀγάθυρσοι. 5. Melpom. X. 6. omittit. κ. neque habet HERODOTUS.

7. ἐχίδνῃ μιξοπαρθένῳ, γυναικὸς μὲν τὰ ἄνω, ἀπὸ γλουτῶν ἐχούσῃ, τὰ δὲ κάτω ὄφεως. aliter, ἐχίδνῃ μιξοπαρθένῳ, οὕτως γυναικὸς μὲν τὰ κάτω, ἀπὸ μαστῶν ἐχούσῃ, τὰ δὲ ἄνω ὄφεως. MS … STEPHAN. 8. Melpom. CIV. 9. vide comment. in v. CLVII. 10. vide comment. in v. XXXII. 11. Melpom. LIII.

κέστατος

κάςατος τῶν Σκυθικῶν ποταμῶν, καὶ πίνεσθαι ἥδιστος, ῥέων καλὸς παρὰ θο-λεροῖς. πήγνυται δὲ καὶ ἅλες. περὶ τὸ στόματι αὐτοῦ αὐτόματοι· καὶ κήτη ἀνάκανθα μεγάλα ταριχεύειν παρέχει, ἃ καλοῦσιν ἀντακαίους. ὁ δὲ Παντι-κάπης ἀπὸ βορρᾶ ῥέων, ἐν τῷ τέλει συμμίσγεται τῷ Βορυσθένει. τὸ δὲ με-ταξὺ τούτων τῶν ποταμῶν νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι. δέκα δέ, [1] φασὶν °, ἡμερῶν ὁδὸς ἀπὸ Ἴστρου ἐπὶ Βορυσθένην· ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ Βορυσθένους ἐπὶ τὴν Μαιῶτιν.

321. Νωείκι' ἄστε' ἐρυμνὰ] Ὅτι τὰ ἀνωτέρω ῥηθέντα Νωείκια ἄ-στεα ἐρυμνὰ, τινὲς δίχα τοῦ κατ' ἀρχὰς ν' γράφουσι. τάχα δὲ ἀπὸ τούτων καὶ Ὠρεικὸς λιμήν. φησὶ γοῦν [2] Ἑκαταῖος, Μετὰ δὲ, Βουθρωτὸς πόλις· μετὰ δὲ Ὠρεικὸς λιμήν. καὶ [3] Ἀπολλώνιος, Ὤρικον εἰσαφικέσθαι, καὶ Πολύβιος ἐν ἑβδόμῳ, Οἱ δὲ τὸν Ὤρικον κατοικοῦντες, οἳ καὶ πρῶτοι κεῖνται περὶ τὴν εἰσβολὴν τοῦ πρὸς τὸν Ἀδρίαν, ἐκ δεξιῶν εἰσπλέοντι. τινὲς δὲ καὶ Νωείκια γράφουσι μετὰ τοῦ ν'. τὸ δὲ ἐρυμνὰ, τινὲς ἐρεμνὰ γράφουσιν, ὅ ἐστι σύμφυτα, καὶ δασέα, καὶ κάταλσα· ὅθεν καὶ φαίνονται μέλαινα, διὰ τὸ πολὺ τῆς σκιᾶς. διὸ καὶ παρ' [4] Ὁμήρῳ ἐν τῷ, μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας, μέλαν δρυὸς τι-νὲς τὴν τῶν φύλλων εἶπον δασύτητα, διὰ τὴν ἐξ αὐτῶν [5] ἀποτελουμένην° μελα-νίαν τῆς σκιᾶς. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν Ὠρικίων ἀστέων. ὁ δὲ [6] γεωγράφος ἔθνος τι συνάπτων τοῖς περὶ Ἀκυληΐαν χωρίοις, Νωείκους γράφει μετὰ τοῦ ν', ἄλλα τε λέγων, καὶ ὅτι ἐγγὺς τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ, καὶ τῶν κατὰ Ἀκυληΐαν τόπων, οἰκοῦσι [7] Νωείκων° τινές· καὶ ὅτι κατὰ Ἀκυληΐαν ἐν Ταυρίσκοις τοῖς Νωρι-κίοις χρυσίον εὐφυές· ὥς τε ἐπὶ δύο πόδας ἀποσύραντα τὴν ἐπιπολῆς γῆν, εὐθὺς ὀρυκτὸν χρυσίον [8] εὑρίσκειν°. ἔχεις οὖν τάχα Νωείκων τε καὶ Ὠρεί-κων διαφοράν· ὡς Ὠρείκων μὲν ὄντων, κατὰ [9] Πολύβιον, τῶν περί που τὴν τοῦ Ἀδρίου εἰσβολὴν, ὅπου καὶ ὁ Ὠρικὸς λιμὴν, καὶ ἡ Βουθρωτός· Νωρικίων δὲ, τῶν πρὸς τῷ μυχῷ τοῦ αὐτοῦ κόλπου, κατά τε τὸν γεωγράφον, καὶ κατὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων τοῦ Διονυσίου. ἔοικε δὲ ὅτι καὶ ὁ Διονύσιος Ὠρείκους οἶδεν οὓς καὶ ὁ Πολύβιος. ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ περὶ τὴν Ὠρικίαν γῆν εἶναι τὴν τῆς Ἑλλάδος ἀρχὴν, ζωννυμένην τῇ τε Σικελικῇ θαλάσσῃ καὶ τῇ Αἰγαίῃ. καὶ οὕτω μὲν ταῦτα. τινὲς δὲ ἱστοροῦσι καὶ ὅτι Νώρικον οἱ Φρύγες τὸν ἀσκὸν καλοῦσι τῇ σφε-τέρᾳ διαλέκτῳ· καὶ ὅτι, ὁπηνίκα Μαρσύας ἐκεῖνος ὁ μουσικὸς ἀπεδάρη τὸ σῶμα ὑπ' Ἀπόλλωνος, ὁ ἀσκὸς κρεμασθεὶς, καὶ τῷ χρόνῳ κατενεχθεὶς ἔπεσεν εἰς τὴν Μίδου λεγομένην κρήνην· καὶ αὐτὴ μὲν μετεκλήθη Μαρσύας,

1. φησὶ ό. ε. recte. ſunt enim verba HERODOTI noviſſime citati. Melpom. CI. 2. ex STEPH. BYZ. in v. Ὠρεικός. 3. Argonaut. lib. IV. v. MCCXV. 4. Odyſſ. Ξ. v. XII. 5. καλυμένην MS R. STEPH. 6. STRABO lib. IV. 7. Νωρικίων C. 8. εὑρίσκεσθαι C. 9. EX STEPH. BYZ. in v. Ὠρεικός.

ὁ δὲ

ὁ δὲ ἀσκὸς καταφερόμενος ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, ἁλιεῖ προσηνέχθη· καὶ Πεισίστρατος ὁ Λακεδαιμόνιος κατὰ χρησμὸν ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος πόλιν κτίσας, Νώρικον προσηγόρευσεν, ὡς ἂν εἴποι τις ἀσκόν. ἐὰν δὲ [1] Φρυγίας ἔσω ἡ τοῦ Πεισιστράτου πόλις αὕτη οὐδὲν ἔχῃ κοινὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ῥηθέντας Ναρίκους, ἀλλ' ἦν ἡ ἱστορία πρὸς πολυπειρίαν οὐκ ἄχαρις.

322. Μυσοί τε βορειότεροι] Ὅτι οὐ μόνον Εὐρωπαῖοι Μυσοί, ἀλλὰ καὶ Ἀσιανοί. ὁ δὲ [2] Ἀῤῥιανὸς τῶν Εὐρωπαίων Μυσῶν ἀποίκους λέγει τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ὀλυμπηνοὺς Μυσούς· οἵτινες Μυσοὶ ὀνομάζονται ἢ ἀπὸ Μυσοῦ τοῦ Διός, ἢ ἀπὸ ἑτέρου Μυσοῦ υἱοῦ Ἀργανθώνης τῆς γυναικὸς τοῦ Ὀρεσβίου· ἢ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς μυσῆς, ἢ τοῦ μυσοῦ (ἀμφοτέρως γὰρ λέγεται) ὅπερ τὴν [3] ὀξύην δηλοῖ, κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν Λυδῶν, ὡς καὶ ὁ [4] γεωγράφος φησίν. Ἡρόδοτος δὲ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Μυσούς, Λυδῶν ἀποίκους λέγει, Ὀλυμπηνοὺς καλουμένους, ἀπὸ τοῦ ὄρους Ὀλύμπου τοῦ Ἀσιανοῦ.

Θρηΐκων] Ὅτι Θρᾷκες οὐ μόνον Εὐρωπαῖοι, ἀλλὰ καὶ Ἀσιανοί, κατὰ τὴν τοῦ [5] Ἀῤῥιανοῦ ἱστορίαν, λέγοντος, ὡς περ Φρύγας καὶ Μυσούς, οὕτω δὴ καὶ Θρᾷκας ἐξ Εὐρώπης διαβῆναι εἰς Ἀσίαν, μετὰ Πατάρου τινὸς ἡγεμόνος, ὅτε οἱ Κιμμέριοι τὴν Ἀσίαν κατέτρεχον· οὓς ἐκβαλόντες ἐκ Βιθυνίας οἱ Θρᾷκες ᾤκησαν αὐτοί· καὶ τάχα ἐκ τῶν τοιούτων Θρᾳκῶν πλατυνθέντων καὶ τὸ νῦν λεγόμενον Θρᾳκήσιον τὴν κλῆσιν εὕρηκεν. ὁ δ' αὐτὸς Ἀῤῥιανὸς καὶ Θρᾴκην τινὰ ἱστορεῖ νύμφην σοφὴν ἀμφὶ ἐπῳδάς τε καὶ φάρμακα, οἵαν τὰ μὲν ἐλκύσαι τῶν παθημάτων φαρμάκοις, τὰ δὲ ἐργάσασθαι. ὁποία τις καὶ ἡ Μήδεια ἱστόρηται, καὶ ἡ Ἀγαμήδη, καὶ ἡ θρυλλουμένη Κίρκη. καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς Θρᾴκης δοκεῖ ὠνομάσθαι ἡ χώρα, Πέρκη ποτὲ καλουμένη. ὁ αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι ἔθος ἦν Θραξὶ πολλὰς ἔχειν γυναῖκας, ὡς ἂν ἐκ πολλῶν πολλοὺς ἔχοιεν παῖδας. καὶ τὸ ἔθος αὐτοῖς γενέσθαι φησὶν ἀπὸ βασιλέως αὐτῶν Δολόγκου, ᾧ παῖδες πολλοὶ ἐκ πολλῶν γυναικῶν ἐγένοντο. [6] Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ καὶ ὑπὸ τῷ Κροίσῳ Θρᾷκας εἶναί τινας, λέγων ὅτι ὁ Κροῖσος κατεστρέψατο Χάλυβας, Παφλαγόνας, Θρᾷκας, Θυνούς, Βιθυνούς· καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ [7] Ξενοφῶν δὲ οἶδεν Ἀσιανήν τινα Θρᾴκην, ἀρξαμένην ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου, μέχρις Ἡρακλείας, ἐπὶ τὰ δεξιὰ εἰσπλέοντι. ἱστορία δέ τις ἱερὰ καὶ περὶ τὰ τῆς Λιβύης που νότια ὑπὲρ Ἀλεξάνδρειαν Θρᾴκην τινὰ ὀρεινήν φησιν, ἐν ᾗ καὶ [8] ἀσκητὴν ἱστορεῖ γενέσθαι περίπυστον. λέγεται δὲ ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι Θρᾷκες στίζονται, κρίνοντες εὐγενὲς μὲν τὸ ἐστίχθαι, ἀγεννὲς δὲ τὸ

1. Φρυγία c. x. 2. in periplo maris Euxini. 3. hinc emendetur HESYCHIUS. Μύσον, τὴν ἀξίνην. Μυσοί. lege τὴν ὀξύην. 4. STRABO lib. XII. 5. in periplo maris Euxini. 6. Clio xxvii. 7. lib. VII. de expedit. CYRI. 8. [illegible] Antonium intelligit, ut videtur; [illegible]jus vitam conſcripſit S. ATHANASIUS.

ἄστικτον·

ἄστικτον· καὶ καλὸν μὲν τὸ ἀργεῖν, ἀτιμότατον δὲ τὸ ἐργάζεσθαι τὴν γῆν. κάλλιστον δὲ τὸ λῃστεύειν, καὶ ἀπὸ πολέμου ζῆν. ὅτι δὲ τὸ Θρᾷξ περισπᾶται, ἢ ὅτι ὡς συναιρεθὲν ἔχει τὴν τοῦ τόνου περίκλασιν, προδηλότατόν ἐστι. δηλοῖ δὲ τὴν τῆς λέξεως συναίρεσιν τό, τε Θρήϊκες, καὶ τὸ Θρηΐκιον στόμα, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ὥστε συναιρεῖσθαι τὸ Θρᾷξ, ἀπὸ τοῦ Θρᾴϊξ βαρυτόνου ὀνόματος.

323. Θρήϊκες, ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες] Ὅτι τοὺς Θρᾷκας γαῖαν εἰπὼν ἔχειν ἀπείρονα, ἑρμηνεύει σαφῶς πως ἀπείρονα. καί φησιν, οἱ μὲν ἐπὶ πλευραῖς Προποντίδος εἰσὶ θαλάσσης, οἱ δ' ὑπὲρ Ἑλλήσποντον ἀγάῤῥοον, οἱ δὲ περὶ τὸ βαθὺ χεῦμα τῆς Αἰγαίας θαλάσσης. διὸ καὶ [1] Ἡρόδοτος λέγει τοὺς Θρᾷκας ἐθνῶν μέγιστον, μετὰ τοὺς Ἰνδούς. ἦν δ' ἄν, φησί, καὶ ἄμαχον καὶ κράτιστον, ἐὰν ὑπὸ ἑνὶ ἐτάττετο ἄρχοντι, ἢ ἐφρόνει κατὰ τὸ αὐτό. καὶ τάχα διὰ τὸ οὕτω [2] πολυτενὲς" τῆς χώρας καὶ περιφανὲς ἰδίασεν αὐτὴν τῆς Εὐρώπης Οὐεσπασιανὸς, ὡς [3] προείρηται. καλούμενοι δέ ποτε Βρίγες, εἶτα μεταβάντες εἰς Ἀσίαν, μετέπεσον εἰς τὸ τῶν Φρυγῶν ὄνομα. ἀγάῤῥοον δὲ τὸν Ἑλλήσποντον λέγει, διὰ τὸ καταῤῥεῖν αὐτὸν σφόδρα. διὸ καὶ ποταμὸν αὐτὸν ἁλμυρὸν ὁ Ξέρξης ἐξυβρίζων ὠνόμασεν.

327. Παλλήνης] Ὅτι Παλλήνη καὶ ὄρος ἐστὶ, καὶ πόλις Θρᾳκική. ταύτην μελισσόβοτον ὁ Διονύσιος ἱστορεῖ, ἤτοι πολλὰς μελίσσας τρέφουσαν· περὶ ἣν φύεται, φησίν, ἀστέριος καλὸς λίθος, μαρμαίρων οἷά τις ἀστὴρ, καὶ λυχνὶς πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοία. διὸ καὶ λυχνίτης ὁ λίθος λέγεται. οἱ δὲ καὶ σεληνίτην καλοῦσι τὸν τοιοῦτον λίθον, ἐπειδὴ συμπαθῶς, φασὶν, ἔχει [4] πρὸς τὴν σελήνην"· ὡς καὶ ὁ Βορυσθενίτης ἤλεκτρος, καθὰ καὶ [5] προϊστόρηται, καὶ συμφθίνει τε αὐτῇ καὶ συναύξει. τὸ δὲ λυχνὶς, τινὲς καὶ βαρύνουσι, καὶ ἀρσενικὸν εἶναι λέγουσιν ὄνομα, γράφοντες, λύχνις πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὅμοιος. ἄλλοι δὲ περὶ Παλλήνης οὕτω φασί· Παλλήνη πόλις Θρᾴκης, ἀπὸ Παλλήνης θυγατρὸς [6] Τιθωνοῦ". ἔστι δὲ Παλλήνη καὶ χεῤῥόνησος τείχωνος, οἰκουμένη ποτὲ ὑπὸ γιγάντων, οὓς Ἡρακλῆς μισανθρώπους ἐφευρηκὼς κατεπολέμησεν, ὅτε καὶ βρονταί τινες καὶ πρηστῆρες συνέπεσον. διὸ καὶ θεοὶ ἔδοξαν τῆς μάχης ταύτης τῷ Ἡρακλεῖ συνάρασθαι, καὶ καταφλέξαι τοὺς κακούς· καὶ ἡ χώρα διὰ τοῦτο Φλέγρα ἐκλήθη ἀπὸ τούτων τῶν τόπων. Παλλήνιδα τὴν Πρωτέως θυγατέρα ἐκάλεσεν ὁ Διονύσιος, ἔνθα περὶ Ἀλεξανδρείας ἐλέγομεν. οἴονται δέ τινες Παλλήνην λέγεσθαι τὴν τῆς Κασσανδρείας χεῤῥόνησον, τῷ Αἰγαίῳ καὶ αὐτὴν παρακειμένην ἔνθα που καὶ τόπος τις κατὰ παραφθορὰν Τραφώνη λεγόμενος,

1. Thal. xc. 2. πολυτελὲς E. 3. vide comment. in v. CCLXX. 4. τῇ σελήνῃ 5. vide comment. in v. CCCXI. 6. Σίθωνος c. E. & MS teste HOLSTENIO. quo modo STEPH. BYZ. in v. Παλλήνη & TZETZES in LYCOPHR. Alex. v. MCLXI.

γόμενος, ὁμωνύμως, ὡς ἔοικε, Τορώνῃ τῇ τοῦ Θρᾳκικοῦ Πρωτέως [1] θυγατρί", κατὰ Λυκόφρονα.

331. Ὅς τ' ἐπὶ τετραστὴν ἐκτέταται κρηπῖδα] Ὅτι τὰ πρ]ρτότερα τῆς Εὐρώπης περιηγησάμενος, ἤγουν τοὺς ἕως καὶ εἰς τὸν βόρειον ὠκεανὸν διήκοντας Ἴβηρας, καὶ τοὺς Πυρρηναίους, καὶ τοὺς Βρεττανούς, καὶ τοὺς Γερμανούς, καὶ τοὺς ἑκατέρωθεν τοῦ Ἴστρου, καὶ αὐτοὺς τοὺς Θρᾷκας, ἀφῆκεν ἡμᾶς νοεῖν τὴν ἐπίλοιπον Εὐρώπην καταγεγραμμένην τριγωνοειδῶς, πλευραῖς τρισί· μιᾷ μὲν δυτικῇ, τῇ τῶν Ἰβήρων· ἑτέρᾳ δὲ ἀπ' ἐναντίας, τῇ τῶν Ἑλλήνων· τρίτῃ δέ, τῇ τῶν [2] Αὐσόνων." ἀπὸ τριῶν ἐθνῶν ἐνδοξοτάτων χαρακτηρίσας, καὶ ὀνομάσας τὰς τοιαύτας πλευράς. καὶ ὅρα ὅπως εὐμεθόδως καὶ εὐπεριορίστως περιηγεῖται, καὶ σαφῶς, καὶ οὐκ ἀφίησι συγχέεσθαι τὸν ἀκροατὴν πλανώμενον περὶ τὴν ἤπειρον.

334. Ἀλλ' ἤτοι πυμάτη] Ὅτι ἡ ἑσπερία κρηπὶς τῆς γῆς τῶν Ἰβήρων, κεῖται ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ, ἔνθα καὶ μία τῶν Ἡρακλείων στηλῶν ἡ Ἀλύβη, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἴρηται. περὶ δὲ τῶν Ἰβήρων περιγέγραπται ὅσα ἔδει. Σημείωσαι δὲ ὅτι καὶ ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ κρηπῖδας ἔφη τὰς προρρηθείσας τριγωνικὰς πλευράς, ὡς εἴ τις εἴποι βάσεις, διὰ τὸ ἑκάστην τῶν τριῶν εἰς βάσιν δύνασθαι λογισθῆναι. κρηπὶς γὰρ κυρίως μέν, ἐπὶ ὑποδήματος· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ βάσις, ἐπί τε θεμελίου, καὶ ἑτέρων τινῶν· προϊὼν δὲ καὶ πέζαν ἐρεῖ τὴν τοῦ τριγώνου πλευράν, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

337. Ταρτησσὸς χαρίεσσα]. Ὅτι κάτωθεν τῆς ῥηθείσης Ἀλύβης, πόλις ὀλβία Ἰβηρικὴ ἡ Ταρτησσός, ἣν καὶ χαρίεσσαν λέγει, καὶ εὐηφενέων πέδον ἀνδρῶν, ἤγουν πλουσίων. φασὶ δὲ Βαῖτιν εἶναι ποταμὸν Ἰβηρίας, δύο ἐκβολὰς ἔχοντα, ὧν μέσην ἱδρῦσθαι ὡς ἐπὶ νήσου τὴν τοιαύτην Ταρτησσόν, οὕτω κληθεῖσαν διὰ τὸ καὶ τὸν Βαῖτιν Ταρτησσὸν καλεῖσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ταύτης καὶ ὁ [3] κωμικὸς μέμνηται ἐν Βατράχοις, ὅτε λέγει Ταρτησίαν μύραιναν, παίζων, καὶ ἐκφοβῶν τὸν ἀκροατὴν τῷ ἐκτοπισμῷ. τὸν δὲ Ταρτησσὸν ποταμὸν κασσίτερον τοῖς ἐκεῖ καταφέρειν ἱστόρηται.

338. Πυρρηναῖον] Ὅτι Πυρήνη μέγιστον ὄρος, οὗ ὑπὸ πόδα οἱ Κέμψοι τὸ ἔθνος. ἔχει δὲ ἡ Πυρήνη τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τοῦ βορείου ὠκεανοῦ, καὶ διήκει ἕως εἰς τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν, [4] καὶ διορίζει" Κελτούς τε καὶ Ἴβηρας. ἡ δ' αὐτὴ οὐ μόνον Πυρρηναῖον, ὡς [5] προείρηται, ὄρος, ἀλλὰ καὶ πληθυντικῶς, ὄρη Πυρρηναῖα λέγεται. οὕτω δὲ καὶ αἱ Ἄλπεις, καὶ τὸ Ἑρκύνιον διαφορεῖται τῷ ἀριθμῷ.

1. legendum γυναικὶ, ſi credendum TZETZI ſuper LYCOPHRONIS Alex. v. CXVI. 2. Αὐσονίων E. 3. ARISTOPHANES in ranis. apud quem, conſule ſcholiaſten. 4. διαχωρίζει E. 5. Vide comment. in v. CCXCIV.

340. Τὴν

340. Τὴν μὲν τε μέσσην ὄρος ἄνδιχα τέμνει] Ὅτι τὴν Αὐσονίδα [1] πολυτενῆ" γῆν μέσην τέμνει τὸ Ἀπένινον ἢ Ἀπέννιον ὄρος, ἐξ Ἄλπεων [2] ἐρχόμενον" καὶ τελευτῶν εἰς τὴν Σικελικὴν πορθμίδα, ὅ ἐστιν εἰς τὸν Σικελικὸν πορθμὸν, ὡς καὶ [3] ἀλλαχοῦ εἴρηται, περὶ τὴν Λευκοπέτραν τὴν ἐν τῇ Ῥηγίνῃ χώρᾳ. ὄρθιον δὲ, φησὶν, ἐστὶ τὸ τοιοῦτον ὄρος, οἷά τι ἐκ στάθμης ἰθυμμένον, ἤγουν τεταμένον εἰς εὐθύτητα, ὥσπερ διὰ στάθμης· ἥ τις ἐστὶ σχοῖνος τεκτονικὴ ἀπορθοῦσα τὰ ξύλα. εἶτα ἐπιτείνει ποιητικῶς εἰς ὑπερβολὴν τὸ νόημα, καί φησιν οὕτως ἰθυτενὲς εἶναι τὸ ὄρος, ὡς οὐκ ἂν οὐδὲ τέκτων μωμήσασθαι σοφῆς ὑποεργὸς Ἀθήνης. δῆλον δὲ πάντως ὅτι Ἀθηνᾶς, ἤγουν φρονήσεως, ὑπουργοὺς ἡ ποίησις οἶδε τοὺς τέκτονας. ἡ δὲ ῥηθεῖσα Ῥηγίνη χώρα, ἀπὸ τῆς ἐκεῖ Ῥηγίου τῆς πόλεως λέγεται, κτίσματος Χαλκιδικοῦ. αὐτὸ δὲ τὸ Ῥήγιον οὕτω καλεῖται, ἢ παρὰ τὴν ῥῆξιν, ὡς ἀπορραγείσης τῆς Σικελίας ἐκ τῆς ἐκεῖσε ἠπείρου ὑπὸ σεισμοῦ, ὡς καὶ ἐν τοῖς [4] ἑξῆς ῥηθήσεται· καθὰ καὶ ἡ [5] Προχύτη" νῆσος, καὶ αἱ Πιθηκοῦσαι, καὶ αἱ λεγόμεναι Σειρῆνες νῆσοι τρεῖς, ἠπείρων ἀποσπάσματα λέγονται· ἢ Ῥήγιον εἴρηται, ὡς ἂν εἴποι τις βασίλειον (Ῥῆγες γὰρ καὶ Ῥέγες, οἱ βασιλεῖς) τῶν [6] Σαυνιτῶν" οὕτω καλεσάντων αὐτὸ, δι' ἐπιφάνειαν τῆς πόλεως. τούτου πρὸς ἕω ἄκρα τις Λευκοπέτρα, ὡς εἴρηται, λεγομένη ἀπὸ τῆς χρόας, ἐν πεντήκοντα σταδίοις· ὅπου λήγει τὸ Ἀπέννιον ὄρος, ὡς ἐρρέθη. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ἡ Ἄλπις πληθύνεται, οὕτω καὶ τὸ Ἀπέννιον, Ἀπέννια ὄρη πληθυντικῶς λέγεται.

347. Τυρρηνοὶ μὲν πρῶτα] Ὅτι Τυρρηνοὶ, οἱ καὶ [7] Τροῦσκοι" λεγόμενοι καὶ Τοῦσκοι παρὰ Ῥωμαίοις, ἔθνος λῃστρικὸν, καὶ ὠμὸν καὶ ἀπάνθρωπον, βόρειοι κεῖνται ἐκ τῆς ζεφυρίτιδος τοῦ Ἀπεννίου ὄρους πλευρᾶς. καλοῦνται δὲ Τυρρηνοὶ, ἀπὸ Τυρρηνοῦ Λυδοῦ, υἱοῦ Ἄτυος, ὃν πολλὴν λαὸν ὁ πατὴρ [8] συστήσας" ἐν καιρῷ λιμοῦ ἐξέστειλεν· ἀφ' οὗ ἡ χώρα Τυρρηνία ἐκλήθη, ιβ' πόλεις κτίσαντος, αἷς οἰκιστὴν ἐπέστησε Τάρκωνα, οὗ καὶ [9] Λυκόφρων μέμνηται· ὃν διὰ τὴν ἐκ παίδων σύνεσιν, πολιὸν γεγεννῆσθαί φασιν. ἀφ' οὗ καὶ πόλις [10] Ταρκωνία". καὶ τὸν Τρωϊκὸν δὲ Κύκνον, διὰ τοιοῦτον λόγον τινὰ, ἐκ γενετῆς οἱ παλαιοὶ πολιὸν γενέσθαι φασί· καὶ οὐ μόνον διὰ λευκότητα σαρκῶν καὶ τριχῶν.

Ἐπὶ δέ σφισι φῦλα Πελασγῶν] Ὅτι ἐπὶ Τυρρηνοῖς εἰσι Πελασγοὶ, οἳ διὰ πενίαν σποράδες μετοικοῦντες ἦλθόν ποτε καὶ ἐκεῖ, μακρὰν ἀπὸ τῆς χώρας

1. πολυτελῆ E. 2. [illegible] ἀρχόμενον C. E. quo modo in textu DIO[illegible]YSII. 3. vide comment. in v. LXX[illegible]. 4. vide comment. in v. CCCCLXX[illegible]I. 5. Ὑποχύτη MS R. STEPH. 6. Αὐσονίτων MS R. STEPHAN. 7. Ἐτροῦσκοι legit TANAQUILLUS FABER. quam emendationem habuit idem ex STRABON. lib. IV. 8. συστήλας STRABO lib. V. unde hæc deſumta ſunt. 9. Alex. v. MCCXLVIII. 10. Ταρκωνία STRABO.

Ἀρκαδίαν Κυλλήνης, καὶ ᾤκησαν, Εὐάνδρου τινὸς ἡγησαμένου τῆς ἀποικίας αὐτοῖς· ὃς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀρκαδίας Ἀγαμήδους τοῦ Στυμφαλίου, θεοφορήτῳ μητρὶ, φασὶ, πεισθεὶς, καὶ λαὸν ἀγείρας καὶ ἐλθὼν ἐκεῖ, κατέπαυσε, τοῦ Πανῶν ἱδρύσας, καὶ λόφον ὀχυρωσάμενος, ὃν Παλλάντιον ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ Πάλλαντος, τοῦ καὶ ἐπ' ἄκρου καὶ λόφου θάψαντος αὐτὸν θανόντα, καὶ τὸν Ἡρακλέα ξενίσαντος ἀπὸ τῶν τοῦ Γηρυόνου ἐπανιόντα βοῶν. ὅθεν καὶ νῦν οἱ [1] Ῥωμαῖοι" τοὺς βασιλεῖ πρέποντας τόπους οὕτω καλοῦσι παλάτια, καθ' ὑφαίρεσιν ἀμεταβόλων τοῦ τε λ' καὶ τοῦ ν'. ὅτι δὲ, ὡς εἴρηται, σποράδες εἰσὶν οἱ Πελασγοὶ τεθρύλληται, ἐπεὶ καὶ οἱ ἐν Τρωάδι Κίλικες κατὰ τὸν ποιητὴν, ὁμόρους ἔχουσι Πελασγούς. ἐρρέθη δὲ καὶ ἡ Λέσβος ποτὲ Πελασγία. καὶ Δωδωναῖος δέ ἐστι Ζεὺς Πελασγικὸς, παρὰ τῷ [2] ποιητῇ. γεγόνασι δὲ καὶ Κρήτης ἔποικοι Πελασγοὶ, ὡς ὁ Ὀδυσσεὺς ἐν τοῖς πρὸς Πηνελόπην [3] λόγοις ἐμφαίνει. καὶ ἡ Λῆμνος δέ ποτε ᾤκεῖτο ὑπὸ Πελασγῶν, ἐξ ὧν Λήμνια παροιμιάζονται κακὰ διὰ τοὺς φόνους οὓς ἐποίησαν, γυναῖκάς τε κτείναντες αἰχμαλώτους ἀδίκως, καὶ παῖδας οὓς ἐξ αὐτῶν ἐτεκνοποιήσαντο. καὶ περὶ τὴν ἐν Πελοποννήσῳ δὲ Ἀχαΐαν ἦσαν Πελασγοὶ, καὶ Αἰολικοὶ περὶ τὴν Ἀσίαν, ὥς φησιν [4] Ἡρόδοτος. [5] Εὐριπίδης δὲ καὶ τοὺς Ἀργείους Πελασγοὺς οἶδεν, εἰπὼν,

Πάλαι Πελασγοὶ, Δαναΐδαι δεύτερον.

[6] Ἡρόδοτος δὲ οὐ μόνον περὶ τὴν Λῆμνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν Ἴμβρον οἰκῆσαι λέγει Πελασγούς. ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀθήναις τεῖχος Πελασγικὸν, ἤτοι Πελαργικὸν, ὡς ὁ [7] κωμικὸς δηλοῖ ἐν τοῖς ὄρνισιν, οἷα τῶν Πελασγῶν, φησὶ, καλουμένων παρ' Ἀττικοῖς καὶ Πελαργῶν, διὰ τὸ πλανητικόν. πλάνητες γὰρ ἦσαν διὰ πενίαν, καὶ δίκην ὀρνέων ὅποι τύχοι ἐπεφοίτων. καὶ ἡ περὶ Πηνειὸν δὲ καὶ Θερμοπύλας Θετταλία, Πελασγικὸν Ἄργος ἐλέχθη ἀπ' αὐτῶν, ὡς ἐκεῖ [8] ἐπαρξάντων". φασὶ δὲ ἀνέκαθεν Ἀρκάδας γενέσθαι τοὺς Πελασγοὺς, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐρρέθη, στρατιωτικὸν ἑλομένους βίον, κἀντεῦθεν ἐπιφανεῖς γενομένους. λέγονται δέ τινες τῶν Πελασγῶν καὶ θαλασσοκρατῆσαι γενναίως ἔτη πε'.

350. Τοῖς δ' ἔπι, μέρμερον ἔθνος ἀγαυῶν ἐστι Λατίνων] Ὅτι μετὰ Τυρρηνοὺς καὶ Πελασγοὺς τὸ τῶν ἀγαυῶν Λατίνων μέρμερον ἔθνος, ὅ ἐστι φροντιστικὸν, συνετὸν, μεριμνητικόν· ἢ τὸ πολλὰ μερμηρίζειν, ἤτοι φροντίζειν, τοῖς ὑπεναντίοις αἴτιον, δι' ἣν ἔχει ἀνδρείαν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Λατίνων ἔθνος περιφραστικῶς [9] εἴρηται", ἀντὶ τοῦ οἱ Λατῖνοι· διὸ καὶ ἐπάγει κατὰ σχῆμα κοινοπρεπὲς πληθυντικὴν σύνταξιν, λέγων, γαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον,

1. Λατῖνοι C. E. & MS R. STEPHANI. 2. HOMER. Iliad. Π. v CCXXXIII. 3. HOMER. Odyſſ. Τ. v. CLXXVII. 4. Erato v. CXXXVII. 5. Oreſt. v. CMXXXI. 6. Terpſich. v. XXVI. 7. ARISTOPHANES in avibus vide ſcholia in locum. 8. ἀπαρξάντων C. E. 9 εἴληπται C. E.


Mare Aquileenſe
Abſyrtides Inſulæ
Italia ſeu Auſonia
Apenninus M.
Tyrrheni
Pelasgi
Latini
Marſi
Roma
Mare Tyrrhenum
Mare Tuſcum ſeu Tyrrhenum ſeu Inferum
Campani
Phlægræa
Capua
Neapolis
Cumæ
Prochyta I.
Picentini
Pithecuſæ I.
Silarus fl.
Parthenope
Ligia
Leucoſia
Sirenuſæ petræ
Poſidonias
Euonymus
Lipara I.
Æoliæ
Didyme I.
Peloris pr.
Ins. Strongyle I.
Phænicuſa I.
Ericuſa I.
Vulcani I.
Meſſenij
Sicilia ſeu Trinacria I.
Drepanum pr.
Lilybe pr.
Mare Siculum
OCCIDENS
fl. Fluvius
I. Insula
Pr. Promuntorium
M. Mons
Urbs
GRÆCIÆ tabula antiqua DIONYSIO et EUSTATHIO accomodata.
Adjectæ ſunt partes Italiæ et Minoris Aſiæ.

δι' ἧς μέσης Θύμβρις ὁ ποταμὸς (ὁ καὶ Τίβερις) ἑλισσόμενος καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει. ἐφ' οἷς ἐπαναλαβὼν συνήθως, καὶ εἰπὼν, Θύμβρις ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων, ὡς διὰ τῆς βασιλίδος ῥέων Ῥώμης, Θύμβρις ὃς ἱμερτὴν ἀποτέμνεται ἄνδιχα Ῥώμην· (διὰ μέσης γὰρ τῆς Ῥώμης ῥέει ὁ Θύμβρις, ὡς καὶ ὁ Κύδνος διὰ τῆς Ταρσοῦ, καὶ διὰ τῆς Βαβυλῶνος ὁ Εὐφράτης) ἐπισυνάπτει καὶ ἑτέραν ἐπανάληψιν τὴν τῆς Ῥώμης, ἐπιμένων, καὶ ἐναγλαϊζόμενος διὰ τοὺς Ῥωμαίους τῷ ἐπαναληπτικῷ σχήματι· καὶ μετὰ τὸ, ἱμερτὴν Ῥώμην, φησὶ, Ῥώμην τιμήεσσαν, ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων, μητέρα πασῶν πόλεων, ἀγλαὸν, ἢ ἀφνειὸν ἔδεθλον, ἤτοι ἔδαφος. ἀνάκτων δὲ εἰπὼν, ἔδειξε, φασὶν, ἐναργῶς ὅτι οὐκ ἐπὶ τῶν ὑπάτων αὐτὸς ἦν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων ἤκμαζε, Νέρωνος, ἢ καὶ Αὐγούστου, κατά τινας· οὗ μεμνῆσθαι λέγεται καὶ ἐν τῷ, Αὐσονίου βασιλῆος ἐπεπρεάϋνεν ἀκωκή. τοὺς γὰρ ὑπάτους οὐκ ἐκάλουν ἄνακτας. καὶ σημείωσαι ὅτι κατὰ τὸν Διονύσιον, ἰδίως Λατῖνοι οἱ μετὰ τοὺς Τυρρηνοὺς καὶ τοὺς Πελασγοὺς ἐλέγοντο, ἐν οἷς καὶ οἱ περὶ τὴν Ῥώμην. ὅτι δὲ ἡ Ῥώμη τῆς Λατίνης χώρας ἐστὶ, καὶ ὅτι Λατίνου ὁμώνυμοί εἰσιν οἱ Λατῖνοι, ὃς Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης λέγεται· καὶ ὅτι ὁ Τίβερις, [1] Ἀλβουλὸς" ποτε καλούμενος, οὕτω μετεκλήθη, ὡς βασιλέως Τιβερίου ἐν αὐτῷ θανόντος, ἄλλαι τε ἱστορίαι βοῶσι, καὶ ἡ τοῦ [2] Δίωνος". Τιβέριον δὲ ἐνταῦθα ἡ ἱστορία φησὶν οὐ τὸν μετὰ τὸν Αὔγουστον, ἀλλ' ἕτερον ἀρχαιότερον· ὃς, φασὶν, ἐν [3] μάχῃ" τελευτήσας, καὶ ὑπὸ τοῦ ῥεύματος [4] παρενεχθεὶς", ἐπώνυμον ἑαυτοῦ τὸν ποταμὸν ἀφῆκε. Σημείωσαι δὲ ὅτι παρὰ τῷ [5] Θεοκρίτῳ φαίνεται ἔν τινι ἀμφιβαλλομένῃ γραφῇ, καὶ Σικελικός τις εἶναι Θύμβρις ποταμός.

357. Καμπανῶν λιπαρὸν πέδον] Ὅτι οἱ Καμπανοὶ, ὧν τὸ πέδον λιπαρὸν διὰ τὴν εὐκαρπίαν λέγει, ἀπὸ τῶν ὑποκαθημένων ἐκεῖ κάμπων ὠνομάσθησαν, ἢ ἀπὸ Κάμπυος πόλεως. ζηλωτὴ δὲ ἡ τοιαύτη γῆ δι' ἀρετὴν, καὶ διὰ τοῦτο περιμάχητος· ὥστε καὶ Φλεγραῖον ἱστορεῖται πεδίον εἶναι καὶ ἐκεῖ, καθὰ καὶ ἐν Θρᾴκῃ [6] εἴρηται. καὶ τὰ περὶ τὴν γιγαντομαχίαν δὲ οὐ μόνον περὶ τὴν Θρᾴκην, ἀλλὰ καὶ αὐτόθι, διὰ τὸ ἐπίμαχον τῆς χώρας, μυθεύεται συμπεσεῖν. λέγεται δὲ καὶ ἡ [7] Σικελικὴ" Φλεγραία, οὐ διὰ ὁμοίαν αἰτίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ τὰ ἐκεῖ πλήρη πυρὸς καὶ θερμῶν ὑδάτων εἶναι. ιβ' δὲ τοῖς Καμπανοῖς οὐσῶν πόλεων, ἐν μεσογείῳ ἐστὶν ἡ Καπύη, κεφαλὴ τῷ ὄντι, ὥς φησιν ὁ [8] γεωγράφος, κατὰ τὴν ἐτυμότητα τοῦ ὀνόματος, γλώττῃ Λατίνων.

1. Αλβας MS R. STEPH. & codd. al. [illegible] BERKELIO. Αλβυλας CLUVERIUS reſtituit. Αλβυλας aut Αλβας legendum, innuit TANAQUILLUS FABER, lib. I. epiſt. XXI. 2. legendum Διονυσίου, judice CLUVERIO. 3. μαχαῖς MS R. STEPHANI. 4. κατενεχθεὶς MS R STEPH. 5. idyll. I. v. CXVIII. ad quem locum conſule ſcholiaſten. 6. vide comm in v. CCCXXVII. 7. Κύμη addunt C. E. 8. STRABO. lib. V.

καίτοι τινὲς ἀπὸ Κάπυος τοῦ Τρωὸς αὐτὴν καλεῖσθαι ἠθέλησαν. [1] ἱστορεῖται δὲ τρυφῆσαι πολλὰ καὶ οἱ Καμπανοί.

358. Παρθενόπης] Ὅτι κατὰ μὲν [2] Ὅμηρον αἱ Σειρῆνες δύο, καὶ ἀνώνυμοι· κατὰ δὲ τοὺς ἄλλους ποιητὰς, τρεῖς, καὶ ὀνόματα αὐταῖς, Παρθενόπη, Λίγεια, καὶ Λευκωσία· αἳ, παραπλεύσαντος αὐτὰς τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ μὴ θελχθέντος οἷς ἐμελῴδουν, νικηθεῖσαι τῇ ἀθυμίᾳ κατέῤῥιψαν ἑαυτὰς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποπνιγεῖσαι, ἄλλη [3] ἀλλαχῇ ἐξεβράσθησαν. ὧν ἡ Παρθενόπη περὶ τῇ Νεαπόλει τέθαπται, πόλει Καμπανῶν εὐδαίμονι, καὶ ἐκεῖ τετίμηται. ταύτην γὰρ πέτραν Σειρηνίδα καλεῖ, καὶ Παρθενόπης ἁγνῆς μέλαθρον, σταχύων βεβριθὸς ἀμάλλαις· ἣν καὶ ἐπαναλαβὼν φησι, Παρθενόπης, ἣν πόντος ὑπεδέξατο κόλποις, ἀποπνιγεῖσαν δηλαδή. λέγει δὲ καὶ ὅτι ἐνταῦθα πρὸς νότον ὁ Σίλαρος ῥέει ποταμός. τοῦτον ὁ [4] γεωγράφος Σίλαριν γράφων, λέγει ἴδιον τοῦ Σιλάριδος, ὅτι τοῦ ὕδατος ὄντος [5] ποτίμου, τὸ καθιέμενον φυτὸν ἀπολιθοῦται, φυλάττον τὴν μορφήν. μετὰ δὲ τὸ τοῦ ποταμοῦ τούτου στόμα, ὡς ὁ γεωγράφος φησὶν, ἐν ν' σταδίοις ἡ Ποσειδωνιὰς ἄκρα, ὅθεν ἐκπλέοντι νῆσος Λευκωσία ἐστὶν, ἠπείρου καὶ αὐτὴ ἀπόσπασμα, ἐπώνυμος μιᾶς τῶν Σειρήνων. ἄλλοι δὲ περὶ Παρθενόπης οὕτω λέγουσι, Παρθενόπη πολλοῖς ἀνδράσιν ἐπιβουλευθεῖσα, καὶ τὴν παρθενίαν φυλάξασα, εἶτα Μητιόχου Φρυγὸς ἐρασθεῖσα, τάς τε τρίχας ἐτεμεν, ἀκοσμίαν ἑαυτῆς καταψηφιζομένη, καὶ εἰς Καμπανοὺς ἐλθοῦσα ᾤκησε· καὶ τάχα διὰ τὴν τοιαύτην σωφροσύνην ἁγνὴν ὁ Διονύσιος τὴν Παρθενόπην ὠνόμασεν. Ἰστέον δὲ ὅτι εὐτελῶς εἰπεῖν δοκεῖ τὴν Νεάπολιν, μέλαθρον Παρθενόπης. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ τὴν Κύπρον, ἄστυ Ἀφροδίτης ῥηθῆναι. τὸ δὲ, σταχύων βεβριθὸς ἀμάλλαις, ἀντὶ τοῦ, εὔσταχυ καὶ πολύφορον. τίνες δὲ αἱ ἀμάλλαι, [6] ἀλλαχοῦ εἴρηται, ὅπου καὶ περὶ ἀμαλλοδετήρων. τὸν δὲ Σίλαριν ὁ Διονύσιος Πευκεντῖνον ποταμὸν λέγει, τουτέστι περὶ τοὺς λεγομένους Πευκεντίνους ῥέοντα. ὅθεν καὶ σημείωσαι ὅτι ἔοικε Πευκεντῖον δεῖν αὐτὸν λεχθῆναι· πλεονάσαι δὲ τὸ ν' ἐν τῇ παραληγούσῃ, διὰ μέτρου ἀνάγκην.

362. Αὐχὴ δὲ Λευκανοὶ καὶ Βρέντιοι] Ὅτι Λευκανοὶ καὶ Βρέντιοι, διὰ τοῦ ν', ἢ Βρέττιοι, διὰ τῶν δύο ττ', ἕως ἐπὶ τὴν λευκὴν πέτραν διήκουσι, περὶ ἧς ἤδη [7] γέγραπται. φασὶ δὲ ὅτι ἡ περὶ τοὺς Λευκανοὺς τούτους χώρα, καὶ ἡ Σικελία, μεγάλη ποτὲ Ἑλλὰς ὠνομάσθη, διὰ τὰς τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖ συχνὰς μετοικίας. ἡ δὲ τῶν Λευκανῶν πόλις, Λευκάνη βαρυτόνως ἐλέγετο, ἀπὸ Λευκίου τινός. Βρέττιοι δὲ καλοῦνται ἀπὸ Βρέττου υἱοῦ Ἡρακλέους. ὁ δὲ

1. ἱστορεῖται MS R. STEPH. 2. Odyss. M. XII. 3. ἀλλαχοῦ C. 4. STRABO lib. V. 5. lege ποταμοῦ, ut est in dicto loco STRABONIS. 6. vide EUSTATH. in Hom. Iliad. Σ. v. DCIII. 7. vide comment. in v. CCCXL.

γεω-

[1] γεωγράφος φησὶν ὅτι Λευκανοὶ Βρεττίους τοὺς ἀποστάτας καλοῦσιν· ὁποῖοι, φησὶ, καὶ οὗτοι οἱ τὰ πρῶτα ποιμαίνοντες, ὕστερον ὑπὸ ἀνέσεως [2] ἐλευθεριώσαντες ἀπέστησαν.

364. Ζεφύρου παρεκφαίνεται ἄκρη] Ὅτι ὄρος Ζεφύριον τετρασυλλάβως, τμῆμά τι ἐστὶ βορειότερον τῆς Λευκοπέτρας, πρὸς αὐγὰς τοῦ Απεννίου. τοῦτο δὲ, Ζεφύρου ἄκραν φησὶ περιφραστικῶς ὁ Διονύσιος, ὡς τοῦ τοιούτου ὄρους, καὶ Ζεφύρου τρισυλλάβως καλουμένου· ἀφ᾽ οὗ καὶ οἱ Επιζεφύριοι Λοκροὶ δοκοῦσι κληθῆναι, ὡς περὶ αὐτὸ κείμενοι. ἄλλοι δὲ οὕτω φασὶ καλεῖσθαι αὐτοὺς, πρὸς διαστολὴν ἄλλων Λοκρῶν· διὰ τὸ ἐκείνους μὲν ἀλλαχοῦ κεῖσθαι, τούτους δὲ πρὸς ζέφυρον ἄνεμον, καθά που [3] προγέγραπται. ὁ δὲ [4] γεωγράφος οὕτω φησὶν, ἄκρα Λοκρίδος τὸ Ζεφύριον, ἔχουσα ἑσπερίοις ἀνέμοις λιμένα, ἐξ οὗ καὶ τοὔνομα τῇ ἄκρᾳ. πρῶτοι δὲ οἱ ἐκεῖ νόμοις γραπτοῖς πιστεύονται χρήσασθαι, καὶ πολὺν χρόνον εὐνομηθῆναι. Ιστέον δὲ ὅτι ἡ διαβολὴ τοῦ γένους τῶν τοιούτων ἐνταῦθα κεῖται Λοκρῶν ἔθνους ὅλου, ὡς ἐκ δούλων καταγομένου. δοῦλοι γὰρ, φησὶν, ὄντες προτέροις ἔτεσι, παρὰ τοῖς Οζόλαις δηλαδὴ Λοκροῖς, τοῖς πρὸς τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ τῷ κατὰ τὴν Εὔβοιαν, εἶτα τῶν δεσποτῶν ἀπιόντων εἰς πόλεμον, ἐμίγησαν ταῖς σφετέραις ἀνάσσαις· ἐπανελθόντας δὲ τοὺς δεσπότας ὑποπτεύσαντες ἐπὶ κολάσει, ταῖς δεσποίναις συνέφυγον, καὶ ᾤκησαν ἐν Τυρρηνίᾳ, ὧν γένος εἰσὶν οἱ Επιζεφύριοι Λοκροὶ, δοῦλοι ὄντες τὸ ἀνέκαθεν. ἄλλοι δὲ γράφουσι, σφετέρῃ ἀνάσσῃ [5] μιχθέντες, ἢ πειθέντες· ἄνασσαν τὴν Ῥώμην νοοῦντες, ὑφ᾽ ἣν οἱ τοιοῦτοι Λοκροὶ, περὶ οὓς ποταμὸς ὁ Αληξ, διορίζων τὴν Ῥηγίνην ἀπὸ τῆς Λοκρίδος. ἴδιον δὲ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ τῶν Λοκρῶν τούτων περαίᾳ τέττιγες φθέγγονται, οἱ δὲ ἄλλοι ἄφωνοί εἰσιν. αἴτιον δὲ τοῦ συμπτώματος τούτου λέγεται, ὅτι ἐπὶ θάτερα μὲν [6] ὀλόσκιον, φασὶ, τὸ χωρίον ἐστὶν, ὥστε ψυχροὺς καὶ ἐνδρόσους ὄντας τοὺς τέττιγας μὴ ἔχειν διαστέλλειν τοὺς ὑμένας, καὶ ἦχον ποιεῖν· τοῖς δὲ ἐν τῇ περαίᾳ τέττιξι, διὰ τὸ ἡλιάζεσθαι, ξηροὺς καὶ κερατώδεις εἶναι τοὺς ὑμένας, ὥστε εὐφυῶς ἐκπέμπεσθαι τὸν φθόγγον. ἐν τούτοις τοῖς Λοκροῖς ἀνδριὰς ἐστάθη ποτὲ τοῦ ὑμνουμένου κιθαρῳδοῦ Εὐνόμου, τέττιγα ἐπὶ τῇ κιθάρᾳ καθήμενον ἔχων· διότι τέττιξ, ἐν Πυθίοις ἀγωνιζομένου τοῦ Εὐνόμου, καὶ μιᾶς τῶν χορδῶν ῥαγείσης, ἐπιστὰς ἀνεπλήρωσε τὸν φθόγγον, ταῖς [7] ᾠδαῖς τὸν μῖτον ὑποκρινάμενος· καὶ οὕτω τῆς νίκης τῷ Εὐνόμῳ συνεπελάβετο. Ιστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον οἱ Λοκροὶ οὗτοι δοῦλοι πράγματα τοῖς δεσπόταις παρέσχον, ἀλλὰ καὶ οἱ Σκύθαι ποτὲ, ὡς ὁ Ηρόδοτος ἱστορεῖ, δούλων πονηρῶν ἐπειράθησαν, ὅτε

1. STRABO lib. IV. 2. ἐλευθεριάσαντες R. & STRABO. 3. vide comment. in v. XXIX. 4. STRABO lib. VI. 5. μιγέντες R. 6. παλίσκιον. STRABO lib. VI. ex quo hæc deſcripta ſunt. 7. χορδαῖς MS R. STEPH.

ὅπλοις

ὅπλοις μὴ πειθομένους αὐτοὺς μάστιξιν ὑπηγάγοντο. καὶ τὸ Ἄργος δέ ποτε [1] χηρωθὲν ἀνδρῶν, τοὺς δούλους ἔσχε δεσπότας τῶν πραγμάτων, καὶ μόλις οἱ παῖδες τῶν τεθνεώτων περιγενέσθαι τούτων ἴσχυσαν.

368. Τοὺς δὲ μέθ' ἑξείης Μεταπόντιοι] Ὅτι μετὰ τοὺς Λοκροὺς ἔθνος οἱ Μεταπόντιοι, ὧν πόλις τὸ Μεταπόντιον, ἡ ποτὲ λεγομένη Σῖρις. κληθῆναι δὲ οὕτω λέγεται ἀπὸ Μεταπόντου υἱοῦ Σισύφου, ὃν οἱ βάρβαροι Μέταβον ἔλεγον. κτίσμα δὲ Πυλίων τὸ Μεταπόντιον. λέγονται δὲ πάνυ εὐτυχῆσαί ποτε ἀπὸ γεωργίας, διὸ καὶ ἐν Δελφοῖς ἀναθεῖναι τὸ θρυλλούμενον χρυσοῦν θέρος.

369. Ἱμερτὸν πτολίεθρον ἐϋστεφάνοιο Κρότωνος] Ὅτι μετὰ τοὺς Μεταποντίους οἱ Κροτωνιᾶται· καὶ ὅτι τὸν περὶ Κρότωνα ποταμὸν τὸν Αἴσαρον, χαρίεντα λέγει, καὶ αὐτὴν τὴν Κρότωνα, ἱμερτὸν πτολίεθρον· ἀλλὰ καὶ εὐστέφανον, διὰ τὸ πολλοὺς Κροτωνιάτας ἐν τοῖς καθ' Ἑλλάδα ἱεροῖς ἀγῶσι νικῶντας στεφανοῦσθαι, καὶ οὕτω τὴν πατρίδα τιμᾶν, καὶ ποιεῖν εὐστέφανον. ἱστορεῖται γοῦν ὅτι ἔν τινι Ὀλυμπιάδι οἱ τῶν [2] ἄλλων προτερήσαντες σταδίῳ ἑπτὰ ἄνδρες Κροτωνιᾶται ἦσαν. ὅθεν καὶ εἰκότως, φησίν, εἴρηται ὅτι Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος, τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πρῶτος ἦν· δηλαδὴ κατὰ τὴν ῥωμαλεότητα. ἐκεῖθεν καὶ Μίλων, ὁ ἐπιφανέστατος καὶ ῥωμαλεώτατος ἀθλητής· ὃς καὶ βοῦν ἄρας ἐν μέσῳ θεάτρῳ ποτέ, ὕστερον τὸν αὐτὸν ἐθοινήσατο, κατὰ τὸν βουθοίναν Ἡρακλέα τοῦτό γε ἀνδρισάμενος. οὗ Μίλωνος τὰ μὲν τῆς ζωῆς εὐκλεῆ, τὰ δὲ περὶ θάνατον οἴκτιστα. ἀποσφηνωθεὶς γὰρ δένδρῳ τὰς χεῖρας, ἐν τῷ τῆς οἰκείας ῥώμης πειρᾶσθαι, σφιγκτῷ θανάτῳ τὸν βίον μετήλλαξε. [3] Μύσκελλον δέ φασί τινα οἰκιστὴν γενέσθαι τῆς Κρότωνος, ὃς ἐν Δελφοῖς συγχρηστηριαζόμενος τῷ Ἀρχίᾳ τῷ τὰς Συρακούσας κτίσαντι, καὶ συνερωτηθεὶς πότερον αἱρεῖται, πλοῦτον, ἢ ὑγίειαν, εἵλετο ὑγίειαν, Ἀρχίου ἑλομένου πλοῦτον. ὅθεν, φασί, Κροτωνιᾶται μὲν ὑγιεινότατοι, Συρακούσιοι δὲ παμπλούσιοι. ἀφ' ὧν καὶ ἡ τῶν Συρακουσίων δεκάτη παροιμιάζεται, ὡς πάνυ πολλὴ περιγινομένη τῷ ταμείῳ τῆς πόλεως. καὶ τὸ Κρότωνος δὲ ὑγιέστερος, ὡς ὁ αὐτὸς λέγει [4] γεωγράφος, ἐντεῦθεν εἴληπται, ὡς τῶν Κροτωνιατῶν εὐρώστων ὄντων. ὥστε οἱ ἀπὸ τοῦ κρότωνος τοῦ ζωϋφίου, ὃν κυνοραϊστὴν λέγει ὁ [5] Ὅμηρος, εἰπόντες ταύτην εἰλῆφθαι τὴν παροιμίαν, οὐκ εὖ λέγουσιν, ἀλλὰ παίζουσιν, ὡς καὶ εἴ τις εἴποι τινὰ κώνωπος ἀδικώτερον. ὁ δὲ περὶ Κρότωνα ποταμὸς Αἴσαρος ἐπὶ κυνηγῷ Αἰσάρῳ καλεῖται, ὃς ἐλάφῳ διωκομένῃ αὐτόθι συνεισπεσών, ἀφῆκεν οὕτω καλεῖσθαι τὸν ποταμόν. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι Κροτωνιᾶται ἐν τῷ Περσικῷ

1. χηρωθὲν E. & ita legit TANAQUILLUS FABER. 2. Ἑλλήνων MS R. STEPH. 3. Μίκυλλον legit CLUVERIUS. 4 STRABO lib. VI. 5. Odyss. P. v. CCC.

πολέ-

πολέμῳ ἐβοήθησαν τῇ Ἑλλάδι κινδυνευούσῃ, στείλαντες ναῦν μίαν, ἧς ἦρχεν ἀνὴρ τρεῖς νικήσας τὰ Πύθια, καλούμενος Φάϋλος. λέγονται δὲ Ἀχαιοὶ ἐπ᾽ ἀνέκαθεν [1] ἔδοξαν δὲ ποτε καὶ περὶ ἰατρικὴν εὐδοκιμῆσαι, διά τινα Δημοκήδην Κροτωνιάτην ἔνδοξον ἰατρόν.

371. Λακινιάδος δόμον Ἥρης] Ὅτι Λακίνιον, ἱερὸν ἦν Ἥρας, πλούσιον ὑπάρξαν ποτέ. ὄρος δὲ Κρότωνος ἦν Λακίνιον· ἐξ οὗ καὶ ἱερὸν Λακίνιον, καὶ Ἥρα Λακινιάς.

373. Σύβαρις] Ὅτι Σύβαρις [2] ἀρχαῖον κτίσμα, μεταξὺ δύο ποταμῶν, τοῦ τε Κράθιδος καὶ τοῦ Συβάριδος, πέντε καὶ εἴκοσι πόλεις ποτὲ ὑπηκόους ἔχουσα, κατὰ τὸν γεωγράφον, καὶ τριάκοντα μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κροτωνιάτας στρατεύουσα. ἀφῃρέθη δὲ, φασὶ, τὴν εὐδαιμονίαν ὑπὸ τρυφῆς, ἐν ἡμέραις ἑβδομήκοντα. ἑλόντες γὰρ τὴν πόλιν οἱ Κροτωνιᾶται ἐπήγαγον τὸν ποταμὸν, καὶ κατέκλυσαν αὐτήν. ὕστερον δὲ τῆς πόλεως μετατεθείσης, καὶ [3] συνοικισθείσης ὑπὸ Ἀθηναίων, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων, Θούριοι προσηγορεύθησαν, ἀπὸ κρήνης τινὸς ὁμωνύμου. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι τῶν μνημονευθέντων ποταμῶν ὁ Σύβαρις μὲν τῶν ἵππων τοὺς πίνοντας ἀπ᾽ αὐτοῦ [4] πταρτικοὺς ποιεῖ· ὁ Κρᾶθις δὲ τοὺς ἐν αὐτῷ λουομένους ξανθοτριχεῖν ποιεῖ καὶ λευκοτριχεῖν. ὃ καὶ περὶ τοῦ Ὁμηρικοῦ Ξάνθου ὁ [5] Ἀριστοτέλης ἱστόρησεν.

374. Μηναμένους ὑπὲρ αἶσαν ἐπ᾽ Ἀλφειῷ γεράεσσιν] Ὅτι Συβαρῖται τὰ τοῦ Ἀλφειοῦ ἀναθήματα συλήσαντες, αἰσχρῶς ἀπηλλάξαντο, διὰ θεομηνίαν ἐπισπασάμενοι· [6] ἐπεὶ πρὸς ἔσχατον τρυφῆς ἐλάσαντες, ἤσκησαν καὶ τοὺς ἵππους εἰς εὐρυθμίαν, καὶ [7] ἐδίδαξαν καταυλουμένους ὀρχεῖσθαί τε καὶ ὀρθοῦσθαι, γέγονεν αὐτοῖς τοῦτο πανωλεθρίας αἴτιον. ἐχρῆν δὲ τοὺς Συβαρίτας μὴ οὕτω ποιεῖν, ἀλλὰ πολεμιστὰς τοὺς ἵππους γυμνάζειν, καθάπερ Ἀρτίβιος Πέρσης ἀνὴρ στρατηγὸς ἵππον ἐδίδαξεν ὀρθὸν ἀνίστασθαι πρὸς ὁπλίτην, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, καὶ τὸν προσενεχθέντα κατεργάζεσθαι, ποσί τε πλήττοντα καὶ στόματι δάκνοντα. ἐκεῖνοι δὲ παιγνήμονας τοὺς ἵππους ἀσκήσαντες, ἀπεσφαλίσθησαν εἰς πτῶμα θανάσιμον. πολέμου γὰρ προτεθέντος αὐτοῖς τε καὶ τοῖς Κροτωνιάταις, ἔῤῥιψαν μὲν τὰ ὅπλα οἱ τοῦ Κρότωνος, τύμπανα δὲ ἀράσσουσι, καὶ κύμβαλα καὶ αὐλοὺς μεταχειρίζονται, καὶ κρόταλα, καὶ ὅσα ἐκμαίνειν οἶδε πρὸς ὄρχησιν. καὶ οἱ ἵπποι τοῦ φίλου βόμβου ἀκούσαντες, βακχεύονται πρὸς ὄρχησιν, καὶ ἀκρατεῖς ἑαυτῶν γινόμενοι, ἀποσείονται τοὺς ἐπιβάτας, καὶ προχείρους ἐκτίθενται τοῖς πολεμίοις εἰς ὄλεθρον· καὶ οὕτως ἐρη-

1. λέγονται MS R. STEPHANI. 2. legendum Ἀχαιῶν. ſic enim STRABO lib. IV. a quo hæc deſumta ſunt; & ita ARISTOTELES lib. V. de repub. 3. συνοικισθείσης MS R. STEPHANI. 4. πτυρτικοὺς c. & STRABO lib. VI. ubi eadem extant. 5. hiſt. animal. lib III cap. XII. 6. γὰρ addendum putat H. STEPH. ut & δὲ infra ante γέγονεν. 7. ἐδίδαξαν c.

Z μοῦται

μεῦται Σύβαρις, τρυφῆς γενομένη πάρεργον, διὰ ποινὴν, φασὶν, ἱεροσυλίας, ἣν ἐν τῷ κατὰ Πελοπόννησον βωμῷ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ ἐπλημμέλησε. ὅθεν καὶ ὁ Διονύσιος οἰκτιζόμενος αὐτὴν, φησὶ, δειλαία Σύβαρις τοὺς χαίτας στενάχουσα πεσόντας, ἐπεὶ οὐ κατ' αἶσαν τοῖς Ἀλφειοῦ γεράεσσιν ἐπεμήναντο, τουτέστιν ἐπεμάνησαν· μανίαν ὀνομάσας τὸν τῆς φιλοχρηματίας ἔρωτα. ἡ τις μανία καλῶς ἐπιλέγεται παντὶ πράγματι παρὰ τὸ δέον πλεονάζοντι. οὕτω γὰρ καὶ ἐρωτομανία καλεῖται, καὶ ὀψομανία, καὶ οἰνομανὴς ἄνθρωπος· καὶ τοιαῦτα πολλά. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἀνάθημα, καὶ θεῖον γέρας λέγεται. ἰδοὺ γὰρ ὁ Διονύσιος Ἀλφειοῦ [1] γέρα" εἶπε τὰ ἐν ναῷ κειμήλια. ἄλλοι δέ φασι τοὺς Συβαρείτας ἀπολωλέναι κατὰ [2] χρησμὸν παλαιὸν, διότι παρὰ θεοῦ ἐτίμησαν ἄνθρωπον, ὅτε γάρ τις Συβαρειτῶν οἰκέτην μαστίζων, φυγόντα μὲν ἐς θεοῦ ἐπέμεινε τύπτων, ἐς μνῆμα καὶ πατρικὸν καταφυγόντα ᾐδέσθη· ὅτε καὶ ἀποστραφῆναί φασι τὸ τῆς Ἥρας ἄγαλμα, βαρυνθὲν ἐπὶ τῷ γενομένῳ. διὸ καὶ ἐξετρίβη, φασὶ, κατὰ τὸν χρησμὸν, ἡ πόλις γενομένη ἀνάστατος. ἔλεγε δὲ ὁ ῥηθεὶς χρησμὸς, τότε τοὺς Συβαρείτας ἐξολέσθαι, ὅτε παρὰ θεοῦ ἄνδρα σεβίσονται. ὑστέρῳ μέντοι χρόνῳ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποικίαν στείλαντες, τὴν πόλιν συνῴκισαν, καὶ Θούριον, ὡς εἴρηται, μετωνόμασαν. καὶ ἔστιν ἡ εἰς τὸ Θούριον ἀποικία πολλὴ ἐν ταῖς ἱστορίαις· καί τινας Θουριομάντεις ὁ [3] κωμικὸς λέγει, ὡς εἰς αὐτὴν ὁδηγήσαντας. ἱστορεῖται δὲ καὶ χλιδανὸς ἀνὴρ καὶ πάνυ τρυφῶν [4] Σμινδυρίδης" ὁ Συβαρείτης.

375. Σαυνῖται δ' ἐπὶ τοῖσι] Ὅτι μετὰ τοὺς Συβαρείτας μέσην χθόνα οἰκοῦσιν οἱ Σαυνῖται, οὓς διὰ τοῦ μ' Σαμνίτας οἱ Ῥωμαῖοι λέγουσιν, ὡς καὶ ἡ γραφὴ τοῦ [5] Διοδώρου δηλοῖ.

376. Καὶ Μαρσῶν θοὰ φῦλα] Ὅτι Μαρσῶν θοὰ φῦλα εἰπὼν, ὠκύποδας εἶναι παρεμφαίνει τοὺς Μαρσούς. ἀπὸ τούτων ὁ ἀοίδιμος Μαρσικὸς Ῥωμαϊκὸς ὀνομάζεται πόλεμος, ἀρξάντων τῆς ἀποστάσεως. ἐκ τούτων οἱ Ῥωμαῖοι τάσσουσιν ἐχιδνολογεῖν τινας, εἰς κατασκευὴν θηριακῆς, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν ὅτι ἐν Ῥώμῃ τὰς ἐχίδνας θηρεύουσιν, οὓς ὀνομάζουσι μαρσούς.

Τάρας δ' ἁλὸς ἐγγύθι κεῖται] Ὅτι ἡ Τάρας, ἡ καὶ Ταρεντὸς, ἐγγὺς κεῖται ἁλός· ὅθεν Ἴκκος ἦν ὁ Ταραντῖνος ἰατρὸς, ὃς ἐπὶ βίου εὐτελείᾳ εἰς παροιμίαν κεῖται, τῶν λεγόντων Ἴκκου δεῖπνον, ἐπὶ τῶν ἀπερίττως δειπνούντων. ἐκεῖθεν δὲ καὶ Ῥίνθων ἦν ὁ ἐπικαλούμενος Φλύαξ, ἤγουν Φλύαρος, ὑποκοριστικῶς· ὡς τὰ τραγικὰ εἰς γελοῖα μεταρρυθμίζων, καὶ παίζων ἐν οὐ παικτοῖς, ἀλλὰ φλυαρῶν ἄντικρυς. ἐλέγετο δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ Τάρας, ἐξ

1. γέρας C. R. 2. extat χρησμὸς ille apud STEPH. BYZ. in v. Σύβαρις. 3. ARISTOPHANES in nebulis. 4. Σμινδυρίδης, aliter Σμινδυριάδης, aliter Σχλινδιρίδης MS R. STEPH. 5. biblioth. hist. lib. XIX, & XX.

ἀγαλ-

ἀναλογίας. οὐδὲν γάρ ἐστιν εἰς ρας βαρύτονον θηλυκόν. ἐπεχωρίαζε δέ ποτε αὐτόθι ἡ ἐνόπλιος ἱππηλασία· ὅθεν [1] "ταραντινίζειν" ἐλέγετο, τὸ τὴν ἐνόπλιον καὶ εἰς μάχας χρήσιμον ἱππασίαν ποιεῖσθαι. ὠνόμασται δὲ ἡ πόλις ἀπό τινος ἥρωος Τάραντος. ἔσχε δὲ καὶ Λακεδαιμονίων ἀποικίαν· διὸ καὶ λέγει ὁ Διονύσιος, ὅτι Ἀμυκλαίων αὐτὴν ἐπολίσατο κρατερὸς Ἄρης, τουτέστι Λακώνων, ὧν μέρος αἱ Ἀμύκλαι. [2] Λακεδαιμόνιοι γὰρ συνεχῶς ἀφισταμένοις τοῖς ὑπ' αὐτοὺς Μεσσηνίοις ἐπιστρατεύσαντες, ὠρκωμότησαν μὴ μὴν ὑποστρέψειν, πρὶν ἂν ἐκείνους κατὰ κράτος δουλώσωνται. ὅτι καὶ οἱ μὴ μετασχόντες τῆς στρατείας, δοῦλοι ἐκρίθησαν, καὶ ἐκλήθησαν καὶ αὐτοὶ εἵλωτες. ἐπικτεινομένου δὲ καιροῦ πολλοῦ τῷ πολέμῳ, πέμπουσιν αἱ πρεσβύτιδες διδάσκουσαι ὡς ἄτεκνοι τελευτῶσιν αἱ γυναῖκες, καὶ κίνδυνός ἐστι λειπανδρῆσαι τὴν πατρίδα, εἰ μὴ ποιήσονται πρόνοιαν τῆς τῶν γυναικῶν ἐπιγονῆς. οἱ δὲ, ἐπιλεξάμενοι πεντήκοντα [3] "εὐρώστους" καὶ νεωτάτους, καὶ οἵους παιδοποιεῖν (ὅσοι δηλαδὴ παῖδες συνεξελθόντες τοῖς ἐν ἡλικίᾳ, ἤγουν τοῖς τελείοις ἀνδράσιν, οὐ μετέσχον ἐκείνων τῶν ὅρκων) ἐπέταξαν συγγίνεσθαι ταῖς παρθένοις ἁπάσαις ἅπαντας, ὡς ἂν οὕτω πολυτεκνήσωσι. καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐκεῖναι συλλαβοῦσαι ἀπέτεκον. οἱ δὲ τεχθέντες, οἷα μὴ τραφέντες γνησίως καὶ εὐγενῶς, κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Λυκούργου, ἄλλως καὶ οὐχ ὡς ἔδει ἐπολιτεύοντο· ἕως οὗ μετὰ ἐννεακαίδεκα ἔτη Μεσσήνης ἁλούσης, ἐπανελθόντες οἱ [4] "ἐν τῷ πολέμῳ", καὶ μοχθηρὰν εὑρόντες τὴν πολιτείαν, ἐξήλασαν αὐτούς. οὓς καὶ [5] "Φίλανθός" τις ἀνὴρ ἐγχώριος λαβὼν, καὶ εἰς ἀποικίαν [6] "σταλεὶς", ᾤκισε τὸν Τάραντα. ἐκαλοῦντο δὲ [7] "Παρθενίαι" οἱ ἐκ τῶν παρθένων ἐκείνων γενόμενοι. ἕτεροι δέ φασι τοὺς τοιούτους παῖδας, ὡς νόθους ὑπὸ τῶν Λακώνων ὀνειδιζομένους, μελετᾶν ἐπαναστῆναι αὐτοῖς, τὴν ὕβριν μὴ φέροντας· διὸ καὶ ἐκπεμφθῆναι εἰς ἀποικίαν. ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσιν ὅτι ἄτιμοι κριθέντες οἱ Παρθενίαι, ὡς ἀπὸ πορνείας φύντες, καὶ μὴ ἀνασχόμενοι τῆς ἀτιμίας, ἐπεβούλευσαν ὁμόφρονες ὄντες πάντες, ὡς ἀλλήλων ἀδελφοὶ νομιζόμενοι· ὕστερον δὲ συμπεισθέντες ἐξῆλθον εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀποικίαν. ἴσχυσαν δέ ποτε καθ' ὑπερβολὴν οἱ Ταραντῖνοι. ἐπέτριψε δὲ καὶ αὐτοὺς ἡ τρυφὴ, παρ' οἷς πανδήμοις ἑορτὰς κατ' ἔτος πλείους ἢ τὰς ἄλλας ἡμέρας συνέβαινεν ἄγεσθαι, ὡς ἡ ἱστορία φησὶ, σοφισαμένοις διὰ τρυφὴν καὶ ἀργίαν, τὰς συνεχεῖς ἑορτάς. ὡς καὶ ἡ παροιμία φησὶν, ἀργοῖς αἰὲν ἑορτή. τάχα δὲ τὸ λεπτὸν γυναικεῖον περίβλημα τὸ ταραντινίδιον παρ' αὐτοῖς διὰ τρυφὴν πρώτοις εὕρηται. κεῖται δὲ, φασὶν, ὁ

1. ταραντίζειν E. 2. ſequentia ex STRABON. lib. VI. 3. εὐρωστάτους C. E. 4. ἐκ τοῦ πολέμου C. E. & MS R. STEPH. illud et præcedens omittendum putat H. STEPH. 5. Φάλανθος reſtituit olim TANAQUILLUS FABER ex STRABON. lib. VI. unde hæc deſcripta ſunt. 6. σταθεὶς C. E. 7. Παρθένιοι MS R. STEPH.

Τάρας, ἡ κατὰ Διονύσιον θηλυκῶς ἡ Τάρας, ἐπὶ χερρονήσου, ὡς καὶ τὰ πλοῖα ὑπερνεολκεῖσθαι ῥᾳδίως ἑκατέρωθεν, ταπεινοῦ ὄντος τοῦ αὐχένος τῆς χερρονήσου.

378. Καλαβρίδος ἤθεα γαίης] Ὅτι Καλαβροὶ καὶ Ἰάπυγες ἄρχονται μὲν ἀπὸ Τάραντος, καὶ τῶν περὶ Μαρσῶν ἔθνους, τέτανται δὲ μέχρι τῆς παραλίου Ὑρίου, ὅπου σύρεται, φησίν, ἡ Ἀδριὰς ἅλμη εἰς τὸν Ἀκυλήϊον κόλπον, ἤτοι τὸν περὶ Ἐνετίαν τοῦ τῆς Ἀδριάδος μυχόν· ὃς λέγεται καὶ Ἀκυληΐσιος, κατὰ σχηματισμὸν τύπου Ἰταλικοῦ, ἀπὸ Ἀκυληΐας. πόλις δὲ ἡ Ἀκυληΐα μεγίστη, ἡ λεγομένη καὶ Ἀκυλία τετρασυλλάβως· παρονομαζομένη ἀπὸ ἀετοῦ, ὃς ἀκύλας παρὰ τῶν ἐκεῖ ἐλέγετο· πλησιάζουσα μὲν μάλιστα τῷ ἐνδοτάτω μυχῷ τοῦ Ἀδρίου κόλπου, ἔξωθεν δὲ οὖσα τῶν Ἐνετικῶν ὅρων. καὶ ὥς τινές φασιν, ἀπὸ θαλάσσης [1] ρν΄ μίλια" κειμένη, Ῥωμαίων κτίσμα. ἀναπλέεται δὲ ὁλκάσι, κατά τινα ποταμὸν, καὶ ἀνεῖται εἰς ἐμπόριον τοῖς περὶ τὸν Ἴστρον Ἰλλυριοῖς. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐστὶ μὲν τὸ Ὕριον εἰπεῖν θηλυκῶς (ὃ δὴ καὶ ἐπιπολάζει συνήθως, οἷα λόγου ἀξίαν) οἱ δὲ ἄλλοι οὐδετέρως τὸ Ὕριον λέγουσι. Κρητῶν δὲ κτίσμα ἡ πόλις Ὑρία, κατὰ [2] Ἡρόδοτον, κτισθεῖσα ὅτε οἱ Κρῆτες εἰς Σικελίαν ἀφικόμενοι ἐπὶ πολιορκίᾳ, καὶ μηδὲν ἰσχύσαντες, ἐξεβλήθησαν εἰς τὴν γῆν χειμῶνι μεγάλῳ. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι κατὰ τὸν γεωγράφον οἱ Ἰάπυγες καὶ [3] Μεσάπυγοι" λέγονται· καὶ ὅτι ἀπό τινος Ἰάπυγος οὕτως ὀνομάζονται, ὃς ἐκ γυναικὸς Κρήσσης τῷ Δαιδάλῳ ἐγένετο. τὴν δὲ ῥηθεῖσαν Ἐνετίαν (εἰ χρή τι παρεκβατικώτερον εἰπεῖν) νῦν μὲν Βενετίαν φασί· καθότι καὶ Ἀρριανός φησιν ὅτι Ἐνετοὶ πονήσαντες ἐν μάχῃ τῇ κατὰ Ἀσσυρίους, καὶ ἀποπεράσαντες εἰς Εὐρώπην, ᾠκίσθησαν πρὸς Πάδῳ τῷ ποταμῷ· καὶ τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ Βενετοὶ ἐς τοῦτο ἔτι ἀντὶ Ἐνετῶν κλήζονται· καὶ Βενετία ἡ γῆ ἥν τινα νέμονται. οἱ δὲ παλαιοὶ Οὐενετίαν τὴν χώραν πεντασυλλάβως ἐκάλουν, κατὰ γλῶσσαν οἰκείαν· ὡς καὶ τὸν Ὀκτάβιον, Ὀκταούϊον· καὶ τὸν Φλαβιανὸν, Φλαουϊανὸν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. φασὶ δὲ αὐτοὺς ἐξ Ἐνετῶν τινων ἀνδρῶν Ἀσιανῶν κατάγεσθαι, οἳ πονήσαντες, ὡς ἐρρέθη, ἔν τινι πολέμῳ, εἰς τὴν Εὐρώπην ἔφυγον. ἄλλοι δὲ ἐκ τῶν κατὰ Παφλαγονίαν Ἐνετῶν αὐτοὺς τὴν τοῦ γένους ῥίζαν ἕλκειν φασὶ, φύλου ἀξιολόγου πλανηθέντος μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν, ὅτε τὸν ἡγεμόνα Πυλαιμένην ἀποβαλόντες ἦλθον εἰς Θρᾴκην, καὶ πλανώμενοι ἀφίκοντο εἰς τὴν νῦν [4] Ἐνετικὴν", περὶ τὸν τοῦ Ἀδρίου μυχόν. τῆς τοιαύτης δὲ τῶν Ἐνετῶν ῥίζης τῆς Παφλαγονικῆς μέμνηται καὶ ὁ [5] ποιητὴς, λέγων,

Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

1. ρν΄ στάδια reſtituit IS. CASAUBON. Forte legendum ς΄ μίλια, inquit CLUVER. 2. Polymn. CLXX. 3. Μεσάπυγοι O.E. MS R. STEPH. & STRABO lib. VI. Μεσσάπιοι MS R. STEPHANI. 4. Ἐνετίαν MS R. STEPH. 5. HOMER. Iliad. B. v. DCCCLII.

καὶ γέγραπται εἰς τοῦτο ἐκεῖ τὰ καίρια. πολλοὶ δέ τινες τοὺς Ἐνετοὺς τούτους τοὺς περὶ Ἀκυληΐαν, ἀποίκους φασὶν ὁμωνύμων καὶ παρωκεανιτῶν, οὐ μόνον Ἐνετῶν καλουμένων, ἀλλὰ καὶ Βελγῶν· ἔθνος δὲ Κελτικὸν οἱ Βέλγαι. καί φησιν ὁ [1] γεωγράφος τοὺς τοιούτους Οὐενετούς, δηλαδὴ τοὺς παρωκεανίτας, οἰκιστὰς εἶναι τῶν κατὰ τὸν Ἀδρίαν Οὐενετῶν, καὶ ἐκείνους ναυμαχῆσαι πρὸς Καίσαρα, κωλύοντας αὐτὸν τὸν εἰς τὴν Βρεττανίαν πλοῦν. ἄλλοι δὲ εἰπόντες καὶ αὐτοὶ Ἐνετοὺς Παφλαγονικοὺς ἐκ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου διασωθῆναι αὐτόθι μετὰ τοῦ Ἀντήνορος τοῦ Τρωϊκοῦ, φασὶν ὅτι μαρτύριον τούτου ἡ περὶ τὴν ἱπποτροφίαν σπουδή, ἣν εἶχον καὶ οἱ Παφλαγονικοὶ Ἐνετοί, καθ' Ὅμηρον· ὄνομα γὰρ ἡ Ἐνετικὴ πωλεία εἶχεν ἐν Ἕλλησιν. ἐθύετο δὲ παρ' αὐτῶν λευκὸς ἵππος τῷ Διομήδει. ὁμοιοπαθεῖ δέ, φασί, τῷ ὠκεανῷ ἡ κατ' αὐτοὺς θάλασσα, ἀμπώτεις ὁμοίως ἐκείνῳ ποιοῦσα καὶ πλημμυρίδας, ὑφ' ὧν τὸ πεδίον [2] λιμνοθαλάσσης" μεστὸν γινόμενον, κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, διώρυξι καὶ παραχώμασιν, ὡς τὰ τῆς Αἰγύπτου, διοχετεύεται. κἀκεῖνο δὲ ἱστέον, ὅτι τινὲς πᾶσαν τὴν μετὰ τοὺς Καλαβροὺς, Ἀπουλίαν ἐκάλουν, καὶ τὸ ἔθνος Ἀπούλους· καὶ ὅτι Καλαβρεία οὐ διὰ τῆς αυ διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ β΄ γράφουσιν οἱ ἀκριβεῖς. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι ὥσπερ Θρηΐκιος ἄνεμος λέγεται ὁ διὰ τῆς Θρᾴκης πνέων, καὶ Λοκρὸς, ὁ διὰ τῆς Λοκρίδος, οὕτω καὶ Ἰάπυξ, ὁ διὰ τῆς γῆς τῶν Ἰαπύγων.

382. Ἄστυ Τεγεστραίων] Ὅτι τὸ Τεγεστραῖον Ἰλλυρικὸν ἄστυ, τουτέστι τὸ Τέγεστρον, παρὰ τοῖς μυχάτοις πέρασι τῆς Ἀδριάδος ἅλμης ἐστί. τοῦτο καὶ Τέργεστρον λέγεται ἀπὸ [3] Τεργέστρου τινὸς", ὡς ἐν τῇ καταγραφῇ δηλοῦται τῶν ἐθνικῶν.

384. Κεῖθεν δ' εἰς αὐγὰς] Ὅτι περὶ τὰ ἔσω τῆς Ἀδριάδος νῆσοι Λιβυρναί, ἢ Λιβυρνίδες· αἵ τινες, ὡς [4] περὶ ὧν ἐρεῖ, μετὰ τὰς Ἀψύρτου νήσους ἐρρίζωνται· ἔνθα ἐς αὐγὰς στρεπτὴ παρασύρεται ἅλμη, τουτέστιν, ὅπου πρὸς ἕω κυρτοῦται ὁ κόλπος. τοῦτο δὲ ἐδήλου καὶ ὅτε [5] εἶπεν ὡς ἡ Ἀδριὰς εἰς βορέην ἄνεμον τεκμαίρεται τὸν ὁλκόν. ἐκεῖ δέ, φησὶ, καὶ ἡ τῶν Ὑλλήων, ἤτοι Ὑλλέων, ἐρυμνὴ γῆ ὅση παρήκει τῷ Ἰσθμῷ. χερρόνησον γάρ φασιν οἰκεῖν τοὺς Ὑλλεῖς, περὶ ὧν καὶ ταῦτα ἱστορεῖται. Ὑλλεῖς ἔθνος Ἰλλυρικόν, ἀπὸ Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους, ὥς φησιν [6] Ἀπολλώνιος. ἔστι δὲ καὶ πόλις Ὕλλη. [7] Ἀπολλόδωρος δὲ Ὕλλους τούτους γράφει, λέγων, Μετὰ τοὺς [8] Ὕλλους" Λιβυρνοί, καί τινες Ἴστροι λεγόμενοι Θρᾷκες. τούτων δὲ πρόκειται χερρόνησος Ὕλλις,

1. STRABO lib. IV. 2. θαλάσσης s. 3. Τεργέστρου κώμης legit STEPHANUS BYZANT. 4. DIONYS. v. CCCCXCI. 5. DIONYS. v. CII. 6. Argonaut. lib. IV. v. DXXV. 7. ἐν τῷ περὶ γῆς δευτέρῳ. ut STEPH BYZ. in v. Ὑλλεῖς. 8. forte Ὑλλεῖς legendum, inquit BERKELIUS: sed occurrit apud SCYMNUM CHIUM.

ἡλίκη μάλιστα Πελοπόννησος, ιε' πόλεις οἰκουμένας ἔχουσα παμμεγέθεις. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. τὸ δὲ Υλλήων, τὸ περὶ τὸν Διονύσιον, πολλὰ τῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου γράφουσι, πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα. Ἰστέον γὰρ ὅτι τὰ εἰς εὺς, πενταχῶς τὴν κλίσιν εἶχον παρὰ τοῖς παλαιοῖς· διὰ τοῦ έος, κοινῶς· διὰ τοῦ έως, Ἀττικῶς· διὰ τοῦ ῆος, κατὰ τὴν νέαν Ἰάδα· κατὰ δὲ τὴν παλαιάν, καὶ διὰ τοῦ έιος, κατὰ παρέλκυσιν τῆς ει διφθόγγου· καὶ διὰ τοῦ ῖος, ἐκτεταμένου τοῦ ἰῶτα, ὡς καὶ Σωφρόνιος λέγει. ἐκεῖ δέ, φησί, καὶ οἱ Βουλιμεῖς, οὕς τινες διὰ τοῦ ν' γράφουσι Βουλινεῖς, ἢ Βουλινοῦς. τὰς δὲ Λιβυρνίδας νήσους ἱστόρηται περὶ μ' εἶναι τὸν ἀριθμόν· παρωνομάζονται δὲ ἀπὸ Λιβυρνῶν. ἔθνος δὲ οἱ Λιβυρνοὶ ἐν τοῖς ἐνδοτέρω τοῦ Ἀδρίου, ἀπό τινος Λιβυρνοῦ ἀνδρὸς εὑρόντος τὰ Λιβυρνικὰ λεγόμενα σκάφη. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν Λατινικῷ λεξικῷ εὕρηται ὅτι Λιβυρνίδες νῆες αἱ μακραί.

389. Τὰ Κεραύνια κικλήσκουσιν] Ὅτι τῆς Ἰλλυρικῆς χώρας πέρας αἱ ἠλίβατοι κολῶναι, τὰ Κεραύνια ὄρη, οὕτω καλούμενα διὰ τὸ συχνοὺς ἐκεῖ πίπτειν κεραυνούς. περὶ ἃ κεῖται καὶ ἡ τῆς νέας Ἠπείρου μητρόπολις, ἡ ποτὲ καλουμένη Ἐπίδαμνος· ἤτοι τὸ Δυρράχιον, δηλοῦν ἐκ τῆς τοιαύτης κλήσεως τὴν τοῦ [1] τόπου τραχύτητα. δυσράχιον γάρ ἐστιν, ὅ ἐστι δυσέξοχον. τρέψαι δὲ τὸ σ' εἰς ρ', εὐφωνότερον καλεῖται Δυρράχιον· καθὰ καὶ τὸ Τυρσηνός, Τυρρηνός· ταρσός, ταρρός, ὁ καλαθίσκος· πυρσός, πυρρός· καὶ ἄλλα. ἀρχὴ δὲ τὰ Κεραύνια ὄρη τοῦ Ἀδρίου καὶ τοῦ Ἰονίου πελάγους· ὧν εἰ καὶ τὸ στόμα κοινόν, ἀλλ' αὐτὰ διαφέρει τῇ θέσει. Ἰόνιος μὲν γὰρ κόλπος ὁ μετὰ τὸ στόμα εὐθύς, ἀπό τινος ἡγησαμένου τῶν τόπων ἔχων τὴν κλῆσιν, ἢ καὶ ἀπὸ τῆς Ἰοῦς· Ἀδρίας δέ, ὁ ἐντὸς μέχρι τοῦ μυχοῦ, ἀπὸ Ἀδρίας, ὡς προεῤῥέθη, πόλεως ἐπιφανοῦς, ἢ ἐξ ὁμωνύμου ποταμοῦ. ἐκεῖ δὲ ὥσπερ τρίτον τι τμῆμα, ὁ Ἀκυλήϊος κόλπος, ὡς ἀνωτέρω ἔφη ὁ Διονύσιος. εἰσὶ δὲ καὶ πρὸς ἄρκτον τοῦ βορείου Καυκάσου ὄρη Κεραύνια. Ἰλλυριοὺς δέ φασι τὸ ἔθνος κληθῆναι ἀπὸ Ἰλλυριοῦ, παιδὸς Κάδμου καὶ Ἁρμονίας.

391. Τύμβον ὃν Ἁρμονίης Κάδμοιό τε] Ὅτι περὶ τὸν κόλπον τὸν κατὰ τὰ Κεραύνια ὄρη ἴδοις ἂν τὸν τοῦ Κάδμου καὶ τῆς γυναικὸς Ἁρμονίας τύμβον· ὃν καὶ ἀναδιπλοῖ δι' ἐπαναλήψεως, καὶ ἐρικυδέα καλεῖ. περὶ ὧν μῦθός ἐστι, φησίν, ὡς ἄρα μετὰ λιπαρὸν γῆρας Θήβηθεν ἐκεῖ ἐλθόντες εἰς ὄφεων σκολιὸν γένος ἠλλάξαντο. ἐπεὶ καὶ Κάδμος τὸν Ἄρεος ἀνεῖλέ ποτε ἐν Θήβαις δράκοντα, τὸν τῆς Δίρκης φύλακα. δηλοῖ δὲ ὁ λόγος ὡς ἐξ Ἑλλάδος αὐτόθι ἐλθόντες ἐκεῖνοι μετέθεντο τὴν Ἑλληνικὴν χρηστοήθειαν, καὶ μετέπεσον ἐξ ἐπιεικείας πρεπούσης Ἕλλησιν, εἰς σκολιὰ ἤθη, καὶ οἷον ὀρεώδη καὶ βάρβαρα·

1. τόπου C. E. & MS R. STEPH.

περὶ

[illegible] τὸ γῆρας διαπραγήσαντες εἰς ἤθους μεταβολήν. καὶ ἔστιν ἐναλλαγῆναι αὐτοὺς εἰς ὄφεις, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τὸ εἰς θηριωδίαν μεταμειφθῆναι. τὸν μέντοι Κέκροπά φασιν οἱ μῦθοι τοὐναντίον ἀπὸ ὄφεως εἰς ἄνθρωπον ἐλθεῖν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα, καὶ τὸν βάρβαρον Αἰγυπτιασμὸν ἀφεὶς, χρηστοὺς ἀνελάβετο τρόπους πολιτικούς. λέγει δὲ ὁ Διονύσιος καὶ ὅτι περὶ τὴν τοιαύτην γῆν δύο πέτραι ἀντικείμεναι ἀμφοτέρωθεν ἐρηρέδαται, καὶ αὗται, ὁπηνίκα τις ἀρχὴ γένηται τοῖς ἐκεῖ κυλινδουμένου κακοῦ, °συνίασι, καὶ πρὸς ἑαυτὰς δονούμεναι περιπαφάσσονται, κατὰ τὰς μυθευομένας Πλαγκτάς. καὶ τοῦτό ἐστι τοῖς ἐγχωρίοις σημεῖον ἐσομένου πολέμου. τὸ δὲ ἐρηρέδαται, δηλοῖ μὲν τὸ, ἐρηρεισμέναι εἰσὶ, καὶ ἑδραίως ἐρρίζωνται· ἔστι δὲ Ἰωνικὸν, καὶ γίνεται ἀπὸ τρίτου ἑνικοῦ τοῦ ἐρήρεισται, ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ προσθέσει τῆς δα συλλαβῆς. ὁποῖον καὶ τὸ ὠνόμασται, ὠνομάδαται· πέφρασται, πεφράδαται· καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν μῦθος τὴν τῷ Κάδμῳ συνοικήσασαν Ἁρμονίαν, Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης γυναικοποιεῖ. Ἀρριανὸς δὲ Ἀσιανήν τε αὐτὴν οἶδε, καὶ Δαρδάνου ἀδελφήν. φησὶ γὰρ ὅτι Κάδμος ὑπὸ τοῦ πατρὸς κατὰ ζήτησιν τῆς ἀδελφῆς Εὐρώπης σταλεὶς, καὶ [1] πλανώμενος", περιπετὴς γέγονεν Ἁρμονίᾳ τῇ τοῦ Δαρδάνου ἀδελφῇ· καὶ ἁρπάσας, καὶ εἰς τὰς νῆας ἐνθέμενος, προσέσχε τῇ Βοιωτῶν γῇ, ἔνθα Θηβαίων ἐγένετο [2] κρατερὸς", πλούτῳ τε εὐδοκιμῶν, καὶ τῇ ἄλλῃ σοφίᾳ.

398. Πρὸς δὲ νότον] Ὅτι πρὸς νότον, μάλα πολὺ ὑπό τε Θρῄκην καὶ περὶ Ὠρικίαν, ἐρείδεται ἡ τῆς Ἑλλάδος ἀρχή. καὶ σημείωσαι ὅτι Ὠρικίαν λέγει τὴν κατὰ Μολοττοὺς καὶ Θεσπρωτοὺς ἤπειρον· περὶ ἣν καὶ πόλις Ὤρικος, ὡς [3] προγέγραπται, καὶ λιμὴν Ὤρικος κατὰ [4] Ἡρόδοτον, Θεσπρωτικὸς, ἢ καὶ Ἠπειρωτικός. ὡς πέρατα δὲ τῆς Ἑλλάδος ἔλαβε τὴν Θρᾴκην, καὶ τὴν Ὠρικίαν· τὸ μὲν ἑῷον, τὴν Θρᾴκην· τὸ δὲ ἑσπέριον, τὴν Ὠρικίαν δηλαδή.

400. Διοσσῇ ζωσθεῖσα θαλάσσῃ] Ὅτι ἡ Ἑλλὰς διοσσῇ θαλάσσῃ ἔζωσται, τῇ Αἰγαίῃ τε καὶ τῇ Σικελικῇ· ὧν ἑκάστη ἄνεμον ἔλαχεν, εἰς ὃν ἀφορᾷ· τὸν ἑσπέριον μὲν ἡ Σικελικὴ, Αἰγαίη δὲ τὸν εὖρον. τὸν δὲ ἑσπέριον ἄνεμον, καὶ ζέφυρον καλεῖσθαί φησιν, ἐρεθίζων οἶμαι ἡμᾶς εἰς ἐτυμολογίας ἀνεύρεσιν. ζέφυρος γὰρ τρόπον τινὰ ταυτόν ἐστι τῷ ἑσπέριος ἄνεμος, ὡς ἀπὸ ζόφου, ὅ ἐστι τῆς ἑσπέρας, οὖρος, ἤγουν ἄνεμος.

401. Ἑκάστη] Ὅρα δὲ ὅτι ὀφείλων ἑκατέρα εἰπεῖν, ἀλλὰ τὴν Αἰγαίαν, καὶ τὴν Σικελὴν, (ἐπὶ δύο γὰρ συλληπτικῶς λέγεται τὸ ἑκάτερος) ὁ δὲ εἶπεν ἑκάστη· ὅπερ ἐπὶ πλήθους εἴωθε λέγεσθαι. ποιήσει δὲ

1. πλανηθεὶς MS R. STEPH. 2. κράτι- STEPH. 3. vide comm. in v. CCCXXI. στος R. & MS R. STEPH. ἀρχηγὸς MS R. 4. Calliope XCII.

τοῦτο

τοῦτο καὶ ἐν [1] τοῖς μετὰ ταῦτα· καὶ ἔστι τοιοῦτόν τι καὶ παρὰ τῷ Ἑρμ...

403. Πέλοπος δ᾽ ἐπὶ νῆσος ἐπιδεῖ] Ὅτι ἡ τοῦ Πέλοπος νῆσος ἔστι μὲν κυρίως χερρόνησος, ὅμως δὲ νῆσος μὲν λέγεται. ὡς παρὰ βραχὺ τοιαύτη οὖσα [2] περὶ τὸν ἰσθμὸν δηλαδή, τουτέστι τὸν ὀλιγοστάδιον αὐχένα, καὶ ὡς θαλασσίοις κατὰ τὸν Διονύσιον, ἐστεμμένη κόλποις ἔνθα καὶ ἔνθα· ὅπερ ταυτόν ἐστι τῷ ἀμφίαλος. καὶ ὅρα τὸ ἐστεμμένη, ἀντὶ τοῦ κυκλουμένη. καὶ ἔστιν ἐνταῦθα καλλίλογον οὕτως εἰπεῖν, καθάπερ [3] ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἔφη, ἐζῶσθαι αὐτὴν δισσοῖς θαλάσσαις εἰπών. καὶ διὰ τοῦτο μὲν ὀνομάζεται νῆσος. [4] Πέλοπος δὲ λέγεται, διὰ τὸ τὸν Φρύγα ἢ Λυδὸν Πέλοπα κυριεῦσαί ποτε αὐτόθι, ἐπιγαμβρεύσαντα Οἰνομάῳ. λέγεται δὲ οὐ μόνον συνθέτως Πελοπόννησος, διὰ τῶν δύο νν᾽, ὡς Ἑκατόννησοι, αἱ τοῦ Ἑκάτου, ἤγουν Ἀπόλλωνος, νῆσοι· ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς, ἤτοι ἀσυνθέτως, ποτὲ μὲν Πελοπία γῆ, ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ εὕρηται· ποτὲ δὲ νῆσος, ὡς αὐτὸς ὁ [5] Διονύσιος ποιεῖ ἐν τῷ περὶ Ἀρκάδων λόγῳ. ὥσπερ καὶ τὸ περὶ τοῦ Εὐξείνου ὕδωρ, [6] στόμα τε ἁπλῶς λέγει, καὶ στόμα Πόντου, συνθέτως. οὕτω δὲ καὶ τὰς Θερμοπύλας, πύλας ἁπλῶς λεγομένας εὑρίσκομεν. ἔστι δὲ κατὰ τὸν ἰσθμὸν ἡ Πελοπόννησος συνεχὴς τῇ τῆς Ἑλλάδος πέζῃ. συνάπτει γὰρ ὁ τόπος ἐκεῖνος τῇ Ἑλλάδι, καὶ ἔοικε πλατάνου πετάλῳ μυουρίζοντι· τουτέστι, κατὰ μυὸς οὐρὰν στενουμένῳ καὶ λεπτυνομένῳ, κατὰ τὸ ἄκρον [8] μόσχον", ἤτοι κατὰ τὸν καυλόν, οὗ τὸ φύλλον ἐξήρτηται. καὶ ὁ μὲν ἰσθμός, φησί, τῆς Πελοποννήσου ὁ τεσσαρακοντάσταδος, εἰργόμενος στενός. ἔοικε τῷ ἄκρῳ [8] μόσχῳ" τοῦ φύλλου, βόρειος ὤν, καὶ κοινὸν ἐφ᾽ Ἑλλάδας ἴχνος ἐρείδων (ὡς τῆς Ἑλλάδος κατὰ συνέχειαν εὐθὺς κειμένης, ὡς εἴρηται, [7] μετὰ" τὸν ἰσθμόν) ἡ δὲ τῆς ἔσω ἠπείρου περίμετρος τῷ πολυδινήτῳ φύλλῳ παρέοικεν, ὡς πολλὰς ἐπικλάσεις ἔχουσα καὶ καμπάς, καὶ ἐγκολπώματα, καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ τῆς πλατάνου φύλλου. διὸ καὶ ὁ [9] Πίνδαρος πολύγναμπτον μυχὸν λέγει τὴν Πελοπόννησον. ἀκρόπολιν δὲ τῆς Ἑλλάδος οἱ παλαιοί φασι τὴν Πελοπόννησον.

406. Ἴχνος ἐρείδων] Ὅρα δὲ τό, ἴχνος ἐρείδων, ἔνθεν ὡς ἐπὶ βάσεως ποδός. εἴρηται δὲ ὡς πρὸς τό, Πέλοπος νῆσος ἐπιδεῖ. ἀκόλουθα γὰρ ἀλλήλοις τὸ ἐπιδεῖν, καὶ τὸ ἴχνος ἐρεῖσαι. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἴση σχεδόν ἐστι κατά τε μῆκος καὶ κατὰ πλάτος, ὅσον χιλίων τετρακοσίων σταδίων· καὶ ὅτι κύκλῳ περίμετρος αὐτῆς μὴ κατακολπίζοντι μέν, τετρακισχιλίων σταδίων, ἢ καὶ πλεῖόν τι· κατακολπίζοντι δέ, ὑπὲρ τὰ πεντακισχίλια ἑξακόσια.

409. Τῆς πρὸς μὲν ζεφύροιο] Ὅτι πρὸς ζέφυρον τῆς Πελοποννήσου ἡ

1. DIONYS. v. CMXXIX. in quem locum vide EUSTATH. 2 παρὰ c. E. 3. vide comment. in v. CCCC. 4. Πελοπόννησος E. 5. v. CCCCXIV. 6. τὸ DCCCIII. 7. περὶ c. 8. μύχον & μύχῳ c. E.* 9. Olymp. od. III.

Τριφυ-

Τριφυλὶς γῆ, μερὶς τῆς Ἤλιδος, ἔνθα ἐρατεινότατος ποταμῶν Ἀλφειὸς ὁδεύει, διαζευγμένος ἐκ τοῦ Μεσσηνίου Εὐρώτα. ἄμφω δὲ ἐκ μιᾶς πηγῆς ἀναβλύζοντες διαζεύγνυνται, τῆς καλουμένης Ἀσέας. διὸ καὶ γράφουσι τὰ τῶν ἀντιγράφων ὀρθότερα, Οἵ τ' ἄμφω Ἀσέηθεν ἀναβλύζουσι ῥέεθρα, καὶ ὁ μὲν Ἠλείων, ὁ Ἀλφειός· ὁ δὲ Ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει, ὁ Εὐρώτας. καὶ ὁ [1] γεωγράφος δέ φησιν ὅτι [2] Ἀσέα" κώμη τῆς μεγάλης πόλεως, ἔχουσα δύο πηγάς, ἐξ ὧν ῥέουσιν Εὐρώτας καὶ Ἀλφειός· οἳ δύντες ὑπὸ γῆν, ἀνατέλλουσι μετὰ συχνὰ στάδια, καὶ τὸ ῥεῖθρον ἀναμίξαντες, ὁ μὲν γίνεται Λακωνικός, ὁ δὲ εἰς τὴν [3] Πισάτιν" κατάγεται γῆν, ἤτοι εἰς τὴν ὑμνουμένην Πίσαν, ἥτις δι' ἑνὸς γράφεται σίγμα, καὶ ἀπὸ κρήνης ἔχει Πίσης τὸ ὄνομα. αὕτη δὲ ἡ κρήνη οὕτω λέγεται, οἱονεὶ πίστρα τις οὖσα, ὅ ἐστι ποτίστρα· παρὰ τὸ πίσω μέλλοντα, οὗ ἡ χρῆσις παρὰ [4] Πινδάρῳ. μεταξὺ δὲ ἡ τοιαύτη Πίσα Ὄσσης καὶ Ὀλύμπου, ὀρέων Πελοποννησιακῶν ὁμωνύμων τοῖς παρ' [5] Ὁμήρῳ Μακεδονικοῖς ἢ Θετταλικοῖς. ὕδωρ δέ φασι [illegible]του τὸν Ἀλφειὸν εἶναι, ὅπερ ἀλφοὺς ἰᾶται· ὅθεν τάχα καὶ ὁ ποταμὸς ἐκλήθη, πλεονασμῷ τῆς ει διφθόγγου, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀδελφειός, καὶ τῶν ὁμοίων. ἀγαθὸν δέ ἐστι τὸ τοιοῦτον ὕδωρ καὶ εἰς [6] λευκὰς" καὶ λειχῆνας, Μελάμποδος χρησαμένου, φασί, τούτοις τοῖς ὕδασιν εἰς καθαρμὸν τῶν τοῦ Προίτου θυγατέρων, ὅτε ἐμάνησαν. ἐρατεινὸν δὲ ὁ Διονύσιος τὸν Ἀλφειὸν καλεῖ, διὰ τὸν μυθευόμενον τῆς Σικελικῆς Ἀρεθούσης ἔρωτα, ἧς, φασίν, ἐρῶν, ἕως εἰς ἐκείνην ἐκ Πελοποννήσου ἀναδίδωσι γλυκὺς ἐραστὴς ἀμιγὲς ἅλμῃ θαλάσσης φυλάσσων τὸ [7] ῥεῖθρον". ὁ δὲ γεωγράφος καὶ τὸν ἄδην ἱκανῶς αὐτόθι ἐκτετιμῆσθαί φησιν. ἱστορεῖται δὲ κατὰ ζῆλόν τινα καὶ παρὰ Νικαεῦσι ποταμόν τινα Ἀλφειὸν ὠνομάσθαι, καὶ ὄρη τινὰ Ὀλύμπια· καὶ ἀγῶνα δὲ Ὀλυμπιακὸν ἄγεσθαι, κατὰ μίμησιν τῆς ἐν Ἤλιδι. Τριφυλία δὲ καὶ Τριφυλὶς γῆ λέγεται ἡ κατὰ Ἦλιν, διὰ τὸ ὑπὸ τριῶν τινων οἰκισθῆναι φύλων (ἐν οἷς καὶ Πύλιοι, ἰθαγενεῖς, καὶ ἐπήλυδες Μινυοὶ) ἢ ἀπὸ Τριφύλου τινὸς ἀνδρός. Μεσσήνη δὲ αὕτη χώρα ἐστὶ Λακωνική, ἧς ἄποικος ἡ Σικελικὴ Μεσσήνη, Ζάγκλη μέν ποτε λεγομένη ἐκείνη, μεταβαλοῦσα δὲ τοὔνομα εἰς Μεσσήνην, ὡς [8] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. γράφεται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς διὰ δύο σσ, καὶ διὰ ταύτην λέγεται ὁ Εὐρώτας Μεσσήνιος. ἡ δὲ Ἦλις, ἀφ' ἧς οἱ Ἠλεῖοι, διαφορεῖται κατὰ τὸ πνεῦμα· καὶ δασύνεται γάρ, ἀπὸ τοῦ ἁλίζω, τὸ ἀθροίζω, διὰ τὸ πολλοὺς ἐκεῖ ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Ὀλυμπίων ἀθροίζεσθαι· καὶ ψιλοῦται μάλιστα διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα τὸ η πρὸ τοῦ λ ψιλοῦσθαι. φασὶ δὲ περὶ τὴν τοιαύτην

1. STRABO lib. VIII. 2. Ἀβία STRABO vitioſe. 3. Πισάτιν legit CLUVERIUS. 4. Olymp. od. II. 5. Odyſſ. Λ. CCCXIV. 6. hinc corrige HESYCHIUM. Ἀλφὸς, λευκὸς. lege λευκάς. 7. ὕδωρ MS R. STEPHANI. 8. Polymnia CLXIV.

Ηλιν ἡμιόνους μὴ γίνεσθαι, δι' οὐδὲν φανερὸν αἴτιον, ἀλλ' ἔκ τινος κατάρας, ὥς φησιν [1] Ηρόδοτος.

414. Καδδὲ μέσην νῆσον] Ὅτι Ἀρκάδες περὶ μέσην τῆς Πελοποννήσου, κοίλην χθόνα ναίουσιν ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ερύμανθον, ἐν ᾧ κάπροι πολλοί. ὅθεν καὶ ὁ Ερυμάνθιος κάπρος, ὃν ἔκτανεν ὁ Ηρακλῆς. ἔνθα Μέλας, καὶ Κρᾶθις καὶ Λάδων ῥέουσιν. ἔστι δὲ καὶ Σικελικὸς ποταμὸς Κρᾶθις· καὶ περὶ Σύβαριν δὲ, ὡς [2] προγέγραπται, ἤτοι περὶ τὸ Θούριον, ὃς ξανθίζει τοὺς λουομένους. Ιστέον δὲ ὅτι καὶ Μέλας ποταμὸς οὐ [3] μόνος οὗτός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Θρᾳκικὸς, ἐξ οὗ Μέλας κόλπος ὀνομάζεται ὁ περὶ τὴν Αἶνον. καὶ Ασιανὸς δὲ ποταμὸς Μέλας ἐστί. καὶ περὶ τὴν Τραχῖνα δὲ, ὡς [4] Ηρόδοτος ἱστορεῖ. τοὺς δὲ Ἀρκάδας ὁ Διονύσιος μὲν Ἀπιδανῆας καλεῖ, οἱ νεώτεροι δὲ Ἀπιδόνας, κατὰ τὸν [5] γεωγράφον, ἀπό τινος Ἄπιδος, οὗ ἡ γενικὴ καὶ Ἄπεως, ὡς ὄφις ὄφεως, Ἄμασρις Αμάσριως, Ζάμολξις Ζαμόλξεως. οἱ δέ φασιν ὅτι Ἄπις ὁ Φορωνέως ἐκ τῆς Ηπείρου ἐλθὼν ἀπήλλαξε τὴν Πελοπόννησον ὄφεων ὀχλούντων, καὶ ᾤκησε περὶ τὴν Ἀρκαδίαν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ Πελοπόννησος ὅλη, Ἀπία ἐκλήθη ποτέ· καὶ δι' αὐτὸν Ἀπιδανῆες ἐξαιρέτως οἱ Ἀρκάδες, παρ' οἷς ὁ Ἆπις ᾤκησεν· οὗ καὶ [6] Αἰσχύλος μέμνηται, εἰπὼν,

Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας [7] Ναυπακτίας".

καὶ [8] Ἀῤῥιανὸς" δέ φησι,

——— κλυτὸς Ἆπις,
Ος ῥ' Ἀπίην ἐφάτιζε, καὶ ἀνέρας [9] Ἀπιδανῆας".

οἱ δέ φασιν Ἀπίαν καὶ Ἀπιδανεῖς κληθῆναι κατὰ στέρησιν τοῦ πιεῖν, καὶ τοῦ πιδάκων, ἐπεὶ μὴ εἶχεν ἡ χώρα πιδακώδους τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ὡς λέγει [10] Καλλίμαχος, ἔμελλεν ἄνυδρος καλέεσθαι· ὡς δύνασθαι διὰ τοῦτο καὶ αὐτὴν πολυδίψιον λέγεσθαι. ὅθεν καὶ Αζηνὶς ἐκαλεῖτο, διὰ τὴν ἄζην, ὅ ἐστι διὰ τὴν ξηρασίαν. καὶ ἔθνος οἱ Αζᾶνες αὐτόθι μέχρι καὶ νῦν οὕτω [11] λεγόμενοι". Ιστέον δὲ ὅτι ἀπὸ Ἀρκάδος ὠνόμασται ἡ Ἀρκαδία, υἱοῦ Διὸς καὶ Θεμιστοῦς. καὶ ὅτι καὶ Πελασγία ποτὲ ἐκλήθη, καὶ Παῤῥασία, καὶ Λυκαονία, καὶ Γιγαντὶς, καὶ Αζανία. ὅτι δὲ καὶ προσέληνοι λέγονται οἱ Ἀρκάδες, διὰ τὴν πάνυ τοῦ ἔθνους ἀρχαιότητα, ὁ [12] Λυκόφρων ἱστορεῖ.

416. Ἔνθα Μέλας] Ὅτι ἐν δυσὶ στίχοις μετέλαβε γοργῶς καὶ ποικίλως τέσσαρα τοπικὰ ἐπιῤῥήματα, εἰπὼν, Ενθα Μέλας, ὅθι Κρᾶθις, ἵνα

1. Melpom. XXX. 2. vide comm. in v. CCCLXXIII. 3. μόνον E. 4. Polymn. CXCVIII. 5. STRABON. lib. VIII. 6. in ſupplic. v. CCLXX. 7. Ἀρκαδίας E. 8. Ῥιανὸς C. quo modo EUSTATHIUM correxerunt TANAQUILLUS FABER & THO. de PINEDO. ex STEPHANO BYZANT. in v. Ἀπία. ubi eadem verba e RHIANO citantur. 9. Ἀπιδανῆας STEPHAN. BYZ. male. 10. hymn. in Jovem, v. XX. 11. λεγόμενοι C. E. 12. Alex. v. CCCCLXXXII.

ῥέει

Ρει ὑγρὸς Ἰάων, ἤχει καὶ ὠγύγιος μηκύνεται Λάδων. Ὠγύγιον δὲ τὸν Λάδωνα λέγει, διὰ τὴν περὶ αὐτοῦ ἀρχαιολογίαν. μῦθος γὰρ βούλεται πρώτην ἄνθρωπον ἐξ αὐτοῦ καὶ γῆς γενέσθαι τὴν Δάφνην. Ὠγύγιος γὰρ, ἤτοι παλαιὸς, ὁ τὴν πρώτην γεννήσας ἄνθρωπον.

419. Ἡ μὲν ἐς ἀντολίην] Ὅτι τὸ Ἄργος μὲν εἰς ἀνατολὴν ὁρᾷ τῆς Πελοποννήσου, πρὸς δύσιν δὲ ἡ Λακεδαίμων. Ἑκατόμπολις δὲ ἡ Λακωνικὴ τὸ παλαιὸν, καθὰ καὶ ἡ Κρήτη, λέγεται. διὸ καὶ τὰ Ἑκατόμβαια ἐκεῖ ἐθύετο ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν τοσούτων πόλεων. μία δὲ τῶν ἑκατὸν αἱ Ἀμύκλαι, ἃς ἔκτισεν υἱὸς Λακεδαίμονος ὁ Ἀμύκλας. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Ἄργος τοῦτο προεῖχέ ποτε τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι χώρᾳ πόλεων, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἀνδρείαν τῶν ἐν αὐτῇ. κατὰ δὲ τὸν [1] Ἡρόδοτον, ἤκουσάν ποτε καὶ μουσικοὶ εἶναι πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων. κἀκεῖνο δὲ χρὴ εἰδέναι, ὅτι οὐχ ἓν Ἄργος ἐστὶν, ἀλλὰ διάφορα. τό,τε κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ὅπερ ὁ [2] Σοφοκλῆς καὶ Ἄργος Δωρικὸν λέγει, καὶ Ἀπίαν γῆν. ἐκλήθη δὲ τὸ αὐτὸ καὶ Φορωνικὸν ἄστυ ποτὲ, ἀπὸ Φορωνέως. ὠνομάσθη δὲ καὶ Αἰγιάλεια, ἔκ τινος Αἰγιαλέως· καὶ Ἱππόβοτον, καὶ μὴν καὶ Ἴασον, ἀπὸ Ἰάσου τινός· καὶ Δίψιον, διὰ τὸ μὴ πολύϋδρον εἶναι. ἐλέγετο δὲ, φασὶ, καὶ Θετταλικὸν Ἄργος ἡ νῦν Λάρισσα. καὶ [3] Ἀμφιλοχικὸν δὲ ἄλλο". καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, εἰς ἕνδεκα τόπους οἱ παλαιοὶ τὸ Ἄργος μετάγουσι· λέγοντες καὶ ὅτι πᾶν σχεδὸν πεδίον παραθαλάσσιον, Ἄργος ἐλέγετο. ὁ δὲ γεωγράφος φησὶν ὅτι οἱ νεώτεροι, καὶ μάλιστα Μακεδόνες καὶ Θετταλοὶ, Ἄργος τὸ πεδίον φασί. καὶ ἡ ὅλη δὲ Πελοπόννησος Ἄργος, ἀπὸ τοῦ πολυοφθάλμου Ἄργου ἐκλήθη ποτέ. ὁ δὲ [4] γεωγράφος οὕτω καὶ περὶ τούτου φησὶν, Ἀχαϊκὸν Ἄργος ἐκλήθη ἥ τε ὅλη Πελοπόννησος, καὶ ἰδίως ἡ Λακωνική. τὸ γοῦν παρὰ τῷ [5] ποιητῇ περὶ τοῦ Μενελάου λεχθὲν, ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιϊκοῦ, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἦν ἐν τῇ Λακωνικῇ. ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἡ Ἑλένη Ἀργεία λέγεται. περιϊὼν δὲ λέγει κληθῆναί ποτε τὴν Πελοπόννησον, Ἄργος, Ἴασον, καὶ Ἀχαϊκὸν, καὶ [6] Ἵππιον", καὶ Ἱππόβοτον. τὸ δὲ τοῦ Ἄργους ἐθνικὸν, οὐ μόνον Ἀργεῖος, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, ἀλλὰ καὶ Ἀργόλας, καὶ ἡ χώρα Ἀργολίς. ἐλέγετο δὲ καί τι Ἄργος ἰδίως οὕτως Ἀργολικόν.

420. Δοιαὶ δ' ἴσθμια νῶτα] Ὅτι τὰς πλευρὰς τοῦ ῥηθέντος ἰσθμοῦ τοῦ Πελοποννησιακοῦ περιβεβρεγμένας κλύζουσι, πρὸς ζόφον μὲν, ἡ τῆς Ἐφύρης θάλασσα, ὅ ἐστιν, ὁ Κορινθιακὸς κόλπος, πρὸς αὐγὰς δὲ, ἡ Σαρωνὶς θάλασσα. ὅτι δὲ Ἐφύρα ἡ Κόρινθος λέγεται, καὶ ὅτι καὶ ἄλλαι εἰσὶ πόλεις ταύτης ὁμώνυμοι, ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν γέγραπται. Σαρωνικὸς δὲ κόλπος, ὁ ἀπὸ

1. Thal. cxxxi. 2. Oedip. Col. v. MCCXCVI. &c. 3. Ἀμφιλοχικὴ καὶ ἄλλο MS R. STEPH. 4. STRABO lib. VIII. 5. HOM. Odyss. Γ. CCLI. 6. Ἱππικὸν MS R. STEPH.

Σάρωνος [1] ποταμοῦ" Τροιζηνίου ἐκβάλλοντος εἰς αὐτόν, ἢ ἐπειδὴ Σάρων τις κυνηγὸς ἐπιδιώκων σῦν, ἐκεῖθεν κατενεχθεὶς εἰς τὴν ὑποκειμένην κατέπεσε θάλασσαν, καὶ ἀπεπνίγη. οὕτω καὶ Ἴκαρος τῷ Ἰκαρίῳ [2] ἐναποπνεύσας" πελάγει, ἐξ ἑαυτοῦ ὀνομάζεσθαι δέδωκε. καὶ Αἴσαρος δὲ, ὡς παραϊστόρηται, ἔλαφον ἐπιδιώκων, καὶ συνεισελθὼν αὐτῇ εἰς ποταμὸν [3] παρὰ" Κρότωνα, καὶ ἀποπνιγεὶς, τῷ ποταμῷ ἐναφῆκε τὸ ὄνομα, Αἰσάρῳ κληθέντι ἀπ' ἐκείνου. οἱ δὲ ἄλλως τὴν τοῦ Σαρωνικοῦ πελάγους κλῆσιν αἰτιολογοῦντες, φασὶν ὅτι Μίνως λαβὼν τὰ Μέγαρα διὰ Σκύλλης τῆς Νίσου θυγατρὸς ἐρασθείσης αὐτοῦ, καὶ ἀποτεμούσης τὴν τοῦ πατρὸς κεφαλὴν, ἐνενοήσατο ὅτι ἡ τὸν πατέρα [4] προδοῦσα", οὐδενὸς ἂν ῥαδίως φείδοιτο, καὶ διὰ τοῦτο προσδήσας τῷ πηδαλίῳ νηὸς τὴν πατροδότιν καὶ πατροφόντιν, ἀφῆκε σύρεσθαι διὰ θαλάσσης· καὶ αὐτὴ μὲν εἰς ὄρνεον μετεβλήθη, ὡς φησι Παρθένιος ὁ τὰς μεταμορφώσεις γράψαι λεγόμενος· ὁ δὲ κόλπος παραγραμματισθεὶς ἔσχε τὴν κλῆσιν ἀπὸ τοῦ σύρεσθαι. ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης Σκύλλης καὶ Σκυλλαῖον ἔτι νῦν καλεῖται τόπος ἐν Ἑρμιόνῃ τῇ κατὰ Πελοπόννησον, ἔνθα ἡ γυνὴ ἐξεκυμάνθη μετὰ τὸ καταποντισθῆναι.

423. Νέρθε γαμῶ ἰσθμοῖο πρὸς αὐγὰς Ἀττικὸν οὖδας] Ὅτι πρὸς αὐγὰς τοῦ Πελοποννησιακοῦ ἰσθμοῦ τὸ Ἀττικόν ἐστιν οὖδας, ἔνθα ποταμὸς φέρεται Ἰλισσός, οὐ πολλοῦ ἄξιος λόγου, διὰ δὲ τὰς κλεινὰς Ἀθήνας περιλαλούμενος, καὶ θεσπέσιος καλούμενος. ὅθεν, φησὶν, ἥρπασέ ποτε Βορέας Ὠρείθυιαν τὴν τοῦ Ἐρεχθέως. Βορέας δὲ ἐστὶ βασιλεὺς ὢν Θρᾴκης ἅρπαξ Ἀττικοῦ τούτου γυναίου βασιλικοῦ· εἰ καὶ ὁ μῦθος, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἀπανασήσας τῆς γῆς τὸν ἄνθρωπον ἐξηνέμωσε. καθὰ καὶ Ἀϊδωνεὺς βασιλεὺς μὲν ἦν, ὥς οἱ ἀκριβέστεροί φασιν, Ἠπείρου τῆς ἐν Μολοττοῖς· (πρὸς ὃν καὶ Πειρίθους ἦλθε, καὶ Θησεὺς, διὰ τὴν Περσεφόνην. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸν Κέρβερον κύνα πολλοῦ ἄξιον) ὅμως δὲ καὶ ἐκεῖνος ὁ Ἀϊδωνεὺς δι' ὁμοιότητα κλήσεως εἰς τὸν ᾅδην μεταλαμβάνεται, καὶ εἰς τὸν ὑπὸ γῆν τοῖς μυθογράφοις μετατίθεται Πλούτωνα. Ἑρμείας δὲ ὁ Πλατωνικὸς βασιλικὴν παῖδα τὴν Ὠρείθυιαν κατὰ χρησμοὺς ὑπονοεῖ ὠσθῆναι ἀνέμῳ Βορρᾷ, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ λεχθῆναι ἁρπασθῆναι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Βορρᾶ. Ἀττικὴ δὲ ἡ κατὰ Ἀθήνας χώρα λέγεται, καὶ Ἀτθίς· τοῦτο μὲν, ἀπὸ Ἀτθίδος τῆς θυγατρὸς Κραναοῦ, ἀφ' οὗ καὶ Κραναὴ λέγεται· ἐκεῖνο δὲ, ἀπὸ Ἀκταίωνος, ἢ ἀπὸ Ἀκταίου αὐτόχθονος· ἀφ' οὗ καὶ παρὰ [5] Λυκόφρονι, Ἀκταῖοι οἱ Ἀττικοί. ἢ παρὰ τὴν ἀκτήν. τριγώνου γὰρ, φασὶν, οὔσης αὐτῆς, πολὺ μέρος καθικνεῖται εἰς τὴν θάλασσαν. διὸ καὶ

1. τόπου STEPHAN. BYZ. in v. Σαρών. 4. κτανοῦσα MS R. STEPHANI. 5. Alex. male. 2. ἐναποκλύσας C. 3. παρὰ C.E. v. DIII. & alibi.

μία

μὲν τῶν ἐπὶ Κέκροπος τεσσάρων φυλῶν, Παραλία ἐκλήθη, καὶ ἄλλη Ἀκταία. ἐκλήθη δὲ πάλαι ποτὲ καὶ Ἀκτὴ, καὶ Ἀκτική· ναὶ μὴν καὶ Ποσειδωνία, καὶ Ἀθήνα, ἀπὸ ὁμωνύμων προσώπων· καὶ Ἰωνία δὲ ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ξούθου, καὶ Μοψοπία, ἀπὸ [1] Μόψου, ἄλλου παρὰ τὸν μάντιν τὸν τοῦ Τειρεσίου. Κραναὴ μέντοι ἡ Ἀττικὴ οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ Κραναοῦ, ὡς ἐῤῥέθη, ἀλλὰ καὶ διότι τραχεῖα, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῆς ὄρεσιν ὑποπέπτωκε. τὴν δὲ ἀνωτέρω γραφεῖσαν Ἀτθίδα πρεσβυτάτω τῷ Κραναῷ γενέσθαι φασίν· ἣν παρθένον οὖσαν, καὶ ὡραίαν γάμου θανοῦσαν θάψας λαμπρῶς ὁ πατὴρ, ἀπ' αὐτῆς τὴν χώραν ὠνόμασε. τὴν δὲ τῶν Ἀθηναίων ἀκρόπολιν, Κεκροπίαν ποτὲ κληθῆναί φασι, πόλιν οὖσαν μίαν τῶν ἐπὶ Κέκροπος ἐκτισμένων. ὅτι δὲ καὶ Ἴωνες ἦσαν ὅτε οἱ Ἀττικοὶ ἐκαλοῦντο, ἱστορεῖ καὶ ὁ [2] γεωγράφος· λέγων ὅτι καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ, Βοιωτοὶ καὶ Ἴωνες, Ἴωνας τοὺς Ἀθηναίους φησί. καὶ ὅτι οἱ ἐν Ἀσίᾳ Ἴωνες, τούτων εἰσὶ καὶ ἄποικοι καὶ ὁμώνυμοι. καὶ ὅτι γὰρ ἡ Ἰὰς (ἤτοι Ἰωνικὴ) διάλεκτος ἡ αὐτή ἐστι τῇ παλαιᾷ Ἀτθίδι. ὅτι δὲ ἄποικοι Ἀθηναίων οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἴωνες, δηλοῖ καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἡροδότῳ [3] Θεμιστοκλῆς, πατέρας τῶν Ἰώνων λέγων τοὺς Ἀθηναίους. ἱστορεῖ δὲ ὁ [4] αὐτὸς καὶ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι, Κραναοὶ καλούμενοι, ὅμως ἐπὶ Πελασγῶν ἐχόντων τὴν Ἑλλάδα Πελασγοὶ ὠνομάζοντο· ἐπὶ δὲ Κέκροπος, ἐκλήθησαν Κεκροπίδαι. τὴν δὲ ἀρχὴν Ἐρεχθέως ἐκδεξαμένου, Ἀθηναῖοι μετωνομάσθησαν· Ἴωνος δὲ τοῦ Ξούθου στρατάρχου γενομένου, ἐκλήθησαν ἀπ' αὐτοῦ Ἴωνες.

.426. Τῷ δ' ἔπι]. Ὅτι οὕτω πάνυ ἐπέδραμεν ἐνταῦθα ἐπελευστικώτατα (ἤγουν συντομώτατα) ὁ περιηγητὴς, ὥστε τεσσάρων μεγάλων μνησθεὶς ἐθνῶν, Βοιωτῶν, Λοκρῶν, Θεσσαλῶν, Μακεδόνων, ἠρκέσθη μόνον ἀριθμῆσαι αὐτὰ πρὸς ὄνομα, μηδέν τι πλέον εἰπὼν περὶ αὐτῶν. φησὶ γὰρ, Βοιωτῶν πέδον, καὶ Λοκρὶς ἄρουρα, Θεσσαλίη τε, Μακεδονίης τε πόληες. ἡ δὲ παρεκβολὴ ἐρεῖ περὶ ἑκάστου τούτων ὅσα ἐνδέχεται.

Βοιωτῶν] Ὅτι Βοιωτοὶ ὠνομάσθησαν ἀπό τινος Βοιωτοῦ καλουμένου, ὃν ἡ μήτηρ Ἄρνη λάθρα τεκοῦσα, περὶ βοῶν ἔθετο κόπρους· ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔσχεν, ὡς ῥιφεὶς ἀμφὶ τοὺς βόας. ἢ ἀπὸ τοῦ βοὸς ἡ χώρα Βοιωτία τοῦ καθηγησαμένου αὐτόθι τῷ Κάδμῳ. οἱ δὲ παρὰ τὸν βοῦν ὠνομάσθαι εἶπον τοὺς Βοιωτοὺς, ὡς μὴ ὄντας τὰς διανοίας ἄγαν εὐκινήτους. συμφωνεῖ δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ ἡ Βοιωτία ὗς, ὅπερ ἐσκώπτοντο οἱ Βοιωτοὶ, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ [5] Πίνδαρος. γυμναστικοὶ δὲ οἱ Βοιωτοί. διὸ καὶ λέγεται λόγος τοιοῦτος, ὡς Ἀθηναῖοι μὲν περὶ ναυτικὴν ἠσχολοῦντο τέχνην, Θετταλοὶ δὲ περὶ τὴν ἱππικὴν ἐμπειρίαν,

1. Μόψοπος STEPH. BYZANT. Μοψόπιου STRABO. 2. STRABO lib. VIII. per poëtam, HOM. intelligit. 3. Urania XXII. 4. Urania XLIV. 5. Olymp. od. VI.

Βοιωτοὶ δὲ περὶ τὴν τῆς γυμνασίας ἐπιμέλειαν, Κυρηναῖοι δὲ περὶ τὴν στρατηγικὴν ἐπιστήμην.

Λοκρὶς ἄρουρα] Ὅτι ἐγγὺς τῶν Βοιωτῶν οἱ Ἐπικνημίδιοι Λοκροὶ, ἀπὸ Κνημῖδος ὄρους τὴν κλῆσιν ἔχοντες· ὡς ἀπὸ Ζεφυρίου ὄρους, ἕτεροι Λοκροὶ οἱ Ζεφύριοι. ἱστορεῖ γὰρ ὁ [1] γεωγράφος ὅτι ὁ Παρνασὸς πρὸς δύσιν αὐτοῦ διαιρεῖ τούς τε ἑσπερίους Λοκροὺς, τοὺς καὶ Ὀζόλας καλουμένους, οἳ χαράσσουσιν ἐν σφραγῖδι τὸν ἕσπερον ἀστέρα· ἔτι δὲ καὶ τοὺς Ἐπικνημιδίους, οὕτω καλουμένους ἀπὸ ὄρους Κνημῖδος, κειμένου περὶ τὸ ὄρος τὴν Οἴτην. τῶν δὲ Ἐπικνημιδίων μέρος [2] ἐκεῖνος τοὺς Ὀπουντίους φησὶν, οὕτω λεγομένους ἀπὸ πόλεως Ὀποῦντος, τῆς τοῦ Πατρόκλου πατρίδος, ἣν σεμνολογεῖ ὁ [3] Πίνδαρος. ὥστε συνακτέον τεσσάρων Λοκρῶν εἶναι γένος, τρία μὲν ταῦτα, τοὺς Ὀπουντίους, καὶ τοὺς Ἐπικνημιδίους, καὶ τοὺς Ὀζόλας· τέταρτον δὲ, τοὺς Ἰταλικοὺς, ἤτοι τοὺς Ἐπιζεφυρίους. οἱ δὲ Ὀζόλαι ἀπὸ τῆς σηπεδόνος, φασὶν, ἐκλήθησαν τῶν ἐκεῖ ἀναιρεθέντων Κενταύρων. εὕρηται γὰρ παρ' αὐτοῖς Νέσσου τε μνῆμα καὶ ἄλλων Κενταύρων.

427. Θεσσαλίη δ' ἐπὶ τοῖσι] Ὅτι ἀπὸ Θεσσαλοῦ τινος ἡ πρότερον καλουμένη Πελασγία, Θεσσαλία ἐκλήθη. ἐν ταύτῃ, ὡς λόγος, οὐκ ἐξῆν πελαργοὺς κτείνειν, ἐπεὶ τὴν χώραν ὄφεων ἐξεκάθαιρον. ἀπὸ ταύτης ὑπόδημά τι ποιὸν ἐλέγετο Θετταλίς. καὶ πόδημα δὲ ἀπὸ ταύτης Θεσσαλὸν τὸ παροιμιαζόμενον. ᾄδονται δὲ βασιλεῖς Θεσσαλίας οἱ Ἀλευάδαι. εὐγενεῖς δὲ γένος ἐκεῖσε καὶ οἱ Σκοπάδαι, ἀπὸ ἀνδρῶν παλαιῶν γενεαλογούμενοι· ὧν ὁ μὲν, Ἀλεύας, ὁ δὲ, Σκόπας ἐκαλεῖτο.

Μακηδονίης τε πόληες] Ὅτι Μακεδόνες λέγονται ἀπὸ Μακεδόνος τοῦ Διός. οἱ δὲ παῖδας Αἰόλου δέκα παραδιδόασιν, ὧν εἷς Μακεδὼν, φασὶν, ἐξ οὗ ἡ Μακεδονία. ἦν δέ τις μοῖρα Μακεδονίας Μακέτα λεγομένη, ἐξ ἧς καὶ ἡ Μακεδονία Μακετία ἐλέγετο. ὅτι δὲ ὁ Μακεδὼν καὶ Μακηδὼν λέγεται, ἤδη ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξανδρείας προείρηται· ὅθεν καὶ Μακηδονίαν ἔφη τὴν χώραν ὁ Διονύσιος.

428. Κορυφαὶ χιονώδεος Αἵμου] Ὅτι ὁ Αἷμος, ὃς καὶ οὐδετέρως τὸ Αἷμον λέγεται ἀπό τινος Αἵμου βασιλέως Σκυθῶν, Θρᾳκικόν ἐστιν ὄρος. φησὶ γὰρ, κορυφαὶ χιονώδεος Αἵμου Θρηϊκίου. τούτου πρὸς ζέφυρον Δωδώνη κεῖται, ἤπειρος ἀπείριτος: καὶ ὅρα σχῆμα ἐτυμολογίας ἢ παρηχήσεως, ἐν τῷ, [4] ἤπειρος ἀπείριτος. τοιοῦτον καὶ τὸ, ἐν ἐκείναις ἠπείροις εἰς πόντος ἀπείριτος. Ἰστέον δὲ ὅτι Δωδώνη οὐ μόνον ἡ χώρα, ἀλλὰ καὶ πόλις ἦν Δωδώνη, ἀπὸ [5] Δωδώνης τῆς Διὸς καὶ Εὐρώπης· ἢ ἐκ ποταμοῦ [6] Δώδωνος ὡς

1. STRABO lib. IX. 2. ἐκεῖνο C.E. 3. Olymp. od. IX. 4. DIONYS. v. DCXXIX. 5. Δωδώνη STEPH. BYZ. 6 Δώδωνα MS R. STEPH. Δώδων STEPH. BYZ. male.

ἐλέγετο

ἐλέγετο δὲ καὶ Δωδὼν διὰ συλλαβῶν. ἀπ' αὐτῆς καὶ τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον ἐπὶ τῶν πολυλόγων. ἐγένετο δέ ποτε Θεσπρωτὶς ἡ Δωδώνη, τουτέστιν ὑπὸ τοὺς Θεσπρωτούς. περὶ ἣν καὶ τὸ τοῦ Δωδωναίου Διὸς μαντεῖον διὰ τῆς δρυός, ὡς καὶ ἐν [1] Ὀδυσσείᾳ εἴρηται.

431. Τῆς δ' ὕπερ, ἐς νότον] Ὅτι ἐς νότον Δωδώνης, ὑπὸ σκοπιὴν [2] Ἀρακύνθου" (Αἰτωλικὸν ὄρος ὁ Ἀράκυνθος) τὸ τῶν Αἰτωλῶν ἐστι πέδον μέγα, δι' οὗ μέσου ὁλκὸν ἄγων Ἀχελώϊος ἀργυροδίνης εὐρεῖται ἐπὶ τὸν τῆς Θρινακίας πόντον, ἑλισσόμενος διὰ μέσων τῶν Ἐχινάδων· ὧν μία καὶ ἡ Ὁμηρικὴ Τάφος. ταύτης δέ, φασίν, οὐκ ἔστιν ἄρτι εὑρεῖν. ὁ γὰρ Ἀχελῷος πολλὴν ἰλὺν ἐφελκόμενος προσέχωσεν αὐτάς. [3] Ἡρόδοτος δὲ οὐ πάσας ἀφανισθῆναί φησιν, ἀλλά τινας. λέγει γὰρ ὅτι Ἀχελῷος ῥέων δι' Ἀκαρνανίας, καὶ ἐξιὼν εἰς θάλασσαν, τῶν Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμισέας ἤπειρον πεποίηκε. ταύταις δὲ ὅμοροι καὶ αἱ τῶν Κεφαλλήνων πόλεις. Ἰστέον δὲ ὅτι Αἰτωλοὶ μὲν τὸ ἔθνος, ἀπὸ Αἰτωλοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος· νῆσοι δὲ Ἐχινάδες ἢ ἀπό τινος [4] Ἐχίονος", ἢ διότι πολλοὶ ἐκεῖ ἐχῖνοι. ὁποίου δὲ γένους ἐχῖνοι, ζητητέον ἐν ἄλλοις, εἰ ἐν τῇ χέρσῳ φιληδοῦντες, εἴτε καὶ θαλάσσιοι. καὶ ἄλλως δὲ Ἐχινάδες, διὰ τὸ τραχὺ τοῦ τόπου καὶ οἷον ἀκανθῶδες, κατὰ τοὺς ἐχίνους. τοὺς δὲ Κεφαλλῆνας καὶ τὴν Κεφαλληνίαν ἐν δυσὶ λλ' ἡ παλαιὰ χρῆσις ἅπασα ἔχει· ἡ δὲ κλῆσις, ἀπό τινος Κεφάλου, ὡς ἐν [5] τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν γέγραπται. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Ἀχελῷος προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ι, τῷ τύπῳ τῶν διὰ τοῦ ωος παρασχηματιζομένων κτητικῶν, τοῦ πατρῷος, Μινῷος, καὶ τῶν λοιπῶν· καὶ ἔστιν οἷον κτητικόν. διὰ τοῦτο καὶ ὁ Διονύσιος ἐκφωνήσας τὸ ι, πεντασυλλάβως λέγει αὐτὸν Ἀχελώϊον. Θρινακίας δὲ πόντον, τὸν Σικελικὸν λέγει. διὰ τί δὲ Θρινακία ἡ Σικελία λέγεται, ῥηθήσεται ἐν τοῖς [6] ἑξῆς. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ [7] γεωγράφος τὸν Ἀχελῷον οὐκ εἰς τὸν τῆς Σικελίας [8] κόλπον", ἀλλ' εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ἐκβάλλειν φησίν· ὡς εἶναι τὸν αὐτὸν κόλπον, Κορινθιακὸν μέν, κατὰ τὸν γεωγράφον, Σικελικὸν δέ, κατὰ τὸν Διονύσιον. Ἀχελῷος δὲ οὗτός ἐστιν ὃς κλασθεὶς τὸ ἀριστερὸν κέρας ὑφ' Ἡρακλεῖ, τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἀντέδωκεν, δι' οὗ πᾶν ἀγαθὸν ἐχορηγεῖτο τῷ χρῄζοντι. τοῦτο δὲ οἱ τῶν μύθων θεραπευταὶ πρὸς ἀλήθειαν συμβιβάζοντες, τοιοῦτόν τι φασὶν αἰνίττεσθαι· Ἡρακλῆς εὐεργετεῖν εἰδὼς τοὺς ὁποίποτε γῆς, εἶτα καὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον μαθὼν πλημμελῶς ῥέοντα, καὶ ταῖς καμπαῖς πολλὴν τῆς Αἰτωλικῆς περιτεμνόμενον, καὶ οὕτως ἀδικοῦντα, παραχώμασί τισι καὶ διώρυξι καὶ ὀχετείαις αὐτὸν ἐβιάσατο· καὶ παρατρέψας, καὶ ῥεῖν σωφρόνως ποιήσας, ἀνέψυξε τὴν

1. HOM. Odyſſ. Ξ. v. CCCXXVII. 2. Ἀρακύνθου c. R. 3. Euterpe x. 4. Ἐχίνου STEPH. BYZ. & ETYMOLOGICI auctor. 5. HOM. Odyſſ. Υ. v. CCX. vide EUSTATH. in locum. 6. vid. comm. v. CCCCLXVII. 7. STRABO lib. VIII. 8. πόντον c. R.

γῆν,

γῆν, καὶ εἰς ἀγαθοποιὸν συγγενείαν μετήγαγε, καὶ τὸ τοῖς ἐγχωρείοις ἐπιφορτισθὲν κέρας τοῦ ποταμοῦ, τὴν ἄτακτον καμπὴν δηλαδὴ, τὴν ὡς εἰπεῖν ἀτέραμνον καὶ σκληρὰν τοῖς ἐκεῖ, εἰς μαλθακὴν οἷον [1] ἀντιπαρέστησε" δεξιότητα. καὶ ταῦτά εἰσι τὰ κέρατα τοῦ Ἀχελώου, τό, τε βίαιον, τὸ καταπονηθὲν, καὶ τὸ πλουτοποιὸν, τὸ ἀντιδοθὲν, δι' οὗ καὶ Ἡρακλῆς εὐεργέτης ἐγνώσθη. τὰς γάρ τοι τῶν ποταμίων ῥείθρων καμπὰς, κέρατα ἐκάλουν οἱ παλαιοί· καὶ διὰ τοῦτο ταυροκράνους καὶ κερασφόρους ἐτύπουν αὐτούς. καὶ οὕτω μὲν τινες περὶ τὸν κατὰ τὸν Ἀχελῷον. ἕτεροι δὲ αὐτὸν μὲν ἀφῆκαν ὅποι βούλοιτο ῥέειν, τὸ δὲ τῆς Ἀμαλθείας μόνον κέρας τὸ εὔδαιμον ἐν λόγῳ ἔθεντο. καὶ τὸ αὐτόθι τοῦ μύθου νοσοῦν ἐκθεραπεύοντες, ἱστοροῦσι γραῦν τὴν Ἀμάλθειαν γενέσθαι κερδαλέαν, ἐμπορικὴν, τὸ πολὺ τῆς ἐμπολῆς ἐντιθεῖσαν κέρατι, ὃ διὰ τοῦτο Ἀμαλθείας κέρας ἐφημίζετο, πλουτοποιὸν καὶ βιωφελές. ἐπεὶ δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἀφελόμενος αὐτὸ πλῆρες τοῦ ἐγκειμένου κέρματος, καὶ χρησάμενος. ἔζησε πρὸς τρυφὴν, λόγος ἐντεῦθεν διεδόθη ἀστεῖος, ὡς ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἐκβλύζει πᾶν ἀγαθόν· οὐ τὸ τῆς μυθικῆς αἰγὸς τῆς θρεψαμένης τὸν αἰγίοχον Δία, ἀλλὰ τὸ τῆς ῥηθείσης γραός. ἄλλοι δὲ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, δι' οὗ ὥσπερ εὖ ἔχει τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλέα, τὸ σκληρόν φασι τῆς διαίτης ἐκείνου, καὶ τόν ποτε κατ' ἀρετὴν βίον αἰνίττεσθαι, ὁπηνίκα ἡμίγυμνος περιϊὼν, καὶ ἐκκαθαίρων κακίας τὴν γῆν, οὐ μαλθακῶς εἶχεν, ἀλλὰ σκληρότερον τοῖς φαύλοις προσεφέρετο. καὶ τοῦτο ἦν τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, ἢ [2] ἀμάλθακος" πρὸς πόνους ἀντιτυπία τοῦ ἥρωος. ὅτε μέντοι ἐμελέτησεν οἰκουρεῖν, ἀναπεισθεὶς ὑπὸ γυναικός, καὶ σκιατραφούμενος, καὶ ἱμάτια περιεβάλλετο θάλποντα, καὶ οὐκέτι πρὸς ψῦχος ἐγυμνάζετο, ἀλλ' ἐθάλφθη, καὶ ὑπεμαλάχθη, πρὸς τρυφὴν ἀποκλίνας, κατακαίει ὁ λόγος τὸν ἥρωα, τὴν ἐκ τῆς περιβολῆς θάλψιν εἰς πυρὰν αὐτῷ ὑπανάψας. ἄλλος δέ τις λόγος Λιβυκόν τι χωρίον πάμφορον, ἐοικὸς [3] βοὸς" κέρατι κατὰ τὸ σχῆμα, ἐκτίθεται, καὶ εἰς κτῆμα γυναικί τινι Ἀμαλθείᾳ δίδωσιν, ὅπερ διὰ τὸ καρποῦ παντὸς εἰς πολλαπλάσιον δοτικὸν εἶναι, ὁ μῦθος εἰς βόειον κέρας μεταλαβὼν, τὰ θρυλλούμενα περὶ [4] αὐτοῦ" δίδωσιν. εἰ δέ τι παραπήλαυσεν ἀγαθὸν τοῦ τοιούτου κέρατος καὶ ὁ Ἡρακλῆς, ὅτε εἰς Λιβύην ἀπεδήμησε, λέγοιτο ἂν οὕτω μετεῖναι τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ τοιούτου τῆς Ἀμαλθείας κέρατος. καὶ ταῦτα μὲν ἐς τοσοῦτον ἱκανῶς, ἡμᾶς τοῦ κατὰ τὸν Ἀχελῷον ἐπὶ τὰ τοιαῦτα οἷον παρασύραντος ῥεύματος. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ Ἀσωποὶ πολλοὶ, ἔτι δὲ καὶ Κηφισσοὶ, οὕτω καὶ Ἀχελῷοι· ὧν εἷς καὶ ὁ ἐν Πελοποννήσῳ, κατὰ τὴν Ἀχαϊκὴν [5] Δύμην.

1. ἀντιπαρέστησε C. E. 2. ἀμάλθακτος E. 3. omittit E. 4 αὐτῷ C. 5. Κύμην edidit R. STEPH. ſed Δύμην lectio melior, eodem judice.

437. Τῷ δ' ἔπι Φωκὶς ἄρουρα πρὸς ἀντολίην] Ὅτι ἀνατολικωτέρα τοῦ Ἀχελῴου ἡ ἀπὸ Φώκου καλουμένη χώρα Φωκίς, ἑλκομένη πρὸς βορρᾶν κατὰ τὸ στόμα τῶν Θερμοπυλῶν, Παρνασσοῦ νιφόεντος ὑπὸ πτυχί, ἤγουν ὑποκειμένη τῷ Παρνασσῷ. ταύτης οἱ οἰκήτορες Φωκεῖς λέγονται δισυλλάβως· Φωκαεῖς μέντοι τρισυλλάβως, οἱ τῆς Φώκης Ἰωνικῆς πόλεως, ἥτις καὶ Φώκαια λέγεται, ὡς Νίκη Νίκαια. τούτων τῶν Θερμοπυλῶν πλησίον ὁ Σπερχειὸς ποταμὸς ἐκδίδωσιν. ὁ δὲ Διονύσιος λέγει καὶ ὅτι διὰ μέσης τῆς Φωκίδος ταύτης Κηφισσοῦ μέγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει, ὡς τοῦ Κηφισσοῦ Φωκικοῦ ὄντος ποταμοῦ. σκόπησον δὲ εἰ τὸ κελαρύζειν κυρίως κεῖται ἐπὶ μεγάλου ποταμοῦ χεύματος. ἑπτὰ δὲ ὁ [1] γεωγράφος καταριθμεῖται Κηφισσούς. Θερμοπύλαι δὲ λέγονται συνθέτως, ἀπό τε θερμῶν ὑδάτων ἐκεῖ ἀναβαλλομένων, καὶ διὰ τὸ εἰς στενότητα πυλῶν ὥσπερ συγκεκλεῖσθαι τὸν τόπον. ὁποῖόν τι καὶ περὶ τῶν Κασπίων πυλῶν λέγεται· ἃς καὶ κλεῖδας τῆς Ἀσίτιδος γῆς καλέσει ὁ Διονύσιος, ὡς ταὐτὸν ὂν ἐπὶ τοιαύτης στενοχωρίας κλεῖδας ἢ πύλας εἰπεῖν. φησὶ δὲ καὶ [2] Ἡρόδοτος, ὅτι ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν Θερμοπυλῶν θερμὰ λουτρά, ἃ καὶ [3] χύτρας ʺ καλοῦσιν οἱ ἐπιχώριοι· καὶ τεῖχος κατὰ τὰς εἰσβολάς, ὃ Φωκέες ποτὲ ἔδειμαν. τὸ δὲ παλαιὸν καὶ πύλαι ἐπῆσαν. λέγει δὲ καὶ ὅτι ὑπὸ μὲν τῶν πλειόνων Ἑλλήνων Θερμοπύλαι ὁ τόπος ἐλέγετο, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπιχωρίων, Πύλαι.

441. Πυθῶνος θυόεν πέδον] Ὅτι τὸν δράκοντα, ὃν Ἀπόλλων ἀνεῖλεν ἐν τῇ Πυθῶνι τῇ περὶ τὸν Παρνασσόν, Δελφυίνην ὁ Διονύσιος καλεῖ· οὗ τὸν ὁλκὸν ἀναδιπλώσας ἐν ἐπαναλήψεως σχήματι, φησίν, ὅτι δράκοντος [4] Δελφυίνης ʺ. παρακέκλιται ὁλκὸς τῷ Πυθίῳ τρίποδι, ὁλκὸς ἀπειρεσίαις ἐπιφρείσσων φολίδεσσιν· ὡς τῆς δορᾶς τοῦ δράκοντος ἐκεῖ ἀνακειμένης· ἐξ οὗ καὶ ἡ Πυθὼν παρωνομάσθαι δοκεῖ, ὡς [5] ῥηθήσεται. ὁλκὸν δὲ ἔφη τὴν δορὰν τοῦ δράκοντος, τῷ ὀνόματι τοῦ ὅλου ὀνομάσας τὸ μέρος· ὡς καὶ ἡ βύρσα βοῦς λέγεται, καὶ ἐλέφας, τὸ ὀστοῦν τοῦ ἐλέφαντος. φασὶ δὲ ὅτι ὁ Διονύσιος ἀντὶ ἀρσενικοῦ τοῦ ὁ Δελφύνης, θηλυκῶς εἶπεν ἡ Δελφυίνη, τρόπῳ ποιητικῷ, κατὰ γένους κοινότητα.

443. Ἐπιφρείσσων φολίδεσσιν] Ὅρα δὲ ὅτι τὸ φολὶς ἐπὶ ὄφεως εἶπεν, ὡς τῶν λεπίδων ἰχθύσιν ἀπονενεμημένων. καὶ ὅτι τὸ φρείσσειν καὶ ἐπὶ τῶν ἐπανεστηκυιῶν φολίδων ἔφη, ἀπὸ θαλάσσης καὶ ἐνταῦθα τὴν λέξιν μεταγαγών· ὥσπερ γὰρ τὸ κυμαίνεσθαι, θαλασσία λέξις, οὕτω καὶ τὸ φρείσσειν κυρίως, καὶ ἐκεῖθεν μετήνεγκται εἰς ἄλλα διάφορα.

1. STRABO lib. IX. 2. Polymn. CLXXVI. 3. χύτρους E. & HERODOTUS loco citato; at forſan EUSTATHIUS apud HERODOT. χύτρας legerit. 4. Δελφύνης E. 5. vide comment. in v. CCCCXLIV.

444. Ὅθι πολλάκις αὐτὸς Ἀπόλλων] Ὅτι θυόεν πέδον τὸ τοῦ Πυθῶνος, διὰ τὰς ἐκεῖ πολλὰς θυσίας. καὶ ἱμερτὸν δὲ ἢ καὶ μέγαν λέγει τὸν αὐτόθι ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος· ἔνθα φησὶ τὸν Φοῖβον ἀπὸ Μιλήτου ἢ Κλάρου ἐλθόντα, χρυσέης ἀναλύεσθαι ἅμμα φαρέτρης, ἤτοι λύειν τὸν τῆς φαρέτρας δεσμὸν, καὶ ἀποθέντα αὐτὴν, ἀναπαύεσθαι. ἱερὰ δὲ ἦν Ἀπόλλωνος καὶ ἡ Μίλητος, καὶ ἡ Κλάρος, καθὰ καὶ ἡ Δῆλος, καὶ ἡ Πυθών· καθ' [1] Ὅμηρον δὲ καὶ ἡ Κίλλα, καὶ ἡ Χρύση, καὶ ἡ Τένεδος, καὶ ἡ Ἴσμαρος. ὅτι δὲ ἡ Πυθὼν παρὰ τὸ πύθω, τὸ σήπω, λέγεται, ὡς ἐν αὐτῇ σαπέντος τοῦ ῥιφθέντος δράκοντος· ἢ παρὰ τὸ πυθέσθαι, τὸ μαθεῖν, ὡς τῶν χρησμαζομένων ἐκεῖθεν μανθανόντων τὰ μέλλοντα, ἱκανῶς τεθρύλληται. ἡ δὲ Μίλητος, πόλις ἐστὶν Αἰολική, περὶ ἧς γεγράφηται τὰ δέοντα ἐν τοῖς [2] ἑξῆς. ἡ δὲ Κλάρος λέγεται [3] νεώριον" εἶναι τῆς Κολοφῶνος· κληθῆναι δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ κλήρου, ἤτοι τοῦ λάχους. πολλῶν γὰρ, φασὶ, θεῶν κληρωσαμένων περὶ αὐτῆς, ἔλαχε τῷ Ἀπόλλωνι. λέγεται δὲ καὶ Διὸς Κλαρίου μαντεῖον εἶναι αὐτόθι. ὅθεν καὶ παρὰ τῷ [4] Λυκόφρονι ἡ Κασσάνδρα Κλάρου [5] μιμαλλὼν" λέγεται, τουτέστι Βάκχη καὶ μάντις Κλαρία.

451. Ἐσχατόωντα Γάδειρα] Ὅτι νῆσος ἑσπεριωτάτη τὰ ἐσχατόωντα Γάδειρα, κατὰ μέσον τῶν πρὸς τῇ Ἰβηρίᾳ πυλῶν· διὸ καὶ Ἰβηρικά φησιν ὁ Ἀρριανὸς αὐτά. ἔστι καὶ ἡ νῆσος αὕτη, κατὰ τὸν [6] γεωγράφον, οὐ πολὺ μείζων ἑκατὸν σταδίων, κατὰ τὸ μῆκος· πλάτος δ' ἔσθ' ὅπου καὶ σταδιαῖον. τὸ δὲ ἐθνικὸν αὐτῆς τετραχῶς λέγεται, Γαδειρείτης, καὶ Γαδειρεύς, καὶ Γαδειραῖος· καὶ Γαδειρανὸς, ὡς Βοσπορανός. ἔστι δὲ οὐ μόνον οὐδετέρου γένους τὰ Γάδειρα, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς ἡ Γάδειρα. κεῖται δὲ ἐπὶ τέρμασιν ὠκεανοῦ τοῖς πρὸς τῇ ἑσπερίᾳ δηλονότι θαλάσσῃ, Κοτινοῦσα ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων κληϊζομένη (ἤγουν κοτινόεσσα, ὡς πολλοὺς ἔχουσα κοτίνους, οἳ ἀγρίου [7] ἐλαίας" εἴδους εἰσὶ) μετονομασθεῖσα δὲ Γάδειρα. ἐνταῦθα Διὸς γόνον Ἡρακλέα τιμᾶσθαί φησιν. ἢ ὁ Θηβαῖος δὲ οὗτος ἦν Ἡρακλῆς, ἢ ὁ Φοῖνιξ, κατά τινας, ἤτοι ὁ Τύριος. εἶχε δὲ Φοινίκων ἀνδρῶν ἀποικίαν ἡ νῆσος. ἐμπορικοὶ γὰρ ὄντες οἱ Φοίνικες, καὶ πρηκτῆρες, καὶ τρῶκται, κατὰ τὸν [8] ποιητὴν, καὶ πανταχοῦ πλωϊζόμενοι, ᾤκησαν καὶ αὐτόθι, καὶ Γάδειρα μετωνόμασαν αὐτὴν, διὰ τὸ τοῦ τόπου στενὸν, οἱονεὶ γῆς δειρὰν, ὡς [9] προγέγραπται.

453. Ἔνθα δὲ Φοινίκων ἀνδρῶν γένος] Ὅτι δὲ καὶ αὐτόθι Φοίνικες ἀπῴκησαν, δηλοῖ καὶ ὁ [10] γεωγράφος, λέγων, ἀποικία γέγονε Φοίνιξιν ἕως

1. Iliad. Α. v. XXXVIII. & Odyſſ. I. v. CXCVIII. 2. com. in v. DCCCXXIII. 3. νεώτερον C. 4. Alex. v. MCCCCLXIV. 5. μιμαλλὼν legitur apud LYCOPHRONEM in vulg. edit. 6. STRABO lib. III. 7. ἐλαίας editio R. STEPH. male. 8. HOM. Odyſſ. Θ. v. CLXII. & O. v. CCCCXV. 9. vide comm. in v. LXIV. 10. STRABO lib. III.

Ἰβη-

Ἰβηρείας, τῆς τε ἄλλης, καὶ ἔξω στηλῶν. Ἀῤῥιανὸς δὲ καὶ τὴν [1] Ταρτησσὸν", Φοινίκων κτίσμα φησίν. Αἰλιανὸς δὲ ἐν τοῖς περὶ προνοίας φησὶν ὅτι ἐν Γαδείροις βωμὸς Ἐνιαυτῷ ἵδρυται, καὶ Μηνὶ ἄλλος, εἰς τιμὴν χρόνου βραχυτέρου τε καὶ μικροτέρου. ἔστι δὲ καὶ Γήρως, φησὶν, ἱερὸν τοῖς ἐκεῖ, τιμῶσι τὴν Ἡλικίαν τὴν μαθοῦσαν πολλά. καὶ Θανάτου ἄλλο, εἰς γέρας τῇ κοινῇ ἀναπαύλῃ, [2] ἤτουν" τῷ τελευταίῳ ὅρμῳ. καὶ βωμὸς δὲ, φησὶ, παρὰ τοῖς ἐκεῖ, Πενίας καὶ Τέχνης· τῆς μὲν, ἐξιλευμένοις, τῆς δὲ, παραλαμβάνουσιν εἰς ἄκος ἐκείνης. ἀνδρεῖοι δὲ περὶ ναυτιλίας οἱ Γαδειρεῖται· διὸ καὶ ἐσχάτη οὖσα ἡ νῆσος ὅμως ὀνομαστοτάτη ἐγένετο. ὅτι δὲ πολλοὶ τόποι ἀπὸ φυτῶν ἔσχον τὰς κλήσεις, ὡς καὶ ἡ ῥηθεῖσα αὕτη [3] Κοτινοῦσα", δῆλον. οὕτω γὰρ καὶ ἡ Ἐρεικοῦσα λέγεται, διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐρείκας· καὶ ἡ Μίλητος Πιτυοῦσά ποτε, διὰ τὰς πίτυς, ἐκλήθη. καὶ ἐν Ἀθήναις δὲ πολλοὶ τόποι ἐντεῦθεν ἐκλήθησαν, ὡς ἡ Ῥαμνοῦς, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ ῥάμνων· καὶ ἡ Ποντικὴ δὲ Κερασοῦς, ἀπὸ τῶν φυτῶν τῶν κεράσων κέκληται· καὶ ἀπὸ τῶν [4] μυῤῥινῶν, οἱ Μυῤῥινούσιοι.

457. Νῆσοι δ' ἑξείης Γυμνήσιαι] Ὅτι μετὰ τὰ Γάδειρα, αἱ Γυμνήσιαι νῆσοι, οὕτω κληθεῖσαι, ἢ διὰ τὸ γυμνοὺς καὶ ἀχλαίνους, κατὰ τὸν [5] Λυκόφρονα, ἐκεῖ ἐξενεχθῆναι διὰ ναυαγίαν, τινὰς τῶν [6] Βοιωτῶν"· ἢ ὅτι γυμνοὶ διάγουσιν οἱ ἐκεῖ. ἐκλήθησαν δέ ποτε καὶ Βαλιαρίδες αἱ τοιαῦται νῆσοι. ἄριστοι δὲ σφενδονᾶν οἱ ἐν αὐταῖς, ὡς καὶ [7] Λυκόφρων ἱστορεῖ, σφενδόνας ἀνὰ τρεῖς ἔχοντες ἐν τῇ κεφαλῇ. διὸ καὶ Βαλιαρεῖς λέγονται, ὃ δηλοῖ σφενδονῆται, κατὰ τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν. ἐπεὶ δὲ εἰπόντων τινῶν ἐπὶ τὰς [8] Γυμνησίας" νήσους, ὁ [9] γεωγράφος αὐτὰς ἱστορεῖ· ὧν ἡ μὲν, φησὶ, μείζων, ἡ δὲ ἐλάττων. εὐδαίμονες ἄμφω· καὶ εὐλίμενοι μὲν, χοιραδώδεις δὲ, ἤτοι πετρώδεις, καὶ τραχεῖαι κατὰ τὰ στόματα τῶν λιμένων. οἱ δὲ ἐν αὐταῖς ἄνθρωποι πρῶτοι πλατυσήμους χιτῶνας ἐφόρεσαν. λέγεται δὲ καὶ ὅτι εἰς τούτους κομισθέντες πέραθέν ποθεν δύο λαγιδεῖς, ἄῤῥεν καὶ θήλεια, οὕτως [10] εἰς ἐπιγονὴν" πολλὴν ηὐξήθησαν, ὥς τε καὶ οἴκους ἀνατρέπειν ἐξ ὑπονομῆς, καὶ δένδρα. ὅθεν καὶ ἠναγκάσθησαν οἱ ἐκεῖ πρεσβεῦσαι [11] πρὸς" Ῥωμαίους διὰ χώρας αἴτησιν. εἰσὶ δὲ γεωρύχοι καὶ ῥιζοφάγοι οἱ λαγιδεῖς, οὓς καὶ λεβηρίδας ἐκάλουν τινές.

Ἀγχι δὲ Βοῦσος] Ὅτι ἐπὶ ταῖς Γυμνησίαις νήσοις ἡ Βουσός ἐστιν, ἣν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ ὀξύνει, Βουσὸς ἀναγινώσκων. ταύτης ὁ κύκλος τετρακοσίων σταδίων, ὡς ὁ [12] γεωγράφος φησίν.

1. Τάρτον C. 2. ἤγουν C. 3. Κοτινοῦσα MS R. STEPH ita & Ερικοῦσα, & Πιτυοῦσα in ſequentibus. 4. μυῤῥινῶν, οἱ Μυῤῥινούσιοι E. 5. Alex. v. DCXXXV. 6. Βοιωτικῶν E. 7. Alex. v. DCXXXVI. 8. Γυμνασίους C. E. 9. STRABO lib. III. 10. ἐπὶ γονὴν C. 11. εἰς C. E. 12. STRABO lib. III.

458. Σαρδώ τ' εὐρυτάτη, καὶ ἀπείριτος εἰν ἁλὶ Κύρνος] Ὅτι τῷ ἐν τῷ Λιγυστικῷ πελάγει μέγισται νῆσοι μετὰ Σικελίαν, ἡ Σαρδὼ καὶ ἡ Κύρνος. διὸ καὶ ὁ Διονύσιος εὐρυτάτην καλεῖ τὴν Σαρδώ. ἱστοροῦνται δὲ πολυχρονιώτατοι εἶναι οἱ Κύρνιοι. τὴν δὲ Κύρνον, καὶ Κορσίδα, φησὶν, καλοῦσιν, ἢ κατά τινα τῶν ἀντιγράφων, Κορσικὴν. καὶ ὡς μὲν ἄλλοι φασὶ, Κορσὶς καλεῖται, ἀπὸ Κόρσης γυναικός. λέγεται γὰρ ὅτι νῆσος ἐν τῷ [1] Τυρσηνικῷ" πελάγει Κορσὶς ἀπὸ Κόρσης δούλης βουκόλου. ὡς δὲ καὶ ὁ Διονύσιος βούλεται, Κορσὶς λέγεται, διὰ τὰς ἐν αὐτῇ κόρσας, ὅ ἐστι κορυφὰς τῶν ὀρέων. ἔστι γὰρ τῇ ὕλῃ, φησὶν, ἀμφιλαφὴς, ὅ ἐστι δασεῖα, οὐ τις τόσον ὅσον ἐκείνη. ἀμφιλαφὲς δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ δασύ, ὅ ἐστιν ἀμφοτέρωθεν λαβέσθαι· τραπέντος τοῦ β εἰς φ, Μακεδόνων ἔθει, οἳ καὶ τὸν Φίλιππον, Βίλιππόν φασι. τοιοῦτον δέ τι καὶ τὸ σοφὸς, ἐκ τοῦ σέβω· καὶ τὸ στρεβλὸς, ἀπὸ τοῦ στρέφω. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον [2] ἐπὶ" δασύτητος λέγεται τὸ ἀμφιλαφὲς, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς ἐπὶ πλήθους, ἢ πυκνότητος· ὡς δηλοῖ ὁ [3] εἰπὼν βροντὰς ἀμφιλαφεῖς, καὶ ἐλέφαντας περί τινα τόπον ἀμφιλαφεῖς. καὶ τοῦτο μὲν τοιοῦτον. ἡ δὲ Σαρδὼ, καθὼς ἐν ἄλλοις περιγέγραφη, ἐκφέρεται καὶ διὰ τοῦ ν Σαρδών. φησὶ γοῦν ὁ γεωγράφος, Διέχει Σαρδόνος ἡ Κύρνος, ἡ καὶ Κορσίκα ὑπὸ Ῥωμαίων λεγομένη, σταδίους ξ'. τραχεῖα δέ ἐστι, φησὶ, καὶ οἰκεῖται φαύλως. καὶ οἱ κατέχοντες αὐτὴν, θηρίων εἰσὶν ἀγριώτεροι, καὶ οὕτω βοσκηματώδεις, ὥς τε καὶ ἀνδραποδισθέντες, ἢ οὐκ ἀνέχονται ζῆν, ἢ ζῶντες, ἀπειθίᾳ καὶ ἀναισθησίᾳ τοὺς ἔχοντας [4] ἐπιτρίβουσι"· καὶ οἱ αὐτοὺς κτώμενοι δεσπόται, εἰ καὶ τὸ τυχὸν τίμημα καταβάλλουσιν ὑπὲρ αὐτῶν, ὅμως μεταμέλει αὐτοῖς ὕστερον. ἐκλήθη δὲ Σαρδὼν, ἀπὸ Σαρδόνος υἱοῦ Ἡρακλέος· ὠνομάσθη δέ ποτε καὶ Ἰχνοῦσα, ἐπεὶ ἴχνει ἀνθρώπου ἐστὶν ὁμοία τὸ σχῆμα. ᾠκίσθη δέ ποτε καὶ ὑπὸ Ἰβήρων, εἶτα ὑπὸ Ἡρακλειδῶν, μετοικίσαντος Ἡρακλέος ἐκεῖ τούς τε Θεσπιάδας, καί τινας τῶν Καδμείων καὶ τῶν Λοκρῶν. εἶτα ᾠκίσθη καὶ ὑπὸ [5] Καρχηδονίων". ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς Σαρδόνος, καὶ ὁ παροιμιώδης λέγεται κατά τινας Σαρδόνιος ἢ Σαρδάνιος γέλως, περὶ οὗ ἐν τῇ [6] Ὀδυσσείᾳ γέγραπται.

461. Αἰόλου εἰσὶ περίδρομοι εἰν ἁλὶ νῆσοι] Ὅτι τὸν Αἴολον (περὶ οὗ ζητητέον καὶ εἰς τὴν Ὀδύσσειαν) φιλόξενον βασιλέα λέγει, καὶ Ἱπποτάδην, ἀκολούθως [7] Ὁμήρῳ· καὶ χρησάμενος καὶ εἰς αὐτὸν ἐπαναλήψει, διὰ τὸν περὶ αὐτοῦ θρύλλον. λέγει δὲ θαυμαστὰ δῶρα λαχεῖν αὐτόν· τὰ δ' ἔστιν, ἀνέμων κοιρανία, ἤγουν κυριότης, κλονεόντων τε ἱσταμένων τε· καὶ ὅτι αἱ τοῦ Αἰόλου περίδρομοι ἐν ἁλὶ νῆσοι ἑπτά εἰσιν, ἐπώνυμοι, φησὶν, ἀνδράσι Πλωταὶ, τουτέστι

1. Τυρσηνῶν E. 2. ἀπὸ E. 3. HERO- τις E. 5. Χαλκηδονίων E. 6. EUSTATH.
porus hic intelligitur. 4. διατείβου- in Odyss. Υ. v. cccii. 7. Odyss. K. v. ii.

φερω-

φερωνύμως καλεῖσθαι Πλωταί· οὐχ ὅτι μετακινοῦνται, ὡς ἡ Δῆλός ποτε μυθεύεται, ἀλλὰ ὅτι ὡς περίδρομοι, μέσον, φησὶν, ἔχουσι περίπλοον ἀμφιέλικτον, τουτέστι περιπλέονται· καί εἰσι γνώριμοι, καὶ οὐκ ἀνώνυμοι, οὐδὲ ἄπλοοι, διὰ μοχθηρίαν τινά. τοῦτο δὲ ἀρετὴ νήσων ἐστίν. εἶπε δὲ καὶ [1] Ὅμηρος τὴν Αἰόλου νῆσον, Πλωτήν· καὶ τούτου ζήτει τὴν αἰτίαν ἐκεῖ. αἱ δ' αὐταὶ νῆσοι αἱ τοῦ Αἰόλου, λέγονται καὶ [2] Λιπαρέων" νῆσοι, διέχουσαι τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ στάδια σ', ἐν ἀπόψει κείμεναι τοῖς ἐκ Σικελίας καὶ Ἠπείρου [3] πλέουσιν"· ὧν ἐν μιᾷ τῇ καλουμένῃ Στρογγύλῃ τὸν Αἴολον οἰκῆσαί φασιν, ἥ τις βίᾳ μὲν φλογὸς λείπεται τῶν ἄλλων ἐξ νήσων, φέγγει δὲ πλεονάζει. μεγίστη δ' αὐτῶν ἡ Λιπάρα, ἀπὸ Λιπάρου τινὸς κληθεῖσα υἱοῦ Αὔσονος, Κνιδίων ἄποικος· ἐξ ἧς, ὡς ἀπὸ μέρους περιέχοντος, αἱ πᾶσαι [4] Λιπαρέων" λέγονται νῆσοι. ὠνομάσθη δέ ποτε αὕτη καὶ Μελιγουνίς. ἐγγυτάτω δὲ αὐτῆς ἐστιν ἡ Σικελία. Σημειοῦται δὲ ὅτι αἱ τοῦ Αἰόλου νῆσοι, Αἰόλιαι λέγονται, οὐ μὴν καὶ Αἰολίδες (τοῦτο γὰρ αἱ τῶν Αἰολέων νῆσοι εἰς κλῆσιν εἰλήχασι) καὶ ὅτι περὶ τὸ Τυρσηνικὸν κεῖσθαι αὗται λέγονται πέλαγος. ὅθεν [5] σημειωτέον" ὅτι καὶ ἡ Σικελία τῷ Τυρσηνικῷ πελάγει παρήκει.

467. Τρινακίη] Ὅτι τὴν παρ' [6] Ὁμήρῳ Θρινακίαν, Τρινακίαν οὗτός φησι, τουτέστι τὴν Σικελίαν. ἥ τις ἐκτέταται, φησὶν, ἐπὶ τρισσαῖς πλευραῖς ἑστηκυῖα, οἷα δηλονότι τρίγωνος οὖσα. καὶ ἔστιν οὐδ' ἡ ἐτυμολογία τοῦτο τῆς Τρινακίας, οἱονεὶ τριακρίας, ὅ ἐστι τρία ἐχούσης ἄκρα. διὸ καὶ ὁ [7] Λυκόφρων τρίδειρον νῆσον λέγει αὐτὴν, καὶ ὁ Πίνδαρος τριγλώχινα. καὶ ὅρα τὸ ἑστηκυῖα ἐπὶ τρισσαῖς πλευραῖς. διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς φθάσασι κρηπῖδάς τινας εἶπεν, ἤτοι βάσεις, τὰς τοῦ τριγώνου πλευρὰς, ὡς τοῦ ἱσταμένου, ἐπὶ κρηπῖδος ἱσταμένου, ἤτοι βάσεώς τινος. ἄκρα δέ οἱ, φησὶν, ἤτοι ἀκρωτήρια, καὶ γωνίαι τοῦ νησιωτικοῦ τούτου τριγώνου, Πάχυνός τε, Πελωρίς τε, Λιλύβη τε. καὶ ὅρα ὅτι κἀνταῦθα γοργῶς ἐνὶ στίχῳ τὰ τρία τῆς Σικελίας ἄκρα ἐμπεριέλαβεν. ὧν Λιλύβη μὲν πρὸς ζέφυρόν ἐστιν εἰσανέχουσα, (ἥ τις καὶ οὐδετέρως Λιλύβαιον λέγεται, ὡς κεφαλὴ, κεφάλαιον·) Πάχυνος δὲ πρὸς αὐγάς· ἐπ' ἄρκτον δὲ πρὸς Αὐσονίαν ὁρᾷ ἡ Πελωρὶς, ἧς ἐν τῷ κόλπῳ ἡ Μεσσήνη. καὶ ὅρα τὸ εἰσανέχουσα ὡς οὐ μάτην ἐστοίβασται τῇ προθέσει, ἀλλ' ἡ μὲν εἰς πρόθεσις τὸ ἐπὶ πολὺ τὴν ἄκραν ἐκτείνεσθαι εἴσω θαλάσσης ἐμφαίνει, ἡ δὲ ἀνὰ τὸ ὕψος τοῦ ἀκρωτηρίου παραδηλοῖ· ὅθεν καὶ ἠνεμόεσσαν ἔφη Πελωρίδα. Ἰστέον δὲ ὅτι Πελωρὶς ἐνταῦθα μὲν Σικελίας ἄκρα ἐστί· κεῖται δέ ποτε ἡ λέξις καὶ

1. Odyſſ. K. v. 111. 2. Λιπαραίων legunt CLUVERIUS, & HOLSTENIUS. 3. βλέπουσιν legit CLUVERIUS, ex STRABON. lib. IV. qui ἀφορῶσιν habet in ſimilibus verbis. 4. Λιπαραίων CLUVERIUS & HOLSTEN. 5. σημειῶται C. 6. Odyſſ. Λ. v. CVI. 7. Alexand. v. CMLXVI.

ἐπὶ ὀστρέου. ἔστι γὰρ, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, Πελωρὶς, ὀστρέου εἶδος, χήμης μεγαλώτερον· διὸ καὶ Πελωρὶς διὰ τὸ μέγεθος λέγεται. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ὁ δὲ [1] γεωγράφος λέγει ὅτι ἀπὸ [2] Τρινακρίας Θρινακία" προσηγορεύθη, μετονομασθεῖσα εὐφωνότερον. λέγει δὲ καὶ δίαρμα εἶναι ἀπὸ Παχύνου τοῦ ἑῴου ἄκρου πρὸς τὸ στόμα τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ Ἀλφειοῦ, [3] στάδια δ΄". ἀπὸ δὲ τοῦ ἑσπερίου Λιλυβαίου ἐπὶ τὴν Λιβύην καὶ Καρχηδόνα τοὐλάχιστον ,α΄ φ΄. καί τις τῶν [4] ὀξυδερκέντων" λέγεται ἀπὸ σκοπιᾶς ἀπαγγέλλειν τοῖς ἐν Λιλυβαίῳ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκ Καρχηδόνος ἀναγομένων σκαφῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ [5] Διόδωρος οὐ μόνον ἀκρωτήριον Σικελίας οἶδε τὸ Λιλύβαιον, ἀλλὰ καὶ φρέαρ ἐνταῦθά που ἱστορεῖ οὕτω καλούμενον, καὶ πόλιν δὲ τῷ φρέατι τούτῳ ὁμώνυμον.

Ὑπὲρ] Ὅρα δὲ ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἐν τῷ, Τρινακίη δ᾽ ὑπὲρ πέδον Αὐσόνων, τῇ ὑπὲρ προθέσει συνήθως αὐτῷ ἐπὶ τῶν νοτίων ἐχρήσατο. νοτιωτέρα γὰρ ἡ Σικελία τῆς τῶν Αὐσόνων ἠπείρου· ἧς καὶ ἐκκέκοπται, ὡς ῥηθήσεται. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι Θρινακία λέγεται, διὰ τὸ ἐοικέναι θρινακι. ὅπερ ἀπᾴδει τῇ τῶν παλαιῶν δόξῃ. οὐ γὰρ δοκεῖ τοιούτου σχήματος εἶναι ἡ Σικελία. [6] Σιβύλλα δέ φασιν ἀπὸ Τρίνακος βουκόλου κληθῆναι, εἰποῦσα,

——— ἣν ἔκτισε Τρίνακος ἥρως,
Υἱὸς ποντομέδοιο Ποσειδῶνος. ———

473. Τῆς μὲν πρὸς βορέην] Ὅτι πρὸς βορέαν τῆς Σικελίας ὀλεθρία τοῖς ναύταις κέλευθος, στενή τε, σκολιά τε καὶ ἄσχετος· ὅπου ἡ θάλασσα, φησὶ, συρομένη κατὰ πάθος Εὐρίπου, μακραῖς [7] περιβρέμεται" σπιλάδεσσιν, ἤτοι παραθαλασσίαις πέτραις. ἐκφράζει δὲ τὸν Σικελικὸν ἐν τοῖς ἔπεσι τούτοις πορθμόν· ἔνθα καὶ τὸ τῆς Χαρύβδεως ὁ [8] Ὁμηρικὸς μῦθος γίνεσθαι λέγει πάθος, καὶ τὸ τῆς Σκύλλης κακόν. ἔστι δὲ ῥοώδης καὶ οὗτος ὁ πορθμός· καὶ [9] αὐτὸς μὲν δὶς ἑκάστης ἡμέρας [10] μεταβάλλει", ἑπτάκις δὲ τὸ ὅλον νυχθήμερον ὁ περὶ Εὔβοιαν Εὔριπος. περὶ ὃν φασὶ διαπείραντα τὸν Ἀριστοτέλην καταλῦσαι τὸν βίον· ὅπου καὶ ἡ Εὐβοϊκὴ Ἀρέθουσα, ἔτι δὲ καὶ ἡ Χαλκὶς, ἀφ᾽ ἧς καὶ ὁ Εὐβοϊκὸς Εὔριπος, Χαλκιδικὸς λέγεται. ταύτης δὲ τῆς Χαλκίδος οἱ πολῖται ἀνδρεῖοι ἱστοροῦνται· περὶ ὧν χρησμὸς τοιοῦτος ἐξέπεσεν,

1. STRABO lib. VI. 2. CLUVERIUS legendum cenſet Τρινακρίας Τρινακρία. hanc emendationem e STRABON. lib. VI. accepit. 3. στάδια ,δ΄. E. 4. ὀξυδερκούντων MS R. STEPH. 5. biblioth. hiſtor. lib. XIII. 6. e STEPHANO BYZ. in v. Τρινακρία ubi legitur, ——— ἄρξει Τρινακρίης νήσου, ἣν ἔκτισε Τρίνακρος ἥρως, Υἱὸς παιζομένοιο Ποσειδῶνος ἄνακτος. ſcholiaſtes Gr. epigrammatum lib. II. legit eo modo, quo EUSTATH. niſi quod παιζομένοιο Ποσειδάωνος habet. quarum vocum poſteriorem in textum STEPHANI BYZANT. admiſit ABR. BERKELIUS. 7. παραβρέμεται E. 8. Odyſſ. M. v. CCCCXXX. 9. vide TANAQUILLUM FABRUM de hoc loco lib. I. epiſt. XIV. 10. ἐμβάλλει C. ἐκβάλλει E.

Ἱππου

Ἵππον Θεσσαλικὸν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα,
Ἄνδρας θ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ ἱερᾶς Ἀρεθούσης.

τοὺς Χαλκιδέας λέγων ὁ τοιοῦτος χρησμὸς Ἀρεθουσίους, κατὰ τὴν ἐξήγησιν τῶν παλαιῶν. ἐκεῖ γάρ ἐστιν ἡ τοῦ τοιούτου χρησμοῦ Ἀρέθουσα. δεῖ γὰρ εἰδέναι ὅτι οὐ μία ἡ Σικελικὴ, ἀλλὰ πολλαί εἰσιν Ἀρέθουσαι, ὥσπερ καὶ Χαλκίδες, καὶ Εὔβοιαι, καὶ μὴν καὶ πορθμοὶ ῥοώδεις κατὰ τὸν Σικελικόν, ὧν τινων πορθμῶν ὁ κατὰ τὸ Βυζάντιον ἔκρουν ἔχει μόνον, οὐ μὴν καὶ ἀνάκαμψιν. Ἵππαρχος δὲ ἱστορεῖ καὶ μονάς ποτε ποιεῖσθαι αὐτὸν, ἤγουν ἵστασθαι. κἀκεῖνο δὲ ἰστέον, ὅτι τῶν δύο τῆς Σικελίας πορθμῶν ὁ μὲν πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ, ὁ βόρειος, περὶ οὗ κατὰ τὸ προσεχὲς ἐρρέθη, ἑπταστάδιος ἱστορεῖται. τοσοῦτον γὰρ τῆς γῆς διέχει τὸ στενότατον, καθὰ καί τι μέρος τοῦ Ἑλλησπόντου, ὡς [1] προϊστόρηται. ὁ δὲ πρὸς τῇ Καρχηδόνι, ὁ νότιος, ὁ ἀπὸ Λιλυβαίου ἐπὶ Λιβύην, ὡς πρὸ ὀλίγου [2] γέγραπται, σταδίων α' φ'· ὃν Λιβυκὸν πόρον καλεῖ Διονύσιος.

476. Ἀονίῳ τμηθεῖσα πολυγλώχινι σιδήρῳ] Ὅτι ἡ Σικελία χερρόνησός ποτε ἦν συνεχὴς κατὰ τὸν ἰσθμὸν τῇ τῶν Αὐσόνων γῇ· σεισμοῦ δέ τινος, ὡς εἰκὸς, ἐξαισίου συμπεσόντος, καὶ τοῦ ἰσθμοῦ διαρραγέντος, εἰσπεσεῖν φασι τὴν παρείσθμιον θάλασσαν, καὶ μεσολαβήσασαν θέσθαι νῆσον τὴν Σικελίαν, οὐ πολὺ διὰ τοῦτο τῆς χέρσου διέχουσαν. ὅθεν καὶ μῦθος φέρεται, τὸν Ποσειδῶνα, οἷα ἐπιστατοῦντα τοῖς σεισμοῖς, ἀποτεμεῖν τὸν ἰσθμὸν Ἀονίῳ πολυγλώχινι σιδήρῳ, καὶ παρεισαγαγεῖν τὴν ἑκατέρωθεν ζωννύουσαν αὐτὴν θάλασσαν· καὶ οὕτω νῆσον [3] ποιῆσαι τὴν τέως χερρόνησον, χαριζόμενον [4] Ἀκάστῳ τῷ τοῦ Αἰόλου παιδὶ, ὡς ἂν ἔχοι ταύτην οἰκεῖν ἀσφαλῶς. ἀπὸ δὲ τῆς ῥηθείσης ῥήξεως, ὡς προείρηται, καὶ τὸ ἐκεῖ λέγεται παρονομασθῆναι Ῥήγιον· καθά που καὶ τὸ παρ' ἡμῖν, τὸ Θρᾴκιον. καὶ αὐτὸ γὰρ ἐπὶ τοιᾷδε ῥήξει ὀνομασθῆναί τινες οἴονται· δι' ἧς ῥήξεως ἡ λίμνη τῇ ἐγγὺς θαλάσσῃ ὡμίλησε διεκρεύσασα. τοιοῦτον δέ τι παθεῖν καὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἱστοροῦσί τινες, ὡς προϊοῦσι ῥηθήσεται. ὁ δὲ [5] γεωγράφος φησὶν ὅτι πιστεύεται τὴν Λέσβον ἀπερρωγέναι τῆς Ἴδης, ὡς καὶ τὴν Σικελίαν τῆς Ῥηγίνης, καὶ τὴν Ὄσσαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ὀλύμπου· ὧν μέσον ἔκτοτε διέρρευσεν ὁ Πηνειός. καὶ τὴν Εὐβοΐδα δὲ γῆν λεπτὸς Εὐρίπου κλύδων Βοιωτίας ἀκτῆς ἐχώρισε, καθά τις φησὶ ποιητής. πολυγλώχινα δὲ σίδηρον τὴν τοῦ Ποσειδῶνος καλεῖ τρίαιναν, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀντὶ τοῦ τριγλώχινα, τρεῖς ἀκίδας ἔχουσαν. ὥσπερ καὶ προϊών που [6] ἐρεῖ ὅτι ἐν Ἀσίᾳ πολὺς ὠκεανός· ὅπερ αὐτὸς ἑρμηνεύων φησὶ, τέσσαρας γὰρ κόλπους ἐρεύγεται

1. Vide comment. in v. CXL. 2. Vide comment. in v. CDLXVII. 3. ποιῆσαι C. R. 4. Ἰοκάστῳ MS R. STEPHAN. quo modo legendum putat CLUVERIUS. ita quoque paraphrastes in DIONYS. & TZETZES in LYCOPHR. Alexand. v. DCCXXXVIII. 5. STRABO lib. 1. 6. DIONYS. v. DCXXX.

ἔνθεν

ἔνδοθι· ὡς ταυτὸν ὂν εἰπεῖν, πολὺς ὠκεανὸς, καὶ τρισσοὶ ἐξ ὠκεανοῦ κόλποι. εἴ τι γὰρ τρία, φασὶ, τοῦτο καὶ πολλά· οὐ μὴν καὶ ἀνάπαλιν, εἰ πολλὰ, ἐξ ἀνάγκης καὶ τρία· οὐ γὰρ ἀντιστρέφει ὁ λόγος. αἰνίττεται δὲ, φασὶν, ἡ τρίαινα τὰς τρεῖς τῶν ὑδάτων ποιότητας· τὴν ἁλμυρὰν, οἵα ἐστὶν ἡ τῆς θαλάσσης· τὴν γλυκεῖαν, ὁποία ἡ τῶν ποταμῶν· καὶ τὴν μέσην, τὴν τῶν λιμνῶν. τὰ γὰρ πικρὰ καὶ ὀξώδη, καὶ εἴ τι που ἄλλο τοιοῦτον, οὐ προσλογιστέον, διὰ τὸ ἀόνιον. Αόνιον δὲ σίδηρον λέγει, ὡς ἐάν τις εἴποι Βοιώτιον. Ἄονες γὰρ ἔθνος βάρβαρον, οἰκήσαν ποτε ἐν [1] Βοιωτίᾳ". ἔνθα Ποσειδῶν ἐτιμᾶτο, καὶ οὐ δήπου κάλλιστός ἐστιν ὁ Αόνιος σίδηρος. τοιοῦτος γὰρ μάλιστα ὁ Χαλυβικὸς μεμαρτύρηται, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς [2] εἰρήσεται.

479. Ἑσπερίην τῆς πάροιθε δύω νησῖδες ἔασι] Ὅτι περὶ τὴν ἑσπερίαν Σύρτιν, τὴν [3] μακρὰν" δηλαδὴ, δύο νῆσοι, Μῆνιγξ καὶ Κέρκιννα. Λωτοφάγων δὲ γῆ καὶ αὗται λέγονται, καὶ μάλιστα ἡ Μῆνιγξ, ἐν ᾗ καὶ βωμὸς Ὀδυσσέως, καὶ λωτὸς πολύς· περὶ οὗ φησιν ὁ [4] γεωγράφος, δένδρον τὸ καλούμενον λωτὸν, ἔχον ἥδιστον καρπόν. περὶ οὗ ἱστορεῖ πολλὰ καὶ [5] Ἀθηναῖος· γέγραπται δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν [6] Ὀδύσσειαν.

483. Δήεις ἰφθίμου Διομήδεος αὐτίκα νῆσον] Ὅτι ἡ Διομήδεια νῆσος (ἣν οὗτος ἰφθίμου Διομήδεος νῆσόν φησι, περιφραστικῶς αὐτὴν ἐτυμολογῶν) περὶ τὴν Ἀδριάδα ἐστὶ θάλασσαν, ἐπ' ἀριστερᾷ τῷ εἰσελαύνοντι πρὸς τῇ Ἰαπυγίᾳ· ἔνθα ᾤκησε Διομήδης, διωχθεὶς ἐκ τῆς πατρίδος, Ἀφροδίτης χόλῳ· οἷα τρωθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ κατὰ τὴν Τροίαν πολέμῳ, καθά φησι καὶ [7] Ὅμηρος. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν [8] ποιητὴς σώφρονά τε οἶδε τὴν τοῦ Διομήδους γυναῖκα τὴν Αἰγιάλειαν, καὶ οὐδὲ διωχθῆναι τὸν Διομήδην ἱστορεῖ· ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσιν ὡς ἡ Ἀφροδίτη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἀνέπεισε τὴν Αἰγιάλειαν (ἣν καὶ κακόφρονα οὗτος καλεῖ) μιχθῆναι Σθενέλῳ τῷ τοῦ Κομήτου. ὑφ' ὧν καὶ ἐξωσθεὶς μετὰ τὸν νόστον ὁ Διομήδης, εἰς τριλλίστοις ἢ τηλίστοις Ἴβηρας ἦλθε πλανήτης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν νῆσον ταύτην. ἔστι δὲ τὸ μὲν τριλλίστοις, ταυτὸν τῷ παρ' [9] Ὁμήρῳ πολυλλίστοις, ὅ ἐστι πολυλιτανεύτους· τοῦ τρία, ἀντὶ τοῦ πολὺ ληφθέντος· ἀντιστρόφως τῷ πρὸ μικροῦ ἐνθέντι πολυγλώχινι. ἐκεῖ γὰρ πάλιν τὸ πολὺ ἀντὶ τοῦ τρία ἔθετο ἀριθμοῦ, ὡς [10] προείρηται. καὶ τοιοῦτον μὲν τὸ τριλλίστοις. τὸ δὲ τηλίστοις, τοὺς ὑπερορίους δηλοῖ· καὶ τῆλε, ὅ ἐστι πόρρω, πρὸς τῷ ὠκεανῷ ἀπέχοντας. ἐκεῖ γὰρ ἡ ἑσπε-

1. Βοιώτῃ edit. R. STEPH. ſed Βοιωτίᾳ MS R. STEPH. 2. vide comm. in v. DLXVII. 3. μικρὰν E. quo modo reſtituendum putavit A. MATTHÆUS. recti{ſſ}ime. 4. STRABO lib. III. 5. lib. XIV, & XV. deipnoſoph. 6. EUSTATH. in HOMER. Odyſſ. I. v. XCVI. 7. Iliad. E. v. CCCXXXVI. 8. HOMER. Iliad. E. v. CCCCXII. 9. Odyſſ. E. v. CCCCXLV. 10. DIONYS. v. CCCCLXXV.

ρία

ρία Ιβηρία κεῖται. ἄλλοι δὲ δύο ἱστοροῦσι τὰς τοῦ Διομήδους νήσους, λέγοντες καὶ ὅτι τῆς περὶ τὴν θάλασσαν ταύτην δυναστείας τοῦ Διομήδους, καὶ αἱ Διομήδειαι νῆσοι μηνύεια, καὶ ὁ παρ' Ενετοῖς αὐτῷ λευκὸς ἵππος, ὡς [1] ἐῤῥέθη, θυόμενος. τῶν δὲ δύο τούτων νήσων τὴν μὲν οἰκεῖσθαί φασιν, ἧς καὶ μεμνῆσθαι δοκεῖ ὁ Διονύσιος· τὴν δὲ ἔρημον εἶναι, ἐν ᾗ καὶ τὸν [2] Διομήδην" ἀφανισθῆναι λέγουσι, καὶ τοὺς ἑταίρους ἐκεῖ [3] ἀπορνιθωθῆναι", ὡς καὶ ὁ [4] Λυκόφρων φησίν.

488. Αψύρτου νήσων ἀναφαίνεται ἄαπτος ὁλκὸς] Οτι πρὸς ἀνατολὰς τῆς Αδριάδος ὁ τῶν Αψύρτου νήσων ἄαπτος ὁλκὸς [5] ἀναφαίνεται", ὅ ἐστιν αἱ Αψυρτίδες νῆσοι, ἃς οἱ Κόλχοι, φησίν, ἐπέδραμον, τὰ τῆς Μηδείας ἴχνη μαστεύοντες, ἤτοι ζητοῦντες, καὶ καταδιώκοντες, ὅτε τῷ Ιάσονι κατ' ἔρωτα ἠκολούθησεν· ἣν καὶ μὴ συλλαβεῖν ἐκεῖνοι ἐξισχύσαντες, ἀλλ' εἰς κενὸν μογήσαντες, ᾤκησαν ὑπ' ἀμηχανίας ἐκεῖ. οὐ γὰρ ἦν αὐτοὺς εἰς Κολχίδα νοστῆσαι, εἰ μὴ καὶ τὴν Μήδειαν ἀνακομίσονται. οὕτω γὰρ ὁ Αἰήτης ἠπειλήσατο. ὠνομάσθησαν δὲ Αψυρτίδες αἱ νῆσοι, ἀπὸ Αψύρτου ἀδελφοῦ Μηδείας ὃν συνδιώκοντα ἐλθοῦσα διέφθειρεν ἡ Μήδεια μελεϊστὶ τεμοῦσα, καὶ τῇ θαλάσσῃ τὰ τῶν σαρκῶν ἐπισπείρασα τμήματα. Ορα δὲ ὅτι τὸ, ἴχνη Μηδείας, ἀστείως εἶπεν, ὡς ἐπὶ διωκομένης καὶ ἰχνηλατουμένης θηρός. ἔστι δὲ οὕτω καὶ σεμνὸς ὁ λόγος. λεληθότως γὰρ ὡς θηριώδη σκώπτει αὐτὴν ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ ἀδελφοῦ. Σημείωσαι δὲ καὶ τὸ ὁλκὸς ἐπὶ νήσων λεχθέν. ὥς τε οὐ μόνον ἐπὶ ὄφεων, οὐδὲ ἐπὶ ὕδατος μόνου κεῖται ἡ λέξις.

492. Πρὸς δὲ νότον μετὰ δρυμὰ Κεραύνια] Οτι μετὰ τὰ Κεραύνια δρυμὰ πρὸς νότον αἱ τῶν Αμβρακιέων φαίνονται νῆσοι, καὶ ἡ λιπαρὰ Κέρκυρα, φίλον πέδον Αλκινόου, τοῦ κατὰ τὰς ἱστορίας ἐκεῖ μεγαλωνύμως βασιλεύσαντος· ἐφ' ᾗ, τουτέστι, μεθ' ἣν Κέρκυραν, τὸ τῆς Ιθάκης ἕδος ἐστήρικται· ἣν καὶ Νηρικίην λέγει, οὐχ ὡς Νήρικον ἔχουσαν ὄρος κατά τινας, (ἐκεῖνο γὰρ ὁ [6] ποιητὴς Νήριτον λέγει διὰ τοῦ τ') ἀλλ', ὡς Ηπειρωτικήν. τῆς Ηπείρου γὰρ πόλις τὸ Νήρικον, ἡ λεγομένη Λευκάς, ὡς ἐν τῷ τῆς [7] Οδυσσείας ω' εἴρηται, διὰ τοῦ κ' γραφόμενον. εἰ καί τις [8] Λεύκρκος, ἀνὴρ παλαιὸς, ὡς οἱ σχολιασταὶ λέγουσι, διὰ τοῦ τ' γράφει καὶ τὴν τοιαύτην πόλιν, ὁμωνύμως τῷ Ιθακησίῳ ὄρει. οἱ Αμβρακιεῖς δὲ, Ηπειρωτικὸν μὲν καὶ αὐτοὶ ἔθνος. οὕτω δὲ λέγονται ἡ ἀπὸ Αμβρακίας τῆς [9] Αὐγέου" θυγατρὸς, ἢ ἀπὸ Αμβρακος υἱοῦ Θεσπρωτοῦ· ἀφ' οὗ καὶ ὁ κόλπος Αμβρακιωτικὸς, καὶ πόλις Αμβρακία, ὡς

1. vide comment. in v. CCCLXXVIII. 2. Οδυσσεία C. 3. ἀπολιθωθῆναι MS R. STEPH. 4. Alex. v. DXCIV. 5. ἀναπέπταται MS R. STEPH. 6. HOM. Iliad. B. v. DCXXXII. 7. v. CCCLXXVI. 8. ex STEPHANO BYZ. in v. Νήρικος. 9. Αἰγέως STEPH. BYZ. in v. Αμβρακία. unde hæc deſumta ſunt.

ἀπὸ Θεσπρωτοῦ ἡ Θεσπρωτία χώρα. τὸ δὲ Ἀμβρακξ εἰσὶν οἱ ἀρχαϊκώτερον διὰ τοῦ π΄ γράφουσι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν χώραν Ἀμπρακίαν, ὡς καὶ τὰς νήσους τὰς Βρετανικὰς, Πρετανικάς. πλείων δὲ ἡ διὰ τοῦ β΄ γραφή. λιπαρὰν δὲ τὴν Κέρκυραν λέγει διὰ τὸ πολύκαρπόν τε καὶ εὔκαρπον. ὅπερ ἐμφαίνει καὶ ἐν τῇ [1] Ὀδυσσείᾳ ὁ ποιητής. τὰ δὲ παλαιὰ βιβλία, καὶ πολλὰ δὲ ἱστορειῶν ἀντίγραφα ἐμφαίνουσιν ἀμφιβόλως ἔχειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὴν τῆς νήσου ταύτης γραφήν· λέγεσθαι γὰρ καὶ διὰ τοῦ ο΄ Κόρκυραν. Κορινθίων δὲ ἐστὶ κτίσμα ἡ Κέρκυρα, καὶ ηὐξήθη ποτὲ, καὶ πολλὰς πόλεις καὶ νήσους ᾤκισε· καὶ ναυτικὸν εἶχε πολὺ, ὥστε καὶ ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ οἱ Κερκυραῖοι ναῦς ξ΄ ἐπλήρωσαν, ὅτε τὸ ἀμφίβολον τοῦ πολέμου εὐλαβούμενοι, οὔτε τῷ Ξέρξῃ, οὔτε τῇ Ἑλλάδι ἐβοήθησαν, ἀλλὰ τὴν βοήθειαν ἀνεβάλοντο. ἠρημώθη δὲ αὖθις, ὡς καὶ ἐς τοιαύτην παροιμίαν πεσεῖν· Ἐλευθέρα Κέρκυρα, χέζ᾽ ὅπου θέλεις. δύο δὲ Κέρκυραι· ἥ τε Φαιακὶς, περὶ τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ, περὶ ἧς καὶ τῷ Διονυσίῳ νῦν ὁ λόγος, ἡ καὶ Φαιακία καλουμένη, καὶ Σχερία, καὶ Δρέπανον, καὶ Ἄργος. καὶ αὕτη μὲν μία. ἑτέρα δὲ Κέρκυρα ἐντὸς τοῦ Ἰονίου, διὰ τοῦ ο΄ μάλιστα λεγομένη Κόρκυρα, ἡ καὶ Μέλαινα καλουμένη. δύο δὲ λιμένας ἡ Φαιακὶς ἔχει, ὧν θάτερος Ἀλκινόου λέγεται. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Κερκυραῖοι παρά τισι καὶ Κέρκυρες λέγονται, ὡς καὶ Ἴλλυρες, οἱ Ἰλλυριοί· καὶ οἱ Ἀσσύριοι, Ἄσσυρες· καὶ οἱ θεράποντες, θέραπες. ὡς ὅτε Αἰλιανὸς λέγει, [2] λέγουσι" δὲ καὶ οἱ προφῆται, καὶ θέραπες τῶν θεῶν. εὕρηνται δὲ καὶ οἱ πολύποδες, λεγόμενοι πώλυπες.

496. Χαλκίδος] Ὅτι Χαλκὶς ὄρος ἐστὶν Αἰτωλίας, ἀφ᾽ ἧς ὁ Ἀχελῷος ἕρπει δίναις ἀργυρέαις. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Χαλκίδες, ὄρη δηλοῦσαι, ἢ πόλεις· οἷς καὶ ἡ κατὰ Εὔβοιαν, ὡς καὶ πρὸ βραχέων ἐρρέθη πλατύτερον· καὶ ἡ Θρᾳκική, ἣ καὶ μέχρι νῦν σώζει τὸ ὄνομα.

498. Πολλαὶ δ᾽ Ἀμνισοῖο βορειότεραι ὁρόωνται] Ὅτι βορειότεραι νῆσοι Κρήτης πρὸς ζόφον (οὕτω γὰρ ὁ τῆς ἱστορίας συντάσσεται νοῦς) Αἴγυλα, Κύθηρα, [3] Καλαυρία" τε τραχεῖα· Κάρπαθος δὲ ἑτέρωθεν, πρὸς ἀνατολὰς δηλαδή. ἐγγὺς δ᾽ αὐτῆς ἡ Κρήτη· ἣν ἐγκωμιάζων φησὶ, Κρήτη τιμήεσσα, τιθήνη Διός· ἧς τὸ μέγεθος περιώσιον, ἤτοι μέγα· πολλή τε λιπαρά τε καὶ εὔβοτος. ὑπὲρ ἧς ἡ Ἴδη, ὄρος ἐγχώριον, ἀφ᾽ ἧς ἡ Τρωϊκὴ Ἴδη ὠνόμασται, ὡς τῷ [4] γεωγράφῳ δοκεῖ. ἣν καὶ ἐπαναλαβὼν ὁ Διονύσιος, ὡς ἀξίαν λόγου, φησὶν, Ἴδη καλλικόμοισιν ὑπὸ δρυσὶ τηλεθόωσα. πολύδενδρον γὰρ τὸ ὄρος καὶ μεγαλόδενδρον. Κρήτη δὲ λέγεται, ὡς οἱ παλαιοί φασιν, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ οἰκησάντων Κουρήτων, οἱονεὶ [5] Κουρήτη", καὶ ἐν συγκοπῇ,

1. H. υ. CXXII. 2. lege λέγονται. 3. Καλαβεία E. 4. STRAB. lib. XIII. unde hæc deſumta ſunt. 5. Κορήτην STEPH. BYZ. in υ. Κρήτη.

Κρήτη.

Κρήτη. οἱ δὲ ἀπὸ Κρητός τινος αὐτὴν Κρήτην ὠνόμασαν υἱοῦ τοῦ Διός. Αἰξιανὸς δέ φησι, Κρὴς, οὗ Κρήτη ἐπώνυμος, ὁ τὸν Δία κρύψας ἐν ὄρει Δικταίῳ, ὅτε Κρόνος ἐμάστευεν, ἐθέλων ἀφανίσαι αὐτόν. [1] Αρχίας δέ τις, ὡς λέγεται, Κρεήτην αὐτὴν ὠνόμασε, πλεονασμῷ τοῦ ε'. τῶν δὲ συμμνημονευθεισῶν ἐνταῦθα τῇ Κρήτῃ τεσσάρων νήσων, Αἴγιλα μὲν οὐκ ἠξίωται πολλοῦ λόγου τοῖς παλαιοῖς· τὰ Κύθηρα δὲ νῆσός ἐστι πρὸς τῇ Κρήτῃ, φυλάττουσα καὶ εἰσάρτι τὴν κλῆσιν· δοκοῦσα αἰτία εἶναι τοῦ τὴν Ἀφροδίτην καλεῖσθαι Κυθέρειαν, κατὰ τὸν [2] Ησιόδου μῦθον, λέγοντος Κυθέρειαν τὴν Ἀφροδίτην λέγεσθαι, διότι προσεπέλασε Κυθήροις. ἐκαλεῖτο δὲ, φασὶ, καὶ Πορφυροῦσά ποτε, διὰ τὸ καλλίστας ἔχειν πορφύρας. ὠνόμασται δὲ, φασὶν, ἀπὸ Κυθήρου τοῦ Φοίνικος. τὴν δὲ Καλαύρειαν νῆσον οἱ παλαιοὶ σχολιασταὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τῶν Καλαυρῶν χώρας τῆς τῷ κανόνι τῶν χωρῶν παροξυνομένης, προπαροξύνουσι, Καλαύρειαν ἀναγινώσκοντες· τὴν τοῦ ἰῶτα μέντοι καὶ οὕτω φυλάσσοντες γραφήν. καὶ οὐδὲ διὰ τοῦ β' γράφουσι ταύτην, ἀλλὰ διὰ τῆς αυ διφθόγγου, ἐν τῇ παραληγούσῃ. λέγουσι δὲ κύκλον ἔχειν ταύτην τὴν νῆσον σταδίων λ', πορθμῷ τετρασταδίῳ διεστῶσαν τῆς ἠπείρου. εἶτά φασι μετ᾽ αὐτὴν εἶναι τὸν ἀνωτέρω μνημονευθέντα Σαρωνικὸν κόλπον, ᾧ πρόκειται ἡ Αἴγινα, τοῦ Μυρτώου ἤδη αὐτὴ πελάγους οὖσα, ὡς καὶ τὰ Κύθηρα, καὶ ἡ Καλαύρια, καὶ ἡ Σαλαμίν. ἔχειν δέ φασι καὶ ἱερὸν Ποσειδῶνος ἄσυλον τὴν Καλαύρειαν ταύτην νῆσον· διὸ καὶ τὸν Δημοσθένην ἐκεῖ φυγόντα σταλεὶς ὁ Αρχίας ὑπ᾽ Αντιπάτρου οὐκ ἐβιάσατο, ἀλλὰ πείθειν ἐπειράθη· εἰ καὶ μὴ ἐπείσθη ἐκεῖνος, ἀλλὰ τοῦ ζῆν ἑκὼν ἑαυτὸν παρέλυσεν. ἠλλάξατο δὲ, φασὶν, ὁ Ποσειδῶν τὴν Καλαύριαν ταύτην πρὸς τὴν Λητὼ, ἀντιδοὺς τὴν Δῆλον· ὥσπερ καὶ τὴν Πυθὼ ἀντιδοὺς, ἔσχε τὸ Ταίναρον. ὅθεν καὶ λόγος παροιμιώδης ἐπὶ τῶν ἴσα ἀνθαιρουμένων, καὶ ἀντικαταλλασσόντων ὡς αὐτοῖς βουλητὸν,

> [3] Ισόν τοι Δῆλόν τε Καλαύριάν τε νέμεσθαι,
> Πυθώ τ᾽ ἠγαθέην καὶ Ταίναρον ἠνεμόεντα.

τῇ δὲ Καρπάθῳ λυμήνασθαί ποτε φασὶ τοὺς λαγωοὺς, κακὸν γενομένους ἐπακτὸν ἔξωθεν· ὡς καὶ ἡ παροιμία δηλοῖ ἡ λέγουσα, ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών. Κρήτης δὲ πόλεις μέγισται, καθὰ καὶ [4] προγέγραπται, Γόρτυνα, Κυδωνία, καὶ Κνωσσὸς, βασίλειον Μίνωος ἥ τις καὶ Κέρατος ἐκαλεῖτο, ὁμωνυμοῦσα ποταμῷ τινι παραῤῥέοντι. Μίνως δὲ πρῶτος τὴν νῆσον ἐξημέρωσε νόμοις καὶ πολιτείαις, καὶ πόλεων συνοικισμοῖς. εἴρηκε δὲ περὶ αὐτῆς καὶ [5] Ομηρος ἐν Οδυσσείᾳ, καὶ γέγραπται ἐκεῖ ὅσα ἔδει. Ιστέον δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν βορειό-

1. ARCHILOCHUS hic a STEPH. BYZ. in v. Κρήτη dicitur. 2. theog. v. CXCVIII. 3. hæc refert EPHORUS, teſte ERASMO. 4. comm. in v. LXXXVIII. 5. Γ. v. CXCI.

τεραι νῆσοι Κρήτης, βορειότεραι Ἀμνισοῦ εἶπεν. ὁ περιηγητής, ἀπὸ μέρους δηλώσας τὸ ὅλον. μέρος γάρ τι Κρήτης ὁ Ἀμνισός, ἔνθα καὶ σπήλαιον Εἰληθυίας, ὡς ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ὁ [1] ποιητὴς ἱστορεῖ.

504. Ἄντα δὲ πέζης Αἰγυπτίης Ῥόδος ἐστίν] Ὅτι ἀντικρὺ τῆς Αἰγυπτίας πέζης (ἤγουν τῆς τοῦ Δέλτα βορείας κρηπῖδος, ἢ στάσεως, ἢ βάσεως) ἡ Ῥόδος κεῖται, ἧς ὁ κύκλος σταδίων ἐστὶν ἐννεακοσίων εἴκοσι. περὶ ἣν πόλις Λίνδος, ἡ καὶ μέχρι νῦν περιαδομένη, ἀφ᾽ ἧς πλοῖα Λινδικά. ἔτι δὲ καὶ Ἰηλυσσός, καὶ Κάμιρος, διὰ τοῦ ι γραφομένη, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ κυρίου. ὁ γὰρ Κάμειρος τὸ κύριον διὰ διφθόγγου γράφεται. μεθ᾽ ἣν πρὸς ἀνατολάς, ἐν ἀρχῇ τῆς τῶν Παμφυλίων παραλίας, ἔνδον τῆς τῶν Πατάρων μεγάλης ἄκρας, αἱ Χελιδόνιαι τρεῖς νῆσοι κεῖνται, πάρισοι τὸ μέγεθος, διέχουσαι ἀλλήλων ὅσον πέντε σταδίους, τῆς δὲ γῆς ἀφεστηκυῖαι ὡς ἑξαστάδιον. ἀφ᾽ ὧν οἴονταί τινες ἄρχεσθαι τὸ ᾀδόμενον ὄρος τὸν Ταῦρον, ἀρχόμενον τῇ ἀληθείᾳ ἀπὸ τῆς τῶν Ῥοδίων περαίας. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ, Χελιδονιαὶ ἀναγινώσκει ὀξυτόνως, ὡς πυρκαϊαί. Πάταρα δέ, κτίσμα Πατάρου, πόλις μεγάλη, περὶ ἧς [2] προεγράφη πλατύτερον. ἡ δὲ Ῥόδος ἄλλα τε ἔσχε θαυμαστά, καὶ τὸν τοῦ ἡλίου δὲ Κολοσσόν, Χάρητος ἔργον, ἀνδρὸς Λινδίου, πηχέων ἑβδομήκοντα· καὶ ἦν καὶ αὐτὸς ἐν τῶν ἑπτὰ θεαμάτων, ὃς ἔπεσε σεισμῷ κλασθεὶς ἀπὸ τῶν γονάτων. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα εἶχεν ἡ Ῥόδος ἀγάλματα, ὧν τὸ τεχνικὸν καὶ μικροῦ δεῖν ἔμψυχον αἰνιττόμενοι οἱ τεχνῖται ἁλύσεσιν ἐδέσμουν αὐτά, μὴ καὶ λάθοιεν τάχα κινηθέντα μεταστῆναί ποι ἀλλαχοῦ. εἰ δὲ χρὴ τὴν νῆσον ταύτην οὐ μόνον τῷ μεγίστῳ κολοσσῷ σεμνύναι, ἀλλὰ καὶ σμικροτάτῳ τινὶ ἐπᾶραι ἀναθήματι, ἐκεῖ καὶ ὁ καλὸς πέρδιξ ἦν, τὸ τοῦ Πρωτογένους ὑμνούμενον πάρεργον. διὰ δὲ τὸν ἀνώτερον ῥηθέντα μέγαν Κολοσσόν, καὶ Κολοσσαεῖς ὡς ἐκ μεγάλου παρασήμου ἐκαλοῦντο οἱ Ῥόδιοι. λέγεται δὲ καὶ ναύσταθμα ἔχειν ἡ Ῥόδος κρυπτὰ καὶ ἀπόῤῥητα τοῖς πολλοῖς, καὶ τῷ κατοπτεύσαντι αὐτὰ θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν. ἐκλήθη δέ ποτε, φασίν, Ὀφιοῦσα· εἶτα Τελχινίς, διὰ τοὺς ἐκ Κρήτης Τελχῖνας οἰκήσαντας ἐκεῖ, ἄνδρας γόητας καὶ βασκάνους. καίτοι τινὲς μάτην δυσφημηθῆναι τούτους φασί. βασκανθῆναι γὰρ μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀντιτέχνων αὐτούς, ἀρίστους ὑ[illegible]τας ἐργάτας χαλκοῦ, καὶ σιδήρου, οἳ καὶ τὴν ἅρπην τῷ Κρόνῳ ἐδημιούργησαν. ὁ δὲ [3] γεωγράφος φησὶ καὶ ὅτι πλεύσαντες οἱ Ῥόδιοι μέχρις Ἰβηρίας, ἔκτισαν ἐκεῖ πόλιν Ῥόδον.

508. Κύπρος] Ὅτι ἡ Κύπρος οὐδεμιᾶς νήσου λειπομένη τῇ ἀρετῇ, τῷ Παμφυλίῳ καὶ τῷ Ἰσσικῷ κλύζεται κόλπῳ, ἧς οὐδεμία ἔτι ἀνατολικω-

1. Y. v. CLXXXVIII. 2. comment. in v. CXXIX. 3. STRABO lib. III.

τέρα νῆσός ἐστι. λέγει δὲ αὐτὴν Ἀφροδίτης ἄστυ ἐπήρατον, ὡς καὶ τὴν Σαμοθρᾴκην, Κορυβάντιον ἄστυ, μικροπρεπῶς μὲν (οὐ γὰρ μεγαλόφρωνον τὸ τὴν τοιαύτην νῆσον εἰπεῖν ἄστυ) ἀκολούθως δ' οὖν τῷ μύθῳ, διὰ τὴν ἐκεῖ τῆς Ἀφροδίτης μάλιστα διατριβήν. ἄθυρμα γὰρ ἦν ἡ νῆσος τῇ δαίμονι, ἀφ' ἧς καὶ Κύπρις παρωνόμασται. τοῦτο δὲ, διὰ τὴν τῶν ἐκεῖ μαχλοσύνην, καὶ τὸ ἐπαφρόδιτον. τινὲς δέ φασι Κύπρον κληθῆναι αὐτὴν, ἀπὸ Κύπρου [1] υἱοῦ" Κινύρου· ἢ ἀπὸ ἄνθους ἐκεῖ πολλοῦ φυομένου, κύπρου καλουμένου. οἱ δὲ [2] Κρύπτον" ποτὲ κληθῆναι αὐτὴν λέγουσι διὰ τὸ κεκρύφθαι ὑπὸ θαλάσσης· ὅπερ καὶ περὶ Δήλου μυθεύεται, καὶ περὶ Ῥόδου δὲ, κατὰ [3] Πίνδαρον. ὅτι δὲ καὶ Σφήκεια ἐκλήθη ποτὲ, καὶ Κεραστία, ὁ [4] Λυκόφρων δηλοῖ. ὀλβιώτατοι δὲ νησιωτῶν οἱ Κύπριοι. λέγονται δέ ποτε θαλαττοκρατῆσαι καιρόν τινα καὶ αὐτοί. κύκλος δὲ ταύτης τῆς νήσου στάδια [5] ͵ς' υ' κ'" τοῖς κατακολπίζουσι. πολλαχοῦ δὲ καὶ ἰσθμοὺς ποιεῖ, διὰ τὸ τοῦ σχήματος [6] ἱερόμηκες.

510. Ἀρχὴ δὲ Φοινίκης Ἄραδος] Ὅτι περὶ Φοινίκην νῆσος ἡ Ἄραδος. λέγονται δὲ γενέσθαι ποτὲ ἔνδοξοι οἱ Ἀράδιοι, ὅτε στασιαζόντων τῶν ἀδελφῶν, Σελεύκου, τοῦ τε [7] Καλλινίκου, καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἱέρακος", αὐτοὶ τῷ Καλλινίκῳ προσθέμενοι, ἔλαβον ἐξουσίαν δέχεσθαι τοὺς καταφεύγοντας ἐκ τοῦ βασιλέως παρ' αὐτοὺς, καὶ μὴ ἐκδιδόναι [8] ἄκοντας"· μὴ μέντοι μηδὲ ἐκπλέειν ἐξ αὐτῶν τοὺς [9] προσφυγας", ἄνευ τοῦ ἐπιτρέψαι τὸν βασιλέα. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα νῆσος Ἄραδος, ὡς ῥηθήσεται κατωτέρω.

511. Πρόσθε δὲ Σουνιάδος] Ὅτι πρόσθεν Σουνιάδος κορυφῆς, ἐφύπερθεν ἢ ὑπένερθεν τῶν Ἀβάντων φαίνονται Σαλαμίς τε καὶ Αἴγινα. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ταυτὸν ἐνταῦθα δηλοῖ καὶ τὸ ἐφύπερθεν Ἀβάντων καὶ τὸ ὑπένερθεν· ἵνα λέγῃ δι' ἀμφοῖν τὸ νοτιώτερον· ὅπερ εἰ καὶ ὑπένερθέν ἐστιν, διὸ τὸ καθ' ἡμᾶς βόρειον ὕψος, ἀλλὰ κατὰ τὴν τοῦ περιηγητοῦ συνήθειαν, ὕπερθέν ἐστιν, ὡς τιθέντος ἐπὶ τῶν νοτίων τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν. ἀκρωτήριον δὲ ᾀδόμενον [illegible]κῆς καὶ Εὐβοίας, τὸ Σούνιον. περὶ ἣν Εὐβοιάν εἰσιν οἱ Ἄβαντες, περὶ ὧν ἐρ[illegible] μὲν ὀλίγα. ἡ δὲ Σαλαμὶς, πρόσω τῇ ἐν τῷ Σαρωνικῷ πελάγει, πρὸς ἀνα[illegible]λὰς Κορίνθου. καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Αἴγινα, ἣν ἐν πολλοῖς καὶ ὁ [10] [illegible]νδαρος ἐξυμνεῖ. περὶ ἧς καὶ τοιαῦτα γράφονται, [11] Νῆσος περὶ τὴν Ἐπιδαυρίας ἡ Αἴγινα, ἐνδοξοτάτη, κύκλον σταδίων ρ' π', κλυζομένη τῷ τε Κρητικῷ πελάγει καὶ τῷ Μυρτῴῳ, τῷ μεταξὺ Κρήτης καὶ Ἀργείας καὶ Ἀττικῆς·

[1] θυγατρὸς STEPH. BYZ. [2] Κύπτον STEPH. BYZ. male. [3] Olymp. od. VII. [4] Alex. v. CCCCXLVII. [5] ͵γ' τ' χ' MS R. STEPH. [6] ἱερόμηκες MS R. STEPH. quod in textum HILLUS admiſit. [7] Καλλινίκου καὶ Ἀντιόχου τοῦ καὶ Καλλινίκου καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἱέρακος MS R. STEPH. [8] εἴκοντας MS R. STEPHANI. [9] προσφυγόντας MS R. STEPHANI. [10] Olymp. od. VII. [11] apud STRABON. lib. VIII.

ἐν βάθει μὲν γεώδης, ἐπιπολῆς δὲ πετρώδης. διὸ καὶ ὑψηλή ἐστι, κριθοφόρος δὲ ἱκανῶς. Οἰνώνη ποτὲ ὀνομαζομένη. ἐξ αὐτῆς ὁ Αἰακός. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ πρῶτοι Μυρμιδόνες ἐκλήθησαν, οὐχ ὅτι κατὰ τὸν μῦθον, λοιμοῦ τῇ νήσῳ συμπεσόντος, καὶ τῶν ἐκεῖ ἐκτελεσθέντων τῇ νόσῳ οἱ μύρμηκες ἄνθρωποι ἐγένοντο, Αἰακοῦ εὐξαμένου· ἀλλ' ὅτι μυρμήκων δίκην, τὴν ἀγαθὴν γῆν κάτω οὖσαν ὑπορύττοντες [1] ἐπέφερον" ἐπὶ τὰς πέτρας, ἵνα τὴν μὲν ἔχωσι γεωργεῖν, ἐν δὲ τοῖς ὀρύγμασι κατοικεῖν, φειδόμενοι τοῦ πλινθοποιεῖν, ἵνα ἔχωσι γῆν. Δωριεῖς δὲ ἀνέκαθεν οἱ Αἰγινῆται, ἀπὸ Ἐπιδαύρου, κατὰ τὸν [2] Ἡρόδοτον. ἐκ ταύτης τῆς νήσου καὶ ὁ ᾀδόμενος Κειὸς, ἀνὴρ γενναῖος ἀθλητής· ὑφ' οὗ ἀπελαυνόμενος τῆς νήσου ὁ τῶν Λακώνων βασιλεὺς Κλεομένης, καὶ θέλων ἐκφοβῆσαι αὐτὸν, ἔφη ἀστείως τὸ ὑμνούμενον, ἤδη νῦν [3] κατὰ χαλκοῦ", ὦ Κειὲ, τὰ κέρατα· ὡς μεγάλῳ κακῷ συνοισόμενος. λέγεται δὲ καὶ Σώστρατός τις Αἰγινήτης ἔμπορος μεγάλα ἐκ φορτίων κερδῆσαι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Αἰγίνης.

Ἡ δὲ Σαλαμὶς ἑβδομήκοντα σταδίων ἔχει περίμετρον, ἢ ὀγδοήκοντα. ἐκαλεῖτο δέ ποτε Κυχρεία, ἀπό τινος Κυχρέως, οὗ καὶ [4] Λυκόφρων καὶ Ἀῤῥιανὸς μέμνηνται, ὃς Ὄφις μὲν ἐπεκλήθη, διὰ τραχύτητα [5] τόπου", ἀπηλάθη δὲ τῆς νήσου ἀπὸ [6] Εὐρυλόχου. ὠνόμασται δὲ ἡ νῆσος αὕτη καὶ Σκιρὰς, ἀπό τινος ἥρωος· ἀφ' οὗ καὶ Σκιρὰς Ἀθηνᾶ, παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ὁ μὴν ὁ Σκιροφοριών· καὶ Σκίρα τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ. εἶχε δὲ καὶ ποταμὸν [7] Βώκαρον" λεγόμενον, ὡς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ, ὡς ἂν εἴποι τις Βουκέφαλον. καθὰ καὶ πηγή τις παρὰ Θεοκρίτῳ [8] Βέρινα" Ἰταλικὴ βοὸς ἐστὶ παρωνομαζομένη. ὅτι δὲ περὶ Σαλαμῖνα κατεναυμαχήθη ὁ Ξέρξης, καὶ ὅτι ναυτικὸν ἀξιόλογον ἔσχεν ἡ νῆσός ποτε, οὐδεὶς τῶν περὶ λόγους ἠγνόηκε. τὸν δὲ περὶ Σαλαμῖνα πορθμὸν διστάδιον εἶναι φασὶν, ὃν ἐπειρᾶτο μὲν ὁ Ξέρξης καταχῶσαι, καὶ οὕτως ἀποχερσῶσαι (ἀπεναντίας τι ποιῶν τοῖς περὶ τὸν Ἄθω νεανιεύμασιν, οὗ τὸν αὐχένα διορύξας ἀπεθαλάσσωσεν) ἐκωλύθη δὲ φυγών.

, 513. Θνητός δέ τις ἐστὶ βαθὺς πόρος Αἰγαίοιο] Ὅτι τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ἀπειρεσίας ἔχειν λέγει νήσους, καὶ ὅτι θνητὸν βαθὺν πόρον τὸν τοῦ Αἰγαίου καλεῖ. καὶ ὅτι τὸν Ἑλλήσποντον παραφράζων, ἢ περιφράζων, καὶ ἐτυμολογῶν, στενωπὸν ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ἕλλης λέγει αὐτόν· ὡς ἐκεῖ κα[illegible]σης τῆς Ἕλλης τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀθάμαντος, καὶ λιπούσης τῷ τόπῳ τὸ ὄνομα· οὗ καὶ τάφον [9] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ περὶ τὴν Θρᾳκικὴν Χεῤῥόνησον. ὁ δὲ Διονύ-

1. ἐπέλαβεν MS R. STEPH. 2. Urania XLVI. 3. καταχάλκου E. & HERODOTUS, Erato L. a quo EUSTATHIUS deſumſit. 4. Alex. v. CCCCLI. 5. τρόπου legendum, ut HOLSTENIUS in STEPH. BYZ. in v. Κυχρεῖος reſtituit. 6. Εὔρυκλος hic dicitur apud STRAB. lib. IX. 7. Βώκαρος apud LYCOPHR. Alex. v. CCCCLI. male. 8. Βύρια THEOCRITUS idyll. VII. v. VI. At ſcholiaſtes ibidem Βυρίναν legi teſtatur pro Βύριαν. 9. Polymn. LVIII.

σιος

στος λέγει καὶ ὅτι Σηστὸς ἐκεῖ καὶ Ἄβυδος ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο· Σηστὸς μὲν, Λεσβίων ἄποικος, καθὰ καὶ ἡ Μάδυτος, ὡς ὁ [1] γεωγράφος φησὶ, Χερρονησία πόλις, Ἀβύδου διέχουσα σταδίους λ', ἐκ λιμένος εἰς λιμένα. ἔνθα καὶ ἡ λεγομένη Ἀποβάθρα, ὅπου ἡ Ξερξικὴ σχεδία ἐπήγνυτο. περὶ Εὐρώπην δέ ἐστιν ἡ ῥηθεῖσα πόλις, λεγομένη Ἀττικῶς μὲν ἡ Σηστὸς, παρὰ δὲ [2] Ἐφόρῳ ὁ Σηστός. εἶχε δέ ποτε τεῖχος ἰσχυρὸν, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Ἄβυδος δὲ πρὸς [3] ἀνατολὰς" ἀντιπαρήκουσα τῇ Σηστῷ, κτίσμα Μιλησίων, ἴσον διέχουσα Λαμψάκου καὶ Ἰλίου, ὡς ὁ γεωγράφος φησίν· ἔνθα τὸ ἑπτασταδιον τοῦ πορθμοῦ, ὅπερ ὁ Ξέρξης ἔζευξεν. ἐνεπρήσθη δὲ ἡ Ἄβυδος αὕτη ὑπὸ Δαρείου τοῦ πατρὸς Ξέρξου. ἔστι δὲ λέγεταί ποτε καὶ Λιβικὴ Ἄβυδος Αἰγυπτία, ἔχουσα Μεμνόνειον βασιλέα, δευτερεύουσα μετὰ τὰς ἑκατομπύλους Θήβας. καὶ Ἰταλικὴ δὲ ἱστορεῖται Ἄβυδος. ὅτι δὲ περὶ Ἑλλησπόντου ἀμφιβλήθη τοῖς παλαιοῖς ἄλλα τε, καὶ πόθεν ἂν ἄρχοιτο, ἤδη προγέγραπται. Ἱστορον δέ τινα φασὶν ἱστορεῖν, τέσσαρας γενέσθαι μεγάλους κατακλυσμοὺς, ὧν ἐφ᾽ ἑνὶ διαῤῥαγέντα τὸν Ἑλλήσποντον ἀφορίσαι τῆς Ἀσίας τὴν Εὐρώπην. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τὸν [4] γράψαντα τὰ ἐθνικὰ, καὶ Ἰταλικὴ πόλις τις λέγεται οὐδετέρως τὸ Ἄβυδον, καὶ ὅτι ἐπὶ συκοφαντίᾳ καὶ μαλακίᾳ διεβάλλοντο οἱ Μιλήσιοι Ἀβυδηνοὶ οὗτοι· ὅθεν καὶ παροιμία, μηδ᾽ εἰκῆ τὴν Ἄβυδον πατεῖν, ἤγουν μὴ θαῤῥούντως αὐτῆς ἐπιβαίνειν. ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ ἑτέρα παροιμία ἐπὶ [5] τῶν ἀηδῶν", τὸ, Ἀβυδηνὸν [6] ἐπιφόρημα". τὸ δὲ, ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο, ἀντὶ τοῦ, κατεναντία κεῖνται ἀλλήλαις, καὶ ἀντίπορθμοί εἰσιν.

517. Εὐρώπης δ᾽ αἱ μὲν λαιῆς ὑπὸ νεύματι χειρὸς] Ὅτι τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νήσων ὅσαι ὑπὸ νεύματι χειρὸς λαιᾶς κεῖνται τοῖς εἰσιοῦσι τὸν Ἑλλήσποντον, τῆς Εὐρώπης εἰσίν· ὧν ἐστι καὶ ἡ Μάκρις, καὶ ἡ Σκῦρος, καὶ ἡ Πεπάρηθος, καὶ ἡ Λῆμνος, ἥ τις Ἥφαιστον ἐτίμα· καὶ Ἴμβρος, καὶ Σάμος Θρακία, ἥ τις Καβείρων εἶχεν ἱερὰ, οἳ καὶ Κορύβαντες ἐλέγοντο· καὶ Θάσος, ἥ τις καὶ χρυσία εἶχέ ποτε, καὶ τὸ Δάτον συνῴκισε, πόλιν ἔνδοξον περὶ τὴν [illegible] παραλίαν. ἀφ᾽ οὗ παροιμίαν οἱ παλαιοί φασι, Δάτος ἀγα[illegible] ἀγαθῶν ἀγαθίδες. καὶ σκόπει ἐνταῦθα τὴν παροιμίαν, τὸ, ἀ[illegible]ίδες. εἰ γὰρ καὶ ἄλλως αὐτὴν οἱ [7] πολλοὶ" ἐκλαμβάνονται, ἀλλ᾽ [illegible] τοπικόν τι ἐστὶ ἡ Ἀγαθίς. διὸ καὶ εἰς ὁμοιότητα παρετέθη τὸ, Δάτος ἀγαθῶν. ἵνα ὥσπερ λέγεται Δάτος ἀγαθῶν, οὗ τόπος καὶ πόλις, οὕτω

1. STRAB. lib. XIII. 2. EX STEPH. BYZ. ἐπὶ v. Σηστός. 3. μικρόν τι addit MS STEPH. 4. STEPH. BYZ. in v. Ἄβυδος. 5. τὴν Ἄβυδον E. 6. ἐπιφώνημα legendum, inquit THO. de PINEDO, apud STEPH. BYZ. ἐπιφόρημα SUIDAS & ZENODOTUS. ſolus HESYCHIUS ἐπιφώνημα. ERASMUS in chiliad. Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα a quibuſdam legi teſtatur. 7. παλαιοὶ MS R. STEPH.

λέγηται

λέγηται καὶ Ἀγαθίδες ἀγαθῶν. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο, ποία λοιπὸν ἄλλη ὁμοιότης τῶν δύο τούτων παροιμιῶν; Ἱστέον δὲ ὅτι Παρίων κτίσμα ἡ Θάσος· τὸ Πάριον δὲ, πόλις ἐν τῇ Προποντίδι. ὁ δὲ Ἀρριανὸς ἄλλως φησὶ, Πάριος υἱὸς Ἰασίονος, ᾧ ἐπώνυμον τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Πάριον, ὡς ᾤκισται. καὶ οὐ διαφωνεῖ ὁ Ἀρριανὸς πρὸς τὸν πρῶτον λόγον, ἀλλὰ τάχα ταυτότητά τινα παραδηλοῖ, ὡς ἐν πολυωνυμίᾳ Προποντίδος τε καὶ Ἑλλησπόντου. ὃ καὶ ἑτέροις ἔδοξεν, ὡς ἤδη προγέγραπται. καὶ οὕτω μὲν Πάριοι κτίσαι τὴν Θάσον λέγονται. τινὲς δὲ ἀνάπαλιν τὸ Πάριον ἀπὸ τῆς Θάσου εἶπον ἀποικισθῆναι. Ἀρριανὸς δέ φησι καὶ ὅτι Θάσος ἀπὸ Θάσου καλεῖται, Ποσειδῶνος υἱοῦ· καὶ ὅτι ἐκαλεῖτό ποτε καὶ Χρυσῆ νῆσος, διὰ τὰ χρυσᾶ μέταλλα, ὧν [1] Ἡρόδοτος μέμνηται· λέγων ὅτι προσόδους εἶχον μεγάλας οἱ Θάσιοι, καὶ μέταλλα χρυσᾶ σκαπτῆς ὕλης. ἀνεῦρον δὲ αὐτὰ Φοίνικες οἱ κτίσαντες τὴν νῆσον μετὰ Θάσου τοῦ Φοίνικος, ἐξ οὗ ἔχει καὶ τοὔνομα. εἶχε δὲ ἱερὸν Ἡρακλέους ἡ Θάσος, ὑπὸ τῶν αὐτῶν Φοινίκων ἱδρυθὲν, οἳ πλεύσαντες κατὰ ζήτησιν τῆς Εὐρώπης, τὴν Θάσον ἔκτισαν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Θάσου.

520. Ἀβαντιὰς ἔπλετο Μάκρις] Ὅρα δὲ ὅτι φιλοτιμότερον ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς ἀγλαϊζόμενος ἐφ' ἑκάστῃ τῶν νήσων, ἐπιθέτῳ χρῆται· καὶ τὴν μὲν Μάκριν, ὅ ἐστι τὴν Εὔβοιαν, Ἀβαντιάδα λέγει, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ἔθνους τῶν Ἀβάντων, Θρακίου ἔθνους, ὥς φησιν Ἀρριανὸς, κληθέντος οὕτως ἀπό τινος Ἀργείου υἱοῦ Ποσειδῶνος Ἄβαντος. τούτους ὁ [2] Ὅμηρος κομᾶν τε τὰ ὄπιθεν φησὶ τῷ Θρακίῳ νόμῳ, καὶ μεγαθύμους ὀνομάζει. τὴν δὲ Σκῦρον ὁ Διονύσιος ἠνεμόεσσαν καλεῖ, τὴν Πεπάρηθον αἰπεινὴν, τὴν Λῆμνον, κραναὸν πέδον Ἡφαίστου, ἀκολούθως [3] Ὁμήρῳ, διὰ τοὺς ἐκεῖ ποτε τοῦ πυρὸς κρατῆρας. διὸ καὶ πόλεων περὶ αὐτὴν δύο οὐσῶν, ἡ μία Ἡφαιστία ἐλέγετο. λέγονται δὲ καὶ ταύτην Πελασγοί ποτε οἰκῆσαι, οἱ ἐκ τῆς Ἀττικῆς ὑπὸ Ἀθηναίων ἐξελαθέντες, ὡς ἄδικοι καὶ ἅρπαγες· τὴν δὲ [4] Θάσον ὠγυγίην λέγει, καὶ Δήμητρος δὲ ἀκτὴν, διὰ τὸ εὔδαιμον τῆς νήσου, καὶ εὔκαρπον. ὅπερ καὶ εἰς παροιμίαν ἔπεσε τὸ, Θάσος ἀγαθῶν, ὡς εἴ τις εἴπῃ δάσος. καίτοι τινὲς, [illegible] γαθῶν, τὴν τοιαύτην παροιμίαν γράφουσι, περὶ ἧς πρὸ ὀλίγ[illegible] Ὅρα δὲ ἐνταῦθα καὶ ὅπως τῶν ἄλλων ποιητῶν τὸ, Δήμητρος ἀκ[illegible] νοντων ἀντὶ τοῦ δωρεὰ, ἐστὶν ἀντὶ τοῦ, τόπος καὶ τέμενος, ἔλαβεν. ἔτι δὲ [illegible] κεῖνα περὶ τῶν εἰρημένων νήσων ἱστέον· ὅτι Εὔβοια νῆσος μία τῶν ὑμνουμένων ἑπτὰ, ἡ καὶ Μάκρις ὀνομασθεῖσα· Μάκρις, διὰ τὸ τῆς θέσεως ἐπίμηκες·

1. Erato XLVI. & Euterp. XLIV. v. CCLXXXVIII. 4. Θάσος. STEPHAN.
2. Iliad. B. v. DXLII. 3. Odyſſ. Θ. BYZANT. male. 5. comm. in v. DXXII.

οὕτω γάρ πως [1] παραμήκης " ἐκτέταται. διὸ καὶ δέδωκε τῷ [2] κωμικῷ λαβὴν σκώμματος ἐν τῷ,

Ὑπὸ γὰρ ἡμῶν [3] παρατέταται", καὶ Περικλέους,

ὡς τῶν Ἀθηναίων ἐπιτεινάντων ποτὲ τοὺς φόρους αὐτῇ. [4] κλίνεται δὲ ἡ Μάκρις αὕτη διὰ καθαροῦ τοῦ ο΄. διὸ καὶ ὁ νησιώτης αὐτῆς, Μακριεὺς λέγεται. ἦν δὲ καὶ αἰγιαλὸς οὕτω καλούμενος, κλινόμενος δὲ διὰ τοῦ δ΄. ἐλέγετο δὲ Μάκρις καὶ τῶν Κυκλάδων μία, ἡ Ἴκαρος, ἀφ' ἧς νομίζουσί τινες εἰρῆσθαι καὶ τὸ Ἰκάρειον πέλαγος.

521. Σκῦρός τ' ἠνεμόεσσα, καὶ αἰπεινὴ Πεπάρηθος] Ἡ δὲ Σκῦρος τὴν κλῆσιν ταύτην ἔχει, διὰ τὸ τῆς νήσου ταύτης σκληρόν, καὶ οἷον [5] σκυρῶδες ", ἤτοι λιθῶδες. σκῦρος γὰρ ἡ λατύπη, ἤγουν τὰ ἐκπαλλόμενα λιθίδια ἐν τοῖς λαξεύμασι. πρόκειται δὲ τῆς τῶν Μαγνήτων γῆς ἡ Σκῦρος αὕτη, ὥσπερ καὶ ἡ Πεπάρηθος. θαυμασταὶ δὲ αἶγες αἱ Σκύριαι· καὶ μέταλλα δέ εἰσι ποικίλης λίθου, Σκυρίας λεγομένης, καθὰ καὶ Καρυστίας.

524. Ἴμβρος, Θρηϊκίη τε Σάμος] Ἡ δὲ Ἴμβρος, Θρακικὴ μέν ἐστι νῆσος, ἱερὰ Καβείρων καὶ αὐτή· ὄνομα δὲ δαιμόνων οἱ Κάβειροι. ἐτιμᾶτο δὲ αὐτόθι καὶ Ἑρμῆς, ὃν Ἴμβραμον λέγουσιν οἱ Κᾶρες, ὡς ἐν τοῖς [6] ἐθνικοῖς ἀναγέγραπται· ὅθεν καὶ τάχα καὶ Ἴμβρος ἡ νῆσος παρονομάζεται. ἡ δὲ Θρακία Σάμος λέγεται μὲν καὶ Σαμοθράκη [7] συνθέτως "· καλεῖται δὲ οὕτω πρὸς διαστολὴν τῆς ἑτέρας Σάμου τῆς Ἰωνικῆς. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ [8] Ὅμηρος. ἐλέγετο δέ ποτε Δαρδανία, διὰ τὸν Δάρδανον, ὃς ἐν τῷ κατακλυσμῷ διεπορθμεύθη ἐκεῖθεν εἰς τοὺς Τρωϊκοὺς τόπους. ζητήσεται δὲ περὶ τῆς Σάμου ταύτης καὶ [9] κατωτέρω. καὶ τοιαῦτα μέν, ὡς [10] εἴρηται, τὰ τῶν τοιούτων νήσων ἐπίθετα. τὴν δὲ Σάμον τὴν Θρακικήν, Κυρβάντιον ἢ Κορυβάντιον ἄστυ λέγει, διὰ τὰ ἐκεῖ τῶν Κορυβάντων μυστήρια, ὧν καὶ [11] Λυκόφρων μέμνηται. ἀφ' ὧν καὶ κορυβαντιᾷν, τὸ μετὰ ἐκστάσεως ἐνθουσιᾷν. ταῦτα ἐπιτροχάδην περὶ τῶν [illegible] Αἰγαίῳ νήσων ἐξ ἀριστερῶν κειμένων τοῖς εἰσιοῦσι τὸν Ἑλλήσποντον, αἳ καὶ [illegible]τῇ προσνέμονται· ὧν μία σὺν πολλαῖς ἄλλαις, καὶ ἡ πρὸς τῇ [illegible]σος, Ἑλένη καλουμένη· ἔνθα ἡ Ἑλένη ἀπέβη μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν, [illegible]περ τούτου, ὅτε ἡρπάγη.

525. Αἳ δ' Ἀσίης προσίην αἶσαν λάχον] Ὅτι αἱ περὶ τὸ Αἰγαῖον

1. περιμήκης STEPH. BYZ. in v. Εὔβοια. ἐπιμήκης ſchol. ARISTOPH. Sed STRABO ut noſter. 2. ARISTOPH. in nebulis. 3. παρετάθη ARISTOPH. ſed ejuſdem Gr. ſcholiaſtes & EUSTATHIUS videntur legiſſe παρατέταται. 4. vide ARISTOPH. ſcholiaſten ad dictum locum, qui eamdem habet Macrios deſcriptionem, quam noſter repoſuit, & iiſdem verbis. 5. σκληρώδεις E. 6. STEPHAN. BYZANT. in v. Ἴμβρος. 7. συνήθως E. 8. Iliad. T. v. CCCXXVI. 9. vide comm. in v. DXXXIII. 10. comment. in v. DXX. 11. Alex. v. LXXVIII.

πέλαγος δεξιαὶ νῆσοι τοῖς εἰσπλέουσι τὸν Ἑλλήσποντον, τῇ Ἀσίᾳ προσκεχωρήκασιν· ὧν προτέραν ἐπέχουσι μοῖραν τῷ ἀπὸ Εὐρώπης εἰς Ἀσίαν διαβαίνοντι αἱ νῆσοι αἳ τὴν Δῆλον ἐκυκλώσαντο, καὶ δι᾽ αὐτὸ, τοὔνομα Κυκλάδες εἰσί. καὶ ἔστι τοῦτο ἐτυμολογία τοῦ ὀνόματος τῶν Κυκλάδων. ᾄδεται δὲ πάνυ ἐν ταῖς ἱστορίαις ἡ Δῆλος, ὡς Ἀπόλλωνος ἱερά· οὗ καὶ μαντεῖον ἦν ἐκεῖ περιφανές. ἐκαλεῖτο δέ ποτε καὶ Ὀρτυγία, ὡς ὁ [1] γεωγράφος φησί. καὶ ἡ μυθικὴ αἰτία κεῖται παρὰ [2] Λυκόφρονι. οὐκ ἐξῆν δὲ, φασὶν, οὔτε θάπτειν αὐτόθι νεκρὸν, [3] οὔτε κύνα" τρέφειν. [4] Ἀρριανὸς" δὲ περὶ ταύτης φησὶν, ὅτι Δῆλος ἡ πάλαι πλωτὴ οὖσα, ἔστη ὅτε ἡ Λητὼ ἐπέβη αὐτῆς, διδύμους ἔχουσα παῖδας. καὶ ἄλλοι δὲ συντερατευόμενοι αὐτῷ, φασὶ Δῆλον αὐτὴν κληθῆναι, διότι φερομένη ποτὲ ὑπὸ θάλασσαν, ἀνέσχεν ὕστερον κάτωθεν, ὡς καὶ ἄλλαι τινὲς, καὶ ἐξ ἀδήλου βάσεως ἐρριζώθη στηριχθεῖσα. ταῦτα δὲ οὕτως ἐπλάσθη, διὰ τὸ συχνά ποτε, κατά τινας, τὴν νῆσον ταύτην σείεσθαι. διὸ καὶ χωρίον ἦν τι περὶ αὐτὴν [5] ὁ Τρέμων" καλούμενον. ὁ μέντοι θρυλλούμενος χρησμὸς ἐναντιοῦται τούτοις τοῖς λόγοις, ὁ λέγων ὅτι,

[6] Κινήσω καὶ Δῆλον ἀκίνητόν περ ἐοῦσαν.

λέγεται γὰρ ὅτι ὁπηνίκα ὁ τοῦ Δαρείου στρατηγὸς [7] Δάτης" τριακόσια τάλαντα λιβανωτοῦ ἐθυμίασεν ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Δηλίου Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνέπλευσε, τότε ἡ Δῆλος ἐκινήθη πρῶτα καὶ ὕστατα, τὸ πρὶν οὖσα ἀκίνητος. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ τὰς Κυκλάδας πλείους εἶναι τῶν ιϐ´, ὧν εἰσιν, ἡ Κύθνος, ἀφ᾽ ἧς ὁ Κύθνιος λέγεται τυρός· ἐξ ἧς καὶ ζωγράφος ὄνομα ἔχων ὁ Κυδίας. Ἡ Πάρος, ἐξ ἧς παροιμία, τὸ ἀντιπαριάσαι, ἤγουν μεταμεληθῆναι. ἐψεύσαντο γάρ ποτε ἐκ [8] μεταμέλου" οἱ Πάριοι τὰς εἰρηνικὰς ὁμολογίας, ἃς ἔθεντο πρὸς τὸν Μιλτιάδην, ὡς ἐλπίσαντές ποθεν συμμαχίαν ἐν κενοῖς. Ἡ Ἀμοργὸς, ἐξ ἧς Σιμωνίδης ὁ ἰαμβοποιὸς, Ἀμοργῖνος ἐντεῦθεν λεγόμενος περισπωμένως, τύπῳ ἐθνικῷ· τὸ δὲ Ἀμόργινος, προπαροξυτόνως, χιτῶνος ἐπίθετον, ἀπὸ χρώματος ἴσως ἐλαιοχρόου τινός. Ἀμόργη γὰρ ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη, ὅ ἐστιν ὁ τρυγίας. Παυσανίας δὲ, οὗ τὸ Ἀττικὸν λεξικὸν, ἀλ[illegible] φαίνει, λέγων, Ἀμοργὸς ὅμοιον βύσσῳ· καὶ ὅτι ἀμοργὶς κυρίως [illegible] λάμη, ἐξ ἧς ἐνδύματα ἀμοργίδια λεγόμενα, ὡς ὁ [9] κωμικὸς ἐν [illegible] τη δηλοῖ. Ἡ Δῆλος, οὕτω λεγομένη ἢ διὰ τὴν θρυλλουμένην μυθώδη αἰτίαν, ὅτι ὑπὸ θάλασσαν, ὡς ἐρρέθη, οὖσα πρότερον, ὕστερον φανεῖσα ἐδηλώθη· ἢ διὰ τὰς ἐν αὐτῇ μαντείας, ἐξ ὧν ἐδηλοῦτο τὰ δυσεύρετα. Ἡ Τῆνος, ἀπὸ

1. STRABO lib. X. 2. Alex. v. CCCCI. 3. οὔτε καίειν οὔτε κύνα E. & MS R. STEPH. at R. STEPHANI cod. al. κλαίειν pro καίειν exhibuit. 4. Ῥιανὸς legendum inquit TAN. FABER. 5. Ὀτρέμων MS R. STEPH. 6. ex HERODOT. Erato XCVII. &c. 7. Δᾶτις pro Δάτης, legit HERODOT. 8. μεταμελείας MS R. STEPH. 9. ARISTOPHANES.

τινος

τινος οὕτω κληθεῖσα Τήνου ἀνδρός· ἦν δὲ [1] σκοροδοφάγος" γῆ αὕτη, ὡς καὶ ἡ κωμῳδία δηλοῖ, Τηνίων μεμνημένη σκορόδων· ὕδατι καταῤῥυτος, διὸ καὶ Ὑδροῦσα ἐκλήθη· κρήνην ἔχουσα ἧς τὸ ὕδωρ οἴνῳ οὐ μίσγεται. καὶ φιάλιον λέγεταί ποτε ἐν αὐτῇ ἀνακεῖσθαι, σύγκραμα ἔχον, ἐξ οὗ πάνυ ῥᾳδίως πῦρ ἀνήπτετο. Ἡ Ἴος, ἡ κατὰ [3] χρησμὸν Ὁμήρου μητρίς, ἤγουν ὅθεν ἦν Ὁμήρου μήτηρ. καὶ ὅρα τὸ μητρίς, ἐξ ὁμοιότητος τοῦ πατρίς. Ἡ Σέριφος, ἥτις οὕτω πετρώδης ἐστίν, ὥς τε κωμῳδεῖται ὑπὸ τῆς Γοργόνος τοῦτο παθεῖν, ὡς τοῦ Περσέως αὐτόθι τραφέντος, καὶ τὴν τῆς Γοργόνος δῆθεν ἐκεῖ κομίσαντος κεφαλήν, δι' ἧς τοὺς ἐκεῖ ἀπελίθωσεν. Ἴωνες δὲ ἀπὸ Ἀθηνῶν οἱ Σερίφιοι, καθὰ καὶ οἱ Σίφνιοι, ὡς [4] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Ἡ [5] Μύκονος", ἐν ᾗ λέγονται κεῖσθαι οἱ τῶν γιγάντων ὑγιεινότατοι, ἀναιρεθέντες ὑφ' Ἡρακλέος. ὅθεν ἐπὶ τῶν οὐκ εὖ παθόντων μιᾷ ψήφῳ, ἤγουν ἐπὶ τῶν μιᾷ δίκῃ καταδικασθέντων λέγεται τό, πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον· ἤγουν, πάντα ὁμοῦ ὑπὸ μίαν βλάβην, ἢ καταδίκην. ἐπιχωριάζει δὲ τοῖς Μυκονίοις φαλάκρωσις. διὸ καὶ οἱ φαλακροί, Μυκόνιοι λέγονται. Ἡ Νίσυρος, ἧς καὶ [6] Ὅμηρος μέμνηται· οὕτω καλουμένη ἀπὸ τοῦ νέω, καὶ τοῦ σύρω, διότι ἀποκοπεῖσα τῆς νήσου τῆς Κῶ τῇ τοῦ Ποσειδῶνος τριαίνῃ, ἐπεσύρη τῷ γίγαντι Πολυβώτῃ νέοντι, ὅ ἐστιν οἰχομένῳ. αὐτὴ δὲ τῶν Σποράδων νήσων οὖσα, κατά τινας, πετρώδης ἐστὶ λίθου μυλίου. γίνεται δὲ καὶ οἶνος χρηστὸς ὁ Νισύριος. Ἡ Σῦρος, ἣν ὁ ποιητὴς Συρίην καλεῖ ἐν [7] Ὀδυσσείᾳ, ἥτις μηκύνει, κατὰ τὸν [8] γεωγράφον, (ἤγουν ἐκτείνει) τὴν προτέραν συλλαβήν, τουτέστι τὴν ἄρχουσαν. Ἡ Σίφνος, περὶ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, ἀφ' ἧς ὁ Σίφνιος ἀστράγαλος, δι' εὐτέλειαν. λέγονται δέ ποτε ἀκμάζειν τοῖς πράγμασιν οἱ Σίφνιοι, καὶ πλουτεῖν μάλιστα, διὰ τὸ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἐν τῇ νήσῳ εἶναι μέταλλα. Κυκλὰς δὲ καὶ ἡ Ἄνδρος, ἀπὸ Ἄνδρου τινὸς οὕτω κληθεῖσα. Ἀλλὰ καὶ ἡ Νάξος, λεγομένη οὕτω ἀπὸ Νάξου Καρῶν ἡγεμόνος· ἢ παρὰ τὸ νάξαι, ὅ ἐστι [9] θῦσαι", διὰ … θυσίας ἐξαιρέτους τινὰς ἐκεῖ γινομένας. [10] Ἡρόδοτος δὲ καὶ περὶ Σικε- … ίους τινὰς ἱστορεῖ, λέγων καὶ ὅτι ἡ Κυκλὰς αὕτη Νάξος μεγέθει … λη ἐστίν, ἄλλως δὲ καλή τε καὶ ἀγαθή, ἀγχοῦ τῆς Ἰωνίας, χρή- … ατα ἔχουσα πολλά. ἐγίνετο δέ ποτε αὐτοῖς καὶ ὀκτακισχιλία ἀσπίς, καὶ πλοῖα μακρὰ πολλά.

527. Ῥύσια δ' Ἀπόλλωνι χοροὺς ἀνάγουσιν] Ὅτι αἱ Κυκλάδες ἔαρος

1. σκορδιφόρος MS R. STEPH. ſed potius σκοροδοφόρος legendum eſt, inquit STEPHANUS. & ſic E. 2. ARISTOPH. in PLUTO. 3. hic χρησμὸς extat apud STEPH. BYZ. in v. Ἴος. 4. Urania XLVI. 5. Μήκωνος MS R. STEPH. ut & in ſequentibus. 6. Iliad. B. v. DCLXXVI. 7. O. v. CCCCII. 8. STRAB. lib. X. 9. βῦσαι SALMASIUS legit ex HESYCHIO. 10. Terpſich. XXX. &c.

γλυκερὸν νέον ἱσαμένου, ἢ ἀρχομένου, ὅτε ἐν ὄρεσιν ἀνθρώπων ἀπάνευθε κύκνοι λιγύφθογγος ἀηδὼν, χορὸς ἀνάγουσι τῷ Ἀπόλλωνι· οὓς καὶ ῥύσια λέγει, ὡς ῥύσεως χάριν καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ γινομένους. καίτοι κυρίως ῥύσια (ὡς καὶ ἐν τῇ [1] Ἰλιάδι φαίνεται) τὰ ἐξ ἐπιδρομῆς ὁπλιτικῆς καὶ ἑλκυσμοῦ λαμβανόμενα εἰς ἐνέχυρα· ἀπὸ τοῦ ῥύω τὸ ἑλκύω ἐτυμολογούμενα· καταχρηστικῶς δὲ ποτὲ καὶ ἐπὶ ἁπλῶς ἐνεχύρου ἡ λέξις λαμβάνεται. ὁ μέντοι Διονύσιος, κατὰ δριμύτητα ῥητορικὴν συνήθη αὐτῷ, ἐπὶ δώρων σωτηρίων τὴν λέξιν εἴληφεν, ἅπερ μᾶλλον σῶστρα λεχθήσονται, καθάπερ λύτρα τὰ ὑπὲρ αἰχμαλώτων διδόμενα.

530. Νῆσοι δ' ἑξείης Σποράδες] Ὅτι ὥσπερ αἱ Κυκλάδες, οὕτω καὶ αἱ Σποράδες ἐν τῷ Αἰγαίῳ εἰσὶ πελάγει, ἃς ἡ τῆς περιηγήσεως πινακογραφία οὐκ ἔχει. ἔστι δὲ τῶν Σποράδων ἡ Νικασία, πλησίον τῆς Νάξου· ἡ Θήρα, ἐξ ἧς ἀποικία Λακώνων εἰς Κυρήνην [2] ἐστάλη", καθὰ καὶ [3] Πίνδαρος ἱστορεῖ. ἐν ταύτῃ οὔ τε τοὺς ἐτῶν [4] γ' " θνήσκοντας ἐθρήνουν, οὔ τε τοὺς ἑπταετεῖς, εἰ θάνοιεν. ἡ Μῆλος περὶ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, ἀπό τινος ἀνδρὸς Μήλου κληθεῖσα κατὰ τὴν τοῦ Ἀρριανοῦ ἱστορίαν. εἰς ταύτην Ἀθηναῖοί ποτε πέμψαντες ἡβηδὸν τοὺς ἐνοικοῦντας ἀπέσφαξαν. ἄλλοι δὲ Κυκλάδα τὴν Μῆλόν φασιν, ὁμώνυμον ἔχουσαν πόλιν, ὅθεν ἦν Διαγόρας ὁ Μήλιος ὁ ἐπ' ἀσεβείᾳ κωμῳδούμενος. τῶν Σποράδων ἐστὶ καὶ ἡ Πάτμος περὶ τὸ Ἰκάριον πέλαγος, καὶ ἡ περὶ τὸ Κάριον πέλαγος καὶ ἡ περὶ τὸ Καρπάθιον Ἀστυπάλαια. ναὶ μὴν καὶ ἡ Κίμωλος περὶ Κρήτην, ἐξ ἧς ἡ Κιμωλία γῆ, ἐπιτηδεία εἰς νίτρου κατασκευὴν, ὡς καὶ ὁ [5] κωμικὸς λέγει. καὶ ἡ [6] Λέρος" δὲ μία τῶν Σποράδων ἐστὶ περὶ τὴν Καρίαν, ἧς οἱ ἄποικοι κακοήθεις, ὡς δηλοῖ ὁ [7] Φωκυλίδης, λέγων· [8] Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὔ· πάντες δὲ, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης δὲ Λέριος. Σποράς δὲ καὶ ἡ πρὸς τῇ Ῥόδῳ [9] Νυσία", ἥ τις παραφθορὰν, φασὶν, ἔπαθεν. οἱονεὶ γὰρ Διονυσία τις ἐστίν· ἐπεὶ [10] Διονύσιος" τὴν Ἀριάδνην εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς Νάξου ἤγαγεν, Μίνωος τοῦ πατρὸς διώκοντος αὐτήν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Σποράδες, ἃς (ὡς ἐῤῥέθη) ὁ τῆς κοσμογ… αξ οὐκ ἔχει· ὧν τινες καὶ τὴν Τῆνόν φασιν, ἥ τις ἀνωτέρω Κυκλ… ἐοίκασι δὲ ἀραιώδεις αἱ Σποράδες εἶναι, ἤγουν λαυκόγαιοι. διὸ καὶ φ… νύσιος ὅτι παμφαίνουσιν, οἷα ὅτε ἀνεφέλου ἀέρος ὄντος, τὰ ἄστρα φαίνονται.

1. Α. v. DCLXXIII. 2. ἀπεστάλη E. 3. Pyth. od. IV. 4. ſcribendum κ', ut STEPH. BYZ. in v. Θήρα. 5. ARISTOPH. in ranis. 6. Λέριος editio R. STEPH. & A. MATTHÆUS. ut & infra. ſed Λέρος MS R. STEPHAN. recte. 7. ex STRABON. lib. IX. 8. epigramma metro ſolutum, quod ſic reſtituit ERASMUS,

Καὶ τόδε Δημοδόκου, Λέριοι κακοὶ, οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὔ·
Πάντες πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης Λέριος.

STRABO lib. IX. & E. legunt Πατροκλῆς pro Προκλέης. vitioſe. 9. Διονύσια cod. MS teſte HOLSTENIO. 10. Διόνυσος E.

ὑγρὰ

ὑγρὰ νέφη βιασαμένου ἀρκτῴου βορέου. τοῦτο δὲ μάλιστα εἶπε διὰ τὸ ἀργιλῶδες καὶ λευκὸν τῆς αὐτόθι γῆς, ὡς εἴρηται. Σποράδες δὲ λέγονται τάχα καὶ δι' ἄλλας αἰτίας, μάλιστα δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν Κυκλάδων. οὐ γὰρ [κατ'] αὐτὰς ὡρισμένον ἔχουσι τόπον, ἀλλ' οἷον διεσπαρμέναι εἰσὶ πολλαχοῦ. [Σπ]οράδα τινὲς καὶ τὴν ἔνδον τοῦ Ἑλλησπόντου εἶπον Προικόννησον. κατὰ [δὲ] τινὰς, διὰ τὸ πολυπληθὲς καὶ πυκνὸν, Σποράδες νῆσοι καλοῦνται. εἰ[κά]σοις γὰρ ἂν, φασὶ, κατεσπάρθαι οἷον αὐτάς. εἰσὶ δὲ τῶν Σποράδων καὶ αἱ παρὰ τῷ [1] Λυκόφρονι Καλύδναι, ὧν μία ἰδίως Κάλυδνα καλεῖται· ἀφ' ἧς αἱ λοιπαὶ παρακείμεναι τὴν αὐτὴν κλῆσιν ἔλαχον. ἔχει δὲ αὕτη μέλι τὸ Καλύδνιον ἀστεῖον, καὶ τῷ Ἀττικῷ ἐνάμιλλον. ὁ δὲ τὰ [2] ἐθνικὰ γράψας καὶ [μέ]λι Καλύμνιον λέγει, καὶ τὰς νήσους ταύτας Καλύμνας, διὰ τοῦ μ'. τὸ [δὲ] ὑγρὰ νέφη βιασαμένου βορέου, ἐξήγησις οἷόν ἐστι τοῦ παρ' [3] Ὁμήρῳ αἰθρηγενέτου βορέαο. ὁ γὰρ τὰ νέφη βιαζόμενος, αἰθρίαν ποιεῖ, καὶ διὰ τοῦτο αἰθρηγενέτης ἐστί. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι καὶ ἐν Ἀρραβίᾳ κόλπος τις εἶναι λέγεται, οὗ ἔχων Σποράδας.

533. Ταῖς δ' ἔπι, νῆσοι ἔασιν Ἰωνίδες] Ὅτι μετὰ τὰς Σποράδας νήσους αἱ Ἰωνίδες εἰσὶ, τουτέστιν αἱ ὑπὸ τοὺς Ἴωνας· οἷον ἡ Καῦνος, ἣν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ ὀξυνει. ἔτι δὲ καὶ ἡ Σάμος, ἣν ἱμερόεσσάν τε ὁ Διονύσιος λέγει, καὶ Πελασγίδα δὲ, ὡς ἀπό τινων Πελασγῶν, ἀφ' ὧν καὶ Ἥρα ἐκεῖ Πελασγία τιμᾶται. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ πόλις ἐστὶ Καρίας λεγομένη Καῦνος, ἀπό τινος Καύνου ἀνδρὸς, οὗ ἐρασθεῖσα ἡ ἀδελφὴ [4] Βυβλὶς ἀπήγξατο· ὅθεν καὶ ἡ περὶ τῇ παροιμίᾳ Καύνιος ἔρως, ἐπὶ τῶν ἀθέσμως ἐρώντων, ἢ καὶ ἐπὶ τῶν βλαβέντων ἐφ' οἷς ἀθέσμως ἠράσθησαν. ἔστι δὲ νοσώδης ἡ τοιαύτη, διὰ τὸ τοῦ ἀέρος οὐκ ἀγαθὸν, ἔν τε θέρει καὶ μετοπώρῳ διὰ τὰ καύματα, καὶ τὴν τῶν ὡραίων καρπῶν ἀφθονίαν. ἔνθα τοὺς οἰκοῦντας χλωροὺς ἰδὼν [5] Στρατόνικος ὁ ὑμνούμενος ἀστεῖος κιθαρῳδὸς ἔφη,

[6] Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.

[illegible] διότι σκώπτει τὴν πόλιν διὰ τὰς νόσους, ἔτι πλέον ἀστεϊσά[illegible] καὶ πῶς ἂν ἐγὼ νοσερὰν εἴποιμι τόπον, ἔνθα καὶ οἱ νεκροὶ περι[illegible]σιν; Ἡ δὲ Σάμος αὕτη ἡ Ἰωνικὴ πάνυ εὐτυχὴς ποτὲ, ὡς καὶ παροιμιασθῆναι, γάλα ὀρνίθων φέρειν αὐτήν. τυραννηθεῖσα δὲ, ἐπειράθη δυστυχίας ἄκρας· λειπανδρήσασα διὰ Συλοσῶντα τὸν τύραννον, ἄρξαντα πικρῶς. ὅθεν καὶ παροιμία, ἕκητι Συλοσῶντος εὐρυχωρία. ὁ μέντοι τοῦ Συλοσῶντος ἀδελφὸς Πολυκράτης, οὐ φαύλως ἐτυράννησε· γενόμενος δὲ εὐτυχέστατος,

1. Alex. v.XXV. 2. STEPH. BYZ. in Κάλυμνα. 5. Iliad. O. v.CLXXI. 4. Bi- STEPH. BYZ. 5. e STEPH. BYZ. & STRABON. lib. XVI. 6. HOMER. Il. Z. v.CXLVI. apud APOLLONIUM lib. I. v.v. ſcholiaſtes legit Οὐ γὰρ φύλλων.

ὕστερον

ὕστερον ἐκρεμάσθη ὑπὸ Περσῶν. οὗτος ἦν ὁ τὸν δακτύλιον ῥίψας εἰς θάλασσαν, ὃν αὖθις διὰ τοῦ καταπιόντος ἰχθύος ἀπέλαβε. περὶ δὲ οἴνους, ὡς λέγεται, οὐ πάνυ εὐτυχὴς ἦν. ὠνομάσθη δέ ποτε καὶ Μελάμφυλλος, καὶ Ἀνθεμίς· καὶ Παρθενία δὲ, ἀπὸ ποταμοῦ Παρθενίου. ἐν ταύτῃ τῇ Σάμῳ καὶ ὄρος ὑψηλὸν λέγεται εἰς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυιὰς, οὗ κάτωθεν ὄρυγμα, ὥς φησιν [1] Ἡρόδοτος, [2] πολυστάδιον", δι' οὗ ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ σωλήνων, παρεχεῖτο εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ μεγάλων πηγῶν· οὗ ἀρχιτέκτων Εὐπαλῖνος ὁ Μεγαρεύς. ἦν δὲ, φησὶν, αὐτόθι καὶ ναὸς μέγιστος, οὗ ἀρχιτέκτων Ῥοῖκος, ἀνὴρ ἐπιχώριος. ταύτης ὁ πολίτης Σάμιος. ὁ μέντοι τῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ Σάμου πολίτης, Σαμαῖος. διότι ἐκείνη καὶ Σάμη λέγεται, καθὰ καὶ παρ' [3] Ὁμήρῳ εὕρηται. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἰωνικὴν τὴν ῥηθεῖσαν Σάμον φαμὲν, ὡς ἂν ἀντιδιαστέλλοιτο τῇ τε Ὁμηρικῇ Κεφαλληνικῇ Σάμῳ, καὶ τῇ προειρημένῃ δὲ Θρακίᾳ Σάμῳ, τῇ οὕτω κληθείσῃ διὰ τὸ ὕψος· Σάμοι γὰρ, φασὶ, τὰ ὕψη. ὅτι δὲ εἰς πολὺ ἐξῄρετο ὕψος, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τὸν ποιητὴν εἰπεῖν, ἐξ αὐτῆς τήν τε Ἴδην φαίνεσθαι πᾶσαν, καὶ τὰ κατὰ τὴν Τροίαν. οἱ δέ φασιν ὅτι Σάμος λέγεται ἡ Θρακία, οἱονεὶ Σάος τις, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ', Σάμος· ἀπὸ Σαΐων, ἔθνους παλαιοῦ οἰκήσαντος αὐτήν. οὗ μέμνηται καὶ [4] Ἀρχίλοχος, ὁμολογῶν ἄχραντον τὴν αὐτοῦ ἀσπίδα ἐν τῇ φυγῇ πολέμου ῥίψαι παρ' αὐτοῖς. καὶ ἡ Χῖος δὲ, τῶν Ἰώνων ἐστὶ νῆσος, ἔχουσα πόλιν εὐλίμενον, ὡς ὁ [5] γεωγράφος φησὶ, καὶ ναύσταθμον π' ναυσὶ, καὶ ἄλσος φοινίκων, ἧς ὁ περίπλους σταδίων ἐννεακοσίων. ταύτης οἰκισταὶ Πελασγοί. ἐνταῦθα ὄρος τὸ [6] Παλινναῖον". ἱστορεῖται δὲ ἐν Χίῳ πρῶτον μέλανα οἶνον γενέσθαι, καὶ πρώτους τοὺς ἐκεῖ θεράπουσι χρήσασθαι, οὕτω καλουμένοις κατὰ ἰδίαν τινὰ κλῆσιν δουλωτικὴν, ἢ δουλικήν· ὡς καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντό ποτε Εἵλωσι, καὶ Μακεδόνες Πενέσταις, καὶ Ἀργεῖοι Γυμνησίοις, καὶ Σικυώνιοι Κορυνηφόροις, καὶ Κρῆτες [7] Δμώηταις", καὶ Ἰταλιῶται Πελασγοῖς. ὥς τε κατὰ τὴν ἱστορίαν ταύτην δουλικὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὀνόματα εἶναι τοὺς Εἵλωτας, τοὺς [illegible]νέστας, τοὺς Γυμνησίους, τοὺς Κορυνηφόρους, τοὺς Δμώητας, τοὺς [illegible] τοὺς θεράποντας. ἄλλοι δὲ Κρητικὴν λέξιν τῶν θεραπόντων εἶπον [illegible] Κρητῶν τὸν ὁπλοφόρον δοῦλον λεγόντων θεράποντα.

536. Κεῖθεν δ' Αἰολίδων] Ὅτι ἐκεῖθεν, ἤτοι μετὰ τὰς Ἰωνικὰς νήσους, ἀναφαίνονται νῆσοι Αἰολίδες, Λέσβος τε εὐρύχορος, καὶ Τένεδος ἱμερτή. μητρόπολις δὲ τῶν Αἰολικῶν πόλεων ἡ Λέσβος, περίμετρον ἔχουσα χιλίων

1. Thal. LX. 2. ἑπταστάδιον ſecundum HERODOTUM. 3. Odyſſ. A. v. CCXLVI. 4. verſus ARCHILOCHI de hac re extant apud STRABON. lib. XII. 5. STRABO lib. XIV. 6. lege Πελιναῖον. 7. Δμωῖταις STEPHAN. BYZANT. in v. Χίος, unde hæc deſumta ſunt. & ſic HESYCHIUS habet.

...δίων, μεταποιουμένη τῆς τοῦ Ὀρφέως κεφαλῆς· ἐκεῖ γάρ φασι μετὰ θάνατον ...τὴν λαλοῦσαν προσενεχθῆναι. τοῦτο δὲ ἐμυθεύθη διὰ τὸ ἀρίστους ἐκεῖ καὶ μετὰ Ὀρφέα γενέσθαι ἄνδρας λογίους· ὧν ἦν καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος, καὶ Πιτ...κός, καὶ ὁ ποιητὴς Ἀλκαῖος, καὶ ἡ Σαπφὼ, θαυμαστόν τι, φασὶ, γυναικὸς χρ...μα, πρὸς ἣν οὐδεμία γυνὴ ἐνάμιλλος εἰς ποίησιν. ἦν δὲ Πεντάπολις ἡ ...έσβος, μίαν ἔχουσα τῶν πέντε τὴν Λέσβον· ἀφ' ἧς ἡ ὅλη νῆσος, Λέσβος ἐλέγετο, ἐκ τοῦ μέρους λαχοῦσα τοὔνομα· ὥσπερ καὶ ἡ νῦν Μιτυλήνη λέγεται ἡ αὐτὴ, ἀπὸ πόλεως ὁμωνύμου μιᾶς ἐκείνων τῶν πέντε. τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ καὶ [1] Λυκόφρων αὐτὴν [2] Ἴσσαν" ἐκάλεσεν· μία γὰρ καὶ ἡ Ἴσσα τῆς αὐτῆς Πενταπόλεως. ἡ δὲ Τένεδος περίμετρον μὲν ἔχει σταδίων ὀγδοήκοντα, τῆς ἠπείρου δὲ ἀπέχει οὐ πλείους τῶν μ'. εἶχε δὲ καὶ πόλιν Αἰολίδα, καὶ λιμένας δύο, καὶ Σμινθέως ἱερὸν Ἀπόλλωνος. παράκεινται δὲ αὐτῇ αἱ ῥηθεῖσαι ἀνωτέρω Καλύδναι δύο νῆσοι. ἐκαλεῖτο δέ ποτε, φασὶ, καὶ αὐτὴ Καλύδνα. ἐκλήθη δέ ποτε καὶ Λευκόφρυς. διὰ δὲ τὸν Τένην, οὗ γέγονεν ἕδος, ὡς βασιλεύσαντος ἐν αὐτῇ, ἐπεκράτησε Τένεδον καλεῖσθαι αὐτήν· ὅν τινα Τένην διαβολῇ μὲν μητρυιᾶς [3] Φυλονόμης", ἢ Πολυβοίας, συγκατέῤῥιψε διὰ τοῦ πατρὸς Κύκνου εἰς θάλασσαν τῇ ἀδελφῇ Λευκοθέᾳ, ἐγκλείσασα λάρνακι· ἡ δὲ δίκη περισωσαμένη, τῆς νήσου βασιλέα κατέστησεν. ἦν δὲ ἡ τῆς μητρυιᾶς διαβολὴ πρὸς τὸν Κύκνον ἐρωτικὴ, ὅτι δηλαδὴ ὁ Τένης ἐβιάζετο αὐτήν· καίτοι αὐτὴ οὕτως εἰς τὸν Τένην ἐποίησεν. ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τῶν αὐστηρὰ ψηφιζομένων ᾄδεται παροιμία, Τενέδιος ἀνήρ. λέγεται γάρ ποτε τοῖς ἐπὶ μεγάλῳ κακῷ αὐτόθι [4] δικαζομένοις" πελεκηφόρον ἐφιστάναι ἄνδρα, ὃν ἔδει τῷ ἑαλωκότι τοῦ ἐγκλήματος, πληγὴν εὐθὺς ἐπιθεῖναι θανάσιμον.

538. Μέλας καὶ κόλπος ἐφ' Ἑλλήσποντον ἴησιν] Ὅτι ἐκεῖ που περὶ τὴν Τένεδον ὁ Μέλας κόλπος ἐφ' Ἑλλήσποντον ἴησιν, ἀφρὸν ἐρευγόμενος· τὴν κλῆσιν ἔχων ἀπὸ ποταμοῦ Μέλανος, τοῦ καὶ [5] ἄνω ῥηθέντος, ἐκδιδόντος εἰς αὐτόν· ἢ καὶ διὰ τὸ τοῦ βάθους πολύ. συνάπτει γὰρ τῷ Αἰγαίῳ, ὃν βαθὺν ...ίστας ἔφη ὁ Διονύσιος. κόλπος δὲ Μέλας ἐστὶν (ὡς οἱ ἀκριβέστεροι ... φαίνεται καὶ ὁ Διονύσιος ἐπακολουθῶν) περὶ ὃν καὶ ἡ Αἶνος ...ις Αἰολική. φασὶ γὰρ ὅτι ἐν τῷ Μέλανι κόλπῳ ἡ Αἶνος πρὸς ... ἐκβολῇ τοῦ [6] Ἕβρου". οἱ δὲ περὶ Κύζικον καὶ Προικόννησον τὸν Μέλανα κόλπον τιθέμενοι, δοκοῦσιν ἁμάρτυρα [7] καλεῖν". εἰ μὴ ἄρα ἔκ τινος χωρίου βοηθοῦνται, κειμένου ἐν τοῖς τοῦ [8] Ὀππιανοῦ Ἁλιευτικοῖς, ὅπου περὶ τῆς τῶν πηλαμύδων ἄγρας ἐκεῖνός φησι. καὶ [9] Ἡρόδοτος δέ φησι, Μέλας ποταμὸς,

1. Alex. v. CCXX. 2. Ἔσσαν MS R. STEPH. 3. Φιλονόμης STEPH. BYZ. 4. ψηφιζομένοις MS R. STEPH. 5. vide comment. in v. CCCCXIV. 6. Εὔρου MS R. STEPHANI. 7. λαλεῖν MS R. STEPH. 8. lib. IV. v. DXV. &c. 9. Polymn. LVIII. & LII.

ἐξ

ἐξ οὗ ὁ κόλπος ὁ περὶ τῇ Αἴνῳ. λέγεται δὲ οὗτος μὴ ἐξαρκέσαι τῷ Περσι[κῷ] στρατῷ, ὅτε ὁ Ξέρξης εἰς τὴν [1] Εὐρώπην" διέβη, ἀλλὰ ἐκλιπεῖν πινόμε[νο]ς. οὕτω δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος οὐκ ἀντέσχε τὸ ὕδωρ. καὶ ὁ Λίσσος δὲ ποταμ[ὸ]ς Θρακικὸς οὐκ ἀπέχρησεν, ἀλλὰ προδέδωκε τὸ ῥεῖθρον, ὡς φησιν ὁ γλυ[κ]ὺς Ἡρόδοτος.

541. Ἔστι δέ τις καὶ σκαιὸν ὑπὲρ πόρον Εὐξείνοιο] Ὅτι ἀντικρὺ τοῦ βορείου ποταμοῦ Βορυσθένους τοῦ περὶ τὰ σκαιὰ τοῦ Εὐξείνου πόντου ἐκβάλλοντος, πελαγία ἐστὶ νῆσος ἡρώων πολυώνυμος, Ἀχιλλέως ἱερὰ, ὅπου ἀντιπέραν καὶ ὁ προρρηθεὶς αὐτοῦ παρώνυμος δρόμος Ἀχίλλειος. τὴν δὲ νῆσον ταύτην φησὶ Λευκὴν καλεῖσθαι κατ' ἐπωνυμίαν, ὅ ἐστι φερωνύμως· ἐπειδὴ τὰ ἐν αὐτῇ κινώπετα, ἤγουν θηρία ὀρνέων, τουτέστιν ὄρνεα, λευκά εἰσι· τυχὸν μὲν λάροι, κατά δέ τινας πελαργοί. κινώπετα δέ ἐστιν, ὧν ἡ κίνησις ἐν τῷ πέτεσθαι. ἀσυνήθης δὲ ἡ λέξις. ἐκεῖ δὲ, φησὶ, φήμη ἐστὶν Ἀχιλλέως τε καὶ ἡρώων ἐλίσσεσθαι ψυχὰς, ἐρημαίας ἀνὰ βήσσας. ὥς τε νῆσος ἡρώων λέγεται ἡ Λευκὴ αὕτη νῆσος, ὥσπερ νῆσοι μακάρων αἱ ἐν τῷ ἑσπερίῳ ὑμνούμεναι ὠκεανῷ. καὶ τοῦτο, φησὶ, δῶρον τοῖς ἀριστεῦσιν ἀντ' ἀρετῆς· ἤγουν, τοῦτο ἔλαχον οἱ ἥρωες γέρας ἀντὶ ἀρετῆς, τὸ ἀθύρειν μετὰ ῥᾳστώνης ἐν τῇ ῥηθείσῃ νήσῳ. εἶτα ἐπιπλέκει γνωμικὸν προτρεπτικὸν εἰς ἀρετὴν, καί φησιν, ἀρετὴ γὰρ ἀκήρατον ἔλλαχε τιμήν. τουτέστιν, ἀθάνατόν ἐστι καλὸν ἡ ἀρετὴ, καὶ οὐ συναπολήγει τῷ σώματι. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι σπανιώτατόν ἐστι τὸ τῆς γνώμης καλὸν παρὰ τῷ Διονυσίῳ. τούτου δὲ αἴτιον, ὅτι μὴ δίδωσιν αὐτῷ ἡ τῆς πραγματείας ὕλη συχνὰ γνωματεύεσθαι.

549. Κιμμέριον δ' ἄρα τοι διὰ Βόσπορον εὐθὺς ἰόντι] Ὅτι ἐντὸς τῆς Μαιώτιδος νῆσος ἀπειρεσίη ἐστήρικται, ἣν καλοῦσι Ταυρικήν· ἐν ᾗ Φαιναγόρα καὶ Ἑρμώνασσα [2] Παιόνων" ἄποικοι πόλεις, ὧν ἡγήσατο Φαιναγόρας τις καὶ Ἕρμων, ἀφ' ὧν οἱ τόποι καλοῦνται. Ἀρριανὸς δὲ οὕτω φησὶ, Φαναγόρεια, ἣν ἔκτισε Φαναγόρας ὁ Τήϊος, φεύγων τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν. ὅτι [δὲ] Ἑρμωνάσσῃ τῇ γυναικὶ Σημάνδρου Μιτυληναίου τινὸς, οὗ τινα... εἰς ἀποικίαν μεταστήσαντος, καὶ θανόντος ἐν τῷ τῆς πόλεως οἰκι... τῆς τε πόλεως ἐγκρατὴς ἐγένετο, καὶ τὸ ἑαυτῆς ὄνομα τῇ πόλει ἐπ... δὲ στόμα τῆς Μαιώτιδος, Κιμμερικὸς λέγεται Βόσπορος, περὶ οὗ [3] προγέγραπ[ται], ἔνθα τὸ τοῦ πορθμοῦ στενότατον, στάδια κ'. πολεμισταὶ δέ εἰσιν οἱ περὶ τὴν Μαιῶτιν, καὶ γεωργικοὶ, καὶ, μετά γε τὸ Σκυθῶν ἔθνος, πάντων ἀλκιμώτατοι· καὶ ἀπ' αὐτῶν ἡ κλῆσίς ἐστι τῇ Μαιώτιδι, καθά τινες λέγουσι.

1. Ἑλλάδα MS R. STEPHANI. 2. Ἰώνων BYZ. in v. Ἑρμώνασσα. 3. vide commentar. in v. CXL.
legit THO. de PINEDO, ſuper STEPH. ment. in v. CXL.

φασὶ

φασὶ δὲ καὶ πάντας τοὺς ἐφεξῆς αὐτοῖς Σκύθας πάλαι ποτὲ σιτοφάγους εἶναι καὶ ἀροτῆρας· μεταβαλόντας δὲ, γενέσθαι νομάδας, ἀλλοκότους τε καὶ ἀπόλιδας, διὰ τὴν ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ῥηθησομένην αἰτίαν.

554. Αἳ δὲ μὲν ἀνθρώποισιν ἀγακλέες εἰν ἁλὶ νῆσοι] Ὅτι λέγων κατὰ σχῆμα συμπληρώσεως ὁ Διονύσιος, αἱ δὲ μὲν ἀνθρώποις εὐκλεεῖς νῆσοι, ὁμολογεῖ πάλιν τὴν παχυμερῆ περιήγησιν. καὶ καινὸν οὐδὲν, ὅπου καὶ ὁ πλατύτατος γεωγράφος ἑκὼν φησὶ παραλείπειν πολλά. τὸ γὰρ πάντα [1] λεπτολογεῖν", χωρογραφίας ἐστὶν ἴδιον, ὡς καὶ ἐν προοιμίοις εἴπομεν. ἐρεῖ δὲ ὅτι καὶ τῶν νήσων αἳ περὶ Ὠκεανὸν ἐστεφάνωνται, τὰς περισήμους περιηγήσεται. ἄρξεται δὲ καὶ ἐπὶ τούτων ἀπὸ Λιβύης, ἀρχὴν κἀνταῦθα ταύτην ποιούμενος, καὶ οὕτω πρεσβεῖον οἷα τιμῆς τῷ ἑαυτοῦ ἔθνει περιποιούμενος.

557. Ἀνέμοιο παρὰ σφυρὸν] Ὅτι κατὰ μεταφορὰν τολμηροτέραν, καὶ ποιητῇ πρέπουσαν, σφυρὸν (ἤτοι πόδα) ἀνέμου λέγει τὴν βάσιν, ὅ ἐστι τὴν θέσιν καὶ τὸν τόπον ὅθεν πνέει. τὸ δὲ κυρίως σφυρὸν διερμηνεύων [2] Ἀριστοτέλης φησὶ, τῆς κνήμης [3] δι' ὀστοῦ" οὔσης, τὸ μὲν πρόσθιον, ἀντικνήμιον λέγεται· τὸ δὲ ὀπίσθιον, γαστροκνημία· τὸ δὲ ἔσχατον ἀντικνημίου, σφυρόν. λέγει δὲ καὶ ὅτι τῶν σφυρῶν ἑκάτερον ἐκ [4] πλαγίου" τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν κάμπτεται.

558. Ἤτοι μὲν ναίουσι βοότροφον ἀμφ' Ἐρύθειαν] Ὅτι Ἐρύθεια ἡ τοῦ Γηρυόνου νῆσος περὶ τὸ χεῦμά ἐστι τοῦ Ἄτλαντος, ἤτοι περὶ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος. καὶ ὅρα ὅτι τὸν [5] τόπον", ἤτοι τὸ πέλαγος, Ἄτλαντα εἶπεν, ὁμωνύμως τῷ ἥρωϊ, ἐξ οὗ καὶ αὐτὸ παρωνόμασται. ταύτην τὴν νῆσον βούτροφον ἐπωνόμασε, διὰ τὴν περιουσίαν τῶν βοῶν αἳ ἦσαν τῷ Γηρυόνῃ, ἐν ᾗ Αἰθίοπες μακροβίων υἱοὶ, περὶ ὧν [6] προείρηται· οἳ μετὰ τὸν Γηρυόνου, φησὶ, θάνατον ᾤκησαν τὴν νῆσον. αὐτοῦ γὰρ ζῶντος ἀοίκητος ἦν τοῖς ἄλλοις, διὰ τὸ ἐκείνου κακόξενον. ᾄδεται δὲ Ἡρακλῆς εἰς αὐτὴν πλεύσας χαλκῷ λέβητι, ὅτε καὶ τὰς Γηρυονείους ἀπήλασε βοῦς,

Χαλκείῃ ἀκάτῳ βουπληθέος ἐξ Ἐρυθείας·

ὡς ὁ Εὐφορίων λέγεται ἱστορεῖν. ὁμοίως καὶ ὁ Ἐφέσιος Ἀλέξανδρος εἰπὼν,

Χαλκείῳ δὲ λέβητι μέγαν διενήξατο πόντον.

Τάχα δὲ ὁ μὲν ῥηθεὶς λέβης πλοίου εἶδός ἦν, ᾧ καὶ ὁ λῃστρικὸς λέμβος ἔοικε παρηχεῖσθαι, κατὰ παρωνομασίαν τινά. τὸ δὲ τοῦ χάλκεον συγκρότησίν τινα χαλκοῦ δηλοῖ ἐπ' αὐτῷ, ὡς εἴγε τυχὸν χαλκέμβολον ἦν, ἢ παράσημά τινα, ὡς εἰκὸς, ἐκ τοιαύτης εἶχεν ὕλης περὶ τὰ κατὰ πρύμναν ἢ κατὰ πρῷραν. Ἱστέον δὲ ὅτι ὁ Ἀρριανὸς, δοξάζων τὸν Τύριον Ἡρακλέα τοῖς περὶ τὰ Γά-

1. λεπτολογεῖν C.E. & MS R. STEPHANI. 2. histor. animal. lib. I. cap. XV. 3. διοστέου legendum; ita enim ARISTOTELES. 4. πλαγίων ARISTOT. 5. legendum πόντον. 6. vide comment. in v. CCXVIII.

δειρα τόποις ἐπιφοιτῆσαι, λέγει ὅτι κατὰ τὸν λογοποιὸν Ἑκαταῖον ὁ Γηρυόνης, ἐφ' ὃν ὁ Ἀργεῖος Ἡρακλῆς ἐστάλη, οὐδέν τι προσήκει τῇ γῇ τῶν Ἰβήρων· ἢ γοῦν, οὐκ ἦν ἐξ Ἰβηρίας, ἀλλὰ τῆς Ἠπείρου τῆς περὶ Ἀμβρακίαν βασιλεὺς ἐγένετο, καὶ ἐκ τῆς Ἠπείρου ταύτης ἀπήλασεν ὁ Ἡρακλῆς τὰς βόας, οὐδὲ τοῦτο φαῦλον ἆθλον τιθέμενος. οἶδα δὲ, φησὶν, ἐγὼ καὶ εἰς τοῦτο ἔτι τῆς Ἠπείρου ταύτην εὔβοτον, καὶ βοῦς τρέφουσαν καλλίστας. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω. τοὺς δὲ ἐν Ἐρυθείᾳ Αἰθίοπας μακροβίους μὲν ὁ Διονύσιος λέγει, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀκριδοφάγων Αἰθιόπων, οἳ βραχύβιοί εἰσι, σπανίως ὑπερτιθέντες ἔτη μ', κατὰ τὸν [1] γεωγράφον, ὡς ἀποθηριουμένης αὐτοῖς τῆς σαρκός. θεουδέας δὲ ἐπονομάζει, καὶ ἀμύμονας, διὰ δικαιοσύνην, ὡς τῶν ἄλλων ἑσπερίων ἀδίκων ὄντων. Ἰστέον δὲ ὅτι μακροβίους καί τινας τῶν Ὑπερβορείων ἱστοροῦσί τινες. ἄλλοι δὲ νῆσον Ἐρύθειαν εἶπον αὐτὰ τὰ Γάδειρα, τῷ Διονυσίῳ οὐ συντρέχοντες, οἱ δὲ νῆσόν τινα Ἐρύθειαν εἶπον παραβεβλημένην τοῖς Γαδείροις, πορθμῷ σταδιαίῳ διειργομένην. ἐνόμισαν δὲ τοῦτο οἷα τὸ εὔβοτον ὁρῶντες τῆς τοιαύτης νήσου, ἔνθα τὸ τῶν προβάτων γάλα ὀῤῥὸν οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ τυροποιοῦσι πολλῷ ὕδατι μίξαντες, διὰ τὴν πιότητα. καὶ ἐν τριάκοντα δὲ, φασὶν, ἡμέραις αὐτόθι πνίγεται τὸ ζῶον, εἰ μή τις [2] ἀποσχάζει" τι τοῦ αἵματος. πλούσιος δὲ ὁ Γηρυόνης, ὥσπερ κατὰ τὰς βόας, οὕτω καὶ κατὰ τὸ ὄνομα. λέγεται δὲ καὶ Γηρυὼν, καὶ Γηρυόνης, καὶ Γηρυονεύς.

561. Αὐτὰρ ὑπ' ἄκρην Ἱρὴν] Ὅτι κατὰ τὴν Ἱερὰν ἄκραν, τὴν κατὰ τοὺς ἀφνειοὺς Ἴβηρας, (ὅ ἐστι κατὰ τὸ οὕτω λεγόμενον ἱερὸν ἀκρωτήριον, ὃ καὶ [3] κέραν" Εὐρώπης ἄλλοι φασὶν) αἱ Κασσιτερίδες εἰσὶ δέκα νῆσοι ἐγγὺς ἀλλήλων, πρὸς ἄρκτον κείμεναι· ἃς ὁ Διονύσιος Ἑσπερίδας καλεῖ, διὰ τὸν τόπον τῆς θέσεως· δυτικαὶ γάρ εἰσιν. ὅθεν, φησὶ, κασσιτέροιο γενέθλη. διὸ καὶ Κασσιτερίδες λέγονται. οὐκ [4] ἐπιπολῆς" δὲ, φασὶν, αὐτόθι ὁ κασσίτερος, ἀλλ' ὀρυττόμενος εὑρίσκεται. τούτων τῶν δέκα νήσων μία ἔρημος, τὰς δ' ἄλλας οἰκοῦσι Μελάγχλαινοι, ἄνθρωποι ποδήρεις ἐνδεδυκότες χιτῶνας ἐζωσμένοι τὰ στέρνα, μετὰ ῥάβδων περιπατοῦντες, ὅμοιοι τῶν τραγικῶν ποιναῖς, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. [5] Ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι, οὐκ οἶδα νήσους Κασσιτερίδας, ἐξ ὧν ὁ κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾷ.

566. Δισσαὶ νῆσοι ἔασι Βρετανίδες ἀντία Ῥήνου] Ὅτι πρὸς βοῤῥᾶν, ἔνθα Ῥῆνος ὑστατίαν εἰς ὠκεανὸν ἀπερεύγεται δίνην, αἱ Βρετανίδες εἰσὶ δύο νῆσοι, Οὐεργία, καὶ Ἀλουΐων· ἤτοι Βεργία καὶ Ἀλβίων, Βρετανίδες δι' ἑνὸς τ' παρὰ τούτῳ τῷ ποιητῇ γραφόμεναι· ὧν μέγεθος περιώσιον (ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς Κρήτης [6] εἶπεν) οὐδέ τις ἄλλη νήσοις ἐν πάσαις [7] ἰσοφαρίζει", ὅ ἐστιν,

1. STRABON. lib. XVII. 2. ἀποσχάσει E. 5. Thal. CXV. 6. DIONYS. v. DIIII.
3. ἄκραν MS R. STEPH. 4. ἐπὶ πολὺ C. E. 7. ἰσοφαρίζει E.

ἐξισοῦται

ἐξισοῦται αὐταῖς, καὶ τὸ ἴσον φέρεται. αἷς καὶ συγκρίνων τὰς ἐκεῖ νήσους τῶν Αμνιτῶν, νησιάδας ἐν ὑποκορισμῷ καλεῖ. ἔνθα, φησὶν, αἱ γυναῖκες τῶν ἀγαυῶν Αμνιτῶν ἀντιπέραθεν ἐρχόμεναι τελοῦσιν ἱερὰ τῷ Βάκχῳ κατὰ νόμον ἐννύχιαι, [1] στεψάμεναι" κισσοῦ μελαμφύλλου κορύμβοις· παταγῆς δὲ λιγύθροος ὄρνυται ἠχή. λέγει δὲ κισσὸν μελάμφυλλον, τὸν δασὺν, ὡς μελανίαν τοῖς φύλλοις παρέχοντα. οὕτω δὲ καὶ ἐν τῷ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας, παρ' [2] Ομήρῳ, δρυὸς μέλαν τινὲς εἶπον τὴν τῶν φύλλων πυκνότητα, καὶ τὴν πύκνωσιν, ἀφ' ἧς τὸ τῆς σκιᾶς μέλαν γίνεται, ὡς καὶ περὶ τούτων [3] γέγραπται. κόρυμβοι δὲ νῦν, οἱ βοτρυώδεις λέγονται καρποὶ τοῦ κισσοῦ. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ ἐξοχῆς ὀρεινῆς ἡ λέξις καλεῖται δῆλον. φησὶ γὰρ [4] Ηρόδοτος, οἱ μὲν ἔφυγον ἐπὶ τοῦ ὄρους τὸν κόρυμβον. τὸ δὲ παταγὴ, κοινότερον μὲν ὀξύνεται, ὡς τὸ ἀλαλαγή. ὁ δὲ Ηρωδιανὸς βαρύνει αὐτὸ, λέγων ὅτι οὐκ ἐκ τοῦ πατάσσω γίνεται (ὠξύνετο γὰρ ἂν, ὡς τὸ ἀλαλαγὴ) ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πάταγος· οὗ τὸ θηλυκὸν, φησὶν, ἡ πατάγη· καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. [5] φασὶ" δὲ νῆσον ὠκεανίαν εἶναι [6] μικρὰν", οὐ πάνυ πελαγίαν, ἣν οἰκοῦσι γυναῖκες Αμνιτῶν, Διονύσῳ κατεχόμεναι. οὐκ ἐπιβαίνει δὲ ἀνὴρ τῆς νήσου, ἀλλ' αὐταὶ πλέουσι πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ κοινωνοῦσαι αὐτοῖς ἐπανέρχονται. εἶτα συγκρίνων ῥητορικῶς ταῦτα τὰ ἱερὰ πρὸς ἄλλα ὅμοια, φησὶν, οὐχ οὕτως οἱ Αψίνθιοι Θρᾷκες, οὐδ' οὕτως οἱ Ινδοὶ μελανδίνην ἀνὰ ποταμὸν Γάγγην, κῶμον, ἤγουν κωμαστικὴν ἑορτὴν, ἄγουσι τῷ Διονύσῳ, ὡς αἱ νησιώτιδες αὗται γυναῖκες ἀνευάζουσι, τουτέστιν ὑμνοῦσι τὸν Εὔϊον Διόνυσον, εὐοῖ εὐὰν ἀνακράζουσαι, ταῦτα δὴ τὰ ἐπὶ Διονύσῳ ἐνθουσιαστικὰ ἐπιφωνήματα. λόγος γὰρ, τὰς τῶν Αμνιτῶν γυναῖκας δι' ὅλης νυκτὸς [7] ἐξελαυνομένας" χορεύειν, ὥς τε ἐν τούτῳ καὶ τοὺς Θρᾷκας εἴκειν αὐταῖς, καὶ τοὺς Ινδοὺς, καίτοι καὶ αὐτοὺς κατόχους ὄντας τῷ Διονύσῳ, καὶ πάνυ ὀργιάζοντας αὐτῷ. ὁ δὲ [8] γεωγράφος καὶ ἱερὸν εἶναι λέγει τῶν γυναιξὶ τῶν [9] Αμνιτῶν, ὅπερ κατ' ἐνιαυτὸν ἀποστεγάζουσι, συνθημερὸν πάλιν πρὸ δύσεως ἡλίου στεγάζουσιν, ἑκάστης φορτίον ἐπιφερούσης· ὅπερ ἐὰν ἐκπέσῃ, διασπῶσι μανιωδῶς τὴν φέρουσαν. Ιστέον δὲ ὅτι ἐννύχια τῷ Διονύσῳ ἐτελοῦντο τὰ μυστήρια, πρὸς αἴνιγμα τοῦ δεῖν τοὺς πίνοντας ἐπικρύπτειν τὸν οἶνον, καὶ μὴ ἐς προῦπτον ἀσχημονεῖν κωμάζοντας. ἢ καὶ διὰ τὴν σπουδὴν τοῦ ταμιεύεσθαι τὸν οἶνον, καὶ κρύπτεσθαι, ὡς εἰς παλαίωσιν. διὸ καὶ οἰκουρὸς Διόνυσος ἐλέγετο. Τὸ δὲ ἔθνος οἱ Αψίνθιοι ἀπὸ ποταμοῦ ἐοίκασι κεκλῆσθαι Αψίνθου. φησὶ γὰρ ὁ [10] Διονύσιος, θρήϊκος ἐπ' ἠϊόσιν Αψίνθου. διχῆ δὲ γρά-

1. στιλβόμεναι MS R. STEPH. 2. Odyſſ. Ξ. v. XII. 3. vide comment. in v. CCCXXI. 4. HERODOTUS habet οἴχοντο φεύγοντες ἐπὶ ὕριος τὸν κόρυμβον. 5. φησὶ MS R. STEPH. 6. μακρὰν MS R. STEPH. 7. ἐξαλλομένας MS R. STEPH. 8. STRABO lib. IV. 9. Σαμνιτῶν STRABO legit. 10. v. DLXXV.

φεῖται, καὶ διὰ τοῦ υ', καὶ διὰ τοῦ ι'· ὡς καὶ τὸ Ἀψίνθιον, τὸ φυτὸν, καθά φασιν οἱ παλαιοί. τὸ δὲ εὐοῖ εὐὰν, ἀναφωνήσεις ἦσαν, ὡς εἴρηται, εἰς τὸν Διόνυσον ὑμνητήριοι, περὶ ὧν μετ' ὀλίγον ἐν τῷ περὶ Καμαριτῶν λόγῳ ῥηθήσεται. ὁ δὲ Διόνυσος, Εἰραφιώτης μὲν καλεῖται, ἢ παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διὸς, ἢ παρὰ τὸ ἔρειν φαίνειν. πατὴρ γὰρ ἔρειδος οἶνος ὑπὲρ μέτρον πινόμενος. ἐρίβρομος δὲ καὶ ἐριβρεμέτης, ἢ διὰ τὰς τῶν μεθυόντων κραυγὰς (διὸ καὶ Βάκχος ὡς ἀπὸ τοῦ βάζειν λέγεται), προσληφθέντος τοῦ κ' στοιχείου διὰ πλείονα τραχύτητα φωνῆς) ἢ διὰ τὸν βρόμον, ὃν ὁ γλευκάζων οἶνος ποιεῖ πνευματούμενος, καὶ ζέων. καὶ οὕτω μὲν ταῦτα. τὴν δὲ μεγίστην Βρετανικὴν νῆσον οἱ παλαιοὶ τρίγωνον ἱστοροῦσιν εἶναι τῷ σχήματι, εἰς ἣν διαίρων, ἤγουν ἀποπλέων, Καῖσαρ ὁ ἐπιλεγόμενος θεὸς, νύκτωρ ἀνήχθη, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ κατῆρε περὶ τετάρτην ὥραν, τριακοσίους σταδίους διάπλουν τελέσας. δὶς δὲ, φασὶ, διαβὰς ἐκεῖ, ἐπανῆλθε διὰ ταχέων, οὐδὲν μέγα διαπραξάμενος, οὐδὲ προελθὼν ἐπὶ πολὺ τῆς νήσου, ἀλλὰ δύο μὲν ἢ τρεῖς νίκας νικήσας, ἀπολέσας δὲ πλοῖα πολλὰ, διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἐν τῷ ὠκεανῷ πλημμυρίδων καὶ τῶν ἀμπώτεων.

568. Τάων τοι μέγεθος περιώσιον] Ὅτι τὸ μέγεθος τῶν Βρετανίδων νήσων (ἃς ἄλλοι, ὡς [1] προεῤῥέθη, διὰ τοῦ π' Πρετανίδας καλοῦσιν) οὐ μόνον ὁ Διονύσιος ἐνέφηνεν, ὡς ἀνωτέρω ἐῤῥέθη, ἀλλὰ δηλοῖ καὶ ὁ [2] Πτολεμαῖος ἐν τῇ γεωγραφικῇ ὑφηγήσει, λέγων ὅτι τῶν νήσων προτερεύει ἡ Ἰνδικὴ Ταπροβάνη μεγέθει καὶ δόξῃ· μεθ' ἣν ἡ Βρετανικὴ, τρίτη ἡ χρυσῆ Χεῤῥόνησος, τετάρτη ἑτέρα Βρετανῶν ἡ Οὐερνία, πέμπτη Πελοπόννησος, Σικελία μετ' αὐτὴν ἕκτη, ἑβδόμη Σαρδὼ, ὀγδόη Κύρνος, Κρήτη ἐννάτη· ἐπὶ δὲ ταύταις ἡ Κύπρος οὖσα δεκάτη, γίνεται τοῦ καταλόγου κορωνίς. καὶ Πτολεμαῖος μὲν οὕτως εἰς δεκάδα κορυφοῖ τὰς μεγίστας νήσους, συναριθμῶν αὐταῖς καὶ δύο χεῤῥοννήσους, ὡς ἂν, οἶμαι, τὴν δεκάδα σεμνύνῃ. ἕτεροι δὲ, ὡς καὶ ἄνω που ἐλαλήθη, εἰς ἑπτὰ συνάγουσιν αὐτὰς καὶ μόνας· γράφοντες οὕτως ἐμμέτρως,

Τῶν ἑπτὰ νήσων, ἃς ἔδειξεν ἡ φύσις
Θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μὲν, ὡς λόγος,
Πρώτη μεγίστη, δευτέρα Σαρδὼ, τρίτη
Κύρνος, τετάρτη δ' ἡ Διὸς Κρήτη τροφὸς,
Εὔβοια πέμπτη στενοφυὴς, ἕκτη Κύπρος,
Λέσβος δὲ τάξιν ἑβδόμην λαχοῦσ' ἔχει.

581. Νῆσόν κεν Θούλην διεργάοι νηῒ περῶσαι] Ὅτι μετὰ τὰς Βρετανίδας,

1. comment. in v. DLXVII. 2. lib. III. cap. IV.

πολὺ

πολὺ πρὸς τὰ βόρεια ἡ Θούλη νῆσος, ἧς πολὺς ὁ ἐκτοπισμός. [1] ἀρκτικωτάτη" γὰρ τῶν ὀνομαζομένων τίθεται. ἔνθα, φησὶν, ἤματα ὁμοῦ καὶ νύκτας ἀειφανὲς ἐκκέχυται πῦρ, ὁππηνίκα ἥλιος βεβήκοι ἐς πόλον ἄρκτων, ἐν καρκίνῳ γενόμενος. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὑπερβολικὸν, τὸ ἀδιάδοχον ἐν τῷ τοιούτῳ καιρῷ εἶναι τὴν ἡμέραν ἐκεῖ. ἐκεῖνο δὲ καὶ ἐπὶ πλέον ἐκπίπτει ὑπερβολῆς, ὃ δή τινες ἱστόρησαν, τὸ τὸν μὲν θερινὸν ὅλον ὑπὲρ γῆς εἶναι αὐτόθι, τὸν δὲ χειμερινὸν, ὑπὸ γῆν. ὡς ἐντεῦθεν τὸν ἐνιαυτὸν ἐν τῷ ἐκεῖ κλίματι μερίζεσθαι εἰς ἡμερονύκτιον ἓν, ἤγουν εἰς μίαν ἡμέραν, καὶ εἰς μίαν νύκτα· καθὰ καὶ [2] Ἡρόδοτος περὶ τῶν Κιμμερίων λέγων, φησὶ μὴ ἐνδέχεσθαι, ἀνθρώπους εἶναι οἳ τὴν ἑξάμηνον νύκτα καθεύδουσιν. φασὶ δὲ ἄλλοι, ὅτι τὰς ἄρκτους ἐλθόντα τὸν ἥλιον ποιεῖν παρατείνειν τὴν ἡμέραν ἐκεῖ καὶ εἰς κʹ θερινὰς ὥρας, καὶ εἰς πλεῖόν τι, ὀλιγίστων ὡρῶν ποιοῦντα τὴν νύκτα. χειμῶνος δὲ τὸ ἀνάπαλιν. αἰτίαν δὲ λέγει ὁ Διονύσιος τοῦ ἐκεῖ ἀειφανοῦς φωτὸς, τὸ, λοξοτέρα τηνικαῦτα τὸν ἥλιον ἐπιστρέφεσθαι στροφάλιγγι· τουτέστι τὸ, λοξότερον ἀναφέρεσθαι τὸν ἥλιον, καὶ δι᾽ αὐτὸ ἐμβραδύνειν τοῖς ἄνω. τὸ δὲ ἑξῆς ἐπαγόμενον, τὸ, ἀκτίνων ἰθεῖαν ἐπὶ κλίσιν ἐρχομένων, ἀντὶ τοῦ, κατευθὺ τῆς νήσου φερομένου τοῦ ἡλίου, καὶ ἐς αὐτὴν οἷον ἀφορῶντος. καὶ ἔστι τὸ σχῆμα ῥητορικὸν ἀντίθετον, ἀντιτεθέντος τοῦ λοξοῦ τῇ εὐθύτητι· ὡς ἐὰν εἶπεν ὅτι λοξοτέρου μὲν ἄλλως φύσει τοῦ [3] ἡλίου", κατ᾽ εὐθὺ δὲ ὅμως τηνικαῦτα ὄντος τῇ νήσῳ. ποιεῖ δὲ, φησὶ, τοῦτο ὁ ἥλιος, ἕως ἐπὶ κυανέους ἄνδρας νοτίαν ὁδὸν αὖθις ἐλάσῃ. τουτέστιν, ἐπιμήκης ἡ ἡμέρα γίνεται τοῖς περὶ τὸν βόρειον πόλον, ἕως εἰς τὸ ἀντικείμενον νότιον ἡμικύκλιον ἢ ἡμισφαίριον τραπῇ ὁ ἥλιος. τούτους γὰρ λέγεσθαι φασὶ κυανέους, δηλονότι τοὺς πρὸς τῷ νοτίῳ μέρει Αἰθίοπας· εἰς οὓς καὶ ὁ Ζεὺς ἥλιος ἀποδημεῖν ποτε παρὰ τῷ [4] ποιητῇ πλάττεται. τὸ δὲ, ἐς πόλον ἄρκτων, ἀντὶ τοῦ, περὶ τὸν ἀρκτῷον πόλον, ἤγουν κύκλον τοῦ οὐρανοῦ, περὶ ὃν αἱ δύο ἄρκτοι εἱλοῦνται.

589. Χρυσείην τοι νῆσον ἄγει πόρος] Ὅτι πρὸς τοῖς ἑῴοις τοῦ ὠκεανοῦ ἐστὶν ἡ Χρυσῆ νῆσος, λεγομένη οὕτως, ἢ διὰ τὸ χρυσὸν φέρειν, κατά τινας· ἢ, κατὰ τὸν Διονύσιον, [5] διότι" ἀνατολαὶ καθαροῦ φαίνονται ἠελίοιο. καὶ οὕτω διὰ τὸ καθαρὸν τῆς [6] φαύσεως", χρυσοῦς εἶναί πως δοκεῖ ὁ ἥλιος, οὐ μὴν σκυθρωπὸς, καθὰ [7] παρὰ" Σκύθαις, διὰ τὴν τοῦ Κρονίου πόντου συννέφειαν. καὶ διὰ τοῦτο Χρυσῆ λέγεται καὶ ἡ ὑπ᾽ αὐτῷ λαμπομένη αὕτη νῆσος.

591. Πρὸπάροιθε κολώνης Αἶψά κε Κωλιάδος μεγάλην ἐπὶ νῆσον ἵκοιο Μητέρα Ταπροβάνην] Ὅτι ἡ Ταπροβάνη, ποτὲ Σαλικὴ ὀνομασθεῖσα,

1. ἀρκτικωτέρα C. E. 2. Melpom. xxv. v. ccccxxiii. 5. αὐτόθι addunt C. E.
3. στρεφομένου addit C. E. 4. HOMER. Il. A. 6. φάνσεως MS R. STEPH. 7. περὶ E.

νη-

νῆσός ἐστι πελαγία, οὐκ ἐλάττων τῆς Βρεττανικῆς, κατὰ τὴν ἱστορίαν, τετρά-πλευρος, θηρονόμος, πεπληθυῖα κείνων ἐλεφάντων, ὥς φησιν [1] Ἀλέξαν-δρος ὁ καὶ Λύχνος ἐπιλεγόμενος. ταύτην τὴν νῆσον ὁ Διονύσιος μητέρα φη-σὶν ἐλεφάντων Ἀσιηγενέων. λέγει δὲ αὐτὴν καὶ Κωλιάδος νῆσον μεγάλην· ὅ ἐστιν Ἀφροδίτης, ὁποία καὶ ἡ Κύπρος· διὰ τὸ καὶ τοὺς ἐν τῇ Ταπροβάνῃ ἀνθρώπους γυναικείῳ κόσμῳ φαιδρύνεσθαι, ἄλλως τε τὰ εἰς Ἀφροδίτην θρυπτομένους, ἔτι δὲ καὶ ἐμπλεκομένους τὰς θρίχας. ἱστορεῖ δὲ καὶ τὸν καρκίνον τὸ θερινὸν ζώδιον ὑπὲρ αὐτῆς δινεῖσθαι τῆς νήσου, οὐρανίαις ἀειρόμενον στρο-φάδεσιν, ὡς τοῦ ἐκεῖ κλίματος ὑπὸ τὸν καρκίνον κειμένου. Πτολεμαῖος μέντοι τὸν κριὸν τὸ ζώδιον ὑπὲρ αὐτῆς εἱλεῖσθαί φησι. Σημείωσαι δὲ ὅτι κατὰ λόγον δριμύτητος, ἤτοι γλυκύτητος, στροφάδας ἐνταῦθα νῦν εἶπε τὰς τοῦ ἀστέρος τοῦ καρκίνου κατ' οὐρανὸν στροφάλιγγας, καὶ κινήσεις. ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις ὄνομα νή-σων ἔχει τὰς Στροφάδας περὶ τὸ Σικελικὸν κειμένων πέλαγος. Κωλιὰς δὲ ἡ Ἀφροδίτη, ἡ ἀπὸ τόπου Ἀττικοῦ, ὅπου τὰ Περσικὰ συνέπεσον ναυάγια, περὶ [2] οὗ" χρησμὸς τοιοῦτος ἐξέπεσε,

——— Κωλιάδες δὲ γυναῖκες ἐρετμοῖς
Φρείξουσιν. ———

ὁ δὲ τοιοῦτος Ἀττικὸς τόπος ὅμοιός ἐστι, φασὶν, ἀνθρώπου κώλῳ δηλαδὴ τῷ κατὰ τοὺς πόδας, [3] ἐκκείμενος" εἰς θάλασσαν, ἔχων Ἀφροδίτης ἱερὸν, Κω-λιάδος καλουμένης ἐκ τοῦ τόπου ὁμοιότητος. ἕτεροι δὲ Κωλιάδα φασὶ κληθῆναι ἀπὸ τόπου εἰς ὃν ζώου κωλῆν ἀπέθετο ὄρνις, ἔκ τινος θυσίας ἁρπάσας. μέ-ρος δὲ ποδὸς ἐμπροσθίου ἡ κωλῆ· καὶ περισπᾶται ἀπὸ συναιρέσεως, ὥσπερ γα-λέα, γαλῆ, οὕτω καὶ κωλέα, κωλῆ. οἱ δέ φασιν ὅτι Ἀθηναίους ἐλῄσαντό ποτε οἱ Τυρρηνοὶ, μεγάλα συνιστῶντες πειρατήρια. γυνὴ δὲ Τυρρηνὶς διατε-θεῖσα φιλίως περί τινα τῶν Ἀττικῶν αἰχμαλώτων, ἀφῆκε λύσασα. ὁ δὲ ἵδρυσε φυγὼν Κωλιάδος Ἀφροδίτης ἱερὸν, ὡς δι' αὐτὴν τὰ κῶλα λυθείς. αἴθωνα καὶ τὸν καρκίνον προσεῖπεν, ἀντὶ τοῦ καυσοποιόν. διὰ τὴν θερμότητα ἣν ὁ ἀὴρ πάσχει, ὄντος ἡλίου ἐν τῷ τοιούτῳ θερινῷ ζωδίῳ.

Κολώνης αἶψά κε Κωλιάδος] Ὅτι κεῖται καὶ ἐνταῦθα παρήχησις και-νότροπος, ὁποῖαι πολλαὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν εἴρηνται. ἔστι δὲ τοιαύτη· στρεφθεὶς νοτίης προπάροιθε κολώνης, αἶψά κε Κωλιάδα ἐπὶ νῆσον ἵκοιο. παρηχοῦνται γάρ πως ἡ κολώνη καὶ ἡ Κωλιάς. τάχα δὲ οὐδὲ τοῦτο παρήχησις, ἀλλ' οὕτω παρατυχὸν συνέπεσεν, οὐ προεξεργασαμένου τοῦ ποιητοῦ.

1. apud STEPH. BYZ. hic LYCHNI locus ſic ſe habet,
Νῆσος τετράπλευρος, ἁλιστέφανος Ταπροβάνη,
Θηρονόμων πέπληθεν εὐρρίνων ἐλεφάντων.

2. ὧν C. E. 3. ἐγκείμενος STEPH. BYZ. & SUIDAS in v. Κωλιάς, uti & HESYCHIUS. ſed ἐκκείμενος magis placet HOLSTENIO.

546. Αὐτὴ

546. Αὐτὴ δ' εὐρυτάτη μέγεθος πέλει] Ὅτι εὐρυτάτη τὸ μέγεθος ἡ Ταπροβάνη. φησὶν οὖν καὶ ὁ [1] γεωγράφος, Ταπροβάνη, πελαγία νῆσος μεγάλη, πολὺ τῆς ἠπείρου διέχουσα. ἔχει δὲ κατὰ τὸν Διονύσιον, καὶ κήτη πολλὰ ὄρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα, οἷς ὑπὲρ ἄκρων νώτων τέτρηχεν, ὅ ἐστι [2] τετράχυνται", μήκιστος ὁλκὸς ἀκάνθης. ὧν καὶ τὰ στόματα λυγρὰ λέγει, καὶ χάσμα οὕτω μέγα φησὶν αὐτοῖς εἶναι, ὡς πολλάκις καὶ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσιν ὑφ' ἓν καταβρῶξαι, ὅ ἐστι καταβροχθίσαι, καταπιεῖν. ὀνοματοπεποίηται δὲ τὸ καταβρῶξαι, ὡς ἀπὸ τοῦ βρόχω ῥήματος· καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐστι καὶ ὁ βρόχθος, καὶ τὸ καταβροχθίζω ῥῆμα. λέγει δὲ τὰ τοιαῦτα κήτη, καὶ τέρατα, καὶ βοτὰ πόντου Ἐρυθραίου, ἐν ᾧ καὶ ἡ νῆσος κεῖται. μεγεθύνας δὲ αὐτὰ τῷ λόγῳ, ἐπάγει [3] πάνυ" ἐνδιαθέτως, ὡς οἷα φόβον παθών, ὅτι δυσμενέων παῖδες ἐκείνοις ἀντιάσειαν, ὅ ἐστιν, ἐχθροὶ ἄνδρες, πλανώμενοι περὶ θάλασσαν, ἐντύχοιεν αὐτοῖς. τούτου δὲ τοῦ σχήματος τὸ ἀνάπαλιν κέχρηται, ὅτε περὶ τῶν Μασσαγετῶν εἴπῃ ὅτι, μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅστις ἑταῖρος αὐτοῖς ἐμπελάσοι. μάλα γὰρ κακόξεινοι. ἔμπαλιν γὰρ ἐσχημάτισται τοῦτο πρὸς ἐκεῖνο. εἰ γὰρ καὶ ἄμφω ἐνδιαθέτως ἔχουσιν, ἀλλ' ὅμως διαφέρουσι· καθὰ ἐνταῦθα μὲν ἐχθροῖς ἐπαρασάμενος ἀπώλειαν, καταντᾷ σωτηρίως εἰς τὸ ὑπὲρ φίλων ἀπεύχεσθαι· (φησὶ γὰρ, δυσμενεῖς ἐμπελάσειαν αὐτοῖς· φίλοι δὲ δηλαδὴ, οὔ.) ἐν δὲ τῷ περὶ Μασσαγετῶν, ἀνάπαλιν τὰ ὑπὲρ φίλων ἀπευξάμενος, εἰς ἐχθροὺς ἀφορᾷ καταλήγων. λέγει γὰρ, μήτ' ἐγὼ, μήτε τις τῶν ἐμῶν ἐμπελάσοι τοῖς Μασσαγέταις, ἀλλ' ἐχθρὸς δηλονότι ἐμπελάσοι αὐτοῖς.

599. Τέτρηχεν] Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐνταῦθα μὲν τὸ τέτρηχεν, ἀντὶ τοῦ τετράχυνται, εἶπε· παρ' [4] Ὁμήρῳ δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ τεταράχθαι κεῖται, ἐν τῷ, Τετρήχει δ' ἀγορή.

Ὁλκὸς ἀκάνθης] Ὅρα δὲ ὅτι ὁλκὸν ἀκάνθης εἶπεν. ὡς τε πολυσήμαντον ὁ ὁλκὸς, ὡς καὶ περὶ μικροῦ [5] ἐφάνη. ἄκανθαν δὲ λέγει οὐ τὸ τοῦ κήτους ὀστοῦν, τὸ ἀναλογοῦν ῥάχει, ὃ κυριολεκτεῖται καὶ ἐπὶ ἰχθύων καὶ ὄφεων· ἀλλὰ νῦν ἄκανθαν ἐστὶ νοῆσαι τὰ ἐπιφαινόμενα ἔξω περὶ τὴν ῥάχιν κέντρα, καὶ ἐπανεστηκότα ὡς ἐν φραγμῷ αἱμασιᾶς.

604. Τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς] Τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς ἐν ἁλὶ καὶ γαίῃ κακὰ μυρία θήκατο θεός· ἤγουν, πανταχοῦ κακὰ τοῖς κακοῖς. εἴπομεν δὲ καὶ [6] ἀνωτέρω ὅτι πένεται γνωμῶν οὗτος ὁ ποιητὴς, κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος. ὀλίγον γὰρ αὐτῶν μέλει τοῖς τοπογράφοις.

606. Καρμανίδος ἔκτοθεν ἄκρης] Ὅτι ἐν τῇ Καρμανίδι ἄκρᾳ νῆσος ἡ

1. STRABO lib. II. 2. τετράχυνται a. & MS R. STEPH. 3. πάλιν MS R. STEPHANI. 4. Iliad. B. v. XCV. 5. vide comm. in v. CCCCXLI. 6. vide comm. in v. DXLI.

Ὠγυρὶς,

Ὤγυρις, καὶ ὅτι περὶ αὐτὴν τύμβος Ἐρυθραίου βασιλέως· ὃν ἄλλοι Ἐρύθραν φασί, γράφοντες,

Ἀγχιβαθὴς δ' ἄρα νῆσος ἁλὸς κατὰ βένθος ἐρυθρῆς
Ὤγυρις· ἔνθα δὲ τύμβος ἁλὸς μεδέοντος [1] Ἐρύθρα
Κέκλιται. ———

ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ θάλασσα κληθῆναι δοκεῖ, ὡς [2] προεγράφη. οἱ δὲ κατὰ ἐπίθετον ἐθνικόν, Ἐρυθραῖον βασιλέα τὸν Δηριάδην νοοῦσιν, αὐτόθι τεθαμμένον, οὗ καὶ περὶ τούτων [3] ἐμνήσθημεν· ὃς Ἐρυθραῖος μὲν ἦν τῷ γένει, χρόνῳ δ' ὕστερον εἰς Ἰνδοὺς ἐλθὼν [4] ἀντέστη" λαμπρῶς τῷ τοῦ Διὸς Διονύσῳ στρατευσαμένῳ κατὰ τῶν [5] Ἰνδῶν". ἡ δὲ Καρμανὶς Περσῶν ἐστὶν ἐμπόριον.

609. Εἰς Ἴκαρον εἰσαφίκοιο· Ἴκαρον εἰναλίην] Ὅτι περὶ τὴν Περσίδα θάλασσαν βορεία νῆσος ἡ Ἴκαρος, ὁμώνυμος τῇ περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος· ἣν καὶ ἐπαναλαμβάνει διὰ τὸ ἔνδοξον. τιμᾶται δὲ ἐν αὐτῇ πολυτελῶς ταυροπόλος, Ἀπόλλων, ἢ Ἄρτεμις. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι ὁ Περσικὸς κόλπος μικρόν τι ἐλάττων Εὐξείνου ἐστίν, ἐν ᾧ Ἴκαρός τε νῆσος, καὶ Τύρος, καὶ Ἄραδος, ὁμώνυμοι τῶν Φοινικῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ὁ [6] γεωγράφος τετρασυλλάβως Ἰκαρείαν λέγει, δοξάζων ἀπὸ [7] τῆς τοιαύτης νήσου" καὶ τὸ Ἰκάριον καλεῖσθαι πέλαγος· λέγων ὅτι καὶ ἐρημόν ἐστιν αὐτὴ νησίον, νομὰς ἔχον αἷς χρῶνται οἱ Σάμιοι.

612. Τόσσας μὲν νήσους] Ὅτι καὶ τὰς [8] περὶ ὠκεανὸν νήσους, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας, καθὰ προείρηται, παχυμερῶς ἐπιτρέχει, τὰς ἐπιφανεστέρας μόνας λόγῳ διδούς. φησὶ γοῦν, τόσσαι μὲν εὐρύτεραι, ἄλλαι δὲ ἀπειρέσιαι, αἱ μὲν, ὧδε, αἱ δὲ, ἐκεῖ, καὶ ἄλλαι ἄλλοθι, αἱ μὲν, ὑπ' ἀνδρῶν οἰκούμεναι, καὶ ἀγαθὸν ὅρμον ἔχουσαι, αἱ δὲ, βαθύκρημνοι, καὶ οὐ ναύταις ἕτοιμαι· ὧν οὐδὲ ῥάδιόν φησιν αὐτῷ εἰπεῖν ὄνομα πασῶν.

620. Ἀσίης] Ὅτι Ἀσία ἡ χώρα ὠνόμασται ἀπὸ [9] Ἀσίου" τοῦ [10] Ἄτυος", ὡς καὶ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης λόγῳ εἴρηται· ἢ ἀπὸ Ἀσίας [11] μητρὸς" Προμηθέως, ὡς καὶ [12] Λυκόφρων βούλεται· ἢ διότι πολλὰ ἐξ ὑδάτων τέλματα ἔχει, καὶ διὰ τοῦτο ἰλυώδης τυγχάνει. ἄσις γὰρ ἡ ἰλύς, ὡς καὶ παρ' [13] Ὁμήρῳ. τινὲς δὲ καὶ τὴν Ἀττικὴν ἱστοροῦσιν Ἀσίδα κληθῆναί ποτε. οἱ δέ φασιν ὅτι Ἄσιος φι-

1. Ερύθρυ MS R. STEPH. 2. vide commer. in v. XXXVIII. 3. ibidem. 4. ἀνέστη. 5. Περσῶν MS R. STEPH. 6. STRABO lib. X. 7. τῆς τοιαύτης νήσου C. 8. παρὰ E. 9. Ασιέως EUSTATH. in comment. in v. CCLXX. male, pro Ασίου. 10. Κότυος. HERODOTUS in Melpom. XLV. & ipſe EUSTATH. in HOMER. Iliad. B. v. DLXI. 11. γυναικὸς HERODOT. Melp. XLV. & STEPH. BYZ. in v. Ασία. at APOLLODORUS lib. I. de diis & APOLLONII ſchol. ad v. CCCCXLIV. lib. I. Argonaut. & etymologici auctor cum EUSTATHIO conſentiunt. vide comm. in v. CCLXX. & quæ ibi notantur. 12. Alex. v. MCCCCXII. 13. Iliad. Φ. v. CCCXXI.

λόσοφος


AQUILO
OCCIDENS
ORIENS
Normullæ loca Minoris Aſiæ et Syriæ ob anguſtias hujus Tabulæ omiſſa in marginibus aliarum Tabularum adnotata inveniuntur.
Baſtarnæ
Sarmatia
Scythæ
Troglodytæ
PONTUS EUXINUS
Thyni
Armenia
Iberia
MARE CASPIUM Seu HYRCANIUM
Iaxartes fl.
Sogdiana
Sacæ
Maſſagetæ
Seres
Phauri
Pygmæi
Imaus M.
Emodi Montes
Alexandri Columnæ
Tapyri
Mardi
Phrygia Major
ASIA Minor
Mare Ægæum
Mesopotamia
Chaldæa
MEDIA
ASIA MAJOR
PERSIA
Arachotæ
Gedrosi
INDI.
Barchi Columnæ
India extra Gangem
Gangetica Regio
MARE MEDITERRANEUM
Arabia Deserta
Sinus Perſicus
SARACENI
ARABIA Felix
Chatramitæ
LYBIÆ Seu AFRICÆ Pars
NILUS
ÆGYPTUS
Sinus Arabicus
Gabeni
ERYTHRÆUM MARE
ERYTHRÆUM MARE NOTUS
MARE EOUM Seu INDICUM
Indoſcythia
ASIÆ TABULA ANTIQUA DIONYSIO, et EUSTATHIO ACCOMMODATA.

λόσοφος τελεστὴς δέδωκε τῷ Τρωῒ πρὸς φυλακὴν τῆς Τροίας Παλλάδιον ἀπὸ ξύλου τετελεσμένον, ἤτοι καταγεγοητευμένον. ὁ δὲ εἰς τιμὴν ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς, τὴν ὑπ' αὐτῷ χώραν, Ἤπειρον καλουμένην [1] τοπρὶν", Ἀσίαν μετωνόμασεν. ἐξ αὐτῆς δὲ, ὡς ἀξιολόγου μέρους, καὶ ἡ λοιπὴ χώρα μετέσχε τῆς αὐτῆς κλήσεως. ἔχουσι δὲ αἱ ἱστορίαι ὥσπερ Λιβύην κόμμα τι τῆς Λιβύης χώρας, καθὰ [2] προγέγραπται, οὕτω καὶ μέρος τι τῆς ὅλης Ἀσίας, οὕτως ἰδίως Ἀσίαν καλούμενον, ὁμωνύμως τῇ ὅλῃ Ἠπείρῳ. καλεῖται γὰρ, φασὶν, Ἀσία ἡ ἐντὸς τοῦ Ταύρου περιέχουσα Λυδοὺς, Κᾶρας, Λυκάονας, Παφλαγόνας, Ἴωνας, Αἰολεῖς, καὶ ἄλλους. οἱ δέ φασιν ὅτι ἐστὶν ἰσθμὸς ὁ ἐπὶ Ἀμισὸν καὶ Θεμίσκυραν, καὶ ἡ ἐντὸς τῆς γραμμῆς ταύτης χώρα ἰδίως Ἀσία λέγεται. οἱ δέ φασιν ὅτι Ἀσία πόλις Λυδίας παρὰ Τμώλῳ τῷ ὄρει, ἐν ᾗ τρίχορδος κιθάρα εὑρέθη, καὶ ἀπὸ ταύτης ἡ χώρα καλεῖται. ἢ ἀπὸ Ἀσίου τινὸς Λυδοῦ, ἐξ οὗ ὁ Ἀσίας λειμὼν, ὡς τὸ κοχλίας· ὡς καὶ [3] Ὅμηρος, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι· οὐ κατὰ δοτικὴν, τῷ Ἀσιανῷ· ἀλλὰ κατὰ γενικὴν, Ἀσίου κοινῶς, ὡς κοχλίου· καὶ Ἰωνικῶς [4] Ἀσίεω" (ὡς καὶ παρὰ [5] Ἡροδότῳ εὕρηται) καὶ συγκοπῇ, Ἀσίω· ὡς Ἑρμείεω, Ἑρμείω, καὶ, [6] ἐϋμελίω Πριάμου.

Ῥυσμὸς πέλει ἀμφοτεράων ἠπείρων] Ὅτι ὁ τῆς Λιβύης καὶ Εὐρώπης ὁμοῦ τῶν δύο ῥυσμὸς, ὅ ἐστιν ἑλκυσμὸς καὶ ἔκτασις, ὁ καὶ εἰς κῶνον, ὡς [7] προείρηται, συντελούμενος, σχῆμά ἐστι τῆς Ἀσίας, κώνου δηλαδὴ καταμόνας οὔσης καὶ αὐτῆς ἑτέρωθεν, οὗ τὸ πλατὺ προσήνωται τῷ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Λιβύης ἴχνει· ὡς τὴν μὲν βάσιν ἐκείνου τε καὶ τούτου τῶν κώνου κοινὴν εἶναι, τὸ δὲ ὀξὺ τούτου τελευτᾶν ἐπὶ ἀνατολῆς μυχὸν πάσης, ὅ ἐστι πρὸς τὸν ἑῷον ὠκεανὸν καὶ τὰς ἐκεῖ τῶν [8] Διονυσίου" στήλας· ὥσπερ τὸ τοῦ ἑτέρου κώνου ὁμοίως ἀποξυνόμενον τερματοῦται πρὸς τὰ κατὰ δύσιν Γάδειρα, καὶ τὰς τοῦ Ἡρακλέους στήλας. διὸ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐρρέθη [9] σφενδόνῃ ἐοικέναι τὴν γῆν, ἧς τὸ ὀξὺ ἀμφοτέρωσε πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου κελεύθοις. Διαφορὰν δὲ τοῖς τοιούτοις δυσὶ κώνοις ἐρεῖ, κατά τε τὸ ἐν μεγέθει ποσὸν (μείζων γὰρ κατὰ πολὺ ὁ τῆς Ἀσίας κῶνος) καὶ κατὰ τὸ εἶδος· ἐπειδὴ ἐκεῖ μὲν εἷς πόντος ἀπείριτος τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Λιβύῃ μεσολαβεῖται, ὁ ἐκ τοῦ ἑσπερίου ὠκεανοῦ, ὃς καὶ τῆς Ἀσίας ἐφ' ἱκανὸν προσάπτεται· ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ πολὺς, φησὶν, ὠκεανὸς, καὶ οὐ μόνος εἷς πόντος. τρεῖς γὰρ, φησὶ, κόλπους κυμαίνοντας ἐρεύγεται ἔνδοθι βάλλων, Περσικὸν, Ὑρκάνιόν τε, καὶ Ἀῤῥάβιον βαθυδίνην. ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ ἐπαναλήψει χρᾶται, κατὰ τὸ σχῆμα τὸ λεγόμενον ἐπαναστροφή· λέγων οὕτως, τοὺς δύο νοτίους, τὸν δ' εἰς βορέην ὁρόωντα, ἐς βορέην ὁρόωντα καὶ ἐς

1. ποτὶ C. 2. vide comment. in v. CCLXX. 3. Iliad. B. v. CCCCLXI. 4. Ἀσίω HILLUS edidit, male. 5. Melp. XLV. 6. HOM. Il. Δ. v. XLV. 7. vide comment. in v. CCLXXIV. 8. Διονύσου E. 9. DIONYS. v. VII.

Λίβα. λέγει δὲ τὸν Υρκάνιον· ὃν καί, ὡς βόρειον, γείτονα τοῦ Εὐξείνου πόντου φησίν. ἔστι δὲ τὸ ῥηθὲν σχῆμα τῆς ἀναστροφῆς ὅμοιον τῷ [1] Ὁμηρικῷ, τῷ,

Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν·
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, [2] μένος" δ' αἴθωνι σιδήρῳ.

623. Στῆλαι Θηβαιγενέος Διονύσου] Ὅτι καὶ ἄλλο τί ἐστι κοινὸν ἀμφοτέροις τοῖς ῥηθεῖσι κώνοις. ὥσπερ γὰρ ἐν Γαδείροις περὶ τὸ ἑσπέριον ὀξὺ τοῦ κώνου Ἡράκλειαι ἑστᾶσι στῆλαι, οὕτω καὶ ἐν Ἰνδίᾳ, πύματον περὶ ῥόον ὠκεανοῦ, Ἰνδῶν ὑστατίοις ἐν οὔρεσι, στῆλαι Θηβαίου Διονύσου, ἐλθόντος μέχρι καὶ ἐκεῖ, ὅτε καὶ ὑφ' ἑαυτῷ τὴν χώραν ἐποίησεν, ὡς καὶ ἐν τῷ τέλει λεχθήσεται τῆς περιηγήσεως. καὶ ὅρα ὅπως ἐξ Ἑλλάδος ἦσαν, κατά τινας, οἱ τὴν γῆν περιεληλυθότες ἕως τερμόνων· ὁ Ἡρακλῆς τε δηλονότι, καὶ ὁ Διόνυσος. καὶ ἔστι τοῦτο οὐ μόνον Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ Θηβῶν μάλιστα ἐγκώμιον. ἐκεῖθεν γὰρ ὁ τοιοῦτος Διόνυσός τε καὶ Ἡρακλῆς. καίτοι τινὲς ἄλλους τινὰς βούλονται τοῦτο ποιῆσαι, καὶ οὐ τοὺς Ἑλλαδικοὺς, Ἡρακλῆ τε καὶ Διόνυσον.

625. Ἔνθα τε Γάγγης λευκὸν ὕδωρ Νυσαῖον] Ὅτι ἐν οἷς λέγει ὡς ὁ Γάγγης ὁ Ἰνδικὸς ποταμὸς λευκὸν ὕδωρ Νυσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίει, οὐ κυρίως ἔοικε χρῆσθαι τῇ λέξει, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτους λέγει τὸν πλαταμῶνα. κυρίως δὲ ὁ πλαταμὼν ἐπὶ θαλάσσης λέγεσθαι εἴωθεν, ἐχούσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας. τάχα δὲ τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ τόπος δι' οὗ ῥέει ὁ Γάγγης. Νῦσαι δέ, φασί, διάφοροι, Αἰθιοπική, [3] Ἀῤῥαβική, Εὐβοϊκή", περὶ ἣν λέγεται καὶ τὸ τῆς ἀμπέλου τεράστιον, βότρυν ἐκφερούσης καθημέριον. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Νῦσαι, ὡς οἱ τὰ ἐθνικὰ [4] γράψαντες λέγουσι. φασὶ δὲ τοὺς περὶ τὴν Νυσαίαν Ἰνδικὴν ταύτην ὁδὸν ὄντας, καὶ τοὺς περὶ τὸ Νυσαῖον ὄρος τοῦτο οἰκοῦντας, ἀνθρωποφάγους εἶναι. περὶ δὲ ταύτης τῆς Νύσης καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα [5] ῥηθήσεται.

636. Μέσσον δ' ἀμφοτέρων χθονὸς ἄσπετος ἰσθμὸς ἐείργει] Ὅτι τὸν ἤδη ῥηθέντα μέσον τοῦ Εὐξείνου πόντου καὶ τῆς Υρκανίας πλατύτατον ἰσθμόν, ἤτοι τὸν περὶ τὴν Ἰβηρίαν τὴν Ἑῴαν, ἄσπετόν τε λέγει, καὶ μακροῖς ὧδε καὶ ὧδε πιτνάμενον πεδίοις. καὶ σημείωσαι καὶ ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἰσθμὸς ἁπλῶς μὲν καὶ οὕτω ῥηθείς, γῆν δηλοῖ στενοχωρουμένην μεταξὺ δύο θαλασσῶν· εἰ δὲ [6] προσκεῖται" τὸ μακρὸς, ἢ πλατὺς, ἢ ἀθέσφατος, ἤ τι τῶν τοιούτων ὁποῖα πολλὰ ἐπινοεῖται ὁ Διονύσιος, τότε διὰ τὰς τοιαύτας προσθήκας ἰσθμὸς νοηθήσεται καὶ ὁ μὴ στενός. τὸ δ' αὐτὸ νοητέον καὶ ἐπὶ πορθμοῦ, εἴ γε παρὰ τοῖς [7] παλαιοῖς" πορθμὸς λέγεται ὁ περὶ Σικελίαν, οὐ μόνον ὁ βόρειος, ἀ

1. Iliad. Υ. v. CCCLXXI. &c. 2. δέμας MS R. STEPH. 3. omittit MS R. STEPHAN. 4. vide unum ex iis STEPHANUM BYZANT. in v. Νῦσαι. 5. vide comment. in v. MCLIII. 6. προσκεῖται C. E. 7. πολλοῖς MS. R. STEPH.

ἐπλασύ-

ἑπταστάδιος, ἀλλὰ καὶ ὁ νότιος, ὁ χιλίοις καὶ πεντακοσίοις σταδίοις μετρούμενος, καὶ εἰς χάσμα τοσοῦτον ἀνοιγόμενος.

638. Μέσσα γε μὴν πάσης Ἀσίης ὄρος ἀμφιβέβηκεν] Ὅτι ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος ἀρξάμενος ἐκ τῆς Παμφυλίας, ὡς οὗτος δοξάζει, ἄχρι καὶ Ἰνδῶν παρήκει, διὰ πάσης ἥκων Ἀσίας· ἄλλοτε μὲν, φησὶ, λοξὸς καὶ ἀγκύλος, καὶ τοῖς ὄρεσι κατωτέρω, πολλὰς ἔχων στροφάλιγγας, ἄλλοτε δὲ ὀρθότερος ἴχνεσιν. εἶτα αἰτιολογῶν τὴν κλῆσιν τοῦ ὄρους, φησὶ, Ταῦρον δὲ αὐτὸν κικλήσκουσιν, οὕνεκα λοφούμενος ταυροφανὴς καὶ ὀξυκάρηνος ὁδεύει, οὔρεσιν ἐκταδίοις, ὅ ἐστι μακροῖς, πολυσχιδὴς ἔνθα καὶ ἔνθα. τὸ δὲ ὀξυκάρηνος γράφεται καὶ ὀρθόκραιρος, καὶ ἔστι προσφυὲς τῇ κλήσει τοῦ Ταύρου. ἐπίθετον γὰρ ταύρου, καὶ ἁπλῶς βοὸς, τὸ [1] ὀρθόκραιρος"· ὡς δηλοῖ τὸ, [2] βοῶν ὀρθοκραιράων. λέγει δὲ ὅτι ὁ Ταῦρος οὗτος οὐ μίαν ἐπωνυμίαν ἔλαχεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ στροφάλιγγι ἔχει ὄνομα. εἶτα δεικνύων πάλιν τὸ παχυμερὲς τῆς περιηγήσεως, λέγει τοιαῦτα ἐκείνοις ἂν μέλοιτο οἳ κατὰ χώραν οἰκοῦσιν. ὅμοιον δὲ, φασὶ, τὸ σχῆμα τοῦτο τῷ τοῦ [3] Ἡσιόδου, τῷ,

Οἳ δὲ [4] ἕκαστα" ἴσασιν, οἳ ἂν περιναιετάωσιν.

καὶ τοὺς ἐκ τοῦ Ταύρου δὲ καναχηδὰ ῥέοντας ποταμοὺς, ἀπειρεσίους εἰπὼν, ἐπάγει, τίς ἂν πάντα ὀνόματα [5] εἴποι"; καὶ ἔθνη δὲ διΐξεσθαι λέγει οὐ πάντα, ἀλλ' ὅσα εἰσὶν ἀείδηλα· εὐχόμενος τὰς Μούσας [6] ἰθύντατον" ἴχνος ἄγειν, καὶ μὴ σκολιὸν, εἰ καὶ πολλαὶ τοῖς περιηγουμένοις τύποις εἰσὶν αἱ στροφάλιγγες.

647. Ἐπωνυμίαν μίαν] Ὅρα δὲ ὅτι κατὰ μίμησιν τοῦ Σαμία μία ναῦς, εἶπε καὶ οὗτος τὸ, ἐπωνυμίαν μίαν ἔλαχεν· ἐξ Ὁμήρου δὲ ἄμφω εἴληπται, εἰπόντος ἐν Ὀδυσσείᾳ, Σαμία μία. ὁ δὲ [7] γεωγράφος οὕτω περὶ τοῦ Ταύρου φησὶ, Διέζωκεν ὁ Ταῦρος μέσην τὴν Ἀσίαν, ἀπὸ ἑσπέρας ἐπὶ τὴν ἕω τεταμένος· οὗ τελευταῖον τὸ Ἴμαιον τῇ Ἰνδικῇ θαλάσσῃ συνάπτον. ὅτι δὲ μέρος τι τοῦ ὄρους τοῦ Ταύρου καὶ Κράγος λέγεται, αὐτὸς ὁ [8] Διονύσιος ἐρεῖ ἐν τοῖς ἐφεξῆς· ἔνθα καὶ ἄλλαι τῆς τοῦ τοιούτου Ταύρου κλήσεως αἰτίαι παρατεθήσονται, ἀρέσκουσαι τοῖς παλαιοῖς. [9] Ἀῤῥιανὸς δέ φησιν οὕτως, ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος ἀπείργει τὴν Ἀσίαν, ἀρχόμενος ἀπὸ [10] Μυκάλου" τοῦ καταντικρὺ Σάμου τῆς νήσου ὄρους· ἀποτεμνόμενος δὲ τὴν Παμφυλίων καὶ Κιλίκων γῆν, ἔνθεν μὲν ὡς εἰς Ἀρμενίους παρήκει, ἀπὸ δὲ Ἀρμενίων, ὡς ἐπὶ Μήδους.

645. Οἱ μὲν πρὸς βορέην] Ὅτι τὰ τέσσαρα κέντρα τοῦ κόσμου ἐν-

1. ὀρθόκερως MS R. STEPH. 2. HOMER. Iliad Θ. v. CCXXXI. 3. theogon. v. CCCLXX. 4. ἕκαστοι in vulgatis Heſiodi editionibus. 5. εἴπῃ R. & edit. R. STEPH. 6. ἰθύτατον E. 7. STRABO lib. II. 8. lib. V. de expedit. ALEXANDRI. 9. v. DCCCL. 10. Μυκάλης MS R. STEPH. ſed ARRHIANUS, ut noſter in textu.

ταῦθα

ταῦθα περιλαμβάνων συντομώτατα, κατὰ [1] ἰδέαν γοργότητος", φησὶν ὡς οἱ ἐκ τοῦ Ταύρου ποταμοὶ ῥέουσιν, οἱ μὲν πρὸς βοῤῥῆν, οἱ δ' ἐπὶ νότον, οἱ δ' ἐπὶ ῥιπὴν εὔρου καὶ ζεφύρου.

652. Μαιώτιδος ἄγχι νέμονται αὐτοὶ Μαιῶταί τε καὶ ἔθνεα Σαυρομ-ατάων] Ὅτι περὶ τὴν προϊστορηθεῖσαν Μαιῶτιν αὐτοί τε εἰσὶν οἱ Μαιῶται οἱ τῆς Μαιώτιδος δηλονότι παρώνυμοι, ἢ καὶ τυχὸν ἐξ ὧν ἡ Μαιῶτις λίμνη κέκληται· καὶ οἱ Σαυρομάται δὲ πρὸς αὐτῇ κεῖνται, ὕλην ναίοντες ἀπείρειτον, δι' ἧς μέσης ὁ Τάναϊς συρόμενος ἐς μέσα πίπτει τῆς Μαιώτιδος· ὃς Εὐρώπην Ἀσίας ἀποτέμνεται, εἰς δύσιν μὲν, Εὐρώπην, εἰς δ' αὐγὰς, τὴν Ἀσίαν. περὶ δὲ τούτων εἴρηται ὅσα ἔδει ἐν τοῖς φθάσασιν.

653. Ἔθνεα Σαυροματάων] Ὅτι περὶ τοὺς Σαυρομάτας (φῦλον δέ εἰσι Σκυθικὸν) Ἐνυαλίου Ἄρεος ἐσθλὸν γένος λέγει, ἢ διὰ τὸ πολεμικοὺς εἶναι, ἢ διότι ἐξ Ἀμαζόνων γενεαλογοῦνται, αὗται δὲ ἐξ Ἄρεος. φησὶ γὰρ ὅτι ἐκ φιλότητος ἰφθίμων Ἀμαζονίδων ἐγένοντο, ἣν ἐκεῖναί ποτε τοῖς Σαυρομάταις ἐμίγησαν, πλανηθεῖσαι πάτρηθεν ἐκ Θερμώδοντος ἐς Σκυθίαν· διὸ καὶ παῖδες μεγαλήτορες αὐτῶν ἐξεγένοντο. ἐπλανήθησαν δὲ, φασὶν, αἱ Ἀμαζόνες, ἢ ὅτι κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐστράτευσαν περιοδεύσασαι τὰ βόρεια, καὶ διὰ τοῦ Ἴστρου περαιωσάμεναι, ἀφ' ὧν, ὡς ἐξ Ἄρεος καταγομένων, καὶ ὁ Ἄρειος πάγος ἐν Ἀθήναις ὠνόμασται, οἷα μέχρι καὶ ἐκεῖ ἐλθουσῶν· ἢ ὅτι Ἡρακλῆς αὐτὰς ἐκ τῆς Ἀσίας ἐφυγάδευσεν ἐπιστρατευσάμενος, διὰ τὸν τῆς Ἱππολύτης ζωστῆρα. [2] Ἡρόδοτος δὲ περὶ τούτων τοιαῦτά φησιν, Ἕλληνες νικήσαντες Ἀμαζόνας ἐπὶ [3] Θερμώδοντος", καὶ ζωγρήσαντες ὅσας ἠδύναντο, ἀπέπλεον διὰ τοῦ Εὐξείνου· αἱ δὲ ἐν τῷ πελάγει ἐπιθέμεναι, κατέκοψαν τοὺς ἄνδρας. εἶτα φερόμεναι κατὰ κῦμα καὶ ἄνεμον, ἀφικνοῦνται εἰς τὴν Μαιῶτιν· καὶ ἐξελθοῦσαι, καὶ ληϊζόμεναι τὴν Σκυθικὴν, τὴν μὲν ἀρχὴν ἐδόκουν ἄνδρες εἶναι, γνωσθεῖσαι δέ ποτε κατειργάσθησαν εἰρηνικῶς· καὶ ζευχθεῖσαι τοῖς ἐγχωρίοις νεανίαις, διέβησαν τὸν Τάναϊν, καὶ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ὁδεύσασαι πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, κατέμειναν ἐν τῇ νῦν χώρᾳ τῶν Σαυροματῶν. τὸ δὲ Ἀμαζονίδες, οὐχ [4] ὑποκοριστικὸν" (ἵνα μὴ τὰς ἰφθίμους τῷ ὑποκορισμῷ ταπεινοῖ) ἀλλὰ κατὰ παραγωγήν. τοιοῦτον δὲ ἐφάνη περὶ τούτων καὶ τὸ, [5] Ἀσίδα γῆν· καὶ τὸ, [6] Σικελικὴν πορθμίδα, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτο. τὸν δὲ Παφλαγονικὸν ποταμὸν Θερμώδοντα, πάτραν τῶν Ἀμαζόνων εἶπε, διότι πάλαι ποτὲ περὶ τοὺς Παφλαγονικοὺς αὗται κατῴκουν τόπους, ὡς αἱ ἱστορίαι φασίν.

1. ἰδέαν γοργότητα C.
2. Melp. cx.
3. Θερμώδοντα C. E. —δοντι HERODOTUS dicto loco.
4. ὑποκοριστικὸν E.
5. DIONYS. v. CCXXXI.
6. DIONYS. v. CCCXLIV.

663. Τῆ

663. Τοῦ δ' ἤτοι πηγαὶ μὲν ἐν οὔρεσι Καυκασίοισι] Ὅτι αἱ τοῦ ῥηθέντος Ταναΐδος πηγαὶ ἐν τοῖς Καυκασίοις μορμύρουσιν ὄρεσιν, αὐτὸς δὲ πλατὺς ἐπιτρέχει ἔνθα καὶ ἔνθα τοῖς Σκυθικοῖς πεδίοις. νοητέον δὲ νῦν, φασὶ, Καύκασον τμῆμά τι τοῦ προειρημένου Ταύρου βορειότατον, [1] περὶ τὴν Κρονίαν ἀνῆκον θάλασσαν, οὗ μέρη καὶ τὰ περὶ τούτων γραφέντα Ῥιπαῖα ὄρη. τὸν δὲ τοιοῦτον Καύκασον, περὶ ὃν καὶ ὁ τοῦ Προμηθέως πλάττεται ἀνασκολοπισμὸς, οἱ παλαιοὶ μὴ ἐξικεῖσθαί φασι τῷ τῆς περιηγήσεως πίνακι. ὁ δὲ [2] γεωγράφος φησὶν αὐτὸν διήκειν μέχρι τῶν Τιβαρηνῶν. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ μὲν Διονύσιος λέγει τοῦ τοιούτου Καυκάσου ἐκπίπτειν τὸν Τάναϊν· ὁ [3] γεωγράφος δὲ ἀδήλους λέγει καὶ τοῦ Ταναΐδος τὰς ἀρχὰς, καθὰ καὶ τὰς τοῦ Νείλου· λέγων καὶ πόλιν παρ' αὐτῷ εἶναι ὁμώνυμον τῷ ποταμῷ. ἄλλοι δέ φασιν αὐτὸν ἐκ λίμνης τινὸς, ὡς ἐξ ἀρχῆς, εἰς λίμνην τὴν Μαιῶτιν ῥέοντα δυσὶ στόμασιν εἰσβάλλειν εἰς αὐτήν.

666. Τοῦ δ' ἂν κυμαίνοντος] Ὅτι περὶ τοὺς τόπους τοὺς κατὰ τὸν Τάναϊν, καὶ τὸν ἐκεῖ βόρειον Καύκασον, βορέου χειμαίνοντος, παγετὸν ἂν ἴδοις ὑπὸ κρυμοῦ παγέντα. εἶτα ἐνδιαθέτως ὁ Διονύσιος οἷα οἰκτιζόμενος τοὺς ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ, διὰ τὸν ἀπείριτον παγετὸν, ἔτι δὲ καὶ αὐξητικῶς τὸν χειμῶνα ἐκφράζων, φησὶ, σχέτλιοι ἐκεῖνοι φῶτες· αἰεὶ γὰρ αὐτοῖς ψυχρά τε χιὼν καὶ κρυμὸς δυσαής. καὶ δὴ ὅταν ἐξ ἀνέμων πλεῖον κρύος ἔλθῃ, καὶ ἵππους ἄν τις θνήσκοντας ὀφθαλμοῖς ἴδοιτο καὶ ἡμιόνους· τὸ δὲ ὑπερβολικὸν, καὶ ὄϊς ἀγραύλους, ὧν, καθ' [4] Ἡσίοδον, οὐδὲ τὸ κατὰ Ληναιῶνα ψῦχος καθικνεῖται, διὰ τὸ δασὺ τῶν τριχῶν. οὐδὲ μὴν οὐδ' αὐτοὶ, φησὶν, οἱ αὐτόθι ἄνδρες [5] ὑπὸ ψύχους ἀπήμαντοι μίμνουσιν. ἀλλὰ γὰρ ὑποζεύξαντες ἀπήνας (ἁμαξόβιοι γὰρ οἱ ἐκεῖ) πλανῶνται εἰς ἑτέραν χώραν, λείπουσι δὲ γαῖαν ἀήταις χειμερίοις. τοῦτο δὲ καὶ εἰς παροιμίαν ἐπὶ ἐρημωθείσης οἰκουμένης κεῖται. ὡς τὴν δεῖνα πόλιν ἐρήμην οἱ ἄνεμοι καταπνέουσι. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι τὴν χιόνα ἐριῶδες ὕδωρ ἀστείως οἱ παλαιοί φασι, τοῦ σοφοῦ βασιλέως Δαβὶδ ἀφορμὴν ἐνδόντος αὐτοῖς, ὅτε εἴπῃ,

[6] Διδόντος χιόνα αὐτοῦ, ὡσεὶ ἔριον.

Ὅρα δὲ καὶ ὅτι φανερῶς ἐνταῦθα τὸ σχέτλιοι, οὐκ εἰς ὕβριν, ἀλλ' ἐπὶ οἴκτῳ εἴρηται.

669. Αἰεί σφιν ψυχρή τε χιὼν, κρυμός τε δυσαής] Ὅτι δὲ ἡ τῶν πλανήτων τούτων Νομάδων χώρα δυσχείμερός ἐστιν, ὡμολόγηται. διόπερ οὐδὲ ὄνους τρέφει· δύσριγον γὰρ τὸ ζῶον. ἔγνωσται δὲ, κατὰ τὴν ἱστορίαν, καὶ

1. παρὰ E. 2. STRABO lib. XI. 3. STRABO lib. XI. 4. oper. & dies, v. DII. & DXIV. &c. 5. ὑπὸ E. 6. psalm. CXLVII. v. XVI. ut exemplar ALEXANDRINUM.

χάλαζαι ὑδρίαι χειμῶνος ἐκεῖ, καὶ διέκπλοι τινὲς ἁμαξεύονται. καὶ τὰ καύματα δὲ σφοδρὰ θέρους ἐκεῖ φασί τινες γίνεσθαι. ὁ μέντοι Διονύσιος ἔοικε μὴ οὕτως δοξάζειν, ἀλλὰ διηνεκῶς τὴν χώραν ἐκείνην ψύχεσθαι. φησὶ γάρ, Αἰεί σφι ψυχρή τε χιών, κρυμός τε δυσαής. οὕτω δὲ καὶ [1] Ἡρόδοτος, δυσχείμερον εἰπὼν τὴν Σκυθικήν, ἐπάγει, ὅτι τοὺς μὲν ὀκτὼ μῆνας ἐκεῖ ἀφόρητος οἷος γίνεται κρυμός· ὅτε ὕδωρ μὲν ἐκχέας, πηλὸν οὔπω ποιήσεις· πῦρ δὲ ἀνακαίων, ποιήσεις πηλόν. ἡ δὲ θάλασσα πήγνυται, καὶ ὁ Βόσπορος ὁ Κιμμέριος. τοὺς δὲ λοιποὺς, φησί, [2] τέσσαρας" μῆνας ψύχεα αὐτόθι ἐστί. τάχα οὖν ἡ μὲν ἐνδοτέρα Σκυθικὴ ἡ πρὸς βορέαν, τοιαύτη ἐστὶν οἵαν φησὶν ὁ Ἡρόδοτος· ἡ δὲ λοιπὴ πάσχει, ὡς εἰκός, καὶ καύματα. Σκυθῶν δὲ ἡ τοιαύτη πᾶσα γῆ, περὶ ὧν ἱστορεῖ Ἀρριανὸς, ὅτι σιτοφάγοι ποτὲ καὶ ἀροτῆρες ὄντες, καὶ οἰκίας οἰκοῦντες, καὶ πόλεις ἔχοντες, ἐπειδὴ ὑπὸ Θρακῶν ἐπλήγησαν, μετέβαλον τὰ [3] πρότερον" ἤδη, καὶ ἀρὰς ἐπηράσαντο μεγάλας, μήποτε οἰκίαν ἔτι δείμασθαι, μήτε ἀρότρῳ γῆν ἀναρρῆξαι, μήτε [4] πόλεις" δομήσασθαι, μήτε κτῆμα κειμήλιον ἐπικτήσασθαι, ἀλλ' οἴκους μὲν ποιήσασθαι ἁμάξας, τροφὴν δὲ, κρέα θήρεια· πόμα δὲ ταυτὸ καὶ τροφὴν, τὸ γάλα. θρέμματα δὲ κεκτῆσθαι μόνα, ἅπερ ἄγεσθαι αὐτοῖς ἔμελλεν ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης ἀμείβουσι· καὶ ἀπὸ τοῦδε ἀντὶ γεωπόνων γενέσθαι Νομάδας. ἐλλόγιμον δὲ ἄνδρα ἡ τῶν Σκυθῶν ἤνεγκε γῆ τὸν Ἀνάχαρσιν, οὗ μέμνηται καὶ [5] Ἡρόδοτος, λέγων ὅτι ὁ Εὔξεινος παρέχεται ἔθνη ἀμαθέστατα· καὶ ἐξ οὐδενὸς τῶν ἐντὸς τοῦ Πόντου ἀνὴρ ἐλλόγιμος λέγεται, πάρεξ τοῦ Σκυθικοῦ, ὅθεν ὁ Ἀνάχαρσις. λέγονται δὲ οἱ Νομάδες οὗτοι Σκύθαι καὶ μέχρι τῆς Θρακικῆς Χερρονήσου ἐλάσαι ποτὲ, κατατρέχοντες τὴν Εὐρώπην, ὅτε ὁ Δαρεῖος ἐκεῖ στρατεύσας ἠρέθισεν αὐτούς.

680. Σαυρομάται δ' ἐπέχουσιν ἐπασσύτεροι γεγαῶτες Σινδοί] Ὅτι Σαυρομάτας ἐπέχουσιν οἱ Σινδοί, οἱ καὶ Ζικχοὶ [6] λεγόμενοι", κατά τινας. λέγει δὲ τὸ ἐπέχουσιν, ἀντὶ τοῦ διαδέχονται, καὶ μετ' αὐτοὺς τὴν γῆν ἔχουσιν. [7] Ὅμηρος δὲ τὸ ἐπέχειν λέγει, τὸ κατά τινος ἔχειν καὶ ἐπικεῖσθαι, καὶ δοτικῇ συντάσσει, οἷον, Δαιμονίη τί μοι ἐπέχεις; ὁμοίως μετὰ Σαυρομάτας εἰσὶ καὶ οἱ ἐν Ὀδυσσείᾳ πλατύτερον ἱστορηθέντες Κιμμέριοι, καὶ οἱ Ὀρέται, δίχα τοῦ σ'. οἱ γὰρ μετὰ τοῦ σ' Ὀρέσται ἔθνος εἰσὶν Εὐρωπαῖον, Μολοσσικόν· ἀπὸ τοῦ Ἀγαμεμνονίδου Ὀρέστου καλούμενοι. ἐκεῖ δὲ, φησὶ, καὶ οἱ Κερκέται, ὧν ἡ χώρα Κερκετὸς λέγεται, παρακειμένη τῷ [8] προειρημένῳ Καυκάσῳ. ἐκεῖ καὶ οἱ ἀλκήεντες Ἀχαιοὶ, οὓς ἐκ Τροίας, φησὶ, νότου καὶ ζεφύρου πνοαὶ νοσφισάμεναι,

1. Melp. XXVIII. 2. δύο MS R. STEPH. male. HERODOTUS enim, ut in textu. 3. πρότερα E. 4 πόλιν C. 5. Melpom. XLVI. 6. omittunt E. R. 7. Odyſſ. T. v. LXXVII. 8. DIONYS. v. DCLXIII. in quem verſum vide comment.

ἤγουν

ἤγουν νόσφι καὶ χωρὶς καὶ μακρὰν ἀπαγαγοῦσαι καὶ ἀφορίσασαι, ἤγαγον ἐκεῖ, ἐπιμελεῖς Αρηιπάδῃ βασιλεῖ, ἤγουν τῷ Πελοπίδῃ Αγαμέμνονι· ὃν Αρηιπάδην λέγει, τουτέστιν ἐξ Αρεος καταγόμενον, ἀλλὰ τὴν τοῦ Αρεος Ιπποδάμειαν, ἣν ὁ τοῦ Αγαμέμνονος πρόγονος Πέλοψ εἰς γυναῖκα ἠγάγετο. οἱ δὲ ἐπειδὴ τοὺς τοιούτους φασὶν Αχαιοὺς Αρηιπάδῃ βασιλεῖ, ἤτοι τῷ πολεμικῷ Αχιλλεῖ, συλλῃστεύοντας αὐτῷ πολεμαρχοῦντι. ἢ μᾶλλον Ιαλμένῳ φασὶν αὐτοὺς ἀκολουθῆσαι τῷ υἱῷ Αρεος, Λακεδαιμονίων βασιλεῖ· ἦσαν δὲ Ορχομένιοι. ὁ δὲ [1] γεωγράφος φησὶν ὅτι ἀπὸ τῆς Ιάσονος στρατείας τῆς εἰς Κόλχους οἱ μὲν Φθιῶται Αχαιοὶ τὴν ἐν Ασίᾳ Φθίαν ᾤκησαν· Λάκωνες δὲ, τὴν Ηνιοχίαν χώραν, ὧν ἦρχε Ρέκας τε καὶ Αμφίστρατος, ἡνίοχοι Διοσκούρων· ἀφ᾽ ὧν τὸ ἐκεῖ ἔθνος οἱ Ηνίοχοι, καὶ ἡ χώρα ἡ Ηνιοχία. οἱ δὲ τὸν Πομπήϊον Αρηιπάδην βασιλέα ἐνόησαν, ὃς ἔχων Σκύθας συμμάχους, μεθ᾽ ὧν ἦσαν καὶ οἱ τοιοῦτοι Αχαιοὶ, ἐπολέμησε Καίσαρι, κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. τὸ δὲ Αρηιπάδης, ἀπὸ τοῦ Αρης Αρητος ἰαμβικοῦ γίνεται. πάσχει γὰρ καὶ τοιαύτην ἰαμβικὴν κλίσιν ὁ Αρης. τὸ δὲ [2] νοσφισάμενοι, λέξις ἐστὶν [3] Ομηρική· οἱ δὲ ὕστερον ἐπὶ τοῦ ἰδιοποιεῖσθαι καὶ ἀποκερδαίνειν τίθεασι τὸ νοσφίζεσθαι.

687. Ηνίοχοι, Ζύγιοί τε Πελασγίδος ἔκγονοι αἴης] Οτι μετὰ τοὺς Αχαιοὺς οἱ προρρηθέντες Ηνίοχοι, καὶ οἱ Ζύγιοι, ἔθνος ἀγριώτατον, ὡς ἡ ἱστορία φησὶν, Πελασγῶν ἔκγονοι. ἱστορεῖ δὲ Χάραξ τοὺς Αργοναύτας, οὐ μιᾷ νηῒ (κατὰ τὸν πολὺν περὶ τῆς Αργοῦς λόγον) ἀλλὰ πολλοῖς πλοίοις εἰσπλεῦσαι τὸν Εὔξεινον· καί τινας αὐτῶν ἀποπλανηθῆναι, καὶ ἐν μιᾷ τῶν νηῶν εἶναι τοὺς τῶν Τυνδαριδῶν ἡνιόχους, ἤτοι τοὺς τῶν Διοσκούρων· ἀφ᾽ ὧν κληθῆναι τὰ ἔθνη τοὺς Ηνιόχους, καὶ τοὺς Τυνδαρίδας. ναὶ μὴν καὶ τὴν Διοσκουρίδα χώραν, τὴν τοῦ Εὐξείνου μυχὸν, ἤγουν τὸν ἔσχατον πρὸς τῇ Κολχικῇ Τραπεζοῦντι πλοῦν. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία,

[4] Ες Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος.

τουτέστιν εἰς αὐτὴν τὴν Κολχίδα γῆν, ἀπὸ μέρους, ἔνθα τὸ ἔσχατον τοῖς ἐκεῖ πλέουσιν. ἐπεί τοι γε ἄλλως πολλὰ στάδια, φασὶ, καὶ πολὺς πλοῦς ἐκ τοῦ Φάσιδος εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Εὐξείνου καὶ εἰς τὴν Διοσκουρίδα, ἧ συνεχής ἐστιν ἡ Τραπεζοῦς, κτίσμα Σινωπέων, μέγα ἐμπόριον, περὶ ἣν ἡ Τραπεζουσία χώρα. καὶ ἡ Τυνδαριδῶν δὲ χώρα πρὸς αὐτῷ ἐστι τῷ τοῦ Πόντου μυχῷ, ἤτοι τοῦ Εὐξείνου. περὶ ὧν, καὶ διὰ τί Τυνδαρίδαι λέγονται, ἀνωτέρω εἴρηται.

689. Κόλχοι ναιετάουσι, μετήλυδες Αἰγύπτοιο] Οτι ἀκολούθως τῷ

[1] STRABO lib. xi. ubi Αχαίαν STRABO legit pro Φθίαν in EUSTATH. [2] νοσφισάμενοι. c. B. [3] Iliad. B. v. LXXXI. [4] Iambus e STRABON. lib. xi. ejuſdem meminit THEOCRIT. idyll. XIII. v. LXXV. Πεζὸς δ᾽ ἐς Κόλχους τε καὶ ἄξεινον ἵκετο Φᾶσιν.

[1] Ἡροδότῳ γνωματεύει καὶ οὗτος, μετήλυδας εἶναι τῆς Αἰγύπτου τοὺς Κόλχους, ὅ ἐστιν ἀποίκους, ἢ μετοίκους. πίστις δὲ τοῦ λόγου τούτου, ὅτι τε οὐλόκρανοι, τουτέστιν οὐλότριχες, εἰσὶ, κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ μέλανες. ἔτι δὲ καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς Αἰγύπτια [2] ἔθη"· ὧν ἓν καὶ τὸ περιτέμνεσθαι, καὶ τὸ λινᾶς ἐσθῆτας ἀμπέχεσθαι. καὶ ἡ ζωὴ δὲ, φασὶ, καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερὴς ἦν τοῖς Κόλχοις καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις. ὁ δὲ [3] γεωγράφος φησὶ, Κόλχοι μετὰ Ἡνιόχους, ὑπὸ τοῖς Καυκασίοις καὶ Μοσχικοῖς ὄρεσι. καλοῦνται δὲ Κόλχοι ἀπὸ Κόλχου υἱοῦ Φάσιδος. τούτων δὲ ὑπερκεῖσθαι λέγονται οἱ Θοᾶνες, ἄνδρες οὐδὲν μὲν βελτίους τῶν προσοίκων Φθειροφάγων τῷ πίνῳ, πλουτοῦντες δὲ τῷ χρυσῷ. χρυσὸν γὰρ παρ' αὐτοῖς οἱ χείμαρροι καταφέρουσιν, ὃν ὑποδέχονται οἱ ἐκεῖ μαλλωταῖς· ἀφ' ὧν τὸ χρυσόμαλλον ἐμυθεύθη δέρας, οὗ χάριν καὶ ὁ τῶν Ἀργοναυτῶν ἐγένετο πλοῦς. καίτοι ὁ Χάραξ τὸ χρυσοῦν [4] δέρμα" μέθοδον εἶναι λέγει χρυσογραφίας [5] μεμβράναις" ἐμπεριειλημμένην, δι' ἣν, ὡς λόγου ἀξίαν, τὸν τῆς Ἀργοῦς καταρτισθῆναι στόλον φησί. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. ὁ δὲ Διονύσιος τοὺς Κόλχους τοπογραφῶν, κατοικεῖν φησιν αὐτοὺς περὶ τὸν ῥηθέντα μυχὸν τοῦ Εὐξείνου πόντου, μετὰ τοὺς εἰρημένους Τυνδαρείδας, ἐγγὺς τοῦ προειρημένου Καυκάσου, ὃς περὶ τὸν Ὑρκάνιον κόλπον οὔρεσιν ἠλιβάτοις αὔξεται. ἔνθα, φησὶ, καὶ ὁ Φᾶσις Κιρκαίου κατὰ νῶτον ἑλισσόμενος πεδίοιο, Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην. εἰς γὰρ τὸν Εὔξεινον πόντον ἐκβάλλει καὶ ὁ Φᾶσις ποταμὸς, ὃς ἐκτείνει μὲν τὴν παραλήγουσαν, καλεῖται δὲ οὕτως ἀπὸ Φάσιδος, οὗ υἱὸς Κόλχος ἱστόρηται. καταρρέει δὲ εἰς τὴν Κολχίδα τραχὺς καὶ βίαιος, περατὸς ἑκατὸν γεφύραις, κατὰ τὸν [6] γεωγράφον, διὰ σκολιότητα. ἐμβάλλουσι δὲ εἰς αὐτὸν ποταμοὶ Γλαῦκος καὶ Ἵππος. ἐπίκειται δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος. οἱ δὲ περὶ αὐτὸν τόποι, Φασιανὴ λέγεται χώρα ὑπό τε [7] Διοδώρου καὶ ἄλλων. καὶ οἱ Φασιανοὶ δὲ τὸ ὄρνεον ἐκεῖθεν παρονομασθῆναι δοκοῦσιν, ὡς αὐτόθι πλεονάσαντες. ὁ δὲ Καύκασος, καὶ Κάσπιος ὑπὸ τῶν ἐκεῖ καλεῖται, ὡς ὁ [8] γεωγράφος φησίν· ὃς λέγει καὶ ὅτι τὰ πρὸς θάλασσαν αὐτοῦ Κεραύνια ὄρη καλοῦνται ὁμωνύμως δηλονότι τοῖς Ἰλλυρικοῖς· καὶ ὅτι ὑπέρκειται ὁ Καύκασος ἀμφοῖν τοῦ Ποντικοῦ καὶ Κασπίου [9] πελάγους", διατειχίζων τὸν αὐτόθι ἰσθμὸν, καὶ ἀφορίζων πρὸς μὲν νότον Ἀλβανοὺς καὶ Ἴβηρας, πρὸς δὲ ἄρκτον, Σαρμάτας.

692. Κιρκαίου κατὰ νῶτον] Τὸ δὲ Κιρκαῖον πεδίον, διὰ τὴν τοῦ Κόλχου βασιλέως Αἰήτου ἀδελφὴν Κίρκην οὕτω καλεῖται, τὰς βοτάνας ἐκεῖθεν συλλέγουσαν. περὶ τούτου τοῦ πεδίου καὶ ὁ [10] γεωγράφος φησὶν,

1. Euterp. CIV. 2. ἔθνη E. 3. STRABO lib. XI. 4. δέρας MS R. STEPH. 5. μεμβράνῃ MS R. STEPH. 6. STRABO lib. XI. 7. biblioth. hiſt. lib. XIV. 8. STRABO lib. XI. 9. πελάγη E. 10. STRABO lib. IV.

ὅτι

ὅτι [1] περὶ″ τὴν Ἀλβανῶν γῆν Κίρκης ἱερὸν, ἔνθα καὶ φιάλη τις Ὀδυσσέως δείκνυται· καὶ Κιρκαῖον ὄρος πολύρριζον, νησίζον θαλάσσῃ καὶ ἕλεσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τὸν [2] Λυκόφρονα ἔστι Κιρκαῖόν τι ὄρος καὶ περί που τὰ τῆς Ῥώμης ὅρια.

694. Οὔρεος Ἀρμενίοιο] Ὅτι τὸ Ἀρμένιον ὄρος, ἀφ' οὗ ῥέειν ὁ Φᾶσις ἄρχεται, ὁ μὲν τὰ ἐθνικὰ [3] γράψας περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Τζανίας εἶναι οἴεται. ἄλλοι δὲ τῆς Ταύρου φασὶν ἀπόσπασμα εἶναι τὸ Ἀρμένιον, παρατεῖνον ἕως καὶ εἰς Ἀρμενίαν, τὴν οὕτω κληθεῖσαν ἢ ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος Ἀρμενίου ὄρους, ἢ ἀπό τινος Ἀρμένου, Ῥοδίου ἀνδρός. κατὰ δὲ ἄλλους Ἀρμενία ἡ χώρα λέγεται ἐπωνύμως Ἀρμένου ἥρωος, ἐξ Ἀρμενίου πόλεως Θετταλικῆς, συστρατεύσαντος ἐκεῖ τῷ Ἰάσονι. ὅτι δὲ καὶ εἰς τοὺς τοιούτους τόπους ἦλθεν ὁ Ἰάσων, ὅτε εἰς τὸ χρυσόμαλλον ἐπέπλευσε δέρμα, πολλὰ τεκμήρια παρὰ τοῖς παλαιοῖς. τὸ δὲ Ἀρμένιον ὄρος λέγεται καὶ πληθυντικῶς τὰ Ἀρμένια. Ἰστέον δὲ ὅτι [4] Ἡρόδοτος τοὺς Ἀρμενίους Φρυγῶν ἀποίκους φησὶ, λέγων καὶ ὅτι πολυπρόβατοί εἰσι. καὶ [5] Εὔδοξος δὲ ἐν γῆς περιόδῳ φησὶν, Ἀρμένιοι τὸ γένος ἐκ Φρυγίας, καὶ τῇ φωνῇ πολλὰ φρυγίζουσι. παρέχονται δὲ καὶ λίθον τὴν γλύφουσαν καὶ [6] τρυπῶσαν″ τὰς σφραγῖδας. κἀκεῖνο δὲ ἰστέον, ὅτι τὴν Ἀρμενίαν χώραν εἰς τέσσαρα διελεῖν λέγεται Ἰουστῖνος ὁ βασιλεύς· καὶ πρώτην μὲν, φασὶν, ἔθετο, τὴν ἐνδοξοτάτην Ἑπτάπολιν, ἧς μητρόπολις Βαζανὶς, ἡ πρὶν Λεοντόπολις· ταύτης δὲ ἐστὶ καὶ ἡ Θεοδοσίου πόλις, καὶ ἡ Κολώνεια· καὶ ἡ Τραπεζοῦς δὲ καὶ ἡ Κερασοῦς ἐκ τοῦ Πολεμωνιακοῦ κόλπου. δευτέραν δὲ ὁ αὐτὸς ἔταξεν Ἀρμενίαν ἐν πέντε πόλεσιν, ὧν καὶ ἡ Σεβάστεια. τρίτην δὲ Ἀρμενίαν κατέστησεν ἑξάπολιν, τὴν ποτε καλουμένην δευτέραν Ἀρμενίαν, ἧς ἡγεῖται ἡ Μελιτηνή· περὶ ταύτην τὴν Ἀρμενίαν καὶ ἡ Κόμανα, ἡ καὶ Χρυσῆ ὀνομαζομένη, καὶ ἡ [7] Κυσουσός″. ἐπέστησε δὲ καὶ τετάρτην Ἀρμενίαν ὑπὸ σατράπαις οὖσαν, συγκειμένην ἐκ διαφόρων, καὶ λεγομένην [8] Τζοφαρὴν″, καὶ Βαλβιτινὴν, καὶ τοιαῦτά τινα βάρβαρα ὀνόματα.

695. Τοῦ δὲ πρὸς ἀντολίην] Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς καὶ βορέαν τῆς Ἀρμενίας ὄρεος ὁ ἰσθμός ἐστιν ὁ μεταξὺ Κασπίας καὶ Εὐξείνου θαλάσσης· περὶ ὃν οἱ ἑωθινοί εἰσιν Ἴβηρες, Τζανίοις, ὡς εἰκὸς, πολέμιοι, ἐκ τῶν κατὰ Πυρήνην [9] μετοικισθέντες″ ἑσπερίων Ἰβήρων. ἣν δὴ Πυρήνην, καὶ Πυρηναῖον οἴδαμεν ὄρος λέγεσθαι. ἐπαναλαμβάνει δὲ καὶ τὸν τοιοῦτον ἰσθμὸν, διὰ τὸ πολὺ τοῦ χάσματος, καὶ ἀξιόλογον. ἔτι γάρ ἐστιν ὃν καὶ ὅρον Ἀσίας καὶ Εὐρώπης

1. περὶ τὴν C. E. & MS R. STEPHAN. 2. Alex. v. MCCLXXIII. 3. STEPHANUS BYZANT. in v. Ἀρμενία. 4. Terpsich. c. XLIX. 5. e STEPHAN. BYZANT. in v. Ἀρμενία. 6. τυπῶσαι SALMASIUS apud STEPH. BYZ. legebat. 7. Κουκουσὸς C. E. & MS R STEPH. 8. Τζοφάνην & Τζόφαρ MSS R. STEPH. 9. μεθοικισθέντων E.

ἐνδομυχῶν τινες, ὡς [1] προγέγραπται. τοὺς δὲ Ἴβηρας τούτους Ἀρμενίοις καὶ Μηδίοις ὁ [2] γεωγράφος ἐοικέναι φησί. λέγει δὲ καὶ ὅτι τούτων οἱ ὀρεινοὶ μαχιμώτεροι.

696. Ἰσθμὸς Κασπίης τε καὶ Εὐξείνοιο] Σημείωσαι δὲ ὅτι ἡ τοῦ ἰσθμοῦ ἐνταῦθα ἐπανάληψις, ὅμως ἐπανάληψίς ἐστι καὶ ἐπαναστροφή. φησὶ γάρ, ἐπικέκλιται ἰσθμός, ἰσθμός, Κασπίης τε καὶ Εὐξείνοιο. τοῦτο μὲν γάρ, καθὸ μὲν τοῦ προτέρου νοήματος λήγοντος εἰς τὸ ἰσθμός, ὁ δεύτερος στίχος ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται λέξεως, ἐπαναστροφὴν ποιεῖ, σχῆμα ῥητορικόν· διότι δὲ χάριν σαφηνείας ἀναγκαίως ὁ ἰσθμὸς ἐδιττεύθη, ἐπανάληψις γέγονεν.

700. Καὶ Καμαριτάων φῦλον μέγα, τοί ποτε Βάκχον] Ὅτι περὶ τὸν ῥηθέντα ἰσθμὸν κεῖται καὶ τὸ μέγα φῦλον τῶν Καμαριτῶν, οἳ οὕτω λέγονται ἀπὸ πλοίων στρογγύλων λῃστρικῶν, οἷς ἐχρῶντο· ἃ ἐκαλοῦντο καμάραι παρ' Ἕλλησιν. ἦσαν δὲ ἀκάτια λεπτὰ στενὰ καὶ κοῦφα, ἀνθρώπους κε΄ δεχόμενα, σπάνια δὲ καὶ εἰς λ΄. οὗτοι οἱ Καμαρῖται τὸν Βάκχον Ἰνδῶν ἐκ πολέμου, φησί, δεξάμενοι ἐξένισαν, καὶ ταῖς [3] Λήναις", ὅ ἐστι ταῖς Βάκχαις, συνεχόρευσαν, τὰ ἐκείνων φορήματα, ζώματα δηλαδὴ καὶ νεβρίδας, ἐπὶ στήθεσι βαλόντες, εὐοῖ Βάκχε λέγοντες. ὑμνητικὸν δὲ ἦν τοῦτο τὸ λόγιον, τῷ Διονύσῳ ἐπιφωνούμενον, ὥσπερ καὶ τὸ εὐάν· ὅθεν καὶ τὸ εὐάζειν παράγεται, καὶ ὁ Διόνυσος Εὔϊος λέγεται. ταῦτα δὲ οἱ μὲν ἐδάσυνον, ὡς ἐνθουσιαστικὰ προστόθετα ἐπιῤῥήματα· οἱ δὲ ἐψίλουν, ἀντὶ τοῦ εὖ οἱ, τουτέστιν αὐτῷ, ἐκλαμβανόμενοι τὴν τοῦ περιηγητοῦ ταύτην φωνήν, καὶ ἐξ αὐτῆς τὸ εὐὰν προσάγοντες, τάχα μὲν ἐν μιᾷ λέξει, τάχα δὲ καὶ ὡς ἐκ δύο σύνθετον, τοῦ εὖ καὶ τοῦ ἄν. Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ Βάκχαι αἱ τοῦ Διονύσου ὀπαδοὶ εἰς ἀμπέλους ἀλληγοροῦνται, τροφοὶ γὰρ αὗται τοῦ εἰς οἶνον ἐκλαμβανομένου Διονύσου. αἱ δὲ Διονυσιακαὶ νεβρίδες τὴν τῶν σταφυλῶν ἐν χροᾷ αἰνίττονται πολυείδειαν. πολύχροοι γὰρ καὶ αἱ νεβρίδες, καὶ ποικίλαι τοῖς στίγμασιν. ἢ καὶ τὸ τῶν μεθυόντων ὑπεμφαίνουσιν ἀγεννές· δειλὸν γὰρ ὁ νεβρός, τὸ τῆς φυζακινῆς ἐλάφου νεογνόν, οὗ δορὰ ἡ νεβρίς. ἢ καὶ διότι ποικίλοι τὰ εἰς νοῦν, διὰ τὸ εὐμετάβολον, οἱ μεθύοντες. ποικίλον δὲ καὶ ἡ νεβρίς, διὰ τὸ πολύστικτον.

707. Τὴν δὲ καταγράψαιμι θάλασσαν, οὐ μὲν ἰδὼν] Ὅτι ὥσπερ [4] Ἡσίοδος ἐν τοῖς περὶ τοῦ πλέειν λέγει, ὅτι [5] λέξω"

Οὔτέ τι ναυτιλίης σεσοφισμένος, [6] οὐδέ" τι νηῶν.

οὐ γάρ ποτε νηὶ ἔπλευσα, καὶ τὰ ἑξῆς· διδοὺς νοεῖν ὅτι ὡς μουσῶν ὑποφήτης οἶδε πάντα· οὕτω καὶ οὗτός φησιν, ὅτι ῥᾷόν σοι καταγράψομαι καὶ τὴν

1. DIONYS. v.XXII. 2. STRABO lib.1. 3. Σιληναῖς MS R.STEPH. 4. opera & dies, v.DCXLVIII. loco dicto. 5. λέγω C.E. δείξω HESIOD... 6. οὐδ' C.E. ut & HESIODI cod...

Κασπίαν

Κασπίαν θάλασσαν, ὅτε ἰδὼν αὐτὴν, ὅτε νηῒ περήσας. εἶτα πλατύνων θεατικῶς τὸ νόημα, φησὶν, Οὐ γάρ μοι βίος ἐπὶ μελαινάων ἐπὶ νηῶν. οὐδέ μοι ἡ ἐμπορεία πατρώϊος, οὐδ' ἐπὶ Γάγγην ἔρχομαι, οὐδὲ τὰ καὶ τὰ ποιῶ, οἷά περ οἱ ἄλλοι, ψυχῆς, φησὶν, οὐκ ἀλέγοντες, ἵνα πολὺν ὄλβον ἕλωνται. τοῦτο δὲ γνωμικῶς καὶ παροιμιακῶς ἐπὶ τῶν τῆς πλοῦ ἀφειδούντων λέγεται. ἀλλά με, φησὶ, μουσῶν φέρει νόος, τουτέστιν αἱ ἐκ τῶν μαθήσεων γνώσεις, αἷ δυνανται δίχα πλάνης πολλὴν ἅλα μετρήσασθαι, οὔρεά τε, ἤπειρόν τε, καὶ αἰθερίαν ὁδὸν ἀστέρων. Καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ Διονύσιος τοιοῦτον βουλόμενος ἔσεσθαι καὶ τὸν αὐτοῦ ἀκροατὴν, τὴν παροῦσαν πραγματείαν ἐνεστήσατο, ὑφ' ἧς καὶ ἐκεῖνος, ὡς οἷα ὑπὸ μουσῶν φερόμενος, τῷ Διονυσίῳ τούτῳ ἔσται ὅμοιος. Ὅρα δὲ ὅτι τὸ περιηγήσασθαι, ἐνταῦθα καταγράψασθαι εἶπε, καὶ μετρήσασθαι, εἰπὼν, καταγράψομαι θάλασσαν· καὶ, [1] πολλὴν ἅλα μετρήσασθαι. τούτῳ δὲ πάντως ὅμοιον καὶ τὸ γῆν μετρήσασθαι, ἐξ οὗ τὸ γεωμετρεῖν συντέθειται· Ὁμηρικὴ δὲ ἡ λέξις, ληφθεῖσα ἐκ τοῦ,

[2] Ὄφρα τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.

714. Καυκασίας κνημῖδας Ἐρυθραίων τ' Ἀριηνῶν] Ὅτι ἔοικε καὶ Ἐρυθραῖός τις εἶναι Καύκασος· ἔγραψε φησὶν ὁ Διονύσιος, Καυκασίας κνημῖδας Ἐρυθραίων Ἀριηνῶν· κάλλιον δὲ γράφειν, Καυκασίας κνημῖδας Ἐρυθραίων τ' Ἀριηνῶν, ἵνα λέγῃ, ὅτι οὐκ ἐρῶ τὸν βόρειον Καύκασον, καὶ τὴν Ἀριανὴν χώραν, περὶ ἧς ἐν τοῖς ἑξῆς [3] λεχθήσεται. Καὶ ὅρα ὅπως τοὺς τῶν ὀρέων κνημοὺς, ἤτοι πόδας, κνημῖδας εἶπεν ὑποκοριστικῶς, ἢ μᾶλλον παρωνύμως, κατ' ἰδίαν δριμύτητα. ὥς τε καὶ τὸν πορθμὸν [4] πορθμίδα εἶπε, καὶ τὴν Κασπίαν δὲ θάλασσαν, [5] Κασπίδα ὁμοίως ἐρεῖ.

718. Ἀλλ' εἴη τοι σχῆμα περίδρομον ἀμφιέλικτον] Ὅτι ὁ Διονύσιος μὲν περίδρομον ἢ περίτροχον ἀμφιέλικτον τὸ τῆς Κασπίας θαλάσσης σχῆμά φησιν, ὡς οἷα κυκλοτερές· καὶ τοῦ ὠκεανοῦ αὐτὴν συμμιγνύειν. φησὶ γὰρ, ὀξὺ δὲ ἐπ' ἄρκτους [6] ἑλκομένη ἐπιμίσγεται ὠκεανῷ. καὶ οὕτω μὲν ὁ Διονύσιος, ὅς γε καὶ στόμα ἔοικε παραδιδόναι, καθ' ὃ δηλαδὴ εἰς αὐτὴν ὁ ὠκεανὸς ἀπερεύγεται, ὡς καὶ ἐν [7] ἀρχαῖς τοῦ βιβλίου φαίνεται. Πτολεμαῖος δὲ οὔτε στόμα αὐτῆς τοιοῦτον οἶδεν· ὅς γε καὶ περιοδεύεσθαί φησι κύκλῳ αὐτὴν τοῖς πέζοις. καὶ οὐδὲ κυκλοτερῆ αὐτὴν ἱστορεῖ, ἀλλὰ σφενδόνῃ ἐοικυῖαν ὑποτίθεται· ὁποῖον ὁ Διονύσιος τὸ τῆς οἰκουμένης ἔθετο σχῆμα. δίχα τοίνυν οὕτω διαφερομένων τῶν σοφῶν, τὰ μὲν περὶ τοῦ σχήματος τῆς θαλάσσης ταύτης μεμηνύκασιν ἴσως αὐτῆς ἀπαράλλακτα· ἡ δὲ λοιπὴ διαφορὰ, ὡς ἐν ἀρχαῖς

1. DIONYS. v. DCCXVI. 2. HOMER. v. CCCXLIV. 5. DIONYS. v. DCCXLVIII. Odyss. M. v. CCCCXXVIII. 3. vide 6. ἑλκόμενος MS R. STEPH. 7. comm. comment. in v. MXCVII. 4. DIONYS. in v. XLVIII.

ἐῤῥέθη, συμβιβάσαι, παρὰ τῶν παλαιῶν διαιτηθεῖσα καλῶς. εἰ γὰρ ἐξ ἀδήλων πηγῶν ὁ ὠκεανὸς τὸ Κάσπιον ἀναδίδωσι πέλαγος, σώζοιτο ἂν καὶ ὁ τοῦ Πτολεμαίου καὶ ὁ τοῦ Διονυσίου λόγος, ὡς ἐν τοῖς [1] φθάσασι γέγραπται. καθ' ὃ μὲν γὰρ ἐξ ὠκεανοῦ τὸ Κάσπιον ὕδωρ, ἀληθεύει ὁ Διονύσιος, ἐρεύγεσθαι εἰπὼν αὐτόθι τὸν ὠκεανόν· εἰ δὲ ἄδηλοι αἱ πηγαὶ, καὶ οὐ φαίνεται τὸ στόμα, ἀληθεύει καὶ ὁ Πτολεμαῖος.

721. Τέσσος γὰρ πόρος ἐστὶν ἀμείλιχος] Ὅτι τὴν Κασπίαν θάλασσαν ὁ Διονύσιος πόρον ἀμείλιχον λέγει, ἔτι δὲ καὶ μεγάλην θάλασσαν. διὰ τί δὲ μεγάλην; ὅτι οὐκ ἄν, φησὶν, ἐκείνην νηῒ περάσειας τριτάτης ἐπὶ κύκλα σελήνης, ὅ ἐστιν, ἐπὶ μῆνας τρεῖς· δηλονότι κατὰ τὴν κύκλῳ περίοδον. ἄλλως γὰρ ἀπέρατός ἐστι, μῆκος μὲν πλόου ἔχουσα τοῖς ἐρέσσουσιν ιε΄ ἡμερῶν, εὖρος δὲ ὀκτὼ ἡμερῶν, ὅπου ἐστὶν εὐρυτάτη ἑαυτῆς, κατὰ τὸν [2] Ἡρόδοτον. ἐντεῦθεν δὲ σημείωσαι καὶ ὅτι οὐκ ἀκριβῶς ἐστι κυκλοτερὴς ἡ Κασπία θάλασσα, ὡς τάχα ὁ περιηγητὴς ὑποτίθεται, ἀλλὰ ἑτερομήκης, ὡς καὶ ὁ Πτολεμαῖός φησιν.

723. Ἡ δὴ πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θαύματ' ἀέξει] Ὅτι πολλὰ καὶ ἄλλα θαύματα ἡ Κασπία ἐν ἀνδράσιν αὔξει, φύει δὲ καὶ κρυστάλλους λίθους, καὶ ἴασπιν ἠερόεσσαν, ὅ ἐστιν ἀερώδη, σκοτεινὴν, ἐχθρὰν Ἐμπούσαις, καὶ ἄλλοις εἰδώλοις. δοκεῖ γὰρ ἀλεξίκακος εἶναι ἡ λίθος αὕτη, καὶ ἀποτροπιαστικὴ φασμάτων· ὧν ἕν ἐστι καὶ ἡ Ἔμπουσα, δαιμόνιόν τι περὶ τὴν Ἑκάτην, ἑνὶ ποδὶ δοκοῦν [3] δίκεσθαι· ὅθεν καὶ παρονομάζεται, ὡς εἴ τις εἴπῃ, μονόπους ποδὶ ζώου· ὡς τοῦ ἑτέρου ποδὸς χαλκοῦ ὄντος, κατὰ τὸν μῦθον.

725. Ἠερόεσσαν ἴασπιν ἐχθρὴν Ἐμπούσῃσιν] Ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ καὶ ἑτέραν ἴασπιν [4] ὑδατόεσσαν. ὅτι δέ τινα δαιμόνια ὕλας πλοῦνταί τινες, πολλοῖς δοκεῖ, ὡς καὶ ἐν [5] Ὀδυσσείᾳ εἴρηται.

728. Πρῶτοι μὲν Σκύθαι εἰσὶν, ὅσοι Κρονίης ἁλὸς ἄγχι] Ὅτι Σκύθαι Κρονίας ἁλὸς ἄγχι εἰσί. περὶ ὧν, οἷοι τὸν βίον εἰσὶν, ἤδη [6] προγέγραπται. καλεῖσθαι δὲ λέγονται Σκύθαι, ἢ παρὰ τὰ σκύτη ἃ περιβέβληνται· ἢ παρὰ τὸ σκύζεσθαι, ἤτοι ὀργίζεσθαι· ὀργίλοι γάρ εἰσιν. ἢ ἀπὸ Σκύθου υἱοῦ Ἡρακλέος, καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ [7] γέγραπται. ἦσαν δὲ Σκύθαι καὶ Θρᾴκιον ἔθνος, οἳ καὶ Νομαῖοι ἐλέγοντο.

730. Οὖννοι δ' ἑξείης] Ὅτι Οὖννοι, ἢ Θοῦννοι, μετὰ τοῦ θ΄ στοιχείου, [8] Κάσπιον" ἔθνος εἰσὶ Σκυθικόν. μάλιστα δὲ προσθετέον τοῖς γράφουσιν Οὖννοι, δίχα τοῦ θ΄. φέρεται γοῦν καὶ ἐν τῇ τοῦ [9] Σιμοκάττου οἰκουμενικῇ ἱστο-

1. comm. in v. XLVIII. 2. Clio CCII. 3. διερείδεσθαι conject. H. STEPH. 4. DIONYS. v. DCCLXXXII. 5. vide comment. EUSTATHII in Odyss. K. v. c[...] 6. vide comm. in v. DCLXIX. 7. comm. in v. CCCX. 8. Κάσπιοι E. 9. lib. III. cap. VI.

ρίᾳ,

εἶναι, Οὔννους τοὺς πρὸς τῷ βορρᾷ τῆς ἕω, οὓς Τούρκους Πέρσαι καλοῦσιν, οὕτω ποτὲ πολυχρύσους γενέσθαι, ὡς καὶ κλίνην χρυσῆν σφυρηλατεῖν, καὶ τραπέζας, καὶ θρόνους, καὶ βήματα, ἐκστρατευομένους ἐκ τῶν Μήδων, ἠρεμίας προφάσει, τεσσαράκοντα χιλιάδας χρυσῶν. ὕστερον μέντοι φορολογηθῆναι τοὺς τοιούτους Οὔννους ὑπὸ Βαβυλωνίων ἱστοροῦσιν. οὐ μόνον δὲ ὁ Σιμόκατος, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ πίστεως ἄξιοι τοὺς Οὔννους ἔθνος ἱστοροῦσι Σκυθικὸν ἀξιόλογον.

Ἐπὶ δ' αὐτοῖς Κάσπιοι ἄνδρες] Ὅτι ὥσπερ οἱ ῥηθέντες Οὖννοι Σκύθαι εἰσὶν, οὕτω καὶ οἱ Κάσπιοι μετ' αὐτοὺς ὄντες, ἔθνος λόγου ἄξιον· ἀφ' ὧν καὶ ἡ θάλασσα Κασπία καλεῖται, ὡς καὶ ἀπὸ τῶν Υρκανίων, Υρκανία. παρ' οἷς καὶ τῶν φύλλων ἀποῤῥέειν μέλι ἡ ἱστορία φησὶ, καὶ ἡ ἄμπελος πολυφορεῖ. καὶ ἡ συκῆ δὲ οὕτω λέγεται πλουτεῖν τῷ καρπῷ, ὡς ἐνίας καὶ εἰς μεδίμνους ἑξήκοντα πληθύνειν τὸν καρπόν. ἐκεῖ δὲ καὶ τὸ ἔθνος οἱ Ἀλβανοὶ, ποιμενικοὶ, καὶ μετρίως πολεμικοὶ, μεταξὺ Ἰβήρων καὶ Κασπίας· ὧν κυκλώπειος, φασὶν, ὁ βίος, τουτέστιν εὐδαίμων καὶ [1] ἄπονος"· οἷς ἡ γῆ πολλαχοῦ ἅπαξ σπαρεῖσα, τὸ λοιπὸν δὶς καὶ τρὶς ἄσπαρτον φέρει καρπόν. ἁπλοῖ δέ εἰσι, καὶ οὐκ οἴδασι νόμους, οὐδὲ [2] ἀριθμεῖν" οἴδασι πλείω τῶν ἑκατόν. γλῶσσαι δὲ αὐτῶν, κατὰ τὸν γεωγράφον, ἓξ καὶ εἴκοσιν. ἐκεῖ δὲ καὶ οἱ Καδούσιοι, κατὰ τὸν [3] Διονύσιον", ὧν τραχεῖα ἡ γῆ· ἄνδρες δεινοὶ πετροβατεῖν, καὶ ἀκοντισταὶ ἄριστοι, ὡς ὁ [4] γεωγράφος ἱστορεῖ, καὶ οἷοι ἐν τοῖς τραχέσι πεζοὶ ἀντὶ ἱππέων διαμάχεσθαι. τούτοις δὲ ἀγχιγείτονες Μάρδοι καὶ Υρκάνιοι, καὶ Ἄπυροι, οὓς Ταπύρους φησὶν ὁ [5] γεωγράφος, ἀρχομένους ἀπὸ τοῦ τ'. οἳ ἐκ γυναικὸς δύο ἢ τρία ἀνελόμενοι τέκνα, ἐκδιδόασι τὸ λοιπὸν τὰς γυναῖκας ἑτέροις.

734. Μάρδος] Ὅτι Μάρδος ὁ ποταμὸς, Δερκεβίων τε καὶ ἀφνειῶν Βακτρῶν ἐπὶ πόμα, εἰς Υρκανίαν μὲν βάλλων θάλασσαν, μέσος δὲ ἀμφοτέρων τούτων τῶν ἐθνῶν ἑλισσόμενος.

737. Παρνησοῖο] Ὅτι Παρνησοῦ τινος ὄρους Βακτρείου ἐνταῦθα ὁ Διονύσιος μέμνηται· καὶ ζητητέον εἴτε οὕτω γραπτέον αὐτὸ, ὁμωνύμως τῷ Εὐρωπαίῳ Παρνασσῷ, εἴτε καὶ Παροπαμισὸν ὀνομαστέον αὐτό· οὕτω γὰρ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσι. μεμνήσεται δέ που καὶ ὁ [6] περιηγητὴς ὄρους Παροπαμισοῦ.

739. Πέρην κελάδοντος Ἀράξου Μασσαγέται] Ὅτι πέραν Ἀράξου πρὸς ἀνατολὰς οἱ Μασσαγέται, τοξικώτατοι καὶ κακοξεινότατοι· ἔθνος μέγα καὶ ἄλκιμον· παρ' οἷς Κῦρος ἐτελεύτησε, βασιλευούσης [7] Τεμυείδος"· ὧν ὑπογράφων τὴν ἀγριότητα, φησὶν, ὅτι αὐτοῖς οὐ σίτου ἐπὶ μελίφρονος

[1] ἄλυπος MS R. STEPH. [2] ἀριθμοὺς E. [3] γεωγράφος E. [4] STRABO lib. XI. [5] STRABO lib. XI. [6] v. MXCVII. [7] Τωμύειδος E. Τωμύειδος aut Τομύειδος forte reſcribendum, inquit BERKELIUS ſuper STEPH. BYZ. in v. Μασσαγέται.

ἐδωδὴ,

ἐδωδή, οὐδὲ μὴν οὐδὲ οἶνος μεταδήμιος, ἤτοι ἐνδήμιος, ἀλλ' ἵππων αἵματι μίσγοντες λευκὸν γάλα, ζῶσι. διὸ καὶ εὔχεται ὁ Διονύσιος ἐνδιαθέτως, ὡς καὶ περὶ ὀλίγου ἐρρέθη σαφέστερον, ὅτι μήτ' αὐτὸς ἐγώ, μήθ' ὅς τις ἐμοὶ ἑταῖρος ἐμπελάσαι αὐτοῖς. μάλα γάρ τε κακοξεινότεροι ἄλλων. καὶ ὅρα ὅτι τῶν ἄλλων μελίφρονα οἶνον λεγόντων, αὐτὸς σῖτον ἔφη μελίφρονα. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς τὸ κακοξεινότερος τὴν παραλήγουσαν ἀντὶ μακρᾶς ἐδέξατο· καθὰ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῇ [1] Ὀδυσσείᾳ, ἔνθα καὶ ἐρρέθη τὰ εἰκότα. Ἰστέον δὲ ὅτι ἠδύνατο μὲν ἐκφυγεῖν τὴν κακομετρίαν ὁ Διονύσιος, σχηματίσας ὥσπερ καὶ περὶ τούτου ἐκ τοῦ αἰδοῖος τὸ [2] αἰδοιέστερος Ἰωνικῶς, οὕτω καὶ ὧδε ἐκ τοῦ κακόξεινος, τὸ κακοξεινέστερος· ἀλλ' ἔοικε θελῆσαι μᾶλλον συγχαλάναι τῷ Ὁμηρικῷ μέτρῳ, ἤπερ ἄλλως ὀρθὸν περιαγαγεῖν τὸ ἔπος, καὶ ἄσφαλτον. φασὶ δὲ ἄριστον εἶναι παρὰ τοῖς Μασσαγέταις θάνατον, ὅταν γηράσαντες συγκατακοπῶσι κρέασι προβάτων, καὶ βρωθῶσιν. ἀμπέχονται δὲ φωκῶν δέρματα· καὶ Ἥλιον δεσπότην ἐπιγράφονται, καὶ ἵππον αὐτῷ θύουσιν, ὡς ταχίστῳ, φασί, τὸ πάντων τῶν θνητῶν τάχιστον. χρυσὸς δὲ αὐτοῖς καὶ χαλκὸς ἄπλετος. σιδήρῳ δὲ χρῶνται οὐδέν, ὅτι μηδὲ ἔχουσιν. Ἀράξης δὲ καλεῖται ὁ ῥηθεὶς ποταμός, ὡς ἀπαράξας τὴν συνέχειαν τῶν ἐκεῖ ὀρῶν καὶ διεκδύς· καθάπερ καὶ ὁ Πηνειός, ὁ νῦν Σαλαβρίας καλούμενος, τὴν Ὄσσαν τοῦ Ὀλύμπου ἀπέρρηξε· διὸ καί, κατὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ γεωγράφου, Ἀράξης ἐκλήθη ποτὲ καὶ ὁ Πηνειός, ὡς καὶ αὐτὸς ἀπαράξας τὴν Ὄσσης τὸν Ὄλυμπον, ὅτε σεισμῷ τὰ Τέμπη τὰ Θετταλικὰ ῥαγέντα διέστησαν. τοῦ δὲ Μασσαγετικοῦ τούτου Ἀράξου μέμνηται καὶ [3] Αἰσχύλος, καὶ ἀρέσκεται καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ ἀράσσειν καλεῖσθαι αὐτόν. [4] Ἡρόδοτος δέ φησι μείζονα μὲν αὐτὸν εἶναι τοῦ Ἴστρου, ῥέοντα ἐκ Ματιανῶν, καὶ νήσους ἔχειν μεγάλας συχνάς· στόμασι δὲ τεσσαράκοντα ἐκδιδόναι εἰς ἕλη, καὶ τενάγη· ἑνὶ δὲ προσρέειν εἰς τὴν Κασπίαν.

747. Ἱερὸς Ὦξος ὅς τε λιπὼν Ἠμωδὸν ὄρος] Ὅτι Ὦξος ὁ ποταμός, ὃν καὶ ἱερὸν αὐτὸς καλεῖ, ἐκ τοῦ Ἠμωδοῦ ὄρους διὰ τῆς Σουγδιάδος γῆς ἑλισσόμενος εἰς τὴν Κασπίδα βάλλει. καὶ ὅρα τὸ Κασπίδα, παρωνύμως καὶ αὐτὸ λεχθέν, κατὰ τὴν τοῦ Διονυσίου συνήθειαν. ὄρος δὲ τὸ Ἠμωδόν, Ἰνδικόν, περὶ ταῖς τοῦ Διονύσου στήλαις· ὅπερ τινὲς προπαροξυτόνως Ἤμωδον λέγουσι, καθὰ καὶ τὸ Ἴμαιον, ὅπερ ἐστὶ τμῆμα τοῦ Ταύρου. προϊὼν δὲ ὁ [5] Διονύσιος πληθυντικῶς Ἠμωδὰ ὄρη ἐρεῖ τὸ αὐτό. ἡ δὲ Σουγδιὰς γῆ, καὶ Σουγδιανὴ λέγεται, ὅπου ἱστοροῦσι τὴν ἀνάλωτον εἶναι πέτραν, ἣν Ἀλέξανδρος εἷλε πολλῇ σπουδῇ τῶν Μακεδόνων· οὓς πτηνοῖς στρατιώταις εἴκαζον οἱ βάρβαροι σὺν

1. Υ. v. CCCLXXVI. 2. v. CLXXII. ſule ſcholia ibidem. 3. Prometh. vinct. v. DCCXVI. con- 4. Clio c[illegible] 5. v. MCLXII.

γέλωτι,

νίκωσι, ὅτι νίκης τὴν ἀρχὴν τῇ φιλώσει ἐπέβαλον. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐνταῦθά που περὶ τὸν Ὦξον, ὡς ἡ ἱστορία φησὶ, στρατεύοντος Ἀλεξάνδρου, οὐ μακρὰν τῆς αὐτοῦ σκηνῆς, πηγὴ ὕδατος ἐρρύη, καὶ ἄλλη ἐλαίου πλησίον αὐτῆς. καὶ ὁ μάντις Ἀρίστανδρος ἔφη ὅτι πόνων τέ ἐστι σημεῖον, τοῦ ἐλαίου ἡ πηγὴ (ἀθλούντων γὰρ ἄλειμμα τὸ ἔλαιον) ἀλλὰ καὶ νίκην ἐπὶ τοῖς πόνοις σημαίνει.

749. Ἰαξάρταο] Ὅτι μετὰ τὸν Ὦξον ὁ Ἰαξάρτης ποταμὸς, ὅπου οἱ Σάκαι τόξα ἔχοντες, ἃ οὐκ ἄν τις ἄλλος ἐλέγχοι τοξότης· οὐ γάρ σφι θέμις ἀνεμώλια βάλλειν. τοῦτο δὲ παρῳδία ἐστὶ τοῦ παρ' [1] Ὁμήρῳ ἀνεμώλια βάζειν. καὶ τὸ ἐλέγχοι δὲ, ἐξ Ὁμήρου ὁ Διονύσιος εἴληφεν, εἰπόντος, [2] μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς, ἀντὶ τοῦ, ἀργὸν καὶ ἀπρακτον ποιήσῃς. τοῦτο δὲ τὸ ἔθνος τοὺς Σάκας καὶ σακέων φασί τινες εὑρετὰς, παρωνυμουμένων αὐτοῖς. ἡ δὲ ἱστορία φησὶ καὶ μεγάλα ἰσχῦσαι ποτὲ τοὺς Σάκας, καὶ μέχρις Εὐξείνου κατακτήσασθαι γῆν ἀρίστην· καί τινα γῆν Ἀρμενίαν ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι Σακασηνήν· ἀπολέσθαι δέ φασιν ἄρδην αὐτοὺς ὑπὸ Περσῶν πανηγυρίζοντας [3] ἀπὸ λαφύρων. τινὲς δὲ οὕτως τοῦτο ἱστόρησαν, ὅτι τὸν Κῦρον οἱ Σάκαι νικήσαντες, εἶτα ἐξ ὑποστροφῆς ἐκείνου ἡττηθέντες, διὰ μέθην ἀπώλοντο. καὶ διὰ τοῦτο ἀπεδείχθη πανήγυρις ἱερὰ Περσικὴ τὰ Σάκαια. καὶ Κῦρος δὲ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐκείνους κατέκοψεν, ἀνιερώσας πατρίῳ θεῷ, Σάκαιαν ἀνηγόρευσεν. [4] Ἡρόδοτος δὲ λέγει ὅτι Πέρσαι πάντας τοὺς Σκύθας καλοῦσι Σάκας.

752. Φρούροι] Ὅτι Φροῦροι Σκυθικὸν ἔθνος βαρυτόνως, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ φρουροὶ, ὅπερ ὀξυνόμενον δηλοῖ τοὺς φύλακας. τινὲς δὲ Φρύνους γράφουσιν, ὁμωνύμως τοῖς ζώοις. φρῦνοι γὰρ, (καθὰ καὶ ὁ Φίλων γράφει) οἱ βάτραχοι. τὸ δὲ Τόχαροι (ἔθνος δὲ ὅμοιον καὶ αὐτὸ) τινὲς ὀξύνουσι, τελικὲς εἶναι λέγοντες.

Καὶ ἔθνεα βάρβαρα Σηρῶν] Ὅτι Σῆρες ἔθνος βάρβαρον Σκυθικὸν, ἐξ ὧν τὰ σηρικὰ ὑφάσματα λέγονται. οὗτοι βόας μὲν (φησὶν) ἀναίνονται καὶ ἴφια μῆλα, αἰόλα δὲ ξαίνοντες ἐρήμης ἄνθεα γῆς, εἵματα τεύχουσι πολυδαίδαλα, τιμήεντα ἐοικότα κατὰ χροιὰν λειμωνίδος ἄνθεσι ποίας· οὕτω λεπτὰ οἷς τε οὐκ ἂν ἐκείνοις ἐρίσειεν ἔργον ἀραχνάων. φασὶ δὲ καὶ τὴν βύσσον ἀπὸ βατοῦ τῆς συνάγεσθαι. Σημείωσαι οὖν ὅτι ἐξ ἀνθῶν οἱ Σῆρες ποιοῦσι τὰ ὑφη· διὰ οὐδὲ τοὺς χειμῶνας ἐῶσι καταβόσκεσθαι. ὅτι δὲ ἀπρόσμικτοι ἀνθρώποις εἰσὶ καὶ ἀνομίλητοι οἱ Σῆρες, δῆλον ἐκεῖθεν· τῶν πωλουμένων τὸ τίμημα [...] ἐπιγράψαντες ὑποχωροῦσιν. εἶτα ἐλθόντες οἱ ἔμποροι, καὶ

1. Odyss. Δ. v. DCCCXXXVII. 2. Il. I. v. DXVIII. 3. ὑπὸ c. B. 4. Polymn. LXIV.

θέντες

θέντες τὴν τιμὴν, ἀναχωροῦσιν· ἐφ' οἷς ἔρχονται οἱ Σῆρες, καὶ εἰ μὲν ἀρέσκονται, λαμβάνουσι τὴν τιμήν. εἰ δὲ μή γε, τὰ ἴδια. φασὶ δὲ μακροβιωτάτους εἶναι τοὺς Σῆρας, παρατείνοντας πέρα καὶ διακοσίων ἐτῶν. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὅμοια τῇ ἰσοδείᾳ τῶν Σηρῶν γίνεται καὶ ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. ἔμποροι γὰρ ἐκεῖ ἀπὸ Καρχηδόνος [1] ἐρχόμενοι, καὶ τὰ φορτία ἐξελόντες, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ὑποτύφουσι καπνόν· καὶ αὐτοὶ μὲν ἀνάγονται τοῦ αἰγιαλοῦ, οἱ δὲ ἐπιχώριοι ἐγγίσαντες, σκέπτονται τὸν φόρτον, καὶ τίθενται χρυσὸν, καὶ ἀναχωροῦσιν. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἐκβάντες τῶν νηῶν, λογίζονται τὴν ἀξίαν. καὶ καταλλάσσουσιν ἀπροσωπίδητοι, καὶ ἐξισώσαντες τὸ καταλλασσόμενον, ἀπαλλάσσονται. διχῶς οὖν συναλλάσσειν αἱ ἰσοδεῖαι καὶ τούτους καὶ τοὺς Σῆρας παραδιδόασιν.

759. Περὶ δέ σφι δυσήνεμος ἐκτέταται χθὼν] Ὅτι ἐν Σκύθαις δυσήνεμος ἐκτέταται χθὼν, χειμερίοις ἀνέμοις λελειμμένη καὶ χαλάζαις, ὡς καὶ ἀνωτέρω [2] γέγραπται. περιέφρασε δὲ ὧδε τὸ ἀνωτέρω ῥηθὲν, λείπουσι δὲ γαῖαν ἀήταις χειμερίοις, ἐν τῷ εἰπεῖν, χθὼν χειμερίοις ἀνέμοις λελειμμένη.

762. Φράζεο δ' ἐκ Κόλχων καὶ Φάσιδος ἐς δύσιν ἤδη] Ὅτι δυτικώτεροι Κόλχων καὶ Φάσιδος, Εὐξείνου περὶ χεῖλος, ἰλαδὸν, οἱ Βύζηρες, ἀφ' ὧν καὶ λιμὴν Βυζηρικός· καὶ οἱ Βέχειρες, Ποντικὸν ἔθνος, καὶ Σκυθικόν· ἔτι δὲ καὶ οἱ Μάκρωνες, καὶ οἱ Μοσσύνοικοι, καὶ οἱ Τιβαρηνοὶ, καὶ οἱ Χάλυβες, περὶ ὧν κάτω [3] λελέξεται.

764. Χαλκὶς ἄρουρα] Ὅτι ἡ Χαλκὶς ἄρουρα κατὰ τὸ Θρᾴκιον τοῦ Πόντου κεῖται στόμα, ἤγουν ἡ γῆ τῶν Χαλκηδονίων. ἧς Χαλκίδος τὸ ἐθνικὸν, οἱ Χαλκιδεῖς. ἐρεῖ οὖν αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς, [4] Χαλκιδέες περὶ στόμα γαῖαν ἔχουσιν, Οὖδας ἐς ἀντιπέραν Βυζάντιον εἰσορόωντες. τούτους τυφλοὺς ὁ χρησμὸς ἐκάλεσε, διότι οἱ τὴν Χαλκίδα κτίσαντες Μεγαρεῖς ἐνταῦθα πρῶτα πλεύσαντες, καὶ ἀφέντες κατασχεῖν τὴν περὶ τὸ Βυζάντιον γῆν, εἵλοντο τὴν λυπροτέραν περαίαν. καὶ Μεγάβυζος δὲ μαθὼν ὅτι ἑπτακαίδεκα ἔτεσιν, ὥς φησιν [5] Ἡρόδοτος, πρότεροι Βυζαντίων Χαλκηδόνιοι τὴν χώραν ἔκτισαν, τυφλοὺς εἶπε τοῦτον τὸν χρόνον αὐτοὺς εἶναι. οὐ γὰρ ἂν, εἰ ἔβλεπον, τοῦ καλλίονος τόπου παρόντος, ἀνθείλοντο τὸν αἰσχίονα. ἔστι δὲ καὶ περὶ Εὔβοιαν, ὡς [6] προεῤῥέθη, Χαλκὶς, ἡ πρότερον Εὔβοια καλουμένη· ὅθεν καὶ Χαλκιδικὰ ποτήρια, παρὰ τῷ [7] κωμικῷ. καὶ οἱ ἐν τῇ Σικελικῇ δὲ κώμῃ Χαλκιδεῖς τούτων ἄποικοι τῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ Χαλκιδέων. ἱστορεῖται δὲ καὶ σιδήρου καὶ

1. Ἰκόμενοι R. 2. DIONYS. v. DCLXXVI. 3. vide comment. in v. DCCCCLXX. 4. DIONYS. v. DCCCIII. &c. 5. Mel-pom. CXLIV. 6. comment. CCCCXCVI. 7. ARISTOPH. in equ-bus.

χαλκοῦ

χαλκοῦ μέταλλα εἶναι κατὰ τὴν Εὐβοϊκὴν Χαλκίδα, καὶ ὅτι ἄριστοι ἐκεῖ σιδηρουργοί· καὶ ὅτι οὐ μόνον ἐκεῖ πρῶτον ὤφθη χαλκεῖα, ἀλλὰ καὶ πρῶτοι χαλκὸν ἐν αὐτῇ ἐνεδύσαντο Κουρῆτες μετὰ Διός. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι, ὡς [1] προγέγραπται, Χαλκίδες· ὧν μία καὶ ἡ Αἰτωλική, ἀφ' ἧς τὸν Ἀχελῷον ῥέειν εἶπεν ὁ [2] Διονύσιος.

766. Μάκρωνες] Ὅτι καὶ οἱ Μάκρωνες ἔθνος Ποντικὸν, Βεχείρων νοτιώτερον. τούτους νῦν Σάννους φαμὲν, ἰδιωτικώτερον δὲ, Τζάνους, ὡς καὶ τὴν Κελσηνὴν, Κελτζηνήν· καὶ τὴν χώραν δὲ τῶν Σάννων, Τζανικὴν λέγουσιν οἱ τὴν φράσιν ἰδιωτεύοντες.

Καὶ οἱ μόσσυνας ἔχουσι] Ὅτι τοὺς Μοσσυνοίκους περιφράζων ἢ ἐτυμολογῶν ὁ Διονύσιος, λέγει μόσσυνας ἔχειν δουρατέους, ἤγουν ξυλίνους. οὗτοι δὲ ἀπὸ θηρίων ζῶσι σαρκῶν καὶ ἀκροδρύων. λέγει δὲ καὶ ὁ [3] γεωγράφος, ἀπὸ μοσσύνων, ὅ ἐστι πύργων, αὐτοὺς ὀνομάζεσθαι. [4] Ξενοφῶν δὲ στέατι δελφίνων χρῆσθαι τοὺς Μοσσυνοίκους ἱστορεῖ, ὡς οἱ Ἕλληνες τῷ ἐλαίῳ, καὶ κάρυα πολλὰ ἔχειν τὰ πλατέα, οὐκ ἔχοντα διαφυὴν (ἤτοι σχισμὴν) οὐδεμίαν. καὶ παῖδας αὐτοῖς εἶναί φησι σιτευτοὺς, τεθραμμένους καρύοις ἑφθοῖς, ἁπαλοὺς, καὶ λευκοὺς σφόδρα, καὶ οὐ πολλῷ δέοντας ἴσους τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος εἶναι. καὶ οἶνον παρ' αὐτοῖς λέγει εὑρίσκεσθαι, ὃς ἄκρατος μὲν, ὀξὺς ἦν ὑπὸ αὐστηρότητος· κερασθεὶς δὲ, εὐώδης τε καὶ ἡδύς. λευκοὶ δὲ πάντες, φησὶν, οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες. βαρβαρώτατοι δὲ οἱ ἐκεῖ, ἐν ὄχλῳ μὲν ποιοῦντες ἅπερ ἄν τινες ἐν ἐρημίᾳ ποιήσειαν· ἐν δὲ τῷ ἰέναι μόνοι, πράττοντες ἅπερ ἂν μετ' ἀλλήλων ἰόντες. καὶ γὰρ (φησὶ) καὶ ἐγέλων, καὶ ἑαυτοῖς διελέγοντο, καὶ ὠρχοῦντο, ἐφιστάμενοι ὅποι τύχοιεν.

767. Πολύῤῥηνες Τιβαρηνοί. τοῖς δ' ἔπι καὶ Χάλυβες] Ὅτι οἱ Τιβαρηνοὶ (οὓς ἡμεῖς Τιβρανὲς φαμὲν) πολύῤῥηνές εἰσιν, ὅ ἐστι πολυπρόβατοι, πολυθρέμμονες. οἰκοῦσι δὲ, καθὰ καὶ οἱ Χαλδαῖοι, μέχρι τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, καθὰ καὶ ὁ [5] γεωγράφος φησίν. ἐφ' οἷς οἱ Χάλυβές εἰσι, στυφελὴν καὶ ἀπηνέα γῆν οἰκοῦντες, μογεροῦ δεδαηκότες ἔργα σιδήρου· οἳ βαρυδούποις, φησὶν, ἐπ' ἄκμοσιν ἑστῶτες, οὔποτε παύονται καμάτου. τούτους τοὺς Χάλυβας [illegible]οι Χαλβίους ἐκάλεσαν (ἔθνος δέ εἰσι Ποντικὸν, παρὰ τῷ Θερμώδοντι) ἀφ' ὧν σίδηρος, φασὶν, ἐξάγεται ὁ πρὸς τὰ σώματα ἐπιτηδευόμενος, ἤτοι [6] πρὸς τὰ σωμώματα. ὅθεν καὶ Χαλυβικὸς κνώδων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, Χαλυβδικὸς παρὰ τῷ [7] Λυκόφρονι, ὁ ἐξ ἀρίστου σιδήρου. Ἀῤῥιανὸς δὲ οὕτω [illegible]σὶ· Χάλυβες πρῶτοι ἀνθρώπων αἰτίαν ἔχουσι χαλκεύσασθαι σίδηρον.

[1] comment. in v. CCCCLXXIII. 2. v. CCCCXCVI. &c. 3. STRABO lib. XII. 4. lib. v. de expedit. CYRI. 5. STRABO lib. XII. 6. περὶ STEPH. BYZ. in v. Χάλυβες. unde hæc deſumta ſunt. 7. Alex. v. MCIX.

ἐξαίρει δὲ καὶ [1] Αἰσχύλος τὸ τοιοῦτον σίδηρον. [2] Ξενοφῶν δὲ ὀλίγους τε αὐτοὺς εἶναι λέγει, καὶ τῶν Μοσυνοίκων ὑπηκόους· καὶ τὸν βίον αὐτῶν τοῖς πλείστοις ἀπὸ σιδηρείας εἶναι. οἱ δέ φασιν ὅτι οὗτοί εἰσιν οἱ παρὰ τῷ [3] ποιητῇ Ἀλίζωνοι ἢ Ἀλιζῶνες· ὧν ἦρχεν Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος, ὧν καὶ ἡ ἀργυρεία μέταλλα ἔχει πολλά, ὡς καὶ [4] Ὁμήρῳ δοκεῖ, ἔνθα ὑπεμφαίνει καὶ Ἀλύβας εἶναι αὐτούς, λέγων,

> Τηλόθεν [5] ἐκ Ἀλύβης"· (ἤ, Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβων·) [6] ὅθεν" ἀργύρου
> ἐστὶ γενέθλη.

ὡς ἢ μετατεθείσης τῆς γραφῆς ὕστερον ἐφ' Ὁμήρου, ἀπὸ τῆς ποτὲ Χαλύβης εἰς Ἀλύβην· ἢ ἀνάπαλιν τῶν πρότερον μὲν ἐπὶ Ὁμήρου Ἀλύβων λεγομένων, μεταπεσόντων δὲ εἰς Χάλυβας ὕστερον. ὥσπερ αὖ πάλιν οἱ τοιοῦτοι Χάλυβες ἐκ τῆς κλήσεως, φασί, ταύτης εἰς Χαλδαίους [7] μετέπεσαν", κατά τινα λέξεως παραφθοράν, ἢ παραποίησιν. ἀφ' ὧν καὶ τόπος Χαλδία ἐλέγετο. χώρα δὲ Ἀρμενίας ἡ Χαλδία, ἧς μέχρις ἡ Ποντικὴ βασιλεία. τοὺς δὲ ἐκεῖσε, Χάλδους λέγεσθαι ἐπικρατεῖ ἡ συνήθεια δισυλλάβως, οὐ Χαλδαίους. Χαλδαῖοι γὰρ τρισυλλάβως, οἱ ποτὲ μὲν Κηφῆνες, ἀπὸ δὲ Περσέως, Πέρσαι· Χαλδαῖοι κληθέντες ἀπό τινος Χαλδαίου, ὅν φασι τέταρτον ἐπὶ δέκα (ἤγουν τεσσαρεσκαιδέκατον) βασιλέα μετὰ Νῖνον γενόμενον, τὴν Βαβυλῶνα [8] οἰκίσαι", καὶ τοὺς συναχθέντας καλέσαι ἀφ' ἑαυτοῦ Χαλδαίους. λέγονται μέντοι παρά τινων καὶ οἱ περὶ [9] Χαλκίδα" Χάλδοι, Χαλδαῖοι τρισυλλάβως, κατὰ [10] Δικαίαρχον. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ ἐξ Ἀλύβης, ἢ ἐξ Ἀλύβων, μετατεθῆναι τὴν γραφὴν εἰς Χάλυβας λέγοντες, ἢ ἀνάπαλιν μεταποιηθῆναι ἀπὸ Χαλύβης εἰς Ἀλύβην, παρατιθέασι καὶ ἄλλα ὀνόματα ἀλλαγέντα κατὰ μεταγωγὴν κλίσεως. οἷον οἱ παρ' [11] Ὁμήρῳ, φασί, Σίντιες Θρᾶκες, Σίντοι ἐκλήθησαν ὕστερον. εἶτα παρὰ [12] Ἀρχιλόχῳ Σάϊοι, καὶ πάλιν Σάπαι. ὥσπερ δὲ τὰ τοιαῦτα ἐθνικὰ ὀνόματα διαφόρως παρεποιήθησαν, οὕτω καὶ τὸ τῶν Φρυγῶν. Βρύγοι γάρ, καὶ [13] Βρύγες", καὶ Φρύγες, ἐκλήθησαν οἱ αὐτοί.

772. Τοὺς δὲ μετ', Ἀσσυρίης πρόχυσις χθονὸς ἐκτετάνυσται] Ὅτι μετὰ τοὺς Χάλυβας ἡ τῆς Ἀσσυρίας χθονὸς πρόχυσις ἐκτέταται· ἔνθα καὶ ὁ Θερμώδων, Σκυθικὸς κατά τινας ποταμός, ἀπὸ τῶν Ἀρμενίου ῥέων ὄρους, τῶν

1. Prometh. vinct. v. CCCI. 2. lib. V. de expedit. CYRI. 3. HOMER. Il. B. v. DCCCLVI. quo loco male legitur ὁ Δῖος pro Ὀδίος, ut habet noſter, & STEPH. BYZ. & ipſe HOMERUS Iliad. E. v. XXXIX. Ἀρχὸν Ἀλαζώνων Ὀδίον μέγαν ἔκβαλε δίφρου. 4. Iliad. B. v. DCCCLVII. 5. ἐκ Χαλύβης STEPH. BYZ. in v. Χάλυβες, ſed idem in v. Ἀλύβη, legit ἐξ Ἀλύβης. EUSTATH. in HOM. Il. B. v. DCCCLVI. notat hunc verſum ſex modis legi. videndus etiam STRABO lib. XII. & XIII. 6. ἔνθι STEPH. BYZ. loco dicto. & in v. Ἀλύβη. 7. [illegible] πεσον E. 8. οἰκῆσαι E. 9. Χο[illegible] E. 10. [illegible] STEPH. BYZ. in v. Χαλδαῖοι. [illegible]1. Ilia[illegible] v. DXCIV. hæc e STRAB. lib. XII. [illegible]ſumta ſunt. 12. ARCHILOCHI carmina ap[ud] STRABONEM lib. XII. 13. Βρίγες E.

Ἀμα-

Ἀμαζόσι λευκὸν ὕδωρ προΐησι. δι' ἃς καὶ Ἐνυάλιος ὁ Θερμώδων λέγεται· οὐχ ὅτι αὐτὸς τοιοῦτος, ἀλλ' ὅτι μάχιμοι αἱ τοῦτο πίνουσαι Ἀμαζόνες· περὶ ὧν εἴρηται μὲν καὶ ἀνωτέρω, καὶ μετὰ ταῦτα δὲ ῥηθήσεται. λέγει δὲ καὶ ὅτι ὁ αὐτὸς Θερμώδων καὶ τὴν Ἀσωπίδα Σινώπην πλανωμένην ἐδέξατο, ἤγουν τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀσωποῦ τὴν Διὸς ἐρωμένην. πλανηθεῖσα γὰρ Διὸς βουλῇ, οὐχ ἑκοῦσα παρῴκησεν ἐκεῖ. ἐξ ἧς καὶ πόλις διαφανεστάτη ὁμώνυμος αὐτῇ ἡ Σινώπη, ἡ λεγομένη καὶ Σινωπικὴ χερρόνησος, κτίσμα, κατά τινας, [1] Κειτίου", ἀνδρὸς Κῴου· ἧς, κατὰ [2] Διόδωρον, ἄποικος ἡ Τραπεζοῦς, πόλις Ἑλληνίς, [3] "πρὸς" τῇ τῶν Κόλχων χώρᾳ κειμένη. ὁ δ' αὐτὸς Διόδωρος καὶ Μιλησίων ἄποικον τὴν Σινώπην λέγει, μέγιστον ἀξίωμα ἔχουσαν· ἐν ᾗ καὶ τὰ Μιθριδάτου βασίλεια τοῦ πρὸς Ῥωμαίους διαπολεμήσαντος. [4] Ξενοφῶν δέ, ἱστορήσας καὶ αὐτὸς τοὺς Σινωπεῖς οἰκεῖν μὲν ἐν τῇ Παφλαγονικῇ, Μιλησίων δὲ ἀποίκους εἶναι, φησὶ καὶ ὅτι Κοτυωρεῖται καὶ Κερασούντιοι καὶ Τραπεζούντιοι δασμὸν ἔφερον τοῖς Σινωπεῦσι· λέγων καὶ ὅτι Κερασοῦς πόλις Ἑλληνὶς ἐπὶ θαλάσσῃ, Σινωπέων ἄποικος ἐν τῇ Κολχίδι χώρᾳ. [5] Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ ὅτι Κιμμέριοι φεύγοντες εἰς Ἀσίαν τοὺς Σκύθας τὴν χερρόνησον ἔκτισαν, ὅπου νῦν Σινώπη, πόλις Ἑλλὰς οἰκεῖται. ὁ δὲ [6] γεωγράφος φησὶν ὅτι ἡ Σινωπῖτις χώρα καὶ σφένδαμνον ἔχει, καὶ ὀρεοκάρυον φύει· ἐξ ὧν αἱ τράπεζαι τέμνονται. περὶ δὲ τῆς τοῦ Ἀσωποῦ θυγατρὸς τῆς ῥηθείσης Σινώπης φασίν, ὅτι αὕτη καὶ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλωνα ἠπάτησε, τὴν παρθενίαν αἰτήσασα κατ' ἐπαγγελίαν μισθοῦ συνουσίας, καὶ οὕτω κατασοφισαμένη τοὺς ἐραστὰς δεξιώτατα. οἱ γὰρ ὑποσχόμενοι παρθενίαν τῇ ἐρωμένῃ, πάντως ἑαυτοὺς τοῦ γάμου ἀπέκλεισαν. δόντες μὲν γάρ, οὐ συνελεύσονται· συνελθόντες δέ, ψεύσονται. ἢ καὶ ἑτέρως· οὔτε δόντες τὴν παρθενίαν, συνελεύσονται αὐτῇ· πῶς γὰρ ἔτι ἐὰν δεῖ παρθένον εἶναι; οὔτε αὖ τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἀφαιρούμενοι, συνέλθοιεν ἄν. οὐ γὰρ δεδώκασι τὸν μισθόν. Ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ τῷ Διονυσίῳ Συρία μὲν λέγεται ἡ περὶ τὸν Λίβανον καὶ τὸ Κάσιον ὄρος, καὶ τὰ ἐκείνων ἀνώτερα, ἕως τῶν περὶ Σινώπην. Ἀσσυρία δὲ διὰ τοῦ α' αὕτη λοιπὸν ἡ περὶ Σινώπην γῆ, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς [7] φανήσεται. [8] Ἡρόδοτος δὲ οἶδε μὲν καὶ αὐτὸς Συρίαν τὴν παρὰ τῷ Διονυσίῳ, λέγει δὲ καὶ Ἀράβων τὰ περὶ θάλασσαν Συρίους νέμεσθαι. ἱστορεῖ δὲ καὶ Παλαιστίνους τινὰς Σύρους, καὶ Συρίαν Παλαιστίνην. καὶ ἔθνη δέ τινα [9] "παρακείμενα" τῷ Εὐξείνῳ οὕτως ὀνομάζει, λέγων ὅτι Σύριοι οἱ περὶ Θερμώδοντα ποταμόν, τὸν καὶ Παρθένιον, καὶ

1. Μ[...]κείτ[...] STEPH. BYZ. ſed vitioſe, [...]dice HOLSTENIO, & BERKELIO. 2. bibl[i]oth. hiſtor. lib. XIV. 3. ἐν DIODO[R]ūs, cujus hæc ſunt verba. 4. lib. V. de expedit. CYRI. 5. Melpom. XII. 6. STRABO lib. II. 7. vide comment. in v. CMLXX. 8. Thal. XCI. 9. περικείμενα E.

Μάκρωνες οἱ τούτων ἀστυγείτονες. ὁ [1] γεωγράφος δὲ Ἀσσυρίους μὲν οἶδε τοὺς περὶ Βαβυλῶνα καὶ τὴν κύκλῳ, ἔνθα καὶ Νῖνος πόλις, καὶ Νίσιβις· ὅπου καὶ ἡ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Μεσοποταμίας [2] κειμένη, ἡ λεγομένη Ἀδιαβηνὴ χώρα, οὕτω καλουμένη διὰ τὸ δυσδιάβατον τῶν ἐκεῖσε ὑδάτων· Σύροις δὲ ἰδίως δίχα τοῦ α, τοὺς περὶ Κιλικίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Φοινίκην, καὶ τοὺς περὶ Εὔξεινον· ὧν μέρος οἴδαμεν καὶ τοὺς Σινωπεῖς. διετείνετο γάρ, φησί, τὸ τῶν Σύρων ὄνομα τὸ παλαιόν, ἀπὸ Βαβυλωνίας, μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου, κἀκεῖθεν ἕως τοῦ Εὐξείνου. οἱ γοῦν Καππάδοκες ἀμφότεροι, οἵ τε πρὸς τῷ Ταύρῳ, καὶ οἱ πρὸς τῷ Πόντῳ, Λευκόσυροι, φησί, λέγονται, ὡς τινῶν καὶ ἐπικεκαυμένων τὴν χρόαν. καὶ [3] Ἡρόδοτος δὲ οὕτω βούλεται, λέγων, Οἱ Σύροι ὑπὸ Περσῶν καλοῦνται Καππαδόκαι, καὶ πάλιν Καππαδόκαι, οὓς ἡμεῖς Συρίους καλοῦμεν. [4] Ἀρριανὸς δὲ τοὺς περὶ Μεσοποταμίαν Ἀσσυρίους λέγει· ἐν οἷς φησὶ τοὺς πρὸς Εὐφράτῃ ποταμῷ Ἀσσυρίους, ἔς τε ἐπὶ Νῖνον καὶ Βαβυλῶνα, καθ' ὧν Ἀμαζόνες ἐστράτευσαν, Εὐρυπύλης ἡγουμένης αὐτῶν. καὶ τοὺς Καπποδόκας δὲ οὕτω ποτὲ ἱστορεῖ λέγεσθαι, ἐν οἷς, φησί, Καππάδοκα παῖδα Νινύου. ἐφ' ὅτῳ Ἀσσύριοι μεταβαλόντες τὸ ὄνομα, Καππαδόκαι ὠνομάσθησαν. [5] Ὀππιανὸς δὲ καὶ τοὺς περὶ Τίγριν Ἀσσυρίους καλεῖ, οὓς καὶ πολυγύναικας ἱστορεῖ.

775. Ἀσωπίδα δέκτο Σινώπην] Ὅτι δὲ ἄλλοι παρὰ τοὺς Σύρους οἱ Ἀσσύριοι, δηλοῖ καὶ [6] Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς. [7] Ἡρόδοτος δὲ δοκεῖ ἄγειν αὐτοὺς εἰς ταυτόν, ἐν οἷς, φησίν, ὅτι Ἀσσύριοι ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων ἐκαλοῦντο Σύριοι, ὑπὸ δὲ βαρβάρων Ἀσσύριοι ἐκλήθησαν· ὡς εἶναι τὸ μὲν Σύρος, καὶ τὸ Σύριος, λέξεις Ἑλληνικάς· βάρβαρον δὲ τὸ Ἀσσύριος. τοιοῦτον δέ τι βούλεται καὶ ὁ τὴν Σιδωνίαν θάλασσαν, ἤγουν τὴν ἐν τῇ Φοινικικῇ Συρίᾳ, ὀνομάσας Ἀσσυρίων θάλασσαν. [8] Πλούταρχος δὲ καὶ αὐτὸς ὁμοίως τῷ γεωγράφῳ, ἐν παραλλήλῳ τινί, ἐν ᾧ τὰ περὶ Μιθριδάτου κεῖται, ἐμφαίνει τοὺς περὶ Σινώπην δύνασθαι Σύρους λέγεσθαι. φησὶ γὰρ ὅτι τὴν Σινώπην Σύροι κατεῖχον, ἀπὸ Σύρου γεγονότος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὡς λέγεται, καὶ Σινώπης τῆς Ἀσωπίδος. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τοὺς παλαιοὺς παρὰ τῷ [9] Ἐρατοσθένει Ἄσσυρες οἱ Ἀσσύριοι λέγονται, ὡς καὶ περὶ τούτου [10] ἐρρέθη, ἀπὸ [illegible] ὁ Ἄσσυρ. καὶ ὅτι πρόχουσιν ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ κυρίως, τὴν πρόχωσιν ἢ πρόσχωσιν λεγομένην, ἔνθα δὴ ποταμὸς ἐπαγόμενος ἰλὺν ἀποτίθεται, ὡς

1 STRABO lib. XVI. 2. λεγομένη c. omittit E. 3. Clio LXXII 4. de exped. ALEXANDRI lib. VII. 5. halieut. Δ. v. CCIV. 6. non in Hellenicis, ut THO. de PINEDO notat, ſed in lib. I. de CYRI inſtitutione. 7. Polymn. LXIII 8. in LUCULLO. 9. [illegible] de STEPHAN. BYZANT. in Ἀσσυρείᾳ. 10. vide comment. in CCCCXCII.

καὶ ὁ Νεῖλος περὶ τὴν Αἴγυπτον. οἱ δ᾽ αὐτοὶ λέγουσι καὶ τὸν τόπον τὸν περὶ τὴν Σινωπαίαν Ασσυρίαν, τοιαύτην παρέχουσιν εἶναι τὸν Αλυν· καὶ δῶρον αὐτοῦ τὴν ἐκεῖ γῆν, ὡς καὶ τὸν Νεῖλον τὴν Αἴγυπτον. οὕτω δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ πεδία, κατὰ τὸν Αῤῥιανὸν, ποταμῶν εἰσὶ ποιήματα· οἷον τὸ Ερμου πεδίον, καὶ τὸ τοῦ Καΰστρου τὸ Λύδιον, καὶ Μαιάνδρου τὸ Καρικόν. καὶ ὁ Γάγγης δὲ πεδίον τι ἐν Ινδίᾳ προσέχωσεν. ὥς τε κυριολεκτεῖ ὁ Διονύσιος, λέγων ὅτι ἐκτετάνυσται μετὰ Χάλυβας Ασσυρίης χθονὸς πρόχυσις, τουτέστιν, ἡ τῆς ἐκεῖ γῆς ἐκ τοῦ Αλυος πρόχωσις.

780. Κείνου δ᾽ ἂν ποταμοῖο περὶ κρυμώδεας ὄχθας] Οτι περὶ τὰς τοῦ Θερμώδοντος κρυμώδεας ὄχθας τέμοις ἂν κρυστάλλου λίθον καθαρὸν, οἷα [...]ην χειμερίαν· εὑρήσεις δὲ καὶ ὑδατόεσσαν ἴασπιν, ἑτέραν οὖσαν τάχα παρὰ τὴν ἱστορηθεῖσαν πρὸ μικροῦ [1] ἠερόεσσαν. καὶ ὅρα ὅτι λίθου εἶδος ὁ μεταλλευτὸς κρύσταλλος, καθὰ ὁ [2] μάργαρος. κρυμώδεις δὲ τὰς τοῦ Θερμώδοντος ὄχθας καλεῖ, διότι, ὡς οἱ παλαιοί φασι, καὶ θέρους πήγνυται, τῆς τοποθεσίας τὴν τοιαύτην ἰδέαν διεξαγούσης. διὸ, φασὶ, καὶ κρύσταλλός ποτε ὁ Θερμώδων ἐκλήθη.

783. Ιρις δ᾽ ἐξείης] Οτι ἐφεξῆς τῷ Θερμώδοντι ὁ Ιρις ποταμὸς καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει. περὶ τούτου ὁ [3] Αῤῥιανὸς ταῦτά φησιν, Αἶμος βασιλεὺς Σκυθῶν, οὗ υἱὸς Ερίδιος· ἀφ᾽ οὗ ὁ Ποντικὸς ποταμὸς κληθεὶς Ερίδιος, ὕστερον εἰς τὸ δεξιώτερον μετωνομάσθη Ιρις. ὁ δὲ [4] γεωγράφος φησὶν ὅτι Θερμώδων ἐκ πολλῶν πληροῦται ποταμῶν, ὧ παρίσος ἐκ Φαναροίας ῥέει Ιρις. ῥέει δὲ, φησὶ, καὶ δι᾽ Αμασείας ὁ Ιρις, παραλαβὼν τόν τε Σκύλακα καὶ ἄλλους ποταμοὺς, καὶ τὸν ἐξ Αρμενίας ῥέοντα Λύκον.

784. Τῷ δ᾽ ἐπιμορμύρουσι ῥοαὶ Αλυος ποταμοῖο] Οτι τῷ Ιριδι ἐπιμορμύρουσι ῥοαὶ Αλυος ποταμοῦ, ἑλκόμεναι πρὸς βοῤῥᾶν, ἀπὸ τῶν Αρμενίων ὀρῶν, ἐγγὺς τῆς Καραμβίδος ἄκρας Παφλαγονικῆς, περὶ ἧς εἴπε καὶ ἀλλαχοῦ. νομίζεται δὲ κληθῆναι Αλυς, ἀπὸ τόπου τοῦ κατὰ τὴν Ξιμηνὴν, ἔνθα ὀρυκτοὶ ἅλες εὑρίσκονται. καὶ εἰ τοῦτο ἀληθὲς, σκοπητέον μή ποτε δασύνεσθαι ὁ Αλυς ὀφείλει, ὡς ἀπὸ τῶν τοιούτων ἁλῶν. οἱ μέντοι ψιλοῦντες τὴν λέξιν, παρὰ τὴν ἄλην, ὅ ἐστι τὴν πλάνην, ἐτυμολογοῦσιν αὐτὸν, ὡς [5] περὶ πολλὴν γῆν ἀλώμενον. ὁ δὲ [6] γεωγράφος φησὶ ῥέειν αὐτὸν μεταξὺ Παφλαγόνων καὶ Σύρων, ἤτοι Καππαδόκων. [7] Ηρόδοτος δέ φησιν ὅτι ὁ Αλυς ὥριζε μέν ποτε τὴν Μηδικὴν ἀρχὴν καὶ τὴν Λυδικήν· ῥέει δὲ ἐξ Αρμενίου ὄρους, διὰ [...] Κιλίκων· παραμειβόμενος δὲ Ματιανοὺς μὲν ἐν δεξιᾷ, ἑτέρωθεν

1. DIONYS. v. DCCXXIV. 2. μάρμα[ρον] legendum, inquit H. STEPHAN. 3. de expedit. ALEXANDRI, lib. v. 4. STRABO lib. XII. 5. παρὰ C E. 6. STRABO lib. XII. 7. Clio LXXII. vide etiam Clio XXVIII.

δὲ Φρύγας, ῥέει πρὸς βορρᾶν· ἔνθεν μὲν Συρίους Καππαδόκας ἀφεὶς, ἐξ εὐωνύμων δὲ, Παφλαγόνας. [1] λέγει δὲ καὶ ὅτι Θαλῆς ὁ Μιλήσιος ἔτρεψέ ποτε τὸν Ἅλυν τῷ Κροίσῳ διὰ βαθείας διώρυχος εἰς διάβατον.

787. Παφλαγόνες δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπ' ἠιόνεσσι νέμονται, καὶ Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον] Ὅτι ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσι ποταμοῖς οἱ Παφλαγόνες μὲν παράλιοι νέμονται, ἀπὸ [2] Παφλαγόνος οὕτω κληθέντες, υἱοῦ Φινέως· καὶ οἱ Μαριανδυνοὶ, ὅπου καὶ ἡ κατὰ τὸν Πόντον Ἡράκλεια, ἐπώνυμος μὲν Ἡρακλέους, Μιλησίων δὲ κτίσμα, κατὰ τὸν [3] γεωγράφον. [4] Ξενοφῶν μέντοι φησὶν ὅτι ἡ ἐν τῷ Πόντῳ Ἡράκλεια, Μεγαρέων ἄποικος. ἐνταῦθα διὰ τοῦ πεδίου ῥέει ποταμὸς, Λύκος ὄνομα, εὖρος δύο πλέθρων. οἱ δὲ Μαριανδυνοὶ οὕτω καλοῦνται ἀπό τινος Αἰολέως Μαριανδυνοῦ καλουμένου. καὶ τὸ ἐθνικὸν δὲ, Μαριάνδυνος μὲν λέγεται προπαροξυτόνως, κατὰ τοὺς Αἰολεῖς, ὥς φησιν ὁ [5] γράψας τὰ ἐθνικά· ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις ὀξύνει αὐτὸ, κατὰ τὸν τύπον τῶν εἰς νος ἐθνικῶν. οὐ παραλήγεται δὲ τῷ η, ὡς τὰ ὅμοια ἐθνικὰ, διὰ τὸ ἀκολουθῆσαι τῇ γραφῇ τοῦ ὁμωνύμου Αἰολικοῦ κυρίου ὀνόματος. περὶ δὲ τὴν τῶν Μαριανδυνῶν γῆν βοτάνη φύεται δηλητηριώδης τὸ ἀκόνιτον· περὶ οὗ ὁ μῦθός φησιν, ὅτι ὁ Κέρβερος ὁ χαλκεόφωνος ᾅδου κύων ἀνελκόμενος ἐξ ᾅδου ὑπὸ μεγαλόφρονος Ἡρακλέους, καὶ λυπήσας, δεινὸν ἐκεῖ ἀπὸ στόματος ἔβαλε σιαλώδη χυμὸν, ἢ χυλόν. ὃν δεξαμένη ἡ γῆ αὐτόθι πῆμα ἐφύτευσε, τὸ ἀκόνιτον. ὄνομα δὲ φαρμάκου τούτου ἐστὶ, πρὸς ὃ οὐκ ἔστι κονίσασθαι, καὶ οἷον παλαῖσαι καὶ ἀντιπαλαμήσασθαι. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἀκόνιτον λέγεται, οἱονεὶ ἀκαταπάλαιστον.

791. Δεινὸν ἀπὸ στομάτων βαλέειν σιαλώδεα χολόν] Σημείωσαι δὲ διὰ τοῦ σιαλώδεος, ὅτι οὐ μόνον σίελος λέγεται διὰ τοῦ ε, ἀλλὰ καὶ σίαλος διὰ τοῦ α, ὡς καὶ ὕελος καὶ ὕαλος. [6] Διόδωρος δὲ οὕτω περὶ τούτου φησὶν, Ἡράκλεια Μεγαρέων ἄποικος, περὶ ἣν Ἀχερουσία χερρόννησος, ὅπου φασὶν Ἡρακλέα τὸν ἐξ ᾅδου Κέρβερον ἀναγαγεῖν. [7] Ἀρριανὸς δὲ οὕτω γράφει περὶ τῶν τοιούτων, Ἐπέκεινα Σαγγαρίου ὅμοροι Παφλαγόνων Μαριανδυνοὶ ἔνθα πόλις Ἡράκλεια πεπόλισται, ὅπου Κιμμέριοι πόαν φαγόντες ἀκόνιτον, ἐδυστύχησαν. ἦν γὰρ αὐτοῖς πάτριον τὸ ποηφαγεῖν. τὸ δ' ἀκόνιτον πάλαι μὲν, φασὶν, ἀσινὲς ἦν, ὕστερον δὲ κακόν τι γέγονε φάρμακον, διὰ τὸ τὸν ἰὸν τῶν ἐχιδνῶν ἀποστάξας, αἳ τῆς τοῦ Κερβέρου κεφαλῆς ἐκπεφύκασιν, ἔβλαψε τὴν πόαν. καὶ τάχα τις ἀστεϊζόμενος πρὸς τὸν μῦθον, καὶ τὸν Ἡράκλειον τοῦτον ἆθλον κάτω βάλλων, ἔτι δὲ καὶ τὸν μῦθον, ἐρεῖ μηδὲν ἀγαθὸν τὸν Ἡρακλῆ

1. HERODOTUS, Clio LXXV. 2. Παφλάγου STEPH. BYZ. a quo hæc deſumta; ſed male. 3. STRABO lib. XIII. 4. lib. V. de CYRI expeditione. 5. STEPHAN. BYZANT. in Μαριανδυνία. 6. biblioth. hiſtor. XIV. 7. de expedit ALEXANDRI, lib. VII.

ἐνταῦθα

ἐνταῦθα καταπεράξασθαι. οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀνθρώποις ἐστὶ πῆμα τὸν Κέρβερον κάτω μένοντα, ὅσον ἄνω γενόμενον. τότε μὲν γὰρ νεκροῖς ἐνεκάθητο, οὓς καὶ οὐκ ἔστι δὶς θανεῖν· ἄνω δὲ φανεὶς, καὶ τὸ ἀκόνιτον ἐκφήνας, κακὸν μέγα τοῖς ζῶσιν ἐγένετο. ὑποκάθηται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ σκῶμμα κατὰ τῶν Ποντικῶν Ἡρακλειωτῶν. εἰ γὰρ ἐπαινετέα ἡ σιλφιοφόρος Κυρήνη, διὰ τὴν εὔχρηστον βοτάνην τὸ σίλφιον, μωμητέοι ἐκ τοῦ ἀνάπαλιν ἄνθρωποι παρ' οἷς τὸ θανάσιμον φύεται. εἴγε καὶ ὁ θύμος μηδὲν βλάπτων, ὅμως ψεκτέαν τὴν θυμοφόρον ποιεῖ γῆν. χαλκεόφωνον δὲ τὸν Κέρβερον παρατετηρημένως καλεῖ, ὡς τὸ τῶν κυνῶν ὀξείας φωνῆς ἀπηχήσει παρεοικυίας χαλκοῦ. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐπεχωρίαζον τοῖς Μαριανδυνοῖς θρήνων αὐληταὶ, ὡς καὶ ἡ [1] παροιμία δηλοῖ, Μαριανδυνοῦ μεμνημένη θρηνητῆρος. θρηνητικοὶ δὲ καὶ οἱ Κᾶρες, ἀφ' [...] καὶ Καρικὰ θρηνώδη αὐλήματα. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Φρύγες, ἔτι δὲ καὶ οἱ Μυσοί. διὸ καὶ [2] Αἰσχύλος φησὶ, βόα τὸ Μύσιον, ἤγουν θρήνει. μυθεύεται δὲ παῖς Τιτυοῦ ὁ Μαριανδυνὸς, ὃς τὴν ὀδυρτικὴν αὐλῳδίαν ηὔξησε, καὶ ἐδίδαξε τὸν Μάρσυν τὸν αὐλητοῦ πατέρα, ἐξ οὗ καὶ Μαριανδυνοὶ αὐλοὶ ἐπιτήδειοι τοῖς θρηνοῦσιν. οὗτος κυνηγετῶν, φασὶν, ἀπώλετο, καὶ οἱ Μαριανδυνοὶ ἀκμῇ θέρους ἐθρήνουν αὐτόν.

793. Βιθυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσι, Ῥήβας ἔνθ'] Ὅτι μετὰ τοὺς Μαριανδυνοὺς ἡ τῶν Βιθυνῶν λιπαρὰ γῆ, ὅπου καὶ ὁ Ῥήβας ἐρατεινὸν προΐησι ῥέεθρον, ὁδεύων παρὰ τοῖς τοῦ Πόντου στόμασιν, ἤτοι ἐγγὺς τοῦ Ποντικοῦ στόματος. οὕτω καὶ ἀνωτέρω τὸ στόμα τοῦ Κερβέρου πληθυντικῶς [3] στόματα εἶπεν· ὑπὲρ ποταμοῦ κάλλιστον, φησὶν, ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ. ὃν καὶ ἐπαναλαμβάνει, ὡς εἴπερ καὶ αὐτὸς ἄξιος ἦν λόγου πολλοῦ. ῥέειν δέ φασι καὶ αὐτὸν ἐκ τοῦ Μυσίου Ὀλύμπου, καθὰ καὶ τὸν Σαγγάριον, ὃς δὴ Σαγγάριος καὶ ναυσιπορός ἐστι, καὶ μέγιστος τῶν ἐν Βιθυνίᾳ ποταμῶν, εἰσβάλλων εἰς τὸν Εὔξεινον. τοὺς δὲ Βιθυνοὺς καὶ ναυτικωτάτους ἱστοροῦσι γενέσθαι ποτὲ, καὶ τὴν αὐτῶν γῆν πάμφορόν τε καὶ εὔδενδρον εἶναι φασὶ, καὶ λιθοτομίας ἔχουσαν, καὶ κρυστάλλους ἐν ὄρεσι φύουσαν, [4] καὶ ἄλλα πολλὰ ἔχουσαν ἀγαθά. [5] Ἡρόδοτος δὲ λέγει Θρᾶκας διαβάντας εἰς Ἀσίαν, κληθῆναι Βιθυνοὺς, καὶ εἶναι παρ' αὐτοῖς χρηστήριον Ἄρεος. λέγεται δὲ καὶ ὅτι τὴν ἀπὸ Βοσπόρου γῆν ἕως ἐπὶ Ῥήβαντα, Βιθυνοί ποτε κατεῖχον. τὴν δὲ αὐτοῦ ἐπέκεινα ἐπὶ Πόντον ὀρεινὴν οἱ Θυνοὶ εἶχον, ἄχρι ποταμοῦ Κάλητος· ὡς εἶναι ὁμόρους τούς τε Θυνοὺς καὶ τοὺς Βιθυνοὺς, οὕτω καλουμένους ἀπό τινων ἀδελφῶν ἐπιφανῶν Θυνοῦ καὶ Βιθυνοῦ, παίδων [...]έως [6] κατὰ ποίησιν, ἤτοι ποιητῶν καὶ θετῶν, καθά φησιν Ἀρριανός·

1. vide ERASM. in chiliad. 2. Perſ. [...]LIX. 3. DIONYS. v. DCCXCI. 4. πολλαχοῦ præfigit c. 5. Polymn. LXXV. &c. 6. Φοινίκος κ. vide STEPH. BYZ. in v. Βιθυνία.

ὅς

ὃς καὶ γνήσιον παῖδα Φινέως ἱστορεῖ Παφλαγόνα, ἐξ οὗ χώρα Παφλαγονία. καὶ γῆν λέγει Ῥηβαντίαν τὴν πρὸς τῷ Ψιλλίῳ ποταμῷ, καὶ δημιουργόν τινα ἱστορεῖ παρὰ Βιθυνοῖς, Δαίδαλον καλούμενον, οὗ ἔργον ἐν Νικομηδείᾳ γενέσθαι θαυμαστὸν ἄγαλμα Στρατίου Διός. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς Ἀῤῥιανὸς καὶ ὅτι ἄλλοι Ὀδρύσου [1] παῖδας" φασὶ τὸν Θυνὸν καὶ τὸν Βιθυνὸν, ὧν ἡ χώρα ὁμώνυμος. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ μὲν γῆν Ῥηβαντίαν παρὰ τῷ Ἀῤῥιανῷ, ἀφορμὴν δίδωσι τοῦ φανερῶς νοεῖν ὅτι περιττοσυλλάβως ὁ Ῥήβας κλίνεται, ὁμοίως τῷ Αἴαντι· τὸ δὲ Ῥηβαῖος, ἐθνικὸν, κλίσιν ὑπεμφαίνει τινὰ ἰσοσύλλαβον, παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ αὐτὸ εὑρισκόμενον.

803. Χαλκιδέες] Ὅτι οἱ Χαλκιδέες, ὅ ἐστιν, οἱ περὶ τὴν Χαλκηδόνα, ὡς [2] προερρέθη (οἳ καὶ Δωριεῖς ἱστορούμενοι εἶναι ἀνέκαθεν) περὶ τὸ στόμα οἰκοῦσιν, ἤγουν περὶ τὴν Προποντίδα, ἥτις μετὰ προσθήκης μάλιστα, [illegible]ντου στόμα λέγεται. Καὶ ὅρα ὅτι οἱ Χαλκιδεῖς οὗτοι παρώνυμοί εἰσι τῆς ἐνταῦθα που Χαλκίδος, ἀφ' ἧς ἤρουν ἀνωτέρω Χαλκίδα εἶπε τὰ περὶ Χαλκηδόνα. κατὰ δὲ τὴν Ἀῤῥιανοῦ ἱστορίαν, ἐπώνυμός ἐστιν ἡ τῶν Χαλκηδόνων πόλις τῷ Κρόνου υἱῷ Χαλκηδόνι, ἀφ' οὗ πρῶτος μὲν ὁ ἐκεῖ που ῥέων ποταμὸς ἐκλήθη Χαλκηδών· ἔπειτα ἡ πόλις, Δωριέων ἀποικησάντων ὑστέροις χρόνοις, ὁμώνυμος γίνεται τῷ ποταμῷ. ἱστορεῖ δὲ ὁ αὐτὸς ὅτι τοῖς Χαλκηδονίοις ἀποφρὰς νομίζεται παντὸς μηνὸς φθίνοντος ἐνάτη, ἤγουν, ὡς τοῖς Ἀττικοῖς ἀρέσκει, αἱ εἰκοστὴ πρῶται τῶν ὅλων μηνῶν, ἀπαίσιοι αὐτοῖς κρίνονται· διότι ἐν τοιαύταις ἡμέραις ἄλλας τε δυστυχίας αὐτοὶ ἔπαθον, καὶ Φαρνάβαζος δὲ ὁ Πέρσης τοὺς αὐτῶν παῖδας ἐκτεμὼν, εἰς τὸν Δαρεῖον ἀνέπεμψε. κατασκῆψαι δέ φησιν αὐτοῖς καὶ νόσον ἐκ θεομηνίας, τὸ αὐτοὺς τὰ σφῶν [3] αὐτῶν" ἀποτέμνειν αἰδοῖα, διότι θυσιῶν τινῶν κατημέλησαν. ἱστορεῖται δὲ καὶ τὴν ἐν ἀριστερᾷ τοῦ Εὐξείνου πόντου μεσημβρίαν, Χαλκηδόνων εἶναι κτίσμα καὶ Βυζαντίων, ἡττηθέντων ἔν τινι μάχῃ, καὶ φυγόντων ἐκεῖ. οἰκοῦσι δὲ οἱ Χαλκιδέες οὗτοι, καθὰ καὶ [4] προεγράφη, ἐς ἀντιπέραν Βυζαντίου, κληθέντος οὕτω ἀπὸ Βύζαντος υἱοῦ [5] Κεροέσσης", ἥτις ἦν θυγάτηρ Ἰοῦς. ἢ διότι Βύζης ἡγεῖτο τοῦ τῶν Μεγαρέων στόλου, οἳ καὶ ἔκτισαν τὸ Βυζάντιον, κατὰ χρησμὸν τοιοῦτον,

[6] Ὄλβιοι οἳ κείνην πόλιν ἀνέρες οἰκήσουσιν,
Ἀκτῆς Θρηϊκίης [7] ὑγρὸν παρ' ἄκρον στόμα Πόντου,
Ἔνθ' ἰχθῦς, ἔλαφός τε νομὸν βόσκουσι τὸν αὐτόν.

1. παῖδας E. 2. DIONYS. v. DCCLXIV. 3. omittunt C. E. 4. vide comment. in v. DCCLXIV. 5. Κεκροέσσης E. Κεροέσσης STEPHAN. BYZANT. Κριούσης etymologici auctor. 6. ex STEPH. BYZ. hæc deſumſit EUSTATH[illegible]. A[illegible] [illegible]SYCHIUM MILESIUM extat ho[illegible] oracu[illegible]lum, ſed non iiſdem verbis. [illegible] vide. 7. ὑγροῦ legunt SALMASIUS, [illegible]KELIUS, & HOLSTENIUS.

τοῦ Βύζαντα, οὗ ἐπώνυμον τὸ Βυζάντιον ἄστυ, δικαιότατόν φασιν ἀνθρώπων γενέσθαι, καὶ ἐπάρξαι τῆς παραλίας ἁπάσης Θρᾴκης, ἕως καὶ εἰς Αἷμον τὸ ὄρος. εἰσὶ δὲ καὶ Λίβυες, Βύζαντες, καὶ πόλις ἐκεῖ Βυζάντιον. τινὲς δὲ Γύζαντας ἐκείνους καλοῦσιν. ἐν δὲ τῷ Θρᾳκικῷ Βυζαντίῳ ἱστορεῖται φυλάξασθαί ποτε τὸν πλοῦτον τοῖς Ἀθηναίοις, διὰ τὴν ὀχυρότητα τῆς πολίχνης. ὀνομασθῆναι δέ ποτε αὐτὸ καὶ Ἀντωνίαν, ἕως περιῆν Σεβῆρος, καὶ ὁ ἐκείνου παῖς Ἀντωνῖνος. παρὰ δὲ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου κληθῆναι αὐτὸ Ἀνθοῦσαν. κωμῳδοῦνται δὲ εἰς μέθην οἱ παλαιοὶ Βυζάντιοι. πολέμου γοῦν ἐπικειμένου ποτὲ, οὐκ ἄλλως ἔσχεν ὁ στρατηγὸς ῥᾷον ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἔχειν αὐτοὺς, εἰ μὴ τὰ καπηλεῖα ἐγγὺς τῶν τειχέων ἤγαγεν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Βυζάντιον ἄστυ οὐ διὰ τῆς ει διφθόγγου ὤφειλεν ἔχειν, ὥς τινές φασι, τὴν παραλήγουσαν, τῷ λόγῳ τῶν κτητικῶν· ἀλλ' ὁ Διονύσιος ἀποβαλὼν τὸ ψιλὸν, διὰ μόνου τῆς διφθόγγου ἐκφέρει αὐτὸ, τῷ λόγῳ τῶν τοπικῶν· ὡς καὶ περὶ τούτου τὸ Κυρβάντιον ἄστυ, ἐπὶ Σαμοθρᾴκης. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὀνόματα τὸ τοιοῦτον ἔπαθον πάθος· ὥσπερ καὶ τὸ Τραπέζιον σχῆμα, καθὰ [1] προγέγραπται, καὶ τὸ Ποσειδήϊον, καὶ τὸ Ἰκόνιον, καὶ τὸ ἀλγινόεις παρὰ τῷ [2] Οππιανῷ, καὶ ἄλλα παρ' ἄλλοις. καὶ γὰρ καὶ τὸ τραπέζιον, ὡς προεῤῥέθη, διὰ διφθόγγου ἔχει τὴν παραλήγουσαν. καὶ τὸ [3] Ποσειδήϊον δὲ καὶ τὸ [4] ἀλγινόεις οὐκ ὤφειλον διὰ διφθόγγου μόνου ἔχειν τὴν δευτέραν [5] κατὰ τὴν ἀρχουσαν· καὶ τὸ Ἰκόνιον ἀπαιτεῖ διὰ διφθόγγου, ὡς ἀπὸ εἰκόνος, τὴν ἀρχουσαν γράφεσθαι. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ τὸ Βυζάντιον δοκεῖ παραλόγως διὰ τοῦ ι γράφεσθαι, οὕτω καὶ παρὰ [6] Ἀπολλωνίῳ Τάντιος Οἰχησὸς, ἡ τοῦ Τάντος πόλις. οὕτω δὲ καὶ τὸ Ἄβας Ἄβαντος, Ἀβάντιον, ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ἀβαντιὰς Μάκρις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔχει ἀπολογίαν τὸ τοπικόν· ἀληθῶς δὲ παράλογος Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, καὶ τὸ, [8] Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν. ταῦτα γὰρ, κτητικὰ ὄντα κυρίων ὀνομάτων τοῦ Αἰπύτου καὶ τοῦ Ποίαντος, καὶ ὀφείλοντα δίφθογγον ἔχειν τὴν παραλήγουσαν, ὅμως διὰ μέτρου ἀνάγκην μονοφθόγγῳ παραλήγεται. Κἀκεῖνο δὲ ἰστέον, ὅτι λέγονται μεγάλως ἰσχῦσαι καὶ οἱ Βυζάντιοι. [9] * πτοηθῆναι δέ ποτε τοὺς Φοίνικας ἐπιπλέοντας, καὶ ἀποφυγεῖν τὴν σφετέραν· [10] φυγόντας δὲ εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον Χαλκηδονίων, οἰκῆσαι τὴν μεσημβρίαν πόλιν, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴρηται.

805. Βέβρυκες] Ὅτι μετὰ τοὺς Χαλκηδονίους Χαλκιδέας, οἱ Βέβρυκες

[1] ... comment. ... v. CLXXV. ... t. ... v. LXXIII. 3. DIONYS. ... XVI. 4. DIONYS. v. MCLXXVI. ... editio R. STEPH. 6. Argonaut. lib. III. v. MCXLI. 7. ex HOMER. Il. B. v. DCIV. ubi legitur, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον. 8. Odyss. Γ. v. CXC. 9. aliquid deesse putavit R. STEPHANUS. at non opus est asterisco, inquit H. STEPH. si intelligamus BYZANT. expavefactos fuisse ad PHOENICUM adventum. 10. rectius φεύγοντες inquit H. STEPH.

ἱστορεῖται μείζω δοκεῖν ἔχειν τὰ σώματα ἢ καθ' ἡλικίαν ἀνθρώπους, παρ' οἷς καὶ ὁ Βέβρυξ ἐκεῖνος Ἀράντας, ᾧ τὸ μὲν μῆκος εἰς ὀκτὼ λέγεται πήχεις, εὖρος δὲ, ὡς Ἀρριανός φησιν, ὅσον τοσῷδε μήκει ἐς κουφότητα σύμμετρον· ἤγουν, ὅσον ἦν ξύμμετρόν πως τοὺς ὀκτὼ πήχεις τοῦ μήκους, εἰς τὸ κούφως βαίνειν τὸν ἄνθρωπον. κατὰ δὲ τοῦ τοσούτου ἀνδρὸς νικηφόρος γέγονεν εἰς μονομαχίαν αὐτὸς νεανίας ἐτῶν ιζ'. τὴν δὲ ῥηθεῖσαν Βεβρυκίαν φασὶ κληθῆναι ἀπὸ Βεβρύκης Αἰγυπτίου μὲν ἀδελφόπαιδος, μίαν δὲ τῶν θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ, ἀδελφὴν τῆς Ὑπερμνήστρας, φείσασθαι δὲ λεγούσης καὶ αὐτὴν Ἱππολύτου τοῦ αὐτανεψίου νυμφίου, ὡς καὶ τὴν Ὑπερμνήστραν τοῦ Λυγγέως, καὶ φυγεῖν σὺν ἐκείνῳ, καὶ πολλὰ δυνηθῆναι, διὰ τὸ διδάσκειν τοὺς βαρβάρους τὴν Αἰγυπτίαν σοφίαν. διὸ καὶ Βεβρύκην ἢ Βεβρυκίαν ἀπ' αὐτῆς κληθῆναι τὴν χώραν εἰς ἣν ἔφυγε. [1] Πίνδαρος δὲ ἐν διὰ τοῦτο μὲν ἱστορεῖ τὰς Δαναΐδας αὐτὰς δύο μὴ συναιρεθῆναι [2] τῶν λοιπῶν θέλων, οἷα δὴ μὴ πεισθείσας τῷ πατρὶ, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαλειφθῆναι τῆς ἐκείνου πατρότητος. Ἰστέον γὰρ ὅτι, κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, πεντήκοντα παίδων τῶν τοῦ Αἰγύπτου πεντήκοντα νεανίσκων αὐτανεψιαῖς συνδυασθέντων θυγατράσι Δαναοῦ, ἡ Βεβρύκη μὲν καὶ Ὑπερμνήστρα μόναι τῶν συνεύνων ἐφείσαντο, αἱ δὲ λοιπαὶ τοὺς λοιποὺς διεχειρίσαντο.

Οὔρεα Μυσίδος αἴης] Ὅτι μετὰ τοὺς βαρβάρους ἡ Μυσία, καὶ τὰ τῆς Μυσίδος γῆς ὄρη· ἔνθα Μύσιος ποταμὸς ὁ Κίος περιέχεις, ἱμερόεντα ῥέεθρα, καὶ πόλις ὁμώνυμος ἡ Κίος. περὶ δὲ τὸν Κίον ποταμὸν ἡ θρυλλουμένη ἁρπαγὴ τοῦ Ὕλα συνέπεσεν, ἑταῖρος δὲ Ἡρακλέους ὁ Ὕλας· νύμφη γὰρ, φασὶν, ἐκεῖ ὑδρευόμενον τὸν Ὕλαν καθήρπασεν· ὃν καὶ ἀνακαλούμενος ὁ πλωϊζόμενος Ἡρακλῆς οὐδὲν ἤνυσεν, ἀλλὰ μάτην καὶ κενὰ βοήσας ἀπηλλάγη, ὡς καὶ [3] Θεόκριτος ἱστορεῖ. ὅθεν καὶ παροιμίαν φησὶν, ἐκ τῶν ἀνακαλουμένων τοὺς μὴ ἀκούοντας, Ὕλαν καλεῖν. φασὶ δὲ καὶ τὴν Προυσιάδα πρότερον Κίον καλεῖσθαι, ἣν ὕστερον Δημήτριος κατέσκαψεν. ὁ δὲ [4] γεωγράφος λέγει ὅτι ὑπὲρ τῆς Προυσιάδος Κίος πόλις, ἣν ἔκτισε Κίος Ἡρακλέους ἑταῖρος, καὶ σύμπλους, ἐπανελθὼν ἐκ Κολχίδος, ἔνθα τὰ κατὰ τὸν Ὕλαν μυθεύεσθαι φασί. περὶ δὲ Μυσῶν καὶ [5] προείρηται μὲν ἤδη, καὶ αὖθις δὲ κατωτέρω πάλιν [6] εἰρήσεται.

809. Ἐπιτέχει ἄαπτος ἀγκὼν βαιοτέρης Φρυγίης] Ὅτι μετὰ τὴν Ἀσίαν ὁ τῆς μικρᾶς Φρυγίας ἄαπτος ἀγκὼν (ἤγουν ἀγκάλη) ἐπιτέχων πρὸς Ἑλλήσποντον εἰς ἑσπέραν, ὑπὸ τοὺς τῆς Ἴδης πόδας· ἐνδότερον δὲ πρὸς ἀνατολὰς ἡ εὐρυτέρα Φρυγία, ὅ ἐστιν ἡ μεγάλη, ἧς Μίδας ἐβασίλευσε

1. od. ix. Pyth. 2. τῶν λοιπῶν cum verbo συναιρεθῆναι locum habere non existimo, inquit H. STEPH. 3. idyll. xv. v. LVIII. 4. STRABO lib. XII. 5. vide comm. in v. CCCXXII. 6. vide comm. in v. DCCC...

πό

τῷ περιειρημένῳ Σαγγαρίῳ ποταμῷ, οὗπερ αἱ πηγαὶ περί τινα λέγονται εἶναι κώμην Σαγγίαν καλουμένην. ταύτην δὲ τὴν μεγάλην Φρυγίαν καὶ ἱππόβοτον λέγει καὶ λιπαράν. ἐλβιωτάτους δὲ τοὺς Φρύγας καὶ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ, λέγων καὶ ὅτι λέγονται Φρύγες παλαιότατοι ἀνθρώπων γενέσθαι, καὶ ὅτι μαίνονται τῇ Ῥέᾳ, καὶ πρὸς Κορυβάντων κατέχονται, ἤγουν κορυβαντιῶσι δαιμονῶντες. ὅταν δὲ κατάσχῃ αὐτοὺς τὸ θεῖον, ἐλαυνόμενοι, καὶ μέγα βοῶντες, καὶ ὀρχούμενοι, προθεσπίζουσι τὰ μέλλοντα, καὶ θεοφορούμενοι καὶ μαινόμενοι. ἔστι δέ, φασί, Φρυγία, καί τις τόπος Εὐρωπαῖος περὶ τὴν Οἴτην τὸ τῆς Τραχῖνος ὄρος, οὕτω κληθεῖσα παρὰ τὸ ἐκεῖ [1] πεφρύχθαι τὸν Ἡρακλέα καυθέντα. τὸ δέ, πόδας Ἴδης, ἐξ [2] Ὁμήρου ληφθέν, [3] Πινδάρῳ μὲν δέδωκεν ἀφορμὴν [illegible]ουρὰ ὄρεος εἰπεῖν· τῷ δὲ [4] Λυκόφρονι, πτέρναν πύργου· καὶ ἄλλοις, κνημ[illegible] ὄρεος. Ἰστέον δὲ ὅτι Διονύσιος μὲν Ἀσιανῶν ἐνταῦθα Φρυγῶν μέμνηται· ἄλλοι δέ φασι καὶ ἑτέρους Εὐρωπαίους εἶναί ποτε Φρύγας, ἐξ ὧν ἀποικισθέντων ἡ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐγένετο· ὥσπερ καὶ Μυσοί, οὐ μόνον Εὐρωπαῖοι, οἵ γε καὶ πέραν Ἴστρου ἦσαν, ἀλλὰ καὶ Ἀσιανοί, ὧν μέρος καὶ οἱ Ὀλυμπηνοὶ Μυσοί, λεγόμενοι οὕτως, ὥς που προείρηται, παρὰ τὴν μυσόν, ὅς τις ἐστὶν ἡ [5] ὀξεῖα, κατὰ τὴν Μυσῶν ἢ Λυδῶν γλῶσσαν· πολὺ γὰρ τὸ τοιοῦτον φυτὸν παρὰ τοῖς Μυσοῖς· οὕτω δέ φασι δύσεργον εἶναι, διορίσαι Μυσοὺς καὶ Φρύγας, διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς οἰκήσεως, ὥστε τάχα καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν διεκπεσεῖν τὴν λέγουσαν, πόρρω τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα. ὡσαύτως δὲ ἐγκέχυνται Λυδοὶ καὶ Μαίονες, οἱ καὶ Μῄονες παρὰ τῷ [6] ποιητῇ. Ἀρριανὸς δέ φησιν ὅτι Θυνὸς καὶ Μυσὸς υἱοὶ ἦσαν Ἀργανθώνης (καλόν τι χρῆμα νύμφης ἦν) ἀφ' ὧν Θυνὸς μὲν Θυνίαν οἰκίσας ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασε, Μυσοὶ δὲ ἐπὶ τῷ Μυσῷ ὠνομάσθησαν. [7] Ἡρόδοτος δέ φησι καὶ αὐτὸς πρώτους ἀνθρώπων τοὺς Φρύγας εἶναι· καὶ ὁ [8] κωμικὸς ἐμφαίνει, ἔνθα τὸν ἀρχαῖον βεκκεσέληνον λέγει, ἀπό τε τῶν Ἀρκάδων, τῶν πρὸ τῆς σελήνης μυθευομένων εἶναι, καὶ ἀπὸ τοῦ βέκκος· βέκκος γὰρ ὁ ἄρτος, Φρυγιστί.

815. Ἴλιον ἠνεμόεσσαν ὑπὸ πλευρῇσιν ἔχουσα] Ὅτι ὑπὸ τὰς πλευρὰς τῆς μικρᾶς Φρυγίας καὶ Ἴλιος, μεταξὺ τῆς Ἴδης καὶ τῆς θαλάσσης. ταύτην τὴν [illegible] ἀγλαὸν ἄστυ παλαιγενέων ἡρώων λέγει. καὶ ἔργον μέν φησι γενέσθαι Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος κτισάντων, ὑπὸ Ἀθηνᾶς δὲ καὶ Ἥρας ἀπολέσθαι, ὅ ἐστιν, ὑπό τε φρονήσεως, καὶ τῆς [illegible] βασιλικῆς ἀνδρώδους δυνάμεως. ἢ καὶ ἄλλως ἀστείως, ὅτι ἄνδρες μὲν τὴν πόλιν ἵδρυσαν, γυναῖκες δὲ κατέρρι-[illegible] ἐξώλε[illegible] ἀφανισθεῖσα ἡ παλαιὰ Ἴλιος, ὡς μηδὲ θεμελίους

1. πεφρύχθη editio R. STEPH. 2. Il. B. v. DCCCXXIV. 3. Pyth. od. II. 4. Alex. v. CCCXLII. 5. legendum ὀξύη, ut docet ipse EUSTATHIUS, comm. in v. CCCXXII. 6. HOM. Il. B. v. DCCCLXVI. 7. Euterp. II. 8. ARISTOPHANES in nebulis.

ὑπολειφθῆναι αὐτῆς, ἀειδήλως ἡ παλαιὰ ἱστορία φησίν. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐπαναλαμβάνει καὶ τὴν Ἴλιον, κατὰ συνήθειαν ποιητικὴν, οὐ μόνον διὰ τὸ σεμνὸν ἄλλως τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ θρήνων ἄξια παθεῖν αὐτήν. διὸ καὶ ὁ Λιβάνιός που, Αἰγαίου μὲν πελάγους, καὶ ἄλλων τινῶν τόπων, πρὸς ὄνομα [1] ψιλῶν ", [2] καὶ μόνης ἁπλῶς οὕτω μέμνηται * τῆς Τροίας οὐχ οὕτως ", ἀλλὰ τὴν τὰ δεινότατα παθοῦσαν Πριάμου πόλιν, φησὶν, οἰκτισάμενος ὡς ἐκ παρόδου αὐτήν. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τρεῖς ἀναγράφονται Φρυγίαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. μία μὲν, ἡ μεγάλη, ἧς ὁ Μίδας ἄρξαι λέγεται, περὶ ἣν καὶ Πισιδία, καὶ τὸ Αμμόρειον, καὶ τὰ Σύνναδα. ταύτης δὲ τῆς μεγάλης ἐστὶ καὶ ἡ Πάρειος Φρυγία, περὶ ἣν τὸ Φιλομήλιον. καὶ αὕτη μὲν μία Φρυγία. δευτέρα δὲ ἑτέρα Φρυγία ἡ μικρὰ ἡ ἐν Ἑλλησπόντῳ, καὶ περὶ Ὄλυμπον. καὶ τρίτη ἡ λεγομένη Ἐπίκτητος, ἐν ᾗ τὸ Καπυσένειον, καὶ τὸ Δορύλαιον, ὡς ὁ [3] γεωγράφος ἱστορεῖ, τὸ καὶ Δορυλάειον. κατὰ δὲ τὴν ὀρθογραφικὴν τέχνην, καὶ τὸ Δορύλειον, διὰ διφθόγγου· ὥσπερ καὶ Δοκίμειον, πόλις καὶ αὐτὸ Φρυγίας. οὕτω καὶ [4] Σύλλειον, ἐν δυσὶ λλ, ἢ καὶ δι' ἑνός. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ, κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα, πόλις Φρυγίας, ἢ κατά τινας, ὥς φησι, Παμφυλίας. δῆλον δὲ ὅτι καὶ Σύλαιον τὸ τοιοῦτον γράφεται.

820. Τὴν δὲ μετ', Αἰολίδος παραπέπταται ἤπειρα γαίης] Ὅτι μετὰ τὴν μικρὰν Φρυγίαν, καὶ τὴν Ἴλιον, ἡ τῶν Αἰολέων παραπέπταται γῆ, Αἰγαίου περὶ χεῖλος, ὑπὲρ τὸν μέγαν, ἤτοι τὸν πλατὺν, Ἑλλήσποντον, ὅ ἐστι νοτιώτερον τοῦ Ἑλλησπόντου. καὶ ἐνταῦθα γὰρ τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν ἐπὶ τῶν νοτιωτέρων τέθεικεν, ὡς αὐτῷ σύνηθες. ἄλλως γὰρ ὑπὲρ τὴν Φρυγίαν πρὸς τὰ βόρεια κεῖνται οἱ Αἰολεῖς. ἀλλὰ κατὰ τὴν παλαιὰν ἀναγραφὴν, Φρυγῶν ἔχονται καὶ Καππαδόκων πρὸς βορρᾶν δηλαδή. τούτων δὲ πρόσουροι Κίλικες, καθήκοντες ἐπὶ τὴν θάλασσαν, περὶ ἣν καὶ ἡ Κύπρος. τούτων δὲ ἔχονται Αρμήνιοι, αὐτῶν δὲ Ματιανοί· τούτων δὲ οἱ Κισσιανοί. λέγει δὲ ὁ Διονύσιος καὶ ὅτι μετὰ τοὺς Αἰολεῖς, ὧν ἐστι καὶ ἡ Σμύρνα, ἡ τῶν Ἰώνων γῆ κεῖται, ἀγχίαλος καὶ αὐτή. ταύτης ἀρχὴ, κατὰ τὸν [5] γεωγράφον, ἡ Φώκαια, πέρας οὖσα τῆς Αἰολίδος. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ τὴν Ἰάδα ἐν τοῖς φθάσασιν ἔγνωμεν τὴν αὐτὴν τῇ παλαιᾷ Ἀτθίδι οὖσαν, ὡς Ἰώνων καλουμένων πάλαι ποτὲ τῶν Ἀττικῶν ἀπὸ Ἴωνος, καὶ τῆς χώρας Ἰάδος λεγομένης· οὕτω καὶ ἡ Δωρὶς ἡ αὐτὴ τῇ Αἰολίδι ἐστίν. ἐκαλοῦντο γάρ ποτε, κατὰ τὸν [6] γεωγράφον, Αἰολεῖς, κατ' ἐπικράτειαν ἔθνους, πάντες οἱ [7] ἐντὸς " τοῦ κατὰ Πελοπόννησον ἰσθμοῦ, πλὴν Ἀθηναίων

1. ψιλῶν ſubſtituendum, inquit H. STEPH. 2. H. STEPH. ita ſcribendum cenſet hunc locum, amota aſteriſci nota, καὶ ἁπλῶς οὕτω μέμνηται, μόνης δὲ τῆς Τροίας οὐχ οὕτως. Locus autem eſt apud LIBANIUM in oratione de ſua vita, ſeu fortuna. 3. STRABO lib. X. 4. Σύλλειον STEPH. BYZ. 5. STRABON. lib. XIV. 6. STRABON. lib. XIII. 7. ἐκτὸς E. in margine.

καὶ

καὶ Μεγαρέων, καὶ Δωριέων τῶν περὶ Παρνασσόν. διὸ καὶ [1] Πίνδαρος πολλάκις, καίτοι Δωριστὶ γράφων, [2] Αἰολίδα τὴν ἑαυτοῦ λέγει μολπήν. Αἰολεῖς δὲ ἐκεῖνοι ἐλέγοντο ἀπὸ τοῦ τῶν Αἰόλου παίδων, ὥσπερ καὶ Δωριεῖς ἀπὸ τοῦ τῶν Δώρου· καὶ Ἴωνες ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ξούθου, ἀνδρὸς Ἀττικοῦ, ὃν καὶ [3] Εὐριπίδης κτίστορα ἱστορεῖ Ἀσιάτιδος χθονός. οἱ δὲ περὶ τὴν Ἀσίαν Αἰολεῖς οὕτως ἐκλήθησαν, οὐ μόνον ὡς ὄντες τῶν ἐκεῖθεν ἐλθόντων Εὐρωπαίων Αἰολέων ἄποικοι, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπὸ Αἰολέων, ὅ ἐστιν ἐκ ποικίλων τινῶν καὶ μιγάδων ἀνθρώπων, ἡ αὐτόθι ἀποικία ἐκείνοις συνεκροτήθη.

823. Ἧς διὰ μέσσης Μαίανδρος] Ὅτι διὰ μέσης τῆς τῶν Ἰώνων γῆς ὁ Μαίανδρος λιπαραῖς δίναις εἰς ἅλα κατέρχεται, μεταξὺ τῆς Πριήνης, καὶ τῆς Μιλήτου, Ἰωνικῆς πόλεως, ἀποικίας Ἀθηναίων, κατὰ [4] Ἡρόδοτον. ὧν ἡ μὲν Πριήνη, καὶ Κάδμη ποτὲ ἐκλήθη, ἣν Αἴπυτος ὁ Νηλέως ἔκτισεν, ἀφ' ἧς εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὁ Βίας· ἡ δὲ Μίλητος, κτίσμα Νηλέως, ἀνδρὸς Πυλίου, αὐτόθι μετοικήσαντος· κατὰ δὲ [5] Ἡρόδοτον Νείλεως ὁ Κόδρου ἔκτισεν αὐτήν. φησὶ γὰρ, Νείλεω τοῦ Κόδρου ἐπιστάμενος ἐπὶ τῇ Μιλήτου κτίσει. ἔρια δὲ ὁ τόπος ἐστὶ φέρει ἀγαθά· ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν κεῖται τὰ Μιλήσια στρώματα. καὶ [6] Θεόκριτος δὲ τάπητας μαλακωτέρους ὕπνου εἰπὼν, ἐπάγει, φαίη ἂν ἡ Μίλητος, καὶ ὁ τὴν Σαμίαν καταβόσκων· ὡς τῆς Σάμου καὶ τῆς Μιλήτου ἀγαθῶν οὐσῶν εἰς ἐρίων φοράν. περὶ δὲ τῆς πόλεως ταύτης τοιαῦτα γέγραπται, [7] Μίλητος πόλις ἐπιφανής. ἐκλήθη δέ ποτε καὶ [8] Λελεγὶς, διὰ τοὺς οἰκοῦς Λέλεγας· καὶ Πιτυοῦσα, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ πιτύων, καὶ διότι ἐκεῖ πρῶτον αὕτη ἔφυ. ἐκεῖθεν ἦν Θαλῆς ὁ Μιλήσιος, καὶ ῥήτωρ Αἰσχίνης, ὃν ἡ παῤῥησία ἔβλαψε· καὶ Φωκυλίδης· καὶ Τιμόθεος ὁ κιθαρῳδὸς, εἰς ὃν [9] ἐπίγραμμα φέρεται τόδε,

Πάτρα Μίλητος τίκτει τὸν Μούσαισι ποθεινὸν
Τιμόθεον, κιθάρας δεξιὸν ἡνίοχον.

ἦν δέ ποτε καὶ Κρητικὴ νῆσος ἡ Μίλητος. λέγεται δὲ καὶ τὴν τῆς Καλυψοῦς νῆσον Μίλητον κληθῆναί ποτε. λέγεται δὲ λόγος, καὶ μέγιστον κατασκευασθῆναι ναὸν ἐν Μιλήτῳ, χωρὶς ὀροφῆς μείναντα διὰ τὸ μέγεθος. ταύτης δὲ ἱστοροῦνται πολλαὶ ἀποικίαι, ὅπου γε καὶ περὶ τὰ Νειλῷα στόματα τεῖχος ἦν Μιλησίων λεγομένων, ὅπερ αὐτοὶ ἐτείχισαν ναυσὶ τριάκοντα πλεύσαντες· καὶ ὅπου δὲ τελευταῖος ὁ Ἴστρος περὶ τὸν Εὔξεινον Ἰστριανοὶ κατοικοῦσι Μιλησίων ἄποικοι, ὥς φησιν [10] Ἡρόδοτος. τούτων δὲ βορειοτέρα ἡ Ἔφεσος (ἡ καὶ Τρα-

1. Olymp. od. 1. & alibi. 2. Αἰολίδα legendum. 3. in Ione. 4. Clio CXLII. 5. Calliope XCVI. 6. idyll. XV. v. CXXV. 7. apud STEPHAN. BYZANT. 8. Λελεγηΐς STEPHAN. BYZANT. 9. apud STEPHAN. BYZANT. & EUSTATH. in HOMER. Iliad. B. 10. Euterpe XXXIII.

χεῖά ποτε κληθεῖσα, καὶ Ὀρτυγία, καὶ Πτελέα) πόλις Ἰώνων, κατὰ δὲ [1] Ἡρόδοτον Λυδίας· ἣν παραλίαν ὁ Διονύσιος λέγει. καὶ μεγάλην πόλιν Ἀρτέμιδος, καὶ ναὸν φησὶν ἐκεῖ εἶναι, ὃν αἱ Ἀμαζόνες ἐποίησαν ἐν πρέμνῳ (ὅ ἐστιν ἐν κορμῷ) πτελέας, περιώσιον ἀνδράσι θαῦμα. λέγει δὲ ἴσως τὸν περίπυστον ἐκεῖνον, τὸν ὕστερον καυθέντα πρός τινος θελήσαντος οὕτως ἑαυτῷ περιποιήσασθαι τὸ ἐπ' ὀνόματι ἀοίδιμον. κἂν οὐκ ἔσχε τυχεῖν ἐκεῖνος ὃ ἠθέλησεν· ἀραὶ γὰρ ἐτέθησαν, μηδένα τῶν ἁπάντων τὸ ἐκείνου προφέρειν ὄνομα, ὡς ἂν ἐπιλησθείη παντάπασι, καὶ μὴ ἔχοι ὃ βούλεται. λέγεται δὲ καὶ ὅτι Κροῖσος τῇ Ἐφέσῳ ἐπιθέμενος ἐπολιόρκει· ἀμηχανοῦντες δὲ οἱ πολῖται ἀνέθεσαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξάψαντες ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος σχοινίον εἰς τὸ τεῖχος.

828. Ἀμαζονίδος] Ὅτι δὲ αἱ Ἀμαζόνες πολλοὺς ἐν Ἀσίᾳ κατεῖχον τόπους ποτέ, δηλοῦσι καὶ κρῆναί τινες Ἀμαζόνων ὁμώνυμοι, καὶ μὴν καὶ πόλεις· οἷαι αὐτὴ ἡ Ἔφεσος, ἡ Ἀναία, ἡ Μύρρινα, ἡ Αἰολική. ἔστι δὲ καὶ Ἐλαία τόπος πρὸς τῇ Κύμῃ * κατὰ τὸν Ἀρριανόν, ἀπὸ Ἐλαίας Ἀμαζόνος. καὶ πρὸς τῷ Πόντῳ δὲ Θίβα τόπος, διὰ τοῦ ι ἔχων τὴν παραλήγουσαν, ἀπὸ μιᾶς τῶν ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρεθεισῶν Ἀμαζόνων ἔχουσα τὴν κλῆσιν, ὧν αἱ διάφοροι, τουτέστιν αἱ ὑπερέχουσαι, καὶ ἀξιολογώτεραι, κατὰ τὴν τοῦ Ἀρριανοῦ ἱστορίαν, εἰσὶν αὗται τὸ ὄνομα, Τράλλα, Ἰσοκράτεια, Θίβα, Τάλλα, καὶ ἄλλα. καὶ ἡ Σμύρνα δέ, Ἀμαζὼν οὖσα καὶ αὐτή, κατασχεῖν τὴν Ἔφεσον λέγεται, ἀφ' ἧς καὶ Σμύρνα τόπος Ἐφέσου. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Ἔφεσον Σμύρναν κληθῆναι λέγουσι. φασὶ δὲ τὴν τῆς Ἐφέσου πόλιν, ἐν κοίλῳ τόπῳ οἰκισθεῖσαν τὴν ἀρχήν, ἐν χειμῶνι κατακλυσθεῖσαν, ὑπὸ Λυσιμάχου μετατεθῆναι ἔνθα νῦν ἐστι, καὶ Ἀρσινόην κληθῆναι ἀπὸ Ἀρσινόης τῆς ἐκείνου [2] θυγατρός°. φέρεται δὲ καὶ Δούριδος καλὸν ἐπίγραμμα εἰς τὸν τοιοῦτον κατακλυσμόν, ἐν ᾧ καὶ ἀοιδοτάτην τὴν Ἰάδων Ἔφεσον ἐκεῖνος λέγει· ἀρχὴ δὲ τοῦ ἐπιγράμματος αὕτη,

Ἠέριαι νεφέλαι πόθεν ὕδατα πικρὰ πιοῦσαι,
Νυκτὶ σὺν ἀστεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε.

καὶ τὰ ἑξῆς. τὴν δὲ Ἔφεσον τὸ κύριον ὄνομα (γυνὴ γὰρ ἡ Ἔφεσος, ἀφ' ἧς ἡ πόλις ὀνομάζεται) πρόσπολον Ἀρτέμιδος φασί, καὶ θυγατέρα αὐτῆς τὴν Ἀμαζὼ ἱστοροῦσιν, ἀφ' ἧς αἱ Ἀμαζόνες. οἱ δέ φασι τὰς Ἀμαζόνας ὑπὸ Ἡρακλέους διωκομένας, ὅτε κελεύοντος Εὐρυσθέως, ἐπὶ τὸν τῆς Ἱππολύτης ἐστάλη ζωστῆρα, καταφυγεῖν ἐπί τινα βωμὸν Ἀρτέμιδος, κἀκεῖ τυχεῖν ἀφέσεως, καὶ τὸν τόπον ἐκεῖθεν Ἔφεσον κληθῆναι, κατὰ παραγραμματισμόν, ἀντὶ τῆς ἀφέσεως.

1. Clio CXLII. 2. γυναικὸς STEPH. BYZ. Pauſaniæ enim convenit: quo modo
it. v. Ἔφεσος. quæ lectio potior eſt; cum codex MS teſte HOLSTENIO.

ἔθνος

ἔθνος δὲ γυναικεῖον αἱ Ἀμαζόνες περὶ τὸν Θερμώδοντα· διὸ καὶ ἀπὸ μητέρων ἐγενεαλογοῦντο, καθὰ καὶ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ. ἐκαλοῦντο δέ ποτε καὶ Σαυρομάτιδες, διὰ τὸ ἐν Σαυροματικῇ ποτε Σκυθίᾳ οἰκῆσαι, καθὰ καὶ προγέγραπται ἐν τοῖς περὶ Σαυρομάτων· ἢ οἱονεὶ Σαυροπάτιδες, διὰ τὸ σαύρας πάσασθαι· ὅ ἐστι γεύσασθαι. τοιούτων γὰρ ἥδιον κρεῶν. διὸ καὶ Ἀμαζόνες ἐκαλοῦντο κατά τινας, οὐ μόνον ὡς μονόμαζοι. (ἐπεκαίοντο γὰρ βρεφόθεν τὸν δεξιὸν μαζὸν, ὡς ἂν μὴ ἐπικωλύῃ τὴν τοξείαν) ἀλλὰ καὶ οἷα μὴ μάζαις, ἀλλὰ κρέασι θηρείοις ἐπιτρεφόμεναι. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. τὸν δὲ ἐνθένδε Μαίανδρον, σκολιόν φασι ῥέειν, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὰς τῶν ποταμῶν σκολιότητας πάσας Μαιάνδρους καλεῖσθαι. ἱστορεῖται δὲ ὅτι τὴν ἀνωτέρω εἰρημένην Πριήνην πρὸς τῇ θαλάσσῃ οὖσαν τὰς ἀρχὰς, μεσόγαιον ἐποίησεν ὁ Μαίανδρος μακρῷ προσχώματι. φησὶ γὰρ ὁ [1] γεωγράφος· Οὕτω γὰρ ὁ Μαίανδρος πολὺν χοῦν κατάγων, καὶ ὅτι τύχῃ τὸν αἰγιαλὸν προστιθεὶς, πεποίηκε τὴν Πριήνην μεσόγαιον τεσσαράκοντα σταδίων προσχώματι, ἐπὶ θαλάττῃ πρότερον οὖσαν.

830. Μῃονίη δὲ ἐπὶ νῆσιν] Ὅτι μετὰ τοὺς Ἴωνας οἱ Μῄονες, ὧν καὶ [2] Ὅμηρος μέμνηται, ἤγουν οἱ Λυδοὶ ἐπ᾽ ἀνατολὰς, ἔθνος χώραν ἀγαθὴν οἰκοῦν καὶ πολυαργυροτάτην, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. ἔνθα ὁ ἠνεμόεις Τμῶλος τὸ ὄρος, ὅθεν ὁ Πακτωλὸς ῥέων χρυσὸν ὁμοῦ δίνησιν ἐφελκόμενος κελαρύζει. χρυσορρόας γὰρ ἱστορεῖται ποταμὸς ὁ Πακτωλὸς, ἢ ὡς αὐτὸ τοῦτο χρυσοῦ καταςύρων ψήγματα, ἢ ὡς λιπαίνων τὴν ἐγχώριον γῆν, καὶ πλουτοποιὸς τοῖς ἐκεῖ γινόμενος. καὶ ὅρα καὶ ἐνταῦθα τὸ κελαρύζειν, οὐ πάνυ προσφυὲς τῇ μεγαλειότητι ποταμοῦ ῥεύματος, οὐδὲ ἐν τοῖς περὶ τούτου, τοῦ Κηφισσοῦ. ὅτι ὁ Πακτωλὸς καταφέρεσθαι λέγεται εἰς τὸν Ἕρμον, καθὰ καὶ [3] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, λέγων, Πακτωλὸς ψῆγμα χρυσοῦ καταφέρων ἐκ τοῦ Τμώλου εἰς τὸν Ἕρμον ποταμὸν ἐκδιδοῖ. ὁ δὲ Ἕρμος ῥέων ἐκ τῆς Σαρδιανῆς ἐκδίδωσιν εἰς τὴν τῆς Φωκαίας θάλασσαν. λίαν δὲ τὴν τῶν Λυδῶν ὁ Διονύσιος ἐξυμνεῖ, ὡς εὐδαίμονα, θεῖόν τε ἔδαφος αὐτὴν ἀποκαλῶν, καὶ λέγων κύκνων λιγυρὰν ὄπα ἔαρος ὥρᾳ ἀκούεσθαι ἐν ταῖς τοῦ Πακτωλοῦ πλευραῖς, οἳ καθ᾽ ὕλην ἔνθα καὶ ἔνθα νέμονται. αὐξανομένης ἐπὶ ποίας· καὶ ὅτι πολλοὶ μὲν λειμῶνες ἐν Ἀσίᾳ θάλλουσιν, ἔξοχα δὲ κατὰ τὸ Μαιάνδριον πεδίον. διὸ τινὲς καὶ τὸ παρ᾽ [4] Ὁμήρῳ, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, ἐντεῦθεν νοοῦσιν, ὡς τάχα τῆς Μῃονίας, Ἀσίας λεγομένης. μεθ᾽ ἣν καὶ ἔθνος τι οἱ Μυσοὶ, κατὰ τὸν [5] γεωγράφον, ἄλλο παρὰ τοὺς Ὀλυμπηνούς. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος, Μυσοὶ μετὰ Λυδοὺς, καὶ πολ[illegible]ει δὲ ὁ Διονύσιος καὶ τὸν Κάϋστρον ἥσυχα κα-

1. STRABO lib. XII. 2. Iliad. K. v. CCCCXXXI. 3. Terpſich. c[illegible] 4. Il. B. v. CCCCLXI. de hoc loco HOM. conſule comm. in v. DCXX. 5. STRABO lib. XI.

χλάζοντα

χλάζοντα, ἢ παφλάζοντα, ἐπιῤῥέειν ὕδατι ἀγλαῷ εἰς τὸν Μαίανδρον.

857. Καΰστρου] Κάϋστρος δὲ ὀνομάζεται ἀπὸ τοῦ παρακεῖσθαι τῇ κεκαυμένῃ χώρᾳ, ἐξ ἧς, κατὰ τὸν [1] γεωγράφον, οἶνος ἐλλόγιμος ἀρετῇ ἐστι κατακεκαυμενίτης. τὴν δὲ χώραν ταύτην οἱ μὲν Μυσίαν καλοῦσι, διὰ τοὺς ἐκεῖ ἐλθόντας Μυσοὺς, οἱ δὲ Μῃονίαν, διὰ τοὺς Μῄονας· ἥ τις τεφρώδης λέγεται εἶναι τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἄδενδρος, πλὴν ἀμπέλου. ἀπὸ δὲ τοῦ Καΰστρου καλεῖται καὶ πεδίον Καΰστριον, τὸ καὶ Καϋστριανόν· ᾧ συνεχὲς τὸ Κιλβιανόν. λέγονται δὲ καὶ οἱ Λυδοὶ, καὶ Μαίονες καὶ Μῄονες· ὡς δηλοῖ καὶ [2] Ηρόδοτος, λέγων ὅτι ὁ δῆμος Λύδιος ἀπὸ Λυδοῦ τοῦ Ἄτυος πρότερον Μῄων καλούμενος· παρ' οἷς καὶ αἱ Σάρδεις, τὸ τῶν Λυδῶν βασίλειον, ἃς φασιν Ἴδην λέγεσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ. ταύτας ἔχειν οἱ Κιμμέριοι λέγονται δίχα τῆς ἀκροπόλεως, ὅτε τὴν πολλὴν τῆς Ἀσίας κατέδραμον.

839. Οὐ μὰν οὐδὲ γυναῖκας ὀνόσσεαι] Ὅτι ἀποσεμνύνων τὴν γῆν τῶν Λυδῶν ὁ Διονύσιος, ὡς καὶ καλλιγύναικα, φησὶν ὅτι, οὐ μὴν οὐδὲ τὰς Λυδὰς μέμψαιτό τις γυναῖκας, αἳ χρυσοῦν ἅμμα κατὰ ὀσφύος βαλοῦσαι, ἤγουν ζώνῃ χρυσῇ ζωσάμεναι, κύκλον χοροῦ θηητὸν ἑλίσσουσι, χοροστασίας τελοῦσαι τῷ Διονύσῳ. εἶτα ἐνθουσιῶν οἷα δὴ ὁ ποιητὴς πανηγυρικώτερον ἐπὶ τῇ τῆς χώρας εὐδαιμονίᾳ, καὶ ἀφελείᾳ λόγου γοητεύων τὸν ἀκροατὴν, ἢ καὶ, ὡς εἰπεῖν, τοῖς ἔπεσι χορεύων καὶ ἐπορχούμενος, ἐπάγει, Σὺν καὶ παρθενικαὶ, νεοθηλέες οἷά τε νεβροὶ, Σκαίρουσιν. τῇσι δὲ, ἤγουν ταύταις, περισμαραγοῦντες ἄηται Ἱμερτοὺς δονέουσι περὶ στήθεσσι χιτῶνας. τὸ δὲ νεοθηλέες, τοῖς νεβροῖς συντακτέον. παρθένοις γὰρ τοιαύταις οὐ πάνυ προσφυὲς τοὔνομα. χαιρόντων δὲ τὸ σκαίρειν. τὸ μέντοι σπαίρειν, κινδυνώδης λέξις ἐστὶν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀσπαίρειν. τὸ δὲ σμαραγεῖν δὲ καὶ ἐπὶ ἀνέμων ὀνοματοπεποίηται· ὅθεν καὶ Ζεὺς ἐρισμάραγος, ἤτοι ἀνὴρ πολύηχος. ἐνταῦθα δὲ οὐ μόνον ὡς δεξιὰς χοροποιοὺς ὁ Διονύσιος, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀγαθὰς ὑφαίνειν τὰς Λυδὰς ἐπαινεῖ. ὅτι δὲ καὶ πλούσιοι πάλαι ποτὲ οἱ Λυδοὶ, δῆλον· παρ' οἷς πρώτοις καὶ νομίσματα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐκόπη. καὶ τρυφὴν δὲ πολλὴν εἶχον, ὅθεν καὶ παίγνια πολλὰ ἐξεῦρον αὐτοί. λέγονται δὲ καὶ ἀνδρεῖοί ποτε γενέσθαι, καὶ ἀλκιμώτατοι, καὶ ἀγαθοὶ εἶναι ἱππεύειν. διὸ καὶ παρὰ Λύδιον ἅρμα θέειν λέγονται οἱ ἐν ἡνιοχείᾳ ἡττώμενοι.

846. Λυδοῖσι] Ὅτι ὥσπερ Πάμφυλος, καὶ Παμφύλιος τὸ ἐθνικὸν, καὶ Σύρος, Σύριος, οὕτω καὶ Λυδὸς, Λύδιος. διαβάλλονται δὲ οἱ Λυδοὶ ἐπὶ πονηρίᾳ· ὅθεν καὶ παροιμία, Λυδοὶ πονηροὶ, δεύτεροι Αἰγύπτιοι, ἔσχατοι Κᾶρες. αἱ δὲ Λυδαὶ πορνεύεσθαι πᾶσαι λέγονται, καὶ δῶρα πλείω διδόναι ἢ

1. STRABON. lib. XII. 2. CLIO VII.

λαμβάνειν.

λαμβάνειν. οὕτω δέ φασι καὶ παρὰ Ἀρμενίοις παρθένους ἐπιφανεῖς ἀνιερωθεῖσας θεᾷ τινι λεγομένῃ Ταναΐτιδι καταπορνεύεσθαι, εἶτα πρὸς γάμον ἐκδίδοσθαι, μηδενὸς ἀπαξιοῦντος ταῖς τοιαύταις συνοικεῖν.

847. Λύκιοι] Ὅτι Λύκιοι τὸ ἔθνος κατά τινας καλεῖται ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίονος διαβάντος εἰς τὴν Ἀσίαν. κεῖνται δέ, φησίν, οἱ Λύκιοι πρὸς θάλασσαν, ἔνθα καὶ ὁ Ξάνθος ποταμός ἐστιν, ἄλλος παρὰ τὸν Τρωϊκόν, τὸν καὶ Σκάμανδρον· καὶ πόλις ὁμώνυμος. περὶ ὧν ἐξέθη τι καὶ ἐν τῇ τῶν [1] Πατάρων ἱστορίᾳ. περὶ δὲ Λυκίαν καὶ τὰ τοῦ βαθυκρήμνου Ταύρου ὄρεα φαίνεται μέχρι Παμφύλων, ἤτοι Παμφυλίων (διχῶς γὰρ ἡ τοῦ ἔθνους φέρεται γραφή, ὡς [2] προείρηται) οὗ Ταύρου τὰ πρὸς τὴν θάλασσαν προτομῇ ταύρου εἰκάζονται. [illegible] Ταῦρον τὸ ὄρος κληθῆναι λέγουσιν. οἱ δὲ καὶ διὰ τὸ μέγεθος Ταῦρόν φασιν αὐτὸν λέγεσθαι. ταῦροι γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, πάντα τὰ μεγάλα καὶ βίαια. ὅθεν καὶ τὸ βου ἐπιτατικὸν μόριον, κατά τινας, εἴληπται ὡς ἐκ τοῦ βοός. τὸ δὲ ἐνταῦθα Ταῦρον τὸ ὄρος, καὶ Κράγον φησὶ φημίζεσθαι, ἀπὸ Κράγου τινὸς ἐπιφανοῦς ἀνδρός, ὃς αὐτόθι θανὼν τιμᾶται. ἐν τούτῳ δέ φασιν οἱ παλαιοὶ τῷ Κράγῳ θεῶν ἀγρίων ἄντρα εἶναι. ὁ δὲ [3] γεωγράφος περὶ τοῦ Κράγου καὶ ταῦτά φησιν, Ὁ Κράγος ὄρος ἐστὶν ἔχον ἄκρας ὀκτώ, καὶ πόλιν ὁμώνυμον, ἔνθα μυθεύεται τὰ περὶ Χιμαίρας· καὶ φάραγξ ἐκεῖ Χίμαιρα ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα. πρὸς δὲ αὐτῷ κεῖται ὁ Ἀντίκραγος. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὄρος εἶναι περὶ Λυκίαν, τίκτον πῦρ αὐτόματον. τοῦτο δὲ μέχρι καὶ ἐσάρτι φαίνεται.

852. Ἄσπενδον, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Εὐρυμέδοντος] Ὅτι ἐν Ἀσπένδῳ τῇ Παμφυλικῇ πόλει, ἔνθα ποταμὸς Εὐρυμέδων ῥέει, συῶν θυσίαις ἱλάσκεται Ἀφροδίτη, ὃ ἐστι θεραπεύεται, Μόψου τινὸς προκατάρξαντος τοῦ ἔθνους, ὃς εὐξάμενος θύσειν ὃ ἂν παραπέσῃ τῇ χώρᾳ, συῶν ἑλὼν ἔθυσε, κἀκεῖθεν τὸ ἔθος ἐκράτησεν. Ἀργείων δὲ κτίσμα ἡ Ἄσπενδος, εὐανδροῦσά ποτε κατὰ πολύ. εἶχε δὲ καὶ ἐλαιῶνα. φησὶ γὰρ ὁ [4] γεωγράφος, Ἄσπενδος ἐλαιόφυτος, καὶ Σίδη Παμφυλική, πόλεις κατέχουσι χωρία γεώλοφα. ὁ δὲ [5] Ἀρριανὸς ἱστορεῖ κακωθῆναι τοὺς Ἀσπενδίους ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, διότι δοῦναι τῇ στρατιᾷ ὑποσχόμενοι πεντήκοντα τάλαντα εἰς μισθόν, καὶ τοὺς πεντήκοντα ἵππους οὓς ἔτρεφον τῷ βασιλεῖ, οὐκ ἔδωκαν. ἄλλα τε οὖν αὐτοὺς ἐλύπησεν ὁ βασιλεύς, καὶ τάλαντα ἑκατὸν ἔλαβεν ἀντὶ τῶν πεντήκοντα. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἄσπενδος μὲν διὰ τοῦ [illegible] ὄνομα πόλεως· διὰ δὲ τοῦ ο Ἄσπονδος, ὁ μὴ σπενδόμενος. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ ἡ πόλις καὶ τὸ ἐπίθετον.

1. vide comment. in v. CXXIX. 2. vide comment. in v. DCCCXLVI. 3. STRABO lib. XIV. 4. STRABO lib. XIV. 5. lib. I. de expedit. ALEX.

854. Παμφυλίδες εἰσὶ πόληες] Ὅτι ἡ Παμφυλία χώρα ἢ ἀπὸ γυναικὸς Παμφύλης, ἢ ἀπὸ Παμφύλου τινὸς, οὗ καὶ ὁ [1] Λυκόφρων μέμνηται. [2] Ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι [3] Παμφύλιοί εἰσι τῶν ἐκ Τροίας ἀποσκεδασθέντων μετὰ Ἀμφιλόχου καὶ Κάλχαντος.

855. Κώρυκος, Πέργη τε, καὶ ἠνεμόεσσα Φάσηλις] Ὅτι Παμφυλίδες πόλεις, Κώρυκος, καὶ Φάσηλις προπαροξυτόνως, ἡ ποτὲ [4] Φάρσαλος, ἀφ' ἧς [5] Θεοδέκτης κάλλει διαφέρων, καὶ ποιήσας τεχνικὴν ῥητορικὴν, καὶ λόγους ἀγαθοὺς γράψας, καὶ τραγῳδίας ν'. περὶ τούτων ὁ [6] γεωγράφος φησὶ, Κώρυκος καὶ Φασηλὶς, Παμφύλων τόποι. ἀλλαχοῦ δέ φησι, Κώρυκος αἰγιαλὸς περὶ Λυκίαν. εἶτα Φάσηλις λίμνη, καὶ πόλις ἀξιολόγους ἔχουσα τρεῖς λιμένας. ταύτης ὑπέρκειται τὰ Σόλυμα, καὶ Τελμισσὸς πόλις Πισιδικὴ ἐπικειμένη τοῖς στενοῖς τοῖς περὶ τὴν Φασηλίδα θάλασσαν, ἅπερ Ἀλέξανδρος ἀνοίξας διήγαγε τὴν στρατιάν. ἔνθα καὶ Κλίμαξ ὄρος, φησὶν, ἐπικείμενον τῷ Παμφυλίῳ πελάγει. ἐνταῦθα νηνεμίας μὲν γυμνοῦται τοῖς παροδεύουσιν αἰγιαλὸς, πλημμύροντος δὲ τοῦ πελάγους, ὑπὸ κυμάτων καλύπτεται τὸ πολύ. μέσον δὲ Φασηλίδος καὶ Ἀτταλείας Θήβη πόλις καὶ Λυρνησσὸς, ὁμώνυμοι τῶν Τρωϊκῶν. τὴν δὲ Ἀττάλειαν ὁμώνυμον ὁ [7] γεωγράφος εἶναι λέγει τοῦ κτίσαντος, ὃς καὶ Κώρυκον πολίχνιον ἔκτισεν. ἐν ἄλλοις δέ φησιν ὁ αὐτὸς ὅτι Κώρυκος ἄκρα Λυκίας, μετὰ τὴν ἄκραν τὸ Ἀνεμούριον· ὑπὲρ ἧς ἄντρον τὸ Κωρύκειον, ἐν ᾧ ἀρίστη κρόκος φύεται. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ παροιμία ἡ λέγουσα,

[8] Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο,

οὐκ ἀπὸ ταύτης τῆς Κωρύκου εἴρηται, ἀλλ' ἀπὸ νησίου τινὸς, καὶ λιμένος ὄντος πλησίον τῆς Τέω νήσου, καὶ τῶν Ἐρυθρῶν, ἔνθα λῃστήριον ἦν τῶν ἐκεῖ Κωρυκαίων, ὠτακουστούντων περιέργως τὰ κατὰ τοὺς ἐμπόρους, καὶ οὕτως ἐπιβουλευόντων αὐτοῖς. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν περιεργαζομένων καὶ μανθανόντων τὰ ἀπόῤῥητα.

857. Λυκάονες] Ὅτι τοὺς Λυκίους πρὸς θάλασσαν εἰπὼν εἶναι, διαστέλλων πρὸς τοὺς Λυκάονας οὓς Λυκάονας πρὸς ἀνατολὴν λέγει ὡς ἠπειρώτας μέσην χθόνα οἰκεῖν. καὶ ἀγκυλοτόξους ὀνομάζει, καὶ ἴδριας ἐν πολέμῳ καλεῖ. τούτων τῶν Λυκαόνων ἐστὶ καὶ τὸ Εἰκόνιον, τῇ εἰκόνι τῆς Γοργόνος παρονομαζόμενον, ἣν αὐτόθι ἀναστηλῶσαι λέγεται ὁ Περσεύς. λέγονται δὲ Λυκάονες ἀπὸ Λυκάονός τινος Ἀρκάδος, πόλιν αὐτόθι κτίσαντος κατὰ χρη-

1. Alex. v. CCCCXLII. 2. Polymn. XCI. 3. Πάμφυλοι apud HERODOTUM legitur loco dicto. at cod. MS, teſte doctiſſimo THO. GALÆO, habet Παμφύλιοι. 4. Φάσηλος legit SALMASIUS apud STEPHAN. BYZANT. unde hæc deſumta ſunt. 5. STEPH. BYZANT. de hoc auctore conſule SUIDAM. 6. STRABO lib. XIV. 7. STRABO lib. XIV. 8. apud STEPH. BYZ. in v. Κώρυκος ubi plura, quæ huc adducta ſunt, reperiuntur.

σμὸν,

σμὸν, ἐπὶ ἐμφανείᾳ Λύκου Ἀκάμαντος, φέροντος ἐνὶ γναθμοῖς ἀνδρομέην παλάμην·

——— τό ῥα οἱ τέκμηρεν Ἀπόλλων.

Ἰστέον δὲ ὅτι διττοί εἰσιν οἱ Λύκιοι, ὡς καὶ Ὁμήρῳ δοκεῖ· οἱ μὲν, Τρωϊκοὶ, καθὰ καὶ ὁ [1] γεωγράφος φησίν· οἱ δὲ, πρὸς τῇ Καρίᾳ. ἄδηλον δὲ πότεροι τοὺς ἑτέρους ἀπῴκισαν. οὕτω δέ φησιν ὁ γεωγράφος καὶ περὶ τῶν Κιλίκων. περὶ τούτων μέντοι ἀλλαχοῦ φησιν ὁ αὐτὸς γεωγράφος, ὅτι οἱ Κίλικες οἱ ἐν Τροίᾳ μεταστάντες εἰς Συρίαν, ἀπετέμοντο παρὰ τῶν Σύρων τὴν νῦν Κιλικίαν. [2] Ἡρόδοτος δὲ τοὺς πρὸς τῇ Καρίᾳ Λυκίους ἐκ Κρήτης γενέσθαι ἱστορεῖ, λέγων καὶ ὅτι Τερμίλαι ἐκαλοῦντο· ἐπὶ δὲ Λύκου τοῦ Πανδίονος ἀνδρὸς Ἀθηναίου ἐκλήθησαν Λύκιοι. εἶχον δὲ καὶ κράνεια τόξα, καὶ οἰστοὺς καλαμίνους ἀπτέρους, καὶ αἰγὸς δέρματα περὶ τοὺς ὤμους, καὶ περὶ τὰς κεφαλὰς πίλους ἐστεφανωμένους πτεροῖς.

858. Πισιδέων λιπαρὸν πέδον] Ὅτι Πισιδέων πεδίον, οὓς καὶ Σολύμους τινές φασι, λιπαρὸν λέγει· ὧν πόλις ἡ Σέλγη, ἣν καὶ κτίσμα λέγει λαοῦ Ἀμυκλαίων, καὶ μεγαλώνυμον καλεῖ. φασὶ γὰρ δισμυρίανδρον τὴν πόλιν ταύτην γενέσθαι. ἀπὸ Πισίδου δέ τινος ὀνομασθῆναι λέγονται οἱ Πισίδαι, δι' ἑνὸς σ' ἐκφερόμενοι· καὶ ποτὲ μὲν ἐν συστολῇ, ποτὲ δὲ ἐν ἐκτάσει τὴν ἀρχούσαν. λέγεται δὲ ὑπὸ Κάλχαντος ἡ Σέλγη κτισθῆναι, εἶτα ὑπὸ Λακεδαιμονίων. ἀξιολογώτατοι δὲ Πισιδέων οἱ Σελγεῖς, καὶ δι' ἐρυμνότητα πόλεως, οὐδέ ποτε ἐπ' ἄλλοις γενόμενοι· Ἀλεξάνδρῳ δὲ πρεσβευσάμενοι, καὶ κατὰ φιλίαν εἰπόντες δέχεσθαι τὰ προστάγματα. ἱστορεῖται δὲ καὶ πάνυ ποτὲ τὴν πόλιν ταύτην εὐνομηθῆναι, Λακώνων, ὡς εἴρηται, μετοικησάντων εἰς αὐτήν. ὅθεν καὶ ἀσελγεῖς φασι κατὰ στέρησιν καλεῖσθαι τοὺς αἰσχροὺς, καὶ οὐ ζῶντας εὐνόμως, μηδὲ ἐοικότας Σελγεῦσι κατὰ ἤθους χρηστότητα. καίτοι ἄλλοι τὸ ἀνάπαλιν φαυλοτάτους τοὺς ἐκεῖ ἱστοροῦσιν, ὅθεν κατ' ἐπίτασιν λέγεσθαι τὴν ἀσέλγειαν ἐπὶ τῶν οὐ καθαρῶς ζώντων, ἀλλὰ τοῖς Σελγεῦσιν ἐοικότων. κρείττων δὲ ἡ προτέρα ἐπιβολὴ τῆς ἐτυμότητος. τάχα γὰρ οὐκ ἂν ὁ Διονύσιος μεγαλώνυμον εἶπε τὴν Σέλγην, εἰ φαύλους τοὺς πολίτας ἔτρεφεν.

859. Τερμισσός, Λύρβη τε] Ὅτι πόλις Πισιδέων καὶ ἡ Λύρβη καὶ ἡ Τερμισσός, ὑπερκειμένη τῆς Κιβύρης τῆς μεγίστης διοικήσεως· ἔνθα φησὶν ὁ [3] γεωγράφος τὸν σίδηρον ῥᾳδίως τορνεύεσθαι. ταύτην τινὲς διὰ τοῦ λ' γράφουσι Τελμισσόν, καὶ λέγουσιν ὅτι Τελμισσὸς ἡ πόλις πλεονασμὸν ἔπαθεν, ἐπεντεθέντος τοῦ [illegible] ἐκλήθη γὰρ ἀπὸ Τερμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὡς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. Σημείωσαι δὲ ὅτι κρείττων ἡ διὰ τοῦ ρ' προεκτεθεῖσα

1. STRABO lib. XIII. & XIV. 2. Clio CLXXIII. 3. STRABO lib. XIII.

γραφή. φέρεται γὰρ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς, τὴν μὲν διὰ τοῦ λ΄ Τελμισσὸν, πόλιν εἶναι τῆς Καρίας, ἢ Λυκίας· τὴν δὲ Τερμισσὸν, τῆς Πισιδίας. λέγει δὲ καὶ ὁ [1] γεωγράφος, Τελμισσὸς, πολίχνη Λυκίων· καὶ Τελμισσὸς ἄκρα. εἶτα ὁ Αντίκραγος. αὕτη δὲ ἡ Τερμισσὸς καὶ μείζων λέγεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρας ἀποίκου αὐτῆς, καλουμένης μικρᾶς Τερμισσοῦ.

861. Κεῖθεν δ' εἰς αὐγάς] Ὅτι μετὰ τὰς Πισιδέως πόλεις, πρὸς αὐγὰς ἡ τοῦ Ισσικοῦ, (ἤτοι τοῦ Παμφυλίου) πελάγους ἐστὶ καμπὴ κυλιομένη, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ [2] προείρηται, καὶ οἷον περίδρομος, ἐπὶ πολλῷ ἔσω βαίνουσα, οὐκ ἀρνουμένη δὲ οὐδὲ τὸν Εὔξεινον, ὡς οἱ παλαιοὶ γράφουσιν, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ κάμπτεσθαι νεύουσα. διὸ καὶ, ὥσπερ ὁ Υρκάνιος, οὕτω καὶ αὐτὸς ὁ Παμφύλιος, γείτων τοῦ Εὐξείνου λέγεται, καίτοι ἄλλως ἐπὶ μακρὸν διεστηκώς. Ἰστέον δὲ ὅτι μακρὸς ἐπὶ ἀνατολὴν περισυρόμενος τὴν τῶν Κιλίκων γῆν ὁ Ισσικὸς οὗτος κόλπος, καὶ περικείμενον ἔχων ἔγγιστα τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος, ἀποτελεῖ τὰ κατὰ τὸν Διονύσιον λεγόμενα τῆς Ασίας στενά. ταῦτα δὲ λέγεται ἀνοῖξαι Αλέξανδρος, εἰς εὐρυχωρίαν τῷ στρατῷ, περιάγων ἐκεῖ· κάλλιόν τι καινοτομήσας αὐτὸς καὶ τῆς περὶ τὸν Αθω Ξερξικῆς ἀλαζονείας πάνυ τι χρησιμώτερον. [3] Αρριανὸς δὲ λέγει καὶ εὐτυχῆσαι τηνικαῦτα τὸν Αλέξανδρον. ἄλλως γὰρ οὐκ οὔσης ὁδοῦ ἐν τῇ κατὰ Φασηλίδα θαλάσσῃ, ὅτι μὴ τῶν ἀπ' ἄρκτου πνεόντων ἀνέμων (εἰ γὰρ νότος κατέχοι, ἄπορον ἦν διὰ τοῦ αἰγιαλοῦ διελθεῖν Αλεξάνδρῳ) σκληροὶ δὲ βορέαι ἐπιπνεύσαντες οὐκ ἄνευ τοῦ θείου εὐμαρῆ τὴν ὁδὸν παρέσχον. λέγεται δὲ καὶ κατὰ τὴν Περσίδα πολλὰ εἶναι στενὰ, ἃ βίᾳ μὲν, διῆλθε δ' ὅμως ὁ Μακεδὼν Αλέξανδρος, ἄλλα τε σπεύδων καὶ τὰ γαζοφυλάκια δὲ κατασχεῖν, ἃ πολλοῖς χρόνοις ἐξεπεπλήρωτο. περὶ δὲ τῶν τῆς Ασίας στενῶν [4] εἴρηταί τι καὶ ἐν τοῖς περὶ μικροῦ ῥηθεῖσι περὶ Φασηλίδος.

867. Πυράμοιό τε, καὶ Πινάροιο, Κύδνου τε σκολιοῖο] Ὅτι ὁ Παμφύλιος (ὁ καὶ Ισσικὸς) κόλπος τὴν Κιλίκων γῆν, ὡς [5] εἴρηται, περισύρεται, καὶ ὅτι εἰς αὐτὸν ὁ Πύραμός τε ποταμὸς εἰσβάλλει, καὶ ὁ Πίναρος, καὶ [6] Κίανος", ὁ ἀπὸ τοῦ Ταύρου ὄρους τοῦ ὑπερκειμένου τῆς Ταρσοῦ ῥέων σκολιὸς, καὶ μέσην τὴν Ταρσὸν διϊών· περὶ οὗ καὶ κατωτέρω ῥηθήσεται. ψυχρὸν δὲ, φασὶ, καὶ ταχὺ τὸ ῥεῦμα τοῦ Κύδνου, καὶ ἐπικουρεῖ τοῖς παχυνευροῦσι κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις. εἰς τοῦτον, ὡς καὶ [7] Αρριανὸς ἱστορεῖ, ἔρριψεν ἑαυτὸν ὁ Αλέξανδρος, καὶ καύματι ἐχόμενος, ἐπιθυμήσας τοῦ ὕδατος, ὁπηνίκα καὶ σπασμῷ ἐλήφθη, καὶ θέρμαις ἰσχυραῖς, καὶ ἀγρυπνίᾳ συνεχεῖ· [illegible] καὶ [illegible]θηρε[illegible]

1. STRABO lib. XII. 2. vide comm. v. DCCCLV. 5. DIONYS. v. DCCCLXIV.
in v. CXIX. 3. lib. V. de expeditione 6. legendum Κύδνος. 7. lib. II. de
ALEXANDRI. 4. vide comment. in expedit. ALEXANDRI.

φίλιπ-

Φίλιππος ὁ Ἀκαρνὰν ἰατρὸς, τῶν ἄλλων ἰατρῶν οὐκ οἰομένων εἶναι βιώσιμα. ὁ δὲ Πύραμος σκολιός τε ῥέει, ὡς εἴρηται, καὶ καταπίπτων εἰς βαθεῖαν φάραγγα, ψόφον περιβάλλει βροντῇ παραπλήσιον· καὶ χοῦν δὲ πάνυ πολλὴν, ὡς ὁ [1] γεωγράφος φησὶ, κατάγει ἐπὶ τὴν θάλασσαν. διὸ καὶ χρησμὸς ἐξέπεσεν ἐν παραβολῇ τοιοῦτος,

Ἔσσεται ἐσσομένοις, ὅτε Πύραμος ἀργυροδίνης
Ἠϊόνα προχέων ἱερὴν ἐς Κύπρον ἵκηται.

Ἡ δὲ Ταρσὸς ἐν πεδίῳ μὲν ἵδρυται, Ἀργείων δέ ἐστι κτίσμα, πλανηθέντων ἐκεῖ κατὰ ζήτησιν Ἰοῦς τῆς τοῦ Ἰνάχου θυγατρός. ἱστορεῖται δὲ ἐπιπολάσαι ποτὲ τῇ πόλει ταύτῃ πολλὴν εὐχέρειαν τοῦ ἀποσχεδιάζειν ῥήτορας πρὸς τὴν δεδομένην ὑπόθεσιν· εὐπορεῖται δὲ καὶ πολλῶν ἀνδρῶν ἐλλογίμων, καὶ ἄλλα πολλὰ ἔχειν ἀγαθά. ὁ δὲ Διονύσιος, ἐπαναλήψει καὶ ἐνταῦθα, διὰ τὸ τοῦ τόπου ἔνδοξον, χρησάμενος, λέγει καὶ αἰτίαν δι' ἣν ἡ τῶν Κιλίκων πόλις οὕτω καλεῖται· ὅτι δηλονότι ὁμώνυμός ἐστι τῷ τοῦ Πηγάσου ταρσῷ, ἐκεῖ καταρρυέντος ἄνωθεν, καὶ τὸν ἀναβάτην Βελλεροφόντην συγκατενεγκόντος, μελαγχολήσαντα πρὸς τῷ γήρᾳ, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, καὶ πλανώμενον ἐκεῖ περὶ τὸ Ἀλήϊον πεδίον. ὅτε γὰρ ἐς Διὸς ὁ Βελλεροφόντης ἀφικνεῖτο, ἐποχούμενος τῷ πτερῷ Πηγάσῳ, τότε καὶ ὁ Πήγασος κάτω ἠνέχθη, χόλῳ Διὸς, καὶ ὁ ἱππεὺς συγκατηνέχθη· καὶ ὁ ἵππος αὐτοῦ ἐνταῦθα τὸν τοῦ ποδὸς ταρσὸν ἐπαφεὶς (ἐκεῖ γὰρ ὤκλασε) τῷ τόπῳ ἔλιπε τὸ ὄνομα. ἄλλοι μέντοι τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ὑπόμνημα τῆς τοῦ Βελλεροφόντου χωλείας [2] εἶναι φασὶ * τὴν πόλιν ", διὰ τὸ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, ἢ μετὰ τὴν πρώτην σύστασιν τῶν ὑδάτων [3] προσχα[illegible]έντων εἰς τὴν θάλασσαν, τὰ ἐκεῖ ἀναξηρανθῆναι πρῶτον Ταυρικὰ ὄρη. διὸ καὶ τὴν πόλιν Τερσίαν τότε κληθῆναι, ὡς ἀπὸ τοῦ τέρσω τὸ ξηραίνω· ὕστερον δὲ Ταρσόν. [4] Ἐρατοσθένης δέ φησι τὴν κλῆσιν τῇ πόλει εἶναι ἀπὸ Διὸς Τερσίου τοῦ ἐκεῖ καλουμένου. [illegible] δέ φασι Τερσὸν τὰ πρῶτα διὰ τοῦ ε στοιχείου ὀνομασθῆναι τὴν πόλιν, διὰ τὸ τοὺς ἐκεῖ πρώτους συναγαγόντας καρπὸν χλωρὸν τερσῆναι, ὅ ἐστι ξηρᾶναι, καὶ εἰς χειμῶνος ἀποθέσθαι τροφήν. ἐκεῖ δέ που φασὶν εἶναι καὶ τὸ Ἀλήϊον πεδίον, οὗ καὶ [5] Ὅμηρος μέμνηται· ἐν ᾧ, μετὰ τὴν κατάπτωσιν, ὡς ἐρρέθη, ἐπλανᾶτο Βελλεροφόντης, τοῦ τε Πηγάσου καταπεσὼν, καὶ τῶν φρενῶν ἐκπεσών· ὅθεν καὶ μονώτην εἵλετο βίον, ἀνθρώπων ἀπάνευθε περὶ τὸ πεδίον ἀλώμενος, ἤγουν πλανώμενος· ὅπερ ἐκ τῆς τοιαύτης αὐτοῦ ἄλης, ὅ ἐστι πλάνης, ἐτυμολογηθὲν, ὡς καὶ Ὁμήρῳ

1. STRABO lib. XII. 2. reſtituatur locus iſte, judice H. STEPHANO, addendo οὐκ ante εἶναι & poſt φασὶ, ſcribendo, ἀλλ' οὕτω κληθῆναι τὴν πόλιν. 3. προχωρούντων STEPHAN. BYZ. in v. Ταρσός. unde hæc deſumta ſunt. 4. apud STEPHANUM BYZANT. 5. Iliad. Z. v. CCI.

δοκεῖ, ἐκλήθη Αλήϊον· ἢ ἀπό τινος πόλεως καλουμένης Αλης, ὥς τινες λέγουσιν· ἢ παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι λήϊων. ἔστι δὲ, φασὶ, τὸ πεδίον τοῦτο μεταξὺ Κύδνου ποταμοῦ, καὶ Σινάρου. τὸν δὲ μνημονευθέντα Σίναρον, ποταμόν τε φασὶν εἶναι ἐκ μέσου πεδίου ἀνιόντα, καὶ οὕτω βιαίως τοῦ μυχοῦ ἀνατέλλειν, ὥστε τῷ καθιέντι ἀκόντιον εἰς τὸ τῆς γῆς βάθος ἀντιπεράττει τὸ ὕδωρ, καὶ μόλις τὸ καθιέμενον βαπτίζεται. διπλῆ δὲ ἡ γραφὴ τοῦ Ταρσοῦ, διά τε τοῦ ε, ὡς [1] προεῤῥέθη, ἀπὸ τοῦ τέρσω, καὶ διὰ τοῦ α, ἔταρσον, δευτέρου ἀορίστου. λέγεται δὲ ταρσὸς καὶ ἐπὶ πτέρυγος ὀρνέων, καὶ ἐπὶ εἰρεσίας τριήρεων. καὶ ὁ τῶν τυροποιούντων δὲ καλαθίσκος ταρσὸς καλεῖται, καὶ ἐπ᾽ αὐτοῦ ταῤῥὸς, ὡς πυρσὸς, πυῤῥός. ἄποικος δ᾽ Αργείων ἡ Ταρσὸς, κτίσμα Σαρδαναπάλου, ὃν καὶ ἐν αὐτῇ τεθάφθαι φασί τινες.

872. Νῶτα] Οτι ἐὰν καὶ νῶτα γῆς, ὥσπερ καὶ θαλάσσης, οἱ ῥήτορες λέγουσι, δηλοῦντες τὴν αὐτῆς ἐπιφάνειαν, ἀλλ᾽ αὖθις ποτὲ καὶ ὑπτίαν ταύτην κεῖσθαί φασιν, ὅτε περὶ πεδιάδων λέγουσι. δῆλον δὲ ὅτι καὶ λαγόνας γῆς καὶ κενεῶνά φασιν, ὅτι μὴ τὸ φαινόμενον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν βάθει δηλῶσαι βούλονται.

874. Κιλίκων] Οτι Κίλικας τὸ ἔθνος, καθά φησιν Αῤῥιανὸς, ἀπὸ Κίλικος τοῦ Αγήνορος, ὃς ἐκ Φοινίκης κατὰ ζήτησιν Εὐρώπης σταλεὶς, καὶ πολλὴν γῆν πλανηθεὶς, οὐδενὶ μὲν ἴχνει τῆς παιδὸς ἐνέτυχε, τῆς δὲ πολλὴν τῆς Φοινίκων γῆς καταλαβὼν, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τὴν ἐπωνυμίαν ἔδωκε τῇ χώρᾳ. [2] Ηρόδοτος δὲ λέγει ὅτι περὶ τούτου Αχαιοὶ ἐκαλοῦντο οἱ Κίλικες. πειρατικοὶ δὲ οἱ Κίλικες, οἳ καὶ τῷ κατὰ Σαμοθρᾳκῶν ἱερῷ ποτε προσπεσόντες, τάλαντα πλείω χιλίων ἀπήνεγκαν. ὁ δὲ [3] γεωγράφος φησὶν ὅτι Κιλικία, ἡ μὲν, τραχεῖα, ἧς ἡ παραλία στενὴ μέχρι καὶ περὶ Ισαυρίαν καὶ Πισιδίαν, καὶ οἱ αὐτὴν οἰκοῦντες Τραχειῶται λέγονται· ἡ δὲ, πεδιὰς, ἀπό τε Σόλων καὶ Ταρσῶν, μέχρι καὶ Ισσοῦ.

875. Αγχιάλεια] Οτι πολλαὶ πόλεις Κιλίκων, αἱ μὲν ἐν ἠπείρῳ, αἱ δὲ ἀγχίαλοι· ὧν μία καὶ ἡ Αγχιάλη, κτίσμα τῆς Ιαπετοῦ θυγατρὸς, ὅπου καὶ ὁ ποταμὸς Αγχιαλεύς. ταύτης τῆς Αγχιάλης υἱὸς Κύδνος· ἀφ᾽ οὗ Κύδνος ὁ ἐν Ταρσῷ ποταμὸς, οὗ ἐκβολαὶ μετὰ τὴν Αγχιάλην πόλιν. τινὲς δὲ Σαρδαναπάλου κτίσμα καὶ αὐτὴν τὴν Αγχιάλην φασὶν, ἐπιγράφοντες ὅτι Σαρδανάπαλος Αγχιάλην καὶ Ταρσὸν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ὁ δὲ Διονύσιος Αγχιάλειαν ταύτην λέγει· ὡς καὶ ὁ [4] γεωγράφος τὴν Θεσσαλονίκην, Θεσσαλονίκειαν. ἔστι δὲ καὶ Θρᾳκικὴ Αγχιάλη, κατὰ τὸν γεωγράφον.

1. comment. in v. CCCLXXXVIII. 4. STRAB. lib. XVI. conſule comment.
2. Euterp. XLIX. 3. STRABO lib. XIV. in v. CLII.

Αγχ-

Λυρνησσὸς Μαλλός τε] Ὅτι Κιλίκων ἐστὶ πόλις καὶ ἡ Λυρνησσὸς, ἄλλη παρὰ τὴν Τρωϊκὴν, ὀνομαζομένη καὶ Ὁμαλὴ ἐφ᾽ ὕψους μὲν κειμένη, κληθεῖσα δὲ οὕτως ἀπό τινος Μαλλοῦ κτίσαντος αὐτήν· ἢ ἀπὸ μαλλῶν, ἤγουν στεμμάτων, ἃ κόρακος ἁρπάσαντός ποθεν, καὶ καταθέντος ἐνταῦθα, ἐκλήθη ἡ πόλις κατὰ χρησμὸν, ὑπὸ Μόψου καὶ Ἀμφιλόχου τῶν ὑμνουμένων μάντεων, οἳ καὶ Μαλλὸν ἐκάλεσαν τὴν πόλιν ἐκ τῶν τοιούτων μαλλῶν. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ἔθνος ἐστὶ μαχιμώτατον Ἰνδικὸν οἱ Μαλλοὶ πληθυντικῶς, ἔνθα παρὰ βραχὺ ἐκινδύνευσεν εἰς ζωὴν ὁ μέγας Ἀλέξανδρος.

Σόλοι] Ὅτι πόλις Κιλικίας καὶ οἱ Σόλοι, ἡ νῦν Πομπηΐου πόλις. λέγονται δὲ Σόλοι, κατά τινας, ἀπὸ Σόλωνος. οἱ δέ φασι Ῥοδίων καὶ Ἀχαιῶν κτίσμα τὴν τοιαύτην πόλιν. τούτων οἱ πολῖται οὐ Σόλοι, ἀλλὰ Σολεῖς. φασὶ δὲ καὶ τὸν σολοικισμὸν ἐντεῦθεν λαβεῖν τὴν ἀρχὴν, ὡς ἀνδρῶν ποτε Ἀττικῶν οἰκησάντων ἐκεῖ, καὶ τὴν εὐγένειαν παρακοπέντων Ἀττικὴν γλῶτταν, καὶ ἐξαγροικισθέντων διὰ τὸν ἐν Σόλοις οἰκισμόν· ὅθεν καὶ πάντας τοὺς τοιούτους, σολοίκους λέγεσθαι, ὃ ἔστι βαρβάρους, κατὰ τοὺς ἐν Σόλοις οἰκήσαντας. εἰσὶ δὲ Σόλοι περὶ Κύπρον, ὧν οἱ πολῖται Σόλιοι λέγονται.

877. Κομμαγηνῶν ἔδος] Ὅτι μετὰ τὴν Κιλικίαν καὶ ἡ Κομμαγηνὴ Καππαδοκία ἐστὶ, καὶ μὴν καὶ περὶ τὴν στρεπτικὴν δίνα τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου Συρία, τουτέστιν ἡ Φοινίκη, διήκουσα ἄχρι καὶ εἰς τὸ Κάσιον ὄρος· ὅπερ ὄρος καὶ αἰγιαλόν φησι καὶ βαθύκρημνον, περὶ ὃ ἡ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου περιφέρεια εἰς δύσιν ἐστραμμένη παύεται τοῖς ἐκ τῶν βορείων δηλαδὴ ἕως ἐπὶ τὰ ἐκεῖσε ἥκουσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν Κομμαγηνὴν, Κομμαγηνὴν λέγει, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ [illegible] μέτρου ὀρθότητα. Σημείωσαι δὲ ὅτι περὶ τὴν Κομμαγηνὴν Καππαδοκίαν καὶ ἡ Μελιτηνὴ κεῖται, καὶ τὸ λεγόμενον Ἀμανὸν ὄρος. τοῦ Ταύρου δὲ κόμμα καὶ αὐτό. κἀκεῖνο δὲ σημείωσαι, ὅτι ἀξιόλογος ἡ Κομμαγηνὴ χώρα, ὅπου τινὲς εἰς πέντε διαιροῦντες τὴν ὅλην Συρίαν, μέρη αὐτῆς ἐπίθεντο τὴν Κομμαγηνὴν, καὶ τὴν Σελευκίδα, καὶ τὴν Κοίλην Συρίαν· καὶ τελευταῖον τὴν παραλίαν Φοινίκην, καὶ τὴν Ἰουδαίαν ἐν μεσογείῳ.

882. Γαιάων Ἀσίης] Ὅτι χώραν γαίας λέγει ἐν τῷ, γαιάων Ἀσίης· παραγκαπτὼν δέ φησι γαίας ἀλλὰ [illegible] ἄλλας Μακεδονικὰς πόλεις.

916. Δάφνης] Ὅτι [illegible] πρὸς τῷ Πηλουσιακῷ τοῦ Νείλου στόματι χωρίον ἢ [1] πληθυντικῶς Δάφναι λέγεται παρὰ τῷ [2] Ἡροδότῳ. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ [3] γράψας Ἀρ[illegible]ρασι προάστειον ἐπισημότατον τῆς ἑῴας Ἀντιοχείας τὴν Δάφνην ταύτην εἰπὼν, λέγει καὶ ἄλλην εἶναι Δάφνην, χωρίον Λυκίας· καὶ λιμένα Δάφνην ἐν τῷ

1. καὶ præfigit editio R. STEPH. 2. Euterp. XXX. 3. STEPH. BYZ. in v. Δάφνη.

στόματι

στόματι τοῦ Πόντου, ἐν δεξιᾷ ἀναπλέοντι· καὶ προάστειον δὲ αὐτόθι τοῦ ἐν ἀριστερᾷ ἐπὶ τὸν ἀνάπλουν ἀνιοῦσιν.

918. Αὐτὰρ ἐνὶ μέσσῃσιν, Ἀπαμείης πτολίεθρον] Ὅτι ἐν μέσαις τῶν περὶ Φοινίκην πόλεσιν ἐστὶ καὶ ἡ Ἀπάμεια, ποτὲ μὲν κώμη οὖσα, καὶ Φαρνάκη καλουμένη, πόλις δὲ ὕστερον γινομένη, ἐν μεσογαίῳ κειμένη, πρὸς νότον Ἀντιοχεῦσιν· ἥ τις καὶ Χερρόννησός ποτε ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῶν ἐκεῖ ὑδάτων ἐκλήθη. καὶ Πέλλα δὲ ὠνομάσθη παρὰ τῶν αὐτόθι Μακεδόνων, διὰ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ Πέλλαν, τὴν τοῦ Φιλίππου πατρίδα. ἐν ταύτῃ δὲ ἐλέφαντας πεντακοσίους ὁ Σέλευκος ἔτρεφε, καὶ τὸ πλέον τῆς στρατιᾶς. φασὶ δὲ καὶ ἐν Μήδοις Λαοδίκειαν εἶναι, καὶ Ἀπάμειαν, καὶ ἄλλας Μακεδονικὰς πόλεις. ὥσπερ δὲ ἡ Ἀπάμεια, ἣν ὁ ἐπιφανὴς Νικομήδης ἔκτισεν, ὠνομάσθη ἀπό τινος γυναικὸς Ἀπάμας, οὕτω καὶ ἡ παρὰ τῷ Διονυσίῳ αὕτη Ἀπάμεια. ἱστοροῦσι γὰρ τοιαῦτα οἱ παλαιοί. Ἀντιόχεια ἡ ἐπὶ Δάφνῃ, καὶ Ἀπάμεια ἡ ἐν [1] Συρίᾳ πρὸς νότον Ἀντιοχείας ἐν μεσογαίῳ κειμένη, ἔτι δὲ Λαοδίκεια καὶ Σελεύκεια, κτίσματα Σελεύκου εἰσὶ τοῦ Νικάτορος· αἳ τινες καὶ ἀδελφαὶ διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλας ὁμόνοιαν ἐκαλοῦντο. καὶ ἡ μὲν μεγίστη, φασὶ, τῷ τοῦ Σελεύκου πατρὶ τῷ Ἀντιόχῳ ἐπωνομάζετο· ἡ δὲ ἐρυμνοτάτη, αὐτοῦ ἐπώνυμος ἦν. Ἀπάμεια δὲ τὸ τῆς γυναικὸς ἔφερεν ὄνομα, Λαοδίκεια δὲ τὸ τῆς μητρός. περὶ δὲ Ἀντιοχείας ἄλλοι καὶ οὕτω φασὶν, [2] Ἀντιόχῳ τῷ Σελεύκου τρεῖς ἐπεφάνησαν κατ' ὄναρ γυναῖκες, κτίσαι πόλιν ἑκάστη θέλουσαι. ὁ δὲ ὑπολαβὼν αὐτὰς εἶναι τὴν γυναῖκα, τὴν μητέρα, καὶ τὴν ἀδελφὴν, κτίζει ἀπὸ μὲν τῆς ἀδελφῆς Λαοδίκης, Λαοδίκειαν· ἀπὸ δὲ τῆς γυναικὸς [3] Νύσης, Νύσαν"· ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς Ἀντιοχίδος, Ἀντιόχειαν. ἔτι δὲ περὶ Ἀντιοχείας καὶ ταῦτα λέγεται, ὅτι καὶ Θεούπολις ἤρξατο καλεῖσθαι [4] ἀπὸ" Ἰουστινιανοῦ, ἀνεψιοῦ Ἰουστίνου τοῦ Θρακός· καὶ ὅτι περὶ τὸ Σίλπιον ὄρος κεῖται, ὅπου καὶ τόπος ἐστὶν ἡ Ἰούπολις, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς τελευτησάσης ἐκεῖ· ἥ τις καὶ Ἶσις ὕστερον ἐκλήθη, ὡς καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Ἔπαφος, Ἆπις. καὶ ὅτι τετραπόλεως αὐτῆς οὔσης, καὶ τετειχισμένης τείχει κοινῷ τε καὶ ἰδίῳ κατὰ ἕκαστον κτίσμα, τὸ μὲν πρῶτον Σέλευκος ὁ ἐπικαλούμενος Νικάτωρ συνῴκισεν, εἰς ὃν τότε τὸ τῆς Ἀσίας περιελήλυθε κράτος· τὸ δεύτερον δὲ οἱ οἰκήτορες ἔκτισαν· τὸ δὲ τρίτον, Σέλευκος ὁ Καλλίνικος· καὶ τὸ τέταρτον, ὁ Ἐπιφανὴς Ἀντίοχος. εἰσὶ δὲ Ἀντιόχειαι περί που τὰς ιδ', ὡς οἱ ἱστοροῦντες ἐκτίθενται· ἐξ ὧν αὕτη ἡ τῆς κοίλης Συρίας προκαθημένη, οὐ πολὺ, κατὰ τὸν [5] γεωγράφον, ἐλείπετο δυνάμει καὶ μεγέθει Σελευκείας τῆς ἐπὶ τῷ Τίγρει, καὶ Ἀλεξανδρείας τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ.

1. Λασυρίᾳ MS R. STEPH. 2. ſequentia apud STEPHANUM BYZ. in v. Ἀντιόχεια. 3. Νύσης Νύσαν STEPH. BYZANT. 4. ἐπὶ C. E. 5. STRABON. lib. XIV.

919. Τίγρος

919. Ὑγρὸς Ὀρόντης] Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀπαμείας κατασύρεται ὑγρὸς Ὀρόντης ἄσπετος, ὃς ἐκ Κοίλης Συρίας ἔχων τὰς ἀρχάς, καὶ ὑπὸ γῆν ἐνεχθείς, εἶτα τὸ ῥεῦμα ἀναδύς, καὶ διὰ τῆς Ἀπαμέων γῆς προελθὼν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ πλησιάσας τῇ πόλει, μέσην ὁρίζει τὴν Ἀντιοχέων γῆν, οὐχ ὅτι μέσην τέμνει τὴν πόλιν, ὡς τὴν Ταρσὸν ὁ Κύδνος, ἀλλ' ὅτι τὰ ἐκεῖ παραρρέει. ὁ δὲ γεωγράφος φησὶν ὅτι Ὀρόντης ἐν Συρίᾳ καταδὺς εἰς τὸ μεταξὺ Ἀπαμείας καὶ Ἀντιοχείας χάσμα, ὃ καλοῦσι Χάρυβδιν, ἀνατέλλει πάλιν [1] ἐπὶ" τεσσαράκοντα σταδίοις, καὶ καταφέρεται πρὸς θάλασσαν τὴν κατὰ Σελεύκειαν, Τυφὼν μὲν καλούμενος πρότερον, διὰ τὸν ἐπὶ τῷ Τυφῶνι μῦθον, ὃς ἐν Ἰλιάδι γέγραπται· μεταβαλὼν δέ, καὶ τὸ τοῦ γεφυρώσαντος αὐτὸν μεταλαβὼν ὄνομα, ὃς Ὀρόντης ἐκαλεῖτο· οὐ τάχα πρὸς ἀντιδιαστολήν. ὑγρὸν Ὀρόντην ὁ Διονύσιος τὸν ποταμὸν ἐπωνόμασεν· ἢ καὶ ἄλλως ἁπλούστερον, ὡς καὶ τὸν ἐν Πελοποννήσῳ ποταμὸν Ἰάονα, ὑγρὸν [2] εἶπεν. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι Καῖσαρ Τιβέριος ἐκ Δράκοντος αὐτὸν Ὀρόντην μετωνόμασεν, ὃ σημαίνει Ῥωμαϊστὶ τὸν ἀνατολικόν.

921. Πᾶσα δέ τοι λιπαρή τε καὶ εὔβοτος ἔπλετο χώρη] Ὅτι πᾶσα ἡ περὶ Ἀντιόχειαν χώρα λιπαρά τε καὶ εὔβοτος, καὶ ἀγαθὴ μῆλα τρέφειν, καὶ δένδρεσι καρπὸν αὔξειν. μητρόπολις δὲ ἦν αὕτη Συρίας, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ βασίλειον ἦν τοῖς ἄρχουσιν. ἦν δὲ καὶ αὐτὸ τῆς Σελευκίδος μοίρας. Ἱστέον δὲ ὅτι μερὶς ἐστὶ Συρίας ἀρίστη, ἡ λεγομένη Σελευκίς, καὶ καλουμένη Τετράπολις, διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐξεχούσας τέσσαρας πόλεις, αἳ ἦσαν Ἀπάμεια καὶ Λαοδίκεια· περὶ ὧν ἀνωτέρω [3] εἴρηται, καὶ Ἀντιόχεια αὕτη, καὶ Σελεύκεια, ἡ ἐν Πιερίᾳ ὄρει, ὃ προσεχές τῷ Ἀμανῷ ἐστιν. ἣν Σελεύκειαν ἡ ἱστορία ἔρυμά φησιν εἶναι ἀξιόλογον, καὶ βίας κρεῖττον. ὅτι δὲ πολλαὶ Ἀντιόχειαι, καὶ εἴ τι ἄλλο ἔδει ῥηθῆναι, ὡς ἐν συνόψει [4] προγέγραπται.

924. Ἀρραβικοῦ κόλπου] Ὅτι [5] νοτιώτερον" τῆς Συρίας ἡ Ἀραβία, καὶ ὅτι ὁ Ἀράβιος κόλπος μέσος εἰλεῖται Συρίας καὶ Ἀραβίας, τυτθὸν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν τετραμμένος, ἤτοι παρεκκλίνων καὶ παρεκνεύων ἄχρι Σελανῶν· οὕς τινες ὀξύνουσιν ὁμοίως τῷ Ἀλανοί, Γερμανοί, καὶ τοῖς τοιούτοις ἐθνικοῖς. ἔθνος γὰρ καὶ οἱ Σελανοὶ Ἀρράβιον. καὶ ὅρα ἕως ποῦ παρατείνειν βούλεται τὴν Συρίαν, ἣν καὶ φθάσας ἔφη ἐς νότον ἕρπειν. διὸ καὶ τοὺς Ἄραβας, Σύρους ἐκάλουν τινές, διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὁμορεῖν ἐπιμιξίαν αὐτῶν. συναφὲς γὰρ τῇ Ἀραβίᾳ τὸ νότιον πέρας τῆς Συρίας ἐστίν.

927. Ὀλβιστῶν Ἀράβων] Ὅτι περὶ Ἀραβίαν, ἣν καὶ ἐρατεινὴν καλεῖ

1. ἐν G. R. 2. Dionys. v. CCCCXVI. 3. vide comment. in v. DCCCCXVIII. 4. comm. in v. DCCCCXVIII. 5. νοτιώτερα R. & MS R. Steph.

οἱ ὄλβιστοι Ἄραβες, τουτέστιν οἱ εὐδαίμονες· ὄλβος γὰρ ἡ εὐδαιμονία. ἡ τοιαύτη δὲ χώρα, καὶ εὐδαίμων Ἀραβία λέγεται. τούτων δὲ ἡ γῆ διοσσῇ, φησὶ, θαλάσσῃ ἔζωσται, Περσίδι τε, Ἀραβίῃ τε, ὧν μέσῃ κεῖται ἡ τῶν Ἀράβων γῆ. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἔζωσται καὶ ἐν ἄλλοις φθάσας [1] εἶπεν ἐπὶ ὁμοίας σημασίας· καὶ ὅτι ἐν τῷ, ὀλβίστων Ἀράβων, φανερῶς δι' ἑνὸς ρ' ἡ τοῦ Ἀράβων γραφὴ, ὡς καὶ ἐν τῷ, [2] ἀβροβίων Ἀράβων· εἰ καὶ ἐν ἄλλοις τόποις πολλὰ τῶν ἀντιγράφων πολὺ τὸ ῥοῖζον ἐκ τῆς τοῦ ἀμεταβόλου ἐξηχοῦσι διπλώσεως. εἴποι δ' ἄν τις τάχα, διὰ τὸ μέτρον ἐκπεσεῖν ἄρτι τὸ ἓν ἀμετάβολον, ὅθεν καὶ συσταλῆναι τὴν ἄρχουσαν. βούλονται γὰρ πολλοὶ ἀναδιπλοῦν τὸ ρ', ὡς ἀπὸ τῆς α' στερήσεως, καὶ τοῦ ῥάπτω ῥάψω· κἀντεῦθεν τὴν τῶν Ἀράβων κλῆσιν οἱ συῤῥάπτουσιν, ὡς μὴ ῥαπτομένων ἱμάτια, περιτυλισσομένων δὲ ὑφάσματα· καὶ διὰ τοῦτο κατ' ἀνάγκην φασὶν ἐν τῷ Ἄραψ κεῖσθαι τὸν τοῦ ρ' ἀναδιπλασιασμὸν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἄῤῥηκτος, καὶ ἄῤῥητος, καὶ ἀῤῥαγὴς, καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις. [3] Ἡσίοδος μέντοι ἐν τῷ, κούρην Ἀράβοιο (ἐξ οὗ καὶ ἡ Ἀραβία κεκλῆσθαι δοκεῖ) δι' ἑνὸς ἀμεταβόλου, καὶ συστολῆς τῆς ἀρχούσης, καὶ αὐτὸς ἐμφαίνει δεῖν γράφειν τοὺς Ἄραβας. καὶ ὁ τὰ ἐθνικὰ δὲ [4] γράψας, ἐν ἑνὶ ἀμεταβόλῳ γράφει αὐτούς. τυχὸν δὲ ἀντιγράφων αὐθάδεια τὴν τοῦ ρ' διπλόην ἐξ αὐτονομίας παρεισήνεγκεν, ὅτε καὶ τὴν ἄρχουσαν τῆς παρὰ προθέσεως παρὰ τούτῳ τῷ ποιητῇ πολλὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων διὰ δύο ἀμεταβόλων προήγαγον, ὡς καὶ ἐν τῷ, [5] παῤῥαλίην Ἔφεσον· ὡς εἴπερ μὴ εἶχε καὶ χωρὶς τῆς τοῦ ἀμεταβόλου διπλόης ἐκτείνεσθαι ἡ τῆς παρὰ προθέσεως προαλήγουσα, καθάπερ καὶ παρ' [6] Ὁμήρῳ ἐν τῷ, αἴσιμα παρειπών.

929. Ἑκάστη] Ὅτι καὶ ἐνταῦθα τὸ ἑκάστη ἀντὶ τοῦ ἑκατέρα ἐξέθηκεν εἰπὼν περὶ τῆς Περσίδος καὶ Ἀραβίας θαλάσσης, ἄνεμον δὲ ἔλαχεν ἑκάστη, Ἀραβία ζέφυρον, Περσὶς εὖρον. τὸ δὲ ὀρθὸν ἦν ἑκατέρα εἰπεῖν, εἰ μὴ τὸ μέτρον ἐκώλυσεν.

933. Ἔξοχα γάρ μιν πασάων πολύολβα καὶ ἀγλαὰ φῦλα νέμονται] Ὅτι πολὺ καταχέει τὸ εὐδαίμονος Ἀραβίας ἐγκώμιον, ἐνδιατρίβων αὐτῇ· καὶ τούς τε Ἄραβας ἀβροβίους καλεῖ, ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου ὀλβίστους, καὶ αὐτὴν μεγίστην λέγει, καὶ ἀγλαά φησι καὶ πολύολβα φῦλα νέμεσθαι αὐτήν. ἄλλο δὲ, φησὶ, μέγα θαῦμα ἔξοχον ἔλαχε. ποῖον ἐκεῖνος ἀεὶ ὑπὸ θύοις λαρὸν ὄδωδεν, ἢ σμύρνης, ἢ εὐώδους καλάμου, ἢ θεσπεσίου πεπαινομένου λιβάνου,

1. DIONYS. v. CCCC. 2. DIONYS. v. DCCCCLXVIII. 3. videtur EUSTATHIUS fragmentum quoddam HESIODI, quod apud STRABONEM extat, reſpicere. eſt hujuſmodi,

Καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμάων ἀκάκητα
Γείνατο, καὶ Θρονίη κούρη Βήλοιο ἄνακτος.

4. STEPHANUS BYZANT. in v. Ἀραβία. 5. DIONYS. DCCCXXVII. 6. Iliad. Z. v. LXII.

ἢ κασίας, ἢ θύου, ὅπερ ἐστί, φασίν, εἶδος δένδρου εὐώδους. καὶ μὴν ἄλλως θύον γενικῶς ἅπαν ἄρωμα λέγεται. διὸ καὶ αὐτὸς φθάσας ἔφη, κνώσσουσα θύοις ὕπο, τουτέστι τοῖς ἀποτελοῦσιν εὐωδίαν θυμιάμασιν. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ τοῦ λιβάνου δένδρου καρπός, λιβανωτὸς λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· καὶ ὅτι [illegible] πολὺς αὐτόθι λιβανωτός, ὥς τε χίλια τάλαντα λιβανωτοῦ οἱ Ἀράβιοι ἦγον τῷ βασιλεῖ ἑκόντες· οὐ γὰρ κατήκουσαν τοῖς Πέρσαις, ὥς φησιν [1] Ἡρόδοτος, ἐπὶ δουλοσύνῃ, ἀλλὰ ξένοι ἐγίνοντο. λέγει δὲ ὁ [2] αὐτὸς καὶ ἐν μόνῃ τῇ Ἀραβίᾳ φύεσθαι λιβανωτόν, καὶ σμύρνην, καὶ κασίαν, καὶ κινάμωμον, καὶ λήδανον, ὅπερ, φησίν, Ἀράβιοι καλοῦσι λάδανον.

936. Ὀδώδει ἢ θύου] Ὅρα δὲ ὅπως [3] γενικῇ" συντάσσει τὸ ὄζει, εἰπών, ὀδώδει θύου, ἢ σμύρνης, καὶ τὰ ἑξῆς. σκοπητέον δὲ εἴτε ὁ ἐνταῦθα εὐώδης κάλαμος, ὁ αὐτός ἐστι τοῖς παρὰ τῷ [4] γεωγράφῳ Ἰνδικοῖς [5] καλάμοις, ἃς μελιτοποιεῖν ἐκεῖνός φησιν· εἴτε καὶ διαφέρει μάλιστα ἐκείνων ὄντων, ὡς εὐώδης, μὴ τοιούτων. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, Ἀλέξανδρος διενοεῖτο, μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον, βασίλειον ἑαυτοῦ τὴν Ἀραβίαν ποιῆσαι. καὶ ὅτι εἰσὶ καὶ σκηνῖται Ἄραβες περὶ τὰ πέραν Εὐφράτου, ἕως Κοίλης Συρίας.

939. Ἀνὰ χθόνα λύσατο κείνην Ζεὺς αὐτὸν Διόνυσον] Ὅτι ὁ Διονύσιος ἐπιτόμῳ ἐγκωμίῳ τὴν Ἀραβίαν σεμνύνας κατὰ τὸ προσεχές, ἐπάγει μῦθον, ὅτι ὄντως ἐκεῖ Ζεὺς τὸν Διόνυσον ἐλύσατο παρὰ μηροῦ εὐραφέος. ἀφ' οὗ καὶ Εἰραφιώτης, ὡς [6] προερρέθη, ἐκλήθη κατά τινας. τοῦτο δὲ ὁ Ἀρριανὸς ἐπὶ Σαγγαρίῳ μυθοπλαστεῖ, λέγων ὅτι πρὸς ταῖς ὄχθαις τοῦ Σαγγαρίου ἔρρηξε τοὺς [illegible] τοῦ Διὸς ὁ Διόνυσος, ἤδη τρόφιμος ὤν. ὁ δὲ Διονύσιος, οἷς [7] εἶπον", ἀκολούθως ἐπάγει γενεθλιακὴν διασκευήν, λέγων ὡς ἐν ἐκφράσει, οἷα εἰκὸς ἦν τότε τῷ τοιούτῳ τόκῳ ἐπισυμβῆναι. πάντα γάρ, φησίν, ἦσαν εὐώδη τηνικαῦτα, μῆλα δὲ χνοΐοις ἐβαρύνετο μαλλοῖς· αὐτομάτῳ δὲ κατέρρεον ὕδατι λίμναι. ὄρνιθες δὲ ἀοικήτων ἀπὸ νήσων (τῶν περὶ τὸ Ἐρυθραῖον τάχα πέλαγος) ἦλθον [8] φῦλα" φέρουσαι ἀκηρασίων κινναμώμων. καὶ πολὺς [9] ὄλβος" τοῖς ἐκεῖ· διότι εἰσέτι νῦν λιβάνῳ μὲν κομῶσιν αἱ ἄρουραι, τὰ δὲ ὄρη χρυσῷ, οἱ δὲ ποταμοί, θυηλαῖς. οἱ δὲ ἐνοικοῦντες μάλα πίονα δῆμον ἔχουσι, χρυσέοις πέπλοις [10] ἀγαλλόμενοι" μαλακοῖς. λέγει δὲ καὶ ὅπως νεβρίδα τε ἐται[illegible]σατο κατωμαδίην, ἢ ἐπωμαδίην, ὁ Διόνυσος, καὶ κισσῷ ἐστέψατο. ἀκροχάλιξ δὲ οἴνῳ μειδιόων, οἷα φιλομειδής, καὶ αὐτὸς πλεκτοὺς ἀ[illegible] θύρσους, ὅ ἐστι κλάδους τινάς, οἳ καὶ αὐτοὶ Διονύσου

1. Thal. LXXXVIII. 2. Thal. CVII, in v. DLXVI. 7. εἶπε E. 8. φύλλα E.
3. γενικῶς C. E. 4. STRABON. lib. XV. 9. ἐπεχύθη addit E. 10. ἀγόμενοι HIL-
5. καλάμοις MS R. STEPH. 6. comment. LUS edidit. vitioſe.

φόρημα ἦσαν. Σημείωσαι δὲ ὅτι εἰπὼν ὁ περιηγητὴς ἀπὸ ἀοικήτων νήσων ἄγεσθαι ὑπὸ ὀρνίθων τὸ κινάμωμον, ἐμφαίνει καὶ αὐτὸς μὴ γινώσκεσθαι τὴν γῆν τὴν φέρουσαν τὸ κινάμωμον, ὥσπερ φησὶ καὶ [1] Ηρόδοτος. ἐκεῖνος δὲ ἀφηγεῖται καὶ ὅπως οἱ μὲν ὄρνιθες τὰ κάρφη τοῦ κιναμώμου φέρουσιν εἰς τὰς οἰκείας νεοσσιὰς, καὶ [2] πηλὸν" προσπλάττουσιν ἐν ἀβάτοις κρημνοῖς· οἱ δὲ Ἄραβες κρέα μεγάλα προσρίπτουσι, καὶ οἱ ὄρνεις [3] ἀνάγουσιν" αὐτὰ, καὶ αἱ νεοσσιαὶ βαρύνονται, καὶ κάτω φέρονται, καὶ τὸ κινάμωμον συλλέγεται. παρὰ δὲ [4] Ἀριστοτέλει φαίνεται ὁμωνύμως τοῖς φερομένοις κάρφεσι λέγεσθαι κινάμωμα καὶ τὰ ὄρνεα τὰ φέροντα τὰ τοιαῦτα κάρφη, ἐξ ὧν καὶ τὰς νεοττίας αὐτὰ ποιοῦνται ἐν τόποις ἀβάτοις, ἃς οἱ ἐγχώριοι καταβάλλουσι, μόλυβδον οἰστοῖς προσαρτῶντες, καὶ τοξεύοντες· καὶ οὕτω συνάγουσιν ἐκ τοῦ φορυτοῦ, φησὶ, τὸ κινάμωμον. τὸ δὲ, ἐτάνυσε νεβρίδα, οὐκ ἀντὶ τοῦ ἐνεδύσατο νοητέον, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐφόρησεν, ἐξεκρέμασεν, ἤτοι ἐνήψατο. ἐνάπτεσθαι δὲ καὶ καθάπτεσθαι λέγομεν τὰ μὴ ζώνῃ διαλαμβανόμενα, μηδὲ τὸ σῶμα ὅλον ἐνδύοντα, ἀλλὰ μέρος τι σκέποντα, καὶ ἄφετα ἐξαρτώμενα, οἷον πήραν, λεοντῆν, ἢ παρδαλέην. Ἀρριανὸς δὲ καὶ διφθέρας καθάπτεσθαι λέγει. οὕτω γοῦν καὶ νεβρίδα, ὅ ἐστι δέρμα νεβροῦ, ἤτοι νεογνοῦ ἐλάφου, πολύστικτον, ὁ Διόνυσος ἐνάπτεται τοῖς ὤμοις. ποιεῖ δὲ τοῦτο, ἢ διὰ τὸ τῶν μεθυόντων πολύτροπον (ὡς φθάσαντες [5] εἴπομεν) οὗ σύμβολον τὸ πολύστικτον· ἢ διὰ τὸ τῶν σταφυλῶν πολύχροον· ἢ καὶ διὰ τὴν ἐκ τῆς μέθης ἀσθένειαν. καὶ γὰρ καὶ ὁ νεβρὸς ἀπόλεμον, καὶ εἰς φυγὴν ἑτοιμότατον. τὸ δὲ ἀπὸ κισσοῦ στεφάνωμα τὸ τοῦ οἴνου συμβολικῶς κισσητὸν, ἤτοι ἐπιθυμητὸν, αἰνίττεται· εἴ γε τὸ κισσᾶν ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν τίθεται. οἱ δὲ θύρσοι τὸ τῶν μεθυόντων ἕτοιμον εἰς πληγὰς ὑπεμφαίνουσι, πληκτοὶ λεγόμενοι παρωνύμως τῇ τῶν διαμαχομένων συμπλοκῇ. ἀκροχάλιξ δὲ οἰνωψ ὁ ἄκρως κεχαλασμένος· ἢ ὁ τῷ ἀκράτῳ χαλασθεὶς τοῦ φρονεῖν, ὁποῖόν τι καὶ ὁ χαλίφρων παρὰ τῷ [6] ποιητῇ· ἢ ὀρθοῦσθαι μὴ ἔχων, ἀλλὰ κάτω χαλώμενος, ὁποῖοι οἱ ἔξοινοι. τοῦ δὲ κιναμώμου τὴν βλάστην (φρύγανον δὲ, ὥς φησιν ὁ Πορφύριος, ἐστὶν Ἀραβικὸν) ὁμοίαν φασὶν εἶναι ἀμπέλῳ, οὗπερ ὁ ὀσφραινόμενος εὐθυμίζεται ὑφ' ἡδονῆς· φιλοῦσι δὲ αὐτὸν αἱ κατὰ χώραν αἶγες. διὸ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν λίαν φιλίως πρός τι διακειμένων, [7] ἡ αἲξ τὸ κινάμωμον. Ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ τῶν Ἀράβων ἔθνους, μὴ πάνυ, ὡς ἔοικεν, εὐδοκιμούντων τὰ εἰς ᾠδὴν, πεπαροιμίασται τὸ [8] Ἀράβιος αὐλητής· ὃς κατὰ τὴν παροιμίαν,

1. Thal. CXI. 2. πηλοῦ E. & ipſe HERODOTUS, loco dicto. 3. συνάγουσιν MS R. STEPH. 4. hiſtor. animal. lib. IX. cap. XIII. 5. comm. in v. DCC. 6. HOMER. Odyſſ. Δ. v. CCCLXXI. 7. originem hujus adagii oſtendit PHILOSTR. in lib. III. de vita APOLLONII. 8. hujus adagii meminit JUL. POLLUX, Ἀράβιος αὐλός.

δραχμῆς

Δραχμῆς μὲν πώλει, τεττάρων δὲ ἐπαύετο.

λέγεται δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων, καὶ ἀδολεσχούντων, καὶ μόλις παυομένων τοῦ πολυλογεῖν· ἢ ἐπὶ τῶν ἀμούσων καὶ βαρβάρων ἐν τῷ αὐλεῖν.

957. Ἀλλ᾽ ἤτοι πρῶτοι μὲν ὑπὲρ κλιτὺν Λιβάνοιο] Ὅτι Ἀράβων πρῶτοι ὑπὲρ κλιτὺν Λιβάνου, τουτέστι πρὸς νότον τοῦ Λιβάνου, ἀφνειοὶ Ναβαταῖοι, ἀπό τινος Ναβάτου καλούμενοι. Ναβάτης δὲ, φασὶν, Ἀραβιστὶ, ὁ ἐκ μοιχείας γενόμενος. μετὰ δὲ Ναβαταίους, Χαυλάσιοι καὶ Ἀγρέες, οὓς ὁ τὰ ἐθνικὰ [1] γράψας Ἀγραίους λέγει. μεθ᾽ οὓς ἡ Χήτραμις γῆ, κατὰ δὲ ἄλλους, Χατραμῖτις, κατέναντι Περσίδος γῆς. καμηλοκόμοι δὲ καὶ οὗτοι, καὶ οἱ περὶ τὸ παράλιον Ἐρυθρᾶς θαλάσσης κείμενοι Σάβαι. ὅπου καὶ οἱ [2] Μινναῖοι, ἔθνος καὶ αὐτὸ παράλιον. τοὺς δὲ Σάβας, καὶ Σαβαίους ἄλλοι φασὶ, λέγοντες ὅτι Ναβαταῖοι καὶ Σαβαῖοι τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν νέμονται, καὶ ὅτι εὐδαιμονεστάτη ἐστὶν ἡ τῶν Σαβαίων γῆ ἔθνους μεγίστου, παρ᾽ οἷς καὶ σμύρνα καὶ λίβανος καὶ κιννάμωμον καὶ βάλσαμον. καὶ ὅτι τεσσάρων ἐθνῶν μεγίστων κατοικούντων τὴν Ἀραβίαν, ἓν ἐκεῖ ἐστὶ καὶ τὸ τῶν Μινναίων πρὸς Ἐρυθράν· ὧν πόλις μεγίστη, Κάρνα. ἐχόμενοι δὲ Σαβαῖοι. ἡ δὲ Ναβαταία χώρα [3] πολύανδρος, φασὶ, καὶ εὔβοτος. μητρόπολις δὲ Ναβαταίων ἡ Πέτρα. λέγονται δὲ καὶ σώφρονες οἱ Ναβαταῖοι, καὶ κτητικοί. ὥστε ὁ μὲν τὴν οὐσίαν μειώσας, δημοσίᾳ ζημιοῦται. τῷ δὲ αὐξήσαντι κεῖνται τιμαί. εἰσὶ δὲ καὶ ὀλιγόδουλοι, καὶ διακονοῦνται τὸ πλέον ὑπὸ συγγενῶν, καί εἰσιν αὐτοδιάκονοι καὶ ἀντιδιάκονοι. ὁ δὲ τῶν ἐθνικῶν [4] ἀναγραφεὺς λέγει ὅτι καὶ Δοχαρηνοὶ τὸ τοιοῦτον ἔθνος ἐκλήθη, ὅ ἐστιν ἀρσενικοί.

963. Λυπρῶν ὀρεσκῴων παραφαίνεται ἤθεα Ἐρεμβῶν] Ὅτι ἀντιπέραν τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας πρὸς ζέφυρον, [5] λυπρῶν ἤθεα Ἐρεμβῶν, ἤτοι τῶν ἐν [6] ἀρχῇ τοῦ βιβλίου ῥηθέντων Τρωγλοδυτῶν· οἳ (φησὶν) οὐχ ὡς οἱ ἀντιπαρακείμενοι ἀβρόβιοι Ἄραβες ζῶσιν, ἀλλὰ τὸν βίον ὑπὸ πέτραις κατωρυχέεσι (μᾶλλον δὲ καταγείοις) τίθενται, γυμνοὶ καὶ κτεάνων ἐπιδευεῖς, καὶ αὐαλέοι τὴν χρῶτα, καὶ τῷ καύματι θάλπεσθαι, οἷα θῆρες ἀλώμενοι, ἄλγεα ἔχοντες. καὶ ἐπάγει γνωμικὸν, Οὐ γὰρ ἐν ὄλβῳ ἴσην μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι θήκατο θεός. ὅπερ ὅμοιόν ἐστι τῷ, Οὐ πᾶσι πάντα δέδωκε θεός.

970. Αὐτὰρ ὑπὲρ Λιβάνοιο, πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο] Ὅτι πρὸς αὐγὰς τοῦ Λιβάνου, ὡς πρὸς Μεσοποταμίαν, ἡ ἑτέρα Συρία μηκύνεται, ἤγουν περὶ τὴν Κοίλην Συρίαν ἑλκομένη καὶ μέχρι Σινώπης· ἣν ἀλίκλυστον λέγει, διὰ

1. STEPH. BYZ. in v. Ἀγραῖοι. 2. Μιναῖοι MS R. STEPH. quo modo, infra. 3. πολύαρνος legendum putant HOFMANNUS & LLOYDIUS in voce Nabathaea. 4. STEPH. BYZ. in v. Δαχαρηνοί. 5. λυπρῶν E. 6. vide comm. in v. CLXXX.

τὸ χερρόνησον εἶναι. ἐφ' ἧς ἑτέρας ταύτης Συρίας οἱ Καππάδοκαι μεσήπειροι (οὓς προπαροξυτόνως Καππάδοκας ὁ [1] γεωγράφος λέγει, ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς, ὁ Καππάδοξ) οἳ, ὡς [2] προϊστόρηνται, καὶ Λευκόσυροι λέγονται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἑτέρων μελαγχρόων Σύρων. ὁ δὲ Διονύσιος τοὺς Καππάδοκας καὶ ἐπισήμονας ἱπποσύνης φησίν· ὃς καὶ τοὺς ἁλὸς ἄγχι τοῦ Εὐξείνου [3] περὶ τὸν Θερμώδοντα, οὐ Σύρους, ἀλλὰ Ἀσσυρίους φησίν, ὡς καὶ ἐν τοῖς περὶ Σινώπης [4] προγέγραπται. Καὶ ὅρα ὅτι ἐνταῦθα σαφέστατα ὁ Διονύσιος ἐφάνη δοξάζων δύο Συρίας· ὧν τρίτην ἑτερώνυμον ἔχει τὴν Ἀσσυρίαν, ἥν, ὡς ἔκ τε τῶν προλαβόντων ἐδηλώθη, καὶ ὡς ἐκ τῶν ἄρτι λεχθέντων φαίνεται, μετὰ τοὺς Χάλυβας εἶναι ἱστορεῖ, καὶ ἐμπεριγράφει αὐτὴν περὶ τὴν θάλασσαν τοῦ Εὐξείνου πόντου, περὶ τὸ στόμα τοῦ Θερμώδοντος. ὡς εἶναι κατ' αὐτὸν μίαν μὲν Συρίαν τὴν Κοίλην, ὑπερεκπίπτουσαν πρὸς νότον, καὶ ἕως Ἀραβίας, ὡς καὶ αὐτὸς ἱστόρησεν· (ἧς μέρος καὶ ἡ παραλία Φοινίκη, κατὰ τὸν αὐτὸν Διονύσιον εἰπόντα ὅτι τῶν Σύρων [5] οἱ μὲν ἐν ἠπείρῳ, οἱ δὲ ἁλὸς ἐγγὺς, ἐπωνυμίην Φοίνικες) ἑτέραν δὲ, δευτέραν Συρίαν, τὴν ὑπὲρ Λίβανον ἕως Σινώπης, περὶ ἣν μέσην ἡ Καππαδοκία. τρίτους δ' ἐκεῖθεν περὶ τὴν τοῦ Εὐξείνου θάλασσαν κεῖσθαι τοὺς Ἀσσυρίους. φησὶ γὰρ, Ἀσσύριοι ἁλὸς ἄγχι παρὰ στόμα Θερμώδοντος. εἰ μὴ ἄρα τις καὶ τούτους Σύρους βούλεται λέγειν, ἀδιάφορον ἡγούμενος τὸ τῶν Ἀσσυρίων καὶ Σύρων ὄνομα, κατά τινας. ὅτι δὲ περὶ Ἀσσυρίων ἄλλοι ἄλλα ἱστόρηνται, ἱκανῶς ἀλλαχοῦ [6] προείρηται. καὶ ὅτι δὲ ὑπό τινων εἰς πλείους μοίρας ἡ Συρία διῃρεῖτο, [7] προεγράφη καὶ αὐτὸ ἐν τοῖς περὶ τῆς Κομμαγηνῆς χώρας. ἄλλοι δὲ εἰς τρία διῄρουν αὐτὴν, Κοιλοσύρους, καὶ Σύρους, καὶ Φοίνικας. καὶ τοιαῦτα μὲν καὶ ταῦτα. ἐν δὲ Καππαδοκίᾳ ἱστορεῖται [8] μάγους εἶναι, οἳ Πύραιθοι ὠνομάζοντο, ὡς πῦρ αἴθοντες, καὶ δι' αὐτοῦ μαντευόμενοι. ὅτι δὲ ἀπό τινος Καππάδοκος οἱ Καππάδοκαι ἤτοι κέκληνται, προείρηται καὶ αὐτό. ὁ δὲ [9] γεωγράφος λέγει καὶ ὅτι τὴν Καππαδοκίαν Πέρσαι μὲν εἰς δύο σατραπείας διεῖλον, Μακεδόνες δὲ ὕστερον εἰς δύο βασιλείας· ὧν τὴν μὲν ἰδίως Καππαδοκίαν ὠνόμασαν, καὶ μεγάλην Καππαδοκίαν, καὶ πρὸς τῷ Ταύρῳ Καππαδοκίαν· τὴν δὲ ἑτέραν, πρὸς τῷ Πόντῳ Καππαδοκίαν ἐκάλεσαν.

976. Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην] Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τῆς Καππαδοκίας ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπειρέσιος ἀπὸ τῶν Ἀρμενίων ὀρέων ῥέει μακρὸς, ἐπὶ νότον τὰ πρῶτα· εἶτα ἑλίξας ἀγκῶνας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ μέσην τὴν Βαβυλῶνα περάσας, εἰς τὴν Περσίδα θάλασσαν ἀπερεύγεται, καὶ περὶ τὴν Τερηδόνα,

1. STRABO lib. XII. 2. comment. in v. DCCLXXII. 3. παρὰ C. E. 4. vide comment. in v. DCCLXXII. 5. DIONYS. v. DCCCCIV. 6. comment. in v. DCCLXXII. 7. comm. in v. DCCCLXXVII. 8. μέγυς E. & editio R. STEPHANI. ſed μάγυς MS ejuſdem exhibet. 9. STRABO lib. XII.

πῆλιν

πόλιν Περσικὴν, ῥέων διὰ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας ἕως τῆς μικρᾶς. μετὰ δέ γε τὸν Εὐφράτην εἰς αὐγὰς, ὁ Τίγρις ῥέον ἴσον ἐλαύνων, κατὰ δὲ ἄλλους, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἀγκωνιζόμενος, καὶ οὕτω μετ' οὐ πολὺ διάστημα εἰς ἴσον τῷ Εὐφράτῃ γινόμενος, κοινοῦται τὸ ῥεῦμα, καὶ συγκαταβαίνει εἰς θάλασσαν. τὸ δὲ μέσον τούτων διάστημα, μέσην, φησὶ, καλοῦσι ποταμῶν, ὅ ἐστι Μεσοποταμίαν. ὡς καὶ τὴν ἀκρόπολιν διαλελυμένως ἡ ποίησις ἄκραν πόλιν φησὶν, καὶ τὴν Λευκόπετραν, Λευκὴν πέτραν, καὶ τὴν Νεάπολιν, Νέαν πόλιν. διΐστανται δὲ ἀλλήλων οἱ ποταμοὶ οὗτοι, ὅσον ἂν, φησὶν, εἰς ἕβδομον ἦμαρ ἴφθιμος καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ, ὅ ἐστι ταχὺς ὁδίτης, ἀνύσειεν. ἑπτὰ γὰρ, φησὶν, ἡμερῶν ἡ μέση τῶν ποταμῶν ὁδός ἐστιν εὐζώνῳ ἀνδρὶ, τουτέστιν ἀπερίττῳ καὶ ἐλαφρῷ εἰς ὁδόν. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ, τὴν συναγωγὴν τῆς Μεσοποταμίας ἐπὶ [illegible] [1] περιπέπλευσαι" μῆκος, πλοίῳ πως ἐοικέναι. τὰς δὲ τῶν δύο τούτων ποταμῶν πηγὰς διέχειν ἀλλήλων φασὶ περὶ ͵αφ' στάδια. ὤκιστος δὲ, φησὶ, ποταμῶν ὁ Τίγρις, καὶ οὐκ ἂν ἐκείνου ἐν πᾶσι ποταμοῖς θοώτερον, ὅ ἐστιν ὀξύτερον, ἴδοις. διὸ, φασὶ, καὶ Τίγρις καλεῖται, ἤγουν ταχὺς ὡς βέλος. Μῆδοι γὰρ τίγριν καλοῦσι τὸ τόξευμα. οὕτω δὲ καὶ Ἄκις ποταμὸς Σικελικὸς παρὰ [2] Θεοκρίτῳ, ὅτι, φασὶν, ἀκίδι τὸ τάχος τοῦ ῥεύματος ἐκείνου ἔοικε. κατὰ δέ τινας, παρὰ τὸ τίγριν τὸ ζῶον ἡ κλῆσίς ἐστι τούτῳ τῷ ποταμῷ, οὐ ἡ θηλυκὴ Τίγρις, παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει. μυθεύεται γὰρ ὅτι Σύλαξ ποτὲ καλούμενος ὢν ὁ ποταμὸς, ὅ ἐστι κατωφερὴς, ὕστερον ἐκλήθη Τίγρις, δι' αἰτίαν τοιαύτην· μαίνεται Διόνυσος Ἥρας προνοίᾳ, καὶ φοιτῶν ὅποι τύχοι, γίνεται καὶ πρὸς τῷδε τῷ ποταμῷ, καὶ θέλων εἰς τὸ πέραν διαβῆναι, ἀπορίας ἔχει. οἰκτείρεται δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ Ζεὺς, καὶ πέμπει ζῶον τίγριν, ὃς τὸν πόρον τῷ Διονύσῳ καθηγησάμενος, αὐτῷ μὲν ποιεῖ τὸ εὐμαρές, τῷ δὲ ποταμῷ ἀφ' ἑαυτοῦ καλεῖσθαι ἀφίησι. καὶ ἄλλως δὲ δίχα τῆς μυθικῆς ταύτης ἐπιβολῆς, τὴν πρὸς τὸ ζῶον ὁμωνυμίαν ὁ ποταμὸς ἔχει, διὰ τὸ τοῦ ῥεύματος ὀξύ. θηρίον γὰρ ὁ τίγρις, οὐ μόνον ἐλέφαντος πολὺ ἀλκιμώτερος, ἀλλὰ καὶ τὴν ὠκύτητα οὐ ῥᾴων ἐκφευχθῆναι. διὸ καὶ ὁ τῷ Ἰουλιανῷ δοθεὶς ἀπατηλὸς χρησμὸς παρὰ Θηρὶ ποταμῷ ὑπέσχετο ποιῆσαι τὰ θρυλλούμενα, ἤγουν παρὰ τῷ θηριωνύμῳ Τίγρει. ὅτι δὲ διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν γραφὴν ἡ λήγουσα, ἡ κλίσις δηλοῖ· Τίγριος γάρ ἐστι καὶ παρὰ τῷ [3] Διονυσίῳ ἡ θηλυκὴ, ὡς τοῦ ὄφιος· ὡς [4] δηλοῖ" ἐντεῦθεν εἶναι τὴν Ἀττικὴν θηλυκὴν Τίγρεως, ὡς Θύμβρεως. ὁ μέντοι [5] Ἀρριανὸς διὰ τοῦ δ' κλίνει Τίγριδος, καθὰ καὶ ὁ γράψας τὸ δρᾶμα τοῦ [6] Σωσάνιδος", οἶμαι ὁ Δαμασκηνὸς, ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται. οὕτω δὲ

1. περιπέπλευσαι E. 2. idyll. 1. v.LXIX. 3. v.DCCCCXCII. 4. δοκεῖ E. 5. lib.VII. de expeditione ALEX. ſic reperit EUSTATH. in ſuis ARRIANI exemplaribus. 6. Σωσάννης MS R. STEPH. quo modo legendum eſſe contendit A. MATTHÆUS.

καὶ

καὶ τὸ Ἆπις τὸ κύριον ἐν τοῖς περὶ Ἀρκάδων λόγοις οἱ μὲν διὰ τοῦ δ΄ ἔκλιναν, Ἄπιδος, ὡς Πάριδος· οἱ δὲ κατὰ τὴν τοῦ ὄφεως κίνησιν αὐτὸ μετεχειρίσαντο, κλίνοντες Ἄπεως. τινὲς δὲ διὰ τοῦ κ΄ κλίνουσι Τίγκις Τίγκιτος, τῷ λόγῳ τῶν εἰς ις ἰαμβικῶν. ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν μετὰ τοῦ π΄ [1] γράφουσι". καὶ εὕρηται τοιαύτη γραφὴ παρά τε τῷ Ἰουλιανῷ, καὶ παρὰ τῷ Ἀρριανῷ δὲ ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου. πολλὰ γὰρ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων ἔχουσιν οὕτω, τῶν ποταμῶν τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ [2] Τίγρητος", οἳ τὴν μέσην σφῶν Ἀσσυρίαν ἀπείργουσιν. ὅθεν καὶ Μεσοποταμία πρὸς τῶν ἐπιχωρίων καλεῖται, ὁ Τίγρης καὶ ταπεινότερός ἐστι τοῦ Εὐφράτου. ἔστι δὲ Τίγρις καὶ Παφλαγονικὸς ποταμὸς, περὶ οὗ φησι [3] Ξενοφῶν, πρῶτον μὲν, Θερμώδοντα, εὖρος τριῶν πλέθρων· δεύτερον δὲ, [4] Τίγριν", τρίπλεθρον ὡσαύτως· τρίτον δὲ, Ἅλυν. κλίνει δὲ καὶ αὐτὸς τοῦτον διὰ καθαροῦ τοῦ ο΄. καὶ [5] Ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι οὐχ εἷς μόνος [6] Τίγρις", ἀλλὰ καὶ δεύτερος καὶ τρίτος, οὐχ ὁ αὐτὸς μὲν, οὐδὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ῥέων, ὁ αὐτὸς δὲ ὀνομαζόμενος.

988. Θωνῖτις] Ὅτι ἡ Θωνῖτις, λίμνη ἐστὶ νιτρώδης [7] κατὰ μέσου" τοῦ Τίγριος, εἰς ἣν αὐτὸς μετὰ πολλοῦ φερόμενος τοῦ ψόφου, καὶ κατὰ μυχὸν τῆς λίμνης, ὡς οἱ παλαιοί φασιν, εἰς βέρεθρον ἐμπεσὼν, καὶ ἐπὶ πολὺ ἐνεχθεὶς ὑπόγειος, καὶ αὖθις ἀνίσχων, καὶ διασώσας τὸ ῥεῖθρον ἀμιγὲς, διὰ τὴν ἄγαν ὀξύτητα, παραρρέει τὸ [8] σῆμα" τῆς Σεμιράμιδος, καὶ ἐν δεξιᾷ ἔχων τὴν Μεσοποταμίαν, ἐξίησιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. ὁ δὲ [9] γεωγράφος φησὶ καὶ Ἀρσηνὴν καλεῖσθαι τὴν νιτρῖτιν ταύτην Θωνῖτιν, καὶ πολλοὺς ἔχειν ἰχθύας. ῥύπτειν δὲ τὰς ἐσθῆτας, καὶ διαξέειν, καὶ ἄποτον ἔχειν τὸ ὕδωρ. λέγει δὲ καὶ οὕτω σφοδρῶς διαβάλλειν αὐτόθι τὸν Τίγριν, ὥστε τῆς λίμνης ἁλμυρὰν ἔσω καὶ ἀνιχθυν, γλυκεῖαν ἐν τούτῳ τῷ μέρει γίνεσθαι, καὶ ἰχθύων πλήρη.

Τίγρις] Ὅτι δευτερεύουσι μετὰ τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμοὺς Εὐφράτης καὶ Τίγρις· καὶ ὅτι μείζων Εὐφράτης Τίγριος ῥέοντος ὑπὸ Νιφάτα ὄρους, καὶ πλείω διέξεισι χώραν. ἐνεχθεὶς δὲ ἐπὶ Σελεύκειαν, τὸ τῶν βασιλέων χειμάδιον (ἐν Ἐκβατάνοις γὰρ θερίζειν ἐκεῖνοι λέγονται) συνάπτει τῷ Εὐφράτῃ πλησίον, καὶ ποιεῖ τὴν ῥηθεῖσαν Μεσοποταμίαν πρὸς αὐτόν. μετὰ δὲ τὸν ῥηθέντα Νιφάτην [10] Ἄκος" ὄρος, ἐξ οὗ ὅ τε Εὐφράτης ῥέει, καὶ ὁ προειρημένος Ἀράξης. ῥέειν δέ φησιν ὁ αὐτὸς [11] γεωγράφος τὸν Εὐφράτην διὰ

1. περιφέρουσι C. E. 2. Πίγρητος legendum eſt, judice BLANCARDO in ARRIANI lib. VII. de expedit. ALEX. ita & Πίγρης infra legendum. 3. lib. V. de CYRI expeditione. 4. δ' Τίγριν H. STEPH. edidit apud XENOPHONTEM, in textu; at in margine Τίγρην. 5. Terpſich. LII. 6. apud HERODOTUM legitur Τίγρης, pro quo alii codices habent Πίγρης. 7. κειμένη μέσον MS R. STEPHANI. & μέσον pro μέσου habent C. E. 8. σῶμα E. ſed vitioſe. 9. STRABO lib. XI. 10. Ἄβος C. E. 11. STRABO lib. XI.

μέσης

μέσης τῆς Βαβυλῶνος, ἐν ᾗ καὶ θαυμαστὸς κρεμαστὸς κῆπος, περὶ οὗ ἐζήτησε. καὶ [1] Ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι τὸ μέσον τῆς Βαβυλῶνος ὁ Εὐφράτης διείργει, ὃς ῥέει μὲν ἐξ [2] Ἀρμενίου μέγας ὢν, καὶ βαθὺς καὶ ταχὺς, ἐξίησι δὲ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ νηυσὶ περατὸν τὸν Εὐφράτην ἱστορεῖ, καὶ ῥέειν ἄνωθεν ἐκ τῶν Κιλικίας καὶ Ἀρμενίας φησί. τὴν δὲ εἰρημένην Βαβυλῶνα μεγάλην ποτὲ γενομένην, ὕστερον ἐρημωθῆναί φασι. φασὶ δὲ καὶ τὴν περὶ τὸν Τίγριν Νῖνον, πολὺ μείζω τῆς Βαβυλῶνος οὖσαν, ἀφανισθῆναι καὶ αὐτὴν, καταλυθέντων τῶν Περσῶν. ἧς τοῦ μεγέθους σημεῖον τὸ τῆς κτίσεως ἐργῶδες. λέγεται γὰρ Νῖνος οἰκοδομῆσαι αὐτὴν ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς, μυριάδων δεκατεσσάρων συνεχῶς αὐτὴν ἐργαζομένων ἐπὶ ἔτη ὀκτώ. σοφοὶ δὲ οἱ Βαβυλώνιοι, καὶ, ὡς [3] Ἡρόδοτος λέγει, παρ' αὐτῶν οἱ Ἕλληνες ἔμαθον πόλον, καὶ γνώμονα, καὶ τὰ δώδεκα μέρη τῆς ἡμέρας.

993. Ὅσση δ' Εὐφρήτου καὶ Τίγριος ἔνδοθι γαῖα] Ὅτι καινὸν σχῆμα τὸ, ὅση δὲ Εὐφράτου καὶ Τίγριος ἐντὸς, ταύτην μέσην φασὶ ποταμῶν. ἦν γὰρ τὸ ἀκόλουθον οὕτως εἰπεῖν, ὅση δέ ἐστιν Εὐφράτου καὶ Τίγριος ἐντὸς, αὕτη λέγεται μέση ποταμῶν. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ [4] γεωγράφος ἱστορεῖ καὶ Εὐρωπαίαν Μεσοποταμίαν εἶναι, ἣν Κελτοὶ νέμονται καὶ Λυσιτανοί.

994. Οὐ μέν τοι κείνης γε νομεὺς ὠνόσσατο βούτης] Ὅτι ἐπαινῶν τὴν Μεσοποταμίαν γῆν, φησὶν ὡς οὔ τε τοὺς νομοὺς ἐκείνης ἀνὴρ βουκόλος μέμψεται, ἢ μήλοις ἀγραύλοις ἐφεπόμενος. ἄλλαι δὲ πάντως νομαὶ βουσὶν ἀγαθαὶ, καὶ ἄλλαι μήλοις, ὡς καὶ ἡ τῶν Λαιστρυγόνων γῆ δηλοῖ, παρὰ τῷ [5] ποιητῇ. λέγει δὲ καὶ ὅτι οὐδεμίαν ὕλην παντοίην φυτοεργὸς ἀνὴρ ἀθερίσσεται. ἀέξεταί τε γὰρ, φησὶν, ἐκεῖ ἀγαθὴ, καὶ πόαν αὔξει πολλήν· καὶ οἱ νομοὶ εὐανθεῖς, καὶ ἡ τῶν ἀνδρῶν φύτλη καλλίστη, καὶ ἀθανάτοις ὁμοία. ταυτὸν δὲ εἰπεῖν θεοειδὴς, διὰ τὸ ἀξιοθέατον καὶ εὔδαιμον. καὶ τὴν τῶν Ἀρμενίων δὲ καὶ Ματιανῶν χθόνα, πρὸς βορέαν τῆς Μεσοποταμίας οὖσαν, καὶ ὄρεσι περιειλημμένην, λιπαρὰν καλεῖ, καὶ τοὺς ἐκεῖ δὲ ἄνδρας ἀφνειούς τε λέγει, καὶ Ἄρεος εὖ δεδαῶτας, καὶ πίονας· ὡς καὶ τὸν Ἀραβικὸν δῆμον πίονα εἶπεν. ἐξ [6] Ὁμήρου δὲ ἡ τοιαύτη ἀφορμὴ, λιπαροὺς πόδας τοὺς τῶν ἡρώων λέγοντος. τὸ δὲ ἀθερίσσεται, [7] Ὁμηρικὴ λέξις ἐστὶ, καὶ ἐρρέθη ἐν τοῖς εἰς τὸν Ὅμηρον. δηλοῖ δὲ τὸ ἀποδοκιμάσαι καὶ ἀποῤῥῖψαι.

995. Σύριγγι κεραόνυχα Πᾶνα γεραίρων] Ὅτι τὴν ποιμενίαν περιφράζων, οὕτω φησὶ, ὃς σύριγγι κερώνυχα Πᾶνα γεραίρων, μήλοις ἀγραύλοισιν ἐφέπεται. κερώνυχα δὲ τὸν ὀξύχειρον φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὡς τοῦ ὄνυχος ἐνταῦθα τὴν

1. Clio CLXXX. 2. Ἀρμενίων c. E. & ita HERODOTUS, loco dicto. 3. Euterp. CIX. 4. STRABO lib. IV. 5. HOMER. Odyss. K. v. LXXXII. 6. Iliad. Ξ v. CCCCXLI. 7. Iliad. A. v. CCLXI. vide comment. EUSTATHII ibidem.

ὀξύτητα δηλοῦντος, καθὰ καὶ ὅτε ἀκρωνυχίαν ὄρεος φαμέν. οὐ φιλοῦσι δὲ ἐκεῖνοι τὴν ἐπίθετον ταύτην λέξιν, ὡς καὶ σκληρὰν, καὶ οὐδὲν ἀστεῖον ἔχουσαν.

1005. Πρὸς δὲ νότον, Βαβυλὼν] Ὅτι πρὸς νότον τῆς Μεσοποταμίας ἡ Περσικὴ μητρόπολις Βαβυλὼν, ἱερὰ πόλις, τείχεσι περιβεβλημένη χαλκοῦν, κατά τινας, καὶ ποταμῷ περιερχομένη. ταύτην, φησὶ, πᾶσαν τείχεσιν ἀρραγέσι Σεμίραμις ἐστεφάνωσεν. ὅπου γέ τινες, ὡς εἴρηται, καὶ χαλκοῦν αὐτῇ τεῖχος ἱστόρησαν, καὶ ἄλλα πολλὰ θαυμάσια, δίχα τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθειμένων, περὶ αὐτῆς ἐξέθεντο. καὶ ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει δὲ, φησὶ, βωμὸν τῷ Βήλῳ ἡ Σεμίραμις ἵδρυσε, χρυσῷ καὶ ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασα. Βῆλος δὲ ἦν βασιλεὺς Βαβυλῶνος, υἱὸς Διὸς, (ἀφ' οὗ καὶ πύλαι Βαβυλῶνος Βηλίδες) ἢ καὶ ὁ Ζεὺς αὐτὸς, κατά τινας. διὸ καὶ [1] Ἡρόδοτος ἱερὸν εἶναι αὐτόθι λέγει Βήλου Διός. ὁ αὐτὸς δὲ τῇ [2] Βαβυλωνίων" χώρᾳ τοσαύτην περὶ μαρτυρεῖ δύναμιν, ὥς τε αὐτὴ μὲν, φησὶ, τέσσαρας μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ τρέφει τὸν μέγαν βασιλέα· ἡ δὲ λοιπὴ πᾶσα Ἀσία τοὺς λοιποὺς ὀκτὼ μῆνας. [3] Θεόκριτος δὲ ἀσφάλτῳ δείμασθαι τὴν Σεμίραμιν τὸ τῆς Βαβυλῶνος τεῖχός φησιν. ἕτεροι δὲ Σελεύκειάν ποτε καλεῖσθαι τὴν τοιαύτην Βαβυλῶνά φασι, καὶ κτίσμα εἶναι Βαβυλῶνος ἀνδρὸς σοφωτάτου, παιδὸς [4] Μήδου". καὶ ἀρχαιοτέραν τὴν πόλιν ταύτην τῆς Σεμιράμιδος λέγουσιν ἔτεσι χιλίοις ὀκτακοσίοις. Ἱστέον δὲ ὅτι συνετὴν μὲν γυναῖκα καὶ τὴν Σεμίραμιν ἡ ἱστορία ἔχει, συνετωτέραν δὲ αὐτῆς τὴν Νίτωκριν, Βαβυλῶνος καὶ αὐτὴν βασιλεύσασαν. τοὺς δὲ Πέρσας, ὧν μητρόπολις ἡ Βαβυλὼν, Κηφῆνάς ποτέ φησι καλεῖσθαι ὁ [5] Ἀρριανός. ἄλλοι δὲ καὶ τοιαῦτά τινα ἱστοροῦσιν, ὅτι Νίνου τοῦ Σύρων βασιλέως τὴν Νῖνον κτίσαντος, ἡ τούτου γυνὴ τὸν ἄνδρα ὑπερβαλλομένη, Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ κτίζει ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, καὶ λίθων λαξευτῶν, τριπήχεων μὲν τὸ πλάτος, ἑξαπήχεων δὲ τὸ μῆκος· καὶ περίμετρον αὐτῇ διεγράψατο στάδια [6] τ' φ' ε'". τὸ δὲ τεῖχος εἰς ὕψος ἀνέτεινε ν' πήχεων· οὗ τὸ πάχος εἰς τριάκοντα πήχεις διέστησεν, ὡς καὶ τέθριππα ἐπ' αὐτοῦ ἐναντιοδρομεῖν ἀλλήλοις. καὶ [7] πύργους ταῖς πύλαις" ἐπέστησεν ὑψηλοὺς, χαλκᾶς τε πύλας ποιήσασα, εἰς ὕψος τε ἀνατεινομένας πολὺ καὶ εἰς πλάτος ἀξιόλογον. ἔκτισε δὲ καὶ δεξαμενὴν μεγάλην, ἢ κῆπον ἐπήγειρε θαυμαστὸν, ἐπιλεγόμενον κρεμαστόν· ὃς τετράπλεθρος μὲν ἦν, ἑκάστην δὲ πλευρὰν εἶχε τετράπλεθρον. καὶ ἦν ἓν καὶ αὐτὸς τῶν ἑπτὰ κοσμικῶν θεαμάτων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Βαβυλὼν

1. Clio CLXXXI. 2. Βαβυλωνία E. 3. idyll. XVI. v.c. 4. hæc apud STEPH. BYZ. cujus cod. MS exhibet Βήλου pro Μήδου; teste HOLSTENIO. 5. lib. III. de expeditione CYRI. 6. τ' π' ε' MS R. STEPH. τ' κ' ς' legendum censet A. MATTHÆUS. τ' π' ε' C.E. τ' ξ' ε' KILLUS edidit. male. 7. πύλας τοῖς πύργοις MS R. STEPHANI.

Λιβυκή.

Λιβυκή. [1] Ἡρόδοτος δὲ περὶ τῆς Περσικῆς Βαβυλῶνος καὶ ταῦτά φησιν· ὅτι τῆς Ἀσσυρίας ὀνομαστότατον πόλισμα, καὶ ἰσχυρότατον, ἡ Βαβυλὼν, ἔνθα καὶ τὰ βασίλεια. ἔστι δὲ τετράγωνος κεῖται ἐν μεγάλῳ πεδίῳ, καὶ μέτωπον ἕκαστον αὐτῆς, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίων. ὥστε εἶναι κατ' αὐτὸν τὴν περίοδον τῆς πόλεως, στάδια τετρακόσια ὀγδοήκοντα. πύλαι δὲ πέριξ τοῦ τείχους ἑκατὸν, χάλκεαι πᾶσαι, ὥσπερ καὶ οἱ σταθμοὶ, καὶ τὰ ὑπέρθυρα. καὶ σημείωσαι ὅτι οὐ μόνον ἑκατόμπυλοι Θῆβαι, ἀλλ' ἰδοὺ τοιαύτη καὶ ἡ Βαβυλών.

1010. *Ἀκερσόκομοι φοίνικες*] Ὅτι ἡ Περσικὴ Βαβυλὼν πολλοὺς ἀκροκόμοις ἐπηρεφέας φέρει φοίνικας. ἰδιότης δὲ ἐστι τοῦτο τοῦ φυτοῦ. καὶ λέγονται ἐπηρεφεῖς μὲν, οἷα ἐπικλίνοντες τοὺς κλάδους εἰς ὄροφον· ἀκρόκομοι δὲ, ὡς οὐ χαμόθεν, ἀλλ' ἐν ἄκρῳ ἄνω κομῶντες. τοιοῦτον γὰρ τὸ δένδρον. Καὶ ὅρα ὅτι τῶν Καρῶν ἀκροκόμων λεχθέντων παρὰ τῷ [2] ποιητῇ, οὗτος ἐπὶ φοίνικος τοῦ φυτοῦ τὴν λέξιν ἔθετο, παραξέσας αὐτὴν, κατὰ λόγον δριμύτητος. φέρει δὲ, φησὶν, ἡ Βαβυλὼν καὶ χρυσοῦ τι χαριέστερον ἄλλο. ποῖον ἐκεῖνο; ὑγρᾶς βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, φυομένην ἐκεῖ ἐν προβολαῖς, ὀφιήτιδος ἔνδοθι πέτρης. τόπος γάρ τις ἐκεῖ ὀφίτης ἐκβάλλων μάρμαρον λίθον, ᾧ ἡ βήρυλλος ἐνθαλαμεύεται. τὸ δὲ ὀφιήτης πλεονασμὸν ἔχει τοῦ η, καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ πολιήτης.

1012. *Ὑγρῆς βηρύλλου*] Σημείωσαι δὲ ὅπως τὴν γλαυκὴν βήρυλλον, ὑγρὰν ἔφη, ὡς τῶν γλαυκῶν σωμάτων ὑγρῶν εἶναι δοκούντων, διὰ τὸ διαφανές· ὅπου γε καὶ θαλάσσης ἐπίθετον τὸ γλαυκόν.

1016. *Ἀλλ' ὁπότ' Ἀρμενίων*] Ὅτι ἐν τῷ, Ἀλλ' ὁπότ' Ἀρμενίων ὀρέων προπάροιθεν ὁδεύσῃς, νοοῦμεν ἐκ τῆς συναλοιφῆς, ἤγουν ἐκ τοῦ κυφισμοῦ, ψιλοῦσθαι τῆς Ἀρμενίας τὴν ἄρχουσαν· εἰ καί τινες ἐφίενται δασύνειν αὐτήν.

1017. *Μηδικὰ τέμπεα δύεις*] Ὅτι μετὰ τοὺς Ἀρμενίους εἰς αὐγὰς, τὰ Μηδικά εἰσι τέμπεα, ὅ ἐστιν ἀπὸ μέρους ἡ τῶν Μήδων χώρα· οὕτω κληθεῖσα, κατὰ τὸν [3] γεωγράφον, ἢ ἀπὸ Μήδου υἱοῦ Μηδείας, ἤ τις λειπόπατρις δι' ἔρωτα γέγονεν· ἢ ἀπὸ αὐτῆς δὴ τῆς φυγάδος Μηδείας τῆς Αἰήτου θυγατρὸς, ἥ τινι ὁ Διονύσιος ὁμώνυμον τὴν γῆν ταύτην φησί· δεῖ δὲ μᾶλλον εἰπεῖν παρώνυμον. ἀφεῖσα γὰρ τὴν Ἀττικὴν ἡ Μήδεια, ἐκεῖ παρὰ τοῖς Μήδοις ἔμεινεν, οὐχ ἑκὰς Κόλχων, ἀλλὰ δηλαδὴ ἐγγὺς, κατὰ τὴν γειτνίασιν τὴν τῶν ἀντικρύ. ᾧ λόγῳ καὶ ὁ Ἰασικὸς, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ὑρκάνιος, γείτονες τοῦ Εὐξείνου πόντου λέγονται. Κόλχων γαῖαν, φησὶν, εἰς γῆν οὐκ ἦν αὐτὴν [4] ἐξελθεῖν, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς μῆνιν, ὅτε καὶ τῇ χώρᾳ δέδωκε τὸ ἀπ' αὐτῆς

1. Clio CLXXVIII. 2. per τὴν ποιητὴν non intelligitur HOMERUS hoc loco, ſed alius aliquis. 3. STRAB. lib. XI. 4. ἐλθεῖν E.

κληθῆναι· αἰδοῖ, φησὶ, λιποῦσα τὸν Πανδιονίδην Αἰγέα, καὶ τὰς Ἀθήνας, ὅτε λυγρὰ φάρμακα τῷ τοῦ Αἰγέως υἱῷ τῷ Θησεῖ ἐβουλεύσατο. διὸ, φασὶν, ἀπ' ἐκείνης τῆς Μηδείας, οἷα σοφῆς φαρμακουργοῦ, ἔτι οἱ Μῆδοι πολυφάρμακοί εἰσιν. τὸ δὲ αἰδοῖ, σεμνῶς εἶπεν, οὐ θέλων ἐξυβρίσαι εἰς τὴν ἡρωΐδα. τῷ ὄντι γὰρ οὐχ ἑκοῦσα ἐκείνη, οὐδὲ δι' αἰδῶ, ἀλλὰ πρὸς βίαν ἔλιπε τὰς Ἀθήνας, διωχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, διότι τῷ Αἰγείδῃ Θησεῖ ἐπεβούλευσε, κερασαμένη θανάσιμα φάρμακα, ὁπηνίκα ἐκεῖνος ἐκ Τροιζῆνος χρόνιος ἐλθὼν μετὰ τοῦ ξίφους, καὶ τῶν πεδίλων τῶν πατρικῶν (ἃ καὶ ὁ [1] Λυκόφρων ἱστορεῖ) ἐνεφανίσθη μὲν ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ Αἰγεῖ παῖς καλὸς καὶ πρέπων εἰς βασιλείαν· μικροῦ δὲ ἂν λαθὼν ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ πατὴρ γνωρίσας τὸν ἐκ πολλοῦ ἐπὶ διαδοχῇ τῆς βασιλείας ποθούμενον παῖδα περιεσώσατο· καὶ τὸν διαδεξόμενον εὑρηκὼς, ἀπώσατο τὴν Μήδειαν, ἣν διὰ ἔρωτα παιδοποιΐας [2] ἐπεισηγάγετο". φασὶ δὲ αὐτὴν, δυναστεύσασαν ἐν Μήδοις, καὶ ἀποκρυπτομένην τὴν ὄψιν, ὁπηνίκα προέρχοιτο, καταδεῖξαι τὸ θηλυστολεῖν τε τοὺς ἐκεῖ, καὶ ἐν ταῖς προόδοις κατηρεφεῖς εἶναι τοῖς σκεπάσμασιν. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ὀπός τις ἀπὸ σιλφίου ὀνομαστὸς παρὰ τοῖς Μήδοις λέγεται [3] γίνεσθαι", καλούμενος Μηδικός· καὶ ὅτι οἱ Μῆδοι, καὶ [4] Μήδειοι" λέγονται προπαροξυτόνως, καθάπερ οἱ παρ' [5] Ὁμήρῳ Κήτειοι, καὶ ὅτι δεινοὶ περὶ τοξείαν εἰσί· διὸ καὶ τοξοφόρους αὐτοὺς ἐρεῖ ὁ [6] Διονύσιος. καὶ ὅτι καὶ βοτάνη τις ἡ μάλιστα τοὺς ἵππους τρέφουσα, Μηδικὴ καὶ εἰσέτι καλεῖται, ὡς ἐν Μηδείᾳ τάχα πλεονάζουσα. ὅτι δὲ κατὰ κυριολεξίαν ἀνωτέρω εἴρηται τὸ, [7] Μηδικὰ τέμπεα, δηλοῖ ὁ Διονύσιος κατωτέρω, [8] εἰπὼν λασίας εἱαμενὰς τὰς ἐν Μήδοις. πάντως γὰρ ἔνθα λάσιος εἱαμενὴ, τεμπώδης ὁ τοιοῦτος τόπος, ἤτοι ἑλώδης, ἐστίν. εἱαμενὴ γάρ ἐστιν οἱονεί τις ῥειαμενή, τόπος δηλονότι κατάῤῥυτος, ἢ καὶ εἰς βοτανῶν ἀνάδοσιν ἐπιτήδειος· παρὰ τὸ ἕω, ὑφ' οὗ δηλοῦται τὸ ἀναδίδωμι. φασὶ δὲ Μήδοις ἔθος εἶναι, βασιλέα αἱρεῖσθαι τὸν ἀνδρειότατον, καὶ γυναῖκας ἕκαστον ἔχειν οὐκ ἐλάττους τῶν πέντε. καὶ γυνὴ δὲ, φασὶν, ἄνδρας ἐλάττονας τῶν πέντε τρέφουσα, συμφορὰν ἡγεῖται τὸ πρᾶγμα, ἐν καλῷ τιθεμένη πλείστους νέμειν ἄνδρας. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τὸ ᾀδόμενον Νισαῖον πεδίον ἐκεῖ που περὶ τὴν Μηδικὴν χώραν ἦν, φέρον ἵππους μεγάλους τοὺς λεγομένους Νισαίους.

1027. Οὐ μὲν ἑκὰς Κόλχων. Κόλχων] Ὅτι τὸ, ἵκετο ἡ Μήδεια οὐχ ἑκὰς Κόλχων, Κόλχων γαμετὴν αἶαν ἱκέσθαι οὐκ εἶχε, σχῆμά ἐστιν ἐπαναστροφῆς. ἔστι δὲ ἐπαναστροφὴ, ὅταν ἡ τελευταία λέξις τῆς προτέρας ἐννοίας, ἀρχὴ

1 ALEXANDRA v. CCCCXCIV. in quem locum videndus TZETZES. 2. ἐπισυνήγαγε C. 3. γενέσθαι E. 4. Μήδιοι STEPH. BYZANT. 5. Odyſſ. Λ. v. DXX. 6. v. MLXVII. 7. DIONYS. v. MXVII. 8. DIONYS. v. MXXXII.

ται

γίνηται τῆς δευτέρας· ὡς καὶ ἐνταῦθα τῆς μιᾶς ἐννοίας ληξάσης εἰς τὸ Κόλχων, ἀπὸ τούτου ἡ δευτέρα ἤρξατο. ἐκαλλωπίσατο δὲ καὶ ἀλλαχοῦ τῷ τοιούτῳ σχήματι ὁ Διονύσιος.

1019. Γηλοί τε, Μάρδοι τε, καὶ ἀνέρες Ἀτροπατηνοὶ] Ὅτι βορειότεροι Μήδων οἱ Γηλοὶ καὶ οἱ Μάρδοι, ἔθνος Ὑρκάνιον, λῃσταὶ καὶ τοξόται ἄνδρες. ἔτι δὲ καὶ οἱ [1] Ἀτροπατανοὶ", ἀπὸ ἡγεμόνος τινὸς Ἀτροπάτου καλούμενοι· ὧν Ἀτροπατία ἡ χώρα, δευτέρα μερὶς τῆς Μηδείας λεγομένη· πρώτη δὲ Μηδικὴ μερὶς, καθ᾽ ἣν τὰ Ἐκβάτανα.

1031. Πέτρας, αἳ φύουσιν ἀφεγγέα ναρκισσίτην] Ὅτι πέτραι τινὲς Μηδικαὶ τὴν ναρκισσίτην φύουσι λίθον, ὃν καὶ ἀφεγγέα καλεῖ, ὡς ναρκίσσῳ τῷ φυτῷ ἐοικότα τὴν χρόαν, [2] καὶ" διαυγάζοντα. λέγει δὲ καὶ τὰ ποίμνια καλὰ εἶναι τοῖς Μήδοις, ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς. Καὶ ὅρα ὅτι τὸ ἄδην δι᾽ ἑνὸς δ καὶ οὗτος ὁμοίως τῷ [3] Ὁμήρῳ ἐξενήνεγκεν· ὃ καὶ δασύνουσιν οἱ Ἀττικοί, ταυτὸν ὂν τῷ ἅλις. διὸ καί τις ἔφη, ἀλλὰ σίτων μὲν ἄδην, ἀντὶ τοῦ ἅλις.

1034. Ἄχρι πυλάων Κασπιάων] Ὅτι οἱ Μῆδοι ἐπ᾽ ἀνατολὴν τετραμμένοι ἄχρι τῶν Κασπιάδων διήκουσι πυλῶν, αἵτινες μέρος οὖσαι τῆς Μηδείας χώρας, κλεῖδες καλοῦνται τῆς Ἀσίας, διὰ τὴν ἄγαν στενότητα, ὑπὸ πέτραις οὖσαι βαθυνομέναις. ὄρη δέ εἰσιν αἱ Κάσπιαι πύλαι, μᾶλλον δὲ πέτραι ἀπερρωγυῖαι καὶ κοῖλαι, ὡς ἐν τάξει πυλῶν, ἀπὸ τῶν Κασπίων ἀνδρῶν, ἢ τῆς Κασπίας θαλάσσης, οὕτω καλούμεναι. πύλαι γὰρ οἷόν εἰσι τοῖς ἐκ βορρᾶ πρὸς Ὑρκανίας καὶ Κασπίας ἐκ νότου ὁδεύουσι, καὶ τοῖς ἐκεῖθεν αὖθις εἰς νότον πρὸς Πέρσας. οὕτω δὲ καὶ ὁ τόπος ἐστένωται, ὡς καὶ πύλας ἐπιθεῖναι τῷ τόπῳ, κωλυούσας τὴν τῶν βορείων ἐθνῶν ἐπὶ τὰ ἐξ ἐναντίας διάβασιν. ὅτι δὲ καὶ ἄλλως αἱ πύλαι στενότατον τόπον δηλοῦσι, καὶ ἐν τῷ περὶ Θερμοπυλῶν λόγῳ διείληπται. τῷ δὲ πύλας εἰπόντι τὴν τοιαύτην στενοχωρίαν, ἀκόλουθον τὰς αὐτὰς καὶ κλεῖδας εἰπεῖν. τὸ δὲ, Κασπίδες πύλαι, παρωνύμως καὶ αὐτὸ εἴληπται, οὐχ ὑποκοριστικῶς, ὁποῖα πολλὰ ὁ Διονύσιος πεποίηκεν.

1039. Πυλέων μὲν ὑπαὶ πόδα Κασπιάων Πάρθοι] Ὅτι ὑπὸ τὸν πόδα τῶν Κασπίων πυλῶν οἱ Πάρθοι ναίουσιν, ἄνδρες Ἀρήιοι καὶ ἀγκυλότοξοι, καὶ παντοίης πολέμου δαήμονες, ὅ ἐστι τεχνῖται. εἶτα ἐμμένων τῷ περὶ αὐτῶν λόγῳ, φησὶ πλατυνόμενος, οὐ γὰρ ἀρότρῳ ἰθύνουσιν αὔλακα, διαχαράζοντες ἄρουραν, οὐδὲ μὴν ἐρετμοῖς ἅλα τέμνουσιν, οὐδὲ νέμουσι βόας· ἐκ δὲ γενέθλης ἔτι νηπίαχοι τόξοις καὶ ἱπποσύναις μέλονται. ἀεὶ δὲ παρ᾽ αὐτοῖς

1. Ἀτροπατηνοὶ MS R. STEPH. 2. καὶ μὴ C. 3. Iliad. N. v. CCCXV.

δοῦπος ὅπλων, καὶ δρόμος ἵππων ἀελλοπόδων. οὐ γὰρ θέμις αὐτοὺς δόρποιο γεύσασθαι, πρὶν ἐνιδρῶσαι μόχθοις πολέμου. ἔχουσι δὲ ἐξ ἄγρας βίον δορύκτητον. οὕτω δὲ ὁ Διονύσιος αὐξήσας τὰ κατ' αὐτοὺς, ἐπιπλέκει σύντομον ἐγκώμιον βασιλικὸν, λέγων, ἀλλὰ καὶ ὧς τοιούτους ἐόντας Αὐσονίου βασιλῆος ἐπεπρεΰνεν ἀκωκή. φησὶ γὰρ τὸν Αὔγουστον κακῶς αὐτοὺς διαθέσθαι, τὴν Κράσσου ἧτταν ἀναπαλαίσαντα, ὃν στρατηγὸν ὄντα Ῥωμαίων οἱ Πάρθοι ἀνεῖλον ἡττήσαντες. οὕτω δέ φασι ταπεινωθῆναι αὐτοὺς τότε, ὥς τε προστάξαι τὸν Αὔγουστον μὴ ἄλλως αὐτοὺς βασιλέας ἑαυτοῖς ἐφιστᾶν, ἀλλ' ἢ γνώμῃ τῆς συγκλήτου τῶν Ῥωμαίων. τοὺς δὲ Πάρθους, καὶ Παρθυαίους καλοῦσί τινες, καὶ φῦλον εἶναι φασὶ Σκυθικὸν, μετοικῆσαι ἐπὶ [1] Μήδους ἐκ φυγῆς· διὸ καὶ οὕτω κληθῆναι. Πάρθους γὰρ Σκύθαι τοὺς φυγάδας φασίν. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι παρὰ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι οἱ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖς καὶ Ἀρσάκαι ἐκαλοῦντο, ἐπὶ τιμῇ ἀρχαίου τινὸς βασιλέως γενναιοτάτου Ἀρσάκου, ὡς ἂν ἐκεῖνός τε εἴη ἐν αὐτοῖς ἀοίδιμος, καὶ αὐτῇ τῇ ἐκείνου γλώσσῃ ἐνωραΐζοιντο. Σημείωσαι δὲ ὅτι νόμου γεωγραφικοῦ ὄντος, καὶ ἱστορίαις ἀρτύειν τὴν γεωγραφίαν, εἰς ψυχαγωγίαν, τῆς ἀληθείας, ὡς καὶ ἐν προοιμίοις εἴρηται, διόλου μὲν ἐφύλαξε τοῦτο καὶ ὁ Διονύσιος, συχνὰ παραπλέκων τῇ περιηγήσει τὰ ἐξ ἱστοριῶν, πλὴν ἐν ἐπιτομῇ, καὶ ἐπιτροχάδην, διὰ τὸ καὶ τὴν ὅλην αὐτοῦ περιήγησιν συνοπτικὴν εἶναι, καὶ, ὡς οἱ λόγιοί φασιν, ἐπελευστικήν, τὰ πάνυ πολλὰ εἰς κομιδῇ βραχὺ συναλείφουσαν, καὶ ἐγχειρίδιον οἷον οὖσαν τῆς περιηγήσεως. καὶ οὕτω μὲν τὰ περὶ τούτου· ἀφ' οὗ μέντοι εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, καὶ τετράπλευρόν τι χωρίον πλευραῖς, τῷ τε Ταύρῳ καὶ τῷ Νείλῳ, καὶ τῷ Ἰνδικῷ ὠκεανῷ, καὶ τῷ νοτίῳ, τότε δὴ πλατύτερον τοῖς ἱστορουμένοις ἐπεξέρχεται, ὡς δῆλον ἔκ τε τῶν εἰς Ἀραβίαν λεχθέντων, καὶ τῶν περὶ Μηδείας ἱστορηθέντων, καὶ τῶν νῦν δὲ ἐκτεθέντων. ἐνηγλαΐσθη δὲ καὶ περὶ τούτων ἐν τοῖς Λυδῶν λόγοις, καθ' ὁμοίαν διατριβήν. ἐν τῷ ἑξῆς δὲ καὶ ἡ Ἰνδία ἱκανὴν αὐτῷ παρέξει διατριβήν. αἴτιον δὲ τούτου, οὐ μόνον τὸ προσπαθῶς δοκεῖν αὐτὸν ἔχειν πρὸς τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ κίνδυνον εἶναι, εἰ μὴ οὕτω μεθώδευσε, βραχύστιχον αὐτῷ παντελῶς γενέσθαι τὴν ποίησιν, καὶ εἰς μικροτεχνίαν ἀποκλῖναι, διὰ τὸ τῆς περιηγήσεως λίαν πάνυ στενὸν καὶ ἐπίτροχον.

1055. Ἀενάων] Ὅτι εὕρηται ὧδε τὸ ἀέναος δι' ἑνὸς ν, καὶ μετ' ἐκτάσεως τῆς ἀρχούσης. φησὶ γὰρ, καὶ πόρον ἀενάων ποταμῶν. οὕτω δὲ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς, [2] ἀενάοις ποταμοῖσι κατάρρυτος. καὶ παρὰ [3] Θεοκρίτῳ δὲ εἴρηται,

1. vide STEPH. BYZ. in v. Παρθυαῖοι. ubi Μήδου legitur, pro quo Μήδους reponit HOLSTEN. 2. DIONYS. v. MCXXIV. 3. idyll. XXII. v. XXXVII.

τοιαύτη.

τοιαύτη γραφὴ, ἔνθα λέγει, Εὗρον δ' ἀέναον κρήνην. εἰ μή τις τὴν τῶν ἀντιγράφων αἰτιώμενος φαυλότητα, φυλάσσει μὲν τὴν διὰ τῶν δύο νν' γραφὴν, θεραπεύει δὲ τὸ πάθος τοῦ μέτρου διὰ συνιζήσεως, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἁλιευτικῶν [1] Οππιανοῦ.

1056. Μοῦνοι γὰρ Ἀσίης βασιλεύτατον ἔθνος ἔχουσι] Ὅτι μόνοι Πέρσαι ἔθνος ἔχουσι ... βασιλεύτατον, καὶ μέγας διὰ τοῦτο ἐλέγετο βασιλεὺς ὁ τῶν Περσῶν, ὡς καὶ ὁ [2] κωμικὸς δηλοῖ. βασιλικώτατον δὲ τὸ τῶν Περσῶν ἔθνος, καλούμενον οὕτω ἀπὸ Πέρσου τοῦ υἱοῦ Μήδου. κατὰ δὲ ἄλλους, ἀπὸ Περσέως καὶ Ἀνδρομέδας, ὥς φησιν [3] Ἡρόδοτος, λέγων ὅτι ὁ Περσεὺς ὁ Δανάης καὶ Διὸς ἀφίκετο ἐπὶ Κηφέα τὸν Βήλου, καὶ ἔσχεν αὐτοῦ θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν· καὶ γεννᾷ Πέρσην, ἐξ οὗ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχον οἱ Πέρσαι, πάλαι ποτὲ Κηφῆνες ἀπὸ τοῦ τοιούτου Κηφῆνος καλούμενοι. λέγει δὲ ὁ Διονύσιος καὶ ὅτι ἀπείριτον ὄλβον οἱ Πέρσαι περιεβάλοντο, θέμενοι ἐν μεγάροισιν, ὅτε Μήονας καὶ Σαρδιανοὺς ἐπόρθησαν, καθελόντες τὸν Κροῖσον. καὶ δεῖγμά φησι τοῦ πλούτου, ὅτι χρύσεα μὲν τοῖς ἀνδράσι τὰ ὅπλα, χρύσεα δὲ τοῖς ἵπποις τὰ χαλινά· χρυσοῖς δὲ πεδίλοις τοὺς πόδας ἐκοσμήσαντο. ταῦτα δὲ πολὺ πρότερον τοὺς Μήονας, ἤτοι τοὺς Λυδοὺς, πλουσιωτάτους δείκνυσιν, οὓς οἱ Πέρσαι ληϊσάμενοι, παμπλούσιοι γεγόνασιν, ἄλλως μὴ πλουτοῦντες· ὅπου γε καὶ αἱ παρονομαζόμεναι αὐτοῖς Περσικαὶ ἐμβάδες, ὥς τινες φασὶν, ὑπόδημα εὐτελὲς ἦν. ἀσκεῖν δὲ λέγονται καὶ μεγαλοφωνίαν οἱ Πέρσαι, καὶ καῦμα καὶ ψύχος φέρειν, καὶ ὄμβρους, καὶ χειμάῤῥων διαβάσεις, ὥς τε ἄβροχα φυλάσσειν τά τε ὅπλα καὶ τὴν ἐσθῆτα. τιμῶσι δὲ τὸ πῦρ καὶ δι' αὐτὸ οἷα πυροειδῆ ὄντα. λέγεται δὲ Περσική τις εἶναι ᾠδὴ, ἧς τὰς ὠφελείας ξ' διαριθμοῦνται. τίμιοι δὲ παρὰ τοῖς Πέρσαις οἱ μάγοι, οἳ οὔτε οὐροῦσιν εἰς ποταμὸν, οὔτε νίπτονται, οὔτε λούονται. [4] Ἡρόδοτος δέ φησι καὶ ὅτι Πέρσαι παιδεύουσι τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, ἀπὸ πενταετοῦς, ἕως ἐτῶν κ', ἱππεύειν, καὶ τοξεύειν, καὶ ἀληθίζεσθαι. ἱστορεῖ δὲ καὶ νομάδας τινὰς Πέρσας· καὶ συχνὰ εἶναι λέγει γένη Περσῶν. λέγεται δὲ καὶ σύμβολον εἶναι ἀπαστίας παρὰ Πέρσαις, τὸ ἀφελέσθαι τὴν τιάραν τῆς κεφαλῆς. μεγάλοις δὲ ὄρεσι περίδρομός ἐστιν ἡ Περσὶς, νοτιωτέρα τῶν Κασπίων οὖσα πυλῶν, ἑλκομένη μέχρι τοῦ ὁμωνύμου Περσικοῦ κόλπου. τὸ δὲ ἀρκτῷον αὐτῆς, τοῖς τῶν Μήδων ὄρεσιν ὑποπέπλωκεν, ἅπερ τέμπεα ὁ [5] Διονύσιος ἀνωτέρω ἔφη Μηδικά.

1069. Σάβαι] Ὅτι Σάβαι ἦσαν μὲν καὶ Ἀραβικοί, ὡς [6] προεγράφη, εὕρηνται δὲ καὶ ὧδε Περσικοί. μεθ' οὓς οἱ Πασαργάδαι, περὶ ὧν κατωτέρω

1. lib. I. v. XXIV. 2. ARISTOPHANES in Pluto. 3. Polymn. LXI. 4. Clio CXXXVI. 5. v. MXVII. 6. vide comm. DCCCCLIV.

ἐνθύ-

ἐνθήσεται. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς καὶ Ἰνδικὸν ἔθνος οἱ Σάβαι εὑρίσκονται. ἦσαν δὲ καὶ ἔθνος Θρακικὸν Σάβοι, ὅπερ τοὺς Βάκχους δηλοῖ Φρυγίᾳ διαλέκτῳ· ἐξ οὗ καὶ ὁ Διόνυσος ἔοικε Σαβάζιος λέγεσθαι, διότι καὶ Βάκχος ὁ αὐτός.

Τασκοὶ] Ὅτι τὸ Τασκοὶ, ἔθνους Περσικοῦ ὄνομα, βαρυτόνως παρὰ πολλοῖς ἀναγινώσκεται· οἷς ἀγχιτέρμονες οἱ Πασαργάδαι, ἄριστοι Περσῶν, καὶ [1] Ἡρόδοτον, παρ' οἷς Κύρου τάφος πολυτελὴς, πύργος οὐ μέγας ἐν παραδείσῳ, δάσει δένδρων ἀποκεκρυμμένος, κλίνην τε χρυσῆν ἔχων ποτὲ, καὶ τράπεζαν, καὶ πύελον ὕλης ὁμοίας, καὶ κόσμον λιθοκόλλητον. περιεσκοπήθη δὲ καὶ ὑπὸ Ἀριστοβούλου, κελεύσει Ἀλεξάνδρου, ἐσυλήθη δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον. εἶχε δὲ, φασὶ, καὶ ἐπίγραμμα Ἑλληνικὸν Περσικοῖς γράμμασιν,

[2] Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Κῦρος βασιλεὺς βασιλήων.

ἦν δὲ καὶ ἕτερόν τι τοιοῦτον,

Ὦ ἄνθρωπε· ἐγὼ Κῦρος εἰμὶ, ὁ τὴν ἀρχὴν τοῖς Πέρσαις κτησάμενος
καὶ τῆς Ἀσίας βασιλεύσας· μὴ οὖν φθονήσῃς μοι τοῦ μνήματος.
καὶ τοῦτο μὲν ἁπλοῦν, καὶ γοργόν· κάλλιον δὲ τὸ ἐπὶ Δαρείῳ,

Φίλος ἦν τοῖς φίλοις. Ἱππεὺς καὶ τοξότης ἄριστος [3] ἐγενόμην. Κυνηγῶν ἐκράτουν. Πάντα ποιεῖν ἠδυνάμην.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν ἐθνικὸν, οἱ Πασαργάδαι· ἡ δὲ πόλις θηλυκῶς, ὡς δηλοῖ τὸ, τὰς δὲ Πασαργάδας ἔκτισεν ὁ Κῦρος. διερμηνεύεται δὲ ἡ πόλις κατὰ τὴν γλῶσσαν Ἑλληνίδα, Περσῶν στρατόπεδον.

1073. Χωεὶς μὲν Κόρος ἐστὶ μέγας, χωεὶς δὲ Χόασπις] Ὅτι Κόρος ποταμὸς Περσικὸς, ἔτι δὲ καὶ Χοάσπης Ἰνδὸν μὲν ὕδωρ ἕλκων, ὡς ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ σχιζόμενος ποταμοῦ, παραῤῥέων δὲ καὶ τὰ Σοῦσα· ἐξ οὗ καὶ μόνου ἔπινεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς. καὶ ἦν βασιλικὸν ὕδωρ τὸ Χοάσπειον. περὶ οὗ φησι καὶ [4] Ἡρόδοτος, ὅτι τοῦ ὕδατος τοῦ Χοάσπου ἀφεψημένου πολλαὶ ἅμαξαι ἡμιόνειοι τετράκυκλοι ἕπονται κομίζουσαι ἐν ἀγγείοις ἀργυρέοις. ἔστι δὲ, κατὰ τὸν [5] γεωγράφον, καὶ ἕτερος ποταμὸς μέγας, ἀπὸ Ἀρμενίας ἔχων τὴν ἀρχὴν, Κόρος ποτὲ λεγόμενος, ὕστερον δὲ Κῦρος μετονομασθείς. τὰ δὲ Σοῦσα οὕτω καλοῦνται διὰ τὸ τοῦ τόπου ἀνθηρόν· σοῦσα γὰρ ἐγχωρίως τὰ κρίνα. τῆς δὲ Περσικῆς ταύτης τῆς Σούσων χώρας οἱ ἐγχώριοι, οὐ μόνον [6] Σούσιοι, ἀλλὰ καὶ Κίσσιοι λέγονται. πάνυ δὲ, φασὶ, καυματηρὸς ὁ ἀὴρ τῇ Σουσίδι, καὶ οὕτως ἔκπυρος, ὥς τε οὐ φθάνουσιν αἱ σαῦραι καὶ οἱ ὄφεις ἐν μεσημβρίᾳ διαβαίνειν τὰς ὁδοὺς, ἀλλὰ καταφλέγονται. καὶ λουτρὰ δὲ, ἤγουν ὕδατα εἰς τὸ λούσασθαι, προτεθέντα

1. Clio CXXV. 2. ſic PATINUS: ΕΝΘΑ· Δ ΕΓΩ ΚΕΙΜΑΙ ΚΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΗΩΝ. 3. γινόμενος E. 4. Clio CLXXXVIII. 5. STRAB. lib. XV. 6. Σοῦσοι, ἀλλὰ καὶ Σούσιοι MS R. STEPH. quod tamen non reponendum duxit idem STEPH.

ψυχρὰ,

ψυχρὰ, ἐκθερμαίνεται παραχρῆμα. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Μεμνόνειον ἄστυ, τὰ Σοῦσα, διὰ τὸ ἐκεῖ, ὡς εἰκὸς, τιμᾶσθαι τὸν Μέμνονα. λέγεται δὲ καὶ τοὺς τοῦ βασιλέως Περσῶν θησαυροὺς αὐτόθι κεῖσθαι. καὶ ὁ τὴν πόλιν ταύτην ἑλὼν, ἔδοξεν ἂν, κατὰ τὸν τοῦ [1] Ηρο[illegible]του λόγον, ἐρίσαι τῷ Διῒ περὶ πλούτου.

1075. Εὐωπὸν Ἀχ[illegible]ην] Ὅτι τὸν Ἀχάτην [2] ποταμὸν " ἐπὶ πλευρᾶς [illegible] τοῦ Χοάσπου φησὶ, καὶ [illegible]πὸν αὐτὸν καλεῖ, διὰ τὸ τάχα διειδὲς τοῦ ὕδατος καὶ εὔθετον. φασὶ γὰρ ὅτι οἷα κύλινδρος ἐπὶ χθονὸς κεῖται, τουτέστιν ὡς σχῆμα [illegible]ειδές. τοιοῦτον γὰρ ὁ κύλινδρος. ἔοικε δὲ ὁ Ἀχάτης μὴ ἔχειν ἐξοχάς τινας καὶ καμπὰς, μηδὲ εἰς ἀγκῶνας καὶ κλῶνας ἑλίσσεσθαί τε [illegible]ίζεσθαι. φαίνεται δὲ καὶ μηδὲ πολὺς εἶναι κατὰ τὸ ἀέναον. χειμάρρου γὰρ, φησὶν, αὐτὸν ποταμοῦ κατασύρουσι χαράδραι. λέγει δὲ καὶ τοὺς ἐκεῖ καρποὺς θάλλειν ἄλλους ἐπ' ἄλλοις, λιαροῦ γεγηθότας ἐξ ἀνέμου. καὶ ἔστιν ἐνταῦθα γλυκεῖα λέξις τὸ, γεγηθότας, μετενεχθεῖσα ἐπὶ τὰ ἀναίσθητα. ὡς καὶ ὅτε ὁ [3] ποιητὴς ἐπὶ ὅπλων τὸ γανοῦσθαι λέγει, καὶ τὴν χθόνα γελᾶν. καὶ ἔστι τοῦτο μεταγωγὴ πράγματος ἀπὸ τῶν ὁρώντων ἐπὶ τὰ ὁρώμενα. γεγήθασι γὰρ πάντως καὶ γανόωσι καὶ γελῶσιν, οὐ τὰ ὅπλα, οὐδὲ ἡ γῆ, οὐδὲ οἱ καρποὶ, ἀλλ' οἱ βλέποντες αὐτά.

1082. Ἤτοι μὲν παρὰ χεῦμα τὸ Περσικὸν ὠκεανοῖο Καρμανοί] Ὅτι [illegible] τὴν Περσικὴν θάλασσαν μέγα ἔθνος οἱ Καρμανοὶ, ἔνθα ποταμὸς [illegible]ματα καταφέρων χρυσοῦ. καὶ μέταλλα δέ εἰσιν αὐτόθι ἀργύρου καὶ [4] χαλκοῦ " καὶ μίλτου. καὶ ὄρη δύο, κατὰ τὸν [5] γεωγράφον, τὸ μὲν [6] ἀρσενικοῦ ", ὅπερ ἡ κοινὴ γλῶσσά φησιν ἀρσενίκιον· τὸ δὲ, ἁλός. γίνεται δὲ, φασὶν, αὐτόθι βότρυς πολλάκις [7] δίπηχυς ", κυκλόρρωγός τε καὶ μεγαλόρρωγος. εἰς θερμότητα δὲ κατὰ γλῶσσαν ἐγχωρίαν ἡ Καρμανία ἑρμηνεύεται.

1086. Γεδρωσῶν ἕλκεται αἶα] Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τῶν Καρμανῶν ἡ τῶν Γεδρωσῶν ἕλκεται γῆ, γείτων ὠκεανοῦ μεγακήτεος. τούτων ἡ χώρα Γεδρωσία, ὥστε αὐτοὺς ἀναλογώτερον καλεῖσθαι Γεδρωσιανοὺς, κατὰ τὸν [8] γεωγράφον. λέγονται δὲ καὶ Γεδρωσηνοί. ἀκαρπίᾳ δὲ ἡ Γεδρωσία κατέχεσθαι λέγεται πολλάκις, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς αὐτόθι τὸν καρπὸν εἰς ἔτη πλείω ταμιεύεσθαι. ἀρωματοφόρος δὲ ἡ Γεδρωσία, καὶ μάλιστα νάρδου καὶ σμύρνης. καὶ ὁ στρατὸς τοίνυν Ἀλεξάνδρου ὁδεύων ἐκεῖ, τούτοις ἐχρῆτο ἀντὶ ὀρόφου τε καὶ στρωμνῆς. λέγει δὲ καὶ [9] Ἀρριανὸς ὅτι ἐν τῇ ἐρημίᾳ τῶν Γεδρωσῶν πολλὰ δένδρα εἰσὶ σμύρνης. ἔχει δὲ καὶ νάρδου ῥίζαν πολλὴν καὶ εὔοδμον.

1088. Ἰνδὸν πὰρ ποταμὸν] Ὅτι πρὸς αὐγὰς τῆς Γεδρωσίας, ὁ Ἰνδὸς

1. Terpſich. XLIX. 2. lege ποταμοῦ. 3. HOMER. Il. N. v. CCLXV. 4. χρυσοῦ MS R. STEPH. 5. STRABON. lib XV. 6. ἀρτενικὸν MS R. STEPH. 7. δίπυς MS R. STEPH. 8. STRABON. lib. XV. 9. lib. VI. de expeditione ALEXANDRI.

μέγιστος ποταμὸς, ὃν Σκύθαι νότιοι παροικοῦσιν, οἳ καὶ Ἰνδοσκύθαι συνθέτως λεγόμενοι. Καὶ σημείωσαι ὅτι οὐ μόνον βόρειοι Σκύθαι, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ οὗτοι Σκύθαι νότιοι. ῥέειν δέ φασι τὸν Ἰνδὸν, καθὰ καὶ τὸν Γάγγην, ἀρξάμενον ἀπό τινος Καυκάσου ὄρους ἀρκτικοῦ ἀνατολικοῦ, λαβρότατον ῥόον ὀξὺν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνοντα, κατεναντίον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἤγουν τοῦ Ἐρυθραίου καὶ Αἰθιοπικοῦ ὠκεανοῦ, περὶ τὰ ἑῷα τοῦ Περσικοῦ κόλπου· καὶ σχιζόμενον εἰς δύο στόματα διέχοντα ἀλλήλων στάδια α' καὶ ω', ὡς καὶ [1] Ἀρριανὸς ἱστορεῖ· ἃ δὴ στόματα ποιοῦσι τὴν Παταλήνην οἷα νῆσον ἀπο[illegible]μένην καὶ ἐπαναλαμβάνει ὡς λόγου ἀξίαν, λέγων, μέσσην ἐπιδέδρομε νῆσον, νῆσον ἣν καλοῦσι Παταλήνην. παραπλησία δὲ, φασὶν, ἐστὶν ἡ νῆσος αὕτη τῷ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα. καὶ δὴ καὶ Δέλτα τινὲς καθ' ὁμοιότητα σχήματος ἐκάλεσαν καὶ αὐτήν. φησὶ γοῦν [2] Ἀρριανὸς, δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς, καὶ Δέλτα ποιεῖ καὶ οὗτος ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν γῇ, τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον. πόλις δὲ ἐν αὐτῇ ἀξιόλογος τὰ Πάταλα, ἀφ' ὧν ἡ νῆσος Παταλήνη ὀξυτόνως, ὡς οἱ ἀκριβεῖς λέγουσι. τινὲς δὲ καὶ βαρυτόνως Παταλήνην, ὡς Πελλήνην ἀναγινώσκουσι. τοῦ δὲ μεγέθους καὶ τῆς ὀξύτητος τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ δεῖγμα καὶ τοῦτό φασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἐκλιπὼν τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρόν ποτε, καὶ εἰς πεδία τινὰ κοῖλα ἐκτραπόμενος, καὶ οὕτω καταρράξας, ἠρήμωσε χώραν πλειόνων ἢ χιλίων πόλεων, σὺν ταῖς κώμαις.

1095. Ἐπὶ κλίσιν ἠελίοιο Ὠρείτας τ', Ἀριβάς τε] Ὅτι πρὸς δύσιν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ Ὠρεῖται, διὰ διφθόγγου γραφόμενοι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν τῷ Ὠρεῷ τῆς Εὐβοίας Ὠρειτῶν. ἐκεῖνοι γὰρ διὰ διφθόγγου γράφονται, διὰ συναίρεσιν. αὐτόθι δέ εἰσι καὶ Ἀρίβες, ὁμοίως τῷ ι' καὶ αὐτοὶ διχρόνῳ παραληγόμενοι, οὓς τινες ἐν τρισὶν α', Ἀράβας γράφουσι, τάχα σκηνίτας τινὰς ὄντας, ὁποῖοι καὶ ἐν τῇ βαθυτέρᾳ Ἀραβίᾳ εἰσί. σκοπητέον δὲ μή ποτε καὶ Ἄρβιες ὀφείλουσι γράφεσθαι οἱ Ἀρίβες οὗτοι. μέμνηται γὰρ τοιούτου ἔθνους Ἰνδικοῦ ὁ [3] γεωγράφος, λέγων, Ἄρβιες ὁμώνυμοι ποταμῷ Ἄρβει, ὁρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν Ὠρειτῶν. ὁ δ' αὐτὸς καὶ τοὺς Ὠρείτας ἔθνος λέγει αὐτόνομον.

1096. Ἀραχώτας] Ὅτι τοὺς Ἀραχώτας λινοχλαίνους λέγει, διὰ ἰδιοτροπίαν ἴσως ἱματισμοῦ, ὅπερ καὶ οἱ Μελάγχλαινοι ἔπαθον, ἐξ ἱματίων κληθέντες καὶ αὐτοί. τοὺς δὲ Ἀραχώτας, τινὲς Ἀραχωτές φασιν ὀξυτόνως, λέγοντες ὅτι μετὰ τὸν Ἰνδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, εἶτα πρὸς νότον, Ἀραχωτοί· πρὸς ἑσπέραν δὲ τοῖς Παροπαμισάδαις παράκεινται Ἄριοι.

1097. Παρπανισοῖο] Ὅτι βούλονταί τινες Παρπάνισον προπαροξυτόνως

1. in lib. rerum Indicarum. 2. lib. v. de expeditione ALEX. 3. STRABO lib. xv.

λέγουσι

λέγεσθαι ὄρος Ἰνδικόν· οὐ μὴν Παρνισόν, ὡς πολλὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσι· πολλοὶ δὲ καὶ ὀξύνουσι, καὶ διὰ τοῦ μ γράφουσι Παρπαμισόν. ὁ δὲ [1] γεωγράφος Παροπαμισὸν γράφει πεντασυλλάβως, καὶ τοὺς ἐκεῖ Παροπαμισάδας καλεῖ. τοὺς δὲ ὑπὸ τὰς πλευρὰς τοῦ τοιούτου ὄρους ὁ Διονύσιος λέγει πάντας κοινῇ ἐπωνυμίᾳ εἶναι Ἀριανούς· καὶ ἡ χώρα αὐτῶν Ἀριανή, κατὰ τὸν [2] γεωγράφον, λέγοντα ὅτι μετὰ τὴν Ἰνδικὴν ἡ Ἀριανὴ μερίς· ἔνθα καὶ οἱ Ἀρβίες, εἶτα Ὠρεῖται, οἷς ἐφεξῆς Ἰχθυοφάγοι. ἐοίκασι δὲ οὕτω λέγεσθαι ἀπὸ [3] Ἀρείου" ποταμοῦ, ὡς παρεμφαίνει [4] Ἀρριανὸς ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου. [5] Ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι καὶ οἱ Μῆδοί ποτε ἐκαλοῦντο Ἄριοι· ἀφικομένης δὲ τῆς Μηδείας εἰς αὐτούς, μετέβαλον τὸ ὄνομα. οἶδε δὲ καὶ τούτους τοὺς ἰδίως λεγομένους Ἀρείους, οὓς καὶ λέγει τόξοις ἐσκευάσθαι Μηδικοῖς. ὁ δὲ Διονύσιός φησι καὶ ὅτι οἱ Ἀριανοὶ φαύλην χθόνα οἰκοῦσιν, ὑπὸ λεπτῇ ψάμμῳ πληθύουσαν, καὶ ῥώπεσι δασείην, τουτέστι φυτοῖς χθαμαλοῖς καὶ θαμνώδεσιν· ἅπερ ὁ μὲν [6] ποιητὴς ῥωπήϊα λέγει, ὁ δὲ πολὺς ὄχλος, ῥωπάκια. ἀλλὰ καὶ τοιαύτης οὔσης τῆς ἐκεῖ γῆς, ὅμως εἰσί, φησίν, αὐτοῖς ἄλλαι κέλευθοι ἐπαρκεῖς εἰς ζωήν. κομίζει γὰρ αὐτοῖς ἡ γῆ ἄλλον ὄλβον ἀκήρατον. πάντη γὰρ λίθος ἐστὶν Ἐρυθροῦ κουραλίου, πάντη δὲ ὑπὸ πέτραις αἱ φλέβες ὠδίνουσι χρυσῆς κυανῆς τε καλὴν πλάκα σαπφείρου. κἀντεῦθεν οἱ ἐγχώριοι ἀποτεμνόμενοι, βιοτήσιον ὦνον ἔχουσιν, ἤγουν ἐξωνοῦνται δι' αὐτῶν τὰ εἰς βίον. ἔστι δὲ τὸ βιοτήσιον, ὅμοιον τῷ φιλοτήσιον καὶ νεοτήσιον. Ἰστέον δὲ ὅτι χρυσῆν ὁμοῦ καὶ κυανῆν τὴν σάπφειρον εἶπεν, ἐπειδὴ τοιαύτας πέμπει χρόας. τὸ δὲ κουράλιον ἐκ τοῦ Γοργόνος αἵματος ἀποστάξαι μυθεύεται, ἀφ' ἧς, οἷα κόρης οὔσης, ἡ κλῆσις τῷ λίθῳ ἐνεκαλλώπισεν.

1107. Ἰνδῶν ἐρατεινὴ πέπταται αἶα] Ὅτι ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, ἔθνους μεγίστου πάντων καὶ εὐδαιμονεστάτου, πασῶν ἐσχάτη περὶ τοῖς τοῦ ὠκεανοῦ κεῖται χείλεσιν, ἵνα ὁ ἥλιος πρώτοις ἐπιπλέκει ἀκτῖσιν, ἐπὶ τὴν γῆν ἀνερχόμενος, τουτέστιν ἀνίσχων, ἀνατέλλων. διὸ καὶ θερμότατος παρ' αὐτοῖς ὁ ἥλιος τὸ ἑωθινόν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· καὶ πολλῷ μᾶλλον ἢ ἐν μεσημβρίᾳ, κατὰ τὴν Ἑλλάδα. καὶ διὰ τοῦτο καὶ χρῶμα φέρουσι παραπλήσιον Αἰθίοψι. καὶ τοῦτο μὲν οὕτως. ὁ δὲ Διονύσιος πολὺν ἔπαινον κατατείνων τῆς Ἰνδικῆς, φησί, διὸ τόν τε χρόα οἱ ἐκεῖ κυανέουσι, θεσπέσιον λιπόωντες, τρίχας τε ποτάτας φορέουσιν, ὑακίνθῳ ὁμοίας· ὅπερ ὁ [7] ποιητής που φησίν, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας, ἤτοι μελαίνας. μέλαν γὰρ καὶ τὸ [8] ἄνθος". μελανότριχες δὲ καὶ τὸ

1. STRABO lib. XV. 2. STRABON. lib. XV. 3. Ἀρείου ſcribendum eſt, ita enim habet ARRIANUS. 4. lib. IV. de expeditione ALEXANDRI. 5. Polymn. LXII. 6. HOMER. Iliad. Φ. v. DLIX. 7. HOMER. Odyſſ. Z. v CCXXXI. 8. ὁ ὑάκινθος addunt C. E quod explicationis gratia apponitur.

Ἰνδῶν

Ἰνδῶν μάλιστα οἱ μεσημβρινοὶ, καὶ τὴν χροιὰν ὅμοιοι τοῖς Αἰθίοψι, διὰ τὸ ἐπιλείπειν τὴν ἐπιπολῆς ἰκμάδα, ἐπικαίοντος τοῦ ἡλίου· ὅθεν οὐδὲ οὐλοτριχοῦσιν. εἰσὶ δὲ καὶ μακρόβιοι· καὶ οἱ μὲν, φησὶ, χρυσοῦ μεταλλεύουσι γενέθλην, τὴν χρυσῖτιν ψάμμον μακέλλαις λαχαίνοντες, ὅ ἐστιν ἀνοίγοντες, σκάπτοντες· ἐξ οὗ καὶ τὸ λάχανον. οἱ δὲ ἱστοὺς ὑφαίνουσι λινοεργέας· οἱ δὲ ἐλεφάντων λευκὰ πριθέντας ἀποξύουσιν ὀδόντας, οὓς ἕτεροι ἐλεφάντων κέρατά φασιν. ἄλλοι δὲ, φησὶ, τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ τῶν τῶν χειμάῤῥων προβολαῖς, ἢ προσμολαῖς, ἤγουν ἐκρύσεσιν, ἢ βηρύλλου γλαυκὴν λίθον ἰχνεύουσιν, ἢ ἀδάμαντα μαρμαίροντα, ἢ χλωρὰ διαυγάζουσαν ἴασπιν, ἢ γλαυκὴν λίθον καθαροῦ τοπάζου, ἢ γλυκερὰν ἀμέθυσον ὑπηρέμα πορφύρουσαν. Καὶ ὅρα ὅπως ἕκαστον λίθον μετ' ἐπιθέτου προσφυεστάτου ἐξήνεγκε, γλυκέως γράφων, καὶ φράζων καλῶς τὰ καλά. λίθος δὲ τὸ τόπαζον διαφανὴς, ὃς καὶ τοπάζιον τετρασυλλάβως λέγεται, χρυσοειδὲς ἀπολάμπον φέγγος, ὃ μεθ' ἡμέραν οὐ ῥᾷον ἰδεῖν· ἀπαυγεῖται γὰρ, φασί. νύκτωρ δὲ ὁρῶσιν οἱ συλλέγοντες, καὶ περικαθάψαντες σημεῖα τῷ ὀρύγματι, μεθ' ἡμέραν ἀνορύττουσιν. οὕτω τιμίοις λίθοις καταστρώσας τὴν Ἰνδικὴν ὁ Διονύσιος, ἐπάγει ἐπιφωνηματικῶς, κατὰ συντομίαν, ὅτι παντοῖον ὄλβον αὔξει, ποταμοῖς οὖσα κατάῤῥυτος ἔνθα καὶ ἔνθα. ναὶ μὴν, φησὶ καὶ οἱ λειμῶνες οἱ ἐκεῖ ἀεὶ κομῶσι πετάλοις. ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος αὔξεται, ἄλλοθι δὲ ὗλαι θάλλουσιν Ἐρυθραίου καλάμου, τοῦ ἀρωματικοῦ δηλαδή· Ἐρυθραίου λεγομένου διὰ τὸ τὴν Ἰνδίαν ἕως καὶ εἰς τὸν Ἐρυθραῖον παρήκειν ὠκεανόν. ὅπερ δῆλόν ἐστι καὶ ἐκ τοῦ τὴν Γαγγῖτιν χώραν, κατὰ τὸν [1] Διονύσιον, περὶ τὰ τέρματα ἕλκεσθαι τῆς Κωλιάδος γῆς, ἤτοι τῆς Ταπροβάνης, ὅπου τὰ μέγιστα κήτη, ἅπερ αὐτὸς Ἐρυθραίου πόντου εἶπε βοτά. καὶ οὕτω μὲν ὁ Διονύσιος. ἕτεροι δὲ καὶ πολυφάρμακον τὴν Ἰνδικὴν ἱστοροῦσι, καὶ πολύῤῥιζον, καὶ πολυχρώματον, καὶ δίκαρπον, καὶ δίφορον, καὶ τοὺς ἐκεῖσε ἄνδρας εὐμεγέθεις, καὶ πενταπήχεις τοὺς πολλοὺς, ἢ ὀλίγον ἀποδέοντας· ὧν καὶ ὁ βασιλεὺς Πῶρος ὑπὲρ πεντάπηχυν ἱστόρηται. καὶ φιλῳδοὶ δὲ οἱ Ἰνδοὶ λέγονται, καὶ φιλορχήμονες ἀπὸ Διονύσου. ἐλεύθεροι δὲ πάντες Ἰνδοὶ, καὶ οὔ τις δοῦλος Ἰνδός. εἰσὶ δὲ καὶ μελάντεροι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, πλὴν Αἰθιόπων, καὶ τὰ ἐς πόλεμον γενναιότατοι. φασὶ δὲ καὶ σηρικὰ παρ' Ἰνδοῖς γίνεσθαι ἐκ τινων φλοιῶν ξαινομένης βύσσου. ἐπανθεῖν δὲ καὶ δένδροις ἀγρίοις ὡς ἔριον καλλονῇ καὶ ἀρετῇ προφέρον τῶν ἐκ τῶν προβάτων. ἐξ οὗ, φασὶ, καὶ εὐήτριοι σινδόνες ὑφαίνονται, τουτέστιν εὔμιτοι, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι γέγραπται· ὅπου ἐπήτριμοι ἐλέγοντο οἱ συχνοί. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἰχθυοφαγοῦσι πολλοὶ τῶν Ἰνδῶν, ὠμοὺς ἰχθύας σιτέμενοι. καὶ ὅτι τὰ ἑῷα τῆς Ἰνδίας, ἐρημία ἐστὶ διὰ

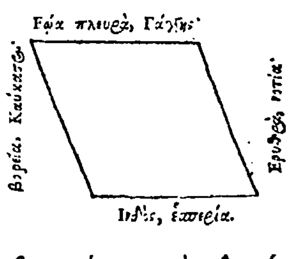
1. v. MCXLVII. &c.

τὴν

τὴν ψάμμον. καὶ ὅτι οἱ Ἰχθυοφάγοι πλοῖα ποιοῦνται καλάμινα· καὶ ὅτι ἓν γόνυ καλάμου πλοῖον ἀπαρτίζει, ὥς φησιν [1] Ἡρόδοτος. περὶ δὲ τοῦ ἀνωτέρω [2] ῥηθέντος καλάμου φασὶ τοιαῦτα οἱ παλαιοί· ῥίζαι καλάμων μεγάλων καὶ τῇ φύσει καὶ τῇ ἑψήσει γλυκεῖαι. καὶ πάλιν, κάλαμοι ποιοῦσι μέλι, μελισσῶν μὴ οὐσῶν. τοὺς δὲ [illegible]γόντας ὠμοὺς τούτους, μεθύειν. καὶ ἄλλως δὲ κάλαμοι ἁπλῶς ἕτεροι παρ[illegible] ἐν Ἰνδίᾳ, ὡς ἐῤῥέθη, καθὰ καὶ παρὰ τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοψιν, ὧν καλάμων ἕκαστον γόνυ χωρεῖν λέγεται χοίνικας τρεῖς. λέγεται δὲ [illegible] ἄριστον εἶναι παρ' Ἰνδοῖς, τὸν εὑρόντα τι ὀλέθριον, ἀνάγκην ἔχειν ἐξαγγέλλειν καὶ ἄκος τοῦ κακοῦ.

1118. Αναύρων] Ὅτι τοὺς χειμάῤῥους καὶ ἐνταῦθα ἀναύρους λέγει, διὰ τὸ μὴ ὁμοίως τοῖς ἀεννάοις αὔρας ἀποτελεῖν.

1134. Γάγγης δ' εἰς αὐγάς· ὁ δὲ Καύκασος ἐς πόλον ἄρκτων] Ὅτι τὸ σχῆμα τῆς Ἰνδικῆς, ὡς καὶ ὁ [3] γεωγράφος φησὶ, τέσσαρσιν ἥρμοσται πλευραῖς, λοξαῖς πάσαις, ῥόμβον ἀποτελούσαις. ὧν ἑσπερία μὲν, ἡ πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ· νοτία δὲ, ἡ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν νεύουσα· ὁ δὲ Γάγγης, ἑῴα· εἰς δὲ πόλον ἄρκτων ὁ Καύκασος, ἤγουν, κατὰ τὸν [4] γεωγράφον, τὰ τοῦ Ταύρου ἔσχατα. Καὶ σημείωσαι ὅτι κατὰ τὸν Διονύσιον καὶ Ἰνδικὸς ἐστι Καύκασος, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. τὸ δὲ, πόλον ἄρκτων, τὸν ἀρκτῷον δηλοῖ τόπον τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἤδη προγέγραπται. ὅτι δὲ ὁ Γάγγης καὶ ὁ Ἰνδὸς μέγιστοι ποταμοὶ, καὶ αὐτὸ προείρηται. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐνταῦθα μὲν γεωμετρικὸν τετράγωνον σχῆμα, ὁ ῥόμβος, τὰς διαμέτρους οὐ κατὰ χιασμὸν ἀγομένας ἔχων, ἀλλὰ κατὰ ὀρθὸν πως ἀλλήλας διαζευγνύσας. μάλιστα δὲ, ὡς ὁ [5] γεωγράφος φησὶ, ῥόμβος ἐστὶ τετράγωνον σεσαλευμένον, οὐκ ὀρθογώνιον, ἀλλὰ τὰς μὲν δύο ἔχον ὀξείας, τὰς δὲ λοιπὰς ἀμβλείας τὰς ἀπεναντίας ἀλλήλαις, ὡς ἐν τοιαύτῃ καταγραφῇ. τοιούτου δὲ, φασὶ, σχήματος ἦν καὶ τὸ γέῤῥον, ἀσπὶς δηλονότι τετράγωνος, οὐκ ὀρθογώνιος. καὶ ξύλινον δὲ ζωγρεῖον ὄρνιθος, ἤγουν κλωβίον, παρασαλευθὲν τῆς κατὰ φύσιν παραλλήλου θέσεως τῶν πλευρῶν, ῥόμβου σχῆμα ἀποτελεῖ. καὶ τοιοῦτος μὲν ὁ ῥόμβος τὸ σχῆμα. εὕρηται δὲ καὶ ἰχθὺς λεγόμενος ῥόμβος, ὡς καὶ [6] Ἀθήναιος ἱστορεῖ, καὶ ἡ τῶν Θετταλῶν γλῶσσα παραλαλεῖ. ἔστι δὲ ῥόμβος καί τις τροχὸς, ὃν στρέφοντες ἐν ἱμάντι καὶ τύπτοντες ἐκτύπουν, ῥόμβος κατὰ ὀνοματοποιΐαν καλού-



1. Thal. XCVIII. 2. DIONYS. v. CMXXXVII. 3. STRABO lib. II. 4. STRAB. lib. II. 5. STRABO lib. II. 6. deipnoſ. lib. VII.

μένος. [1] Ἀπολλώνιος οὖν ἐν Ἀργοναυτικοῖς λέγει, ῥόμβῳ καὶ τυμπάνῳ ὑπὸ Φρυγῶν τὴν Ῥέαν ἱλάσκεσθαι. ἔστι δὲ καὶ φαρμακίδων τροχὸς ὁ ῥόμβος παρὰ [2] Θεοκρίτῳ, καταγοητευόμενος ἐν τῷ στρέφεσθαι. τινὲς δὲ [3] ῥύμβον γράφουσι διὰ τοῦ υ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ αἰθέριον ῥύμβον φησίν, ὅ ἐστι στροφὴν καὶ τροχοειδῆ κίνησιν. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὰς κινήσεις ὁ [4] Ἀπολλώνιος ῥυμβόνας καλεῖ. καὶ τάχα καὶ ἡ παρὰ τῷ Αἰλίῳ Διονυσίῳ κειμένη ἄπορος λέξις, τὸ ἐρρυμβόνα, ἐκ τοιούτου τινὸς ἔχει τὴν ἀρχήν. ἐν οἷς λέγει ὅτι ἐσπούδαζε τὰ χρήσιμα, καὶ εἰς ἀσωτίαν ἐρρύμβονα τὰ τιμιώτατα.

1138. Δαρδανέες· τόξῳ λοξὸν] Ὅτι οἱ Δαρδανεῖς, Ἰνδικὸν ἔθνος· μήποτε Δάρδανοι, Τρωϊκόν.

1139. Ὑδάσπης] Ὅτι ὁ Ὑδάσπης (ποταμὸς δὲ καὶ οὗτος Ἰνδικὸς) πλωτός ἐστι ναυσίν, εἰς ὃν Ἀκεσίνης ἐμβάλλει, λοξὸς ὑπὸ σκοπέλων φερόμενος· περὶ οὗ ὁ [5] γεωγράφος φησίν, ὅτι Ἀκεσίνης ἐν τροπαῖς θεριναῖς ἀναβαίνει πήχεις μ', ὧν οἱ μὲν κ' πληροῦσι μέχρι χείλους τὸ ῥεῖθρον, οἱ δὲ κ' ὑπερχέονται εἰς τὸ πεδίον, διὸ καὶ νησίζουσιν ἐκεῖ αἱ πόλεις, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. ἵδρυνται γὰρ ἐπὶ χωμάτων. [6] Ἀρριανὸς δὲ εἶτα φησίν, ὁ Ὑδάσπης εἰς τὸν Ἀκεσίνην ἐμβαλὼν τὸ πᾶν ὕδωρ, Ἀκεσίνην παρέχεται καλούμενον. λέγει δὲ καὶ ὅτι αἱ τριακόντοροι τοῦ Ἀλεξάνδρου τεχνῇ τμηθεῖσαι, καὶ ἐπὶ ζευγῶν διακομισθεῖσαι συνεπήχθησαν ἐν τῷ Ὑδάσπῃ, καὶ ὤφθησαν καταπηγαί.

1140. Κώφης] Ὅτι καὶ ὁ Κώφης Ἰνδικὸς ἐστι ποταμός, ὃν ὁ Ἡρακλειανὸς μὲν καὶ αὐτὸς ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ βαρυτόνως ἐκφέρει, καὶ μετὰ τοῦ σ', ὡς τὸ Χρύσης. Ἀριστοτέλης δέ, ὥς φασιν, ἐν πέμπτῳ περὶ Ἀλεξάνδρου, τὴν Κωφῆνα, ὡς τὴν Σωλῆνα, φησίν. ὁ [7] γεωγράφος δὲ ὁμοίως τῷ Διονυσίῳ ἐκφέρει, λέγων, Χοάσπης εἰς τὸν Κώφην ἐμβάλλει. καὶ πάλιν, μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἶτα ὁ Ὑδάσπης, εἶτα ὁ Ἀκεσίνης, καὶ ὕστατος ὁ Ὕπανις. τὸν δὲ Ὑδάσπην πλωτὸν νήεσσιν ὁ Διονύσιος λέγει. οἱ δὲ παλαιοὶ μεταξὺ τοῦ τε Ὑπάνιος καὶ τοῦ [8] Ὑδάσπου ἔθνη μὲν κεῖσθαι λέγουσιν ἐννέα, πόλεις δὲ ᾠκίσθαι εἰς πέντε.

1141. Τοξίλοι ἄνδρες] Ὅτι καὶ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων Τοξίλους γράφουσι τὸ Ἰνδικὸν ἔθνος, ἀλλ' ὁ γεωγράφος Ταξίλους γράφει διὰ τοῦ α', καὶ Τάξιλα τὴν κατ' αὐτοὺς πόλιν, μεγάλην αὐτὴν λέγων, καὶ εὐδαίμονα,

1. Argonaut. lib. I. v. MCXXXIX. 2. idyll. II. v. XXX. 3. hinc emendetur fragmentum EURIPIDIS e PERITHOO, hoc modo.

Σὲ τὸν αὐτοφυῆ, τὸν ἐν αἰθερίῳ
Ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαν-
θ'. ὃν περὶ μὲν φῶς, ----

4. Argonaut. lib. IV. v. CXLIV. 5. STRABO lib. XV. 6. lib. VI. de expeditione ALEX. 7. STRABO lib. XV. 8. Χοάσπου MS R. STEPH.

καὶ

καὶ εὐνομωτάτην· καί τινα ἄνδρα [1] Τάξιλον ἱστορῶν αὐτῆς βασιλέα, καὶ λέγων ὅτι φιλανθρώπως αὐτὸς καὶ οἱ ἐκεῖ δεξάμενοι τὸν Ἀλέξανδρον, ἔτυχον πλειόνων ἢ ἔδωκαν. διὸ καὶ φθονοῦντές οἱ Μακεδόνες ἔλεγον ὡς οὐκ εἶχεν Ἀλέξανδρος οὓς εὐεργετήσει, πρὶν διαβῆναι τὸν Ἰνδόν.

1143. Πευκανέων. μετὰ τοὺς δὲ, Διωνύσοιο θεράποντες Γαργαρίδαι] Ὅτι ἔθνος Ἰνδικὸν οἱ Πευκαλεῖς, ἄγρια φῦλα. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ν γράφουσι Πευκανεῖς. Ἰνδοὶ δὲ καὶ οἱ Γαργαρίδαι, οὓς Διονύσου καλεῖ θεράποντας· ὅ[illegible]σὸν καταφέρουσιν ὁ Ὕπανίς τε ποταμὸς ὁ καὶ ἀνωτέρω ῥηθεὶς, καὶ ὁ Μέγαρσος, λαβρότατοι ποταμῶν, ἀπὸ Ἠμωδοῦ ὄρους προρρέοντες ἐπὶ τὴν Γαγγῆτιδα χώραν, πρὸς νότον εἰς τὴν προγραφεῖσαν Κωλιάδα νῆσον τετρασυλλάβως, ἢ Κωλίδα τρισυλλάβως κατὰ συγκοπήν. ἣν καὶ προσνενευκέναι εἰς τὸν ὠκεανόν φησιν, ὡς ὑπ' αὐτοῦ νησιζομένην. καὶ δυσέμβατον οἰωνοῖς εἶναι λέγει, διὸ καὶ καλεῖσθαι Ἄορνιν. τοῦτο δὲ, ἢ διὰ τὸ ὕψος· ἠλίβατος γάρ ἐστιν· ἢ διότι αὐτὴ πρώτη ἐστὶ τῷ ἡλίῳ βατή. διὸ καὶ οὐ φέρουσι τὰ πτηνὰ τὴν τοῦ ἡλίου θέρμην ἐκεῖ πρῶτον ἀνατέλλοντος. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἄορνις ὁ τόπος οὗτος λέγεται διὰ τοῦ ι. ἦν δὲ δυνατὸν καὶ διὰ τοῦ ο λέγεσθαι αὐτήν, εἴγε ὁ [2] Λυκόφρων Ἄορνόν τινα λέγει λίμνην. καὶ περὶ τὴν Ἀλβανὴν δὲ χώραν τὴν ῥηθεῖσαν περὶ τούτων στόμιον ἱστορεῖταί τι ὀνομαζόμενον Ἄορνον, τοῖς ὀρνέοις ἄβατον, ἐξ οὗ πνεῦμα φθοροποιὸν ἀναδιδόμενον, μικρόν τι κουφισθὲν, κατακλᾶται κάτω· ὑφ' οὗ φθείρεται εἴ τι παρατυχὸν ὀσφρήσεται· κἂν ἐσκιδάννυτο, φασὶ, τὸ τοιοῦτον πνεῦμα ἔξω, οὐκ ἂν ᾠκίσθη ὁ τόπος. ὅμοιον δέ τι καὶ ἐν [3] Ἱεραπόλει τῆς Ἀσίας πνεῦμα ἱστορεῖται, ὃ πάντα τὰ ὀσφραινόμενα φθείρει, πλὴν τῶν εὐνούχων· λέγεται δὲ καὶ πέτρα τις Ἄορνος περὶ τὴν Ἰνδίαν, ἥνπερ ὁ Ἡρακλῆς μὲν προσβαλὼν εἰς τρὶς ἀπεκρούσθη, Ἀλέξανδρος δὲ κατὰ μίαν εἷλε προσβολήν. ταύτης δὲ τῆς Ἀόρνου τὰς ῥίζας ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ὑπορρέειν λέγεται. τοὺς δὲ ῥηθέντας δύο χρυσοφόρους ποταμοὺς, τὸν Ὕπανιν καὶ τὸν [4] Μέγαρσον, φασὶν ἐξιόντας τῶν Ἠμωδῶν ὀρέων, ἅπερ ἀνωτέρω Ἠμωδὸν ἔφη ὄρος ὁ [5] Διονύσιος, ἀφανίζεσθαι, καὶ κρυβέντας ἐφ' ἱκανὸν ἀναβλύζειν ἐκδιδομένους. πολὺς δὲ ἐν ταῖς ἱστορίαις ὁ Ἰνδικὸς Ὕπανις. ἀείστη τε γῆ, φασίν, ἡ πέραν αὐτοῦ, καὶ οἱ χρυσωρύχοι μύρμηκες αὐτοῦ πού λέγονται εἶναι, καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ τῷ τόπῳ προστερατεύονται. φασὶ δὲ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον μέχρις αὐτοῦ ἐλθόντα, περαιτέρω κωλυθῆναι προελθεῖν, μαντείοις τε προσέχοντα, καὶ διὰ τὸ ἀπαγορεῦσαι τὴν στρατιάν. οἱ περαιτέρω τοῦ Ὑπάνιδος ἐκεῖνόν φασι προελθεῖν μέχρι καὶ εἰς Γάγγην, ὅν τινα Γάγγην μέ-

1. Ταξίλην C. E. 2. Alex. v. DCCIV. 3. Ἱερᾷ MS R. STEPHANI. 4. Μέγαρσον MS R. STEPHANI. 5. DIONYS. v. DCCXLVIII.

γισον

γισον τὸν κατὰ τὴν οἰκουμένην ποταμῶν ἱστοροῦσιν, ἐκ τῶν Ἠμωδῶν ὀρέων καταφερόμενον. μεθ' ὃν δεύτερον εἶναι λέγουσι τὸν Ἰνδὸν, καὶ τρίτον καὶ τέταρτον Ἴστρον καὶ Νεῖλον. φασὶ δὲ καὶ ιε' ποταμοὺς τοὺς [1] ἀξιολογωτάτους εἰσβάλλειν εἰς τὸν Ἰνδὸν, ὧν ὕστερον εἶναι τὸν Ὕπανιν· οὓς πάντας ὁ Ἰνδὸς παραλαβὼν, ὥς φησιν [2] Ἀῤῥιανὸς, καὶ τῇ ἐπωνυμίᾳ κρατήσας, ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν. τὸ δ' αὐτὸ πάσχειν λέγουσι καὶ τὸν Τίγριν ὑπὸ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν. διὸ καὶ ἐν τῇ ἐκβολῇ Πασιτίγριν καλεῖσθαι, οἷα μὴ ἁπλοῦν, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν παντοῖον Τίγριν. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τὸν [3] Ἡρόδοτον καὶ Σκυθικὸς ποταμός τις ἐστὶ, λεγόμενος Ὕπανις, ἀνατέλλων ἐκ λίμνης μεγάλης, ἥ τις λέγεται μήτηρ Ὑπάνιος, καθὰ δηλαδὴ καὶ Μαιῶτις μήτηρ τοῦ Εὐξείνου. λέγει δὲ αὐτὸς καὶ ὅτι πέριξ τοῦ Σκυθικοῦ τούτου ποταμοῦ νέμονται ἵπποι ἄγριοι λευκοί. καὶ ὅτι κρήνη ἐκδίδωσιν εἰς αὐτὴν οὕτω πικρὰ, ὥς τε κιρνᾷ τὸν Ὕπανιν, καίτοι ταῦτα οὐκ ὀλίγον ὄντα ποταμόν. τὸν δὲ Ἰνδὸν ποταμὸν εὐρύνεσθαί τι φασὶ καὶ ὑπὲρ πεντήκοντα σταδίους, ὅτε πληρωθείη, τὸ δὲ ἐλάχιστον εἰς ἑπτά. τοῦτον λέγεται ζεῦξαι πλοίοις Ἀλέξανδρος, Ἡφαιστίωνος γεφυρώσαντος. [4] Ἀῤῥιανὸς δέ φησιν ὅτι ἵνα μὲν στενότατος ὁ Ἰνδὸς, μ' σταδίους διέχουσιν αὐτοῦ αἱ ὄχθαι· ἵνα δὲ πλατύτατος, καὶ ἑκατόν. τὸ δὲ Ἡμωδὸν ὄρος, ὃ καὶ πληθυντικῶς λέγεται τὰ Ἡμωδὰ, καὶ πρὸς αὐτῷ ἐστι τῷ ὠκεανῷ, τινὲς τῶν παλαιῶν παραπαρεξιώσιν, ὡς [5] προείρηται. πολλὴ δὲ ἐλάτη καὶ πεύκη καὶ κέδρος παρὰ τὰ Ἡμωδὰ, καὶ στελέχη ναυπηγήσιμα.

1153. Χῶρος τιμήεις τε καὶ ἱερὸς, ὅν ποτε Βάκχος] Ὅτι ὁ Θηβαῖος Διόνυσος, τοὺς κελαινοὺς Ἰνδοὺς ὀλέσας ἀντιβάντας αὐτῷ, δύο στήλας ἔστησε περὶ τὰ τῆς γῆς τέρματα· καὶ αὖθις καγχαλόων, ὅ ἐστι χαίρων, εἰς Θήβας ἐπανῆλθε. Καὶ ὅρα ὅτι ὥσπερ κυανέους [6] ἀλλαχοῦ εἶπε τοὺς Αἰθίοπας, οὕτως ἐνταῦθα κελαινοὺς εἶπε τοὺς Ἰνδούς. δύνανται δὲ πάντως καὶ οὗτοι κυάνεοι λέγεσθαι, εἴπερ, ὡς ὁ [7] Διονύσιος φθάσας ἔφη, χρόα κυανέουσιν. εἶτα διηγεῖται καὶ ὅπως θυμαίνοντος αὐτοῦ, ἤγουν θυμουμένου, αἱ μὲν νεβρίδες τῶν Βακχῶν εἰς ἀσπίδας ἠλλάσσοντο, ἐς δὲ σίδηρον οἱ περιεξεσθέντες θύρσοι· οἱ ζωστῆρες δὲ, καὶ οἱ τῆς ἑλίνου, (ἤτοι τῆς ἀμπέλου) ἕλικες, εἰς δρακόντων σπειρήματα, ὅ ἐστι σπείρας, ὁλκούς. ὅθεν καὶ σπειροῦν λέγεται τὸ σπαργανοῦν, καὶ σπεῖρον ὀνομάζεται τὸ εἰς τοῦτο χρησιμεῦον ὕφασμα. τὸν δὲ χῶρον ὃν ὁ Διονύσιος θυμαίνων ἐπάτησε, θνητὸν καὶ τιμήεντα καλεῖ, καὶ ἱερόν· λέγων ὅτι ὁ τοιοῦτος τόπος Νυσαία ὁδὸς ἐκλήθη, ἥ τις παρὰ τὸν Γάγγην ἐστὶν, ἀπὸ τῆς Ἀῤῥαβικῆς Νύσσης κληθεῖσα, ἀφ' ἧς καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος

1. ἀξιολογωτέρους c. E. 2. lib. v. de expeditione ALEX. 3. Melp. LII. 4. lib. v. de expedit. ALEX. 5. vide comm. in v. DCCXLVII. 6. v. DLXXXVI. 7. v. MCXI.

θῶαι

ἀληθεύειν δοκεῖ. Νύσαν δὲ κατὰ τὸν [1] γεωγράφον, πόλις ἐν Ἰνδίᾳ, κτίσμα Διονύσου, καὶ ὄρος αὐτόθι Μηρός. ὅθεν παρὰ τοῖς μύθοις [2] μηρορραφὴς" ἐνομίσθη Διόνυσος. [3] Ἡρόδοτος δὲ περὶ τὴν Αἴγυπτον τὸν μῦθον τοῦτον τελεσφορεῖ, λέγων ὅτι ὁ Ζεὺς τὸν Διόνυσον εἰς τὸν μηρὸν ἀνεῤῥάψατο, καὶ ἤνεγκεν εἰς Νύσαν τὴν ὑπὲρ Αἰγύπτου οὖσαν. ἄμπελος δὲ (ὥς φησιν ὁ [4] γεωγράφος) αὐτόθι οὐ τελεσίκαρπος. ἀποῤῥέει γὰρ ὁ βότρυς πρὶν ἢ περκάσῃ, διὰ τοὺς ἄρδην ὄμβρους. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Νύσαι, ὧν μία καὶ περὶ Θράκην, ἧς μνημονεύει Ὅμηρος ἐν τοῖς περὶ Λυκούργου τοῦ Ἠδωνοῦ. καὶ περὶ τὰς Τράλλεις δὲ Νύσα τις ἐστὶ, καὶ κώμη αὐτόθι Νυσαέων, καὶ ἄντρον χαρώνειον, ἐ[illegible]λησίον οἱ ἱερεῖς ἐγκοιμώμενοι διατάττουσιν ἐξ ὀνείρων τοῖς νοσοῦσι τὰς θεραπείας· τοῖς δ' ἄλλοις ἄδυτος ὁ τόπος ἐστί, καὶ ὀλέθριος. [5] Ἀῤῥιανὸς δὲ λέγει καὶ ὅτι κισσὸς, ἄλλῃ τῆς Ἰνδικῆς γῆς μὴ φυόμενος, παρὰ Νυσαίοις φύεται· καὶ ὅτι εἰς τὸ Νυσαῖον ὄρος τὸν Μηρὸν ἐλθόντες οἱ Μακεδόνες, ἡδέως τὸν κισσὸν εἶδον, καὶ στεφάνους σπουδῇ ἀπ' αὐτοῦ ἐποιοῦντο. καὶ ὅτι Νυσσαίων πρέσβεις τὸν Ἀλέξανδρον ἐν ὅπλοις ἰδόντες κεκονιμένον ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἐθαμβήσαν τε τὴν ὄψιν, καὶ πεσόντες εἰς γῆν, ἐπὶ πολὺ σιγὴν εἶχον. Ἱστέον δὲ ὅτι ἔλινος ἡ ἄμπελος κεῖται μὲν καὶ παρ' ἄλλοις, δοκεῖ δὲ γίνεσθαι παρὰ τὸ ἐλιννύειν, ὅ ἐστιν ἀργεῖν, καὶ σχολάζειν, ὧνπερ ὁ οἶνος Διόνυσος αἴτιος. εἰδέναι δὲ χρὴ καὶ ὅτι τινὲς ταῦτα τὰ περὶ Διονύσου, καθὰ καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους, ἄπιστά φασι καὶ μυθώδη, καὶ κολακείας ἀναπλάσματα. πάντων γὰρ, φασὶ, τὰ κατὰ [6] τὸν δεσμὸν" τοῦ Προμηθέως ὑποθεμένων ἐν τῷ ἀρκτῴῳ γενέσθαι Καυκάσῳ, οἱ Μακεδόνες κολακείᾳ τῇ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, μετέθηκαν τῷ λόγῳ τὸν Καύκασον εἰς τὴν ἑῴαν θάλασσαν, καλέσαντες Καύκασον ὄρη τινὰ ἐκεῖ Ἰνδικά. οἱ δ' αὐτοὶ κόλακες καί τι σπήλαιον ἱερὸν ἐν Παροπαμισάδαις τῷ Ἀλεξάνδρῳ δεικνύοντες, Προμηθέως δεσμωτήριον αὐτὸ ἀπέφαινον. καὶ τὸν Ἡρακλέα ἐλθεῖν ἐκεῖ ἔλεγον εἰς λύσιν τοῦ Προμηθέως· ἐπαγόμενοι πρὸς τὸν λόγον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν αὐτόθι βοῦς ἐγκεκαυμένας ῥόπαλον, τὸ τοῦ Ἡρακλέους παράσημον. ὥς τε τούτῳ τῷ λόγῳ ἐφ' ἑκατέρους τέρμονας γῆς ἐλθεῖν τὸν Ἡρακλέα, καὶ εἶναι καὶ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τοῦτο κατὰ τοὺς κόλακας οὐκ ἀπεοικότα οὔτε τοῦ Ἡρακλέους, ἀλλ' οὐδὲ μὴν οὐδὲ τοῦ Διονύσου, διὰ τὸ καὶ αὐτὸν ὁμοίως ἐκείνοις ὑποδημῆσαι. καὶ οἱ μὲν παλαιοὶ ταῦτα. εἰ δέ τι χρὴ προσάψαι τοῖς κόλαξιν, εὐφυέστερον ἦν εἰς κολακείαν τὸ μὴ τοιαῦτα [7] πλάττειν", ἀλλὰ μᾶλλον ἀποστερεῖν τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τῷ Διονύσῳ τὰς ἐκδημίας, ὡς ἂν δοκοίη ὁ κολακευόμενος Ἀλέξανδρος

1. STRABON. lib. XI. 2. μηρορραφὴς C. 5. lib. V. de expeditione ALEXANDRI.
3. Euterpe CXLVI. 4. STRABO lib. XV. 6. τὸν δεσμὸν C. 7. περάττειν C.

εἰς τοιούτους ἀφικέσθαι τόπους, εἰς οὓς οὐδὲ Ἡρακλῆς, οὐδὲ Διόνυσος, οἱ τοῦ Διός. οἱ δ' αὐτοὶ κόλακες, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, καὶ Καύκασον ὠνόμασαν ὁμοῦ τόν τε Παροπαμισὸν, καὶ τὸ Ἠμωδὸν, καὶ τὸ Ἴμαιον, τὰ Ἰνδικὰ ὄρη. Ὅρα δὲ κόμπον Ἑλληνικὸν, ὡς καὶ φθάσαντες ἄποροι μὲν, ἐὰν ἐξ Ἑλλάδος ἦσαν Ἡρακλῆς καὶ Διόνυσος, οἱ τοὺς τῆς γῆς ἀνδραγαθίαις περιελθόντες τέρμονας. [1] Ἀῤῥιανὸς δὲ τάδε γράφει περὶ τῆς εἰς Ἰνδοὺς τοῦ Διονύσου στρατείας. Διόνυσον πολεμῆσαι Ἰνδοῖς λόγος, ὅς τις γε ἐστὶν ὁ ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεύσας Διόνυσος. οὐ γὰρ δὴ ῥᾷον εὑρεῖν δοκεῖ οὔτε τὸν Θηβαῖον τὸν τῆς Σεμέλης τῆς Κάδμου, οὔτε ὃν Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς τελεταῖς Διὸς καὶ Κόρης παῖδα σέβουσιν, οὐ μὴν οὐδ' ἄλλον οὐδαμοῦ Διόνυσον ἀρήϊα ὅπλα ἐνδεδυκότα.

1166. Τόσσοι μὲν κατὰ γαῖαν ὑπέρτατοι ἄνδρες ἔασιν] Ὅτι καὶ ἐνταῦθα τὸ τῆς ἱστορίας ὁμολογῶν συνοπτικὸν, τοὺς ὑπερτάτους κατὰ γῆν ἄνδρας μόνους λέγει περιηγήσασθαι. τοὺς γὰρ ἄλλους, οἳ ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ τὰς ἠπείρους πλανῶνται μυρίοι, τίς ἄν, φησὶν, ἀριφραδέως ἀγορεύσοι, θνητὸς ὤν; θεὸς δὲ μόνος πάντα ῥεῖα δύναται. εἶτα μαθηματικὴν φυσιολογίαν καὶ θεολογίαν τινὰ [2] ἐκθεὶς" προσφόρως τῷ καιρῷ, καὶ εἰς ἔννοιαν πρώτην σεμνότητος καταπαύων τὴν περιήγησιν, φησὶ θεὸν καὶ τὰ τῆς γῆς πρῶτα θεμέλια τορνώσασθαι, καὶ βαθὺν οἶμον δεῖξαι ἀμετρήτου θαλάσσης, καὶ τῷ βίῳ ἔμπεδα πάντα διατεκμήρασθαι, ἄστρα διακρίναντα· κληρώσασθαί τε ἑκάστῳ τῶν ἀστέρων μοῖραν γῆς καὶ θαλάττης· ὅθεν καὶ κατὰ τοὺς ἀστέρας τοὺς διαλαχόντας τὴν γῆν, ἄλλην ἀλλαχοῦ, φησὶ, γῆ ἑκάστη φύσιν ἔλαχεν. ἡ μὲν γὰρ λευκὴ καὶ ἀργινόεσσα τὴν μορφὴν, ἡ δὲ μελαντέρα, ἡ δὲ μέση ἀμφοτέρων· ἄλλη δὲ μιλτώδης, καὶ ἄλλη ἀλλοία. οὕτω γὰρ, φησὶν, ὁ Ζεὺς ἐφράσατο. ἐφ' οἷς γνωματευόμενος λέγει, Οὕτως ἀνθρώποις ἑτερρέα πάντα τέτυκται. καὶ ἔστι τοῦτο τέταρτον ἢ πέμπτον τῷ Διονυσίῳ γνωμικόν. Ὅρα δὲ ὅτι ἐν τῷ, ἔμπεδα πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον τεκμήραντο, ἄστρα διακρίναντες, ἄστροις τὴν τῶν ἐγκοσμίων αἰτίαν ὁ Διονύσιος ἀνατίθησι. τὸ δὲ τορνώσασθαι, ἐξ [3] Ὁμήρου εἴληπται, καὶ δηλοῖ τὸ περιγράψασθαι. τὸ δὲ ἀργινόεσσαν, γράφεται καὶ ἀργιλόεσσαν, διὰ τοῦ λάμβδα, κατὰ στοιχείων συγγένειαν. οὕτω γὰρ καὶ τὸ νίτρον, λίτρον, καὶ τὸν πνεύμονα, πλεύμονα φασὶν οἱ Ἀττικοί. τάχα δὲ καὶ αἱ ἄργιλαι τὰ ὑπόγαια οἰκήματα ἐκ τῆς τοιαύτης παρωνομάσθησαν λέξεως, ὡς τῆς τοιαύτης γῆς μάλιστα εὐθέτως ἐχούσης διὰ τὴν [4] στεγανότητα", πρὸς κατεργασίαν τοιαύτης οἰκήσεως. τὴν δὲ μίλτον περιφράζων, ἄνθος λέγει Ἀσσυρίης γῆς, ἀντὶ τοῦ Σινωπικῆς. Ἀσσυρία γὰρ, κατὰ τὸν [5] Διονύσιον, ἡ περὶ

1. lib. VI. de expeditione ALEXAND. 4. στεγότητα E. 5. DIONYS. v. DCCLXXV.
2. ἐκτιθεὶς E. 3. Iliad. Ψ. v. CCLV. Vide EUSTATHIUM in locum.

Σινώπην

Σινώπην γῆ κατὰ Εὔξεινον, ὡς προείρηται. αὐτὸ δὲ τοῦτο Σινωπικὴ ἡ μίλτος λέγεται, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ διὰ τὸ αὐτόθι γίνεσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐκεῖ παρὰ τῶν ἐμπόρων κατάγεσθαι. διὰ τοῦτο δὲ τάχα καὶ σινωπίδιον παραφθείροντες οἱ τεχνῖται τὸ τοιοῦτον χρῶμα φασίν. τῇ δὲ Σινωπικῇ μίλτῳ ἐφάμιλλον εἶναι καὶ τὴν Ἰβηρικὴν λέγουσιν.

1181. Ὑμεῖς δ' ἤπειροί τε, καὶ εἰν ἁλὶ χαίρετε νῆσοι] Ὅτι γλυκεῖα ἡ καταστροφὴ τοῦ ποιήματος. ὡς γὰρ προαίρεσιν ἔχουσι τοῖς ἀψύχοις ὁμιλῶν ὁ Διονύσιος κατὰ λόγον γλυκύτητος, χαίρετε, φησὶν, ὦ ἤπειροι, καὶ ὦ νῆσοι, καὶ τὰ καὶ τά. καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰς εὐχὴν καταστρέφων τὸν λόγον, ἐπεύχεται ἐκ τοῦ κρείττονος, ἤγουν θεόθεν, ἐπάξιον αὐτῷ γενέσθαι τὴν τῶν ὕμνων ἀμοιβὴν, ὡς μέγα τι ἀνύσαντι. ὕμνους δὲ ἐνταῦθα, ἢ τὴν ῥηθεῖσαν περιστερῶς θεολογίαν καλεῖ, ἢ ἁπλῶς οὕτω τὰ ἑαυτοῦ ἔπη. ἔστι γὰρ ὅτε ὁ ὕμνος καὶ ἄλλως λέγεται, καὶ οὐ μόνον ἐπὶ θείου ἐπαίνου. [1] Πίνδαρος γοῦν τοὺς ἑαυτοῦ ἐπινικίους, ὕμνους καλεῖ. καὶ [2] Αἰσχύλος δὲ ἐξ ἀντιφράσεως τὸ κακολογεῖν, ὑμνεῖν ἔφη, ἐν τῷ,

Ὑμνεῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις.

καὶ τὸ ἁπλῶς δὲ θρυλλεῖσθαί τι, ὑμνεῖσθαι λέγεται. καὶ [3] Ἡσίοδος δὲ τὸν περὶ ναυτιλίας ἔμμετρον λόγον, ὕμνον φησὶν, ἐν τῷ,

Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.

[4] Εὐριπίδης δὲ καὶ ἐπὶ μαντείας νοεῖν τὸν ὕμνον δίδωσιν, ἔνθα τὸ ὑμνῳδεῖν ἀντὶ τοῦ θεσπίζειν τίθησιν. φησὶ γοῦν ἐν Ἴωνι,

——— ὀμφαλὸν

Μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς.

τοῦτο δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ [5] ἀμέτρως" ᾄδειν νοεῖσθαι δύναται.

1. od. II. Olymp. 2. ſeptem contra Thebas, v. VII. 3. opera & dies, v. DCLX. 4. Ion, v. VI. 5. ἐμμέτρως E. & ita certe legendum; metrica enim antiqua fuere oracula. vide EURIPIDEM in Ione, v. VI. & XCIII. uti & doctiſſimi BARNESII notas in hunc locum poſteriorem.

ΤΕΛΟΣ.

VARIÆ LECTIONES
DIONYSII.

EXPLICATIO NOTARUM.

1. Codices MSS Roberti Stephani.
2. 3. 4. 5. Quattuor codices MSS. in bibliotheca Bodleiana Oxon.
6. Codex MS in bibliotheca publica Cantabrigienſi.
7. Codex MS collegii Etonenſis.
8. Paraphraſtes.
9. Avienus.
10. Priſcianus.
11. Euſtathius.

V. 2. ἄκριτα] ἄσπετα 1. 7.
V. 5. μὴν] μὲν 1. 2. 3. 8.
V. 6. εὐρυτέρη] ὀξυτέρη 1. 5.
V. 7. ἐοικυῖα] εἰκυῖα 5. 6. 7.
V. 8. ἐπ'] ἐν 4. 5. 8.
V. 9. πρῶτα μὲν οὖν] πρῶτον μὲν 1. 11. πρώτην μὲν 1. 2. 3. 8.
V. 10. ἤτοι] ἤ τοι 4.
V. 12. βορειότατος] θερειότατος 1.
V. 14. Εὐρώπην] Εὐρώπης 3. μέσσον] μέσσου 4.
V. 18. νοτιώτατον] νοτιώτερον 1. 2. 8. 11.
V. 27. ζόφος] σθένος 1. 4.
V. 31. ἀρειμανέων] ἀρειμανίων 11.
V. 33. εἵνεκ'] ἕνεκ' 1. 3. 7.
V. 35. αἰεὶ] πάντη 2. 3. 6.
V. 38. Αἰθιόπιον] Αἰθιόπων 1.
V. 39. αὐλῶν] ἀγκῶν 1. 10. 11.
V. 40. ἐκτέταται] ἐντέταται 1.
V. 42. τόσσος — τόσση] τοῖος — τοῖα 1.
V. 43. ἔνθ' ἀπερεύγεται] ἔνθα ἐρεύγεται 2. 3.
V. 45. ἤτοι μὲν] ἤτοι ὁ μὲν 6. πρώτιστος] πρώτιστον 2. 3. 4. 8. πρώτιστα 4.
V. 47. δεύτερος — ὀλίγος] δεύτερον — ὀλίγον 2. 3. 4. 8. αὖτ'] ἓν 3. προφερέστατος] προφερέστερος 5. 9. 10. προφερέστατον 2. 3. 4. 8.
V. 51. ἀπαὶ] ὑπαὶ 2. 3.
V. 54. Ἀξείνιος] Ἀξένιος 2. 3. 4.
V. 55. πόντῳ] κόλπῳ 1.
V. 56. βαθυκύμονος] βαθυκύμονες 2.
V. 59. πελάγεσσιν] ῥοθίοισιν 1. 2. 3.
V. 67. ἔδραμε κίων] ἔδραμεν ἄξων 1. 11.
V. 68. πυκινοῖσι] πυκνοῖσι 2.
V. 72. δ' ἔνθα] τ' ἔνθα 5. παρὰ] περὶ 2. 3. 4.

V. 73. ἐπ᾽] ἐς 7.
V. 76. ἕλκεται] ἔρχεται 2. 3.
V: 77. ἠπείροιο] ἠπείροισι 1. 5. 6. 8. 10.
V. 80. Σικελικῆς] Σικελίης 1. 2. 3. 4.
V. 82. τῇ] τῷ 5. 6. 7.
ἐγγύθι] ἔνδοθι 1. 2. 3. 7. 11.
V. 83. μετ᾽ ὠρύεται] μετεκδέχεται 1. 2. 3. 4. μετωρύεται 7.
V. 85. αὐτὰρ ἔνερθεν] αὐτὰρ ὕπερθεν 2. 3. ὅς τ᾽ ἀπάνευθεν 5. 6.
V. 89. κάρηνον] μέτωπον 1.
V. 96. κατ᾽] ἐπὶ 5. 6.
V. 98. παραπέπλαται] παρακέκλιται 2.
ἄσπετος] ἄπλετος 2. 3. 8.
V. 99. πολυτενὴς] πολυτελὴς 3.
περίδρομος] ἐπίδρομος 5. 6.
V. 104. πόντος] κόλπος 5. 11.
ἐπὶ] περὶ 2. 3. 5. 6. 7.
ἐλίσσων] ὀδεύων 5.
V. 106. ἔνδον] ἔντος 5.
V. 107. ἐρχομένην] ἐρχομένου 1. 7.
V. 109. ἐκ δ᾽ ὀρέων Σικελῶν] ἐκ δ᾽ οὔρων Σικελῶν 10.
V. 114. κατεναντία] κατ᾽ ἐναντία 1. 2. 11.
κεῖνται] κεῖται 1. 3. 4. 6. 7.
V. 118. χώραν] χώρης 2.
V. 122. ἐπερεύγεται] ἀπερεύγεται 2. 3. 4.
V. 127. προχοῇ] προβολῇ 1. 4. προχοῇς 2. 3.
V. 128. ἐπὶ νήσων] ἐπὶ μυχὸν 1. μυχὰ νήσων 1. 2. 4. 5.

V. 129. ζεφύρου] ζέφυρος 1. 10.
V. 131. πόρον] ῥόον 1. 2. 3. 4. 7.
V. 140. Ἰὼ] Ἰνὼ 2. 3. 4. 5. 6. 7.
V. 146. ἐγγύθι] ἀνδράσι 1. 2. 3. 8.
V. 148. δ᾽ ἤτοι] δήτοι 1. 7.
V. 150. δύω ἀνέχουσι] δύ᾽ ἀνίσχουσι 6. 7.
V. 151. Η μὲν —] ἢ μὲν ὑπαινοτίη, τὴν καὶ καλέουσι 1.
V. 155. ὁλκὰς — ἀνύσσῃ] ὁλκάδ᾽ — ἀνύσσαι 1. ὁλκὰς ἀνύσσει 5.
V. 156. ἴδοις] ἴδῃ 4.
V. 157. τόρνῳ] τορνέῳ 3.
V. 159. ἰθὺ] εὐθὺ 3.
διαγραφθέντα] διαγραφέντα 2. 3. 4. 6. 7.
μέσσῃ] μόνη 1. 9. 10.
V. 161. σῆμα] σχῆμα 6.
V. 163. ὕδατα] οἴδματα 1.
V. 167. παρὰ] ἐνὶ 8.
V. 171. ἔχοις] ἔχεις 5.
V. 173. παρ᾽ ἀγνώσσοντι] παρὰ γνώσσοντι 2. 5. 8.
πιφαυσκόμενος] πιφασκόμενος 2. 3. 4. 5.
τὰ ἕκαστα] τάδε πάντα 4.
V. 178. ἄγχι] ἄχρι 1.
V. 182. ἡ] ἢ 2. 3.
V. 184. ἐπὶ] ὑπὸ 1. 2. 7.
V. 186. τοῖς δ᾽ ἐπὶ δὴ Νομ.] τοῖσι δ᾽ ἐπὶ Νομ. 1. 2. 3. 4.
παραπέπταται] ἀναπέπταται 5.
V. 195. ἀμπέχει] ἀμπέχοι 5.
V. 199. ἔρχεται] ἕλκεται 1. 3. 4. 5. 6. 7.

ἄλλῃ]

ἄλλη] ἄλμη. 1.
V. 200. βαρυνομένη] πινομένη 5. 6.
V. 213. εὔιππος] εὔπυργος 1. 9. 10.
ἔθνος] ἕδος 1. 5. πέδον 6. 7.
V. 214. Ἀγχοῦ, Μαρμαρίδαι προνενευκότες Αἰγύπτοιο,
Γαίτυλοί τ' ἐφύπερθε]
Ἀγχοῦ, Μαρμαρίδαι προνενευκότες Αἰγύπτοιο,
Κεῖθεν δ' ἐς δυσμὰς, Λιβύης ὅθι φαίνεται ἀρχὴ,
Μάνδρος ἐρήρειςαι, Σάλαθός τε ῥόον ταχὺν ἕλκει,
Ενθα Νιγρίτιδος ἀγλαὸν ὕδωρ, Νίγειρ τ' αὐτὸς
Πέπλαται, ὁλκὸν μυρίον Αἰθιόπεσσιν ἑλίσσων.
Γαίτυλοί τ' ἐφύπερθε, —— 1.
V. 215. ἐφύπερθε] ἐπὶ τοῖσι 5.
ἀγχίγυοι] ἀγχίγειοι 1.
Νίγρητες] Νιγέρητες 2. Νήρητες 3. 4.
V. 216. ὑπὲρ αἶαν] ὑπὸ γαῖαν 1. 5.
V. 217. ἀπείειτοι] ἀπείρονες 3. 4.
V. 219. παρὰ] περὶ 2. 4.
V. 224. ςρεφθέντι] ςρεφθέντα 1. 2. 3. 5. 10. ςρέψαντι 1. ςραφέντα 4.
V. 226. πίπλει] βάλλει 1. 5. 11.
V. 227. ὕδασι] ὕδατι 1. 3. 11.
λιπαρὸν] ἱερὸν 5.
V. 230. ὅς ῥά τε —] ὅς ῥά τε καὶ Λιβύης ἀποτέμνεται Ἀσίδα γαῖαν 5.
V. 233. διεςήσαντο] συνεςήσαντο 1. 2. 5. 6.
V. 234. ἐπειρήσαντο] ἐπειρήθησαν 1. 4. 5.
V. 238. γαίης] χέρσου 1.
V. 241. πάντα] τέκνα 1.
V. 244. βαθυχρήμνοιο] πολυχρήμνοιο 11.
V. 253. Σερβωνίδος ἄλμης] Σερβωνίδα λίμνην 2. 5.
V. 257. Ἴδοιο] Ἴδναι 3.
V. 258. ἠχί περ ἄκραι] ἠχί τε μακραὶ 1. 2. 3. 4. 5. 6.
V. 260. Κασιώπιδα πέτρην] Κασιώπιδα χώρην 1. 4. Κασιώπιδα λίμνην 1.
V. 264. νενασμένον] λελασμένον 1. 11.
V. 266. οἱ δ' —] τοί δ' 5. 6.
V. 267. εὐρείης] ἱμερτῆς 4. 10.
ὕδατα] οἴδματα 2. 4.
V. 268. πόντον] κόλπον 1. 2. 5. 8.
V. 269. σῆμα] τέρμα 6.
V. 270. ἐθέλεις] ἐθέλης 4.
V. 271. Λιβύης] Λιβύη 2.
ῥυσμὸς] ῥεσμὸς 2. ῥυμὸς 3.
V. 277. πέλοι] πέλει 2. 3. 4.
πλευρῇς — ἀμφοτέρῃσι] — οις — οισι 3. 4.
V. 278. ὑπὸ] ἐπὶ 2. 3. 4. 5. 6. 7.
V. 283. τετραμμένον] τεταγμένον 1. τεταμμένον 1. 10. 11.
V. 285. ἀρειμανέων] ἐρισθενέων 5. 11.
V. 292. ὑφήμενοι] ἐφήμενοι 1.

V. 293.

v. 293. ἀμέργονται] ἀμέλγονται 1. 2. 3. 4. 11.
v. 294. τόνδε] τῶνδε 2. 3. 4. 6. 8.
v. 299. Ἴστρος] αὐτὸς 1. 4. 5. 6. ἄγχι] ἄχρι 4.
v. 302. νέμονται] κέχυνται 1. 2. 3. 5. 6. 7.
v. 306. αἰπὺ] ὀξὺ 5. 7.
v. 307. ἐς στόμα] ἔσχατα 1. 4. 6. 7.
v. 308. Ἀλανῶν] Ἀγαυῶν 1. Ἀγανῶν 1. 3. 4.
v. 310. Ἱππόποδές τε, Γελωνοὶ] ἱππόποδές τε Γελωνοὶ 9.
v. 313. γραμμῇ] γραμμῆς 1. 8.
v. 314. Ἀλδήσκοιο] Ἀλδίσκοιο 2. 3.
Παντικάπαο] Παντικάποια 2. 3.
v. 316. παρὰ] περὶ 4.
v. 317. ἠδυφαὴς] ἠδυφανὴς 1. 4.
v. 318. τε] θ' 7.
v. 321. Νωείκι'] Ωείκι' 11.
ἐρυμνὰ] ἐρεμνὰ 1. 11.
v. 324. πλευρῆσι] προβολῆσι 1. 2. 3.
v. 329. λύκνις — ὁμοίη] λύκνις — ὅμοιος 4. 5. 7. 11. λύκνος — ὅμοιος 1.
v. 335. ἑσπέρου] ἕσπερον 1. 3. ἑσπέραν 1. 6. 7. ἑσπέρῃ 4.
v. 337. Ταρτησσὸς] Ταρτησὸς 6. 7.
v. 339. μέσσῃ] μέσσῳ 7.
αἶα] ἄκρη 1. 3. 5.
v. 143. ὃ] οἱ 1. 4.
Ἀπέννιον] Ἀπέννινον 1.
v. 344. λήγει] τέμνει 1. τείνει 1. 5. 7.
v. 353. ποταμῶν] ποταμὸς 1.
v. 357. λιπαρὸν] ἱερὸν 1. 3. 4.
v. 358. ἁγνῆς] ἁγνὸν 1. 3. 5. 6. 7. 10.
v. 362. Βρέντιοι] Βρέττιοι 9. 10. 11.
ἔασι] ἔασσι 1.
v. 364. παραφαίνεται] παραπέπταται 1. 3.
v. 365. ὑπὸ] ἐπὶ 1. 3. 4.
ἐτέεσσι] ἐπ' ἔτεσσι 4. 5.
v. 366. ἐπ'] ἐς 5. 7.
Αὐσονίην] Αὐσονίους 1. 7.
σφετέρης μιχθέντες ἀνάσσαις] σφετέρῃ μιχθέντες ἀνάσσῃ 11. σφετέρῃ πειθέντες ἀνάσσῃ 10. 11.
v. 369. ἱμερτὸν] αἰπεινὸν 5. 6.
v. 370. ἐπ'] ὑπ' 3.
v. 371. ἔνθα κεν] κεῖθι δ' ἂν 4.
v. 374. μηναμψύς] μαρναμψύς 2.
v. 376. κεῖται] ναίει 1. 3. 4. 7.
v. 377. ἰῶ] ὃν 5. 6. 7.
v. 378. Καλαβείδος] Καλαυείδος 11.
v. 379. Ἰηπύγων] Ἰηπυγίων 1.
v. 381. ἀγχίπορον Ἀκυλήϊον ἔνθα] ἀγχίπορον· Ἀκυλήϊον ἔνθα 8. 9.
v. 384. στρεπτὴ περισύρεται ἅλμη] στρεπτὴν ἐπιρεύγεται ἅλμην 1. 2. 5. στρεπτὴν περισύρεται ἅλμην 1. 4. στρεπτὴ ἐπισύρεται ἅλμη 1. 10. στρεπτὴν ἀπερεύγεται ἅλμην 3. 8.

v. 386.

V. 386. Υλλείων] Υλλήων 11.
V. 387. Βυλιμίων] Βυλήμων 1. 7. Βυλίνων 3.
V. 388. περὶ] ποτὶ 1. 10.
V. 390. ἂν] αὖ 1. 2. 5. 7.
κόλπον] χῶρον 1. 4. 7.
ἐεικυδέα] περιηγέα 1. 5.
V. 392. σκολιὸν γένος] σκολιῶν δέμας 1. 10.
V. 406. κοινὸν] ξυνὸν 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.
V. 407. περιδινήτῳ] πολυδινήτῳ 1. 2. 5. 7. 11.
V. 409. τῆς περὶ μὲν] τῆς μὲν περὶ 1.
ζεφύροιο] ζεφύρου 1. 2. 3. 6. 7. 11.
V. 412. Ασίνηθεν] Ασίνηθεν 1. 2. 3. 4. γαίηθεν 1. 5. 7. 11.
V. 413. καὶ] ἀλλ' 2. 3. 5. 6. 7.
V. 415. Απιδανῆες] Απιδανῆος 1. 2.
V. 418. Λακώνων] Λυκαώνων 1. 7.
V. 421. αὐγὰς] ἠῶ 1. 2. 3. 4. 5. 7.
V. 422. ἑλκομένην] ἐρχομένη 1.
μὲν] πρὸς 5.
V. 423. νέρθεν] πρόσθε 1. 4. 7. 8.
V. 426. τῷ] τοῖς 7.
V. 427. Μακηδονίης] Μακηδονέες 3. 7.
V. 430. ἐκτετάνυσται] ἐστεφάνωται 1. 2. 3. 4. 5. 7.
V. 431. εἰσὶν ὑπὸ] εἰσὶ μὲν 1. 2. 3. Αραχύνθου] Αραχύνθου 1. 2. 3. 5. 7.
V. 434. Τειναχίης] Τειναχείης 1. 2. 3. 9. 10.
V. 439. νιφόεντος] νεφόεντος 4.
V. 442. Δελφινίης] Δελφίνης 1. Δελφίνου 1. Δελφινός 1.
παρακέκλιται] παρεπέπταται 1. 4. 7.
V. 444. ὅθι] τόθι 5.
V. 449. ναίονται] φαίνονται 1. 5. 6. 7.
ἄλλαι] ἄλλοι 1.
V. 450. ὑφ' ἑσπερίων] ὑφ' ἑσπερίων 1. 2.
V. 451. ἐσχατόωντα] ἐσχατόεντα 1.
V. 452. ἐπ'] ἀπ' 1.
ἐπὶ] περὶ 2. 3.
V. 454. Ηρακλῆα] αἰχμάχοιο 1.
V. 456. Κοπινῦσαι] Κοπινῦσαν 1.
V. 457. Γυμνήσιαι] Λιμνήσιαι 1.
ἠδ' Εὔβοος] δ' Εὔβοος 9. 10.
V. 458. ἀπείρατος] ἐπήρατος 1. 2. 3. 7. 8.
V. 459. Κορσίδα] Κορσίκαι 11.
V. 464. κοιρανίην] κοιρανέειν 1.
V. 467. Τειναχίη] Τειναχείη 2. 3. 5. 6. 7.
V. 476. Αονίῳ] Αὐσονίῳ 5.
V. 480. Μῆνιγξ] Μῆνιξ 1. 2.
Κέρκιννα] Κέρκινα 1. 2. 7. Κέρκινα 1. 3. 5.
V. 482. ἐπὶ γαίης] μετὰ πέτρην 1. 5.
V. 485. τριλλίστων] τηλίστων 1. 11. τριλίστων 1. 6. 7.
V. 487. Ιονίοιο] ἠελίοιο 1. 2. 3. 4. 7. 8.

V. 490. ἀλήπεδος] ἀλήμονος 1. 2. 4. 5. 7. 8.
V. 493. φαίνοιντο] φαίνονται 7.
Αμβρακίων] Αμπρακίων 1. 2. 5. 6.
V. 496. Χαλκίδος] Φωκίδος 5.
V. 497. ἀμφὶς ἑλίσσει] ἀμφιελίσσει 1. 6.
V. 498. Αμνισοῖο] Αμνισσοῖο 7.
V. 499. Καλαύρεια] Καλαβεία 3. 5.
τρηχεῖα] τραχεῖα 1. 5. 7.
V. 500. ζόφον] νότον 1. 7.
V. 502. τὲ] καὶ 1. 7.
V. 505. πέδον] ἕδος 1. 2. 3. 4.
γλύφος 1.
V. 506. τῆς] τῆ 2.
V. 510. ἐνὶ] ἐπὶ 3.
πόντῳ] κόλπῳ 1. 4. 5. 6. 8.
V. 511. ἐφύπερθεν] ὑπένερθεν 11.
V. 516. ὅπη] ὅπου 3.
V. 518. ἑρμῶνθ'] ἑώονθ' 1. 2. 3. 4. 6. 7.
V. 522. ἔνθεν καὶ] ἔνθ' ἐνὶ καὶ 7.
V. 524. Κορυβάντιον] Κυρβάντιον 1. 2. 11.
V. 525. ἴσσαι] ἔασαι 1.
V. 528. ἀρχομένου] ἱσταμένου 1. 4. 7. 11.
V. 529. λιγύφθογγος] λιγύφωνος 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8.
V. 533. Καῦνος] Κῶος 1.
V. 435. ἠλιβάτου Πελληναίου] ἠλιβάτοιο Πελληναίου 1. 4. 5. 7.
ἠλιβάτοιο Πελιννάιου 1. 3. 9.
V. 536. ἀναφαίνεται] παραφαίνεται 1. 7.
V. 538. μέλας] μέγας 3.
V. 539. Βορέην] Βορέη 3.
V. 542. πολυώνυμος] μεγαλώνυμος 1. 4. 5. 7. 8.
V. 548. ἀκήρατον] ἐπήρατον 2. 4.
V. 549. διὰ] ἀνὰ 1. 2. 7.
εὐθὺς] ἰθὺς 1. 5.
V. 551. δεξιτερῇ] δεξιτερῆς 1. 2. 7. 10. δεξιτερὴ 1. 4. 9.
V. 553. ἔκγονοι] ἔγγονοι 1. 2. 3. 5.
V. 554. ἀγακλέες] εὐκλέες 2. 11.
V. 555. παρὰ] παραὶ 1. περὶ 1.
V. 557. ὁπποτέρου] ὁπποίου 1. 4.
παρὰ] περὶ 2. 4.
V. 558. βοοτρόφον] βιοτρόφον 1.
V. 559. περὶ] παρὰ 4. 9. 10.
θευδέες] θευδέος 1.
V. 561. Γηρυόνος] Γηρυόνου 2. 4.
ὑπ'] ἐπ' 1. 4. 10.
V. 563. γενέθλη] γενέθλην 1. 5. 7.
V. 564. παῖδες] ἔθνος 1. 2. 3. 5. 7.
V. 565. Βορεώτιδας] Βορεήτιδας 1. 2. 4.
ἀκτὰς] ἀρχὰς 1. 4. 5. 7.
V. 570. ἔνθα] ἧχι 4.
V. 571. Αμυντάων] Αμυντάων 5.
V. 572. τελέουσι] τελέθουσι 1. 6. 7.
V. 575. Θρήικος] Θρήικες 1. 4. 5. 9. 11.
V. 579. κατὰ] ἀνὰ 5. 7.
V. 582. πόλον] πόρον 5.
V. 583. ἤματι ὁμοῦ] ἤματ' ἀεὶ 1.
V. 587. βαθὺν] βαρὺν 1.
ῥόον] πόρον 5. 7.
V. 588. προτέρω] ἑτέρην 1. 7.
ἠώην]

ἠῴην] ἠῶ ἣν 5.
v. 599. τέτευχεν] τέτευχεν 3.
περιμήκετον] περιμήκεος 1. 7.
v. 600. ἐλισσόμενοι] ἐλισσομένων 3.
v. 601. ἀντιάσειαν] ἀντήσειαν 1. 5. 6. 7.
ἀλώμενοι] ἀλήμενοι 7.
v. 603. ἂν] αὖ 6.
v. 604. τοῖς] καὶ 5. 7.
v. 606. ἔκτοθεν] ἔξοθεν 2.
v. 611. ἀδευκέα] ἀδερκέα 1. 8.
v. 612. ἐπίσχει] ἐφέπει 1. 4.
v. 616. ὑπ'] ἐπ' 1.
v. 624. πυμάτοιο] πύματον 1. 8.
παρά] περὶ 11.
v. 626. κυλίνδει] κυλίει 11.
v. 627. πέλοι] πέλει 2. 3. 7.
v. 628. ἔνδ' ἄπαν] οὐδὲ μὲν 1. 5. 6.
v. 629. ἀπείρειτος] ἔσω ἔβον 1. 2. 4. 7. 10. 11.
v. 631. ἔνδοθι] εἰς ἅλα 1.
v. 635. ἀπείρειτοι] ἀπείρονες 2.
v. 636. μέσσον] μέσσῳ 1. 4. 5. 7.
ἀμφοτέρων] ἀμφοτέρας 1.
v. 638. μέσσα γεμεῖν] μέσσον μὲν 1. μέσσος μὲν 6. 7.
v. 641. ὀρθότερον] ὀρθότατον 1. 4.
v. 642. ὀξυκάρηνον] ὑψικάρηνον 1. 6. 7. ὀρθόκραιρον 5. 10. 11.
v. 643. πολυσχιδέες] περισχιδέες 1. 7.
v. 646. πάντ' οὔνοματ' εἴποι] πάντων οὔνομ' εἴποι 1. 2. 3. —— εἴπῃ 4. 7.
v. 649. ἔθεντο] ἔχουσι 1. 4. 7.
v. 655. ἰφθίμης] ἰφθίμων 11.
v. 656. Σαυρομάτῃσιν ἐπ'] Σαυρομάτῃσι μετ' 5.
v. 660. μυχὰ] μέσσα 1. 2. 3. 5. 6. 7.
v. 666. κυμαίνοντος] χειμαίνοντος 11.
v. 667. ὑπὸ] ὑπὸ 1. 2. 4.
κρυμοῖο] κρυμνοῖο 5.
v. 668. φῶτες] χῶρον 1. 2. 4.
v. 670. πλεῖστον] πλεῖον 5. 11.
v. 671. ἴδοιο] ὁρῶνται 1. 2. 3. ὁρῶντο 1. ὁρῶσι 8.
v. 672. ἠὲ καὶ] ἢ καὶ 5.
v. 677. χειμερίοις] χειμερίην 5.
θύοντες] θυίοντες 1. 2. 3. 4. 5.
v. 678. τευχήεντα] βησσήεντα 1.
v. 680. Σαυρομάτας] Σαυρομάτας 1. 2. 4. 5. 7.
v. 682. τ', Ορέται] Τορέται 5.
v. 683. τοὺς] οὓς 6.
v. 684. νοσφίσαντο] ἐνοσφίσαντο 6.
βορέαο] ζεφύροιο 1. 2. 4. 5. 11.
v. 685. ἐσσομένους] ἐρχομένους 5.
v. 687. Ζύγοί τε Πελασγίδος] Ζύγοι τε Λακωνίδος 1.
v. 688. μετ'] κατ' 5. 6.
v. 690. πόντον] κόλπον 1. 2. 11.
v. 691. ὄρεσιν] φρικώσιν 2. 4.
v. 693. ἐπερεύγεται] ἀπερεύγεται 11.
v. 699. ἔχοντες] ἄγοντες 3.

v. 702. Λιμάων] Σειλιμάων 1. 4. 5. 7.
v. 703. νεβεῖδας] νευεῖδας 3. 7. νεβεῖδα 3. 4. 5. 6.
ἐπὶ] περὶ 1. 3. 4. 5. 6.
v. 704. εὐοῖ] εὖ σοι 1. 6. 7. εὖ οἱ 1. 2. 4.
ὅ] δ' ἐν 1. 5.
v. 707. καταγράψαιμι] διαγράψαιμι 1. 2. 6. 7. μεταγράψαιμι 1.
v. 714. ἐρυθραίων τ' Ἀερινῶν] ἐρυθραίων Ἀρινῶν 2. 3. 4. 5. 6. 7.
v. 717. αἰθρείην] αἰθρείων 7.
v. 718. περίδρομον] περίτροχον 11.
v. 721. ἀλλ' ὃ μετ' ἄρκτους] ὀξὺ δ' ἐπ' ἄρκτους 1. 4. 7. 11.
μετ'] ἐπ' 8. 10.
ἄρκτους] ἄρκτον 1. 5. 6.
v. 722. ἑλκομένη] ἑλκόμενος 1. 2. ἑλκόμενον 1.
v. 723. ἡ] ὃς 1.
v. 724. ἴδ'] ἠδ' 2.
v. 726. μὲν] οἱ 1. 2. 3. 5. 6. 7.
v. 729. παραλίην] παραλίῃ 4.
v. 730. Οὖννοι] Θοῦννοι 11. Οὖνοι 1. 4.
v. 733. Τάπυροι] τ' Ἄπυροι 1. 2. 5. 7. 8. 9. 10. 11.
σφίσιν] σφὶν 4. 6. 7.
v. 734. ἀφνειῶν] ἀφνειὸν 1. 4.
v. 737. κνημοῖς] κνήμης 7.
Παρνησσοῖο] Παρνησοῖο 5. 7. Παρπαμισοῖο 11.
v. 739. Ἀράξου] Ἀράξεω 1. 2. 3. 4.

v. 742. ἐμπελάσαι] ἐμπελάσοι 1. 4. 5. 7.
κακοξεινώτεροι] κακοξεινότεροι 7.
v. 746. ἐπὶ γαῖαν] ὑπὲρ αἶαν 5.
v. 747. διὰ] ἀνὰ 1. 5. 6. 7.
μέσσον] μέσσης 1. 6. μέσσος 1. 2. 4.
v. 752. Φρούροι] Φροῦνοι 1. 2. 5. 7. 11.
v. 753. ἴφια μῆλα] πίονα μῆλων 1. 10.
v. 756. ποίης] γαίης 1.
v. 759. περὶ] παρὰ 1. 4. 5.
v. 760. λελειμμένη] κεκλιμένη 1. 3. 7.
v. 763. παρὰ] περὶ 11.
v. 764. ἄγχι] ἄγχι 1. 2. 3. 6. 7. 11.
v. 773. ἔνθ' Ἀμαζονίδεσσιν] ἐνθάδ' Ἀμαζονίδεσσιν 4. 5. 7.
v. 774. περίνησοι] ἔνησοι 1.
v. 776. ἀκηχεμένην] ἀκαχεμένην 6.
v. 780. περὶ] παρὰ 1. 4. 10.
κρυμώδεας] κρημνώδεας 4.
v. 785. ἑλκόμεναι] ἑλκομένης 1.
v. 788. πέδον] γένος 1. 5. 6. 7. 9. 10.
v. 791. σωμάτων] σώματος 1. 2. 4. 11.
χυλὸν] χυμὸν 11.
v. 800. περὶ] ἐς 4.
v. 803. παρὰ] περὶ 2. 4. 11.
ἔχουσι] ἔχοντες 5. 7.
v. 804. εἰσορόωντες] εἰσορόωσι 5. 7.

v. 807.

v. 807. ἠρπάξατο] ἀπινύσφισι 1. 3. 5. 6.
v. 809. ἐπιτρέχει] ἀνατρέχει 1. 4. 5. 6. 7.
v. 811. γηγαῦα] βεβαῦα 1. 5. 6.
v. 814. ζαθέης] ζαθέως 1. 3. 8.
v. 818. ἀλάπαξεν] ἐλάπαξαν 4.
v. 819. ἐπ'] ὑπ' 1. 7.
v. 821. παρὰ] περὶ 11.
v. 822. παῖδες] ἔθνος 1.
v. 823. ἀγχίαλοι] ἀγχιάλου 1. 11.
v. 828. νηὸν] βωμὸν 1. 2. 3. 6. 8.
v. 829. ἐνὶ] ἐπὶ 3.
v. 834. εἰσαΐοις — τοὶ] εἰσαΐης — οἱ 2. 3.
ὕδωρ] ὕλην 1. 4. 11.
v. 836. ἐν Ἀσίδι τηλεθάωσι] ἐν Ἀσίπδι τελέθουσι 5. 6. 7. ἐς Ἀσίδα τηλεθάωσι 1.
v. 837. ἀμπεδίον] ἂν πεδίον 5.
v. 838. καχλάζοντος] παφλάζοντος 1. 6. 11.
v. 840. ἰξύος] ὀσφύος 11.
v. 841. ἑλισσόμεναι] ἀμειβόμεναι 1.
v. 842. τελέοιεν] τελέθουσι 6. 7. τελέθοιεν 3. 5.
v. 843. παρθενικαὶ, νεοθηλέες] παρθενικαὶ νεοθηλέες, 1.
v. 844. περὶ σμαραγεῦντες] περισμαραγεῦντες 1. 4. 7. παρασμαραγεῦντες 3.
v. 845. ἐπὶ] περὶ 5.
στήθεσσι] στήθεσφι 1. 4.
v. 846. μέλονται] μέλωνται. 1. 9

v. 847. κεκλιμένην] κεκλιμένοι 1. 5. 6. 10.
v. 850. Παμφύλων] Παμφυλίων 1. 3. 10. 11.
φημίζουσι] κικλήσκουσι 2. 3.
v. 854. Παμφυλίδες] Παμφυλίδος 1. 5.
v. 857. ἀγκυλότοξοι] ἀργυρότοξοι 5. 6.
v. 859. Τερμισσὸς] Τελμισσὸς 11. Τερμησσὸς 1. 7. 9. 10.
v. 864. κόλπος] πόντος 1. 5. 7.
v. 867. ἐρχομένων] ἀρχομένων 1. 8.
v. 872. νῶτα] νῶτον 5.
v. 874. γηγάασι] βεβάασι 1. 2. 6.
v. 877. Συείης] Συείων 1. 3. 5. 7.
v. 878. ἐπὶ στρεπτῆς] ἐπιστρεπτῆς 1.
περιμήκεες] περιμήκεος 1. 2. 3. 4. 5. 7. 10.
v. 884. καταφράσσαιο] περιφράσσαιο 7.
v. 885. κᾂν] κὲν 4. 7.
v. 887. πλευρῇσι] πλευρεῖσι 4.
τετύχθαι] τετάχθαι 1. 5.
v. 889. μὲν] μὴ 1. 5.
v. 890. ἕως Ἰνδῶν] ἐς ἠῶ 1. 3. 9.
v. 891. τοὶ ἐν] τό γ' ἐν 2. 7.
τελέοιτο] πελέοιτο 2. 7.
v. 892. πέλοι] πέλει 2.
v. 893. οἴδματ' Ἐρυθρῆς] οἴδματ' Ἐρυθρὸν 1. 5.
v. 894. ἐπ'] ἐς 2. 4. 7.
v. 897. ἐγγύθεν] ἐς νότον 1. 4. 5. 7.

v. 899. ἐνέπουσι] καλέουσι 2. 3. 7.
v. 900. δύο] ὑπὸ 1. 2. 10.
v. 903. ὁμώνυμοι] ἐπώνυμοι 5.
v. 908. ἀλιδινέος] ἀλιμηδέος 1. 4. 5. 7. 8.
v. 909. πόρον] χορὸν 1. 2. 7. 9. 10. πόλον 5.
ἐφράσσαντο] ἐφράζοντο 3.
v. 912. Σιδόνα] Σιδῶν' 3.
ἀνθεμόεσσαν] ἠνεμόεσσαν 1. 2. 5.
v. 916. Ποσιδήϊα] Πισιδήϊα 1. 7.
v. 921. πᾶσα] ἔνθα 5.
v. 922. δένδρεσι] δένδρεα 1. 5.
v. 923. ἴδοις] ἴδης 4.
v. 924. Αἰξοβικοῦ] Αἰξαβίου 1. 5. 10. 11.
κόλπου] πόντου 1. 10.
μύχατον] πύματον 1. 4. 7.
v. 926. ἄγχι Σιλανῶν] ἄγχις Ελανῶν 1. 3. 5. 7. 8. 10. ἄγχις Ελαννῶν 1. 4. ἄγχι Σελανῶν 1.
v. 930. κελεύθους] κέλευθα 5.
v. 934. παπύων] γαιάων 1. 4. 7. 8. 10.
v. 937. σμύρνης, ἢ εὐώδμου] σμύρνης εὐώδεος, ἢ 1. 4. 7.
v. 940. αὐτὸν] αὐτὸς 4.
v. 941. γειναμένῳ] γεινομένῳ 1.
φύετο] γείνατο 1. 5.
v. 943. αὐτομάτοις] αὐτόματοι 1. 3. 8. αὐτομάτως 5.
λίμναι] κρῆναι 5.
v. 945. φύλλα] φῦλα 11.
φέροντες] φέρουσαι 1. 3. 7. 8.
v. 946. αὐτὰρ ὁ] αὐτὸς 5.
μὲν νεβεῖδας κατωμαδίην] νεβεῖδας μὲν ἐπωμαδίας 1. 2. 4. 7. 8. — ἐπωμαδίην 11.
v. 948. ἀνέσεισατο] ἀνεδήσατο 1. 5.
v. 954. πρῶτοι] πρῶτον 5. 7.
ὑπὲρ] ὑπὸ 1. 5. 7. ἐπὶ 1. 2. 3. 4. 8.
κλιτὺν] κλιτὺ 1. 2. 3. 4.
v. 956. Χαβλάσιοι] Χαλβάσιοι 1. 5. Χαυλάσιοι 2. 3. 4. 7. 9. 10.
Αγρέες] Αδρέες 2.
v. 963. παραφαίνεται] περιφαίνεται 2.
v. 964. κατωρυχέεσσιν] καταρρωγέεσσιν 1. 5. 11.
v. 966. ἴδει] εἴδει 1. 7.
v. 967. οἷά τε] οἵ ἅτε 3.
v. 969. ἐπ'] ἐν 4. 5. 11.
v. 972. μέχεις ἀλικλύστοιο] μέχει πολυκλύστοιο 1.
v. 983. ποταμῶν] ποταμὸς 3.
v. 984. φέρεται, ῥόον ἶσον ἐλαύνων] φορέει ῥόον, ἐγγὺς ὁδεύων 1. 5. 8.
v. 985. ἰὼν] ἐὼν 1. 5. 7.
ὁδεύσας] ὁδεύων 1. 5.
v. 988. Θωνῖτις] Θωνίτης 2.
v. 989. πολλὸν] πολλὸς 7.
v. 994. ὠνόμασται βύτης] ὀνόμασται βοώτης 1. ὀνόμαστό κε βύτης 1. 3. 4.
v. 998. ἐπὶ κείνης] ἐπ' ἐκείνης 7.
v. 1010. ἀκρόκομοι] ἀκερσόκομοι 3.
v. 1011. ναὶ] νῦν 4.
v. 1012. περὶ] παρὰ 4.
v. 1019. Γηλοὶ] Γηροὶ 1. 2. 4. 9. 10.

Ἀπειρο-

Ἀτζοπατίωοὶ] Ἀτζαματίωοὶ 1. 5. 7.

V. 1024. φάρμακ' ἐμήσατο] φάρμακα μήσατο 1. 7.

γένῳ] γονῇ 1. 5. γονῇ 7.

V. 1026. ὁμώνυμον] παρώνυμον 11.

V. 1030. ἐπ'] ὑπ' 2.

V. 1033. μαλλοῖς] μαλλῷ 1. 5. 7.

V. 1035. Κασπιάων] Κασπιάδων 2. 4. 7.

V. 1037. ἐκτέτατ' ἐς βορέην τε] ἐκτέταται βορέην δ' 1. 2. 3. 7.

V. 1038. Ὑρκανίους] Ὑρκανίην 1. 4.

V. 1039. Κασπιάων] Κασπιαδάων 2. 4. 7.

V. 1044. νόμῳ] νόμοις 1.

V. 1045. νηπίαχοι] νηπίαχον 5.

V. 1049. παλύνει] παλύνειν 5.

V. 1055. ἀενάων] ἀεννάων 11.

V. 1058. Σάρδιας] Σάρδιας 2. Σαρδίαν 5.

V. 1059. ἐπὶ] ἐνὶ 4. 5.

V. 1060. χρύσεα δ' αὖθ' ἵππ. — χαλινὰ] χρύσειοι δ' ἵππ. — χαλινοὶ 1. 4.

ἐπὶ] ἐνὶ 5. 7.

V. 1064. Κασπιάδων] Καυκασίων 1. Κασπιάων 5. 9.

V. 1065. ὁμωνύμους] ἐπωνύμους 4.

V. 1066. ὑπ'] ἐπ' 9.

V. 1067. τοξοφόρων] τοξοφόροι 5.

V. 1072. ἐλαυνόμενοι] ἐλισσόμενοι 1. 2. 5. 7.

V. 1073. Χοάσπης] Χοάσπης 1. 9. 11.

V. 1084. Καρμανοὶ] Καρβανοὶ 7.

V. 1086. Γεδρωσῶν] Γεδρύσων 2.

V. 1087. περὶς] παρ' 5. 7.

V. 1090. λαβρότατον] λαβρότατος 1. λαυρότατος 5. 7.

V. 1096. Αειβας] Αραβας 1. 7. 9. 11.

Αραχώτας] Αραχώτους 11.

V. 1097. Παρπανισοῖο] Παρπαμισοῖο 1. 11. Παρνισοῖο 1. 2. 11. Παρπανίσοιο 1. 11. Παρνησοῖο 1.

V. 1099. λεπτῇ ψάμμῳ] λεπτῆς ψάμμου 1.

V. 1101. ζωῆσι] ζωοῖσι 1. 5. 7.

V. 1102. ἀκήρατον] ἀπείρετον 2.

V. 1104. ἐν] αὖ 1. 5. 7.

V. 1106. Τῆς ἀποτεμνόμενοι] τοὺς ἀποτέμνοντες 1. 7.

V. 1107. ἐρατεινὴ πέπταται] ἐρατὴ παραπέπταται 1. 2. 5. 7.

V. 1109. ἦν ῥά τ'] ἥ ποτ' 1.

V. 1111. ὑπὸ] ἐπὶ 2.

V. 1113. κράτεσφιν] κροτάφοισιν 1. 2. 5. 7.

V. 1117. ἀργυφέους] ἀργυφέας 7.

V. 1118. περιβολῇσιν] περιμολῇσιν 1. 5. 7. 11.

V. 1125. ναὶ] καὶ 5.

V. 1126. αὖτε] αὖθις 5. 7.

V. 1130. πσύρεσσιν] πεισῆσιν 1. 10.

V. 1133. νότιον] νότιος 1. 5. 7.

V. 1134. ἄρκτων] ἄρκτον 4.

V. 1137. Ινδοῦ] Ινδῶν 5.

V. 1138. Δαρδανέες] Δάρδανες 1.

λοξὸν]

λοξὸν] πολλὸν 1.
V. 1139. συρόμενον δέχεται πλωτός] συρόμενος δέχεται πλωτὸν 1. 7.
V. 1141. Τοξίλοι] Ταξίλοι 1. 5. 10. 11.
V. 1142. Σκόδροι] Σκόθροι 1. Σκύθροι 1.
V. 1143. Παυκαλέων] Πευκαλέων 1. 4. 5. 7. 10.
V. 1144. Γαργαρίδαι] Γανδαρίδαι 1. Γαρμανίδαι 5.
V. 1145. Μέγαρσος] Μάγαρσος 5. 10.
V. 1146. λαβρότατοι] λαβρότατος 14. λαυρότατος 1. 7. ἀβρότατος 2.
V. 1148. ἑλκόμενοι] ἑλκομένην 1. 4. 9. 10.
παρὰ] μετὰ 1.
V. 1149. δ' ἤτοι] δήτοι 1.2.4.7.
V. 1150. ταχινοῖσι]. ταχυνῶσι 4.
V. 1156. σπείρημα] εἴλημα 4.
V. 1157. πολυγνάμπτης] πολυγνάμπτυς 7.
V. 1158. τῆμος] ἦμος 1. 2. 4.
ἀτίμησαν] ἀπίτησαν 1.
V. 1161. ὤλεσεν] ἔσβεσεν 1.
V. 1164. στῆσαι] ἔρυσαι 1. 2. 4. 5. 7.
V. 1169. πάντα] ταῦτα 5.
V. 1174. πόντοιο] ποταμοῖο 1.
βαθείης] ἁπάσης 5.
V. 1176. ἀργινόεντα] ἀργιλβε[illegible] 1. 11.
V. 1177. λάχε μορφὴν] χεῖροφαὴν 4.
V. 1178. ἄνθεϊ] ἄνθεσι 1.
V. 1179. ἐφράσσατο] ἐδράσσατο 5.
V. 1182. χεύματα] κύματα 5.
V. 1185. σκολιὸν] σκολιῶν 1.

NOTÆ

NOTÆ
IN
DIONYSIUM.

V. 6. εὐρυτέρη] ἐξυτέρη legit Janus Vlitius ex MS.

v. 9. πρῶτα] Paraphraſtes in hunc verſum, notat Dionyſium fuiſſe Afrum. idem teſtimonium ex paraphraſi Græcâ, quæ male creditur Dionyſii Halicarnaſſei, citat Lilius Giraldus. Paraphraſin a nobis editam Euſtratio cuidam adſcribit Catalogus Bibliothecæ Baroccianæ impreſſus.

v. 45. τίκτει] τέμνει, MS R. Stephani, & Priſcianus.

v. 66. πρηῶνα] Paraphraſtes; πρηὼν δέ ἐστιν ἡ προβολὴ, οἱονεὶ προϊών. Heſychius; πρηῶν, παρών. lege προϊών.

v. 89. περιπρηνὴς] προπρηνὲς, codex vetus, teſte H. Stephano.

v. 109. ἐκ δ' ὀρέων Σικελῶν] ἐκ δ' ὕρων Σικελῶν, Hillus, ex Ceporino

v. 126. προχέησι] προβολῆσι, Iſ. Voſſius.

v. 127. προχῇ] προβολῇ, Salmaſius.

v. 128. νήσων] μυχὸν, Iſ. Voſſius.

v. 129. Παζηρίδα] Heſychius; Παζαρίς, πόλις καὶ ὄρος Λυκίας. lege Παζαρίς.

v. 140. τῇ] τῷ. Etymologici auctor, in v. Βόσπορος.

v. 167. παρὰ] ἐπὶ, MS R. Steph.

v. 195. Τοὺς δ' ἐπὶ Καρχηδὼν] verſum hunc ſic reddit Priſcianus;

Quos prope tenduntur fines carthaginis alta.

pro *alta*, reſtituas *alma*, ad exprimendum πολυήρατον, in Dionyſio.

v. 215. ἀγχίγυοι] ἀγχέμαχοι, Stephanus Byzantius in v. Νίγρητες.

v. 219. Κέρνης] Paraphraſtes; ἡ δὲ Κέρνη λίμνη ἐστὶν Αἰθιοπίας. interpres Dionyſii nondum editus, ab Iſ. Caſaubono citatus; ἡ Κέρνη λίμνη ἐστὶ τῆς Αἰθιοπίας παρὰ τῷ ὠκεανῷ.

v. 220. Τῶν πάρος αἰθαλέων Βλεμύων] Priſcianus;

Nec longe fervent Blemyorum collibus agri.

lege *ſolibus*.

v. 223. ὑπ' Αἰθιόπων] Paraphraſtes; ἐπὶ τῶν Αἰθιόπων. lege ὑπὸ pro ἐπί.

v. 226. ἑπτὰ] in Paraphraſi ſuper hunc locum pro Πηλυσιακὸν, lege Πηλυσιακόν.

v. 232. ἀριπρεπέων γένος ἀνδρῶν] Priſcianus;

---- *Sapientum corda virorum.*

forte legendum eſt *turba virorum.*

v. 271. Λιβύης] Λιβύη, Menagius.

ibid. ῥυσμὸς] ῥεσμὸς, cod. MS. teſte Menagio. qui etiam obſervat, quod in commentario quodam in Dionyſium nondum edito, pro ῥυσμὸς, legitur ῥυθμός. & redditur ἔκτασις καὶ περιγραφή. eodem modo interpretatur hanc vocem Paraphraſtes, ad verſum Dionyſii DCXX.

v. 291. Φαέθοντα] Paraphraſtes; καὶ γὰρ οὗτος [ὁ Φαέθων] ἐξ Ἡλίου καὶ Ῥόδης γίνεται. hæc eadem verba ex antiquo Dionyſii Paraphraſte citat Holſtenius in Stephanum Byzantium.

v. 293. ἀμέργονται] ἀμέλγονται, Etymologici auctor in v. Ἡλιάδες.

v. 295. ἀναφαίνεται] διαφαίνεται, Etymologici auctor in v. Ἄλπιος.

v. 304. Σαμάται] Σαρμάται, MS Bodl. 2. quam lectionem approbat J. Gronovius in ſuis notis ſuper Stephanum Byzantium.

v. 308. Αλανοὶ] Αγαυοὶ, MSS. Salmaſio teſte.

v. 321. Γέρραι] Ῥαῖτοι Tanaquillus Faber reſtituit.

v. 329. λυχνὶς ὁμοίη] λύκνης ὅμοιος, MSS. teſte Salmaſio.

v. 335. ἄκρη] ἄκρῃ, cod. MS H. Stephani.

v. 338. Κεμψοὶ] Κελτοὶ, Ceporinus.

v. 341. ὀρθὸν] hunc verſum cum ſe-

 quenti

quenti omittit Stephanus Byzantius in v. Απέννιον.

v. 343. ὃ] ὃν, Steph. Byz. ibid. & MS H. Stephani.

v. 350. Λατίνων] in quodam MS H. Stephani, huic nomini ſuperſcriptum erat, τῶν Λογγοβάρδων.

v. 387. Βυλιμέων] Βυλινέων in quibuſdam exemplaribus. ſupra hoc nomen in uno H. Stephani codice, ſcriptum erat, Χριβάτων.

ibid. ἀκτὰς] ἀκταῖς MS Eton.

v. 390. ἐρικυδέα] περιηγέα legit Iſ. Caſaubonus. quæ lectio, eodem judice, naturam loci exprimit, qui ab Athenæo ſic deſcribitur, Deipnoſ. xi. 2. Πολλοῖς δὲ ὁ ἐν Ἰλλυρίοις τόπος διαβόητός ἐστιν, ὁ καλούμενος Κύλικες· παρ' ᾧ ἐστι τὸ Κάδμου καὶ Ἁρμονίας μνημεῖον, ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν.

v. 444. ἱμερτῷ] judicent docti, an etiam μεγάλῳ legerit Euſtathius.

v. 464. Κοιρανίην] Paraphraſtes ad hunc verſum, quædam è Callimacho citat, quæ ſic ex Scholiis in Lycophronem reſtituenda ſunt,

Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστου Αἰολίδαο.

v. 469. Πελωρὶς] Πελωρὶς (inquit Etymologici auctor) νῆσος ἢ τόπος· Διονύσιος ὁ περιηγητής. γράφεται δὲ μικρὸν, ὡς τὸ,

Ἄκραι δέ οἱ Πάχυνος, Πελορίς τε, Λύβη τε.

καὶ μέγα, ὡς τὸ,

Ἠνεμόεσσα Πελωρὶς, ἐς Αὐσονίην ὁρόωσα.

locus Dionyſii (inquit F. Sylburgius) non caret vitio. Si Πελορὶς legendum ſit, talis requiratur lectio,

------- Πελορίς τ' αἰπεῖα Λύβη τε.

vel additione in primo hemiſtichio facta,

Ἄκραι δέ οἱ τελέθει Παχυνὸς, Πελορίς τε, Λύβη τε.

v. 494. Κέρκυρα] Dionyſii interpres MS citatus ab Iſ. Caſaub. in Strabonem; Κέρκυραι δὲ δύο, ἡ μὲν Φαιακὶς, ἐν ἀρχῇ τοῦ Ἀδρίου· ἡ δὲ περὶ τὰ ἐνδὸν, ἡ καλουμένη Μελίγουνις· (ſcripſerat forte Μελαινὴ) καὶ δύο λιμένας ἔχει ἡ Φαιακὶς, τὸν μὲν Ἀλκινόου, τὸν δὲ Ὕλλου· διὸ, φησὶ Καλλίμαχος, Ἀμφίδυμος Φαίαξ.

v. 496. ἀλλάων] ἀλλοίων, Stephanus Byzantius in v. Χαλκίς.

v. 497. Ἀχελώϊος ἀμφὶς ἑλίσσει] in Paraphraſi, Ἐχρηματίσθη τῷ Ἀλκμαίωνι γῆν οἰκῆσαι, ἣν οὐκ οἶδε *. fabula hæc imperfecta ſuppleri poſſit ex Thucydidis libro ii. ſect. cii.

v. 500. αὖθ' ἑτέρωθι] αὖ ἐπὶ νήσοι. Steph. Byz. in v. Κάρπαθος. apud quem hic verſus vitioſe citatur ex Homero.

ibid. ζόφον] νότον, Avienus.

v. 511. Συνιάδος] Gloſſæ; Συνιὰς, Ἀκρωτήριον Ἀτίας. lege Ἀττικῆς.

v. 535. ἠλιβάτου Πελληναίου] ἠλιβάτοιο Πελινναίου, Salmaſius, & Holſtenius.

v. 540. Πέπταται ἔνθα] Priſcianus;

Panditur hinc pelagus, tumidaque Propontide fervet

Ad boream: ſaxiſque viget Proconeſus in illa.

pro *viget*, lege *riget*.

v. 571. Ἀμνιτάων] Ναννητάων, Menagius.

v. 592. Αἶψά κε] Κωλίδος, αἶψά κε ἐπὶ μεγάλην -----, Salmaſius.

v. 599. περιμήκετος] ἐριμήκετος, Ceporinus.

v. 600. τοὶ] οἱ, Phavorinus in v. ῥυσμός.

v. 682. τ' Ορέται] Τορέται, Salmaſius.

v. 684. Βορέαο] ζεφύροιο, MSS. teſte Salmaſio.

v. 693. ἐπερειύγεται] ἀπερειύγεται, Stephanus Byzantius in v. Ἀρμενία.

v. 734. Δερκεβίων] Δερβικίων, Holſtenius. Δερβίκιοί τε καὶ ἀφνειῶν κλίμα Βάκτρων, Salmaſius.

v. 737. Παρνησοῖο] Παρνασοῖο, vel Παρνισοῖο, Salmaſius.

v. 760. λελειμμένη] ſcribe in verſione Stephani, *ventis relicta*.

v. 763. ἐπιλαδὸν] male hanc vocem interpretatur Paraphraſtes.

v. 775. Ἀσωπίδα] Ασινήτιδα legit Priſcianus, ut videtur.

v. 829. πρέμνῳ ἔνι πτελέης] P. Petitus in diſſertatione de Amazonibus oſtendit πτελέαν hîc non ſignificare *ulmum*, ſed partem urbis Epheſi ita nominatam. vide Callimachi hymnum in Dianam.

v. 871. ἱέμενος] ἱεμένου, Ceporinus, uti & H. Stephanus.

v. 912. Βύβλον] hunc verſum ex Heſiodo citat Etymologici auctor in v. Βύβλος. ubi Διονύσιος reponendum pro Ἡσίοδος, cenſet Berkelius. notandum, quod in Etymologico Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν legitur.

v. 918.

v. 918. αὐτὰρ ἐνὶ μεσσήεσσιν] poſt hunc verſum, quædam Dionyſii excidiſſe opinatur Holſtenius; cenſetque hemiſtichium illud quod ex Dionyſio citat Steph. Byzantius in v. Εμισα, in hoc loco reponendum eſſe. hemiſtichium hoc eſt;

Τῆς δὲ πρὶν αἰζαλίης (ἀνζαλίω l. Holſten.)
Εμίσων πόλιν ----

fragmentum hoc eſſe Dionyſii conſtat ex Avieni verſione.

Urbs mediis Apamea dehinc conſurgit in arvis.
Et qua Phœbeam procul incunabula lucem
Prima fovent, Emiſa faſtigia celſa renident. &c.

v. 924. Αῤῥαβικῦ] Αῤῥαβίυ, Stephanus Byzantius in v. Αῤῥαβία.

v. 926. ἄχει Σιλανῶν] ἄχρις Ελανῶν, Salmaſius.

v. 945. κινναμώμων] in codice MS H. Stephani, ſcriptum erat, Κινάμωμον, τὸ τελφίδιον. item Κινάμωμον, ἀμπέλῳ ὅμοιον τ̃ βλάστησιν· ἐὰν δέ τινι προσάξῃς, ὑφ' ἡδονῆς κλαυθμυρίζει· καὶ ἐὰν ἀποσπάσῃς, ἀποτρέχει. eadem verba Paraphraſtes habet in hunc locum. vide comm. Euſtathii ad v. DCCCCXXXIX.

v. 954. κλιτὺν] κλυτὺν, MS H. Steph.

v. 957. Χατραμὶς ἐννάει] Priſcianus: *Chatramis atque Maca contra ſunt Perſidis æquor.*

forte Priſcianus (inquit Bochartus) in Dionyſio legerat, Χατραμὶς ἐν Μάκαι, vel ἐν Μάκαις.

v. 959. Κλιζαβῶνοι] Καζαβῶνοι, Salmaſius & Lloidius.

v. 998. ἐπὶ] ἐπεὶ forte vera lectio, inquit H. Stephanus.

v. 1069. δὲ Τασκοὶ] Ταωκοὶ, Salmaſius.

v. 1073. Κόρος] Κύρος, codd. veteres, teſte Salmaſio.

ibid. Χόασπις] Χοάσπης, MS Salmaſii.

v. 1074. τὲ] δὲ, Salmaſii cod. MS.

v. 1096. Ωρείτας τ', Αριβάς τε,] Αρβιας, Ωρείτας τε Auctorem ſcripſiſſe certa fides eſt, inquit Salmaſius.

v. 1097. Παρπανισοῖο] Παρπισοῖο, Salmaſius.

v. 1138. Δαρδανέες] Δανδαρίες, Holſtenius.

v. 1141. Σάβαι] Σίβαι, Salmaſius.

ibid. Τοξίλοι] Ταξίλοι, Salmaſius.

v. 1143. Πευκανέων] Πευκαλέων, Salmaſius.

v. 1144. Γαργαρίδαι] Γανδαρίδαι, Salmaſius.

v. 1148. ἄγης] ἄκρης, Salmaſius.

NOTÆ
IN
EUSTATHIUM.

Pag. 116. lin. 27. πάλαι] forte legendum eſt πάλα, ut intelligatur annuli *pala*.

p. 119. col. 1. l. 8. 13. Dionyſ. *v.* XLVI.] *lege*, 13. lib. III. de expedit. Alexandri.

ibid. col. 1. l. 8. 13. Dionyſ. *v.* XLVII.] *ſcribe*, 13. lib. III. de expeditione Alexandri.

p. 128. l. 21. Ῥηγίνης] Ῥοδάνη reſtituendum eſt, inquit H. Valeſius.

ibid. col. 2. l. 5. MCCCLVI.] *ſcribe*, MCCCXII.

ibid. col. 2. l. 6. Ut Steph. Byz.] *lege*, vide notas Tho. de Pined. in Stephanum.

p. 132. l. 2. Αὔσονας] legendum eſt proculdubio Ἀσίδας.

ibid. col. 2. l. 2. CLII.] *ſcribe*, CIII.

p. 138. col. 2. l. 4. *v.* V.] *lege*, *v.* LXI.

p. 140. col. 2. l. 3. LXXXIX.] *lege*, LXXXVIII.

p. 141. col. 2. l. 2. Δ] *lege*, Λ.

p. 143. col. 1. l. 3. Δ. *v.* XXIV.] *ſcribe*, Δ. *v.* LXXXIV.

p. 145. l. 19. Μαζίκων] reſtituo Μαζάκων, inquit Valeſius ad Marcellinum.

p. 146. l. 15. ἢ καὶ Λωτ.] ἐν ᾗ καὶ Λωτοφαγῖτις, legendum eſt, inquit Berkelius.

ibid. l. 22. εἰρλωνῦτις] potius ſcribendum εἰρλωνύοντες, inquit H. Steph.

p. 147. col. 2. l. 5. LXXXI.] *ſcribe*, CLXXXI.

p. 152. col. 2. l. 3. XIII.] *lege*, III.

p. 158. l. 31. MS R. Steph.] *lege*, καὶ συνεχθέντι MS R. Steph. male pro καὶ προεχθέντι.

p. 164. col. 1. MS. R. Steph.] *adde*, facile crediderim Euſtathium ſcripſiſſe δηλῶσαι καὶ μαθητεῦσαι. H. Steph.

p. 166. col. 2. l. 8. XXXII.] *lege*, XXXIV.

p. 172. col. 1. l. 4. Erato, *v.*] *dele v.*

ibid. col 2. l. 1. Terpſich. *v.*] *dele v*

p. 178. l. 32. ἐκεῖθεν δὲ καὶ Πίθων] hæc è Steph Byz. deſumuntur, in *v.* Τάρας.

p. 182. l. 12. μακρεῖ] lege μικρεῖ. vide Vegetium.

p. 198. l. 16. φασὶν] *lege* φησίν.

p. 200. col. 1. l. 3. DLXVII.] *l.* DCCLXVII.

p. 209 l. 3. ἡμῶν] Berkelius ὑμῶν legit.

ibid. col. 2. l. 5. T. *v.* CCCXXVI.] *lege*, N. *v.* XII.

p. 212. col. 2. l. 7. Holſtenio.] *adde*, Διονυσία legunt Iſ. Voſſius & Berkelius.

p. 217. l. 34. Ἀῤῥιανὸς] lib. II. de expedit. Alexandri.

p 218. l. 33. Βιρρία] Ἰβηρία legas, inquit Berkelius.

p. 220. l. 36. DLXVII.] *lege*, DLXVI.

p. 223. l. 1. 546.] *ſcribe*, 596.

p. 225. col. 2. l. 1. XLV.] *lege*, XLVII.

p. 227. col. 2. l. 1. 8. lib. V. de expedit. Alexandri. 9. *v.* DCCCL.] *ſcribe*, 8. DCCCL. 9. lib. V. de expedit. Alexandri.

p. 230. col. 2. l. 2. LXXVII.] *ſcribe*, LXXI.

p. 234. col. 2. l. 2. ὑδεῖ] *ſcribe*, ὕτε.

p. 237. l. 33. Τιμυελιδος] Τωμυελιδος, H. Steph.

p. 243. l. 25. ἐὰν] ἐᾶν legatur, ait H. Steph.

p. 249. l. 6. Ἀντωνίαν] aliter Ἀντωνινίαν, inquit Giſb. Cuperus.

ibid. col. 1. l. 5. MCXLI.] *lege*, MCCXL.

p. 250. l. 4 πῶς] πρὸς, conjectura H. Stephani

ibid. l. 9. Αὐγγίως] Αὐγχίως, conject. H. Steph.

ibid. col. 1. l. 3. XV.] *lege*, XIII.

p. 251. l. 12. Κατλουύδον] Κοτυάῖον, Holſtenius & Berkelius.

p. 254. l. 19. Τάλλα] Berkelius legit Πάλλα, ex Steph. Byz. in *v.* Θίβα.

p. 256. l. 2, 857.] *ſcribe* 837.

p. 262. l. 3. Σινάρυ —— Σίναρον] *lege*, Πινάρυ & Πίναρον.

ibid. col. 1. l. 1. VIII.] *lege*, IX.

p 264. l. 25. Σίλτιον] Σίπτιον, Berkelius.

p. 272. l. 30. Ἀκος] Ἀβος reſtituit Berkelius.

p. 273. col. 2. l. 2. CCCCXLI.] *l.* CCXLI.

p. 276. col. 2. l. 1. Δ] *lege*, Λ.

p. 279. l. 23. λέγεται δὲ Περσικὴ τις &c.] Colomeſius in Κειμηλίοις literariis, cap. 1. hunc locum corruptum eſſe exiſtimat. quem vide.

p 283. l. 1. Παρησὸν] *lege*, Παρπανισὸν.

Sup-

Supplementum lacunæ, quæ in Scholiis *Euſtathii* occurrit ad verſum *Dionyſii* DCCCLXXXIX, &c. è codice MS bibliothecæ *Claromontanæ* depromptum.

V. 889. Οἶδα γὰρ ἐν προτέροισιν] Οτι τὸ, ἐν ἀρχῇ λόγου, καὶ, περὶ ὀλίγου δὲ, ἐν πρώτοις, λέγει. φησὶ γοῦν, οἶδα ἐμοῦ ἐν πρώτοις ἀκούσας.

891. Εν πλευρῇσι] Οτι πλευρὰν εἶπον θηλυκῶς, καὶ πλευρὸν οὐδετέρως. [1] λέγει καὶ πέζαν, τὴν αὐτὴν πλευρὰν, ἀπορῶν ἑτέρου κυρίου ὀνόματος· τὴν δ' αὐτὴν καὶ κρηπῖδα [2] ἔφη ἐν τοῖς περὶ * τούτοις". Εστι δὲ πλευρὰ, γραμμὴ ἐν σχήματι ἀγώνιος.

899. Ην Κοίλην ἐνέπουσιν] Οτι τὴν Κοίλην Συρίαν ἐπώνυμον οὕτω καλεῖσθαί φησι, τουτέστι Κοίλην φερωνύμως λέγεσθαι, διότι αὐτὴν μέσην καὶ χθαμαλὴν κειμένην ἔχουσιν ὄρη δύο, τό, τε ἑσπέριον Κάσιον πρὸς τῇ θαλάσσῃ κείμενον, καὶ ὁ ἠῷος Λίβανος, ὑφ' ὧν περιέχεται. οὕτω καὶ [3] Ομηρος τὴν Λακεδαίμονα κοίλην λέγει, διὰ τὸ περιειλῆφθαι κυκλόθεν ὄρεσιν. Ο μέντοι [4] γεωγράφος οὕτω φησί· Λίβανος καὶ Αντιλίβανος ὄρη δύο ὡς ἂν παράλληλα, ποιοῦντα τὴν Κοίλην καλουμένην Συρίαν, τελευτῶντα ἐγγὺς τῶν Αραβικῶν ὀρῶν τῶν ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς χώρας, εἰς ἄλλα ὄρη γεώλοφα καὶ καλλίκαρπα, μικρὸν ὕπερθεν τῆς θαλάσσης ἀρχόμενα, Λίβανος μὲν τῆς κατὰ Τρίπολιν, Αντιλίβανος * δὲ τῆς κατὰ Σιδῶνα. καὶ ὁ μὲν γεωγράφος ταῦτα. Ο δὲ Διονύσιος τὴν Κοίλην Συρίαν καὶ πολύπολιν λέγει· καὶ πολλοὺς καὶ ὀλβίους ἄνδρας ἔχουσαν. Καὶ γράφει ἐπαναλήψει, ἐπ' αὐτῆς εἰπών· ἐς νότον ἕρπει, ἐς νότον ἀντολίην τε. Ο δὲ [5] γεωγράφος λέγει καὶ ὅτι πᾶσα ἡ ὑπὲρ Σελευκίδα καὶ Αἴγυπτον καὶ Αραβίαν ἀνίσχουσα χώρα, Κοίλη Συρία λέγεται, ἰδίως δὲ ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ Αντιλιβάνῳ ἀφορισμένη. Συρία δὲ ἀπὸ Σύρου κέκληται. φασὶ γὰρ ὅτι Λιβύης υἱὸς Αγήνωρ, οὗ καὶ Τυροῦς, Φοίνιξ, καὶ Σύρος, καὶ Κίλιξ, ἀφ' ὧν καὶ αἱ χῶραι· καὶ Κάδμος, οὗπερ ἡ Καδμεία ἐπώνυμος.

904. Οἱ μὲν ἐπ' ἠπείρῳ] Οτι τῆς Κοίλης Συρίας οἱ μὲν ἐπ' Ηπείρου, ἤγουν οἱ Ηπειρωτικοὶ, τούτῳ Σύριοι, τουτέστι [6] Σύριοι" καλοῦνται· οἱ δὲ περὶ θάλασσαν Σύροι ὄντες καὶ αὐτοὶ, ὅμως καὶ Φοίνικές εἰσι τὴν ἐπωνυμίαν, γένος Ερυθραῖον. Λέγει δὲ καὶ [7] Ηρόδοτος τούτους ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς καλουμένης θαλάσσης ὑπερβάντας οἰκεῖν τῆς Συρίας τὰ περὶ θαλάσσης, καὶ τοῦτο τὸ χωρίον

1. EUSTATH. v. DXXXV. 2. EUST. DLXXXI. 4. STRABO lib. XVI. 5. ibid. v. CCCXXXII. * l. τούτου. 3. Iliad. B. v. 6. lege Σύροι. 7. Polymn. v. LXXXIX.

μέχρις Αἰγύπτου Παλαιστίνην καλεῖσθαι. ὅθεν καὶ δοκοῦσιν, ὡς ὁ Διονύσιος παραδηλοῖ, ἐπωνύμως ἤτοι φερωνύμως οὕτω λέγεσθαι, ὡς ταυτὸ ὂν Φοίνικάς τε καὶ Ἐρυθραίους εἰπεῖν, ὥσπερ καὶ φοινικοῦν χρῶμα καὶ ἐρυθρόν. Καὶ μὴν ἄλλοι Φοίνικας αὐτοὺς καλεῖσθαί φασιν ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος, ὡς εἴρηται ἤδη. Λέγεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς Φοινίκη πᾶσα ἡ ἀπ' Ὀρθωσίας μέχρι Πηλουσίου παραλία στενὴ καὶ ἀλιτενής. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ Κοίλη Συρία πρὸς διαστολὴν ἑτέρας λέγεται, διότι καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ὁ [1] Διονύσιος ἐρεῖ ὅτι Κοίλην Συρίαν διαδέχεται ἡ ἑτέρα Συρία ἑλκομένη μέχρι Σινώπης, ὅπου, ὡς προγέγραπται, τοὺς Ἀσσυρίους εἶναί φησι. Ὅρα δὲ, ὅτι ὥσπερ τοὺς τῆς Φρυγίας κατοίκους οὐ μόνον Φρύγας ἀλλὰ καὶ Φρυγίους ἄνδρας φαμὲν, ὅθεν καὶ ἄστυ Φρύγιον, καὶ τοὺς ἐν Λυδίᾳ Λυδοὺς καὶ Λυδίους, καὶ τοὺς ἐν Ἀραβίᾳ Ἄραβάς τε καὶ Ἀραβίους, οὕτω καὶ τοὺς τῆς Συρίας, Σύρους τε καὶ Συρίους λέγομεν. Τὸ δὲ Σύρος ἔστι καὶ θηλυκὸν εἰς ρα. λέγεται γὰρ ἡ Σύρα γλῶσσα.

907. Οἳ πρῶτοι νήεσσιν] Ὅτι Φοίνικες πρῶτοι νηυσὶν ἐπειράσαντο θαλάσσης, καθά φησι καὶ Ὅμηρος ναυτικωτάτους αὐτοὺς ἱστορῶν. Πρῶτοι δὲ τὴν κατὰ θάλασσαν ἐμπορείας ἐμνήσαντο, καὶ βαθὺν οὐρανίων ἀστέρων πόρον ἐφράσαντο, οὐχ ὅτι αὐτοὶ τὸν οὐρανὸν πόλοις, ὃ ἐστὶ κύκλοις ἔταμον, τοῦτο γὰρ Αἰγυπτίων εὕρημα, [2] ὡς προείρηται, δι' ἀστρονομίαν, ἀλλ' ὅτι τοῖς ἠστροθετημένοις ἤδη καὶ παρὰ Αἰγυπτίων ἠστρολογημένοις προσέσχον δι' ἐμπορείαν οἱ Φοίνικες. ναυτικώτατοι δὲ Φοινίκων Σιδώνιοι. Ὁ δὲ [3] Γεωγράφος οὕτω καὶ περὶ τούτων φησίν· ὥσπερ Αἰγυπτίων εὕρημα ἡ γεωμετρία ἐκ τῆς χωρογραφίας, ἣν ὁ Νεῖλος ἐργάζεται συγχέων τοὺς τῆς γῆς ὅρους ἐν ταῖς ἀναβάσεσιν, οὕτως ἐκ Φοινίκων εἰς Ἕλληνας ἡ Ἀστρονομία ἥκειν πεπίστευται καὶ ἡ Ἀριθμητική. φιλόσοφοι γὰρ περὶ Ἀστρολογίαν καὶ ἀριθμητικὴν οἱ Σιδώνιοι, ὡς ἐμπορικοὶ καὶ ναύκληροι ἀπὸ λογιστικῆς καὶ νυκτιπλοΐας ἀρξάμενοι, τουτέστιν λογαριάζοντες μὲν τοὺς φόρτους, ἄστροις δὲ σημαινόμενοι τὸν ἐν νυκτὶ πλοῦν, ἀρχὴν ἐντεῦθεν ἔσχον, εἰς Ἀριθμητικὴν καὶ Ἀστρονομίαν. [4] Ἀρριανὸς δὲ ἐν τοῖς περὶ [5] Ἀλέξανδρόν φησιν, ὅτι Φοίνικες μὲν πρὸς τὴν ὀλίγην ἄρκτον μελετῶσι τὰς πορείας, οἱ δὲ ἄλλοι ἄνθρωποι πρὸς τὴν μείζω. Λέγει δὲ ἐκεῖνος ὀλίγην μὲν τὴν κυνόσουραν, μεγάλην δὲ τὴν [6] ἠλίκην", ἀφ' ἧς καὶ οἱ Ἀχαιοὶ [7] ἠλίκωπες", ὡς οἴονταί τινες. Ἡρόδοτος δὲ στοχάζεται καὶ τὰ γράμματα μὴ ὄντα πρὸς τοῖς Ἕλλησιν, ἐκεῖθεν παραδοθῆναι ὑπὸ τῶν μετὰ Κάδμου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλθόντων Φοινίκων, καὶ Φοινίκια καλεῖσθαι.

910. Οἵ τ' Ἰόπην] Ὅτι πόλις Φοινίκης Ἰόπη, κληθεῖσα οὕτω ἢ ἀπὸ τῆς

1. v. DCCCCLXXI. 2. EUSTATH. v. CCXXXII. 3. STRABO lib. XVII. 4. de Expedit. ALEX. lib. IV. 5. l. Ἀλεξάνδρου. 6. l ἑλίκην. 7. l. ἑλίκωπες.

Ἰοῦς,

Ἴους, ἢ ἀπὸ τῆς Ἰόπης θυγατρὸς μὲν Αἰόλου, γυναικὸς δὲ Κηφέως, ἀφ' οὗ καὶ Κηφῆνες οἱ [1] Αἰγύπτιοι.

Γάζαν] Ὅτι Γάζα μὲν Φοινίκης, νῦν δὲ Παλαιστίνης. ἐκλήθη δέ ποτε καὶ Ἄζα, ἢ ἀπὸ [2] Ἄζονος " υἱοῦ Ἡρακλέους, ἢ ὅτι Ζεὺς κτίσας αὐτὴν, κατέλιπεν αὐτόθι τὴν ἑαυτοῦ [3] ἄζαν ". καλοῦσι δὲ οὕτως οἱ Πέρσαι τὰ χρήματα.

Ἐλαΐδα] Ὅτι Ἐλαῒς πόλις Φοινίκης οὕτω λέγεται, διὰ τὸ ἐλαιοφόρον εἶναι.

911. Καὶ Τύρον] Ὅτι νῆσός ποτε ἦν ἡ Τύρος, ἡ τότε δὲ χερσόνησος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Τύρου τοῦ Φοίνικος, ἢ ἀπὸ γυναικὸς Τυροῦς, ἧς καὶ Ἀγήνορος ἡ Εὐρώπη, ἧς ἡ χώρα ἐπώνυμος. Συνῆπται δὲ ἡ Τύρος χώματι πρὸς τὴν ἤπειρον, ὃ κατεσκεύασε πολιορκῶν Ἀλέξανδρος, ὅτε καὶ ἐνύπνιον Σάτυρος ὁραθεὶς ἐχρηστίασεν τῷ βασιλεῖ κατ' ὀνείρου λοξότητα ὅτι σὰ Τύρος, τουτέστι σὴ, Δωρικῶς, καὶ ὑπὲρ τὴν σὴν ἐξουσίαν ἔσται ἡ Τύρος. Τιμῶσι δὲ τὸν Ἡρακλέα ὑπερβαλλόντως οἱ Τύριοι καὶ εἰσὶ πολύτεχνοι. Ἔστι δὲ, φασὶ, καὶ πορφύρα καλλίστη ἡ Τυρία. [4] Ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶ καὶ ὅτι μεγίστη δὴ μετὰ Σιδῶνα ἡ Τύρος, καὶ ὅτι ἀρχαιοτάτη, καὶ δύο λιμένας ἔχει, καὶ ὅτι σεισμοί ποτε γενόμενοι μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ ἄρδην αὐτὴν ἀφανίσαι. καὶ ὅτι ἀτυχήσασα ὑπὸ τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου πολιορκίας, ὅμως ὕστερον καὶ αὐτὴν ἀνέλαβε διὰ τῆς ναυτιλίας, καθ' ἣν ὑπερτεροῦσι πάντων οἱ Φοίνικες. Ἔστι δὲ καὶ περὶ τὸν * Περσικὸν νῆσος Τύρος ὥσπερ καὶ Ἄραδος. Λέγεται δὲ ὅτι ἱερὸν Ἡρακλέους ἐν Τύρῳ ἦν πλουσίως κατεσκευασμένον, καὶ στῆλαι δύο κατὰ τὸν [5] Ἡρόδοτον, ἡ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθου, ἡ δὲ σμαράγδου λίθου λάμποντος τὰς νύκτας.

912. Σιδόνα ἀνθεμόεσσαν] Ὅτι περὶ Φοινίκην πόλεις μετ' ἐπιθέτων ἐκφράζει οἷον εὐπόρως ἔχων τοῦ ὀνομάζειν· λέγει γὰρ Τύρον ὠγυγίην, Βηρυτὸν ἐρατεινὴν, Βύβλον ἀγχίαλον, Σιδόνα ἀνθεμόεσσαν, Τρίπολιν λιπαράν. Περὶ μὲν οὖν τῆς Τύρου εἴρηται τὸ ἀρκοῦν. Ἡ δὲ Σιδὼν, περὶ ἣν χαρίεντά λέγει ποταμὸν ῥέειν τὸν Βοστρηνὸν, πολυτέχνους ἔχει πολίτας καὶ καλλοτέχνους. ὅτι δὲ τοιοῦτοί εἰσιν οἱ Σιδόνιοι, δηλοῦσι καὶ οἱ παρὰ τῷ [6] ποιητῇ παμποίκιλοι πέπλοι Σιδονίων ἔργα γυναικῶν, καὶ ὁ τῆς Εὐνίκης υἱοῦ κρατὴρ, ὃς κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν. Τούτους δὲ Σιδονίους ἀποίκους εἶναί τινές φασι Σιδονίων τῶν ἐν Περσικῷ κόλπῳ. Οἱ δὲ παλαιοὶ ἐναντιολογίας ἱστοριῶν αἰτιῶνται ἐνταῦθα. οἱ μὲν γὰρ τοὺς καθ' ἡμᾶς Φοίνικάς τε καὶ Σιδονίους ἀποίκους φασὶ

1. Αἰθιόπης [illegible]git STEPH. BYZ. in v. Ἰόπη. conſule n[illegible]tas BERKELII, & THO. de PINEDO in [illegible]um locum STEPHANI. 2. Ἄζονος STEPH. BYZ. legit in v. Γάζα. 3. Γάζαν STEPH. BYZ. ibid. ita certe legendum. *Gazam* enim eſſe Perſicam vocem adnotarunt Q. CURTIUS, lib. III. ISIDORUS lib. XV. Orig. & SERVIUS ad lib. I. Æneid. 4. STRABO lib. XVI. * addendum eſt κόλπον. 5. Euterp. v. CLXXXIV. 6. HOMER. Iliad. Z. v. CCLXXXIX. & Ψ. v. DCCXLI.

τῶν

τῶν περὶ τὸν ὠκεανῷ Σιδονίων τε καὶ Φοινίκων, μετατεθέντες καὶ διὰ τί Φοίνικες λέγονται. Διότι, φασὶ, καὶ ἡ θάλασσα ἐρυθρὰ, ὡς ταυτὸ ὂν Φοινικᾶ τε εἰπεῖν καὶ ἐρυθραῖον. οἱ δὲ ἀνάπαλιν ἀποίκους ἐκείνους τούτων τῶν καθ' ἡμᾶς ἱστόρησαν. Περὶ δὲ τῆς Σιδῶνος ταύτης τῆς περὶ τὴν Συριακὴν Φοινίκην, φέρεται ἱστορία. ὅτι θυγατὴρ Ἰοῦς ἡ Λιβύη, ταύτης δὲ καὶ Ποσειδῶνος Ἀγήνωρ, Βῆλος καὶ Ἐνυάλιος. Βήλου δὲ Σίδη καὶ Αἴγυπτος καὶ Δαναός. Ὧν τῆς Σίδης μὲν παρώνυμος ἡ Σιδὼν, τοῦ Αἰγύπτου δὲ ἡ χώρα ὁμώνυμος· ἐκ Δαναοῦ δὲ οἱ Ἕλληνες, Δαναοί. Προείρηται δέ που καὶ ὅτι ὁ Διονύσιος Ὁμήρῳ ἀκολουθῶν τῆς Σιδῶνος τὴν μὲν ἄρχουσαν ἐκτείνει, τὸ δὲ ὁ τῶν πλαγίων συστέλλει, κἂν οἱ ὕστερον αὐτὸ διαφοροῦντες ἐκτείνουσιν. Ὅτι δὲ καὶ σοφοὶ τὰ εἰς Ἀστρονομίαν καὶ Ἀριθμητικὴν εἰσὶν οἱ Σιδώνιοι, ὡς ἐμπορικοὶ καὶ Ναυκληρικοὶ, ἀνωτέρω [1] εἴρηται. Λέγεται δὲ ψάμμος ὑαλίτης εἶναι τοῖς Σιδωνίοις ἐπιτήδεια εἰς χύσιν. [2] Ἡ δὲ Βηρυτὸς κτίσμα ἐστὶ Κρόνου, ἐκ μικρᾶς μεγάλη γενομένη καὶ ἰσχυρὰ, διὸ καὶ οὕτως ἐκλήθη· [3] βηρυτ" γὰρ τὴν ἰσχὺν οἱ Φοίνικες λέγουσιν. Οἱ δὲ φασὶ διὰ τὸ εὔυδρον οὕτω κληθῆναι αὐτήν. βὴρ γὰρ παρὰ τοῖς ἐκεῖ καλεῖται τὸ φρέαρ. Φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Τυράννου † Τρύφωνος κατασπασθεῖσαν ἀναληφθῆναι ὑπὸ Ῥωμαίων, ἤτοι ἀνασῆναι καὶ καινισθῆναι. Ὀξύνεται δὲ Βηρυτὸς, ὡς * τρισύλλαβον, κατὰ καὶ τὸ Κωκυτὸς καὶ Ταρυτός. Μακρὸν ἔχει τὸ υ παρὰ Διονυσίῳ. Ἡ δὲ Βύβλος κτίσμα καὶ αὐτὴ Κρόνου, Ἀδώνιδος ἱερὰ, Κινύρου βασίλειον ἀρχαιότατον, ἀπὸ Βύβλου τινὸς στρατηγοῦ, ἢ ἀπὸ Βύβλου γυναικὸς οὕτω κληθεῖσα, ἢ διὰ τὸ πάσης ἀρχαίας βύβλου κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὴν [4] κεφαλὴν ἀσινέα ἐν αὐτῇ γίνεσθαι, ἢ καὶ διότι Ἶσις τὸν Ὄσιριν κλαίουσα ἐκεῖ τὸ τῆς κεφαλῆς ἀπέθετο διάδημα ἐκ βύβλου ὂν Αἰγυπτίας. φυτὸν δὲ ἡ βύβλος, κατὰ τοὺς παλαιοὺς φυόμενον ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἕλεσι, ῥάβδος ψιλὴ, ὥς φασιν ἐκεῖνοι, ἐπ' ἄκρῳ χάρτην ἔχουσα, φυομένη πολλὴ καὶ ἐν τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ Δέλτα, ἧς κρείττων, φασὶν, ἡ λεγομένη ἱερατική. Τῆς δὲ βύβλου τὸ κάτω ὅσον ἐπὶ πῆχυν τρώγεται, ὥς φησιν [5] Ἡρόδοτος, πνιγὲν μάλιστα ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ. Ζητητέον δὲ μήποτε ἀπὸ τῆς τοιαύτης βύβλου ὡς πεφυκυίας ὑφαίνεσθαι, ἢ πλέκεσθαι, ἢ ἄλλως πῶς συντίθεσθαι, καὶ οἱ τῶν γραμμάτων φύλακες τοιαύτην ποτὲ κατασκευάζεσθαι, καὶ ἡ κλῆσις παρέμεινε καὶ εἰς ἡμᾶς, ἐναλλαγέντος τοῦ υ εἰς τὸ συγγενὲς δίχρονον. Ἐγίνετο [illegible] καὶ πέδιλα ἐκ τοῦ φυτοῦ τῆς βύβλου. Οἱ γοῦν Αἰγύπτιοι ἱερεῖς βύβλινα λέ[illegible]ονται ποτὲ φορεῖν ὑποδήματα. Καὶ πλοῖον δὲ ναυπηγουμένου αἱ Ἁρμονίαι [illegible] παρελύοντο, καὶ ἱστία δὲ πλοίοις ἐγίνοντο βύβλινα, καὶ τὴν [illegible] Ἀβύδῳ δὲ [illegible]

1. vide comment. in v. DCCCCVII. 2. vide STEPH. BYZ. in v Βηρυτός. 3. Βηρύτ legendum, judice BOCHARTO. † lege Τρύφωνος. * lege περιτ[illegible]σύλλαβον. 4. lege φυλακὴν, ut STEPH. BYZANTIUS, in v. Βύβλος. 5. Euterp. XCII.

Ξέρξου

Ξέρξου γέφυραν, ὡς [1] Ἡρόδοτός φησιν, Φοίνικες μὲν λευκολίνῳ ἐγεφύρουν, Αἰγύπτιοι δὲ βύβλῳ. Αἴλιος δὲ Διονύσιος ἐν τοῖς περὶ Ἀττικῶν λέξεων ὑπογράφει σαφέστερον τὴν τοῦ φυτοῦ φύσιν τῆς βύβλου, ἔνθα περὶ φιλύρας φησίν, ὅτι φυτὸν ἡ φιλύρα φλοιὸν ἔχει βύβλῳ παπύρῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ καὶ τοὺς στεφάνους πλέκουσι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ βύβλου.

914. Καὶ Τρίπολιν λιπαρὴν] Ἡ δὲ Τρίπολις, ᾗ τινι σύνεγγυς κεῖσθαι ἱστόρηται τὸ τοῦ Θεοῦ λεγόμενον πρόσωπον, οὕτω καλεῖσθαι διὰ τὸ ἔχειν ἀποικίαν ἐκ τῶν πόλεων Τύρου, καὶ Σιδῶνος, καὶ Ἀράδου, περὶ ἧς ἐν τοῖς περὶ νήσων εἴρηται. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Τριπόλεις διάφοροι.

Ὀρθωσίδα τε, Μάραθόν τε] Ὅτι πόλις Φοινίκων καὶ ἡ Ὀρθωσὶς καὶ ἡ Μάραθος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν Ὀρθωσίδα, Ὀρθωσίαν οὕτως ἄλλοι φασίν, καὶ ἴσως τῷ τοιούτῳ τρόπῳ ὁ Διονύσιος, ὥσπερ τὸν πορθμὸν εἶπε [2] πορθμίδα, καὶ τὰς Ἀμαζόνας [3] Ἀμαζονίδας, καὶ τὴν Ἀσίαν [4] Ἀσιάδα, καὶ τοὺς τῶν ὀρῶν κνημοὺς [5] κνημῖδας, καὶ τὴν Κασσίαν [6] Κασσίδα, οὕτως καὶ τὴν Ὀρθωσίαν Ὀρθωσίδα φησί. Μάραθος δὲ οὐ μόνον ἡ περὶ Φοινίκην αὕτη πόλις περὶ ἣν καὶ ποταμὸς ῥέει Μαραθίας λεγόμενος, ἀλλὰ καὶ Εὐρωπαία ἑτέρα ἐν τῇ τῶν Ἀκαρνάνων γῇ, ἐξ ἧς ὁ μουσικὸς Διόδωρος.

915. Λαοδίκην] Ὅτι ἡ Λαοδίκεια ἡ τῆς Φοινίκης ἀπὸ Λαοδίκης ὠνόμασται ἀδελφῆς Ἀντιόχου, ὡς μικρὸν κατωτέρω [7] ῥηθήσεται. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Λαοδίκεια Λυδίας, ἣν Ἀντίοχος ἔκτισε παῖς Ἀντιόχου τῆς Στρατονίκης, χρησμοῦ δοθέντος ἐν ὀνείροις τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ποιῆσαι τοῦτο. Τὴν δὲ ἐν Φοινίκῃ Λαοδίκειαν λευκὴν αὐτὴν φασί ποτε κληθῆναι καὶ [8] Ῥάμανθαν, διότι ποιμήν τις βληθεὶς κεραυνῷ ἀνεβόα Ῥαμανθάς, ἀφ' ὕψους ὁ Θεός. Ῥαμὰν γὰρ ἐγχώριον, τὸ ὕψος· [9] ἀθὰς δὲ ὁ Θεός. Διάφοροι Λαοδίκειαι, ὧν εὐοινοτάτη αὕτη ἡ Συριακή. Διαφορεῖται δὲ ἡ πόλις αὕτη· καὶ γὰρ τετρασύλλαβον Λαοδίκη λέγεται, καὶ κατὰ παραγωγὴν Λαοδίκεια, ὡς Ἀπάμη, Ἀπάμεια, Εὐρώπη Εὐρώπεια, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

916. Καὶ Ποσιδήϊα ἔργα] Ὅτι ὥσπερ παρὰ τῷ [10] Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ τὸ ἐν Φαίαξι Ποσιδήϊον διὰ τοῦ ι' ἔχει τὴν τετάρτην ἀπὸ τοῦ τέλους, ἤγουν τὴν σι συλλαβήν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα παρὰ τῷ Διονυσίῳ λέγοντι περιφραστικῶς ὅτι Ποσιδήϊα ἔργα, ἤγουν Ποσιδήϊόν ἐστι περὶ τὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἱερὰ τέμπεα, ὅ ἐστι [...] τὰ τῆς Δάφνης ἀλσώδη δάση καὶ κοιλώματα, περὶ ἧς μετ' ὀλίγον εἰρήσεται. Ποσειδῖον λέγεται τετρασύλλαβον κατὰ τὸ ἐντελὲς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος

1. Polymn. xxxiv. 2. DIONYS. v. CCCXLIV. 3. v. DCLV. 4. lege Ἀσίδα, ut DIONYS. v. CCXXXI. 5. v. DCCXIV. 6 v. DCCXLVIII. 7. vide comment. in v. DCCCCXVIII. 8 Ῥάμιθα legitur apud STEPH. BYZ. quem vide. 9 ἄθας apud STEPH. BYZ. 10. Odyſſ. Z. v. CCLXVI.

τέμενος, τὴν μὲν ἄρχουσαν ἔχον διὰ διφθόγγου τῷ λόγῳ τῆς προσοχῆς, τὴν δὲ παραλήγουσαν διὰ τοῦ ι, τῇ ἀπελεύσει τοῦ τ διφθόγγου ἑνὸς στοιχείου, ᾧ λόγῳ καὶ [1] Ὀππιανὸς τὸ ἀλγεινόεις ἀποχανάσας τὴν δίφθογγον εἰς μονόφθογγον διὰ τοῦ ι γράφει, ὡς [2] προειρέθη, τὴν παραλήγουσαν. Διαληφθὲν δὲ ἐκ τετρασυλλάβου τὸ τοιοῦτο ἐντελὲς Ποσιδήιον εἰς πεντασυλλαβίαν γέγονεν. Ἐν οἷς καὶ ὁ λιμὸς ἐκ τοῦ λέλειμμαι, καὶ ἡ ἰδέα ἐκ τοῦ εἴδους, καὶ αἱ χεράδες ἐκ τῶν χειρῶν ῥαγάδες, καὶ τὰ χίμετλα τὰ ἐν τῷ χειμῶνι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γινόμενα ἀπὸ [3] καύματος.

Τέμπεα Δάφνης] Ὅτι κατὰ τὴν ἱστορίαν ὑπέρκειται τῆς Ἀντιοχείας μʹ στάδια ἡ Δάφνη, κατοικία μὲν μετρία, ἄλσος δὲ μέγα ἔχουσα συνηρεφές, οὗ κύκλος ὀγδοήκοντα σταδίων διαρρεόμενον πηγαίοις ὕδασιν. Ἔνθα ἐπανηγύριζον οἱ ἐγχώριοι, ὅπου καὶ τέμενος ἄσυλον. Ἀρριανὸς δὲ περὶ τούτων οὕτω γράφει· Ἐν Δάφνῃ τῇ πρὸς Ἀντιόχειαν ἄλσος τι ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ αὐτὴ ἐκείνη ἡ Δάφνη Λάδωνος, ἡ φεύγουσα τὸν ἐραστὴν Ἀπόλλωνος, ηὔξατο τὸν ὑπὸ γῆς ἀφανισμὸν, καὶ ἔτυχε τῶν εὐχῶν. Ἄλλοι δὲ περὶ αὐτῆς οὕτω φασί. Δάφνη ἐπ᾽ Ἀντιοχείᾳ ἡ ποτὲ πόλις Ἡρακλείας, εἰς ἣν πολλοὺς κυπαρίττους ἐφύτευσε Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, ἧς ἐγγὺς τὸ τοῦ Ἐπιφανοῦς Ἀντιόχου βουλευτήριον. Ταύτην σεισμὸς ἐκάκωσεν ἐπὶ Τραιανοῦ, ὥστε τοὺς Ἀντιοχεῖς ἐγγράψαι, ΟΙ ΖΗΣΑΝΤΕΣ ΑΝΕΣΤΗΣΑΝ ΕΝ ΘΕΩ ΣΩΤΗΡΙ. Σημείωσαι δὲ ὅτι αὕτη μὲν ἡ Δάφνη ἑνικῶς λέγεται. Πρὸς τῷ Πηλουσιακῷ καὶ τοῦ Νείλου στόματι χωρίον τι &c.

1. halieut. Δ. v. LXXIII. 2. vide comment. in v. DCCCIII. 3. lege χείματος.

EDI-

EDITIONES DIONYSII,

Quæ noſtram hanc præceſſerunt.

Dionyſius, Latine. Antonio Becharia interprete. Venet. MCCCCLXXVII. *4to.*

Carmine Latino Heroico, per Priſcianum. Venet. MCCCCLXXXII.

Latine, Becharia interprete. Venet. MCCCCXCVIII. *4to.*

Carmine Latino Heroico, per Priſcianum, cum notis Joachimi Camerarii. Vien. MDXII. *4to.*

Græce. Venetiis, MDXIII. *8vo.*

Carmine Latino Heroico, per Priſcianum. Venet. MDXVIII. *8vo.*

Carmine Latino Heroico, per Priſcianum. Florentiæ, MDXIX. *8vo.*

Græce & Carmine Latino Heroico, per Priſcianum, cum notis C. Calcagnini. Baſ. MDXXII. *8vo.*

Græce & Latine, (interprete Joanne Camerte monacho Franciſcano) cum notis Jacobi Ceporini. Baſil. MDXXIII. *8vo.*

Græce & Carmine Latino Heroico, per Andream Papium. Colon. MDXXX. *8vo.*

Latine, Antonio Becharia interprete. Baſileæ, MDXXXIV. *4to.*

Carmine Latino Heroico, per Simonem Lemnium. Venet. MDXLIII.

Græce, cum Comment. Euſtathii, & variis Lectionibus, per Rob. Stephanum. Pariſ. MDXLVII. *4to.*

Græce & Latine, cum notis Jacobi Ceporini. Baſil. MDXLVII. *8vo.*

Carmine Latino Heroico, per Priſcianum. Lugduni, circa annum MDL.

Græce & Latine. Antuerp. MDLIII. *8vo.*

Græce, cum notis Guil. Morelii. Pariſ. MDLVI.

Latine, cum Comment. Euſtathii Latine verſis, & notis per Abelem Matthæum. Pariſ. MDLVI. *4to.*

Latine, cum Commentariis Euſtathii Latine verſis, per Bernardum Bertrandum, apud Oporinum MDLVI. *8vo.*

Græce, cum notis Guil. Morelii. Pariſ. MDLIX. *4to.*

Græce & Latine, cum notis Jacobi Ceporini. Baſil. MDLXI. *8vo.*

Græce, cum variis lectionibus, per H. Stephanum. Pariſ. MDLXVI. fol.

Græce & Carmine Latino Heroico, per Andr. Papium, cum notis ejuſdem. adjecta eſt verſio Priſciani, cum notis Papii. Ant. MDLXXV. *8vo.*

Carmine Latino Heroico, per Andr. Papium. Antuerp. MDLXXVI. *8vo.*

Græce & Latine, (interprete H. Stephano,) cum comment. Euſtathii, & notis variorum, per H. Steph. Pariſ. MDLXXVII. *4to.*

Græce & Latine, cum notis Jacobi Ceporini, & Verſione Priſciani. Baſ. MDLXXXV. *8vo.*

Carmine Latino Heroico, per Rufum Feſtum Avienum, cum notis Pithœi. Pariſ. MDXC.

Græce & Latine, cum variis lectionibus, per Jac. Lectium. Aureliæ Allobrogum, MDCVI. fol.

Græce. Cantabrigiæ, MDCXXXIII. *8vo.*

Carmine Latino Heroico, per Rufum Feſtum Avienum. Madriti, MDCXXXIV. ſi *Joanni Harduino*, notis in Plinium, fides. nobis enim videre non contigit.
Græce & Latine, cum Tabulis Geographicis, & notis Guilielmi Hill. Londini, MDCLVIII. 8*vo*.
Græce. Londini, MDCLXVIII. 8*vo*.
Græce, cum verſione Papii, & notis variorum, ex recenſione Tanaq. Fabri. Salmurii, MDCLXXVI. 8*vo*.
Græce & Latine, cum Euſtathii Comment. tabulis Geographicis & notis Guil. Hill. Londini, MDCLXXXVIII. 8*vo*.

MSS CODICES,

Quorum lectionibus variantibus, ſive etiam Gloſſis & commentariis, aucta eſt hæc Editio.

Codex Baroccianus, in Bibliotheca Bodleiana, num. 78. continens textum Dionyſii.
Codex alter, Bodleianus NE. num. 2. 16. in quo nudus textus Dionyſii.
Codex in Bibliotheca Publica Cantabrigienſi; in quo Dionyſii textus, una cum Euſtathii commentariis. hunc litera *C.* deſignamus.
Codex Collegii Etonenſis; in quo item textus Dionyſii, & Euſtathii commentarii: quem notamus litera *E.*
Codex in Archivis Laudinis, in Bibliotheca Bodleiana, C. num. 31. continens textum Dionyſii, & interſperſas paſſim Gloſſas interlineares. hujus nota *α*.
Codex inter Barocciano, num. 147. continens textum Dionyſii, ac Gloſſas interlineares, una cum luculenta Paraphraſi; quam integram in verſus priores 1011. (reliqua enim infelici neſcio quo caſu periit) jam demum in publicum emiſimus. nota hujus eſt *β*.

PERIE-

PERIEGESIS
PRISCIANI.

ANDREAS PAPIUS
LECTORI.

CUM Dionyſii Alexandrini de ſitu orbis poëma, una cum Latina interpretatione mea, hortatu C. V. Lævini Torrentii avunculi ac Mæcenatis mei, in lucem emitterem; operæ pretium facturus videbar, ſi antiquam ex eodem auctore verſionem, ſeu Priſciani, ſeu Fannii, ſeu alterius cujuſcumque, tamquam acceſſionem adjungerem. duas fere ob cauſas. unam, quod eodem eſſet argumento: alteram, quod multis partibus caſtigatiorem, opera mea, in manus hominum venturam conſiderem. Sed nonnihil me commovebat, quod cogitabam fore quibus hic labor non admodum probaretur. dictitaturos enim aliquos, meliori cuipiam ſcriptori utilius tantumdem operæ impendi potuiſſe. nam hunc, neque ob eximiam aliquam elegantiam vehementer expetendum, neque quod eruditionem promittat, quæ non aliunde copioſius parari poſſit. præterea jam aliquoties haud negligenter editum. iis me prius hoc loco purgandum putavi, quam de caſtigatione mea quidquam agendum. Primum igitur, ad auctorem quod attinet, quamvis optimo cuique beneficium maximo, ſine dubio, fructu ac laude præſtatur; tamen interdum neque deteriori, cum ſine incommodo noſtro poteſt, negandum eſſe, vel eorum exempla omnibus perſuadere debent, quos hoc tempore manum ſcriptoribus, haud paulo me hercule hoc noſtro & impolitioribus, & inutilioribus, admovere videmus. Alterum multo eſt levius. frequenti enim editione adeo non eſt factus emendatior, ut quoties editus eſt, toties pene corruptum eſſe recipere auſim: non prioribus modo vitiis propagatis, ſed novis etiam inde, ut ſolet, exortis. Nam qui exemplar illud primi nobis adornarunt, e quo expreſſa fere ſunt ea, quæ paſſim recenter excuſa reperiuntur, ſive Aldinum id eſt, ſive (quod non arbitror, nam antiquius nullum adhuc tale vidi) Aldino paulo ſuperius, cum interpretationem novis interdum verſibus auxere, tum in opuſculo caſtigando ita ſunt verſati, ut non obſcure, quam in ſuis tantummodo ſcriptis libertatem alius uſurparet, ipſi in alienis ſibi permiſerint. more majorum, hoc eſt illius temporis, quo præſtantiſſimos etiam auctores ſemidocti, ut plurimum, correctores pro ſua libidine tractabant: quæ vitioſa erant non tam ex veterum codicum (quos habebant ſæpe præclariſſimos) fide atque auctoritate reſtituentes, quam ſuo arbitrio magis etiam vitiantes: tum pleraque quæ proba erant ſuo judicio tamquam ſuſpecta removentes, ſuaque in eorum locum ſufficientes. quæ omnia lectorem facile latebant, cum nudus duntaxat textus ederetur, nullis adjectis notis, nullis mutandi rationibus redditis. Ejus rei plurima quidem exempla jamdudum ab aliis obſervata ſunt, qui in repurgandis auctorum ſcriptis operam poſuerunt: ſed nullum hoc noſtro, etſi in auctore minoris momenti, clarius adnotari potuiſſe, fidem facile ſum facturus iis, quibus hanc editionem videre continget. In qua adornanda, quibus codicibus ſim adjutus, paucis explicabo. Primum omnium duobus me exemplaribus inſtruxit bibliotheca Caroli Langii, magno litterarum damno, ante biennium defuncti: altero pervetuſto (impreſſo Venetiis anno CIↃ. CCCC. LXXXII. Aldino altero; in quo C. Langius e manuſcripto codice varietates

lectionum adnotarat. De manuſcripti illius lectionibus & Veneto libro editionem plane jam adornaveram; cum ecce mihi tertium exemplar, ſed mutilum, ſuppeditat collegium trilingue Buſlidianum: & quartum poſtea magnis in litteras & omnem antiquitatem meritis clariſſimus, familiaris meus Ludovicus Carrio I. C. quod e bibliotheca Gemblacenſi apud ſe habebat. Hæc duo cum e prioribus illis multas caſtigationes adjuverunt, tum novas non paucas addiderunt: nonnulla etiam quemadmodum de conjectura erant a me reſtituta, ut ſuis locis admoneo, confirmaſſe, teſtis eſt amiciſſimus Antonius Hurnius, eleganti ingenio juvenis, qui in eis conferendis auxilio mihi fuit. His exemplaribus adjutus, quantum potui, operam dedi ut Priſciani hanc, ſeu Fannii eſt, interpretationem integritati ſuæ reſtituerem. Quæ paſſim præter Dionyſium adjicit, unde petita ſint, (e Solino autem omnia ſunt,) ne quid deſiderares, admonui. Quid effecerim, benigne lector, tuum erit judicium: vale. III. KAL. Sextiles, Lovanii.

NOTARUM EXPLICATIO.

A. Aldinus codex.
V. Venetus.
L. Langianus MS.
C. Carrionis MS.
B. Buſlidianus MS.

P

* PERIEGESIS PRISCIANI.

NAturæ genitor, quæ mundum continet omnem,
Annue, rex cœli, poſitum telluris & undæ,
In quas imperium mortalibus ipſe dediſti,
Materiæ tantæ me promere carmine digno.
Incipiens terræ tractus, pontique meatus,
Et fluvios canere, atque urbes, populoſque per orbem
Diſcretos; late refluum memorare parabo
Oceanum : tellus quo cingitur æquore tota,
Inſula ceu ſeſe diffundens littore vaſto.
Non tamen aſſiduo teres undique margine circum
Clauditur hæc, bifido ſed brachia littore pandens
Arctatur rapidos curſus ad ſolis utrimque,
Aſſimilis fundæ. ſed quamvis corpore toto
Una ſit hæc, homines tres dicunt eſſe diremtas.
Et primam Libyen; poſt, Europen; Aſiamque.
Sed Libyam Europæ diſcernit finibus amplis
Linea, quam obliquant Gades atque oſtia Nili:
Qua boreæ excurrit Memphitis terra ſub axes,
Atque locum novit Spartano fama Canopo.
Sed terras aquilo qua frigore damnat iniquo,
Europen Aſiæ Tanaïs disjungit ab oris:
Sauromatas linquens Scythiam qui gurgite vaſto

A. PAPII NOTÆ.

* Libellum hunc (ſicut & de ponderibus & menſuris poëma) Priſciano aliquando attributum, docti viri Rhemnio Fannio tranſſcripſerunt, qua auctoritate non ſatis ſcio, de hoc præſertim opuſculo. nam & Caroli Langii MS codex Priſciano inſcribebat, hoc titulo, *Periegeſis Priſciani*: & reliqua omnia exemplaria C, V, A, conſentiebant. quorum ſingulorum inſcriptionibus referendis non eſt cur tempus teramus. De Buſlidiano ideo nihil teſtari poſſum, quod in eo nec caput erat, nec pedes. Ita igitur Aldinam inſcriptionem ſequor, ut integram per me ſuam ſibi ſententiam relinqui ſciant, qui Fannii eſſe malunt: ſi modo id firmis rationibus conſtituere poſſunt. Mequidem, cui nulla illorum argumenta cognoſcere licuit, cum omnium codicum quos citavi conſenſus, tum illud ſatis tuetur, quod non videam cur Priſcianum talis poëmatis pudere debeat.

V. 4. *Materia tanta.*] Sic A, & V. Sed L. *materiam tantam* rectius; niſi C, quod editum eſt juvare videretur. in eo ſic ſcribitur. *Materie tanta me promere carmina digna.*

Per-

Perſtringit, præcepſque ruit Mæotida poſcens.
At medius finis jam jam declinis ad auſtrum eſt,
Quas Helleſponti fauces dixere priores:
Sed magis auſtralis ſunt terminus oſtia Nili.
Per mare ſic fluvioſque duos diſcernitur orbis.
Aſt alii terris malunt diſcernere terras.
Finibus eſt Aſiæ (latus arctum) lingua ſupernis,
Caſpia quam mediam faciunt atque æquora ponti
Euxini: locus hic diſcrimen dicitur eſſe
Europes Aſiæ disjungens ruribus arva.
Aſt alius finis longiſſimus exit in auſtros,
Qui ſecat Ægypti terras æquorque Sabæum:
Separat hic Libyen, Aſiæ confinia rumpens.
Talia mortales perhibent diſcrimina terræ.
  Circuit oceani gurges tamen undique vaſtus:
Qui, quamvis unus ſit, plurima nomina ſumit.
Finibus Heſperiis Atlanticus ille vocatur:
At boreæ qua gens fervens Arimaſpa ſub armis,
Dicitur ille piger, nec non Saturnius: idem
Mortuus eſt aliis, minimo quod lumine ſolis
Perfruitur: tarde radios nam ſuſcipit ortus,
Nubibus & craſſis premitur, nimbiſque gravatur.
Unde tamen primo conſcendit lumine Titan,
Eôumque vocant atque Indum nomine pontum.
Sed qua devexus calidum polus excipit auſtrum,
Æthiopumque ſimul pelagus rubrumque vocatur:
Qua deſerta patet tellus ardore peruſta.
Circuit oceanus ſic totum maximus orbem,
Nominibus variis celebratus & æquore tanto.

A. PAPII NOTÆ.

23. *Perſtringit*] Edidi ex L. quamvis C, A, V, habeant *præſtringit.* quia Tanain per Scythas fluere, & verum eſt, & ipſe Dionyſius indicat, dum ait --- ἐς Σκυθίην τε.

24. *Declinu*] Sic recte L, C. In A, & V, *declivu.*

27. *Duos*] Sic L, C, Tanain nimirum & Nilum. A, & V, *patens*, etiam non male.

30. *Æquora*] Sic L, C. Male A, & V, *æquore.*

32. *Europes Aſiæ*] L, C. Sed A, & V, *Europæ atque Aſiæ* falſo

40. *Fervens*] Sic L, C. In A, & V, apertum vitium, *ferens.*

42. *Mortuus &c.*] Sic C, V, & L. etſi quædam in eodem male. Sic enim totus verſus eſt in L, *Mortuus eſt alius minimo quos* &c. In A, *mortuus aſt* corrupte.

43. *Ortus*] C, *orbis.*

45. *Tamen*] Sic C, & V, ad quem modum eadem particula verſu 37 paulo ante eſt uſus. A, *autem.* nec diſſentiebat L. niſi quid Langii diligentiam fugit. nam *autem* falſum eſſe puto.

50. *Circuit*] Ab hoc verſu incipiunt chartæ exemplaris Buſlidiani.

Hinc

Hinc atque inde ſinus penetrabilis efficit ille
Exiguos multos, dirimens mare, quattuor amplos.
Perſecat Heſperiam primus, qui porgitur undis,
Pamphylumque latus Libyæ portendit ab oris.
Hoc minor eſt, reliquis major, quem Caſpia tellus
Suſcipit intrantem vaſtis aquilonis ab undis,
Nomine Saturni quod Tethys poſſidet æquor:
Caſpius iſte ſinus ſimul Hyrcanuſque vocatur.
At duo, qui veniunt auſtralis ab æquore ponti,
Hic ſupra currens mare Perſidis efficit altum,
E regione ſitus qua Caſpia volvitur unda:
Fluctuat aſt alter Panchæaque littora pulſat,
Euxini contra pelagus protentus in auſtros.
Hoſce ſinus perhibent, quos Tethyos efficit unda,
Majores: nam ſunt alii multique minores.
Nunc maris Heſperii luſtrabo carmine tractus,
Flexibus in variis qui frangitur æquore pontus,
Has ſtringens pelago terras, circumfluus illis;
Montibus & radens ſuppoſtaſque urbibus oras.
Adſis o numen, ſtudiorum præſul & artis,
Ordine principium capiens Atlantis ab unda:
Herculeo celebrant qua metæ munere Gades,
Cœliferaſque tenens Atlas ſtat monte columnas.
Eſt primus vaſtis qui pontus Ibericus undis

A. PAPII NOTÆ

54. *Perſecat Heſperiam*] Sic C, B, V, A, & nihil differebat L. optime. miror itaq; unde Morelius (qui interpretationem hanc Rhemnio tribuit) edat *Heſperium*: & in variis lectionibus Dionyſii, quod ibi Codd. nonnulli habent---ἄλα τέμνει, hinc probet. errat ſane. nam Priſcianum, ſi quid omnino hinc peti poſſet, ἄλι τέμνει, legiſſe rectius judices.

56. *Hoc minor*] Edere cogitabam hunc locum antea ut in A, & V, extabat, mutata tantum diſpunctione, hoc modo, *Hic minor eſt, reliquis major,* &c. quod ita requireret loci ſententia: addita emendatione, *Hoc minor eſt.* Sic enim clariora & concinniora omnia fore videbam. nam Caſpius ſinus eſt, ut ait Dionyſius, ---ὀλίγος μὲν, ἀτὰρ προφερέστατος ἄλλων. Eam conjecturam poſtea confirmarunt C. & B. hic quidem ſine ullo alterius ſcripturæ veſtigio: ille autem *hic* in ordine verborum habebat, & eadem manu ſupra adſcriptum *hoc*, ſicut & alias aliquando.

68. *Qui*] Sic L, C, B. *quo* A, V, non recte.

69. *Has ſtringens*] Sic C. optime. Reliqui libri omnes *aſtringens*, male.

70. *Suppoſtaſque*] Et hunc locum ita reſtitueram ex conjectura: quam communiter C, & B, comprobarunt. A, & V, habebant *ſuppoſtas*. L, *appoſtaſque*. particulam *que* ex L, petieram. *ſuppoſtas* autem ex A, V, retinueram. quod mallem oras montibus urbibuſque ſuppoſtas quam appoſtas dici. etſi *appoſtaſque* editurus eram, nuſquam enim conjecturis tantum tribuo, ut eas recipere in textum audeam, niſi ab exemplaribus adjuventur.

73. *Qua*] Sic C, B. *quam* A, V.

Dividit

Dividit Europen Libya, communis utrique.
Hinc atque hinc ſtatuæ ſunt. ambæ littora cernunt,
Hæc Libyes, hæc Europes, adverſa tuendo.
Gallicus hinc gurges, qui Celtica littora pulſat,
Excipit. hinc ſequitur Ligurum cognomine dictus:
Qua domini rerum terris crevere Latinis,
Ad Petram Leucen aquilonis ab axe reductis,
Quæ freta Sicaniæ concludit littore curvo.
Inſula ſed Cyrnos propriis pulſatur ab undis,
Inter Sardinium pelagus Celtumque refuſis.
Inde ſalis tumidus Tyrrheni volvitur æſtus,
Ad partes vergens auſtrales. excipit iſtum
Sicaniæ gurges, ſolis deflexus ad ortus:
Qui procul effuſus Pachyni diſtenditur oris,
Ad Cretæ ſummam, quæ prominet æquore, rupem;
Qua Gortyna potens, mediis qua Phæſtus in arvis.
Arietis hanc rupem ſimulantem vertice frontem,
Pro merito Graii criû dixere metopon.
Hoc mare Gargani concludit Iapygis ora.
Illinc incipiens extenditur Adria vaſtus,
Ad boream penetrans pelago, ſolemque cadentem:
Ionius pariter ſinus hic perhibetur ab orbe.
Dividit & geminas diverſis partibus oras,
Quas tamen extremas conjungit terminus unus.
Ad dextram partem protenditur Illyris alma;

A. PAPII NOTÆ.

77. *Statuæ*] Sic omnes codices præter A, in quo eſt *ſtelæ*, ut plurimis poſtea ſequentibus locis: quibus omnibus Aldinorum temeritas pro *ſtatuis*, *ſtelas* ſupponit. ea fortaſſe cauſa quod στήλας male *ſtatuas* reddi ſibi perſuaſerant.

79. *Hinc*] Sic L, B, C. *hunc* A, V.

80. *Hinc*] L. B. Ceteri *hunc*.

82. *Reductis*] Sic L, C. Male A, V, *reductus*. ad terras enim Latinas, non Liguſticum gurgitem refertur.

85. *Inter Sardinium*] In A. erat *Intra Sardoum*. In V, *intra Sardinium*. In B, *Inter Sardonum*. In L, *Inter Sardinium*. In C. *inter Sardinium*, & eadem manu ſupra *di* adſcriptum *do*. Igitur *Sardoum* ab iis, quibus ad ſolum Latine dici poſſe videbatur, e *Sardonium* eſſe corruptum putarim. ſed *Sardinium* an *Sardonium* ſcribendum ſit haud queam ſtatuere. *Sardinium* quidem plures codices habent: *Sardonum* autem, quod eſt in B, vitium eſt pro *Sardonium*. *Inter* vero ſine dubio ſcribendum eſt.

87. *Iſtum*] Sic V, B. *Ipſum* C. *Illum* A.

89. *Qui procul* &c.] Sic L, C, B, niſi quod B habet *effuſis*. Secundam ſyllabam *Pachynus* fere breviat interpres imitatione Græca. Aldini enim libri ſcripturam *Pachyni tenditur oris*, & V eneti cum ea pene congruentem *Pachynis tenditur oris*, pro adulterinis habeo.

90. *Ad Cretæ* &c.] Sic L. C. B. Male A. *Creten ſummam qua*. & V, *Ad Creten ſummam, qua*. Summam rupem ἄκρην intelligendum, frequenter etiam *ſummam* duntaxat vocat.

Poſt

Poſt hanc Dalmatiæ populorum Martia tellus.
At lævam Auſoniæ porrectus continet iſthmos,
Quem tria circumdant maria undique littore curvo:
Tyrrhenum, Siculum, nec non ſimul Adria vaſtus:
Finibus at propriis exceptant ſingula ventos:
Tyrrhenum zephyro, Siculum ſed tunditur auſtro,
Adria ſuccurrens eôo frangitur euro.
At poſt Sicaniam tractu diffunditur alto
Ad Syrtin pelagus, Lybicis quæ cingitur oris,
Majorem: poſt quam minor excipit æquora longe.
Atque ſinu gemino reſonantia littora pulſant.
Finibus a Siculis Cretæum provolat æquor,
Ad ſolis veniens ortus, Salmonida poſcens,
Dicitur eôus qui Cretæ terminus eſſe.
Poſt hanc eſt geminum mare vaſtum fluctibus atris,
Flatibus Iſmarici boreæ quod tunditur acris,
Qui ruit adverſus celſæ de partibus arcti.
Quod prius eſt Pharium perhibent; hoc littora tangit
Præcipitis Caſii montis: poſt unda ſecunda
Sidonium eſt pelagus: penetrat qua gurgite pontus
Iſſicus, arctôas ad partes æquore vergens;
Non longe rectus: Cilicum nam frangitur oris.
Hinc zephyros poſcens, veluti draco flectitur undis,
Qui juga montivagus vaſtat, ſilvaſque fatigat.
Partibus extremis Pamphylia clauditur iſto:
Atque Chelidoniæ rupes cinguntur eodem.
At procul hunc zephyrus finit Patareïde ſumma.
Poſt hæc arctôas ad partes adſpice rurſus
Ægæum, ſuperat qui fluctibus æquora cuncta;
Diſperſas vaſto qui gurgite Cycladas ambit:

A. PAPII NOTÆ.

102. *At*] Ita C, B. Ceteri *ad*, male.

107. *Succurrens*] Sic omnes. ſed L, *Succreſcens*.

116. *Flatibus* &c.] Sic C, L, B; niſi quod in L, pro *quod*, erat *qua*. A, *fluctibus Iſ. b. q. t. atris, Quod ruit*.

118. *Hoc* &c.] Sic A, V. ſed C, B, *hac*. L, *hac littora tangunt*. ſuſpicor legendum ut C, B. *Hac* autem refert undam.

124. *Qui*] Ita L, C, B. male. A. V. *quod*.

130. *Qui gurgite Cycladas ambit*] Sic L, C, B, V. Aldus hic edit *ſporadas qui gurgite cingit*, quod citra controverſiam a ſciolis corruptum eſt e Græco, in quo Σποράδων eſſe mentionem videbant, non Κυκλάδων. quaſi non & in eodem utræque ſint mari: & ita vicinæ, omnibuſque modis ſimiles, ut tantum non & appellationibus confundantur. Certe eadem utriſque pulcerrime & conveniunt, & attribuuntur à ſcriptoribus. ut cum Virgilius *ſparſaſque per æquor Cycladas* dicit, venuſtiſſime illis applicat quod manifeſte

Terminat hunc Imbros pariter Tenedoſque coërcens,
Anguſta trahitur qua fauce Propontidis unda:
Aſia quam ſupra populis diſtenditur amplis
Ad notiam partem, qua latus ducitur iſthmos.
Threïcius ſequitur poſt Boſporus, oſtia Ponti:
Hoc nullum perhibent terras anguſtius orbis
Eſſe fretum dirimens: hic ſunt Symplegades arctæ.
Panditur hinc Ponti pelagus Titanis ad ortus;
Quod petit obliquo boream ſolemque meatu.
Hinc atque hinc medio procurrunt æquore colles.
Unus, qui veniens Aſiæ de parte Carambis,
Dicitur auſtralis: ſed contra finibus alter
Prominet Europæ, hunc criû dixere metopon.
Ergo conveniunt adverſi, gurgite tanto
Diſtantes quantum ternis tranſire diebus
Evaleat navis. bimarem ſic æquore Pontum
Adſpicias, ſimilem cornu quo flectitur arcus
Nervo curvatus diſtento. dextera nervum
Aſſimilat: recto trahitur nam linea ductu,
Extra quam boream quod ſcandit ſola Carambis:
Sed formam cornu geminatis flexibus edit
Littus quod Pontum cingit ſub parte ſiniſtra.
In quam Mæotis penetrans aquilonis ad axes,
Quam Scythiæ gentes circumdant undique ripis,
Et matrem Ponti perhibent Mæotidis undam;
Scilicet hinc Ponti vis exit gurgite multo

A. PAPII NOTÆ.

alioquin e Sporadum nomine ſumtum eſt. item quod Horatius (*Cycladas nitenteis* & *fulgenteis* vocans) Cycladibus, noſter Dionyſius eadem de cauſa Sporadibus accommodat, cum ait, Νῆσοι δ' ἑξείης Σποράδες περιπαμφανόωσιν Οἷον ὅτ' ἀννεφέλοιο &c.

138. *Hinc*] Sic L, C, B. Optime *hinc*, id eſt, e Thracio Boſporo. Ἐκ δὲ τῦ λιγόμενος. Male A, & V, *hic*.

140. *Procurrunt*] L, C, B, optime. A, V, *percurrunt*.

142. *Auſtralis*] Sic L. Ceteri *auſtrali*.

147. *Cornu quo* &c.] Sic L. Reliqui *cornu quod flectitur arcus Nervo curvati diſtento*. ſi non corrupte, certe impedita admodum conſtructione.

150. *Quod ſcandit*] Sic C, & B. Ceteri *quo ſcandit*. neutra lectio ſatis mihi facit: illam tamen, quod ſenſum aliquem habeat, ſi *extra quam* interpretemur *præter quam*, potius expreſſi. Legendum puto, *Extra quam, boream qua ſcandit, ſola Carambis*.

154. *Scythiæ gentes*] Ita L. C, B. optime. Sic Virgil. *At non qua Scythiæ gentes*. A, V. *Schytica*.

156. *Hinc Ponti vis*] Sic optime L, C, B, nec longe recedit V, *Hic Ponti vis*. Peſſime A, *Hic Ponti vix*. Quid enim ſibi vult *Ponti torrens*? Porro *hinc* e Græco pulcerrime expreſſum eſt, ἐκ τῆς γάρ. Quod in B, eſt *vis exigit æquore multo*, neſcio an merito poſſit exigi, etſi nullius exemplaris conſenſu adjuvatur. *exigit* ſic accipio ut *exigitur*, tamquam *ſe exigit* ſignificet.

Cimmerium

Cimmerium torrens per Boſporon: hic ubi Taurum
Cimmerii gelidis habitant ſub finibus imum.
Hæc maris eſt ſpecies, ſplendens hæc forma profundi.
Nunc tibi telluris regiones carmine pandam,
Ut cernas animo non viſas lumine terras,
Atque docens alios lauderis pectore docto.
Incipiens Libye, tenuiſque a Tethyos undis,
Oceanus Tyrias qua pulſat gurgite Gades,
Tenditur ad notias partes, & ſolis ad ortus.
Et menſæ formam reddit menſoribus artis,
Quam tradunt terræ non æquam margine cuncta.
Terminat hæc fines rubri prope littora ponti
Latos: Æthiopum populos quos poſſidet alter:
Quem calidis juxta terris paſcuntur Erembi:
Has pelli ſimiles pardi dixere priores:
Namque ſolum ſqualens urbes diſtinguit opacas.
Hac ſitis, hac humor latos variatur in agros.
Sed ſummam Libyen habitant ad Tethyos undas,
(Alcidæ qua ſunt ſtatuæ) Mauruſia plebes.
Poſt hos immenſæ Nomadum de ſemine gentes:
Atque Maſæſylii, nec non Maſylia proles.
Saltibus hos duris aſper ſilviſque vagantes
Victus alit ſæva quæſitus cæde ferarum:
Scilicet ignaros terras perſindere raſtris;
Agricolaſque boves plauſtris domitare ſonoris:
Namque errant nemorum per dumos more ferarum.
Quos prope tenduntur fines Carthaginis altæ;
Perpetuas Tyriis celebrat quæ condita laudes:
Qua regnans felix Dido per ſæcula vivit,

A. PAPII NOTÆ.

158. *Imum*] Ita L, C, B. Inepte A, & V, *unum.*

163. *Libye*] Sic L, C. Male B, A, V, *Libya.*

164. *Qua*] Sic L, C, B. Sed A, V, *Qui*, male.

166. 167. *Et menſa* &c. *Quam tradunt* &c.] Hi duo verſus ſic in A; & V, leguntur, *Et meſſis formam reddit meſſoribus arcis, Quam tradunt terra non aqua margine cinctam:* niſi quod V, *menſoribus* habet. Quidam rectius paulo priorem verſum ſic ediderunt, *Et menſa formam reddit menſoribus arcta.* Ego e tribus Codd. conſentientibus L, C, B, priorem ita reſtitui ut neminem improbaturum puto. alterum edo ex ſolo C, cui partim aſſentiebatur & B, in quo erat, *non aquam margine cuncta.* In L, eſt *non aqua margine cincta*, quæ lectio probari poſſet, niſi ab illa vinceretur.

169. *Populos*] Sic omnes libri. *populos* igitur nominandi caſu poſuit.

171. *Has*] Sic L, C, B. Male A, V, *Hos.* ad terras enim Eremborum, non Erembos pertinet.

180. *Perſindere raſtris*] Ita L, C, B. Sed A, V, *proſcindere aratris*, neſcio unde petitum.

Atque pudicitiam non perdit carmine falſo.
Hanc minor inſequitur Syrtis. majorque ſecunda:
Qua tumor immenſus Tyrrheni pellitur æſtus:
Acceſſuſque furit, ſiccíſque receſſus arenis.
Aſt inter Syrtes urbs eſt quam nomine dicunt
Eſſe Nean polin. hanc ſupra juſtiſſima fertur
Hoſpitiis gaudens gens degere Lotophagorum.
Hos licet ad fines deſertas cernere terras
Extinctis populis Naſamonum Marte Latino.
Asbyſtæ poſt hos terrarum rura tenentes
In medio: ſummus Libycis & gentibus Ammon:
Nec non Cyrene clarorum mater equorum;
Urbis Amyclææ populus quam condidit olim.
Marmaridæ poſt hos Ægypti ad flumina vertunt:
Gætulique ſuper ſunt, vicinique Nigretes.
Continuo poſt hos ſequitur Phauruſia tellus.
Hanc habitant juxta Garamantes Debride clari:
Quæ ſuperat cunctas urbs miro munere fontis,
Frigore qui noctis fervet calefactus & umbris,
At ſolis friget radiis glacialis & igni.
Omnibus extrema populis clauduntur in ora
Æthiopes: Libyes ubi finit littora Cerne,
Oceanum nimio quæ pulſat ſole calentem.

A. PAPII NOTÆ.

186. *Carmine falſo*] Sic C, B, Virgilii nimirum. Notum eſt enim & epigramma illud, in quo Dido Virgilii hanc injuriam queritur. A, V, in eundem ſenſum, *carmine ficto.* Quod autem in L, erat *crimine faſſo*, quam edidimus ſcripturam adjuvat. nam *faſſo* ad *falſo* proxime accedit. alioqui plane rejicienda eſt ea lectio. non enim exiſtimo interpretem alludere ad illud Virgilii voluiſſe. *Huic uni forſan potui ſuccumbere culpæ Anna (fatebor enim) miſeri* &c.

189. *Acceſſuſque* &c.] Sic L, C, B, niſi quod C, *Acceſſumque* habebat Male A, V, *Acceſſuque fu.. s. q. receptus ar.* Illa enim ſcriptura pulcerrime exprimit Græcas dictiones πλημμυρὶς, ἄμπωτις.

191 *Nean polin*] Sic L, C. Minus recte B, A, V, *Neapolin.*

196. *Summus*] Sic L, C, B. ſed L, etiam *eſt* ante *ſummus* habebat: ſic, *In medio eſt ſummus* &c. Minus recte A, V, *In medio ſummis.*

198. *Populus*] Sic L, C, B. Sed A, V, *proles* falſo.

199. *Ægypti ad flumina vertunt*] Sic C, B. optime. Langianus codex, *Ægypti ad flumina vergunt.* nec hoc male: ſed *vertunt* præfero. ſic Virgilius, *Et ſeptemgemini turbant trepida oſtia Nili.* quaſi *ſe turbant.* Adjuvant & V, A, edendo, *Ægyptia flumina vertunt.* vix enim dubitare debemus quin ex *Ægypti ad* fluxerit *Ægyptia.*

200. *Super ſunt*] Neſcio unde L, C, B, V, communiter ſcribant unica dictione *ſuperſunt.*

202. *Debride*] Sic L, C, B. Male A, V, *Debrite.* De hac urbe & fonte Solinus polyhiſtor. cap. xxxi.

207. *Littora*] Sic L, C, B. Male A, V, *littore.*

Nec

Nec longe ſervent Blemyorum collibus agri.
Hinc fluvii pinguis deſcendunt flumina Nili.
Partibus a Libycis, qui currens ſolis ad ortus,
Siris ab Æthiopum populis cognomine fertur:
Verſum cultores Nilum dixere Syenes.
Hinc boreæ currens ad partes flumine pingui,
Fertilis Ægypti terras fœcundat opimas,
Septenoque ferit Pellæum gurgite pontum.
Non alius tantum fluviorum ditat arenas,
Atque trahens limum complectitur ubere campos.
Hic latis Libyen Aſiæ diſterminat oris:
Hæc ortus cernit, videt auſtros illa calentes.
Hunc habitant juxta ſapientum corda virorum,
Diſpoſuere vias qui vitæ mente potenti:
Et primi dederant ſulcos & ſemina terris,
Obliquos ſolis tractantes pectore curſus.
Horum telluris fines nunc carmine dicam,
Et formam, celebrat quam gloria magna per orbem.
Hæc igitur latis diffuſa pateſcit in arvis
Fertilis, & ſuperans alias pinguedine glebæ.
Marginibus laterum formatur at undique ternis:
Lata quidem boreæ ſub littore tenditur oris:
Aſt ortus anguſta petit ſummamque Syenem;
Qua celſi mediam montes utrimque coërcent:
Irrigui per quam deſcendunt flumina Nili.
Hanc habitant homines multi, pariterque opulenti.
Qui veteris claræque colunt ſub mœnia Thebes,
Quam perhibent centum portas habuiſſe priores;
Filius Auroræ Memnon qua regna tenebat.
Hic ſunt & ſeptem mediis in finibus urbes,
Quas celebrat totum diſcurrens fama per orbem.
Et quicumque maris vivunt prope littora vaſti,
Qua lacus eſt ingens liquidæ Serbonidis undæ.
Ad cujus zephyrum Macetum ſunt mœnia regis:
Et Pharos Idotheeș ſcopuli Pallenidis alti.

A. PAPII NOTÆ.

232. *Qua*] Sic L, C, B, rectius quam A, V, *Quam*.

240. [illegible]] Sic L, C, B. ſed A, V, *vaſta*.

242. *Macetum*] Ita L, C, B, V, cum hic, tum inferius verſu 433, pro quo edere maluit Aldus *Macedum*. Ego tamen illam ſcripturam genuinam habeo: & Macedones appellatos fuiſſe Macetas ſuſpicor, ex his Euſtathii verbis, ſcholio in Dionyſii verſum 427, ἦν δέ τις μοῖρα Μακεδονίας Μακέτη λεγομένη, ἐξ ἧς καὶ ἡ Μακεδονία Μακετία ἐλέγετο.

Poſt urbs ſub Caſio Peluſi vergit ad ortum:
Navigiis populus duris quam poſſidet aptus.
Non tamen eſt Libyes ponendus finibus iſte:
Scilicet eôas Nili qui continet oras,
Nili, quem circum floret mirabilis arbor
Extinguitque ſitim pomo cui nomen adipſos.
Hæc facies Libyes. hic claudit terminus illam.
Sunt tamen huic aliæ gentes: quæ littore ſummo
Tethyos, aut mediis habitant telluris in arvis,
Et gratas circum ripas Tritonidis undæ:
Hic lapis, Heliotropius qui nomine vero
Dicitur, eſt: vertit radios nam ſolis in unda,
Si quis eum fuſa labris immergat aënis,
Sanguineaque rubens reſplendet luce coloris.
Purior at ſoli renitet nudatus ab undis.
Si placet Europes quoque me tibi dicere formam,
Haud taceam. ſimilis Libyæ eſt: ſed vergit ad arctos:
Finibus & pariter diſtentis pergit ad ortus.
Linea namque Aſiæ ſimilis disjungit utramque.
Hæc notias ſpectat partes, aquilonis at illa.
Aſt ambas unam ſi terras eſſe putemus,
Aſſimulent conum laterum compagibus æquis:

A. PAPII NOTÆ.

248. 249. *Nili, quem &c. Extinguitque &c.*] Solinus ſub finem cap. XXXIIII.

249. *Extinguitque*] Sic L, C, B. Male A, V, *extinguit qua.* Id nimirum non viderant, qui deeſſe hic quædam, quæ Dionyſius habet, viderant.

251. *Huic*] Sic L, C, B. Corrupte A, V, *hic.*

254. *Hic lapis Heliotropius qui nomine vero Dicitur, eſt:*] A, *Hic lapis heliotropius eſt qui nomine vero Dicitur, invertit.* nec diſſentiebat L, præterquam quod pro *invertit* habet *hic vertit.* C, B, *Hic lapis heliotropius qui nomine vero Dicitur eſt, vertit.* niſi quod B, *heliotropium* ſcribit. V, *Hic lapis heliotropius qui nomine vero dicitur convertit.* Quidquid horum amplectaris, non potes quin aliquo modo in quantitatem *heliotropius* admittas. Ego C, B, ſum ſecutus, quibuſcum & V, toto priore verſu convenit. Vocem autem *heliotropius*, *e* duntaxat elemento addito, ita immutari video, ut in hexametrum carmen commodiſſime recipiatur: Si nimirum *eeliotropius* ſcribatur, tamquam a Græco ἠελιοτρόπιος. Nam ſi Græcis licet nunc ἠέλιος, nunc ἥλιος, ut quoque loco commodum eſt, efferre; quidni & nobis liceat, dum Græcis utendum eſt, Græcam in iis libertatem uſurpare? Librarios quidem nihil facilius quam geminatum *e* (ſi modo Prisciano ita placuit) latere potuiſſe quis non videt, conſueta vocis ejuſdem orthographia deceptos? ſequenti verſu ſive quis *hic vertit*, ſive *eſt, vertit*, ſive, ut L, *hic vertit*, legat, non contendam. Hæc e Solini capite XXIX. poſt medium deſumta ſunt.

257. *Sanguineaque*] Sic C, B. Sed L, A, V, *Sanguineique.*

258. *Soli*] L, B, *ſole.*

259. *Tibi dicere*] Sic L, C, B. Abſurde A, *nunc dicem*, ſed operarum vitio. V, enim habet *nunc dicere*, falſo.

Cujus

Cujus ad occaſus eſt ſummum, lata ſub ortu.
Sic Europa tibi facili dignoſcitur arte.
Ad cujus ſummum prope metas Herculis alti,
Magnanimæ gentes, dederat quîs nomen Iberus,
Ad ſpatium multum terrarum rura colentes,
Oceanum boreo contingunt frigore durum:
Scrutanturque decus pulcrum ſapientibus auri.
Quos tamen haud maculat præſens nec dejicit abſens.
Qua ſunt Germani bellaces, atque Britanni.
Saltibus Hercyniis Germania ſubjacet atrox:
Hæc tergo ſimilis taurino dicitur eſſe.
Et paſcit volucres, mirum, fulgentibus alis,
Quîs ducibus noctu cernuntur flexa viarum.
Pyrrhenes ſequitur mons. poſt hunc Celtica tellus,
Eridani fontis contingens rauca fluenta:
Hic Phaethonta ſuum caræ luxere ſorores:
Hic electra legunt alnis ſtillantia Celtæ,
Succina quæ memorant, mellis vinive colore;
Quæ paleas rapiunt tractu frondeſque caducas.
Poſt hos Tyrrheni. quos juxta ſolis ab ortu
Incipiunt Alpes: quibus exit gurgite vaſto
Oceani rumpens glacialis littora Rhenus.
Hunc prope conſurgit fons Iſtri flumine longo:
Qui poſcens ortus Euxini pervenit undas,
Irriguam Peucen amplexus gurgite quino.
Cujus in arctôas eſt partes barbara tellus,
Innumeras gentes gremio complexa reducto,
Cui finem faciunt Mæotidis oſtia vaſtæ.
Hinc ſunt Germanique truces, & Sarmata bellax,
Atque Getæ, nec non Baſtarnæ ſemina gentis,
Dacorumque manus, & Martia pectora Alani,
Atque dromon Tauri retinentes fortis Achilli,
Anguſtum & longum Mæotidis oſtia juxta.

A. PAPII NOTÆ.

272. *Scrutanturque*] Sic L, C, B. Apertum vitium eſt in A, V, *ſcrutaturque*.

277. *Et paſcit* &c.] Solinus. cap. XXII. in principio.

279. *Poſt hunc Celtica*] L, C, B, & lex carminis. In A, V, *poſt hunc eſt*.

289. *Ortus Euxini pervenit undas*] Sic L, C, B. pulcerrime. In A, erat *ortum Euxini percurrit in undas*, ab emendatoribus lectione corrupta. Nam V, bona fide vitium repræſentabat, ſic, *ortus Euxini pervenit in undas*.

291. *In Arctoas*] C, B, *ad arctoas*.

294. *Hinc*] L, *Hic*, nec male. *Hinc* autem pro *ab hac parte*, boreali nimirum, hoc loco accipiendum.

295. *Atque Getæ*] Sic L, C, B, V. Sed A, *at quod* operarum vitio.

Hos

Hos equites ſupra celeres funduntur Alani:
Atque Melanchlænum populus metuendus in arcu.
Poſt, Hippemolgi ſunt, Hippopodeſque potentes,
Atque Geloni, cum Neuris, pictique Agathyrſi:
Hic ubi deſcendit porrecta Boryſthenis unda,
Euxinumque ſubit criû prope tracta metopon.
E regione jacet locus hic Symplegados arctæ.
Hic ſunt Aldeſci quoque, Panticapique fluenta:
Dividui currunt Ripæis montibus ambo.
Immiſcent qua ſe Ponti glacialibus undis,
Naſcitur electrum præfulgens luce nitenti,
Menſe ſolet primo qualis ſplendeſcere luna.
Hos adamanta legunt juxta fortes Agathyrſi.
Tot dirimit gentes Aquilonis partibus Iſter.
Hujus ad auſtrales terras Gerrhæque feroces,
Noriciique colunt bellaces, Pannoniique,
Et Myſi Thracum boreis in finibus orti:
In quorum terris, quas Ponti præfluit unda,
Ignipotens oleo commiſto gignitur herba,
Medica cui nomen: cujus compeſcere flammas
Si quis aqua cupiat, plus ignem paſcit in illa:
Pulveris hunc jactus potis eſt extinguere ſolus.
Thraces arant poſt hos latiſſima rura tenentes:
Quæ torrens ſtringit finitque Propontidis unda,

A. PAPII NOTÆ.

299. *Funduntur Alani*] Sic A, nec differebat L. Ceteri codd. C, B, V, habent *Agavi*: quæ ſcriptura cum quibuſdam exemplaribus Græcis facit, quæ verſu 308 legunt φῦλον Ἀγαυῶν. ut credibile ſit perantiquam eam varietatem Græcorum codicum eſſe, etſi ab Euſtathio non agnoſcitur. Nam Priſcianum exiſtimo, ut quod ſentio eloquar, *Agavi*, non *Alani* ſcriptum reliquiſſe: tanti apud me eſt duorum illorum MSS auctoritas. Langiano quidem plurimum etiam, ut meretur, tribuo: ſed nimirum quoties variare adnotatum eſt, nam omiſſumne aliquid aliquando fuerit ſcire non poſſum, cum aliena fide, ut admonui, exemplar hoc citem.

302. *Geloni*] Sic L, A, V. Sed C, B, *Gelonus*. nec male.

306. *Aldeſci*] Sic A, V. Sed L, C, B, *Ardiſci*.

311. *Fortes Agathyrſi*] Sic L, C, B, V. Aldus edit *algetes*, cum *algentes* edere conſtituiſſet, ſtudio exprimendæ vocis Græcæ ψυχροῖς Ἀγαθύρσοις. audacter, ut ſolet, genuina dictione loco mota.

315. *Myſi*] A, *Mæſi*, nec diſſentiebat L. appellatione Latinis notiore.

316. *In quorum*, &c.] Vide Solinum. cap. XXIII. in fine.

316. *Præfluit unda*] L, C, B. rectius quam A, V, *perfluit*.

319. *Cupiat*] Sic C, B. & Solini verba adjuvant, [illegible] *geſtias*. Libenter autem Priſcianus quæ de Solino transfert paribus verbis exprimit. L, A, V, *capiat*; nec male fortaſſis.

Atque

Atque Helleſponti fauces, Ægæus & altus.
Naſcitur hic ſcopulis Pallenæ gemma refulgens,
Aſterium perhibent. ſtellis certare putatur.
Et flammæ ſimilis ſplendenti lumine lychnis.
Hi ripas Iſtri porrectas undique cingunt.
Europæ reliquas nunc partes adſpice ternas,
Phœbæos vergens quibus eminet illa ſub ortus.
Prima eſt, Hiſpanum quæ frangit littore pontum.
Altera, Tyrrhenum quæ pulſat molibus æquor.
Tertia, quæ Graios circumflua gurgite paſcit.
Sed tamen oceanum contingit Iberica tellus
Occiduum : Calpen qua ſummam ſuſtinet unam
Herculis e ſtatuis : quam ſupra dives & alta
Terteſſus ; Cempſique, ſedent qui collibus imis
Pyrrhenes, cœlum qui tangit vertice ſummo.
Aſt ambas inter, tellus jacet Auſonidarum :
Limite quam recto mediam ſecat Apenninus.
Qui mons, incipiens boreis ex Alpibus altus,
In freta Siculiæ porrectas terminat oras.
Hunc urbes circum, populi, genteſque frequentant:
Quos breviter retegam noſtro tibi carmine cunctos.
Tyrrheni primum fortes, juxtaque Pelaſgi;
Cyllenes quondam propria qui ſede relicta
Tyrrhenis ſocias petierunt navibus arces.
Hos prope ſunt omni ſuperantes laude Latini.
Quorum per terras decurrit in æquora Tibris
Regius, irriguo dirimit qui gurgite Romam;

A. PAPII NOTÆ.

323. *Ægæus & altus*] Sic L, C, B, A, V. Sed A, V, puncto poſt *Ægæus* poſito, & ſequentis verſus initio ita edito, *Naſcitur hic ſcopulus*, occaſionem vitii poſterioribus dederunt: inter quos Morelium ſic edidiſſe video, *& altis Naſcitur hic ſcopulis*.

324. *Pallenæ*] Sic ſcribo ex C, V, B. in quibus erat *Pallene*. L, *his ſcopulis Palarea*. A, *Pallenes*, e Græco.

327. *Hi*] Sic L, C, B. Male A, V, *hic*. *Cingunt*] Sic L, C, B. Male A, V, *ſtringunt*.

330. *Littore*] Sic L, C, B. Sed A, V, *littora*, inepte.

333. *Tamen*] *Tamen* pro *autem* poſuit.

334. *Calpen*] Sic L, C, B. Male A, V, *Calpe*. *Qua*] C, B, *qui*.

335. *Statuis*] Sic ubique L, C, B, V quum A, conſtanter habeat *ſtelis*.

338. *Inter*] Sic C, B. Reliqui *intra*.

348. *Terras* &c.] Sic L, C, B. Sed A, V, *terram diſcurrit*. Poſt hunc verſum in Aldina editione ſequitur hic,

Ante alios Thybris fluvios præſtantior omnes.

qui abeſt ab omnibus codd. L, C, B, V. Neque dubium quin eum Priſcianus præter legem acquiſiverit per correctores Aldinianos, per quas perſonas nullo jure Romano poterat. Itaque adimendum illi putavi, ut non paucos etiam alios, de quibus ſuis locis admonebo.

Romam, quæ genitrix regum dominatur in orbem.
Poſt hos pingue ſolum ſequitur, Campania dives.
Hic ubi Parthenopes domus eſt caſtiſſima, frugum
Fertilis: hanc pontus propriis exceperat undis.
Ad noton eſt, longe ſupra Sirenida rupem,
Picentis Silari gurges, ſpectabile flumen.
Hunc habitant prope Leucani, Brettique coloni,
Ad Leucen petram longiſſima rura tenentes.
Hinc eſt ad boream zephyri quæ ſumma vocatur:
Sub qua ſunt Locri celeres, qui tempore priſco
Illuc reginam propriam venere ſecuti:
Auſoniamque tenent, qua currit flumen Alecis.
Mœnia cernuntur Metaponti deinde, Crotonque,
Quam pulcer gratam præterfluit Æſarus urbem.
Ulterius pergens hinc templa Lacinia cernes.
Poſt hæc eſt Sybaris, periit quæ numinis ira,
Præponens hominum tumulos cœleſtibus aris:
Ponere qui priſcis auſi certamina ſoli.
Samnites medio complectitur Itala tellus
In gremio: Marſoſque ſimul. tunc deinde Tarentum
Tangitur æquoribus, quod munivere Lacones.
Continuo Calabræ telluris rura ſequuntur.
Uſque Hyrii ſummam ſed tendit Iapygis ora:
Qua ſalis Adriaci trahitur vaſtiſſimus æſtus,
Atque ſinum penetrans Aquileium, colligit undas.
Alta Tegeſtræon poſtremæ mœnia terræ,
Qua ſinus Ionius finitur gurgite laſſo.
Hi ſunt Auſoniæ populi genteſque potentes.
Flexilis hinc pontus convertens vergit ad ortus,
Atque Liburnorum terras, Hylleſque feroces,

A. PAPII NOTÆ

355. *Picentis*] Sic C, B. Adjuvat & V, in quo *Dicentis* vitioſe legitur. A, *Peucentis.*

356. *Brettique*] Sic L, B, & C, in quo eſt *Bretique.* A, V, *Brutiique.*

357. *Leucen petram*] Sic L, C, B. In A, *Leucopetram.*

360. *Illuc*] C, *Iſthuc* recte: nec multo aliter B, *Iſthic.*

367. *Ponere qui priſcis auſi certamina ſoli*] Hunc verſum nec intelligo, nec ſtatuere poſſum, an de Sybaritis, an Samnitibus potius ſit accipiendus. Itaque ut in A, legitur, reliqui, varietatibus exemplarium hic adnotatis, ſi quid alicui fortaſſis in mentem venire poſſit. L, habet *Poſcere qui piſcis.* C, *Poſcere qui piſcis,* ſed primo *s* eraſo. B, *Poſcere qui Piſis,* & ſupra *Piſis* adnotatum eſt *civitas.* V, *Poſtere qui priſcis.*

372. *Sed*] Sic [redacted]i ſe.

379. *Hylleſque*] Id enim ſibi velle video, tam C, B, ſcribendo *Hylleſque:* quam A, V, *Hylliſque.* L, habet *Hyloſque.*

Bulimeon

Bulimeon pariter præſtringens littora currit:
Et venit Illyrias late porrectus ad arces:
Qua tollunt montes excelſa Ceraunia ſummos.
Cernitur hic tumulus, qui Cadmi dicitur eſſe
Harmoniæque ſimul. namque hic ſerpentibus illi
Corpora poſt tempus longum mutaſſe feruntur,
In ſenio: poſtquam patriam Thebaſque relinquunt.
Hic illos aliud poſuerunt numina monſtrum:
Namque duo tumuli concurrunt peſte futura,
Significant quoties ſæviſſima damna colonis.
Hæc regio fontem mirandæ concipit undæ,
Quem merito veteres dixerunt nomine Sacrum.
Nam gelidus ſuperat cunctarum frigus aquarum:
Accenſaſque faces ſi quis prope duxerit undam,
Extinguit flammas; recipit ſed rurſus eaſdem,
Admoveat dextra cum extinctam lampada fonti.
Sed ſupra Thracen, nec non Epiron, ad auſtros,
Principium terræ doctiſſima Græcia ſumit:
Adſcendens multum, geminatoque æquore cincta,
Ægæo Siculoque: movent quæ flamine venti
Diverſo: Siculum zephyrus tenet, eurus at altum
Ægæum. ſequitur Pelopis poſt inſula lata;
Conſimilis platani folio; quod muris acutam
Æquiparat caudam: cujus jacet iſthmos imago,
Hellados ad boream ſibimet confinia jungens:
Latior at tellus, folium ceu flexile, circum
Cingitur æquoribus. zephyrumque Triphyllidis arva
Excipiunt: per quam deſcendit flumine pulcro
Alphæus; qui Meſſeni diſcinditur undis

A. PAPII NOTÆ.

382. *Qua* &c.] Sic L. Reliqui omnes libri male, *Quas tollunt monteis excelſa Ceraunia ſummas.*

387. *Hic*] Sic L, C, B. Reliqui *hinc.*

389. *Significant*] Sic L, C, B. Male A, V, *ſignificat.*

390. *Hæc regio* &c.] Solinus cap. XII. ſub initium.

396. *Nec non Epiron, ad auſtros*] Sic L, [redacted] exemplar, *quaque Oricon accipit auſtros.* ad ſententiam quidem utrum legas nihil intereſt. nam Oricos Epiri portus eſt. neque neſciebant id fortaſſis hemiſtichii illius fabricatores: ſed non ſatis eſſe putabant eodem ſenſu transferri, niſi & verba, quæ præſertim propria ſunt, retinerentur. Idem & ante verſu 130 fecerant: & toto paſſim libro frequentia occurrunt exempla.

399. *Quæ*] Sic L, C, B. Male A, V, *qua.*

406. *Zephyrumque Triphyllidis*] Sic A. nec diſſentiebat L, niſi (quod magis puto) Langium fugit. Nam C, B, V, omittunt *que*: eamque veram eſſe ſcripturam puto. In quibuſdam etiam Græcis codicibus producebatur prima dictionis τριφυλλίδος ſyllaba.

Eurotæ: terris ambo naſcuntur Aſeis:
Hic tamen Eleos, & dividit ille Laconas.
Hic mediis habitant late telluris in arvis
Arcades Apidanei ſub ſcopulis Erymanthi;
Qua Melas, atque Crathis fluvii, qua currit Iäon,
Tenditur atque vetus qua longo gurgite Ladon.
Hic merulos perhibent albos, mirabile dictu:
Hic naſci lapidem, qui tacto accenſus ab igni
Extingui nequitur; quem Graii nomine vero
Asbeſtum memorant. ferri nitet ille colore.
Juxta eſt Argivûm tellus, pariterque Laconum:
Ortus Argivi, verguntque Lacones ad auſtros.
Æquoribus geminis iſthmos pulſatur utrimque:
Hoc Ephyren contra zephyrus, ſed verberat illud
Eurus; in immenſum quæ mergitur unda profundum,
Nomine quam Danaï dixere Saronida priſco.
Attica ſed tellus poſt iſthmum ſolis ad ortum eſt.
Hinc Orithyiam Boreas rapuiſſe puellam
Traditur. hic Iliſſus aquis devolvitur amnis.
Bœotum ſequitur finis: quo dicitur unda
Eſſe poteſtatis diverſæ. namque duobus
Fluminibus mutat vervecum lana colorem:
Hoc fuſcat niveas; hoc albat gurgite nigras.
Locridis inde ſolum ſequitur regionis, & ora
Theſſalis, & tellus Macetum cum mœnibus altis:
Sub cujus ſcopulis tangentes vertice cœlum
Speluncæ veteris ſervant inſignia cladis:
Finibus in mediis terrarum namque videntur
Oſtrea muricibus ſiccata latentibus eſſe:
Diluvium latebras dederat quod piſcibus illas.

A. PAPII NOTÆ.

410. *Et*] Sic L, C, B, V. In A, *at*.

412. *Apidanei*] Sic L, C, V. Sed A, *Apidanees*, e Græco. *Scopulis*] Sic L, C, B. Sed A, V, *ſcopulos*, falſo.

415. *Hic* &c.] Solinus. cap. XII. paulo ante medium.

416. *Lapidem*] Sic L, C, B. Abſurde A, V, *linum*.

420. *Verguntque Lacones*] Sic L, C, B. Sed A, V, *que* omittunt.

422. *Contra zephyrus*] Sic L, C, B. Sed A, V, *contra eſt*.

423. *Quæ mergitur*] Sic C, B, V. In L, *quæ vergitur*. In A, *qua mergitur*.

428. *Quo*] Sic L, C, B. Falſo A, V, *qua*.

429. *Eſſe* &c.] Solinus. ſub finem cap. XII.

433. *Macetum*] Sic L, C, B, V. de quo diximus verſu 242.

434. *Scopulis*] Sic C, B, recte. Reliqui *ſcopulos*; ut *tangentes* non ad *ſpeluncæ* pertineat, ſed ad *ſcopulos*. Hic verſus, ſicut & 7 ſubſequentes e Solino. cap. XIV. poſt principium.

Concipit

Concipit & parit hic naturæ munere gemma,
Quam pæaniten perhibent, prægnantibus iſta
Auxilium confert, facilis relevamine partus.
Cernitur hinc niveas attollens vertice rupes
Æmus Threïcius. quem contra tenditur agris
Ad zephyrum regio Dodones lata feracis.
Ad cujus notias partes, ſub rupe Aracynthi,
Ætolæ gentis ſunt belli laude potentis
Campi: quos medios Acheloïa perſecat unda,
Et mare Trinacrium perrumpit Echinadas inter.
Regna Cephallenæ prope ſunt ſapientis Ulyſſi.
Iſta galactiten ripis oſtendit in altis:
Uberibus prodeſt, nec non infantibus idem:
Et ſi quis terat hunc, albeſcit lacte liqueſcens.
Hunc fluvium juxta, præclaros ſolis ad ortus,
Phocis ad arctôos ventos extenditur ingens,
Donec contingat calida oſtia Thermopylarum,
Sub juga Parnaſſi: Cephiſſos gurgite magno
Quam mediam dirimit, deſcendens murmure vaſto:
Qua templum Phœbi memorabile Delphica ſedes.
Nunc magno nobis ſunt inſulæ ore canendæ,
Quas homines toto diſperſas æquore cernunt.
Eſt igitur ponto tellus circumflua prima,
Cui nomen Gadis. ſtatuas hæc Herculis inter
A Tyriis colitur, Cotinuſa vocata vetuſtis.
Continuoque jacent Gymneſiæ. has Baleares

A. PAPII NOTÆ.

439. *Gemma*] Sic L, B, V. Sed C, A, *gemmam*. Quam edidi genuina ſcriptura eſt. nam ſi *gemmam* legas, quomodo *hic* deſignabit Macedoniam, cum præcedat *tellus Macetum*: neque appellatio ulla maſculina ſit in uſu, ad quam interpres referre ſe poſſit. Deinde, ut poſſet, tamen duæ illæ voces conjunctæ *concipit* & *parit* aliud quiddam præ ſe ferunt: quod quale ſit, Solini locus, qui hic exprimitur, docebit. Is fine cap. XIV. varie quidem leg[illegible]MSS quam impreſſis codicibus. Sed hic locus diſſenſionem librorum ita pulcre componit, ut Solino mutuum hoc non ſine fœnere Priſcianus reſtituat. Vera igitur lectio eſt, *hunc eundem & concipere, & parere, & parturientibus opitulari, fama prodiga eſt.* quamvis aliter Martinus Antonius Delrio edidit.

443. *Æmus Threïcius*] Hic verſus cum ſequentibus nonnullis uſque ad 510. e chartis Buſlidianis perierant.

448. *Inter*] Sic L, C. Male A, V, *intra*.

450. *Iſta*] C, *Iſte*. non male, quamvis non *Achelôus*, ſed *Acheloïa unda* præcedit.

451. *Uberibus* &c.] Solinus cap. XII. ſub initium.

462. *Statuas*] Sic L, C, V, Sed A, ſuo more *ſtelas*.

464. *Gymneſiæ*] Sic L, C, Sed A, V, *Gymnaſiæ*.

Romani memorant. hinc frangitur æquor Ebuſo.
Sardiniæ poſt quam pelago circumflua tellus
Fontibus e liquidis præbet miracula mundo:
Quod ſanant oculis ægros; damnantque nefando
Perjuros furto, quos tacto flumine cæcant.
Poſt quam non longe cernuntur littora Cyrni:
Corſida quam pariter, geminato nomine, dicunt.
Hanc ſolam perhibent catochiten gignere terram.
Corporibus lapis hic, ceu glutine tactus, adhæret.
Nulla tamen tellus altiſſima robora ſilvæ
Sic alibi generat. dehinc rupes Æolidarum;
Quas ſeptem numero perhibent, cognomine Plotas:
Quippe viam ratibus pelago dant undique vaſto.
Trinacriæ poſt has moles diſtenditur ampla:
Cardinibus ternis laterum quam terminat actus,
Procurrens Pachyno longe, clauſtriſque Pelori,
Exterrenſque rates Lilybæi cautibus aſpris.
Eminet ad zephyrum Lilybe: Pachynuſque ſub ortum:
Adſpicit Auſoniam boreæque Pelorus ad axes.

A. PAPII NOTÆ

465. *Frangitur æquor Ebuſo*] Ita ſolum Carrionis exemplar; ſed, meo calculo, veriſſime: nam vulgare illud *æquore Ebuſos*, quod in A, erat, non repugnante L; & quemadmodum V, habet, *æquore Buſos*, ſimpliciter dicam, inepta ſunt. maria enim inſulis frangi, non mari inſulas, dicimus.

467. *Fontibus* &c.] Solinus. cap. IX.

468. *Quod ſanant oculis ægros: damnantque nefando*] Sic pulcerrime L, C. Ut e loco Solini, unde hæc deſumta ſunt, quivis intelligere poteſt. Peſſime A, V, *Quod ſanant ægros, pandunt damnantque*. Sequenti autem verſu, ejuſdem loci Solini auctoritate inductus, pro *flumine* legendum puto *lumine*. ait Solinus, *lumina aquis attrectat*. non igitur quavis ratione fontem attigiſſe ſufficit: ſed oculis eſt admovendus. ut fidei fiat indicium. tum quis, de fonte cum loquitur, fluminis appellationem adhibuit?

472. *Hanc ſolam* &c.] Solinus. cap. VIII.

473. *Tactus*] Sic L, C. Falſo A, V, *tectus*. Nam quod in V, eſt *rectus*, eodem tendit. reprehendere tamen illam ſcripturam nullo modo velim. ſed malo, lapidem tactum adhærere corporibus, ceu glutine; quam lapidem, ceu glutine tectum, adhærere corporibus, dicere. quid? quod ea ſcriptura, nequid negligam, propius exprimit Solini verba? qui ait, *ut cum ipſis hæreat a quibus tangitur*. nam id ſtudioſe interpres facit.

474. *Altiſſima* &c.] L, C, ut edidi, *altiſſima robora ſilvæ, Sic alibi generat*. V, *latiſſima robora ſilvæ Sic habili generat*. quam ſcripturam A, ſequitur, voce tantum *ſilvæ* in *ſilva* mutata propter *habili*. Quid legendum ſit omnes facile vident. niſi quod *altiſſima* an *latiſſima* ſcribas nihil intereſt. Illud uno verbo addam, particulam *tamen* idem hic eſſe quod *autem*. quo ſenſu verſu 45 a me reſtituta eſt: & toto libello millius occurrit: quod aliquibus locis admoneo.

478. *Has*] Sic L, C. Male A, V, *hos*.

480. *Clauſtriſque Pelori*] Sic L, C. Male A, V, *caſtriſque*. Virgil.

---- *rareſcent clauſtra Pelori*.

Qua

Qua mare vix ſuperant haud æquum mille periclis,
Anguſtum, rapido quod frangit gurgite ſaxa.
Traditur hic pelagi diruptas viribus olim
Excepiſſe fretum terras, cogente ruina.
Plurima ſunt iſthic totum memoranda per orbem.
Dianas fons eſt, Camerina gignitur unda:
Quem ſi quis manibus non caſtis hauſerit umquam,
Lætifico triſtis non miſcet pocula Baccho.
Hæc eadem montem mirandum ſuſtinet Ætnam:
Vertice qui ſummo rigida nive temperat ignem,
Nec ſuperant flammæ frigus, nec frigora flammas.
At ſalis hic Acragas miracula poſſidet unus,
Naturas in quo propias mutare videntur
Ignis & unda: ſalem namque illum ſolvere flammæ,
Unda ſolet crepitus illi conjuncta movere.
Hic & Haleſinus fons eſt, mitiſſimus undis:
Tibia quem extollit. cantu ſaltare putatur
Muſicus, & ripis lætans excurrere plenis.
Cernitur egregius lapis hic, cui nomen achates:
Hoc dederat fluvius cujus generatur ad undas:
Hanc ſimulacra vides venis oſtendere gemmam.
Æquoris at Siculi, quod vaſtis funditur undis,
Ad noton, eſt pontus Libyæ, Syrtiſque vadoſa
Major. at ulterius ſi pergas, cerne minorem
Occiduam: juxta quam Meninx inſula fulget,
Et Cercinna ſimul, Libyca ſtatione patentes.
Adria qua penetrat, venias ſi parte ſiniſtra,

A. PAPII NOTÆ.

488. *Plurima &c.*] Solinus. cap. x.

489. *Dianas*] Sic L, C, V, nominandi caſu, optime. In A, *Diana* corrupte.

490. *Quem ſiquis manibus*] Sic C, V, A. In L, eſt *ſiqua*. Locum e Solini cap. x. huc adſcribam, & corrigam. *Dianam, qui ad Camerinam fluit, niſi habitus pudica hauſerit, non cohibet in corpus unum. latex vineus, & latex aqua.* ſic enim expreſſit Aldus. exemplaria MSS quædam, *ſi habitus impudica hauſerit non coibunt*: quædam, *ſi habitus pudica hauſerit non coibunt.* e libris legendum puto, nulla pene mutatione, *ſi habitus impudice hauſerit*, aut *niſi habitus pudice hauſerit, non coibunt.* nam Delrionis conjectura non video quî probari poſſit, ſine ulla cauſa *habitus* in *manus* mutantis; deinde ex *hauſerit*, illius mutationis neceſſitate, *hauſerint* facientis. Quod ſi *habitus pudica* aut *impudica* pudicam aut impudicam ullo modo ſignificare poſſet, nihil in Solino quidem mutarem: Sed hic *ſiqua*, ut L, habet, legerem.

492. *Mirandum*] Sic L, C. Minus recte A, V, *mirandam*.

496. *Videntur*] Sic L. Sed C, A, V, *videtur*.

510. *Qua*] Sic L, C, & B, codex, qui ad hunc verſum rurſus redit. In A, V, *quas*, male.

Atque legas Calabrum littus; tunc inſula magni
Oſtendit ſeſe Diomedis nomine dicta:
Quo profugus quondam victor conceſſerat ille,
Conjugis inceſtæ per fraudes Ægialeæ.
Ioniam pergens Abſyrtidas æquor ad ortus
Circuit: has olim Colchi tenuere feroces,
Laſſi dum fruſtra Medeæ furta ſequuntur.
Continuo poſt haſce Liburnidas adſpicis altas.
Ad notias partes, hinc ſæva Ceraunia nautis
Inſulæ Ambraciæ contra cernuntur in alto;
Et Corcyra potens; Ithaces atque aſpera tellus;
Et quas oblimat rivis Acheloïus amnis,
Flumine torrenti præcelſam Chalcida linquens.
Sed multæ Amniſi boreæ ſub parte videntur,
Ægylaque, inde Cythera, Calauria dura colonis:
Ad radios vergit ſed Carpathus. hanc prope Crete
Pinguis & umbroſis extendens collibus Iden,
Ante ortus ſolis perhibent quam fulgere ſole.
Gignitur hic alimos. quam ſi quis mordeat herbam,
Compeſcit damnumque famis rabiemque diurnam.
At Rhodos Ægyptum contra jacet, inſula dives,

A. PAPII NOTÆ.

513. *Conceſſerat*] L, *conſederat.*

514. *Ægialeæ*] Sic C, B, quod malo, quam *Ægialiæ* quod habent A, V.

517. *Furta*] B, *fruſta*, quæ Abſyrto conciſo fecerat.

525. *Calauria*] Sic L, B, C. Sed A, V, *Calabria*, male.

526. *Ad radios vergit*] In A, *Ad notias vergit.* corrupte, ſine dubio, ex Græca lectionis varietate πετὶ νότον. nam L, C, B, V, una ſcriptura habent *Ad radios.* neque dubium quin ita ſcripſerit interpres, ſive lectione aliqua, quam neque in ſuis exemplaribus R. Steph. repererit, nec Euſtathius viderit, uſus eſt: ſive (quod magis puto) locum, ut in Græco quidem legitur, in ſpeciem manifeſte falſam transferre arbitrio ſuo voluit. eadem id ſibi libertate permittens, qua nunc adjicit nunc omittit plurima, quaque verſus aliquot paulo poſt ſequentes alio atque e Dionyſio debuiſſet ordine tranſtulit.

527. *Iden*] Sic C, B, V, Sed A, *Idam*, Addit hunc verſum e Solini cap. XVI. & duos item ſequentes.

531. *At Rhodos &c.*] Novem verſus hinc ſequentes, quo ordine a me collocati ſunt, in omnibus exemplaribus reperiuntur. neque reprehendi ea collocatio merito poteſt, etſi alia in Dionyſio eſt: quam Aldus exprimere volens hunc verſuum facit ordinem.

At Rhodos Ægyptum contra jacet inſula dives,
Nubila quam numquam verterunt lumina ſolis:
Nam purus caræ potitur telluris. ad ortus
Poſthac ſunt terna, citra Patareïde ſumma,
Fama Chelidonias celebrat quas nomine terras.
Suniados contra quoque ſummum rupis, Abantas
Supra, ſunt Salamis nec non Ægina: ſed ortus

Cernentem

Suniados contra quoque ſummum rupis, ad ortus:
Nubila qua numquam verterunt lumina ſolis:
Nam purus caræ potitur telluris. Abantas
Supra ſunt Salamis nec non Ægina. ſed ortus
Cernentem Cyprum pontus Pamphylius ambit.
Poſt hæc ſunt ternæ citra Patareïda ſummam,
Fama Chelidonias celebrat quas nomine terras.
Non procul eſt Arados, Phœnices æquore cincta.
Ægæi vero diverſis partibus alti,
Ad fauces arctas multæ ſunt inſulæ Abydi:
Confines Aſiæ dextræ, Europeſque ſiniſtræ:
Ad boream tamen hæ pertendunt ordine longo.
Europes Macris agnoſcit Abantias oram,
Et celſa Scyrus, Peparethus, ſacraque Lemnos,
Fertilis atque Thaſos, ſimul Imbros, poſt Corybantum
Mœnibus antiquis Samothracia cernitur alta.
Aſt Aſiæ partem quæ tangunt æquore primæ;

A. PAPII NOTÆ.

Cernentem Cyprum pontus Pamphylius ambit.

Nec procul eſt Arados Phœnices æquore cincta.

In iis eum, qui in hoc numero ſecundus eſt, ſic edidi,

Nubila qua numquam verterunt lumina ſolis,

ex L, B. Carrionis liber habebat,

Nubila qua numquam vetuerunt lumine ſolis,

non longe recedens ab eleganti lectione V,

Nubila quam numquam vetuerunt lumine ſolis.

In quarto verſu, pro eo quod in A, & V, eſt *citra Patareïda ſumma.* & in C, *citra Patareïda ſumma*, edidi ex L, B, *citra Patareïda ſummam.*

533. *Nubila* &c.] Et hic verſus e Solini cap. XVI. eſt.

537. *Poſt hæc*] Sic L, C, B, V. Male A. *Poſthac.*

541. *Inſulæ Abydi*] Sic L, C, B, V, pulcerrime. ut mirer qua fronte Aldinus ille depravator, quicumque fuerit, ſubſtituerit *Seſtos Abydos*, cum rectiſſime ſe omnia haberent. Senſus enim eſt, toto paſſim Ægæo mari, uſque ad arctas fauces Abydi, multæ ſunt inſulæ. Id quidem eſt, non ſolum integerrimum interpretis locum ſine judicio corrumpere: ſed ipſius etiam Græci auctoris ſententiam, ad quam hæc mutaſſe vult videri, non intelligere. Non enim Seſti atque Abydi, ut in iſtarum inſularum numero habeantur, (nam qui poſſint, quæ ne inſulæ ſunt quidem) Dionyſius meminit: ſed ut locum, ad quem uſque inſularum hunc tractum pervenire dicit, deſignet. Interpres, qui ut utriuſque mentionem faciat non laborat, omiſſa Seſto, alteram tantum urbem, & quidem celebriorem, nominat. exemplo Virgilii,

Pontus & oſtriferi fauces tentantur Abydi.

542. *Dextræ* &c.] Sic L, C, B, V. Male A, *Dextra, Europeſque ſiniſtra.*

543. *Tamen hæ*] Sic L, C, B, V. In A, *quæ ſe* corrupte; quod non viderent *tamen* idem eſſe quod *autem.*

545. *Celſa*] Sic L, C, B. Male A, V, *celſam.*

548. *Quæ tangunt æquore primæ*] Sic L, C, B. In A, *quæ tangunt æquora primam.* In V, *quæ tangunt æquore primam.*

Delon circumdant: has dicunt Cycladas eſſe.
Continuo Sporadas ceu ſtellas adſpicis almas,
Ioniaſque ſimul: quas inter Caunus, & altæ
Sunt Samos atque Chios celebratæ nomine claro.
Æolicæ poſt, & Lesbus, Teneduſque ſequuntur.
Et ſinus inde melas Hellea prorumpit in æquor.
Panditur hinc pelagus, tumidaque Propontide fervet
Ad boream: ſaxiſque viget Proconeſus in illa.
Eſt etiam lævis Euxini partibus una,
Quam Leucen perhibent, adverſa Boryſthenis amni,
Paſcit aves quoniam multas candore nivali.
Hic animas perhibent heroum laude potentes
Degere ſecuras, virtutis munere pulcro.
Cimmerium recta ſed ſi quis Boſporon ibit,
Cernitur huic, dextra vaſtæ Mæotidis unda,
Inſula mole gravi ſtans, Alopeccea lata.
Poſt quam Phænagoren Hermonaſſamque nepotes
Egregiæ quondam coluerunt gentis Ionum.
Inſulæ hæ celebres pelagi ſunt nomine claro.
Aſt alias refluum circumdat Tethyos æquor:
Quarum demonſtrem poſitum regionis, & oras.
Æthiopes habitant Erythiam pectore juſti,
Atlantem juxta longævi. finibus olim
Venit hyperboreis quæ gens, poſt fata peremti
Geryonis, domuit quem virtus Herculis ingens.
Sed ſummam contra ſacram, cognomine dicunt

A. PAPII NOTÆ.

551. *Ioniaſque*] Sic C, B. Male A, V, *Ionidaſque*, nam in ea voce ſecunda longa eſt.

557. *Euxini partibus*]: Sic L, C, B, V. In A, acceſſerat *in* hoc modo. *Euxini in partibus*.

558. *Amni*] Sic L, C, B. Sed A, V, *amnis*.

563. *Huic*]. Sic L, C, B. Male A, V, *hinc*.

564. *Mole gravi ſtans Alopeccea lata*]; Sic L, optime, niſi fallor. Reliqui omnes C, B, V, A, *gravis trans Alopecea lata*, quod ego non intelligo: miror tamen exemplarium conſenſum. Dionyſius quidem non Alopecen inſulam intelligit, ut Priſcianus accepit: ſed Tauricam Cherroneſon, in qua ſunt Hermonaſſa, & Phænagore, quam Phanagoriam Plinius appellat. ſic enim Euſtathius accipit. Priſcianum autem de Taurica Cherſoneſo ne cogitaſſe quidem, ex eo intelligere licet, quod ἧς ἐπὶ non *in qua*, ſed *poſt quam* tranſtulit. quo magis legendum puto *gravi ſtans Alopeccea lata*.

569. *Et oras*]. Sic L, C, B. Male A, V, *ad oras*.

571. *Longævi*]: Poſt hanc vocem, duo hæc hemiſtichia

—— *ſcilicet illos*
Μακρόβιοι Græci dixerunt, ——

addiderunt Aldinæ editionis magiſtri, cum ab omnibus libris L, C, B, V, abſint; neque Priſciani certe ſunt.

574. *Sacrum*] Sic L, C, B. Melius quam A, V, *ſacrum*.

Quam caput Europæ, ſunt ſtanni pondere plenæ
Heſperides. populus tenuit quas fortis Iberi.
Aſt aliæ oceani juxta boreotidas actas
Sunt geminæ; Rhenique Britannides oſtia cernunt:
Hic etenim laſſo perrumpit Tethya curſu.
Has tamen haud valeat ſpatio ſuperare per orbem
Inſula. perfulget nigro ſplendore Gagates
Hic lapis, ardeſcens hauſtu perfuſus aquarum;
Aſt oleo perdens flammas, mirabile viſu:
Attritas rapit hic teneras, ceu ſuccina, frondes.
Nec ſpatio diſtant Neſidum littora longe:
In quibus uxores Amnitum Bacchica ſacra
Concelebrant, hederæ foliis tectæque corymbis.
Oceani tranans hic navibus æquor apertum,
Ad Thulen venies: quæ nocte dieque relucet
Titanis radiis, cum curru ſcandit ad axes
Signiferi, boreas ſuccendens lampade partes.
At navem pelago flectenti aquilonis ab oris
Ad ſolem calido referentem lumen ab ortu,
Aurea ſpectetur tibi pinguibus inſula glebis.
Hinc tepidos proram convertens navis ad auſtros
Taprobanen venies: generat quæ magna elephantes
Per fines Aſiæ. jacet hæc ſub ſidere cancri.
Littoribus cujus ſaliunt denſiſſima cete,

A. PAPII NOTÆ.

577. *Boreotidas actas*] Sic L, C, recte. In A, V, *Boreetidas.* in hoc etiam *archas* pro *actas*, quemadmodum quidem Græci Codd. hic habent.

580. *Has tamen haud valeat*] Sic L, C, B. In A, V, *habeat.* Hic etiam *tamen* ſignificat *autem.*

585. *Nec ſpatio* &c.] Ut hunc verſum edo legitur in C, B, V. In A, *Neſiadum ſpatio nec diſtant littora longe,* adnotatis e L, varietatibus *Neriadum* & *longe.* Sed de vocum ordine, quod mirer, nihil. ego tamen non poſſum quin ſuſpicer in L, ita fuiſſe, *Nec ſpatio diſtant Neridum littora longe:* & Aldinos, quia Νησιάδων in Græco reperiebant [illegible]ſſe ordinem, non animadvertentes tantumdem Νησίδων appellatione ſignificari, eamque Græcis multo eſſe frequentiorem quam Νησιάδων & fieri poſſe ut ita in Græco exemplari Priſciani ſcriptum fuerit.

587. *Concelebrant* &c.] Poſt hunc verſum hi quattuor in Aldina editione acceſſerant.

Non ſic Biſtonides Abſynthi ad flumina Thraces
Exertis celebrant clamoribus εἰραφιώτην.
Non ſic, prærupto qua currit gurgite Ganges,
Indi ſolemneis epulas peragunt Dionyſo.

quos eodem jure, quo ſuperiores aliquos, ejeci, etſi digreſſionem, quæ in Dionyſio eſt, continent. Adulterinos enim eſſe probant reliqui omnes libri, a quibus abſunt, L, C, B, V.

591. *Succendens*] Sic C, B. Etſi quod in A, V, eſt *ſuccedens*, reprehendi non poteſt.

Quæ paſcit vaſtum mare rubrum, montibus æqua:
Tenditur horribilis quorum per terga per armos
Spina, ferens cladem fatumque ſub ore feroci:
Quippe ſolent pariter navem ſorbere viroſque.
Nam mala tam pelagus quam terra mereſtibus offert.
Ulterius pergas ſi poſt Carmanida ſummam,
Ogyris occurrat. qua dicitur eſſe ſepulcrum
Regis Erythræi: dederat qui nomina ponto.
Perſicus inde ſinus penetratur & Icaron offert:
Inſula quæ fertur nimium placare Dianam.
Tot ſunt ingentes, quas claudit Tethyos unda,
Inſulæ: aſt aliæ diverſis partibus orbis
Diſperſæ plures famam latuere minores,
Duris difficiles nautis, vel portubus aptæ.
Quarum non facile eſt mihi promere nomina verſu.
Aſt Aſiæ fines ambarum linea monſtrat,
Et formam, contra poſitarum in imagine coni.
Paulatim trahitur tamen hæc orientis ad oras:
Oceanus ſtatuas Bacchi qua tangere fertur,
Finibus Indorum poſtremis. gurgite torrens
Qua Ganges liquido Nyſſæos irrigat agros.
Non tamen eſt ſpatio ſimilis telluris apertæ.
Scilicet ambabus penetrabilis unus in illis
Funditur oceani ſinus & diſterminat ambas:
Aſt Aſiæ gremio triplex mare confluit undis:
Hyrcanum, pariter Parthum, ſimul atque Sabæum;
Hæc noton, at boreos Hyrcanum vergit ad axes,
Gurgitis Euxini vicinum. multa virorum
Millia quod circum degunt, per littora Ponti,
Amborum medius campis diſtenditur iſthmus.

A. PAPII NOTÆ.

604. *Carmanida*] L, C, B, *Carminida*.

605. *Occurrat*] Sic B, A, V. Sed L, *occurrit*, & C, *occurret*.

611. *Famam*] Sic L, C, B. In A, V, *fama*.

612. *Duris difficiles* &c.] In A, V, *Auris difficiles nautis vel portubus apta*. In L, C, B, *Duris difficiles nautis*. reliqua parte verſus variant: nam L, habet *& pontibus apta*. C, quem ſecutus ſum *vel portubus apta*, quemadmodum etiam A, V, ſcribunt. B, *& pontibus apta*.

614. *Ambarum*] Sic L, C, B. Male A, V, *amborum*.

617. *Statuas*] Sic L, C, B, V. In A, *ſtelas*.

620. *Tamen*] Sic L, C, B. Male A, V, *tantum*.

621. *Penetrabilis*] Sic L, C, B. Male A, V, *penetralibus*.

622. *Funditur*] Sic L, C, B, V. Male A, *finditur*.

623. *Confluit*] V, *Conf[illegible]*.

624. *Parthum*] Sic L, C, B. Sed A, V, *Perſum*, falſo.

628. *Diſtenditur*] Sic L. Reliqui omnes *diſcernitur*.

Aſt

Aſt Aſiam qui mons excelſus dividit omnem,
Incipit a mediis terræ Pamphylidis oris,
Et longis ſeſe ſpatiis producit ad Indos:
Nunc obliqua means, nunc recto limite currens:
Vertice quem torvo perhibent cognomine Taurum.
Cornua nam ſummus ſcopulis imitatur acutis,
Multifiduſque ſuos colles huc ſpargit & illuc.
Ex hoc innumeri deſcendunt fontibus amnes:
In partes euri, zephyri, boreæque, vel auſtri.
Quis memorare queat fluviorum nomina cuncta?
Non tamen eſt unum montis cognomen ubique,
Sed varii flexus variantur nomine multo:
Singula ſed propriis ſunt nomina nota colonis.
Nunc igitur gentes illum populoſque tenentes,
Qui celebres, memorem; ſed felix numen adeſto.
Mæotæ primi tangunt Mæotidis undas;
Sauromatæque truces, gens aſpera Martis in armis:
Sanguis Amazonidum fortis quos protulit olim,
Sauromatis mixtæ quæ, Thermodonte relicto,
Ingentes genuere viros, belloque potentes:
Innumeras habitant qui ſilvas, gurgite vaſto
Inter quas Tanaïs Mæotidis intima pulſat,
Europen fluvio dirimens Aſiamque reflexo:
Europen zephyris, Aſiam ſub partibus ortus.
Caucaſiis exit cujus fons montibus altis,
Murmure cum vaſto Scythiæ per plana refuſus.
Hunc tamen, immenſo torrentem flumine, vertit
In glaciem boreas horrendo flamine ſævus.
Heu miſeros homines, habitant qui finibus illis,
Aëre damnati triſti nimioque rigore,
Quo pereunt pecudes pariter, populique virorum,

A. PAPII NOTÆ.

643. *Qui celebres, memorem*] Video in editione Morelii hæc ita habere, *Quî celebres minorem?* tamquam & *qui* adverbium ſit, & tota oratio interrogandi modo exaudiri debeat: male. Quod, etſi diſpungendi rationem, quam liberrime ubique ſuo arbitrio mutare cuivis [illegible] & ego certe toto opere merito mihi permiſi, tantum attingat, uno aut altero exemplo, ne quem fortaſſe fallat, docebo. Ad eumdem igitur modum loquitur paulo ante, verſu 569,

Quarum demonſtrem poſitum regionis & oras:

& mox, 694,

Hoc igitur pelagus quæ gentes undique cingunt,
Incipiens numerem primis aquilonis ab oris.

652. *Zephyris*] Sic L, C, B. Sed A, V, *zephyro*, male.

653. *Caucaſiis*] L, *Ripæis*, non male.

Ni propere linquant ſua rura furentibus euris.
Hi Tanain habitant fluvium prope Sauromatarum.
Cui ſunt vicini Sindi quoque, Cimmeriique.
Poſt hos Cercetii: juxta quos Axenus altis
Fluctuat æquoribus: nec non Oretæque feroces:
Et qui Trojanæ poſt prælia gentis Achæi
Aſcalaphi regis victricia ſigna ſequentes,
Diſpulſi ventis iſtas venere ſub oras.
Poſt hos Heniochi, genuit quos Græcia tellus:
Et Zygii juxta vivunt regione ſub una.
Intima ſed Ponti, poſt fines Tyndaridarum,
Ægypto miſſi Colchi tenuere coloni:
Caucaſii montis prope collem, & Caſpia ponti
Littora: qua celeres deſcendunt Phaſidis undæ,
Circæoſque ſecant campos atque æquora Ponti:
Naſcitur Armenii fluvius qui vertice montis.
Ad cujus partes boreas, & ſolis ad ortus,
Euxinum dirimens & Caſpia littora late,
Diffuſus ſpatium per longum panditur iſthmos.
Quem juxta terras habitant orientis Iberes:
Pyrrhenes quondam celſo qui monte relicto,
Huc advenerunt Hyrcanis bella ferentes.
Hic Camaritarum gens eſt, cariſſima Baccho.
Fluctibus hanc propter perſævit Caſpius æſtus:
Undique quem tereti concludit margine tellus.
Sed mare non valeat tribus illud menſibus ulla,
Scilicet immenſum, navis tranſire profundo.
Hoc tamen exacuit pars una ſub axibus æquor,
Qua tractum refugæ miſcetur Tethyos undæ.
Multa quidem generat vivis miracula rerum:

A. PAPII NOTÆ.

663. *Axenus*] Miror in tribus codd. L, C, B. conſtanter ſcribi *Euxinus.*

666. *Aſcalaphi*] Sic C, B, nec multum differt L, *Aſcolaphi.* A, V, *Aſcalpi.* Aſcalaphi quidem nomen legimus, ſed Troia occiſi: cui & epitaphium inter heroas Homericos Ariſtoteles poſuit. Sed hunc alium eodem nomine fuiſſe neceſſe eſt, etſi nihil de eo mihi conſtat: neque Euſtathius de hoc Aretiade rege quod ſtatuat habet. quo magis miror eum Priſciano tam familiariter, etiam de nomine, innotuiſſe.

687. *Hoc tamen*] Ita ex C, B, edidi, non admodum diſſentiente & L, in quo erat *Hæc tamen.* Certe quod in A, & V, legitur, *Non tamen*, corruptum eſt ab aliquo qui eorum opinionem veriorem eſſe ſciebat, qui ſinum Caſpium e mortuo mari deduci negant, totumque pedibus circumiri poſſe tradunt.

688. *Tractum*] Sic L, C, B, V. Male A, *tractim.*

Sed tamen egregio cryſtalli pondere gemmam,
Atque, malos lemures quod pellit munus, iaſpin;
Nocturni manes fugitant quam membra tuentem.
Hoc igitur pelagus quæ gentes undique cingunt,
Incipiens numerem primis aquilonis ab oris,
Quæ vergunt zephyro, quas Caſpia littora claudunt.
Primi ſunt Scythiæ populi, Saturnia juxta
Æquora viventes, Hyrcanique oſtia ponti.
Quos ſupra gryphes ditiſſima rura ſmaragdo,
Qualem non alius terrarum poſſidet orbis,
Atque aurum ſibimet defendunt pondere puro.
Omnia ſed duri ſuperans audacia lucri,
Adverſus volucres heu commovet arma virorum:
Prælia nam faciunt Arimaſpi gryphibus hoſtes.
Hic & cryſtalli perlucet maxima moles.
Hinc Unnus ſequitur. poſt fortis Caſpia proles.
Hinc ſunt Albani bellaces Marte feroci:
Unde canes nati ſuperant genus omne ferarum.
Magnus Alexander miſſum ſibi viderat inde
Victorem barrique canem, rapidique leonis.
Poſt hos Caduſi duriſſima rura colentes.
Et prope ſunt Mardi. ſequiturque Hyrcania plebes.
Hinc Apyri: per quos Mardus devolvitur amnis:
Dercebius bibit hunc præter Bactruſque fluentem,
Per quos Hyrcanum currens deſcendit in æquor.
Sed Bactri mediis habitant telluris in arvis,
Parneſſum late prope montem rura tenentes:
Dercebii vero ſub Caſpia littora vergunt.
Poſt hos Maſſagetæ trans flumen Araxis, ad ortum,
Hoſpitibus ſævi cunctis, belloque feroces:

A. PAPII NOTÆ.

690. *Sed tamen egregio*] Sic L, C, B, V, niſi quod in L, eſt *egregiam*. Senſus autem & clariſſimus & e Græco pulcerrime expreſſus eſt hic. cum multa rerum miracula generat; tum vero cryſtalli gemmam egregio pondere. Nihil igitur opus erat locum pervertere, ut in A, factum video: in quo eſt *Gignit enim egregiam*.

692. *Fugitant quam*] Sic C, B, & ex parte L, qui *fugiant quam* ſcribit. In A, & V, *fugitant quem*.

698. *Quos ſupra* &c.] Hæc e Solini cap. XIX. petita ſunt, ante finem.

705. *Unnus*] Sic A, V. In L, *Thimus*. C, *Tinus*. B, *Thymus*. in quibus omnibus veſtigia ſunt Græcæ lectionis Θοῦνοι.

707. *Unde canes* &c.] E Solini cap. XIX. paulo poſt principium.

710. *Poſt hos Caduſi duriſſima rura colentes*] Sic edo ex C, B, V, & L. Sed in hoc pro *colentes* erat *tenentes*: qua permutatio lubrica eſt. In A, *Poſt hos calcantes duriſſima rura Caduſi*, toto verſu in gratiam quantitatis primæ ſyllabæ in *Caduſi* perturbato.

716. *Parneſſum*] L, C, B, *Parpeſſum*.

720 Non

Non Bacchi donum, Cereris nec munera norunt:
Sed lac commixtum potant cum ſanguine equino.
Hos juxta boream vergit Choraſmia proles.
Sugdias hanc ſequitur: rapidus quam dividit Oxus,
Emodum montem qui linquens Caſpida rumpit.
Inde Sacæ nimium certis gens mira ſagittis:
Flumen Iaxartem juxta quibus arva coluntur.
Et Tochari, Phrurique, & plurima millia Serum.
Illis nulla boum, pecoris nec paſcua curæ:
Veſtibus utuntur, texunt quas floribus ipſi,
Quos tenuant lectos deſertis finibus ipſi.
Aſt alia Scythiæ gens eſt extrema per arva.
Quos prope ſunt triſtes ventis & frigore terræ:
Namque nives ſemper pulſant has grandine mixtæ.
Caſpius his populis luſtratur pontus & oris.
Adſpice poſt Colchos nunc & poſt Phaſidis undas,
Occaſum verſus, populos in littore ponti
Euxini denſos uſque ad Chalcedonis arva:
Boſporus anguſtat ſcopulis quæ Thracius urgens.
Buzeres primi. quos juxta terra Vechirum.
Macrones poſt hos pariter, Philyreſque ſequuntur:
Moſſynique domos præbent quîs lignea tecta:
Turribus arboreis habitantes unde vocantur.
Hinc pecorum dives nimium gens eſt Tibarenûm.
Hanc prope ſunt Chalybes, duriſſima rura colentes:
Quos labor exercet ſævus ferrique metalla.
Vicinos iſtis campos terramque patentem
Aſſyrii complent populi: qua gurgite vaſto
Inter Amazonidas Thermodon, Martius amnis,
Armenium linquens montem, deſcendit in æquor.

A. PAPII NOTÆ.

720. *Nec*] L, *Non.*

722. *Boream vergit*] Sic B, A, V. Et C, *vergit boream.* In L, *vergit borea.*

727. *Phrurique*] V, *Phrunique*, e quibuſdam Græcis codicibus.

729. *Ipſi*] L, *ipſis.*

731. *Extrema*] Sic L, C, B, recte. ἐσχατιὰς enim Græce eſt. In A, & V, *externa.* male.

734. *Populis*] Sic L, C, B. Male A, V, *populus.*

737. *Denſos*] Sic L, C, B. pulcerrime expreſſa voce Græca ἐπιλαδόν. Male A, V, *damus hos.*

739. *Buzeres*] Sic L. In A, *Byzares.* *Vechirum*] Sic L, C, B, V. Sed A, *Bechirum.*

743. *Hinc pecorum dives nimium gens eſt Tibarenûm*] Sic C, B. quæ genuina Priſciani ſcriptura eſt. ad eum modum & alibi dictione *nimium* abutitur, ut verſu 608 *nimium placere Dianam.* Quod igitur A, V, habent, *Hinc pecorum eſt dives nimirum gens Tibarenûm,* paulo elegantius fortaſſe: ſed tamen falſum eſt, mea ſententia.

750 Huc

Huc Aſiæ quondam devenit alumna Sinope:
Ex qua cognomen ceperunt mœnia clara.
Illius fluvii gelidas prope frigore ripas,
Invenies lapidem cryſtalli, pondere puro,
Conſimilemque gelu, nec non ſplendore nitenti.
Gemma micans illic perlucet iaſpidis albæ.
Iris continuo liquidus decurrit in æquor.
Poſt Halys eſt fluvius: boreæ qui currit in oras,
Atque Carambidis irrumpit prope littora Pontum;
Armeniis primas qui montibus accipit undas.
Paphlagones poſt hos, Mariandynique ſequuntur;
Bithynique viri, pinguiſſima rura colentes:
Qua Rhebas pulcer gratiſſima flumina volvit,
Rhebas, qui rapidi decurrit ad oſtia Ponti.
Tot populi terras habitant per littora Ponti:
Nam prius expoſita Scythiæ ſunt ſemina gentis.
Nunc Aſiæ regio contingens littora nobis
Dicatur: partes calidas quæ currit ad auſtri,
Atque Helleſpontum tranſit Syriæque receſſus,
Poſcit & Arrabiam, quæ florent ubere terræ.
Sunt Chalcedonii primi, poſt oſtia Ponti,
Mœnia Byzantis qui cernunt optima contra,
Romaniſque pie regnis dominantia mundo.
Bebrycii poſt hos, & Myſia montibus alta,

A. PAPII NOTÆ

750. *Huc Aſia &c.*] Sic L, C, B, V. temere igitur, ſuo more, Aldiniani corruperunt totum hunc verſum. *Huc quondam Aſopi devenit alumna Sinopē.* ut etiam verſ. 130, 396, 710, & plurimos alios.

754. *Nitenti*] Sic A, V, C. ſed L, B, *nitentem.*

756. *Decurrit*] Sic C, B. melius quam A, V, *percurrit.*

757. *Qui currit in oras*] Sic L, C, B. Etſi, quemadmodum A, V, legebant, *in ortus*, nolim reprehendere: cum & Virgilium ita locutum eſſe libro III Georgicorum videam, *non euri twos, neque ſolis ad ortus.* quamquam de illo loco dupliciter reſponderi poſſe ſcio: partim, quod *euri ortus* proprie dicere liceat, quemadmodum *zephyri occaſus, ſeptemtriones boreæ, auſtri meridiem*: partim, quod ſolis mentio accedens id leniat. Sed tamen *euri ortus* dixiſſe poëtam puto, tamquam unde eurus oritur. ſicut eodem loco meridiem deſignans, ait, *unde nigerrimus auſter Naſcitur.*

764. *Tot populi &c.*] Hic verſus e L, C, huc acceſſit. cum nec in A, nec V, nec in ipſo (quod miror) Buſlidiano extaret. Sequens quidem hunc ante ſe plane requirebat: & miror Aldinorum, tot locis ſuperfluum, officium hoc uno defuiſſe. Exprimit autem hunc Græcum,

Τόσσοι μὲν πόντοιο περικλίται ἄνδρες ἔασι.

767. *Qua currit*] A, V, *decurrit.* L, *qua currit.* unde conjeceram legendum *quæ currit*, quod C, B, probant.

769. *Quæ florent*] Quid ſi *qua florent*, aut *quæ florent* legamus, ut ad ſolam Arabiam pertineat.

771. *Byzantis*] Sic C, B. Reliqui *Byzanti.*

Qua Cius egregia decurrens murmurat unda :
Qua nymphas comitem perhibent rapuiſſe potentis
Alcidæ puerum, triſtiſſima fata gementis.
Hinc Helleſpontum pertenditur angulus ingens,
Qua brevior Phrygiæ pars eſt: nam latior intus
Sangarii ripis fluvii vicina rapacis.
Tenditur hæc potius Titanis pinguis ad ortus:
Altera ad occaſus, altæ ſub montibus Idæ,
Altaque qua cecidit præclaro nomine Troja,
Ad Xanthi liquidas nec non Simoëntis ad undas.
Poſt hæc Æoliæ tellus prætenditur oræ,
Fluctibus Ægæi primis quæ tunditur alti.
Inde tenet terras, pelagus prope, ſanguis Ionum:
Per quas Mæander pinguis deſcendit in æquor,
Inter Miletum currens latamque Prienem.
Ad latus iſtorum boreum ſunt mœnia clara:
Urbs Epheſus, claudit quam grato littore pontus.
Poſt has Mæoniæ tellus: quæ vergit ad ortus.
Et Tmoli colles, fluvius quibus aurifer exit
Pactolus : cujus prope ripas tempore verno
Si ſedeas, dulci capiaris pectora cantu
Cygnorum, paſcunt quos herbæ flumina circum.
Nam florent Aſiæ per campos plurima prata:
Sed magis ad fluvium Mæandri, gurgite miti
Quem juxta volvens ſe murmurat unda Cayſtri.
Poſt hos ſunt Lycii: quos Xanthus dividit amnis,
Ad mare vergentes: qui Tauri cornua cernunt,
Uſque ad Pamphylos, perhibent quem nomine Cragum.
Illic aſpicies Aſpendum : mœnia cujus
Eurymedon amnis radit vicina profundo.
Continuoque jacent aliæ Pamphylides urbes:
Corycus, Pergeque calens, & celſa Phaſelis.
Has ſupra mediis habitant telluris in arvis,
Ad partes ortus, gens dura Lycaonis armis.
Poſt has Piſidum pinguiſſima rura coluntur:

A. PAPII NOTÆ

777. *Pertenditur*] C, B, *protenditur*.

782. *Altaq; qua cecidit præclaro nomine Troja*] Sic pulcerrime L, & B. præterquam quod in hoc *qua cecidit* erat. A, V, *Altera qua cecidit præclaro nomine terra*. eodemque modo & C, niſi quod *qua cecidit* habet.

795. *Flumina*] Sic L, C, B. Male A, V, *flumine*.

801. *Pamphylos*] Sic C, B. Sed A, V, *Pamphylios*.

802. *Illic*] L, *Illinc*.

Telmeſſus,

[illegible]lmeſſus, Lyrbe, nec non clariſſima Selge,
[illegible]ntis Amyclææ pulcerrima mœnia quondam.
[illegible]inc ſinus eſt longus Cilicum, qui vergit ad ortus,
Euxini penetrans vicinas æquoris undas.
Hunc Aſiæ perhibent anguſtis partibus eſſe.
Cui tamen immenſo fluvii ſe gurgite miſcent,
Per longum Pyramus ſpatium, Pinaruſque voluti,
Flexilis & Cydnus, dirimit qui flumine Tarſon.
Hinc aliæ Cilicum ſunt celſis mœnibus urbes:
Lyrneſſus, Malloſque ſimul vicina profundo,
Atque Soli medio terrarum fine locati.
Commagena dehinc regio, Syriæque ſequuntur
Urbes, diſpoſitæ per longi littora flexus.
Nam Caſii montis qua prominet ora per æquor,
Vergit in occaſus diffuſis tractibus unda.
Nunc reliquas Aſiæ partes tibi carmine pandam,
Quadrati lateris qua clauditur undique forma:
Et ſpatiis campos longis protendit in ortum.
Scis etenim memoraſſe tibi, quod collibus altis
Per totam mediis mons ingens tenditur actu,
Qui fines Aſiæ nigros producit ad Indos:
Hoc eſto laterum boreum tibi. Nilus ad oras
Heſperias finit. ſed Tethys ſolis ab ortu
Indica concludit. rubrum mare terminat auſtrum.
Adſpice nunc igitur dum finem verſibus ortus
Pervenio, retegens tibi veris omnia rebus,
Incipiens Syriæ terris, qua parte reliqui.
Quæ, pelagus ſupra, ſub ſolem, vergit ad auſtros,

A. PAPII NOTÆ.

809. *Telmeſſus*] Sic L, C, B, & quædam exemplaria Græca: quæ etſi non probantur Euſtathio, tamen Priſcianum ita legiſſe ex horum codd. conſenſu mihi ſit veriſimile. A, V, *Termeſſus*.

813. *Hunc Aſiæ*] L, *Hanc Aſiam*.

816. *Qui*] Sic L, C, B. Incongrue A, V, *qua*. Poſt hunc verſum tres hi in ſolo A, reperiuntur,

Cui nomen poſuit audacia Bellerophontis,
Quando Meduſæum valuit frænare caballum,
Atque in equo volucri per ſublimem aera ferri.

quos qui adſuit, duplici nomine ridendum ſe propinavit: & quod adſuit, & quod tam ineptos adſuit. Abſunt igitur ab L, C, B, V. & a nobis omittuntur.

817. *Aliæ*] Sic L, C, B. Sed A, V, *Aſiæ*. male.

819. *Locati*] B, *Locatæ*.

824. *Reliquas*] Sic L, C, B. male A, V, *aliquas*.

828. *Actu*] Sic A, V. In L, eſt *arctus*. C, *arcu*. B, *archtos*. Puto legendum *actus*.

829. *Qui*] Sic L, C, B. Male A, V. *Quod*.

831. *Ab ortu*] C, *ad ortus*. B, *ad ortum*.

Urbibus & multis habitatur : nomine priſco
Quæ Cava vulgatur, mediam quia collibus altis
Atque humilem Libanus claudit protentus in ortum
Occaſumque petens Caſius : multiſque virorum
Incolitur populis locupletibus alma diremtis.
Namque alii mediis habitant telluris in arvis,
Hoſque Syros proprie perhibent : ſed littora juxta
Phœnices vivunt, veteri cognomine dicti.
Quos miſit quondam mare rubrum laudibus auctos,
Chaldæo nimium decoratam ſanguine gentem :
Arcaniſque dei celebratam legibus unam.
Qui pelagus primi tentantes navibus altis,
Disjunctas gentes docuerunt jungere mercem :
Et primi ſtellis numeros nomenque dedere,
Atque oculis (mirum) voces ſentire figuris.
Hi muros Iopes, Gazan, quoque Elaïda complent,
Antiquamque Tyrum, Beryti & mœnia gratæ,
Vicinamque mari Byblin, Sidonaque pulcram,
Quam juxta liquido Boſtrenus gurgite currit :
Et pinguem Tripolin, nec non Orthoſida ſacram,
Laodicen pariter poſitam prope littus amœnum,
Et Poſidi turres, & Daphnes optima tempe.

A. PAPII NOTÆ.

838. *Quæ Cava vulgatur*] Poſt hæc verba accedebant in A. hæc duo hemiſtichia,

------quam Κοίλην nomine Græco
Dixerunt veteres.------

æque neceſſaria atque illa, quæ paulo ſuperius verſu 571 induximus,

------ſcilicet illos
Μακροβίους Græci dixerunt.------

neque hæc ergo L, C, B, V, agnoſcunt. Quod ſequitur, *mediam quia collibus altis*, expreſſi ex V, cujus lectio aptior mihi viſa eſt, quam vel L, *mediam quam*, vel A, *media eſt quæ*. Proximo deinde verſu malim legere *Atque humilem*, quam *Aſt humilem*. nam ita & omnia cohærent concinnius : & pulcerrime totum illud Græcum exprimitur,

------ὕπεκ' ἄρ' αὐτὴν
Μέσσην ϗ χθαμαλήν.------

hanc conjecturam confirmarunt poſtea C. B. in quibus eſt,

----mediam quia collibus altis
Atque humilem.-----

itaque ſic edo.

843. *Hoſque Syros*] Sic C, B, V. Sed L, *Hos Syros.* A, *Hos Syrios.*

848. *Qui*] Sic L, C, B Male A, V, *Quod.*

850. *Dedere*] C, B, *dederunt.*

851. *Voces ſentire figuris*] L, *vocis ſentire figuras.* non male.

852. *Gazan quoque Elaïda*] Sic L, C, V. In A. *Gazamque & Elaïda.*

858. *Et Poſidi*] Hunc verſum in ſolo A, ſequebatur iſte.

Hic etiam Antiochus nomen dedit Antiochea.

qui omnium, quos adſcititios notavi, maxime erat neceſſarius. nam reliqui partim ne ex Græco quidem auctore erant : ut,

------ſcilicet illos
Μακροβίους Græci dixerunt.------ &
------quam Κοίλην nomine Græco
Dixerunt veteres :

partim

Terrarum mediis Apameæ mœnia claræ:
Ad cujus partes eôas currit Orontes,
Antiochi medius dirimit qui gurgite regna.
Hæc omnis pingui tellus eſt ubere læta,
Arboribus pariter pecorique & commoda viti.
Ad cujus fines veniens quos terminat auſter,
Arrabii cernes extremi littora ponti:
Qui Syriam medius diſterminat Arrabiamque,
Et tangit, vergens orientem verſus Elanos.
Dives Arabs poſt quos latiſſima poſſidet arva,
Quæ protenta diu cinguntur ab æquore Perſo,
Arrabioque, ferit zephyrus quod flamine ſævo:
Perſica nam flatus eôi littora turbant.
Ora ſed hæc auſtro tendit ſubjecta per ortus,
Fluctibus oceani pulſatur & undique rubri.
Hanc quoque deſcribam tenui ratione recenſens:
Nam populos paſcit felices divite terra,
Floribus & variis miracula præbet odoris.
Namque thyo, myrrhaque viget, cum thuris odore,
Et caſia, nec non & cannæ dulcis odore:
Cinnama præterea jucundæ naribus auræ
Fertilis hæc generat tellus, aurique metalla:
Veſtibus auratis quare gens utitur illa.
His, pueros ſervans, molochites ſplendet arenis:
Androdamaſque lapis compeſcens pectoris iras.
Sed Libani montis ſunt poſt declivia primi,
Felices opibus, Nabatæi nomine dicti.
Chaulaſii poſt hos atque Agrees, inde propinquat
Chatramis, atque Macæ contra ſunt Perſidis æquor:
Minnæique maris prope rubri littora vivunt:
Atque Sabæ poſt hos, nec non habitant Cletabeni.
Arrabiæ populi celebres hi nomine claro.

A. PAPII NOTÆ.

partim e Græco quidem, ſed quibus digreſſiones a propoſito tantum continerentur; quas ubique ſtudio Priſcianus omittit, ſuis alibi in locum ſuffectis id damni facile compenſans. Hic autem deſcriptionis aliquid continebat: cujus [illegible] uſpiam Priſcianus alibi, quod meminerim, omittit.

862. *Pingui*] Sic L, C, B. Male A, & V, *pinguis*.

867. *Elanos*] L, B, *Alanos*.

875. *Nam populos paſcit*] Sic L,C,B. Male A, V, *Paſcere nam populos*.

877. *Myrrhaque*] L, C, *ſmirnaque*.

878. *Et caſia* &c.] Totus hic verſus abeſt a B.

882. *His pueros* &c.] Solinus ſub finem cap. xxxv.

886. *Chaulaſiique*] Sic L, C, B. Sed V, *Chablaſiique*. A, *Chalbaſiique*.

887. *Macæ*] Sic L,C,B. Reliqui *Sacæ*.

Sunt tamen & plures alii. nam maxima tellus.
Trans iſtam, zephyri ſub partes, degit Erembûm
Speluncis genus infelix, & rebus egenum.
Qui ſolis radiis nigreſcunt corpus aduſti,
Diſperſique dolent luſtrantes more ferarum:
Non Arabis ſimiles opulentis. ſcilicet æqua
Omnibus eſſe poteſt numquam fortuna bonorum.
Poſt Libani montes populi ſunt, ſolis ad ortus,
Alterius Syriæ: quæ tendit ad uſque Sinopen.
Cappadoces mediis habitant in finibus hujus:
Terminus Aſſyrios ſed claudit Ponticus, ille
Thermodon pelagi qua pulſat gurgite fluctus.
Cujus ab eôo decurrit limite vaſtis
Viribus Euphrates, deſcendens montibus aſpris
Armeniæ, longuſque noton pertendit: & inde
Ad ſolem flexus, Babylonis dividit urbem:
Littora deinde ruens perrumpit Perſidis undæ,
Extrema fluvii ſub parte Teredona radens.
Hujus ad auroram ripis devolvitur altis
Tigris, aqua ſuperant quem flumina nulla rapaci.
Sed tantum diſtat, quantum vix ſeptimus ortus
Conficiat pedibus ſpatii properantibus ire.
Atque lacu medius Thonites intrat, & exit:
Nec violatur aqua quamvis penetrabilis illa,
Ocyor atque vadis emergens cedit amaris.
Hoc tamen omne ſolum fluvius quod cingit uterque
Indigenæ populi pro re dixere Medamnam:
Quod medias amnes has terras flumine cingunt,
Agricolis pariter paſtoribus atque feracem.
Ubere nam læto florent ibi ſemina cuncta,
Herbarumque toris, & gramine læta vireſcunt:
Et variis rami complentur fructibus alti.
Gens quoque præfulget claris in laudibus illa.

A. PAPII NOTÆ.

893. *Egenum*] C, B, V, *egenis.*
898. *Montes*] C, B, *montem.*
902. *Qua*] C, B, *qui.*
911. *Diſtat*] Sic L, C. Sed B, *diſtant.* A, V, *ſuperat.*
913. *Lacu*] Sic L, C, B, V. In A, *lacum.*
914. *Illa*] L, *ille.*
917. *Medamnam*] Sic L, C, & B, quamvis hic *Medanam* habebat. A, V, *Medamnem.*
920. *Florent ibi ſemina cuncta*] L, *florentia ſemina cuncta.* A, V, *florenti.* unde conjeceram legendum *florent ibi:* quam conjecturam approbant C, B, e quibus ſic edidi.
921. *Gramine*] Sic recte L, C. Malo fortaſſis A, V, B, *gramina.*

Nam

Nam peperit multos celſa virtute potentes,
Atque deo ſimiles, licet ut mortalibus eſſe.
Armenii juxta quam ſunt aquilonis ad axes,
Comminus & fortes quos ſentit Mars Matieni:
Quos prope concludunt Euphraten collibus altis
Montes, divitiis pariter belloque potentes.
Ad partes auſtri Babylon: quam mœnibus olim
Mirandis poſuit firmiſque Semiramis urbem.
Cujus in arce domum ſplendentem fecerat auro:
Quam ſimul argentum varie decoravit, eburque.
Hoc quoque pingue ſolum palmarum divite ſilva,
Quod fert berylli munus, pretioſius auro,
Berylli lapidem liquidum, glaucique coloris,
Per loca quæ tendunt Aſianæ ad mœnia petræ.
At ſupra Babylona vides & flamina vaſta
Ciſſos, Meſſabataſque, Chalonitaſque feroces.
Armenios montes ſi linquens ibis ad ortus,
Medica noſcetur tibi tellus: cujus ad axes
Geli ſunt, Mardique, viri ſimul Atropateni.
Ad noton inde habitant Medorum rura tenentes.
Medea huc fugiens dederat cognomina terræ.
Hinc Medi varios uſus novere veneni.
Quorum per multas ſpatium diffunditur oras.

A. PAPII NOTÆ.

525. *Atque deo* &c.] Tres hi verſus ut a me ſunt editi; ita prorſus in B. leguntur; a quo non valde diſſentiunt L, C, V. nam L, in tertio *fortis* habet. C. in ſecundo *qua ſunt:* V, in primo *Atque adeo ſimiles.* Reliqua cum B, conveniunt. Ab Aldo corruptiſſime ſunt expreſſi hoc modo,

Atque adeo ſimiles dis immortalibus illos.

Quam juxta Armenii putarunt aquilonis ad axes:

Et fortis prope quos ſævit Mavors Matieni.

937. *Quæ tendunt Aſianæ ad mœnia petræ*] Sic omnes libri L, B, C, V. præter A, in quo iterum, Græcæ vocis retinendæ ſtudio, una vox totum verſum immutat. edit igitur, *quæ prorſus penetrant Ophietidis petram.* Corruptam de induſtria eam eſſe lectionem, non eſt quod prolixe probem. tot jam exempla ſimilis relligionis, ſeu impudentia potius eſt, occurrerunt, ut vel uno verbo id admonenti quivis facile credere debeat.

938. *Vides & flamina vaſta*] Sic V, quæ lectio ſenſum aliquem habet: L, *undaſcit flumine vaſto.* C, *vide ſcit flumina vaſta.* B, *undeſcit flumine vaſto.* nullo ſenſu. A, *vides aquilonis ad oras,* clariſſima quidem ſententia: ſed, ut conſuevit, falſo. fortaſſe legendum eſt, *vides ad flamina vaſta*: id eſt ad boream, ut *flamina vaſta* boream ſignificent. ſed ea conjectura neque admodum eſt firma; neque veterum librorum fidem ſatis ſequitur.

942. *Geli*] Sic C, B. Sed L, A, V, *Geri.* ut nonnulla etiam exemplaria Græca.

944. *Huc*] Sic L, B, optime. C, A, V, *hinc,* male. quod ex *huic* corruptum eſſe puto.

Hæc

Hæc generat Narciſſiten oriente ſub ipſo,
Qui lapis eſt fuſcus : complent hanc undique ſilvæ,
Inter quas homines pecuaria ditia paſcunt,
Caſpiadas tangunt portas qui ſolis ab ortu :
Rupibus hæ celſis Aſiæ ſunt clauſtra potentis.
Qua via ſub boream duplex ſe ſcindit & auſtrum :
Hæc regit ad Perſas, Hyrcanos ducit at illa.
Sub colles imos habitant, poſt Caſpia clauſtra,
Martia gens Parthi, telis arcuque potentes.
Vivere qui ſpoliis gaudent, raptuque nefando :
Quapropter bellis homines vexantur in orbe,
Atque optata perit multo pax ſanguine mundi.
Poſt hos eſt Perſis, circumdata montibus altis,
Aſſiduis florens regnis & divite cenſu,
Ex quo perdomuit Lydorum mœnia Sardes.
Cingitur excelſis hæc undique collibus omnis,
Advergens auſtros, poſt Caſpia clauſtra : petenſque
Quod proprio pelagus celebrat cognomine latum.
Atque tripartitis habitatur finibus illa.
Namque colunt alii, rigidæ ſub partibus arcti,
Terras quas Medi nemoroſis montibus umbrant :
Aſt alii mediæ vivunt regionis in arvis :
Littora poſtremi tangunt auſtralia Perſæ.
Prima parte Sabæ, mediuſque Paſargada, poſt hun-
Taſcorum telis habitat gens fortis & arcu :
Quique tenent populi diviſos Perſidis agros.
Amnibus hæc multis recreatur, & ubere pingui.
Hinc Coros immenſus profunditur : inde Choaſpis
Fonte cadens Indo, qui ſtringit gurgite Suſas:
In cujus ripis præclarus fulget achates,
Pondere conſimilis volvit quos unda cylindris.
Fertilis hæc tellus fœcundis paſcitur auris:
Nam ventis ſemper floreſcunt rura ſecundis.

A. PAPII NOTÆ.

953. *Hæc regit ad Perſas*] Sic L, C, B. Male A. Ŏ, *Hæc regio Perſas.*

956. *Raptuque nefando*] Sic L, C, V. Sed B, *raptoque nefando.* A, *raptuque ſuperbo.*

957. *Quapropter*] C, B, *Qua propter.*

970. *Mediuſque*] Sic L, C, B. Sed A, V, *mediiſque.* male.

972. *Quique*] Sic L, C, B. Maſte A, V, *Quinque. Diviſos*] L, *diverſos.*

975. *Suſas*] Sic L, C, B. Sed A, V, *Suſa.*

977. *Conſimilis volvit quos unda cylindris*] Sic C, B, V, & L, niſi quod in hoc eſt *conſimilis.* A, *conſimilem quem preterit unda cylindris.*

Hæc eadem gemmis nimium decoratur honeſtis,
Quarum quis varias vires, quis nomina dicat?
Tecolithum memorem, juſto cognomine dictum,
Qui lapides renum tritus potuſque reſolvit:
Myrrhitemque, bonum nardi cum reddat odorem.
Hic aëtites eſt: ſonitum cui ſpiritus addit
Arcanum crepitans, prægnantibus utilis ægris.
Nec non pyrites, digitos qui ſtrictus adurit.
Gemmaque quæ radios emittit candida ſolis.
Atque ſelenites, lunaris imagine lucis
Qui decus & minuit proprii ſplendoris & auget.
  Reſpice nunc reliquas Aſiæ ſub finibus oras.
Perſidis ad pontum Carmani, ſolis ab ortu;
Littora pars habitant, mediæ pars limina terræ.
Gedroſi poſt hos tendunt orientis ad ignes,
Oceanum juxta: radiis propioribus inde
Eſt Scythiæ tellus auſtralis, flumen ad Indum,
Qui ponto rapidus rubro contrarius exit:
Gurgite nam celeri rectus decurrit ad auſtrum,
Caucaſiis oriens primum de montibus altis:
Dividua cujus Patalene cingitur unda.
Separat innumeras & vaſto gurgite gentes.
Ad partes rapidi qua vergunt lumina ſolis,
Oritas, Aribaſque ſimul, linique Arachotas
Utentes lænis, & Satraïdas ſimul omnes,
Parpanei montis ſub celſa rupe, Arienos
Nomine communi. qui terras ubere nullo
Florentes habitant, ſquallent nam ſentibus aſpris;

A. PAPII NOTÆ.

980. *Hæc eadem* &c.] Hæc omnia e Solini cap. XXXVIII. ſtatim, a medio uſque ad finem.

982 *Tecolithum*] B. C, *Techolithum*, adſpirata ſecunda ſyllaba, præter linguæ Græcæ regulam: in qua, a remedio quod præſtat, nomen invenit; ἀπὸ τοῦ τήκειν τὸν λίθον. Miror igitur eſſe qui in Solino ſcribat *Techolithon*, non minus pene vitioſe quam, quod ipſemet reprehendit, *Tegolitus*.

985 *Hic aëtites eſt*] Sic L, C, optime. Male B, *Hic echites eſt*. Male & A, *Hic eſt aëtites*.

986. *Utilis ægris*] C, B, *utilis ille*.

988. *Emittit*] L, *imitatur*.

990. *Qui*] Ita L, C, B. Male A, V, *Quod*.

994 *Ignes*] Sic L, C, B. Sed A, V, *ignem*.

1002. *Ad partes*] B, C, *Ad partem*.

1003. *Aribaſque*] B. C. & L, *Aritaſque*.

1004. *Lænis, & Satraïdas*] Sic C, B, V: adjuvat & L, *lineis & Satrachitas*. Male A, *chlænis atque Atraïdas*.

1005 *Parpanei montis*] Sic L, B. adjuvat C, in quo *Parpani*, & V, in quo *Pampanei* ſcribitur. nam Aldini codicis lectio *Parnaſi* e Græca quorumdam exemplarium ſcriptura Παρπηνσοῖο fluxit.

Curalii lapidem qui rubrum littore carpunt,
Sapphirique decus nigri flavique coloris
Saxorum cædunt venis, hac merce beati.
Indorum terras hinc Tethyos æquora claudunt,
Quas primo Titan adſcendens lumine cernit.
Unde color populis niger eſt flagrantibus ortu,
Atque gerunt ſimiles hyacintho fronte capillos.
Effodiunt alii terras, aurique metallum:
Aſt alii texunt tenuiſſima tegmina lini:
Vel dentes ſtringunt elephantis ab ore revulſos:
Scrutantur ripis alii torrentibus imbri
Berylli gemmas glauci, nitidumque adamanta,
Atque aura viridi legitur quæ ſplendet Iaſpis,
Curaliique decus liquidi, gratique topazi.
Purpureoque amethyſtos ineſt ſuffuſa colore.
Divitias magnas ſic tellus illa miniſtrat.
Aſſiduiſque rigant hanc totam fontibus amnes:
Arboribuſque viget variis, milioque frequenti,
Et pretio rubræ perfloret arundinis illa.
Hic alii ſuperant procero corpore tantum,
Inſiliant equitum faciles ut more Elephantos:
Aſt alii vivunt ſapienti pectore nudi,
Luminibuſque vident rectis, mirabile, ſolem:
Et radios oculis, & ſacra mente retractant,
Signaque concipiunt arcana luce futuri.
Pſittacus hic viridis, decoratus torque rubenti,
Naſcitur, humanæ ſimulat qui verbera linguæ.
Nunc age, te fluvios, montes, formamque docebo
Ipſius terræ, populos, genteſque beatas.
Marginibus ternis tellus hæc clauditur omnis,
Obliquatque latus per cunctas linea partes.
Heſperios fines immanis terminat Indus;

A. PAPII NOTÆ.

1010. *Hac*] Sic C, B. pulcerrime. Male reliqui *ac*.

1011. *Indorum*] Sic L, C, B. Male A, V, *In quorum*. quod poſtea quidam in *Ii quorum* porro corruperunt.

1013. *Ortu*] Sic L, C, B. Male A, V, *ortus*.

1024. *Aſſiduiſque rigant*] Sic L, C, B. Abſurde A, V, *Aſſiduis rigant*.

1027. *Hic*] Sic B, C. Reliqui *Hinc*, minus recte. Hæc omnia e Solini cap. LIII. deſcripta ſunt.

1028. *Inſiliant* &c.] Sic L, C, B, & V; ſed hoc *elephantis* habet. A, *Inſiliant ut more equitum faciles elephantis*, falſo.

1033. *Viridis*] Sic B, C, V. optime. A, *viridi*,

1039. *Heſperio* &c]. Hic ultimus eſt verſus ſchedarum Buſlidianarum.

At notios pelagus concludit gurgite rubrum:
Sed Ganges ortus, & Caucaſus excipit arctum.
Hanc homines habitant multi, diteſque colendam,
Nominibus variis diſcreti & finibus amplis.
Dardanei ripas contingunt fluminis Indi:
Hic ubi præcipitem ſcopuli fundunt Acesinem,
Huncque capax claſſis venientem volvit Hydaſpes:
Tertius hos ſequitur ſplendenti gurgite Cophes.
Taxilus inter quos habitat, cum gente Sabarum.
Hinc Scodri poſt hos ſunt, Peucaleique feroces,
Gargaridæque truces: auri qua pondus honeſtum
Devolvens Hypaniſque vehit, rapiduſque Magarſus:
Quos capit Emodo miſſos Gangetica monte
Tellus, porrigitur quæ ad terræ Colidis auſtros,
Oceani tangens pelagus ſub collibus altis,
Quos volucres metuunt celeri contingere penna,
Unde locis Graii poſuerunt nomen Aornin.
Hic via, quam celebrat nomen, Dionyſia, Bacchi,
Cui ſtatuas dederat victoria finibus illis.
Hic Tylos eſt, ſuperans vaſtæ miracula terræ,
Inſula. namque viret cunctis in partibus anni;
Nec foliis nudat ramos autumnus in illa;
Aſſidueque tenet flores genus arboris omne.
Hic adamas fulget limphantia pectora ſanans,
Et prohibens miſeris occulti damna veneni:
Quem minime valeat ferrum ſuperare, nec ignis:
Frangitur hircino maceratus ſanguine tantum,

A. PAPII NOTÆ.

1044. *Dardanei*] Sic L, C, V. In A, eſt *Dardanees*, e Græco.

1048. *Taxilus*] Sic L, C. In A, V, *Toxilus*.

1049. *Scodri*] Sic C, V. adjuvat quod in L, eſt *Codri*. A, ut in quibuſdam Græcis *Scothri*. *Peucaleique*] Sic A, C. Sed L, *Pencaleique*. V, *Peucaneique*.

1050. *Gargaridæque*] Sic L, C. In A, V, *Gangaridæque*. *Honeſtum*] Sic L, C. Sed A, V, *onuſtum*.

1051. *Magarſus*] Sic C. Sed A, *Megarſus*. L, *Nigircus*.

1057. *Hic via quam celebrat*] In Aldino libro & hic verſus in Græci vocabuli Νυσσαίην gratiam temere immutatus eſt,

Hic via qua nomen celebrat Nyſæa Lyæi.

veram lectionem retinent reliqui libri L, C, V, plane conſentientes: niſi quod V, pro *quam* habeat *qua*, minimi momenti diſcrimine. Quid enim refert, Bacchi nomen viam celebrat, an via celebrat nomen Bacchi, dicamus?

1058. *Statuas*] Sic L, C, V. Sed A, ut ſolet, *ſtelas*.

1059. *Hic Tylos eſt* &c.] Solinus eadem cap. LIII. recenſet.

1062. *Flores genus*] C, *Florens genus*.

1063. *Hic adamas* &c.] Sic L, C, V. Falſo A, *Hic fulget limphata adamas qui pectora ſanans*.

Sed tepido, fractis multis incudibus ante.
Hic juxta poſitus magnetem viribus arcet
Occultis ferri raptu: vel tractibus ante
Admotum retrahit, defendens robore miro.
Hic lychnis lucem ſimulat ſplendore lucernæ:
Hinc meruit nomen præclaro lumine dignum.
Tot ſunt per terras vulgatæ nomine gentes.
Nam reliquas quæ mens valeat mortalis in orbe
Diſperſas numerare tibi, ſine numine magno,
Quod bene diſpoſuit terras pontique profundum,
Sideribus variis decorans cœleſtia templa,
Et multis recreans gratiſque coloribus arva,
Munera per populos tribuens diverſa virorum.
Sed vos terrarum tractus gaudete per ævum,
Et quæcumque mari circumdatur inſula vaſto,
Oceanuſque ſimul, nec non penetrabilis unda,
Quam gremio tellus ſinuoſo ſuſcipit alma:
Et fluvii, monteſque, lacus quos continet orbis.
Nam pelagi partes percurri carmine vaſtas;
Et terræ pariter regiones finibus amplis.
Omnipotens pro quo genitor mihi præmia donet.

A. PAPII NOTÆ.

1068. *Hic juxta &c.*] Horum trium verſuum tertius tantum in V, extat, hoc modo. *Admotum retrahi defendens robore miro.* In A. ſoli primus & tertius ita,

Hic juxta poſitus Magontini viribus arcet:
Ad motum retrahit defendens robore miro.

In L, ſic omnes reperiebantur,

Hic juxta poſitus magnetem viribus arcet
Occultis ferrum raptu: vel tractibus ante
Ad motum retrahit, defendens robore miro.

quos, collato Solini loco, cum plane perſpexiſſem, emendavi in ſecundo *ferri raptu.* quod approbavit C, in quo ad verbum, ut edidi, habetur,

Hic juxta poſitus magnetem viribus arcet
Occultis ferri raptu: vel tractibus ante
Admotum retrahit, defendens robore miro.

Buſlidianum nihil hic adjumenti nobis deferre potuit: in quo, quidquid a verſu 1039 ſequitur, deſideravimus.

1072. *Lumine*] Sic L, optime. Male C, A, V, *nomine.*

1074. *Orbe*] Sic L, C. Male A, V, *orbem.*

7078. *Gratiſque*] Sic L. C. Male A. V, *variiſque.*

1084. *Et fluvii, monteſque, lacus*] Ita C, V. In A, eſt, *Et montes, fluvii, atque lacus.*

FINIS.

VARIÆ LECTIONES
PERIEGESEΩS PRISCIANI
E CODICE MS BODLEIANO.

PERIEGESIS PRISCIANI] Incipit PERIEGESIS PRISCIANI grammatici.

V. 4. Materiæ tantæ] materie tanta.

18. Axes] axe.

39. Quam mediam] quod medium.

42. Eſt] aſt.

51. Et] ab.

55. Portendit] pertendit.

56. Hoc] hic.

64. Protentus] portentus.

68. Flexibus] fluxibus.

73. Gades] Gadis.

74. Tenens Atlas ſtat] tenet ſtans Atlas.

80. Hinc] hunc.

87. Iſtum] æſtum.

88. Deflexus] defluxus.

89. Pachyni] Pachynis.

94. Ora] oras.

96. Cadentem] calentem.

111. Sinu gemino] ſinus geminos.

112. Provolat] tenditur.

137. Hic] his.

139. Quod] qui.

167. Æquam margine cuncta] æqua margine cinctam.

172. Diſtinguit] diſjungit.

176. Immenſæ] immenſæ. *& ita ſemper in ſequentibus ſcribitur.*

199. Hos] hæc.

201. Phauruſia] Mauruſia.

202. Debride] Debrite.

228. Glebæ] glebas.

229. At] ad.

233. Per] poſt.

238. Hic] hinc.

256. Immergat] inmergat.

260. Vergit] pergit.

265. Aſſimulent] aſſimulant.

273. Haud] haut. *ita & in ſequentibus.*

291. In] ad.

299. Alani] Agavi.

301. Hippemolgi] Hippomolgi.

302. Geloni] Gelonus.

306. Aldeſci] Ardiſci.

311. Fortes] ſontes.

321. Latiſſima] altiſſima.

324. Hic] his.

355. Silari] Silaris.

358. Zephyri] zephyrus.

367. Ponere qui priſcis] poſcere qui Piſis.

382. Qua] quas. Summos] ſummas.

389. Quoties] quotiens.

398. Geminatoque æquore] geminoque ſub æquore.

417. Graii] Graio.

425. Iſthmum] iſthmon.

430. Mutat] vertit.

434. Scopulis] ſcopulos.

441. Relevamine] revelamine.

449. Ulyſſi] Ulyxi.

456. Parnaſſi] Parnaſi.

465. Æquor Ebuſo] æquore Buſos.

466. Sardiniæ] Sardoniæ.

468. Quod] qui.

483. Boreæque] boreamque.
495. At ſalis hic Acragas] hic ſalis Acragas.
508. Meninx] Menix.
514. Inceſtæ] incertæ.
515. Abſyrtidas] ad Syrtidas.
544. Agnoſcit] contingit.
547. Alta] aucta.
555. Fervet] fervens.
564. Gravi] gravis.
570. Erythiam] Erythriam.
588. Hic] hinc.
590. Curru] currus.
604. Carmanida] Carminida.
612. Portubus] pontibus.
657. Miſeros] miſeri.
662. Sindi] Indi.
663. Axenus] Euxinus.
680. Pyrrhenes] Pyrrhenæ.
705. Unnius] Thynus.
713. Dercebius] Dercevius, *ut infra* Dercevii.
716. Parneſſum] Parpeſſum.
732. Quos] quas.
756. Decurrit] percurrit.
777. Pertenditur] protenditur.
781. Occaſus] occaſum.
797. Miti] noto.
801. Pamphylos] Pamphylios.
805. Corycus] Coryciurn.
812. Undas] ofas.
839. Ortum] ortus.
850. Nomenque] numenque.
854. Byblin] Byblum.
867. Elanos] Alanos.
893. Egenum] egenis.
938. Vides & flamina vaſta] undeſcunt flumina vaſta.
945. Novere] moveſa.
949. Pecuaria ditia] pecora præditia.
952. Et] ad.
974. Choaſpis] Choaſpes.
986. Ægris] ille.
988. Emittit] imitatur.
992. Carmani] Carmini.
1002. Partes] partem.
1003. Aribaſque] Aritaſque.
1008. Curalii] curalli. Rubrum] rubro.
1061. Autumnus] auctumnus.
1073. Vulgatæ] vulgato.

VARIÆ LECTIONES

PERIEGESEΩS PRISCIANI

E COD. MS COLL. CORPORIS CHRISTI OXON.

PERIEGESIS PRISCIANI] Deſcriptio orbis terrarum & maris PRISCIANI grammatici ſecundum DIONYSIUM.
V. 4. Materiæ tantæ] Materia tanta.
10. Non] nec.
14. Tres] tris.
33. Longiſſimus] longiſſimos.
42. Eſt] aſt.
55. Portendit] pertendit.
56. Hoc] hic.
58. Tethys] Thetis. *ut & ſæpe in ſequentibus.*
62. Situs] ſitum.
69. Has ſtringens] aſtringens.

73. Ga-

73. Gades] Gadis.
74. Tenens Atlas ſtat] tenet ſtans Atlas.
80. Dictus] dignus.
96. Cadentem] calentem.
112. Provolat] tenditur.
116. Quod] qua.
118. Prius eſt] propius. Hæc littora tangit] hæc littora tangunt.
127. Hunc] hinc.
131. Coërcens] coërcet.
147. Aſpicias] aſpicies.
153. Quam] qua. Aquilonis] aquilones.
167. Æquam margine cuncta] æqua margine cinctam.
168. Fines] finis.
172. Diſtinguit] disjungit.
183. Carthaginis] Karthaginis.
190. Syrtes] Syrtis.
199. Hos] hæc.
201. Phauruſia] Mauruſia.
202. Debridę] Debrite.
233. Irrigui] inrigui, *ut & in ſequentibus*.
235. Claræque] clarique.
241. Serbonidis] Tritonidis.
258. Soli] ſole.
261. Diſtentis] diſtendens.
265. Aſſimulent] aſſimulant.
291. Partes] partis.
297. Dromon] dromen.
299. Supra] juxta. Alani] Agani. *lege* Agavi.
301. Hippemolgi] Hippomelgi.
302. Geloni] Gelonus.
306. Aldeſci] Ardiſci.
317. Commiſto] commixto.
320. Jactus] tactus.
321. Latiſſima] altiſſima.
347. Hos prope ſunt omni ſup.] hos omnes prope ſunt ſuperantes.
355. Silari] Sil[illegible].
358. Zephyri] ze[illegible]yrus.
378. Ortus] ora[illegible].
379. Hylleſque] Hylliſque.
382. Qua] quas. Summos] ſummas.
389. Quoties] quotiens.
395. Dextra cum extinctam lampada] dextram cum extincta lampade.
398. Geminatoque æquore] geminoque ſub æquore.
423. Quæ mergitur] quæ vergitur.
425. Iſthmum] iſthmon.
430. Mutat] vertit.
434. Scopulis] ſcopulos.
439. Munere] munera.
441. Relevamine] revelamine.
449. Ulyſſi] Ulyxi.
450. Iſta] iſte.
456. Parnaſſi] Parnaſi.
457. Vaſto] magno.
466. Sardiniæ] Sardoniæ.
468. Quod] qui.
483. Boreæque] boreamque.
495. At ſalis hic Acragas] hic ſalis Acragas.
496. Videntur] videtur.
508. Meninx] Menix.
512. Oſtendet] oſtendat.
515. Abſyrtidas] ac Syrtidas.
528. Quam fulgere] fulgeſcere.
544. Agnoſcit] contingit.
547. Alta] aucta.
553. Lesbus, Teneduſque] Leſbos, Tenedoſque.
555. Fervet] fervens.
562. Recta] rectam.
570. Erythiam] Erythriam.
581. Gagates] Gagatis.
590. Curru ſcandit] currus candet.
602. Navem] navim.
604. Carmanida] Carminida.
605. Occurrat] occurrit.
607. Inde] ille.
609. Claudi[illegible]] cingit.
612. Portubus] pontibus.
625. At] hoc.
631. Lon-

631. Longis] longe.
653. Caucaſiis] Rhipæis.
663. Axenus] Euxinus.
666. Aſcalaphi] Aſcolaphi.
687. Hoc] hæc.
692. Fugitant] fugiant.
705. Unnus] Thymus.
710. Colentes] tenentes.
716. Parneſſum] Parpeſſum.
722. Boream vergit] vergit borea.
728. Pecoris] pecorum.
730. Deſertis finibus] deſerti funibus.
736. Verſus] verſum.
737. Arva] ora.
739. Buzeres] Buſeres.
741. Præbent] perhibent.
746. Patentem] potentem.
752. Gelidas] rigidas.
754. Nitenti] nitentem.
756. Decurrit] percurrit.
758. Irrumpit] inrumpit.
777. Pertenditur] protenditur.
781. Occaſus] occaſum.
794. Pectora] pectore.
797. Miti] noto.
801. Pamphylios] Pamphylos.
813. Hunc Aſiæ] hanc Aſiam.
819. Soli medio] Soli in medio. Locati] vocati.
828. Actu] arctus.
838. Quia] quam.
842. Alii] almæ.
850. Nomenque dedere] numenque dederunt.
867. Elanos] Alanos.
879. Jucundæ] jocundæ.
898. Montes] montem.
903. Vaſtis] vaſtus.
905. Pertendit : &] protenditur.
911. Diſtat] diſtant.
914. Illa] ille.
949. Pecuaria ditia] pecora prædítia.
972. Diviſos] diverſos.
974. Choaſpis] Ch[illegible]
977. Conſimilis] conſunili.
982. Memorem] admemorem.
986. Ægris] ille.
988. Emittit] imitatur.
1002. Partes] partem.
1003. Aribaſque] Aritaſque.
1008. Rubrum] rubro.
1011. Æquora] æquore.
1039. Immanis] inmanis.
1049. Scodri] Codri. Peucaleique] Pencaleique.
1051. Vehit] trahit.
1054. Tangens] tendens.
1062. Aſſidueque tenet flores genus arboris omne] aſſiduuſque tenet flos germen arboris omne.
1075. Numine] nomine.
1077. Decorans] decorat.
1080. Sed] nunc.
1084. Monteſque] montiſque.
1086. Regiones] regionis.

INDEX
VOCABULORUM OMNIUM QUÆ IN DIONYSIO REPERIUNTUR.

A 750.
Ἀβαντιάς 520.
Ἀβάντων 511.
ἁβραὶ 1154.
ἁβροβίων 968.
Ἄβυδος 516.
Ἀγάθυρσοι 310.
Ἀγαθύρσοις 319.
ἀγακλέες 554.
ἀγαλλόμεναι 953.
ἀγάῤῥοον 198, 325.
ἀγαυῶν 334, 350, 564, 571, 822, 1020.
ἄγε 589.
ἀγήνορος 561.
ἀγκύλον 640.
ἀγκύλος 123, 1040.
ἀγκυλότοξοι 857.
ἀγκὼν 809.
ἀγκῶνας 979.
ἀγλαὰ 241, 934.
ἀγλαὸν 816, 838.
ἀγνῆς 35[illegible].
ἀγνώσσοντι 1[illegible].
ἄγοιεν 651.
ἀγορεύοις 885.
ἀγορεύουσι 1168.
ἀγορεύσω 345.
ἄγουσα 387.
ἄγουσι 578.
ἀγραύλοισι 996.
ἀγραύλων 672.
Ἀγρέες 956.
ἄγρησι 1050.
ἄγρια 1142.
ἀγρονόμοι 187.
ἀγχέμαχοι 1002.
ἀγχί 38, 120, 178, 180, 214, 299, 362, 497, 510, 570, 652, 728, 732, 767, 793, 876, 956, 975, 1067.
Ἀγχιάλεια 875.
ἀγχίαλοι 823.
ἀγχιάλοιο 880.
ἀγχίαλον 912.
ἀγχίγυοι 215, 959.
ἀγχίπορον 381.
ἀγχόθι 289, 765.
ἀγχοῦ 185, 282, 418.
ἄγων 433.
ἀδάμαντα 318, 1119.
ἀδευκέα 611.
ἀδύω 1033.
Ἀδριάδι 100.
Ἀδριάδος 481.
Ἀδριὰς 92, 102, 380.
ἀεὶ 78, 1125.
ἀείδειν 1.
ἀεικέα 189.
ἀειρόμενος 594.
ἀειφανὲς 583.
ἀέλλῃ 677.
ἀελλοπόδων 1047.
ἀενάοις 1124.
ἀενάων 1055.
ἀέξει 723, 1123.
ἀέξειν 229, 922, 998.
ἀέξεται 317, 691, 1126.
ἀεξομένης 835.
ἀζόμενοι 454.
ἀηδὼν 529.
ἄηται 844.
ἀητα[illegible] 676.
Ἀθαμαντίδος 515.

ἀθανάτοισι 1000.
ἀθρείσατο 997.
ἀθέσφατος 23.
Αθηναίη 818.
Αθήνης 342.
ἀθρήσειας 209, 319, 667, 851.
αἳ 517, 614, 615, 616, 618.
αἶ 154, 396, 448, 525.
αἶα 96, 305, 339, 927, 971, 1086, 1102, 1107.
αἶαν 205, 216, 394, 399, 686, 731, 898, 911, 1027.
Αἰγαίη 403.
Αἰγαίῃ 401.
Αἰγαίης 326.
Αἰγαίοιο 513, 801.
Αἰγαίου 131, 821.
αἰγείροισι 292.
Αἰγιαλείης 486.
Αἰγίνης 512.
Αἴγυλα 499.
Αἰγυπτίης 505.
Αἰγύπτοιο 12, 24, 214, 227, 689.
αἶδε 554
αἰδοῖ 1025.
αἰδοιέστερος 172.
αἰεὶ 35, 149, 669, 936, 1046, 1078.
Αἰέταο 1022.
αἴης 20, 25, 47, 121, 138, 239, 553, 627, 661, 687, 805, 957, 1038, 1080, 1148.
Αἰητίνης 490.
αἰθαλέων 220.
αἰθέρι 595.
αἰθρείην 717.
Αἰθιοπῆες 218, 559.
Αἰθιοπήων 179.
Αἰθιόπιον 38
Αἰθιόπων 223.
αἴθων 595.
αἵματι 745.
Αἵμου 428.
αἰνῆς 771.
αἶψα 754.
Αἰολίδος 820.
Αἰολίδων 536.
αἰολόμητις 207.
Αἰόλου 461, 462, 463.
αἰπεινὴ 521.
αἰπὺ 49.
αἰπὺν 306, 371.
αἱρεῖ 1053.
αἶσαν 374, 525.
Αἰσάρου 370.
Αἰτωλῶν 432.
αἰχμὴ 210.
αἶψα 592.
ἀκαμάτου 27.
ἀκάνθης 599.
Ακεσίνην 1138.
ἀκηχεμένην 776.
ἀκηρασίων 945.
ἀκήρατον 548, 1102.
ἄκμοσι 770.
ἀκόντων 1046.
ἀκύετο 191.
ἀκέσας 889.
ἄκρα 469.
ἄκραι 258.
ἄκρη 124, 176, 335, 364.
ἄκρην 111, 129, 561.
ἄκρης 87, 507, 606, 785.
ἄκριτα 2.
ἀκρόκομοι 1010.
ἀκροπόληϊ 1007.
ἀκροχάλιξ 948.
ἄκρῳ 405.
ἄκρων 598.
Ακταίοιο 1023.
ἀκτὰς 248, 387, 565.
ἀκτὴ 523.
ἀκτίνεσσι 1110.
ἀκτίνων 585.
Ακυλήϊον 381.
ἀκωκὴ 1052.
ἅλα 34, 44, 45, 87, 115, 226, 348, 552, 567, 588, 716, 735, 783, 824, 847, 1043.
Αλανοὶ 305.
Αλανῶν 308.
ἀλάπαξαν 818.
Αλβανοὶ 731.
ἄλγε' 967.
ἀλγυνθεῖσα 1176.
Αλδήσκοιο 314.
ἀλέγοντας 210.
ἀλέγοντες 712.
Αλήϊον 872.

Αληκος

Ἀλῆκος 367.
ἀλημοσύνης 716.
ἀλήπεδος 490.
ἁλὶ 125, 144, 458, 461, 542, 554, 605, 1181.
ἀλιγκίη 1131.
ἀλίγκιον 621, 628.
ἁλιδινέος 908.
ἁλι…σοιο 972.
ἀλιτρᾶς 604.
ἀλκήεντες 305, 682.
Ἀλκινόοιο 494.
ἀλλ' 10, &c.
ἀλλὰ 5, &c.
ἄλλα 436, 723.
ἄλλαι 449, 555, 565, 616, 854, 1159.
ἀλλάων 496.
ἄλλη 106, 199, 550, 568, 1178.
ἀλλήλῃσι 145.
ἀλλήλοισι 1079.
ἄλλο 394, 935, 1011.
ἄλλοθι 616, 1126.
ἄλλοι 19, 23, 33, 57, 265, 758, 1070, 1118, 1167.
ἀλλοῖαι 1179.
ἀλλοίην 1175.
ἄλλοις 725.
ἄλλοισι 885.
ἄλλον 257, 991, 1102.
ἄλλος 23, 54, 225, 750.
ἄλλοτε 60, 202, 640.
ἄλλυδις 225, 436, 449.
ἄλλων 47, 51, 143, 240, 353, 545, 742.
ἅλμη 76, 92, 380, 384.
ἅλμην 122.
ἅλμης 253, 608, 729.
ἁλμυρὸν 81.
ἁλὸς 48, 51, 58, 376, 719, 728, 879, 893, 897, 905, 975, 981, 1133.
ἀλόχου 486.
ἀλόωνται 1167.
Ἄλπιος 295, 344.
Ἀλύβη 336.
Ἄλυος 784.
Ἀλφειὸς 410.
Ἀλφειοῦ 374.
ἀλωομένην 775.
ἀλώμενοι 601, 967.
ἀλώμενος 287, 873.
ἅμα 304, 903, 1136.
Ἀμαζονίδες 828.
Ἀμαζονίδεσσι 773.
Ἀμαζονίδων 655.
ἀμαιμακέτους 1051.
ἀμάλλαις 358.
ἁμάξης 191.
Ἀμβρακιήων 493.
ἀμέθυστον 1122.
ἀμείλιχος 721.
ἀμέργονται 293.
ἀμετρήτοιο 1171.
ἀμήτοιο 194.
ἅμμα 446, 840.
ἅμματι 157.
Ἀμνισοῖο 498.
Ἀμυντάων 571.
ἀμοιβὴ 1186.
ἀμπεδίον 837.
ἀμπέχει 195.
ἄμπωτις 203.
Ἀμυκλαίοιο 13.
Ἀμυκλαίων 213, 377, 413, 213, 860.
ἀμύμονες 560.
ἀμύμονος 1022.
ἀμφ' 26, 243, 267, 558.
ἀμφέλκεται 268.
ἀμφὶ 345, 385, 394, 596, 878, 965, 1061.
ἀμφιβέβηκε 638.
ἀμφιέλικτον 466, 718.
ἀμφιλαφὴς 460.
ἀμφινέμονται 127, 164, 635.
ἀμφιρύτης 452.
ἀμφὶς 497, 525.
ἀμφιτρίταις 99.
ἀμφιτρίτη 706, 862.
ἀμφιτρίτης 51, 134, 169, 201, 297, 324, 481, 614, 1065.
ἀμφοτέροισι 245.
ἀμφοτέρας 276.
ἀμφοτέρων 71, 279, 620.

ἀμφοτέρῃσι 277.
ἀμφοτέροισι 245.
ἀμφοτέρωθεν 395.
ἀμφοτέρων 204, 339, 636, 735, 826, 1177.
ἄμφω 51, 154, 274, 396, 412.
ἂν 156, &c.
ἄν' 188.
ἀνὰ 193, 266, 290, 546, 577, 729, 939, 1046.
ἀναβλύζουσι 412.
ἀνάγουσι 527.
ἀναιδέας 144.
ἀναίνονται 753.
ἀνάκτων 355.
ἀναλύεται 446.
ἀναπέπταται 109.
ἀνάσσεις 366.
ἀνάσχων 989.
ἀναύρων 1118.
ἀναφαίνεται 295, 488, 536.
ἄνδιχα 340, 354, 890.
ἀνδράσι 42, 349, 449, 463, 465, 603, 649, 699, 723, 792, 829, 949, 969. 1123.
ἄνδρες 165, 181, 247, 261, 362, 730, [illegible] 797, 902, 1029, 1135, 1141, 1166.
ἀνδρὶ 173.
ἀνδρῶν 2, 97, 209, 213, 232, 337, 432, 453, 505, 571, 616, 906, 999, 1109.
ἀνελκόμενον 790.
ἀνέμοιο 557, 1078.
ἀνέμοις 883.
ἀνέμοισι 760.
ἄνεμον 101, 401, 929.
ἀνεμώλια 751.
ἀνέμων 464, 670.
ἀνέρες 263, 309, 674, 741, 1002, 1019.
ἀνερχομένη 400, 928.
ἀνερχόμενον 400.
ἀνερχόμενος 1109.
ἀνεσείσατο 948.
ἀδάζουσι 579.
ἄνευθεν 120, 985.
ἀνέχουσι 150, 220.
ἀνὴρ 896, 986, 997.
ἀνήρπασε 425.
ἄνθεα 754.
ἄνθεϊ 1178.
ἀνθεμόεσσαν 912.
ἄνθεσι 756.
ἄνθρωποι 8.
ἀνθρώποις 1180.
ἀνθρώποισι 36, 257, 451, 554, 656, 840.
ἀνθρώπων 455, 529, 705, 873.
ἀνιόντι 1083.
ἀννεφέλοιο 531.
ἀντ' 548.
ἄντα 429, 504, 542.
ἀντάξιος 1186.
ἀντέλλουσαν 250.
ἄντην 980.
ἀντία 53, 566.
ἀντιάσειαν 601.
ἀντικρὺ 421.
Αντιόχεια 917.
Αντιόχοιο 917, 920.
ἀντιπεραίαν 962.
ἀντιπέρην 804.
ἀντιπέρηθεν 571.
ἀντολίη 590.
ἀντολίην 110, 149, 175, 222, 272, 278, 295, 299, 419, 437, 506, 695, 698, 812, 830, 856, 865, 888, 898, 919, 926, 976, 1034, 1086.
ἀντολίην δὲ 260, 506, 739, 931.
ἀντολίης 147, 622.
ἀνύσειε 986.
ἀνύσσῃ 155.
ἄνω 20.
ἀνώτερος 52.
ἀνικήτου 39.
ἀνικήτων 944.
Αονίῳ 456.
Αορνιν 1151.

ἀπ'

ἀπ' 10, &c.
ἀπαὶ 51.
Ἀπαμείης 918.
ἄπαν 628.
ἁπάνδιχα 529, 708, 1084.
ἁπάνδιχεν 873.
ἁπάντων 142, 983.
ἅπασαι 527.
ἀπ... 41.
ἁπάσης 170.
ἅπασι 969.
ἀπέδραμον 489.
ἀπειρέσιαι 613.
ἀπειρεσίη 550.
ἀπειρεσίῃσι 443.
ἀπειρέσιοι 57, 165, 644.
ἀπειρεσίης 977, 1137.
ἀπειρεσίων 514.
ἀπείριτοι 217, 616, 635.
ἀπείριτον 659, 666, 1030.
ἀπείριτος 4, 430, 458, 629, 1062.
ἀπείρονα 323.
ἀπείρων 119.
Ἀπέννιον 343.
ἀπονόσφισε 778.
ἀπερεύγεται 43, 95, 567, 981.
ἀπευθέες 194.
ἀπεχθέα 699.
ἀπήμαντοι 673.
ἀπίωας 675.
ἀπιωέα 768.
Ἀπιδανῆες 415.
ἀπλώσαντο 235.
ἀπὸ 445, &c.
ἀποκιδνάμενος 48.
Ἀπόλλων 444, 817.
Ἀπόλλωνι 527, 817.
ἀποξύουσι 1117.
ἀποπαύεται 121.
ἀπόπροθι 657.
ἀποτέμνεται 230, 354, 661, 1094.
ἀποτεμνόμενοι 1106.
ἀποτμήγει 1133.
ἀποφθιμένων 209.
ἀπώλεσε 210.
ἀρ' 899.
ἄρα 549, 965.
Ἀράβων 927, 968.
Ἄραδος 510.
ἀραχνάων 757.
Ἀραχύνθου 431.
Ἀράξης 739.
Ἀραχῶται 1096.
Ἀργείων 418.
ἀργινόεσσα 1176.
ἀργυρέης 497.
ἀργυροδίνης 433, 1140.
ἀργύρῳ 1008.
ἀργυφέους 1117.
Ἀρεῖ 1153.
Ἀρειμανέων 31, 285.
Ἄρειος 654, 1004.
ἀρετὴ 548.
ἀρετῆς 548.
Ἀρήϊοι 731, 1040.
ἄρηρε 1130.
ἀρηρὼς 28.
Ἄρης 377.
Ἀρηπάδη 685.
Ἀρίβας 1096.
ἀρίδηλα 650.
Ἀριηνοὺς 1098.
Ἀριηνῶν 714.
ἀρίθμιοι 263.
Ἀριμασπῶν 31.
ἀριπρεπέων 232.
ἀριστήεσσι 547.
ἀριφραδέως 1168.
Ἀρκάδες 415.
ἄρκτους 130, 271, 471, 721, 1066.
ἄρκτων 582, 1134.
ἀρκτῴοιο 519.
Ἀρμένιοι 1002.
Ἀρμενίοιο 694, 773, 786, 978.
Ἀρμενίων 1016.
Ἁρμονίης 391.
ἀρξάμεναι 63, 786.
ἀρξαμένη 176.
ἀρξάμενοι 79.
ἀρξάμενον 639.
ἀρξάμενος 346, 694, 727, 895, 1091.
ἄροσις 418, 998.
ἀροτῆες 190, 234.
ἀρότρῳ 1041.
ἄρουρα 426, 437, 764.
ἄρουραι 950.
ἀρούρας 1042.
Ἀῤῥαβίην 930.
Ἀῤῥαβίῃ 929.

Ἀῤῥαβίων 960.
Ἀῤῥαβίης 178, 802, 925.
Ἀῤῥαβικὸς 54.
Ἀῤῥαβικῷ 24, 924.
Ἀῤῥάβιον 632.
ἀῤῥαγέεσσι, 1006.
ἄρτι 445.
ἀρχὴ 70, 295, 396, 399, 477.
ἀρχομένης 318.
ἀρχομένοισι 69.
ἀρχόμενον 344.
ἀρχόμενος 1.
ἀρχομένου 528.
ἆς 435.
Ἀσβύσται 211.
Ἀσίηθεν 412.
Ἀσίδα 231, 274, 662.
Ἀσίδι 836.
Ἀσίδος 20, 138, 230, 627, 661, 1080.
Ἀσίη 630.
Ἀσιηγενέων 593.
Ἀσίην 9, 890.
Ἀσίης 14, 22, 518, 525, 615, 620, 638, 799, 865, 880, 1056.
Ἀσιήτιδος 25, 1036.
ἀσκήσασα 1008.
ἀσπάζεται 250.
Ἀσπενδον 852.
ἄσπετα 138, 186.
ἄσπετον 287, 712, 1057.
ἄσπετος 98, 200, 305, 488, 636, 809, 920.
ἀσπίδας 1155.
Ἀσσυρίης 772, 1178.
Ἀσσύριοι 979.
ἀσταχύων 194.
ἄστευ' 321.
ἀστέριος 328.
ἀστὴρ 328.
ἄστρα 531, 1173.
ἄστρων 717, 909.
ἄστυ 264, 382, 509, 524, 816.
ἄσχετος 474.
Ἀσωπίδα 775.
ἄτ' 341.
ἀτὰρ 47, 196.
ἅτε 4, 193, 896.
ἀτίμησαν 1158.
Ἄτλαντος 559.
Ἀτλάντων 66.
Ἄτλας 30.
Ἀτροπατηνοὶ 1019.
Ἀττικὸν 423.
αὖ 23, 33, 208, 799.
αὐαλέος 966.
αὐγὰς 84, 199, 231, 263, 384, 421, 423, 471, 487, 508, 662, 861, 894, 970, 983, 1017, 1080, 1087, 1107, 1134.
αὐγὴ 317.
αὐδήσαιμι 238, 881, 1054.
αὖθ' 500, 1060.
αὖθις 93, 130.
αὔλακ' 1042.
αὔλακος 235.
αὔλιον 192.
αὐλῶν 39, 136.
Αὐσονίῃσι 78.
Αὐσονίην 366, 383, 472.
Αὐσονίηων 333, 467.
Αὐσονίου [illegible].
Αὐσονὶς 21[illegible], 33[illegible].
Αὐσονίων 98.
αὖτ' 47.
αὐτὰρ 30, 36, 84, 85, 103, 471, 561, 892, 918, 946, 958, 970, 1007, 1014.
αὐτὰς 1030.
αὖτε 60, 202, 615, 640, 1126.
αὐτὴ 596.
αὐτὴν 899.
αὐτῆς 238, 307, 325, 500, 802, 876, 1128.
αὐτίκα 483.
αὖτις 586.
αὐτόθι 349.
αὐτοὶ 323, 653, 673, 952, 1170, 1172.
αὐτοῖς 603, 730.
αὐτομάτοις 43.
αὐτὸν 9[illegible]0.
αὐτὸς 444, 741, 1161.
αὐτοῦ 589.

αὐτῷ

αὐτοῦ 219.
αὐτῶν 1186.
οὕτως 193, 967.
αὐχμήεντα 182.
ἀφ' 63, 870.
ἀφανὲς 106.
ἀφαυρῶ 33.
ἀφεγγέα 1031.
ἀφεὶς 870.
ἀφ[illegible] 484.
ἀφίκοντο 698.
ἀφνειὴν 258.
ἀφνειοὶ 564, 955, 1004.
ἀφνειὸν 356.
ἀφνειῶν 734.
ἀφραδίῃσι 1158.
Ἀφροδίτης 484, 509.
ἀφρὸν 539.
Ἀχαιοὶ 682.
ἀχάτην 1075.
Ἀχελώϊος 433, 497.
Ἀχιλλῆος 306, 545.
ἄχνην 300, 693, 981.
ἄχρι 110, 388, 639, 764, 879, 926, 1034, 1068.
ἄχρις 118.
ἄψ 721.
Ἀψίνθοιο 575.
Ἀψύρτου 488.

B.

Βαβυλὼν 10[illegible]5.
Βαβυλῶνα 980.
Βαβυλῶνος 1014.
βαθεῖαν 1025.
βαθείης 973, 1174.
βαθὺ 326.
βαθυδίνην 632, 1149.
βαθύκρημνοι 618.
βαθυκρήμνοιο 244, 849.
βαθυκρήμνου 880.
βαθυκύμονος 56.
βαθὺν 587, 909, 1171.
βαθυνομένας 1035,
βαθυῤῥόου 3.
βαθὺς 513.
βαιὸν 622.
βαιοτέρη 199.
βαιοτέρης 810.
Βάκτροι 736.
Βάκτρων 734.
Βάκχε 704.
Βάκχον 700.
Βάκχος 1153.
Βάκχῳ 572.
βαλέειν 229, 791.
βάλλει 352, 735, 748, 783.
βάλλειν 751.
βάλλων 43, 631.
βαλόντες 703.
βαλοῦσαι 840.
βάντες 348.
βάρβαρα 752.
βαρυγδούποισι 770.
βαρύνεται 124.
βαρυνομένη 200.
βαρυνόμενος 126.
βασιλεύτατον 1056.
βασιλεύτατος 353.
βασιλῆϊ 685.
βασιλῆος 462, 607, 1052.
Βαστάρναι 304.
βέβαια 6, 862.
βέβηκε 242, 273.
βεβηκότος 572.
βεβηκὼς 445.
βεβριθὸς 358.
βεβριθότα 1033.
Βέβρυκες 805.
βελέων 1047.
Βελλεροφόντης 871.
Βεχείρων 765.
Βήλῳ 1007.
βηρύλλου 1012, 1119.
Βηρυτοῦ 911.
βήσσαις 546.
βησσήεντα 1183.
βιησαμένου 532.
Βιθυνοὶ 793.
βίον 964.
βίος 709.
βιοτήσιον 1106.
βιότοιο 189, 233, 1050.
βίου 162.
Βιστονίδες 576.
βίῳ 1172.
Βλεμύων 220.
βλοσυρωπὸς 123.
βοὰς 753.
βοείη 287.
[illegible] 197.
Βοιωτῶν 426.
βοοτρόφον 558.

βοώτ

βοόωσι 108.
βορέαο 48, 113, 346, 519, 532, 666, 684, 727, 1014.
βορέηθεν 79.
βορέην 17, 31, 93, 119, 140, 160, 163, 225, 275, 302, 364, 466, 473, 539, 633, 634, 645, 695, 746, 1001, 1018, 1037.
βορέην δὲ 137, 149, 438, 609, 785.
Βορέης 425.
βορειήτιδας 243.
βορειάδος 297.
βορείης 343.
βορειότατος 12.
βορειότεραι 498.
βορειοτέρη 152.
βορειοτέρην 826.
βορειότεροι 320, 322.
βορειότερον 891.
βορείου 283.
βορεώτιδας 585.
Βορυσθένεος 311, 542.
Βόσπορον 549.
βοσπόρου 140, 167.
βόσκοντ' 218.
βόσκονται 188.
Βοσπηνοῖο 913.
βοτὰ 597.
βουκολέοντι 19[illegible]
βουλῆσι 486.
Βουλιμίων 387.
Βοῦσος 457.
βούτης 994.
βοῶν 192, 1044.
βράδιον 34.
Βρέντιοι 362.
Βρεττανίδες 566.
Βρεττανίσι 569.
Βρεττανοὶ 284.
βροτοὶ 26.
Βύβλον 912.
Βυζάντιον 804.
Βύζηρες 765.
βωμοὶ 611.

Γ.

Γ' 465.
Γάγγην 577, 710, 1152.
Γάγγης 625, 1134.
Γαγγήτιδα 1147.
Γάδειρα 11, 65, 451, 456.
Γαδειρόθεν 176.
Γάζαν 910.
γαῖα 74, 179, 418, 746, 792, 956, 992, 1063, 1123.
γαῖαν 1, 41, 91, 231, 276, 323, 351, 383, 482, 662, 676, 678, 768, 803, 886, 920, 1018, 1026, 1070, 1084, 1133, 1166.
γαιάων 882.
γαίῃ 605.
γαίης 15, 117, 152, 185, 238, 294, 378, 409, 639, 705, 754, 820, 1036, 1111, 1128, 1164.
Γαίτυλοι 215.
γάλα 745.
Γαλάτης 74.
γὰρ 2, &c.
Γαράμαντες 217.
Γαργαρίδαι 1144.
γε 423, 650.
γεγάασι 57, 320, 586, 613, 874, 906.
γεγαυῖα 811.
γεγαῶτες 206, 680, 823.
γεγηθότες 1078.
γεγωνὼς 249.
Γεδρωσῶν 1086.
γειναμένῳ 941.
γειομόροιο 190.
γείτονα 634.
γείτων 335, 863, 1087.
Γελωνοὶ 310.
γενεὴ 423, 638.
γενεὴν 705.
γενεῆς 906, 1021.
γενέθλη 563.
γενέθλην 1114, 1144.
γενέθλης 1044.
γένος 213, 232, 367, 392, 453, 654, 692, 968, 1044, 1054.

γεράεσσι

γεράεσσι 374.
γεραίρων 995.
γεραιὸς 172.
Γερμανοὶ 304.
Γερμανῶν 285.
Γέῤῥαι 321.
Γέται 304.
Γηλοὶ 1019.
γῆρας 393.
Γηρυόνος 561.
γίγνεται 397.
γλαυκὴν 1012, 1119.
γλαυκιόωντα 1121.
γλυκερὴν 1122.
γλυκεροῦ 528.
γλυκὺς 1053.
γλωχῖνα 184, 281.
γόνον 454.
γόνῳ 1024.
Γόρτυνα 88.
γραμμῇ 313.
γραμμῆς 160.
γραμμῇσι 11, 236.
Γυμνῆσαι 457.
γυμνοὶ 965.
γυναῖκας 839.
γυναῖκες 570, 579.

Δ.

Δ' 9, &c.
δαίμονες 974, 1041.
δαιδαλέην 1145.
δαίμων 605, 794, 969.
δαῖτα 745.
δάκρυ 293.
Δαναῶν 305.
Δαλματίη 97.
Δαρδανέες 1138.
δάσαντο 8.
δασεῖαν 1100.
Δάφνης 916.
δὲ 7, &c.
δεδαηκότες 769.
δεδαημένοι 262.
δεδαῶτες 1004.
δεδεγμένοι 701.
δειδίσσατο 1028.
δειλαίη 373.
δεινὸν 791.
δέκτο 775.
δελφινίης 442.
δένδρεσι 922.
δεξιὰ 158, 518.
δεξιτερῇ 551.
δεξιτερὴν 96.
Δερκέβιοι 738.
Δερκεβίων 734.
δεύτερος 47.
δέχεται 107, 1139.
δὴ 142, &c.
δήεις 483, 782, 1017.
δῆλον 526.
Δημήτερος 523.
δῆμον 952.
δήειν 685, 699, 1051.
δῆτοι 222, 978.
δι' 521.
διὰ 14, &c.
διαγραφθέντα 159.
διαγνάμψαιμι 707.
διακρίναντες 1173.
διαμφὶς 5, 903, 1136.
διάνδιχα 315, 1070, 1084.
διαπρὸ 5.
διαστάδην 1066.
διαχάζοντες 1042.
διαυγάζουσα 1120.
διεμετρήσαντο 236.
διεστήσαντο 233.
διετεκμήραντο 1172.
διεφημίξαντο 26, 50.
διθάλασσον 156.
δίζομαι 650.
δίναις 824.
δινεῖται 595.
δίνην 567.
δίνης 497.
δίνῃσι 832.
Διομήδεος 483.
Διόνυσον 940.
Διονύσου 623.
Διονύσῳ 578.
Διὸς 78, 210, 255, 372, 447, 454, 501, 547, 871.
δισσὰ 1092.
δισσαὶ 566.
δισσὰς 95.
δισσῇ 400, 928.
δισσὴν 161.
διψηρὴ 182.
Διωναίην 853.
Διωναίης 509.
Διωνύσοιο 842.
Διωνύσου 1143.

δνοφερῇ 121.
δοιαὶ 112, 420.
δολιχῇ 971.
δολιχοῖσι 888.
δολιχὸν 307.
δόμον 371, 1007.
δονέουσι 845.
δονεύμεναι 396.
δόρποια 1048.
δορυκτήτου 1050.
δοῦπος 1046.
δουρατέους 767.
δράκοντες 441.
δρακόντων 1156.
δράκων 123.
δρόμον 237, 306.
δρόμος 1047.
δρύα 193.
δρυμὰ 492.
δρυμοῖο 286.
δρυσὶ 503.
δυώανται 715, 1169.
δυώοντες 1095.
δυώοντος 1095.
δυώων 989.
δύο 108, 395, 633, 900, 1164.
δυσαὴς 669.
δυσέμβατος 1150.
δυσήνεμος 759.
δύσιν 662, 762, 879.
δυσμενέων 600.
δύω 150, 479.
Δωδώνης 430.
δώματα 288.
δῶρα 463.
δῶρον 547.

E.

Ἐ 7, 641, 850.
ἔασι 362, 365, 479, 533, 566, 761, 797, 1029, 1166.
ἐβαρύνετο 942.
ἕβδομον 985.
ἐγγύθεν 155, 319, 785, 897.
ἐγγύθι 54, 82, 146, 316, 368, 376, 500, 1081.
ἐγγὺς 690, 905, 982.
ἐγείρεται 202.
ἐγίνοντο 655.
ἐγκέχυται 70, 86, 164.
ἐγὼ 556, 741.
ἐδάησαν 190.
ἔεθλον 356.
ἔδειξαν 1171.
ἐδέξατο 792.
ἕδος 495, 840, 877.
ἔδραμε 67.
ἕδρανον 534.
ἐδωδὴ 743.
ἐειδόμεναι 1112.
ἐειδόμενον 157.
ἐοικότα 598.
ἐεργόμενος 405.
ἑλὼ 250.
ἕλω 1028.
ἐθείρας 947, 1113.
ἐθέλεις 270.
ἐθέλουσαν 178.
ἔθεντο 224, 516, 649, 964, 1057.
ἔθνεα 185, 383, 650, 653, 752, 763, 864, 1020, 1094, 1128.
ἔθνος 282, 350, 485, 697, 1056.
εἰ [illegible], &c.
εἰαμενῆσι 1032.
εἴαρος 528, 833.
εἴδει 621, 1131.
εἴδεται 531.
Εἰδοθεείης 259.
εἰδόμενα 756.
εἰδομένη 404.
εἶδος 170, 175, 628.
εἰδώλοισι 725.
εἴη 158, 718, 1062, 1186.
εἴης 172.
εἰλεῖται 162, 925.
εἰλιγμένος 226.
εἰλίσσεσθαι 546.
εἵματα 755.
εἰν 125, &c.
εἰναλίην 610.
εἰναλίοις 408.
εἵνεκ' 33.
εἰοικυῖα 7.
εἴποι 646.
εἰπόντος 889.
Εἰλαφιώτην 576.
εἰς 44, 87, 101, 177, 226, 352, 384, 392,

, 392, 508, 567,
676.
εἷς 28, 52, 101,
629.
εἰσαΐοις 834.
εἰσανέχει 471.
εἴσατο 1007.
εἰσαφίκοιο 609.
εἰσελάσειε 482.
εἰδ… 950, 1029.
εἰσὶ 51, 143, 461,
465, 526, 728,
758, 854, 979,
1035, 1089, 1101.
εἶσι 431, 800.
εἰσόδοιο 826.
εἰσορόωντες 804.
εἰσορόωσα 419.
ἐκ 48, &c.
ἑκὰς 1027, 1032.
ἕκαστα 173.
ἑκάστη 10…401, 557,
929, 1175.
ἑκάστῃ 647.
ἑκάστην 886.
ἑκάστῳ 1173.
ἑκάτερθεν 514.
ἑκατόμπυλον 249.
ἐκγεγαῶτες 1021.
ἔκγονοι 553, 687.
ἐκείναις 628.
ἐκείνη 460, 935.
ἐκείνην 719.
ἐκείνης 654.
ἐκεῖνο 341.
ἐκεῖνοι 262.
ἐκείνου 256, 990.
ἐκείνῳ 3
ἐκκέχυτο 583.
ἐκληρώσαντο 1173.
ἐκοσμήσαντο 1061.
ἐκπαιδίοισι 643.
ἐκτέτατ᾽ 1037.
ἐκπετάνυσται 430, 772.
ἐκτέταται 40, 308,
332, 468, 759.
ἐκτόθεν 606.
ἐκτὸς 160.
ἐκυκλώσαντο 356.
Ἐλαΐδα 910.
ἐλάσσῃ 586.
ἐλαυνόμεναι 113.
ἐλαυνόμενοι 1072.
ἐλαύνων 984, 1090.
ἔλεγχοι 750.
ἐλέφαντι 1008.
ἐλεφάντων 593, 1116.
ἔληθη 670.
ἕλικες 1157.
ἐλίνοιο 1157.
ἑλίξας 979.
ἐλίσσει 198, 497,
733.
ἐλίσσεται 71, 123,
125, 388, 747.
ἑλισσόμεναι 841.
ἑλισσόμενοι 108, 600.
ἑλισσόμενος 15, 301,
352, 434, 692.
ἑλίσσων 55, 104, 630.
ἕλκεται 76, 103, 166,
988, 1086, 1164.
ἑλκόμεναι 785.
ἑλκομένη 422, 438,
722, 972, 1065.
ἑλκόμενοι 1148.
ἑλκόμενον 244, 622.
ἑλκόμενος 119.
ἕλκων 42, 1074.
Ἑλλάδος 399, 406.
ἔλλαχ᾽ 401, 929,
935, 1175.
ἔλλαχε 463, 548,
647.
ἔλλαχον 264.
Ἕλλης 515.
Ἑλλήσποντον 325, 538.
800, 809, 821.
Ἑλλήσποντος 17.
ἕλωνται 712.
ἔμεν 562.
ἐμεῦ 889.
ἐμήσατο 1014.
ἔμμεναι 111.
ἔμμορε 239.
ἐμνήσαντο 908.
ἐμόγησαν 489.
ἔμοιγε 895.
ἔμπεδα 1172.
ἐμπελάσαι 742.
ἔμπης 1051, 1101.
ἐμποίειν 710.
ἐμπνείης 908.
ἐμπέσῃσι 725.
ἐμοῦ 355.
ἐν 3, &c.
ἐναλίγκια 133.
ἐναλιγκίη 1178.
ἐναλίγκιος 228.
ἐναντίαι 154.
ἐναντίον 516.

ἐναλίγκια…

ἐνδιάασκε 873.
ἔνδοθεν 507, 1085.
ἔνδοθι 43, 137, 508, 551, 631, 810, 992, 1013.
ἔνδον 106.
ἐνέποιμι 1128.
ἐνέποιτε 62.
ἐνέπουσι 105, 111, 287, 562, 788, 899, 993.
ἔνερθε 85, 989.
ἐνήξατο 141.
ἔνθ' 43, &c.
ἔνθα 12, &c.
ἐνθάδε 453.
ἔνθεν 221, 425, 522, 809.
ἐνὶ 448, &c.
ἐνίσπει 391.
ἐνίσπειν 619.
ἐνναίεται 224, 952.
ἐνναέτησι 397.
ἐνναίει 651, 957.
ἐνναίουσι 453, 910. 1088.
ἔννεπε 447.
ἐννεσίῃσι 141.
ἐννύχιαι 574.
ἐνοίκια 668.
ἐντὸς 514.
Ενυάλιος 773.
Ενυαλίου 654.
Ενυαλίων 97.
ἐξ 670, 1078.
ἐξαλάπαξαν 1058.
ἐξαῦτις 989.
ἐξεγένοντο 658.
ἑξείης 76, 81, 112, 198, 216, 294, 298, 303, 368, 378, 457, 487, 491, 518, 530, 730, 783, 854, 874, 1142.
ἐξείνισσαν 701.
ἐξενέποιμι 556, 799.
ἔξοχα 262, 837, 933.
ἔξοχον 935.
ἔοικε 405, 628.
ἐοικότα 598.
ἐοικὼς 162.
ἑοῖς 359.
ἐόντα 156.
ἐόντας 1051.
ἐόντες 690, 905.
ἑορτὴν 1158.
ἐῦ 1028.
ἐοῦσα 106, 141, 160.
ἐοῦσαι 154.
ἐοῦσαν 7.
ἐπ' 8, &c.
ἐπαρκέες 1101.
ἐπασσύτεροι 680.
ἐπάτησε 1154.
ἐπεβήσατο 1162.
ἐπέδραμον 1184.
ἐπεὶ 114, 602.
ἐπειρήσαντο 234, 907.
ἔπειτα 84, 1017.
ἐπ[illegible] 1052.
ἐπερδίχε[illegible] 122, 693.
ἐπέχει 612.
ἐπέχουσι 680.
ἐπήρατον 351, 509, 617, 1099.
ἐπηρεφέες 1010.
ἐπήτειμοι 758, 1079.
ἐπὶ 11, &c.
ἔπι 140, 186.
ἐπιδέδρομε 1092.
ἐπιδευέες 965.
ἐπιθύουσι 242.
ἐπικέκληται 695.
ἐπικλείουσι 181, 1151.
ἐπιλαδὸν 763.
ἐπιμίσγεται 722, 866.
ἐπιμίσγομαι 713.
ἐπιμορμύρουσι 784.
ἐπιμωμήσαιτο 896.
ἐπιναιετάουσι 686, 697, 822.
ἐπιπρὸ 276.
ἐπιπροβέβηκε 128.
ἐπιπροΐησι 49, 794.
ἐπιρρέει 838.
ἐπισταμένως 885.
ἐπιστρέφεται 59, 85, 584.
ἐπίστροφον 75.
ἐπιτέλλεται 298.
ἐπιτρέχει 809.
ἐπιτροχάει 203, 665.
ἐπιτροχάουσι 148.
ἐπιφαίνονται 428.
ἐπιφλέγει 1110.
ἐπιφοίτων 443.
ἐπιχθόνιοι 459, 1093.
ἔπλετο 142, 228, 520, 921.

ἐπο-

ἐπόλισσε 817.
ἐπολίσσατο 377, 859
ἑπτὰ 226, 465.
ἑπτάπολιν 251.
ἑπταπόρϋ 264.
ἐπωνυμίαν 647.
ἐπωνυμίην 543, 905, 955, 1098.
ἐπωνυμίῃσι 28.
ἐπ[illegible] 465.
ἐπώνυμον 261, 779, 899.
ἐπώνυμος 917.
ἐραννὴν 911.
ἐραννῆς 777.
ἐρατεινὴ 1107.
ἐρατεινῆς 802, 925.
ἐρατεινὸν 794, 925.
ἐρατεινότατος 410.
ἔργα 769, 916, 110[illegible]
ἔργον 7[illegible]7.
ἔργων 883.
ἐρείνω 713.
ἐρείδεται 399.
ἐρείδων 406.
Ερεμβῶν 180, 963.
ἐρετμοῖς 1043.
ἐρεύγεται 81, 300, 631.
ἐρευγόμενος 539.
ἐρέω 58, 726.
ἐρημαίας 546.
ἐρημαίην 290.
ἐρήμης 754
ἐρημώθεντα 208.
ἐρηρέδαται 395.
ἐριβρεμέτη 578.
ἐρίβρεμον 576.
ἐρίβωλον 398.
ἐριθηλέα 1018.
ἐρικυδέα 248, 390.
ἐρικυδέος 1021.
ἐρίσεις 757.
Ερκυνίϋ 286.
Ερμώνασσα 552.
ἕρπει 23, 93, 174, 272, 897.
ἕρπων 123, 147, 222, 496.
ἐρρίζωται 80.
ἐρρίζωνται 491.
Ερύθειαν 558.
Ερυθραίης 958, 1089.
Ερυθραῖοι 906.
Ερυθραίοις 932.
Ερυθραῖον 38.
Ερυθραίϋ 607.
Ερυθραίϋ 597, 711, 1127.
Ερυθραίων 714.
Ερυθρῆς 893, 1133.
ἐρυθρϋ 1103.
Ερυμάνθϋ 415.
ἐρυμνὰ 321.
ἐρυμνὴν 385.
ἐρυμνὸν 245.
ἔρχεται 136, 139, 199.
ἔρχομαι 711.
ἐρχομενάων 192, 585.
ἐρχομένην [illegible]
ἐρχομένοισι 1037.
ἐρχομένῳ 125.
ἐρχομένων 867.
ἐρωὴ 601.
ἐς 16, &c.
ἐσθλὸν 654.
ἐσθλῶν 333.
ἐσίδοιο 826.
ἐσιδὼν 171.
Εσπερίδας 563.
ἑσπερίην 45, 348, 479, 813.
ἑσπερίης 58.
ἑσπερίοις 1132.
ἑσπέριον 93, 278, 402, 892.
ἑσπέριος 30.
ἑσπερίϋ 901.
ἑσπέρϋ 63, 335.
ἔσσεται 436, 1140, 1142.
ἐσσομένους 685.
ἐσσυμένος 665.
ἑστᾶσι 65, 624.
ἐστεμμένην 408.
ἐστεφάνωσε 1006.
ἐστεφάνωται 4.
ἐστεφάνωνται 555.
ἔστειψε 947.
ἑστηκυῖα 468.
ἐστήρικται 204, 495, 551.
ἐστήσαντο 702, 1160.
ἑστῶτες 770.
ἔστι 52, &c.
ἐσχατιαὶ 272, 879.
ἔσω 882.
ἐσχατιὰς 759.
ἐσχατιὴν 29.

ἐσχατόωντα 65, 451.
ἐσχατόωσι 135.
ἔσω 46, 79, 104, 253, 862.
ἑταῖρος 741.
ἐτάνυσσε 946.
ἐτέεσσι 365.
ἑτεὸν 939.
ἕτεραι 613.
ἑτέρη 810.
ἑτέρην 105, 117, 258, 478, 676, 814.
ἑτέρης 478, 971.
ἕτεροι 50.
ἑτεροῖα 1180.
ἕτερος 134, 570.
ἑτέρωθεν 136, 621, 738, 944.
ἑτέρωθι 500, 951.
ἑτέρων 180.
ἑτοῖμαι 618.
εὖ 1004.
εὐανθέας 999.
εὔβοτος 241, 502, 921.
εὐγνάμπτῃσι 1115.
εὐεργεῖ 581.
εὐθὺς 549.
εὔιππος 213.
εὐκτιμένην 869.
εὔκτιτος 552.
εὐλείμων 241.
Εὐξείνοιο 21, 541, 681, 696, 863.
Εὐξείνου 55, 300, 635, 693, 763.
Εὐξείνῳ 312.
εὐόδμου 937.
εὐοῖ 704.
εὐρέα 1, 268.
εὐρείης 267.
εὕροιο 930.
εὗρεν 102, 403.
εὗρε 646.
εὐρραφέος 940.
εὐρρείτην 1152.
εὐρρείτης 353, 984.
εὐρρείτου 848.
εὐρὺ 243, 819.
Εὐρυμέδοντος 852.
εὐρωθεῖσα 92.
εὐρυπέτη 458, 596.
εὐρυτέρας 613.
εὐρυτέρη 6, 811.
εὐρυτέρην 105, 737.
εὐρυτέρῃσι 200.
εὐρύτερον 179.
εὐρυχόροιο 537, 825.
Εὐρωπείης 152, 280, 562, 615.
Εὐρώπην 9, 14, 73, 661, 662.
Εὐρώπης 10, 22, 70, 270, 331, 517, 520.
Εὐρώταο 411.
εὐστεφάνοιο 369.
εὖτ' 528.
εὖτι 842, 1023.
εὐφραδέως 1054.
εὐφρ[illegible] 171.
Εὐφρήταο 977, 1003.
Εὐφρήτου 992.
εὖτ' 489, 528.
εὖτε 396, 842, 1023.
ἑωυτὸν 1075.
ἐφ' 348, 406, 538, 738, 800, 809, 913.
ἐφελκόμενος 832.
Ἔφεσον 82.
ἐφέαται 696.
ἐφημίξαντο 90, 456, 1159.
ἐφήμισε 33.
ἐφημοσύνῃσι 777.
ἐφράσατο 1179.
ἐφράσσαντο 909.
ἐφύπερθε 215.
ἐφύπερθεν 97, 511.
Ἐφύρης 421.
ἐφύτευσε [illegible]92.
ἔχε 10, 1[illegible], 129, [illegible]1, 648.
ἔχεν 1174.
ἔχε δὲ 949.
ἐχθρὴν 725.
Ἐχινάδας 435.
ἔχοις 171.
ἔχοντες 323, 686, 699, 1084.
ἔχουσα 75, 815, 898, 1064.
ἔχουσαι 480, 617.
ἔχουσι 247, 251, 26[illegible], 274, 466, 480, 597, 611, 668, 766, 779, 803, 900, 902, 952, 967,

.967, 1018, 1056, 1106, 1135.
ἔσαν 136, 514.
ἑωθινὸν 697.
ἑώιον 111.
ἑῷον 892.
ἐὰν 28, 42, 147, 1169.
ἕως 890.

ΖΑθέης 814.
Ζεὺς 940, 1179.
ζεφυρείτιδος 346, 727.
ζεφύροιο 29, 254, 429, 470, 646, 962.
ζέφυρον 102, 122, 402, 930.
ζεφύρου 129, 364.
Ζηνὸς 777.
ζόφον 421, 500.
Ζύγιοι 687.
ζωῆσι 1101.
ζώματα 703.
ζωσθεῖσα 400, 928.
ζωστῆρες 1157.

H.

Ἦ 58, 80, 87, 268, 421, 550, 723.
61, &c.
73, &c.
248.
263, &c.
ἡγεμονεύει 629.
ἤδ᾽ 252, 310, 1008.
ἠδὲ 499, 760.
ἤδη 120, 762, 894, 1184, 1185.
ἠδυφαὴς 317.
ἠὲ 672.
ἠελίοιο 6, 84, 237, 582, 590, 970, 980, 1095.
ἠελίοισι 40.
ἠέλιος 1110.
ἠελίου 34.
ἠελίῳ 1083.
ἠερέθονται 724.
ἠέρος 531.
ἤθεα 294, 378, 409, 705, 820.
ἠϊόνεσσι 252, 787, 915.
ἠλάσκουσι 675.
Ἠλείων 413.
ἠλέκτροιο 293.
ἤλεκτρος 317.
ἦλθε 207.
ἦλθον 366, 945.
Ἡλιάδες 291.
ἠλιβάτοισι 598, 691.
ἠλίβατος 68, 1150.
ἠλιβάτου 535.
ἠλιβάτων 389.
ἠλλάξαντο 392.
ἠλλάσσαντο 1154.
ἤμαθ᾽ 583.
ἦμαρ 155, 985.
ἡμιόνους 672.
Ἡμωδοῖο 1146.
Ἡμωδὸν 748.
Ἡμωδῶν 1162.
ἦν 50, &c.
ἠνεμόεντα 1128.
ἠνεμόεντι 831.
ἠνεμόεντος 1091.
ἠνεμόεσσα 472, 521, 855.
ἠνεμόεσσαν 815.
Ἡνίοχοι 687.
ἤνπερ 105.
ἠόσι 575.
ἤπειροι 1181.
ἠπείροιο 77, 218, 283, 736, 973, 1081, 1174.
ἠπείροις 629.
ἠπείροισι 8, 19.
ἤπειρον 188, 251, 287, 717, 1185.
ἤπειρος 407, 430.
ἠπείρου 139, 170.
ἠπείρους 59, 95, 266, 1166.
ἠπείρῳ 876, 904.
ἠπείρων 280, 621, 1185.
ἠπειρῶται 1085.
ἠπειρώτιδος 88.
ἤπου 1119.
Ἡρακλῆα 454.
Ἡρακλῆος 64, 790, 808.
Ἥρη 818.
Ἥρης 141, 371, 534.
Ἠριδανοῖο 289.

ἠρτέ

ἠρπάξατο 807.
ἡρωΐνης 1022.
ἥρως 484, 871.
ἡρώων 543, 545, 816.
ἧς 205, &c.
ἧσι 435.
ἥσυχα 838.
ἦπις 106.
ἤτοι 10, &c.
ηὐδάξαντο 22, 94.
Ηφαίστιο 522.
ἠχὴ 574.
ἠχήεσσαν 1046.
ἦχι 67, 176, 258, 283, 311, 357, 417, 441, 474, 806, 858, 917, 1036.
ἠῶ 243, 250, 332, 437.
ἠώην 588.
ἠώοιο 1163.
ἠῷον 37.
ἠῶε 901.

Θ.

Θ' 15, &c.
θάλασσα 474.
θάλασσαι 112, 420.
θάλασσαν 707.
θαλάσσῃ 49, 400, 928.
θαλάσσης 21, 37, 82, 143, 128, 252, 299, 326, 540, 696, 863, 876, 907, 915, 958. 1068, 1089, 1171, 1184.
θαλπομένοισι 966.
Θάσος 523.
θαῦμα 65, 829, 935.
θαύματ' 723.
θεῇ 828.
θείης 275.
θεῖον 840.
θεῖος 1145.
θεμείλια 1170.
θέμις 751, 1048.
θεοὶ 394, 1169.
θεοῖο 610.
θεῶ 212, 442, 1158.
θευδέες 559.
θεύσῃ 492.
θεράποντα 808.
θεράποντες 1143.
Θερμοπυλάων 438.
Θερμώδοντος 657, 975.
Θερμώδων 774.
θέσαν 394.
θέσιας 933.
θέσιν 556, 886.
θεσπεσίοιο 938.
θεσπέσιον 1112.
θεσπεσίως 424.
Θεσσαλίη 427.
θεώτερον 257.
Θευδαιδέος 623.
Θήβην 148, 249.
θητὰ 463.
θητὸν 841.
θητὸς 513, 1152.
θήκατο 605, 969.
θῆρες 193, 967.
θήρην 189.
θῖνας 385.
θῖνες 597.
θινὸς 878.
θνήσκοντας 671.
θνητὸς 1169.
θοὰ 376.
θοὴν 693, 981.
Θούλην 581.
θοῶν 740.
θοώτερον 991.
Θρήικες 323.
Θρηϊκίη 524.
Θρηϊκίης 140, 429, 764.
Θρήϊκος [illegible]
Θρηΐκων 322.
Θρήικην 398.
θυγατρὸς 1022.
θυηλαῖς 951.
θυμαίνων 1154.
Θύμβρις 352, 353, 354.
θυμῷ 237.
θυνόντων 1048.
θυόεν 441.
θύοις 936.
θύοντες 677.
θύε 937.
θύρσοι [illegible]
θύρσους 948.
Θωνῖτις 988.

Ιαξάρ-

I.

Ἰαξάρταο 749.
ἴασιν 724, 782, 1120.
Ἰάων 416.
Ἰβηρικὸς 69.
Ἰβήρων 282, 332, 334, 485, 564, 697.
ἴδ' 724.
Ἰδαίῃ 683.
Ἰδαίῳ 819.
ἰδὲ 1100.
ἰδέειν 1053.
ἴδῃ 966.
Ἴδη 502, 503.
Ἴδης 814.
ἴδεν 257, 371, 671, 813, 991.
ἴδοις 150, 390, 478, 923, 1075.
ἴδριες 857.
ἴδρις 342.
ἱδρῶτι 149.
ἰδὼν 279, 708.
ἱέμενος 871.
ἱερὰ 572, 916, 1182.
ἱερὴ 1005.
ἱερὴν 88.
ἱερὸν 448, 702, 788.
ἱερὸς 298, 747, 1153.
Ἰηλυσίων 585.
Ἰηπυγίην 91, 482.
Ἰηπύγων 379.
ἴησι 538.
Ἰθάκης 495.
ἰθεῖαν 585.
ἰθὺ 159.
ἰθυμμάχον 341.
ἰθυντάτης 235.
ἰθύντατον 651.
Ἴκαρον 609, 610.
ἰκέλην 287.
ἱκέσθαι 1027.
ἵκετο 1026.
ἵκοιο 592.
ἵκοντο 393, 560.
ἱλάονται 853.
ἵληκοι 447.
Ἴλιον 815, 816, 817, 818.
Ἰλισσοῖο 424, 1023.
Ἰλλυρικὴν 388.
Ἰλλυρεῖς 96.
ἰλὺν 229.
Ἴμβρον 136.
Ἴμβρος 524.
ἱμερόεντα 806.
ἱμερόεντι 947.
ἱμερόεντος 234.
ἱμερόεσσα 534.
ἵμερος 1053.
ἱμερτὴν 354.
ἱμερτῆς 537.
ἱμερτὸν 369.
ἱμερτοὺς 845.
ἱμερτῷ 444.
ἵν' 712.
ἵνα 31, 416.
Ἰνδικὸν 37.
Ἰνδικὸς 893.
Ἰνδοὶ 578.
Ἰνδὸν 1074, 1088.
Ἰνδὸς 1132.
Ἰνδοῦ 1137.
Ἰνδῶν 625, 639, 701, 890, 1107, 1161.
ἵξομαι 894.
ἰξύος 840.
Ἰονίην 94.
Ἰονίοιο 487.
ἰόντι 95, 539, 549.
ἰόντος 868.
Ἰόπην 910.
ἴουσι 525.
Ἰοχεαίρης 827.
ἱππημολγοὶ 309.
ἱππόβοτος 813.
ἵπποισι 1060.
Ἱππόποδες 310.
ἵππος 869.
ἱπποσυνάων 974.
ἱπποσύνῃσι 1045.
Ἱπποτάδαο 462.
ἵππου 870.
ἵππους 671.
ἵππων 744, 1047.
ἱρὴν 562.
Ἶρις 783.
ἴσην 969.
ἴσθμια 420.
ἰσθμοῖο 423.
ἰσθμὸς 20, 98, 139, 405, 636, 695, 696.
ἰσθμῷ 386.
Ἰσμαρικοῦ 113.
Ἰσμηνοῖο 1165.

Ἰσμηνοῦ 393.
ἰσόδρομος 120.
ἶσον 274, 984.
ἴσον 277.
ἰσοφαρίζει 569.
Ἰσσικὸς 119.
Ἰσσοῦ 118.
ἱστάμενος 446.
ἱσταμένων 464.
ἱστοὺς 1116.
Ἴστρον 330.
Ἴστρος 298, 299.
Ἴστρου 320.
Ἰταλῶν 77.
ἰθανόων 778.
ἰφθίμης 655.
ἴφθιμος 986.
ἰφθίμου 483.
ἴρια 753.
ἴχνεσι 641.
ἰχθύεσι 1118.
ἴχνια 490.
ἴχνος 274, 406, 651.
Ἰὼ 140.
ἰὼν 985.
Ἰωνίδες 533.
Ἰωνίδος 553.
Ἰώνων 822.

K.

ΚΑγχαλόων 1165.
καδδὲ 414.
Καδούσιοι 732.
Κάδμοιο 391.
καθ' 834.
καθαροῖο 590, 1121.
καθαρὸν 352, 781, 783.
καθήμενος 833.
καὶ 1, &c.
καίπερ 7.
κακὰ 605.
κακεῖθι 372.
κακῆ 677.
κακὴν 189.
κακοῖο 397.
κακοξεινότεροι 742.
κακόφρονος 486.
καλὰ 1033.
καλάμοιο 937, 1127.
Καλαβείδος 378.
καλὰς 947.
Καλαύρια 499.
καλέονται 904.
καλέουσι 32, 37, 38, 153, 165, 402, 435, 459, 543, 576, 1093.
καλεῦσι 865.
καλὴν 1105.
καλλικόμοισι 503.
καλλιρόοιο 246.
καλλιρρόου 289.
καλλίστην 1000.
κάλλιστον 796.
καλὸς 328.
καλυπτόμενος 68.
Καμαριτάων 700.
καμάτου 771.
Καμπανῶν 357.
κάμ[illegible]ις 588.
κἂν 885.
καναχηδὰ 644.
καναχηδὸν 145.
Κανώβου 13.
καπνὸν 611.
Καππαδόκαι 974.
Καραμβίδος 785.
Κάραμβιν 151.
Κάραμβις 159.
κάρη 562, 1049.
κάρηνον 89.
καρήνου 110.
καρκίνος 595.
Καρμανίδος 606.
Καρμανοὶ 1083.
Κάρπαθος 500.
καρποὶ 1079.
καρπὸν 922.
καρπῶν 997.
κάρτερος 377.
Καρχηδὼν 195, 196, 197.
κασίης 939.
κασίοιο 11[illegible], 880, 901.
Κασιώπιδα 260.
Κάσπια 761.
Κασπιάδων 1064.
Κασπιάων 1035, 1039.
Κασπίδα 748.
Κασπίδος 729.
Κασπίη 706.
Κασπίῃ 49.
Κασπίης 21, 53, 696, 719.
Κάσπιοι 730.
Κασπίοισι 738.
κασσιτέροιο 563.

κατ'

κατὶ 840, 1167.
κατὰ 96, 327, 438, 450, 572, 579, 595, 622, 649, 688, 692, 872, 987, 1026, 1051, 1166.
καταβρώξειε 604.
καταγράψαιμι 707.
κατηρέξυτος 1124.
κατάστικτος 183.
κατασύρεται 296, 919.
καταφράσαιο 884.
κατεναντία 114, 313, 997.
κατεναντίον 1089.
κατέρρεον 943.
κατέρχεται 221, 246, 824.
κατερχόμενον 440.
κατήλυθε 1165.
κάτω 990, 1077.
κατωμαδίην 946.
κατωρυχέεσσι 964.
Καυκασίας 714.
Καυκασίοισι 663.
Καύκασος 1134.
Καυκάσου 690, 1091.
Καῦνος 533.
Καΰστρου 837.
καχλάζοντος 838.
κὲ 275, &c.
κέγχρος 1126.
κεῖθεν 92, 225, 364, 384, 536, 591, 861, 927.
κεῖθι 292, 314, 392, 538, 545, 567, 851, 872.
κείμενον 1076.
κεῖνα 604, 798.
κείνην 287, 395.
κείνης 994, 998, 1021.
κείνῃσι 674.
κεῖνο 839, 891.
κείνοις 191, 601, 757.
κείνοισι 648.
κεῖνον 22, 208, 390, 579, 668, 1015.
κεῖνος 125, 142, 864, 1094.
κείνου 130, 780.
κείνῳ 133.
κείνων 705, 1059.
κεῖνται 114, 518.
κεῖται 336, 376, 810, 814, 915.
κεκασμένον 256.
κεκασμένος 40.
κεκλιμένην 847.
κεκλιμένοι 1003.
κεκριμένοι 1137.
κελάδοντος 739.
κελαινοτέρη 1177.
κελαινῶν 179, 1161.
κελαρύζει 440, 832.
κέλευθοι 148, 1101.
κέλευθον 884, 1159.
κέλευθος 473, 1036.
κελεύθους 6, 62, 233, 930, 1055.
Κελτῶν 288, 292.
Κεμψοὶ 338.
κὲν 238, &c.
κέονται 72.
Κεραύνια 389, 492.
κεράεσσι 162.
κεράων 161.
Κερκέται 682.
Κέρκιννα 480.
Κέρκυρα 494.
Κέρυνις 219.
κερώνυχα 995.
κεύσω 270.
Κεφαλλήνων 436.
κέχυται 284.
κῆτεα 597.
Κηφισοῦ 440.
κνώδαλα 941.
κνώδεσσι 936.
κικλήσκεται 30, 223.
κικλήσκουσι 115, 205, 343, 389, 422, 641.
Κιλίκων 118, 121, 862, 874.
Κιμμέριοι 168, 681.
Κιμμέριον 549.
Κιμμερίου 167.
κινναμώμων 945.
κινώπετα 544.
Κίος 806.
Κιρκαίου 692.
Κισσοὶ 1015.
κισσοῖο 573.
κισσῷ 947.
κιχήσεται 280.
κίων 67.
Κλάρου 445.
κλείουσι 151.

Κλεταβηνοὶ 959.
κλῃζομένην 456.
κληῗδες 1036.
κλίσιν 585, 615, 1095.
κλιτὺν 954.
κλονεόντων 464.
κλονέουσι 678.
κλύζετ' 509, 932.
κνημῖδας 714.
κνημοῖς 737.
κνισσήεντες 611.
κοίλην 414, 899.
κοινὸν 406.
κοιρανέην 464.
κοιρανέοντες 78.
κόλποι 56, 108.
κόλποιο 24.
κόλποις 359, 408.
κόλπον 390.
κόλπος 54, 119, 125, 538, 864.
κόλπου 508, 924.
κόλπους 43, 631.
Κόλχοι 689.
Κόλχων 489, 762, 1027.
κολῶναι 150, 220.
κολώνης 388, 591, 879.
κομίζει 1102.
Κομμαγηνὸν 877.
κομόωσι 950, 1125.
Κόρος 1073.
Κορσίδα 459.
Κορύβαντιον 524.
κορύμβοις 573.
κορυσσομένης 201.
κορύσσων 103.
κορυφαὶ 428.
κορυφῆς 511.
κόσμῳ 1160.
Κοπνοῦσαν 456.
κεφαλίοιο 1103.
Κράξον 850.
Κρᾶθις 416.
κραιπνοῖο 532, 986.
κραιπνὸς 986.
κραναὸν 522.
κράτεσφιν 1113.
κρῆναι 1183.
κρηπῖδα 332.
Κρήσσης 87.
Κρήτη 501.
Κρήτης 109, 111.
κριοῖο 89.
κριοῦ 90, 153, 312.
Κρονίδαο 789.
Κρονίης 48, 728.
Κρόνιον 32.
Κρότωνος 369.
κρυμοῖο 667.
κρυμὸς 669.
κρυμώδεας 780.
κρύος 670.
κρύσταλλον 724.
κρυστάλλου 781.
κτεάνων 965.
κυαναυγέος 169.
κυανέας 144.
κυανεάων 313.
κυανέης 586.
κυανέοισι 1111.
κυανῆς 1105.
κυανῆσι 183.
Κύδνου 868.
κύει 529.
Κύθηρα 499.
κύκλα 720.
Κυκλάδες 526.
κύκλον 595, 841.
κύκνων 834.
κυλίνδει 626.
κυλινδομένοιο 397.
κύλινδρον 1076.
Κυλλήνηθεν 348.
κῦμα 131, 326.
κυμαίνεται 54, 706.
κυμαίνοντας 651.
κυμαίνοντος 666.
κύμασι 932.
κύματ' 133, 761.
κύνα 789.
Κύπρος [illegible]
Κυρήνη 213.
Κύρνου 81.
Κύρνος 458.
κυρτὸς 85.
κώκυσαν 291.
Κωλιάδος 592.
Κωλίδος 1148.
κῶμον 578.
κώνου 277, 621.
Κώρυκος 855.
Κώφης 1140.

Λ.

Λαβρότατοι 1146.
λαβρότατον 1090.
Λάδων 417.

λαιῆς

λαιῆς 517.
Λακινιάδος 371.
Λακώνων 418.
λαὸς 859.
Λαοδίκην 915.
λαρὸν 936.
λασίῃσι 1032.
λασίοις 942.
Λατίνων 350.
λαχαίνοντες 1115.
λάχε 1177.
λάχον 525.
λέγοντες 704.
λειμῶνες 826, 1125.
λειμωνίδος 756.
λείπουσι 676.
λελειμμένη 760.
λεπτῇ 1099.
Λέσβου 537.
λευ[illegible] 285, 544.
Λευκανοὶ 362.
λευκὴ 1176.
λευκὴν 79, 363, 543.
λευκὸν 626, 745, 774.
λήγει 344.
Λῆμνος 522.
Λιμάων 702, 1155.
λιαροῖο 1078.
λίβα 231, 634.
Λιβάνοιο 901, 954, 970.
λιβάνοιο 938.
λιβάνῳ 950.
Λιβύεσσι 263.
Λιβύη 10, 174.
Λιβύηθεν 46, 222.
Λιβύην 9, 25, 73, 230, 231.
Λιβύης 71, 104, 268, 269, 271, 273.
Λιβυκοῖο 212.
Λιβυκὸς 477.
Λιβυρνίδας 387.
Λιβυρνίδες 491.
Λιβυστίδος 614.
Λιβυστικὸν 480.
Λιβύων 106.
λιγύθροος 574.
λιγυρὴν 834.
Λιγυστὰς 76.
λιγύφθογγος 529.
λίθον 781, 1012, 1119, 1121.
λίθος 328, 1103.
Λιλύβη 469, 470.
λίμναι 943.
λίμνη 987.
λίμνην 16.
λίμνης 163, 267, 303, 307, 550, 652.
λινεργέας 1116.
λινοχλαίνους 1096.
λιπαρὴ 494, 502, 813, 921.
λιπαρὴν 793, 914, 1001.
λιπαρῇσι 824.
λιπαρὸν 227, 357, 393, 858.
λίπε 870, 1025.
λίπον 895.
λιπόωντες 1112.
λιπὼν 748.
λόγος 882.
λοιπὸν 331, 881, 1080.
Λοκρὶς 426.
Λοκροὶ 365.
Λοκροῖο 29.
λοξαὶ 148.
λοξῇσι 1131.
λοξοῖσι 59.
λοξὸν 11, 237, 640, 1138.
λοξοτέρη 584.
λυγρὰ 1024.
λυγροῖς 602.
Λυδοῖσι 846.
Λυκάονες 857.
Λύκιοι 847.
λυπρὸν 963.
Λύρβη 859.
Λυρνησσὸς 875.
λύσατο 939.
λυχνὶς 329.
Λωτοφάγοι 206.

M.

Μαιάνδριον 837.
Μαίανδρος 824.
μαιμώωντο 1156.
μαιόμενοι 189.
Μαιῶται 653.
Μαιῶτιδα 16.
Μαιώτιδος 163, 303, 551, 652, 660.
μακάρων 1109, 1186.

μακέλῃσι 1115.
Μακεδονίης 427.
Μακεδόνιον 254.
μακρῇσι 475.
μακροῖσι 637.
μακροβίων 560.
Μάκρις 520.
μακρὸν 66, 109, 110,
μακρὸς 23,865,979.
Μάκρωνες 766.
μάλ' 303.
μάλα 360,398,742, 952, 1098.
μαλακοῖσι 953.
μαλερῇσι 40.
μαλλοῖς 942, 1033.
Μαλλὸς 875.
μὰν 839.
Μάραθον 914.
Μάρδοι 732, 1019.
Μάρδος 734.
Μαριανδυνῶν 788.
Μαρμαρίδαι 214.
μαρμαίροντ' 1120.
μαρμαίρων 329.
Μαρσῶν 376.
Μασσαισύλιοι 187.
Μασσαγέται 740.
Μασσαλίη 75.
μαστεύοντες 490.
Μασυλῆες 187.
Μαυρούσιδας 185.
Ματιηνοὶ 1002.
μὲ 715.
μέγ' 935.
μέγα 65, 78, 372, 432, 440, 602, 700.
μεγαθύμων 282.
μεγακήτεος 1087.
μεγάλη 812.
μεγάλην 592, 827.
μεγάλης 507, 719.
μεγαλήτορες 658.
μεγάλοιο 255, 454, 501.
μεγάλοισι 1063.
μεγαλόφρονος 790.
μεγάλῳ 510.
μεγαλώνυμος 860.
μέγαν 355, 789, 821, 1007.
μεγάροισι 1057.
Μέγαρσος 1145.
μέγας 1073, 1163, 1178.
μέγεθος 240, 504, 568, 596, 627.
μεγίστη 961.
μεγίστοις 44.
μεθ' 294, 368.
μειδιόων 949.
μείζει 57.
Μελάγχλαινοι 309.
μέλαθρα 208.
μέλαθρον 255, 357.
μελαινάων 709.
μελαίνεται 966.
μελαμφύλλοιο 573.
μελανδίνην 577.
416, 538.
μελισσοβότοιο 327.
μελίφρονος 743.
μέλοιτο 648.
μέλονται 846, 1045.
Μέμνων 25
μὲν 9, &c.
μθύσιεν 674.
μέρμερον 350.
μέσα 246.
μεσάτη 204.
μεσάτην 251, 856.
μέση 159, 268.
μεσηγὺ 21, 24, 825, 924.
μέσην 340,375,414, 868, 920, 980, 1092.
Μεσηνίε 411.
μεσήπειροι 211,1068.
μέσοι 1141.
μεσσεῖον 17.
μέσσα 638, 987.
Μεσσαβάται 1015.
μέσσαι 150.
μέσσας 266.
μεσσάτης 296.
μέσσῃ 339.
μέσσην 278, 900, 993.
μέσσης 351, 439, 659, 823, 973.
μέσσῃσι 918.
μέσσον 14, 450, 4[illegible], 636, 747.
μέσσος 71, 73.
μέσσου 432.
μέσσων 434.
μέσφ' 379, 586, 802.

μετ'

μετ᾽ 42, &c.
μετ̀ 9, &c.
μεταδήμιος 744.
μεταλλεύουσι 1114.
Μεταπόντιοι 368.
μετεκδέχεται 74.
μετεκίαθε 485.
μετήλυδες 689.
μετρηθῆναι 197.
μετρήσασθαι 716.
μέτωπον 90, 153.
μετώπου 312.
μέχρι 86, 244, 850.
μέχρις 952, 1065.
μηδ᾽ 883.
Μηδικά 1017.
Μήδων 1020, 1067.
μηθ᾽ 741.
μηκέτι 750.
[illegible] 801.
μῆκος 283, 519.
μηκύνεται 417, 971.
μῆλα 753, 922, 942.
μήλοις 996.
μὴν 5, 91, 423, 1011.
μηναμένους 374.
μήνης 318.
Μῆνιγξ 480.
μῆνιν 1028.
Μηονίη 830.
Μηονίην 1058.
μηροῦ 940.
[illegible] 741.
μητέρα 165, 350, 593.
μία 101, 336.
μίαν 7, 276, 647.
μίγνυσαι 656.
Μιλήτου 445, 825.
μίλτου 1178.
μὶν 32, 90, 181, 543, 726, 776, 933, 1151.
Μινναῖοι 959.
μίσγεται 312.
μίσγοντες 745.
μιχθέντες 366.
μνήσομαι 13.
μογεροῦ [illegible]
μοὶ 279, &c.
μοῖραν 969, 1174.
μορμάρεται 82.
μορμύρουσι 315, 664.
μορμύρων 134.
μορφὴ 169, 269.
μορφὴν 239, 1177.
μόσσυνας 766.
μοῦνοι 1056, 1057, 1169.
μοῦσα 447.
μοῦσαι 62, 651.
μυστῶν 715.
μόχθοισι 1049.
μυθήσομαι 170, 933.
μῦθος 144, 197.
μύθου 896.
μυκηθμὸς 192.
μυνείζοντι 404.
μυρία 605.
μυρίοι 1168.
μυρίων 166.
Μυσίδος 805.
Μυσοὶ 322.
μυχὰ 117, 622, 660, 988.
μυχάτοις 382.
μύχατον 924.
μυχοῖσι 217.
μυχὸν 93, 147, 177, 688.
μυχὸς 12.
μωμήσαιτο 342.

N.

Ναβαταῖοι 955.
ναίεται 1111.
ναίεται 373.
ναετῆρες 455.
ναὶ 91, 1011.
ναιετάοντες 351, 659, 903, 1030, 1099, 1136.
ναιετάουσι 232, 248, 265, 414, 553, 689, 793, 847, 856.
ναιόμεναι 617.
ναιομένην 913.
ναιόμενον 370.
ναίονται 449.
ναίοντες 363.
ναίουσι 168, 206, 217, 253, 306, 338, 558, 564, 729, 732, 740, 769, 955, 958, 974, 1020, 1066, 1070, 1083, 1141, 1144.
ναρκισσίτην 1031.

Νασαμώνων 209.
ναῦται 115.
ναύτῃσι 473, 618.
ναυτιλίης 262.
νεβεῖδα 946.
νεβεῖδας 703.
νεβεῖδες 1155.
νεβροὶ 843.
νέῳ 205.
νείατον 274.
Νείλοιο 264.
Νεῖλον 224.
Νεῖλος 892.
Νείλου 11, 18, 221, 246.
Νείλῳ 228.
νεκρὸν 33.
νέμονται 77, 184, 281, 285, 302, 652, 726, 736, 749, 758, 787, 835, 934, 960, 1015.
νέμοντες 1033.
νενασμένοι 1032.
νενασμένον 264.
νέναςαι 381.
νένωκε 87.
νεοθηλέες 843.
νέον 528.
νέρθε 423.
νεύματι 517.
νευρῆς 158.
Νεῦροι 310.
νεφέεσσι 68.
νεφέλῃσι 35.
νέφη 532.
νῆα 603.
νήεσσι 907, 1039, 1043.
νηὶ 492, 581, 588, 708, 720.
νηΐδες 94.
νήσαντο 349.
νηὸν 257, 828.
νηὸς 482, 603.
νηπ[illegible]ον 1045.
Νηρεΐνης 495.
νησ[illegible]δων 570.
[illegible]ες 479.
νῆσοι 457, 461, 493, 507, 530, 533, 554, 566, 616, 1181.
νήσοις 569.
νήσοισι 60, 132.
νῆσον 414, 483, 581, 589, 592, 1092, 1093.
νῆσος 4, 403, 542, 550.
νήσου 452.
νήσους 563, 612.
νήσων 128, 435, 448, 488, 496, 514, 536, 944.
νηυσὶ 617.
νήχυτος 126.
νηῶ 444.
νηῶν 709.
Νίζηντες 215.
νιφόεντος 439.
Νομάδων 186.
νόμον 572.
νομὸς 994, 999.
νομῷ 943, 1044.
νόος 715.
νοσφίζει 25.
νοσφίζουσι 19.
νόσφιν 716.
νοσφίσαντο 684.
νοτερῇσι 252.
νοτίη 931.
νοτίῳ 104, 586.
νοτίης 51, 273, 591.
νότιοι 1088.
νότιον 17, 801, 893, 1133.
νοτίους 633.
νοτιώτατον 18.
νοτιώτερον 55, 923, 1064.
νότοιο 284.
νότον 23, 39, 84, 102, 139, 174, 175, 275, 321, 360, 398, 419, 431, 477, 492, 645, 800, 898, 979, 1005, 1020, 1037, 1068, 1090, 1148.
νύκτα 290.
νύκτας 583.
νύμφη 807.
νυῶ 58, 170, 362, 650, 799, 95[illegible]
Νυσαῖον 626.
Νυσαίῳ 1159.
νωθὴς 124.

νωείκι 321.
νῶτα 420, 872.
νῶτον 692.
νώτων 599.

Ξ.

Ξαίνοντες 754.
Ξάνθοιο 883.
Ξάνθε 848.
Ξάνθῳ 819.
ξηρῇσι 203.
ξυνῷ 1098.
ξυνίασι 154.

O.

O 29, &c.
ὃ 343.
ὀδύνῃ 410, 642, 795.
ὀδυνάς 985.
ὀδύνσης 1016.
ὀδυνῶν 800, 831, 923, 982.
ὀδίτης 986.
ὀδὸν 580, 586, 717.
ὀδόντας 1117.
ὀδυρόμεναι 291.
Ὀδυσσεὺς 207.
ὄδωδε 936.
ὅθεν 136, 895.
ὅθι 36, 117, 144, 416, 444, 610, 809, 1144.
οἱ 57, &c.
οἳ 51, &c.
οἷα 317, 328, 781, 843, 967, 1076.
ὀιγόμενος 146.
οἶδμα 37, 52, 83, 103, 109, 540, 981, 1184.
οἶδματ' 893, 1133.
ὀϊζυρὸς 771.
οἶκον 355, 649.
οἶμον 861, 928, 1064, 1171.
οἶνος 744.
οἴνῳ 848.
οἷον 531.
οἶος 273.
οἴων 672.
οἰωνοῖσι 1150.
οἶς 741, &c.
οἶσθα 889.
οἴσει 1087.
ὀϊστῶν 740.
ὄλβιοι 247, 902, 1135.
ὀλβίστων 927.
ὄλβον 229, 712, 949, 1057, 1102, 1123.
ὄλβος 1062.
ὄλβῳ 968.
ὕλη 1063.
ὀλίγη 240.
ὀλίγος 47.
ὀλίζονος 239.
ὁλκάς 155.
ὁλκὸν 55, 101, 198, 387, 433, 733.
ὁλκὸς 192, 442, 443, 488, 599, 878.
ὁλοὴ 473.
ὁμοίη 175, 329.
ὁμοίην 181, 1000.
ὁμοῦ 307, 583, 832.
ὁμόσειον 649, 686.
ὄμβριος 1132.
ὄμβρων 435.
ὁμώνυμοι 903, 1138.
ὁμώνυμον 1026.
ὁμωνύμου 1065.
ὁμῶς 1098.
ὄν 140, 391.
ὀνόσσεαι 839.
ὀξὺ 243, 278.
ὀξυκάρηνον 642.
ὀξυόεσσα 177.
ὀξύτερον 990.
ὄπα 834.
ὄπη 516.
ὀπηδεῖ 403, 547.
ὁπότ' 481, 1016.
ὁππότεν 587, 670.
ὁππότ' 393, 481.
ὁππότε 485, 1058, 1161.
ὁπποτέρου 557.
ὀπωπὴν 171.
ὄρχεα 1160.
ὀρεσκώων 963.
ὄρεσσι 315, 528.
Ὀρέτα 682.
ὀρέων 61, 109, 900, 976, 1055, 1162.
ὀρθὸν 114, 167, 313, 341, 1090.
ὀρθότερον 641.
Ὀρθωσίδα 914.
ὀρίζει 14, 636.

ὁρίζων

ὀείζων 920.
ἑρμηθεὶς 609.
ὅρμον. 75, 195, 480. 516, 617.
ὁρμῶνθ' 518.
ὄρνιθες 944.
ὀρνύμεναι 572.
ὀρνύμενοι 1147.
ὄρνυται 574.
ὀρέγκυς 286.
ὅρον 22.
Ορέντης 919.
ὄρος 288, 340, 638, 748, 890.
ὀρόωντα 633, 634.
ὀρόωνται 498.
ὀρόωσαι 73, 160, 472.
ὀρόωσαι 149.
ὀρχεῦνται 841.
ὃς 15, &c.
ὅσα 726.
ὅση 386.
ὅσοι 248, 365, 728.
ὅσον 155, 363, 985.
ὅσπερ 70.
ὅσσ' 650.
ὅσσας 496.
ὅσση 992.
ὅσσοι 251, 252.
ὅσσον 128, 460, 515.
ὅσσοις 1097.
ὅς τις 741, 995.
ὅτ' 531, 1154.
ὀτρηρὸν 808.
5, &c.
290.
οὐδ' 240, &c.
οὐδαίου 789.
οὔδας 180, 423, 804, 963.
οὐδὲ 240, &c.
οὐκ 171, &c.
οὖν 9, 242.
οὕνεκ' 899.
οὕνεκα 466, 544, 64[illegible].
Οὖν[illegible] 730.
οὔνομ[illegible] 648.
οὔνομα 224, 526, 619, 870, 988.
οὐνόμαθ' 42.
οὐνόματ' 646.
οὔποτε 771.
οὐρανίῃσι 594.
οὐρανίων 909.
οὐρανον 67.
οὔρεα 678, 717, 805, 849, 951, 1038, 1128.
οὔρεος 124, 694, 773, 786, 880, 978, 1146.
οὔρεσι 245, 598, 625, 643, 663, 691, 1003, 1063, 1067.
οὐρέων 389.
οὔροισι 26.
οὖρον 10, 135, 178.
οὖς 210.
οὔτ' 229.
οὔτε 229.
οὔτι 270, 756.
οὔτις 460.
οὔπω 575, 577.
οὕτως 41, 1180.
ὀφέλλει 133.
ὀφθαλμοῖσι 671.
ὀφιήτιδος 1013.
ὀφίων 392.
ὄφρα 171.
οὐχ 575.
ὄχθας 780.

Π.

ΠΑγέντα 667.
παῖδες 31, 292, 564, 600, 658, 822.
παιπαλοέντων 976.
παισὶ 188, 577.
Πακτωλὸς 831.
παλαιγενέων [illegible]6.
πάλιν 272, 979, 989.
Παλλήνης 327.
Παλληνίδος 259.
παλῦναι 1049.
πάμπαν 329.
παμφανόωντα 318.
Παμφυλίδες 854.
Παμφυλίδος 46, 639.
Πάμφυλιοι 127.
Παμφυλίης 508.
Παμφύλων 850.
Πᾶνα 995.
Πανδιονίδαο 1[illegible]
Πανελλήνων 333.
Πάννονιοι 322.
πάντ' 345, 646.

πάντα

πάντα 241, 650, 726, 941, 1160, 1169, 1172, 1180.
πάντας 1098.
πάντη 27, 596, 1047, 1103, 1104.
Παντικάπαιο 314.
παντοίην 997.
παντοῖον 1123.
παντοίου 1041.
πανύςατοι 218.
πὰρ 29, &c.
παρὰ 72, &c.
παραθρώσκοντες 286.
παραὶ 260, 565.
παρακέκλιται 386, 442, 927.
παραμείβων 118.
παραπέπταται 98, 146, 186, 339, 820.
παρασύρεται 384.
παραυγάζουσα 89.
παραφαίνεται 364, 963.
παρδαλέη 181.
παρευνάσαντο 776.
πάρεστι 544.
παρήμενοι 1067.
παρθενικῇ 843.
Παρθενίης 358, 359.
Πάρθοι 1040.
Παρνήσσοιο 737.
Παρνησσοῦ 439.
πάρος 140, 220.
Παρπανισοῖο 1097.
παρδαλίας 380.
παρδαλίην 253, 729, 827.
παρδαλίης 799.
πᾶσα 4, 5, 124, 921.
πᾶσαν 300, 386, 890, 1005.
Πασαργάδαι 1069.
πάσας 58.
πάσασθαι 1048.
πασάων 356, 448, 934, 1108.
πασέων 619.
πάσης 137, 622, 638, 719, 1184.
πάσησι 569, 1131.
πᾶσι 991.
παταγῆς 574.
Παταλήνην 1093.
Παταρηΐδα 129.
Παταρηΐδος 507.
πάτρηθεν 657.
πάτρης 778.
πατρὸς 1028.
πατρώϊος 710.
παύονται 771.
Παφλαγόνες 787.
πάχνην 781.
παχύνεται 35.
Πάχυνος 469, 471.
Παχύνου 86.
πέδιλα 1061.
πεδίοιο 692.
πεδίοισι 637, 665, 888.
πεδίον 432, 872, 1009.
πέδον 97, 227, 337, 357, 426, 441, 467, 494, 505, 522, 788, 858.
πέζα 931, 1081.
πέζαν 61, 535, 894, 1162.
πέζης 504.
πείρασι 382.
πείρατα 238.
πελάγεσσι 59.
πέλας 681, 1136, 1181.
Πελασγίδος 534, 687.
Πελασγῶν 347.
πέλει 70, 240, 271, 550, 596, 620, 998.
πελέθω 798.
πέλεται 12.
Πελληναίου 535.
πέλοι 277, 627, 892.
Πέλοπος 403.
Πελωρίου 808.
Πελωρὶς 469, 472.
πεντεπόροις 301.
πεπαινομένου 938.
Πεπάρηθος 52.
πεπηγότα 32.
πεπηγότος 316.
πεπληθυῖαν 1100.
πέπλοισι 953.
πεπλασμένον 888.
πέπταται 523, 540, 1107.
περ 70, &c.
περαιόθεν 493.
περάσειας 608.
Πέργη 855.
πέρην 739.

I N D E X.

περήσαις 478, 581, 708, 980.
περήσειας 720.
περὶ 64, &c.
περιβρέμε) 132, 475.
περιβρεμέουσι 420.
περιβόσκε) 383.
περιδέδρομε 41.
περιδινήτῳ 407.
περίδρομοι 461.
περίδρομον 718.
περίδρομος 5, 60, 99, 862, 1063.
περιηγέ) 157.
περικτίονες 153, 993.
περικτίται 797.
περίμετρος 407.
περιμήκεες 878.
περιμήκετος 599.
περιναίεται 94.
περιναιετάουσι 330, 679.
περιπαμφανόωσι 530.
περιπταίνουσι 1071.
περίπλοον 466.
περιπρὸ 961.
περίπτυστον 13.
περίσημον 556.
περισκεπέεσσι 245.
περισύρε) 864.
περιτέμνε) 861.
περίτροχος 987.
περιώσια 960.
περιώσιον 504, 568, 829, 1009.
Πέρσαις 1053.
Περσίδα 1070.
Περσίδι 929.
Περσίδος 608, 957, 981, 1038, 1084.
Περσικὸν 52, 632, 1082.
Περσὶς 930, 1063.
πέσε 871.
πεσόντας 373.
πετήλοις 1125.
πετ... 404.
πέτρα 395.
πέτρας 144, 1031, 1035.
πέτρην 79, 260, 360, 363.
πέτρης 1013, 1076.
πέτρῃσι 964, 1104.
Πευκανέων 1143.
Πευκεντίνες 361.
πευκήεντα 678.
Πεύκην 301.
πεφύασι 1010.
πηγαὶ 663.
Πήγασος 869.
πηγάων 289.
πηγετὸν 667.
Πηλῆος 261.
πῆμ' 793.
πιαίνων 227.
Πινάροιο 867.
πίονα 952.
πίονες 1004.
ποταμὰς 1113.
ποταμοῖο 221.
πίπλει 226, 660.
Πισιδέων 858.
πίσυρας 44.
πιαίρεσι 887, 1130.
πλαγκτόμενος 173.
πλαγχθεῖσαι 657.
πλαζομένας 145.
πλαζομένη 1026.
πλάκα 1105.
πλαταμῶνα 626.
πλατάνοιο 404.
πλατὺ 278.
πλατὺν 131.
πλατὺς 139, 664.
πλεῖστα 961.
πλεῖστοι 265.
πλεῖστον 670.
πλεκτὸς 948.
πλέοκας 44.
πλεόνων 866.
πλευρῆς 346, 727.
πλευρῆς 277.
πλευρῇσι 72, 242, 324, 468, 815, 832, 887, 891, 1075, 1130.
πλευρὸν 892, 958.
πληθύουσι 100.
πλημμυρίδα 107.
πλημμυρὶς 202.
Πλωταὶ 465.
πλωτὸς 1139.
πνοιαὶ 684.
πνοιῇσι 113.
πνοιὴν 1014.
πόδα 338, 1039.
πόδας 81...
πόλεσι 1061.
πρὸ δὲ 168.
πρὸ θ' 560.

ποίην

ποίην 999, 1014.
ποίης 756, 835.
πολέμοιο 701, 1041.
πολέμοισι 857.
πολέμῳ 1049.
πόληες 427, 854, 858, 874, 877.
πολέες 1071.
πολέων 1094.
πολήων 61.
πόλιας 2.
πολιῆς 879.
πόλιν 205, 258, 837.
πόλιος 118.
πόλις 204, 1005.
πολίων 356, 886.
πολλὰ 303, 345, 723.
πολλαὶ 498, 874.
πολλάκι 603.
πολλάκις 444.
πολλὴ 502.
πολλῇ 212.
πολλὴν 580, 716.
πολλῇσι 28.
πολλοὶ 167, 247, 711, 836, 902, 1009, 1135.
πολλὸν 120, 147, 360, 398, 400, 539, 862, 928, 949, 989.
πολλὸς 39, 147.
[illegible] 236, 582, 1134.
πολυγλώχινα 476.
πολυγνάμπτης 1157.
πολυδαίδαλα 755.
πολυήρατον 195.
πολυΐππων 308.
πολυκλύστοιο 862, 143, 863.
πολύφλεβα 934.
πολύπτολιν 898.
πολύρρηνες 767.
πολὺς 222, 630.
πολυαστερέων [illegible]65.
πολυχανδὴς 643.
πολυφάρμακοι 1019.
πολυφλοίσβοιο 326.
πολυώνυμος 542.
πονηθέντων 883.
πόντοιο 131, 166, 688, 795, 797, 1174.
πόντον 1, 32, 156, 268, 381, 434, 600, 690.
πόντος 69, 82, 104, 146, 359, 629.
πόντου 55, 107, 158, 165, 318, 382, 597, 634, 711, 1182.
Πόντου 763.
πόντῳ 448, 510.
πορθμίδα 344.
πορθμίδος 80.
πορθμὸς 142.
πόροιο 487.
πόσιν 58, 106, 131, 279, 331, 448, 481, 541, 799, 881, 909, 924, 1055, 1080, 1185.
πόρος 134, 161, 477, 513, 570, 589, 721.
πόρους 708.
πόρτις 141.
πορφυρέουσαν 1122.
Ποσειδάων 817.
Ποσιδήϊα 916.
ποτ' 207, 290, 377, 425, 683, 775, 807, 860.
ποταμοὶ 644, 951, 1071, 1183.
ποταμοῖο 780, 784, 848, 852, 1077.
ποταμοῖσι 991, 1124.
ποταμὸν 330, 679, 1088.
ποταμοῦ 311, 977, 1003, 1137.
ποταμοὺς 2, 886, 1128.
ποταμῶν 228, 353, 410, 866, 983, 993, 1055, 1146.
ποτὲ 191, 348, 489, 656, 698, 700, 828, 869, 1153.
ποτὶ 297, 421, 429, 500, 693, 801.
πότμον 561.
πουλὺ 87.
πουλυτενὴς 99, 340.
πρέμνῳ 829.
πρηῶνα 66, 116.
Πριήνης 825.

πρὶν 860, 1049.
προϊδέντας 1117.
προβολῆς 1013.
προβολῆσι 1118.
προΐησι 774, 806, 990.
προλελεγμένα 798.
προγέγονε 1149.
προγεγονότες 214.
πρόπαρ 1003.
προπάροιθε 312, 591,
προπάροιθεν 1016.
Προποντίδος 137, 324, 540.
προπρηνής 89.
προρέουσι 1147.
πρὸς 6, &c.
πρόσθε 479, 511.
προτέροις 365.
πρότερον 196.
προτέρω 112, 588, 606, 923.
προτέρων 455.
προτέρωτε 478, 580.
προφερέστατος 47.
προχεύων 52.
πρόχυσις 772.
προχοαὶ 361.
προχοῇ 127.
προχοῆς 722.
προχοῇσι 126, 200, 290, 301, 316, 367, 370, 411, 614, 749, 807, 847, 887, 982, 1172.
πρόχυσις 772.
πρῶνες 900.
πρῶτ' 347.
πρῶτα 9, 765, 803, 1069, 1170.
πρώτην 115, 525.
πρώτησι 1110.
πρώτιστα 36, 176.
πρώτιστος 45, 69.
πρῶτοι 233, 234, 236, 728, 907, 908, 954.
πρώτοισι 889.
πρῶτον 978.
πτελέης 829.
πτολίεθρα 436.
πτολίεθρον 254, 261, 369, 512, 779, 851, 918.
πτυχὶ 439, 1097.
πυθῶνος 441.
πυκινοῖσι 68.
πυλάων 1034.
πυλέων 1039, 1064.
πυμάτη 334, 1108.
πυμάτην 184, 281.
πυμάτης 219.
πυμάτοιο 624.
πῦρ 583.
Πυράμοιο 867.
πυρὸς 329.
Πυῤῥωναῖον 288, 338.
Πυῤῥώνηθεν 698.
πῶεα 1033.
πῶμα 734.

P.

ΡΑ 15, &c.
ῥέα 280, 345, 1169.
ῥέεθρα 412, 806.
ῥέεθρον 49, 794.
ῥέει 416.
ῥεῖα 707.
ῥείων 1074.
ῥέοντι 819.
ῥέουσι 644.
Ῥήβας 794, 795, 796.
ῥηΐδιον 619.
ῥηϊδίως 881.
Ῥήνῳ 296, 566.
Ῥήνῳ 298.
ῥησσόμενον 132.
Ῥιπαίοις 315.
ῥιπὴν 429, 470, 645, 962.
ῥιπῇσι 674.
ῥοαὶ 784.
Ῥόδος 505.
ῥόμβε 1131.
ῥόον 352, 555, 587, 624, 783, 801, 852, 984, 990, 1023, 1090.
ῥόος 27, 74, 85, 284, 424, 612, 977, 1163.
ῥυηφενέων 337.
ῥύσια 527.
ῥυσμὸς 271, 620.
ῥυσμῷ 1175.
ῥυτῆρες 740.
Ῥώμην 354, 355.
ῥώοντο 1100.

Σ.

ΣΑβαι 959, 1069, 1141.

Σαγγαρίοιο 811.
Σάκαι 750.
Σαλαμὶς 512.
Σαλμωνίδος 110.
Σαμάται 304.
Σάμος 524, 534.
σαπφείροιο 1105.
Σάρδιας 1058.
Σαρδόνιος 82.
Σαρδὼ 458.
Σαρωνίδα 422.
Σατραΐδας 1097.
Σαυνῖται 375.
Σαυρομάτας 680.
Σαυροματαων 15, 653.
Σαυρομάτῃσι 656.
σάφα 884.
σὲ 270.
Σειρηνίδα 360.
Σελανῶν 926.
Σέλγη 860.
σελήνης 720.
Σεμίραμις 1006.
Σερβωνίδος 253.
σῆμα 18, 129, 161.
σημήϊα 158.
Σηρῶν 752.
Σησὸς 516.
σιαλώδεα 791.
σίδηρον 1155.
σιδήρου 769.
σιδήρῳ 476.
Σιδόνα 912.
Σιδονίην 117.
Σικελὴ 102, 40[illegible].
Σικελῇ 100, 401.
Σικελίην 344.
Σικελῆς 103.
Σικελικῆς 80.
Σικελὸς 85.
Σικελῶν 109.
Σιλάροιο 361.
Σιμόεντι 819.
Σιμόεντος 683.
Σινδοὶ 681.
Σινώπταο 255.
Σινώπην 775.
Σινώπης [illegible]072.
Σῖεις 223.
σίτοιο 743.
σκιερῇσι 35.
σκιεροῖσι 1067.
σκαιῇ 98.
σκαιὸν 481, 541.
σκαιὸς 161.
σκαίρουσι 844.
Σκόδροι 1142.
σκολιὰς 62.
σκολιὴ 474.
σκολιῇσι 1072.
σκολιοῖο 868.
σκολιὸν 392, 861, 1185.
σκοπέλων 1138.
σκοπιαὶ 259.
σκοπιὰς 327.
σκοπιὴν 415, 431.
Σκύθαι 164, 728, 758, 1088.
Σκυθίην 16.
Σκυθίης 798.
Σκυθικοῖο 587.
Σκυθικοῖσι 665.
Σκυρὸς 521.
σμαραγεῦντες 844.
Σμύρνης 937.
Σόλοι 875.
Σουγδιὰς 747.
Σουνιάδος 511.
Σούσων 1074.
σοφῆς 342.
σπείρημα 1156.
σπιλάδεσσι 475.
Σποράδες 530.
Σποράδεσσι 132.
σπόρον 235.
στάθμης 341.
σταχύων 358.
στεινὰ 865.
στεινὴ 474.
στεινὸν 307.
στεινότατος 142.
στεινωπὸν 515.
στενὸς 136, 405.
στενάχουσα 373.
στεψάμεναι 573.
στήθεσι 703, 845.
στῆλαι 64, 72, 623.
στήλας 1164.
στηλάων 185, 282, 336, 450.
στῆσαι 1164.
στίχα 514.
στοιχηδὸν 63.
στόμα 11, 18, 140, 303, 307, 438, 608, 729, 803, 975.
στόματ' 1092.
στομάτεσσι 602, 795, 1060.

στόμα-

στόματος 784.
στομάτων 226, 791.
στρεπτὴ 384.
στρεπτὴν 122.
στρεπτῆς 878.
στρεφθεὶς 591.
στρεφθέντι 224.
στροφάδεσσι 594.
στροφάλιγγα 162.
στροφάλιγγι 584, 648.
στυφελὴν 788.
σύ 447.
Σύβαρις 373.
Συήνης 223, 244.
σεῦ 188, &c.
συνίασι 396.
συνοκτονίῃσι 853.
σύρεται 16, 380, 433, 796.
Συείη 897.
Συείηθεν 895.
Συείης 802, 877, 925, 971.
Σύειοι 904.
σύνεγγυ 995.
συνερχομένη 475.
συνερχόμενον 1139.
συνερχόμενος 46, 137, 660.
σύρεσι 1077.
Σύρτιδος 477.
Σύρτιν 104.
Σύρτις 198.
σφενδόνη 7.
σφετέρῃ 776.
σφετέρης 388.
σφι 677, 751, 759, 1048.
σφιν 394, 669, 743, 965, 1062, 1102.
σφισι 347, 733.
σφυρὸν 557.
σφῶν 368.
σχέτλιοι 668.
σχῆμα 242, 269, 277, 620, 718, 887, 1128.
σχιζόμενος 411.
σχολῇ 474.

T.

Τ' 49, &c.
τά 173, &c.
ταί 465.
ταῖς 428, 533.
ταμίης 588.
ταμιῶν 580.
Τάναϊν 679.
Τάναϊς 14, 660.
Ταπροβάνην 593.
τὰ πρόσωθ' 1091.
Τάπυροι 733.
Τάρας 376.
ταρσὸν 868, 889.
ταρσοῦ 870.
Ταρτησσὸς 337.
τάς 489.
Τασκοὶ 1069.
Ταῦροι 306.
Ταῦρον 641.
Ταυροπόλοιο 610.
Ταύρου 168, 849.
ταυροφανὲς 642.
ταύτας 278.
τάχα 885.
ταχινοῖσι 1150.
τάων 204, 558, 568, 826.
τε 1, &c.
Τεγεσσαίων 382.
τείνεται 117.
τείχεσι 1006.
τεκμαίρεται 101, 135, 178.
τελεθάουσι 1079.
τελέθοιεν 673.
τελεθόωσι 836, 1127.
τελέθουσι 211.
τελέεται 1081.
τελέοιεν 842.
τελέοιτο 891.
τελέεσι 572.
τελέθω 798.
τέμενος 13, 212.
τέμνει 340, 413.
τέμνειν 800.
τέμνοις 781.
τέμπεα 219, 916, 1017.
Τενέδοιο 537.
Τένεδον 135.
τεράατα 604.
τέρας 394.
Τερηδόνος 982.
τέρμα 273, 280.
τέρμασι 64, 452.
τέρματα 1148, 1164.
Τερμησσὸς 859.
τερπνὸς 191.
τετανυσμένα 302, 379.

τε

τεταννσμένη 174.
τεταννσμένον 311.
τεταννσμένος 225.
τετάνυσται 75, 91, 812, 830.
τέτατα 20.
τετραμμέναι 449.
τετραμμένη 931.
τετραμμένοι 1034.
τετραμμένον 283.
τετραμμένος 53, 130, 299, 926.
τέτρηκε 599.
τετύκοντο 828.
τέτυκται 182, 269, 544, 602, 1176, 1180.
τετύχθω 887.
τεύχεα 1059.
τεύχουσι 755.
τῇ 82, &c.
τηλεθάουσι 1079.
τηλεθόωσα 503.
τηλεθόωσι 1127.
τηλόθεν 107, 129, 867.
τηλόθι 664.
τῆμος 122, 584, 870, 942, 1158.
τὴν δὲ 34, &c.
τὴν 151, &c.
τῆς 138, &c.
τῇσι 467, &c.
Τιβαρηνοὶ 767.
Τίγρις 992.
Τίγρις 984, 988.
τίθενται 745.
τιθήνη 501.
τίκτει 45.
τιμήεις 1153.
τιμήεντα 755.
τιμήεντι 256.
τιμήεσσα 501.
τιμήεσσαν 355.
τιμὴν 548.
τιμῆς 239.
τίς 20, &c.
τίς 646.
τιταίνεται 92, 138, 177, 180.
τιταινόμεναι 519.
τιταινομένην 116.
τιταινόμενος 637.
τμήγουσι 1043.
τμηθεῖσα 476.
Τμώλῳ 831.
τὸ 52, &c.
τόθεν 831.
τόθι 179, 300, 380, 563, 635, 764, 1138.
τοὶ 159, &c.
τοῖα 26.
τοίη 169, 269, 998.
τοῖος 272.
τοιοῦτον 279.
τοίπερ 904.
τοῖς 186, &c.
τοῖσι 76, &c.
τομὴν 190.
τὸν 74, &c.
τὸν δὲ 294.
τόξα 750.
τοξεύτης 751.
Τοξῖλοι 1141.
τόξοισι 1045.
τόξῳ 157.
τοξοφόρων 1067.
τοπάζῳ 1121.
τοπρότον 694, 786.
τόρνῳ 157.
τορνώσαιντο 1170.
τόσον 460.
τόσσα 42, 383, 960.
τόσσας 612.
τοσσάτιον 363.
τόσσοι 56, 320, 330, 679, 761, 797, 1166.
τόσσον 827, 985, 1034.
τόσσος 42, 721, 1062.
τοῦ 127, &c.
τοὔνεκα 90, 279, 658, 1151, 1159.
τοὔνεκεν 950, 1029.
τοὺς 368, &c.
τοῦτο 547.
Τόχαροι 752.
τραπέζῃ 175.
τρεῖς 507.
τρηχεῖα 499.
τρηχεῖαν 732.
τριλλίστων 485.
Τριναχίη 467.
Τριναχίης 434.
τριπόδεσσι 442.
Τρίπολιν 914.
τρισὶ 468.
τρισσὴν 331.
τρισσῇσι 8, 99, 242.

τρισσοὺς

τριωδοὺς 630.
τριτάτης 720.
τρίτον 155.
τρίτος 1140.
Τριτωνίδος 267.
Τριφυλλίδος 409.
τριχθὰ 1066.
τύμβον 390, 391.
τύμβος 607.
Τυνδαριδάων 688.
τύπτον 270.
Τύρον 911.
Τυῤῥηνοὶ 347.
Τυῤῥηνοῖσι 349.
Τυρσηνὴ 102.
Τυρσηνῇ 100.
Τυρσηνίδος 83, 201, 294.
τυτθὸν 926.
τυτθοὺς 44.
τῷ 124, &c.
τῶν 51, &c.
τῶς 125, 1178.

Υ.

Ὑακίνθῳ 1112.
ὑγρὰ 532.
ὑγρῆς 1012.
ὑγρὸς 416, 919.
ὕδασι 227, 417, 738, 811, 913, 943, 987, 1132.
Ὑδάσπης 1139.
ὕδατα 163, 221, 246, 267, 296, 314, 1182.
ὑδατόεσσαν 782.
ὕδατος 300.
ὕδωρ 81, 166, 311, 515, 626, 774, 796, 834, 838, 866, 1074.
ὑέσι 1180.
ὗες 489.
ὕηες 77, 560.
ὕλαν 1127.
Ὕλαν 807.
ὕλη 460.
ὕλην 188, 659, 996.
Ὑλλείων 386.
ὑμεῖς 62, 1181.
ὕμνων 1185.
ὑπ' 223, 561, 616, 831, 1066, 1083.
ὑπαὶ 197, 338, 674, 962, 1039.
Ὕπανις 1145.
ὑπεδέξατο 359.
ὑπεὶρ 34, 897.
ὑπειράλιοι 1085.
ὑπειράλιον 851.
ὑπὲρ 103, &c.
ὕπερθεν 30.
ὑπένερθε 336.
ὑπερνοτίη 151.
ὑπέρτατοι 1166.
ὑπέρτατος 20.
ὑπερτέταται 18.
ὑπηρέμα 1122.
ὑπὸ 66, &c.
ὑποεργὸς 342.
ὑποζεύξαντες 675.
ὑποξύουσα 61, 385.
ὑποξύουσι 1117.
Ὑρίοιο 379.
Ὑρίης 380.
Ὑρκανίην 50, 735.
Ὑρκάνιοι 733.
Ὑρκανίοις 713.
Ὑρκανίοισι 699.
Ὑρκάνιον 632, 690.
Ὑρκανίους 1038.
ὑσπληγγι 121.
ὑστατίην 567.
ὑστατίης 982.
ὑστατίοισι 625.
ὑστάτιον 297.
ὕστατον 118.
ὑφεσπερείων 450.
ὑφήμενοι 292.
ὑφόωσι 1116.
ὑψόθι 134.

Φαέθοντα 291.
φαείνει 34.
φαείνεται 36, 96, 451, 590, 849.
Φαιναγόρη 552.
φαίνετ' 977.
φαίνοιντο 493.
φαίνονται 259, 361, 512.
Φαιστὸν 88.
φαρέτρης 446.
Φαρίην 11[illegible]
φάρμακ' 1024.
Φάσηλις 855.
Φάσιδος 762.

Φᾶσις

Φάσις 691.
φάτις 545.
Φαυρύσιοι 216.
φερβέμεναι 922.
φέρβονται 1050.
φέρβουσι 1044.
φέρει 1011, 1145.
φέρεσθαι 145.
φέρεται 27, 424, 984.
φέροντες 945.
φέρουσα 241.
φημίζουσι 850.
φῆμις 391.
φίλατα 704.
φίλον 494.
φιλόξενοι 206.
φιλοξείνου 462.
φιλότητος 655, 777.
Φίλυρες 766.
φλέβες 1104.
φλογὴ 329.
Φοίνικες 905.
φοίνικας 1010.
Φοινίκης 510.
Φοινίκων 196, 453.
φολίδεσσι 183, 443.
φορέει 715.
φορέοιτο 883.
φορέοντες 750.
φορέουσι 1113.
φράζεο 130, 331, 762, 894, 1080, 1128.
φρασσάμενοι 237.
φρεσὶ 704, 882.
φρίσσουσι 112.
Φρουροὶ 752.
Φρυγίης 810.
φύει 724.
φύεται 328, 1013.
φύετο 941.
φῦλ' 345.
φῦλα 2, 138, 186, 285, 302, 347, 376, 379, 726, 765, 798, 934, 960, 1142, 1161.
φύλλα 945.
φύλλω 407.
φῦλον 308, 700.
φύουσι 1031.
φύσιν 1175.
φυσιόωντος 114.
φύτλην 1000.
φυτόεργος 997.
Φωκίς 437.
φῶτας 1026.
φῶτες 459, 635, 668, 761, 1151.
φωτῶν 1059, 1094.

X.

Χαβλάσιοι 956.
χαίρετε 1181.
χαλάζαις 760.
χαλεψαμένης 484.
χαλινὰ 1060.
χάλκειος 67.
χαλκεόφωνον 789.
Χαλκίδεες 803.
Χαλκίδος 406.
Χαλκὶς 764.
Χάλυβες 768.
Χαλωνῖται 1015.
χαράδραι 1077.
χαρίεντος 370, 913.
χαρίεσσα 337.
χαριέστερον 1011.
χάρις 883.
χάσμα 602.
Χατραμὶς 957.
χείλεσι 1108.
χεῖλος 763, 821.
χειμερίην 782.
χειμερίοις 677, 760.
χειμερίῃ 1077.
χεῖρα 96.
χειρὸς 517.
Χελιδόνιαι 506.
Χελιδονίων 128.
χερσὶ 790.
χέρσον 388.
χεῦμα 297, 440, 559, 693, 1082, 1165.
χεύματα 1182.
χθαμαλὴν 900.
χθόνα 19, 265, 375, 386, 413, 414, 688, 793, 847, 856, 939, 1001, 1046, 1074, 1099.
χθονὶ 796, 860.
χθονὸς 39, 103, 229, 636, 772, 823, 1076.
χθὼν 4, 759.
χιονώδεος 428.
Χίος 535.
χιτῶνας 845.

χιὼν

χιὼν 669.
χλωρὰ 1120.
Χόασπις 1073.
χερσαίας 842.
χοροὺς 527.
χρόα 1111.
χροὶ 1059.
χροιῆ 756.
χρυσαυγέος 293.
χρύσεα 1059, 1060.
χρυσέης 446.
χρυσείην 589.
χρυσείης 1105.
χρυσείοις 953.
χρυσοῖο 840, 1011, 1114, 1144.
χρυσὸν 832.
χρυσῷ 256, 951, 1008, 1061.
χρωὸς 966.
χυλὸν 791.
χώραν 118.
Χωράσμιοι 746.
χώρη 776, 921.
χώρην 676, 737, 1030, 1147.
χωρὶς 1073.
χῶρον 208, 579, 649, 702, 1012, 1025.
χῶρος 1153.
χώρῳ 870.
χωσαμένοιο 372.

Ψ.

Ψαμάθοισι 203.
ψαμάθῳ 212.
ψάμμον 1115.
ψάμμῳ 1100.
ψευσθέντος 896.
ψυχὰς 546.
ψυχῆς 712.
ψυχρὴ 669.
ψυχροῖς 319.
ψυχρὸς 284.
ψυχρῷ 168.

Ω.

Ὦ 62.
ᾧ 167.
ὠγυγίη 523.
ὠγυγίην 249, 911.
ὠγύγιος 417.
Ὠγυγὶς 607.
ὠδίνεσι 1104.
ὠκεανοῖο 3, 27, 56, 63, 177, 335, 452, 555, 565, 580, 587, 612, 624, 722, 932, 1082, 1108, 1163, 1182.
ὠκεανὸν 1149.
ὠκεανὸς 41, 630, 893.
ὠκεανοῦ 284, 1087.
ὠκεανῷ 219, 266.
ὤκιστος 983.
ὠκὺ 1090.
ὤλεσε 1161.
ὧν 216.
ὦνον 1106.
ὠνόσατο 994.
Ὦξος 747.
Ὠρείθυιαν 425.
ὥρη 833.
Ὠρικίην 399.
Ὠρίτας 1096.
ὠρύεται 83.
ὡς 123, 579.
ὣς 108.
ὠυτὸς 271.

INDEX AUCTORUM
IN COMMENTARIIS
EUSTATHII.

Aſteriſcus notat epiſtolam; figuræ, numerum commentariorum.

A.

Αθώαιος 479, 1134.
Ἀθηνόδωρος 215.
Αἰλιανὸς 39, 492, 1134.
— ἐν τοῖς περὶ προνοίας 453.
Αἰσχύλος 31, 69.92, 414, 739, 767, 791, 1181.
Ἀλέξανδρος *.
Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος 558.
Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Λύχνος 591.
Ἀλκαῖος 306.
Ἀμασεὺς Γεωγράφος [Στράβων] * 7.
Ἀναξίμανδρος *.
Ἀπολλόδωρος 384.
Ἀπολλώνιος 321, 384, 803, 1134.
— ἐν Ἀργοναυτικοῖς 1134.
— ὁ ποιητής 32.
Ἄρατος * 288.
Ἀρίστανδρος 747.
Ἀριστοτέλης 76, 226, 262, 298, 373, 557, 867, 939, 976.
— ἐν πέμπτῳ περὶ Ἀλεξάνδρου 1140
Ἀρριανὸς 14,66,140, 222, 270, 322, 378, 391, 414, 451, 453, 498, 511, 517, 525, 539, 549, 558, 647, 669, 767, 772, 775, 783, 791, 793, 803, 805, 809, 828, 847, 861, 867, 874, 939, 976, 1005, 1086, 1088, 1096, 1139, 1143, 1153.
— ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου 976, 1097.
Ἀρχίας 498.
Ἀρχίλοχος 533, 767.

Γ.

Γεωγράφος [Στράβων] * 7, 11, 38, 64, 88, 140, 144, 195, 198, 218, 226, 254, 258, 288, 298, 304, 306, 321, 322, 357, 358, 362, 364, 369, 373, 378, 409, 414, 419, 423, 431, 437, 451, 453, 457, 458, 467, 476, 479, 498, 513, 525, 533, 546, 558, 566, 596, 609, 647, 663, 680, 689, 692, 695, 730, 759, 766, 767, 772, 783, 787, 805, 815, 820, 828, 830, 837, 847, 852, 855, 857, 859, 867, 874, 918,

918, 936, 970, 988, 990, 992, 1017, 1073, 1082, 1086, 1095, 1096, 1134, 1139, 1140, 1141, 1153, 1166.
Γράψας τὰ ἐθνικὰ [Στεφάνου Βυζάντιου] 11, 38, 66, 78, 260, 305, 310, 513, 530, 625, 694, 787, 815, 916, 927, 954.

Δ.

Δαβὶδ 666.
Δαμασκηνὸς ὁ γράψας τὸ δρᾶμα Σωσάννιδος 976.
Δημόκριτος *.
Δικαίαρχος 767.
Διόδωρος 375, 467, 689, 772, 791.
Διονύσιος Σάμιος *
Διονύσιος φιλάδελφος *
Δίων 209, 350.
Δοῦρις 828.

Ε.

Ἐθνικὰ [Στεφάνου Βυζαντίου] 124, 859.
Ἐθνικῶν ἀναγραφὴς 954.
Ἐθνικῶν καταγραφὴ 382.
Ἑκαταῖος * 321.
Ἐπίγραμμα 823, 1069.
Ἐπιμενίδης ὁ ποιήσας δι᾽ ἐπῶν καθαρμοὺς 88.
Ἐρατοσθένης * 1, 218, 775, 867.
Ἑρμείας ὁ Πλατωνικὸς 423.
Ἑρμογένης * 401.
Εὔδοξος * 694.
Εὐριπίδης 80, 229, 347, 403, 820.
— ἐν Ἴωνι 1181.
— ἐν Ῥήσῳ 270.
— ἐν Πειρίθῳ 1134.
Εὐφορίων 558.
Ἔφορος 513.

Η.

Ἡρόδοτος 1, 7, 14, 31, 41, 48, 66, 140, 144, 147, 163, 175, 180, 185, 211, 213, 217, 218, 222, 226, 232, 242, 260, 262, 267, 270, 298, 304, 305, 309, 310, 311, 322, 323, 347, 364, 378, 398, 409, 414, 419, 423, 431, 437, 511, 513, 517, 520, 525, 533, 538, 561, 566, 581, 620, 653, 669, 689, 694, 721, 739, 749, 752, 764, 772, 784, 793, 809, 823, 830, 854, 857, 874, 916, 933, 939, 976, 988, 1005, 1056, 1069, 1073, 1097, 1107, 1142, 1153.
Ἡρωδιανὸς 215, 566.
— ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ 457, 504, 533, 1140.
— ἐν τῷ περὶ παθῶν 859.
Ἡσίοδος * 498, 638, 666, 707, 927, 1181.

Θ.

Θαλῆς *.
Θαυμάζων Ἡρόδοτος 248.
Θεία γραφὴ 195.
Θεοδέκτης 855.
Θεόκριτος 121, 232, 350, 511, 805, 823, 956, 1005, 1055, 1134.

Ἰουλιανὸς

I.

Ἰουλιανὸς 976.
— ἐν τινὶ τῶν αὐτοῦ λόγων 304.
Ἵππαρχος 473.
Ἱππίας 270.
Ἱστορία ἱερὰ 322.

K.

Καλλίμαχος 414.
Κωμικὸς [Ἀριστοφάνης] [illegible], 520, 530, 764, 809, 1056.
— ἐν Βατράχοις 337.
— ἐν ὄρνισι 347.
— ἐν Λυσιστράτῃ 525.
Κωμῳδία [Ἀριστοφάνους] 525.

Λ.

Λεξικὸν Λατινικὸν 384.
Λιβάνιος 39, 815.
Λουκιανὸς *.
Λυκοῦργος 492.
Λυκόφρων 76, 92, 157, 218, 248, 259, 270, 306, 327, 347, 414, 423, 444, 457, 467, 483, 508, 51[illegible], 524, 525, 530, 536, 620, 692, 767, 809, 854, 1017, 1143.

N.

Νικίας 175.

Ξ.

Ξενοφῶν 242, 322, 766, 772, 787, 976.
— ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς 775.

O.

Ὅμηρος * 1, 64, 75, 88, 117, 135, 140, 144, 185, 239, 260, 270, 321, 358, 369, 373, 378, 409, 444, 461, 467, 473, 483, 520, 524, 525, 530, 533, 566, 599, 620, 638, 680, 707, 739, 749, 767, 809, 830, 857, 867, 927, 994, 1017, 1031, 1153, 1166.
— ὁ ποιητὴς 38, 66, 112, 135, 157, 347, 378, 419, 451, 467, 483, 492, 533, 581, 769, 809, 994, 1010, 1097, 1107.
— ἐν Ἰλιάδι 135, 248, 527, 919, 1107.
— ἐν Ὀδυσσείᾳ 144, 205, 428, 458, 492, 498, 525, 647, 680, 739.
— Α τῆς Ὀδυσσείας 66, 179.
— Ω τῆς Ὀδυσσείας 492.
— τὰ εἰς τὸν Ὅμηρον [Εὐσταθίου παρεκβολαὶ] 994.
— τὰ εἰς τὴν Ἰλιάδα 302.
— τὰ εἰς τὴν Ὀδύσσειαν 66, 112, 163, 180, 259, 420, 431, 461, 479, 591, 725.
Ὀππιανὸς 270, 772, 803.
— ἐν ἁλιευτικοῖς 538, 1055.
Ὀρφεὺς ἐν τῷ περὶ Διὸς καὶ Ἥρας 1.
Οὐράνιος 38.

Π.

Παρθένιος ὁ τὰς μεταμορφώσεις γράψαι λεγόμενος 420.

Παυ-

Παυσανίας 525.
Πίνδαρος * 1, 64, 66, 144, 172, 211, 213, 403, 409, 426, 467, 508, 511, 530, 805, 809, 820, 1181.
— ὁ γλυκὺς λυρικὸς *.
— ἡ Θηβαΐα λύρα *.
Πλάτων *.
Πλέταρχος 285, 775.
Ποιητής τις 476.
Πολύβιος 187, 321.
Πορφύριος 939.
Ποσειδώνιος 1.
Πτολεμαῖος 48, 298, 568, 591, 718, 721.

Ρ.

Ρήτωρ [Ηλιόδωρος] 180.

Σ.

Σιβύλλα 467.
Σιμοκάτου οἰκουμενικὴ ἱστορία 730.
Σοφοκλῆς 145, 148, 419.
Στρατόνικος 533.
Σωφρόνιος 384.

Τ.

Τιμόθεος ὁ κιθαρῳδὸς 520.

Φ.

Φίλων 752.
Φωκυλίδης 530.

Χ.

Χάραξ 68, 685
Χρησμὸς 47[illegible] 591, 8[illegible]

Auctores citati à Paraphraſte

Εὐκλείδης 175.
Ησίοδος 672.
Καλλίμαχος 464.
Μάρων 113.
Ομηρος 67, 1[illegible]
— ὁ ποιητὴς 442, 540, 872.
Πτολεμαῖος 718

ΤΕΛΟΣ.

00079954

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 18 July, 2018